

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

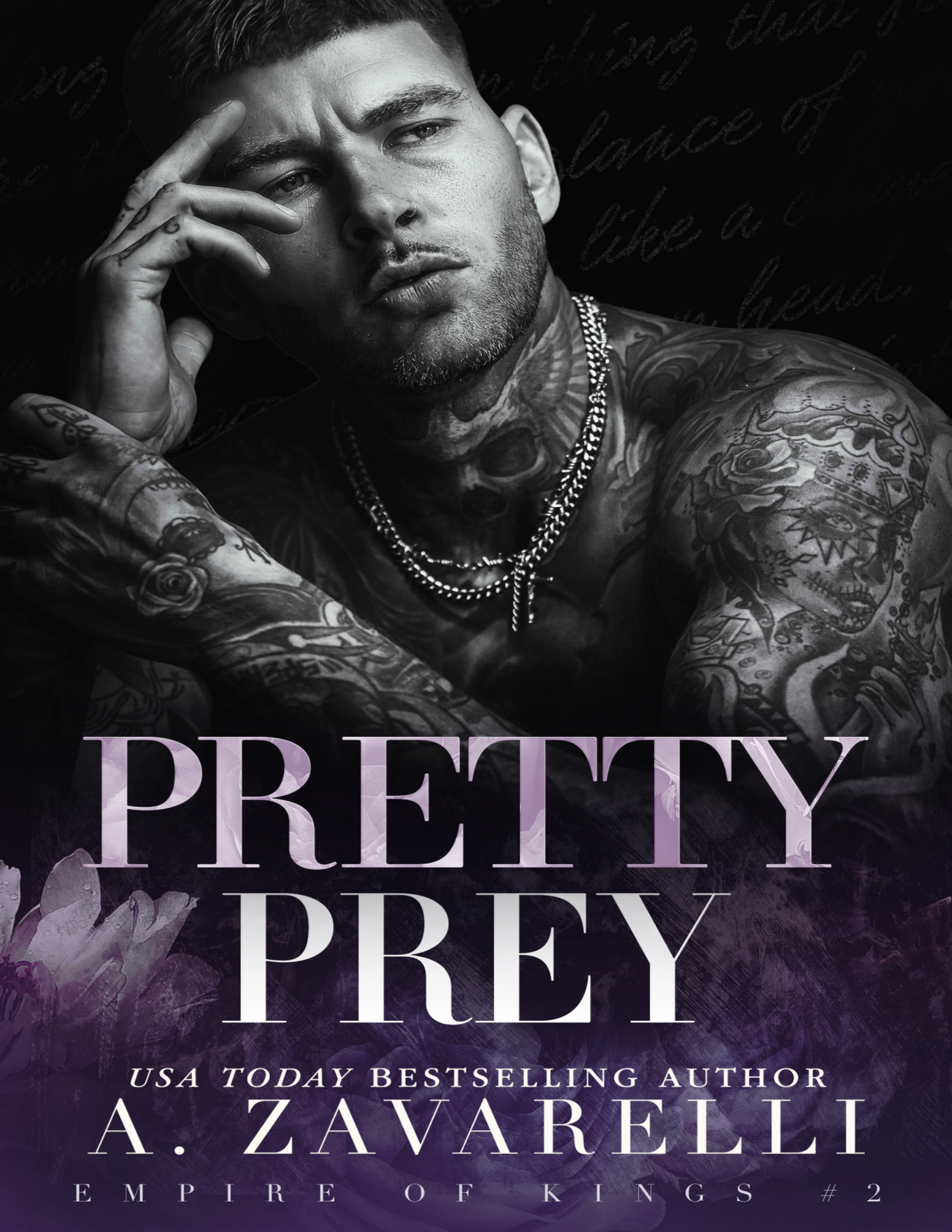
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

ing
n thing that
lance of
like a c
head.

PRETTY PREY

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
A. ZAVARELLI

EMPIRE OF KINGS # 2

GÜZEL AV

KRALLAR İMPARATORLUĞU 2. KİTAP

A. ZAVARELLI

Çeviri Kitaplar

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◇ Kitapların olduğu kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>
- ◇ Sohbet Grubu
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>
- ◇ Çeviri Yedek Grubu
https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRl
- ◇ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar
<https://t.me/kitapterimleri>
- ◇ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz
<https://t.me/cevirigilleryorum>

◊ **Instagram Sayfamız**

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

PRETTY AV © 2025 A. Zavarelli
Kapak Tasarımı: Coverluv
Kapak Fotoğrafi: Wander Aguiar
Kapak Modeli: Rory Barber
Düzenleme: Silla Webb

Тѣм hakları saklıdır. Bu kitap veya herhangi bir бѣльмѣ, yazarın азık yazılı izni olmadan һізбір şekilde зогалталамз veya kullanаламз; ancak kitap eleştirilerinde kısa alıntılar kullanалmasına izin verilir.

YASAL UYARI

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, işletmeler, yerler, olaylar ve hadiseler ya yazarın hayal гъсьпън ьгъпъдъг ya da kurgusal bir şekilde kullanılmıştır. Gerçek kişilerle, yaşayan veya цлъ, veya gerçek olaylarla herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

İÇERİK UYARILARI

Bu kitapla ilgili izerik uyarılarına buradan ulaşabilirsiniz.

ÖZET

KRALLAR İMPARATORLUĞU SERİSİNİN İKİNCİ KİTABI

Her şey bir yabancından gelen bir mesajla başladı.

Ben ııyle sanıyordum.

Anonimliğin perdesi altında, sırlarımı, korkularımı ve arzularımı ortaya 3ıkardı.

Maskenin ardında, o herhangi biri olabilirdi.

Ve nedense, bilmemek daha gıvenli hissettirdi.

O, karanlığın ırtıssı altında bana yaklaşıyor ve beni bu yasak oyunun izine daha da zekiyor.

Hayatımı mahvedebilecek sonuzları bilmeme rağmen kendimi ona teslim ediyorum.

Onun beni mahvedeceğini hiç beklemiyordum.

Maske dıştıgında, gerzek 3ok acı verir.

O sadece takıntılı bir adam değil.

O, son dokuz yıldır benden nefret eden aynı adam.

Cosa Nostra'da ona Il Lupo diyorlar.

Kurt.

Ve tım bu zaman boyunca

Onun avı oldum.

YAZARIN NOTU

Bu kitap, nırodiverjan bir yazar tarafından yazılmış, nırodiverjan bir kahramanı konu alıyor. Otistik kadınlar son derece az temsil ediliyor, sıklıkla yanlış anlaşılıyor ve orantısız bir şekilde teşhis edilmiyor veya yanlış teşhis ediliyor. Benim izin klişelerden uzaklaşmak ve Gabi'nin karakterini empati, ız yeterlilik, bağlantı, kırılğanlık ve arzu sahibi biri olarak tasvir etmek ıznemliydi. Bununla birlikte, bu sadece bir temsildir ve nırodiverjan kadınların sahip olduğu bir3ok farklı гьсь, мьcadeleyi veya benzersiz ifade ızzelliklerini kapsamaz. Umarım karakteri okuyucularla yankı bulur ve otizmin nasıl гьгьnebileceğine dair daha geniş bir bakış azısı sunar.

GABRIELA

ЗАЛІШМА МАСАМІН ЬЗЕРІНЕ БІР ГІЛГЕ ДБШЬОУ ВЕ БІЛІНCІМІН КЕНАРЛАРИНА ТЕЛАШЛІ БІР farkındalık hissi sızıyor.

Sъre doldu.

Elim daha hızlı hareket ediyor, zihnimdeki akıştan akıp giden дбшъnceleri aynı hızla yazıya дцкъyor. Aşırı odaklandığım anda yaşanan bu kesinti beni geriyor. Şimdi durursam fikirlerim tıkanacak. Zaten etrafımdaki дъnya benim kişisel alanımı işgal ederken fikirlerimin kayıp gittiğini hissedebiliyorum.

Duraklıyorum, kavram defterimdeki kaba silъeti inceliyorum ve kenarına bir not daha yazıyorum.

Yapılandırılmış mı yoksa drapeli mi?

Bu soru zihnimden silinip gider gitmez, keşfetmek istediğim bir varyasyon hakkında yeni bir дбшъnce beliriyor. Daha onu araştırmaya fırsat bulamadan, bir parmak masama vuruyor.

Profesdr Harlow'a bakarken гуғъымde endişeli bir his beliriyor. Гърылъ цnleyici kulaklıklarımı zıkarıp стъdyonun etrafına гуз gezdirirken, o цзыр dileyen bir гъльmsemeyle Ьzerime eğiliyor. Diğer цғrenciler zoktan gitmiş, ben fark bile etmemişim.

"Ьzgъньm Gabi," diyor. "Biliyorum, tamamen odaklanmışsın ama beş dakika sonra burada bir atцlye залışması var. Ortamı boşaltmam gerekiyor, ama istersen залışmaya devam etmek izin dinlenme salonunu kullanabilirsin."

Bu цneriye kaşlarımı zatarak başımı salladım. Sanki bir rave partisinin ortasında sınava залışmaya kalkışmak gibi. Salon o kadar kaotik ki, tek bir дбшъnceyi bile tamamlayamıyorum, hele ki bitirme tezimi tasarlamayı his дбшъnemiyorum. Ne yazık ki, камръs dışındaki dairem de zok daha iyi деғil. Binamda her gece parti var. Kapıların зарpması, бағırışlar, kahkahalar, уьksek sesli мъzik—гърылъ his durmuyor. Duyusal bir kabus, ama şu an elimde olan tek şey bu.

Profesdr Harlow'a "Sorun деғil," dedim. "Ben eve giderim."

Başını salladı ve eşyalarımı toplamam izin beni yalnız bıraktı; kalemlerimi, kumaş örneklerimi ve defterlerimi sırt zantama yerleştirdi.

Ortamdaki gърылтыуъ sezen Chihuahua cinsi kцpeğim Beppe, burnunu kullanarak başını kapъsonlu kazağımın altından dışarı zıkarıp kıpırdanıyor.

Бniversite, dosyamı ve klinik belgelerimi inceledikten sonra bana nadir bir kolaylık sağladı, bu yъzden onu duygusal destek hayvanım olarak derslere yanımda getirebiliyorum. Sinirlerimi yatıştırıyor ve muhtemelen diğer цğrencilerin zoğunun onun varlığını neredeyse hisz fark etmemesi de dikkat dağıtıcı olmamasına yardımcı oluyor.

"Gъzel bir uyku zektin mi?" Onu kucağıma alıp, yumuşak beyaz taşıma zantasına koymadan цnce kısa bir sъre sarılıyorum.

"Bayan Bianchi." Korumam Julian bana yaklaşıyor ve sırt zantamı alıyor. "Ben sizin izin taşıyacağım."

"Teşekkърler." Bakışlarımı kazırdım, hЫЫ onun yanında kendimi biraz garip hissediyordum.

Benim дъnyamdaki zoğu kadın gibi, hatırlayabildiğimden beri koruma altındayım. Cosa Nostra'ya doğdum ve ailem de IVT'nin (yani Topluluk'un) Ыyeleri. Her ikisi de gъзль цргътler, bu yъzden korumalar hayatın vazgeçilmez bir gerzeği. Bize bunun gъvenliğimiz izin olduğunu сцульyorlar, ama benim durumumda, sadece bir tane korumam var зънкъ olmazsa ailem кцтъ гцръньг.

Son beş yıldır Theo adında bir korumam vardı. Gezen haftaya kadar alıştığım, tanıdık bir varlıktı; ta ki Julian onun yerini alana kadar. Herhangi bir azıklama yapılmadı, ki bu da бъуьк bir сърpriz değildi, зънкъ olaylar genellikle бцyle gelişir. Ama yine de Theo'nun veda etmemesi veya ayrılacağına dair herhangi bir işaret vermemesi bana garip geldi.

Julian, ellerinde yara izleri ve nasırlar olan, boynunda дцvmeleri bulunan ve yъзъnde съrekli asık bir ifade taşıyan iri yarı bir adam. Diğer muhafızlardan farklı olarak, Ыniforması siyah deri ceket, kot pantolon ve motosiklet botlarından oluşuyor.

İşini yapıyor ve beni rahatsız etmiyor, ama varlığında bir gariplik var. Eğer bu, "uygun olmayan nesneyi sez" oyunlarından biri olsaydı, o olurdu. Diğer gъvenlik гццrevlilerinden daha az militan ve daha зок korkutucu bir motosikletzi tiplemesi gibi.

Ondan tehdit altında hissetmiyorum, ama деğişimden hoşlanmıyorum ve ona alışmam biraz zaman alacak. Neyse ki, benimle gereksiz sohbetlere girmeye zalışmıyor, ki bunu takdir ediyorum. Sosyal enerjim sınırlı ve bu yıl Laurelhaven Бniversitesi'ndeki son дцnemde bunun zoğunu тъketeceğim.

Beynim съrekli olarak yъzlerce tarayıcı sekmesi azıkmış gibi hissettiğinden, her etkileşim bana bir şeye mal oluyor.

Julian beni камръс otoparkında bizi bekleyen arabaya гцтърдъ ve hepimiz yerleştikten sonra şofцръм Leo, bizi Seattle sokaklarında gezdirdi. Kulaklıklarımı

tekrar takıp sesli kitabımı başlattım, bir süre kafamı dağıtmayı planlıyordum. Ama daha fırsat bulamadan, övey babam Michael'dan bir mesaj telefonumda belirdi.

Cuma akşamı Riccardo'nun ailesiyle akşam yemeği. Başka plan yapmayın.

İzimde bir teslimiyet duygusu yerleşiyor.

Michael'ın Venturi ailesiyle evlilik sözleşmesini imzalamasından beri, bu zorunlu toplantılara katılmaya zorlanıyorum. Ancak son zamanlarda bu zorunluların sıklığı artıyor.

Riccardo Venturi ile aynı odada oturmaktan daha katlanılabilir en az yirmi başka işkence yöntemi düşünebilirdim. Son birlikte akşam yemeği yediğimizde, iki saat boyunca kendinden bahsetti ve bana tek bir soru bile sormadı.

Kibirli, kendini beğenmiş, грубость ve sinir bozucu biri ama Michael benim izin onu sekti, bu yüzden benim fikrimin bir önemi yok.

Uzun bir dezavantaj listesinin yanında, evliliğimizin tek bir avantajını düşünebiliyorum. En azından onunla birlikte, bir daha asla kalbimin kırılmasından endişe etmeme gerek kalmayacak.

Araba binamın önünde durduğu anda Michael'a isteksizce bir onay mesajı gönderdim. Julian ön yolcu koltuğundan indi ve arka kapıyı benim izin azmadan önce caddede tehdit olup olmadığını kontrol etti.

Üniversite kampüsünün dışında bulunan dairem nezih bir semtte ve genellikle etrafta yoğunlukla öğrenciler dolaşıyor. Ama bugün binaya girdiğimde, lobi resepsiyonunun etrafında polo tişörtliler, ciddi görünümüne bir grup adam toplanmıştı.

Gergin görünen emlak yöneticisi bilgisayar ekranından bana doğru baktı ve ben de kulaklıklarımı çıkardım.

"Gabriela Bianchi—402 numaralı daire?"

"Evet, o benim." Kaşlarımı zattım. "Bu neyin nesi?"

Boynunda kimlik kartı olan bir adam öne çıkıp beni selamlıyor.

"Bayan Bianchi, ben belediyede görevli bir müfettişim. Maalesef, bugün yaptığımız inceleme sonucunda dairenizin arızalı elektrik tesisatı nedeniyle oturmaya elverişsiz olduğuna karar verildiğini size bildirmek benim görevim."

Bunun ne anlama geldiğini anlamaya çalışırken kaburgalarımın arasında ezici bir his oluşuyor.

"Ne kadar süreligine?"

"Tahminimce?" Ensesini kaşıdı. "Aylar, hatta daha uzun sürebilir. Kira sözleşmeniz feshedilecek ve mülk yöneticisi bu detayları sizinle görüşebilir."

Boğazımdaki yumruyu yuttum ve diğer öğrencilerin, görünüşte his etkilenmemiş bir şekilde, gelip gelmelerini izledim. Başka bir grup durdurulmadan izeri girdiğinde, Julian'a baktım. Üz ifadesi okunamazdı ve bunun ona garip gelip gelmediğini anlayamadım. Her iki durumda da, hiçbir soru sormadı.

"Binanın tamamı etkilenmiş mi?"

"Bu konu hblb inceleniyor," diyor müfettiş. " u anda daha fazla ayrntı veremem, ancak g venli iniz izin derhal tahliye etmeniz gerekiyor. E yalarınızı toplamak izin yirmi dört saatiniz var."

Kaygımı hissedenden Beppe, ba ını zantadan çıkarıp durumu değerlendiriyor. Onu ok amaya zalı ana kadar titredi imin farkına bile varmıyorum.

D  ncelerimi düzenleyip kelimelere d kmeye zalı ıyorum ama beynim zoktan donma moduna geçti bile. Bu durum genellikle zok bunaldı ımda oluyor ve aniden etrafımdaki dünya bulanıkla ıyor, kulaklarımda cızırtılar belirliyor.

Julian beni duvardaki banka doğru g t r ken bir şeyler söylüyor ama sesi sanki su altından geliyormu  gibi. Beni oturma yerine yönlendiriyor ve ben de nefesime odaklanmak izin g zlerimi kapatıyorum.

Beppe, koluma hblb bağlı olan bez zantadan hızla çıkıp kuca ıma kıvrılıyor. Bu baskı beni sakinle tiriyor ve parmaklarımı tüylerine gömüp sıcaklığını izime zekiyorum. Kalp atı ım yava lıyor ve birer birer duyularım geri geliyor.

Durum giderek k t le tikze yorgunluk beni iyice bunaltıyor.  stesinden gelmek zok zor gibi geliyor, ama bir şekilde halletmem gerekecek.

"Hey, Gabs." Yanımda oturan bankın g c rdamasıyla tanıdık bir ses d  ncelerimi böldü. "Buradayım."

G zlerimi aztı ımda, halüsinasyon mu g r yorum diye d  n r ken, yanımda kuzenim Abella'yı otururken g r yorum. Kocas  Angelo da burada, Julian'ın yanında duruyor.

Bo azımın ge semesi ve yanıt verebilmem biraz zaman alıyor.

"Burada ne yapıyorsun?"

"Bana mesaj attın ve gelmemi istedin." Abella kaşlarını zattı.

"Ben mi kullandım?" Son birkaç dakikayı zihnimde tekrar g zden gezirirken ka larım  a kınlıkla zatılıyor, telefonumu hız kullanmadı ımdan neredeyse eminim.

Başını salladı, yüzünde kısa bir endişe belirdi. "Neler oluyor? Bana olanları anlatın."

"Bana buradan ta ınmam gerektiğini söylediler." G zlerim odanın karşısındaki polo ti  rt  adamlara kayd  ve bir başka endişe dalgası beni sard .

Normalde duygularımı saklamakta daha iyiyimdir, ama son zamanlarda hayatımda o kadar zok değişiklik oldu ki, her şey zok kafa karıştırıcı geliyor.

"Neden ta ınmanız gerekiyor ki?" diye soruyor Abella.

Julian, "Kablolamada bir sorun var," diye azıklıyor.

Angelo odanın karşısındaki müfettişi inceliyor ve onu tanıdığını anlayabiliyorum. Cosa Nostra'nın  ehirle sık sık i  yaptığı ve kendisinin de  u anki mafya lideri olduğu d  n ld   nde bu  a ırtıcı değil.

"Onlarla konu aca ım," diyor bize. Ama daha konu amadan telefonu zalıyor ve dikkati ekrana bakmakla da ılıyor.

"Bana bir dakika ver." Telefonu azıyor ve duyma mesafesinden uzaklaşıyor, karşıdaki kişiyle alzak sesle konuşurken pencerelere doğru ileri geri yürüyor.

Abella, meraklı bir ifadeyle onu kısa bir süre izledikten sonra tekrar bana döndü.

"Bvey babanı aradın mı?" diye soruyor, yüzündeki acı ifadeyi gizlemeye çalışarak.

Başımı sallıyorum, şu anda bunu düşünmek bile istemiyorum. Ailem sadece yirmi dakika uzaklıkta yaşıyor olabilir, ama onların zatısı altında tekrar olmak düşünceyi beni dehşete düşürüyor. Mafyadaki zoğu ebeveynin aksine, kızlarını sıkı bir şekilde kontrol altında tutmayı tercih edenlerin aksine, benimkiler beni evden zıkmak için sabırsızlanıyorlardı.

Cosa Nostra hiyerarşisinde Michael, en üstten zok en alta yakın bir konumda yer alıyor; zekvndan ziyade kas gıcıyla çalışıyor. Eğer ona kalsaydı, muhtemelen beni on sekiz yaşında evlendirirdi. Ama dünyamızda belirli beklentiler var ve Michael, imajına zok fazla önem veriyor, bu yüzden geleneğe karşı zıkamaz. Kızını zı en azından biraz eğitim almadan evlendirmek hoş karşılanmaz.

Neyse ki, birisi aileme ulaşır bir üniversite fonunun bulunduğunu haber verdi. Anlaşılan, babamın babası benim eğitim masraflarımı karşılamak için bir hesap tutmuş ve kimse bundan haberdar olmamış. Michael'ın bir kuruş ıdemesine gerek kalmadı ve hatta kampı dışındaki dairemin masraflarını bile karşılayacak kadar para vardı. Bu sayede, ailemi sadece belirli zamanlarda, ki bu zamanlar da zok nadir oluyor, gürebiliyorum.

Bu, hepimiz için işe yarayan bir sistem ve böyle devam etmesini tercih ederim. Ancak okul yılı zaten başladığı için, aynı fiyat aralığında başka bir yer bulmam pek olası değil.

Başka bir alternatif düşünmeye çalışırken, Angelo telefon gıcırşmasını sonlandırır grubumuza geri döndü. Karanlık bakışları bana dikilirken yüzünde gerginlik hissediliyordu.

"Gabi, bu gece izin ihtiyacın olanları toplamana yardım edeceğiz. Geri kalan eşyalarını da sabah birini gönderip aldıracağım."

Beni muhtemelen ailemin yanına geri gıdıreceği gerçeğini fark edince paniklemeye başladım.

"Bvey babama henüz söylemedim," diye ağzımdan kazırdım. "Orada olmamı isteyip istemediğinden emin değilim."

Angelo, "Bu gece seni zati katına gıdıreceğiz," diyor. "Michael'la konuşup okul yılının geri kalanında orada kalacağını bildireceğim."

Çımert teklifi düşünürken titrek bir nefes veriyorum. İdeal bir durum olurdu, ama tüm hayatım boyunca kendimi bir yık gibi hissettim ve yardım kabul etmek benim için kolay değil.

"Rahatsızlık vermek istemiyorum," diye yumuşak bir sesle cevap veriyorum.

"Hayır, gerek yok," diye beni temin ediyor Abella. "Onu neredeyse hiç kullanmıyoruz, kullansak bile hepimiz için yeterli alan var."

Bu doğru. Vitales ailesinin d̄nyanın d̄rt bir yanında m̄lkleri var, ancak asıl ikametgahları Seattle'ın dışında bulunan ızel bir ada. Sadece gez saatlere kadar s̄ren etkinlikler izin şehre geldiklerinde ve geceyi orada gezirmek daha kolay olduğunda zatı katını kullanıyorlar.

"Fazla d̄ř̄nme." Abella ayağa kalktı ve bana yanına gelmem izin işaret etti. "Sana kıyafet ve kişisel bakım ırnleri getireceğiz, Angelo da gerisini halledecek."

Ona başımı sallayarak onaylıyorum, şu anda burada olduğu izin minnettarım. Abella beni herkesten daha iyi tanıyor ve aile olsak da her zaman en iyi arkadaş olduk.

Benzer ızelliklerimiz nedeniyle insanlar bizi sık sık kardeş sanıyor. İkimizin de siyah saızları, yeşil ḡzleri ve kısa boyları var, ancak aramızda birkaç ıznemli fark da mevcut. Abella'nın ten rengi benimkinden daha zeytin rengi ve benim gamzelerim ve zillerim varken onun yok. Ben katmanlı, orta uzunlukta ve ince perzemli bir saz kesimini tercih ediyorum, Abella'nın saızları ise uzun ve beline kadar uzanıyor.

O her zaman en b̄ȳk destekzim ve en ateşli koruyucum oldu. Birkaç yıl boyunca annesi bana baktı ve ondan sonra yaz tatillerimin zoğunu onlarla gezirdim. Ailemle olan gergin durumu biliyor, ama asla acıdığı izin bana yardım teklif etmezdi. Niyetleri her zaman saf ve biliyorum ki bu sevgiden kaynaklanıyor.

Bu nedenle, o beni asansıre doğru ḡt̄r̄rken, arkamızdan gelen erkeklerle birlikte ona ayak uyduruyorum.

Yirmi dakika sonra, d̄rd̄m̄z birkaç zanta ve t̄m yatak takımlarımla binadan zıktık. şık siyah bir Vitale araba kaldırımında beklerken Angelo bagajı dolduruyordu. Zantalardan birini kenara zektiğinde ve izinden kocaman peluş ayıcığın zıktığını fark ettiğinde, biraz utanmaktan kendimi alamadım. Saklamaya zalıştım ama kolay bir iş değildi.

Umarım bunu fark etmez—ya da daha ıznemlisi, benim izin kimin kazandığını hatırlamaz. Ne yazık ki, Abella bana bir bakış attığında her şeyi ele veriyor.

"Onu v̄cut yastığı olarak kullanıyorum," diye savunmacı bir şekilde cevap veriyorum. "Rahat."

Başını sallarken ȳz̄ne h̄z̄n yayıldı ve ben de bakışlarımı kazırırken boğazım d̄đ̄mlendi.

Dikkatimi dağıtacak bir şey ararken, otoparkın karşısındaki titreyen sokak lambasına ḡz attım. Hen̄z akşamın erken saatleriydi, ama ḡn geztikze karanlığın daha erken zıkmesiyle Seattle'da sonbahar resmen kendini ḡstermiş gibiydi.

Otoparkın yakınındaki beton direklerden birine yaslanmış yalnız bir fiḡr var, etrafında dumanlar ȳkseliyor. Ȳz hatları ḡlgeler tarafından gizlenmiş olsa da, bizi izlediğini anlayabiliyorum.

Ȳz̄ belli olmayan bir adam ḡrd̄đ̄m her seferinde aklıma Eros415 geliyor. Kamp̄ste onunla ne sıklıkla karşılaştığımı, farkında bile olmadan, merak ettiğim

anlar oldu. Karşılaştıysam da bilmezdim. Fotoğrafımı gırmış olabilir, ama onun hakkında bildiğim tek şey bir Ghostface maskesi ve bir kullanıcı adı.

Belki de bu bir uyarı işareti olmalıydı, ama itiraf etmeliyim ki, korku filmlerine karşı bir zaafım olduğundan oldukça eminim ve Ghostface en sevdiğim karakter. Karanlık aşk romanları, korku filmleri ve doymak bilmeyen bir merak arasında, internetin derinliklerine daldım ve tehlike ile arzunun zarpıştığı bir yeraltı dünyası keşfettim.

Ceylan'ın hayatta kalma izgıyelerine sahip olduğumu düşünürsek, bu pek mantıklı gelmiyor. Yine de, Eros415 beni ait olmadığım bir üniversite Discord sunucusunda bulduktan sonra, kendimi bu avcı-av dinamiğinin izine daha da zekilmiş hissettim. Kıpırbalığ koruma hakkındaki bir başlığa yorum bırakmıştım ve bir dakika sonra özel mesajlarımda onun adı belirdi.

Giyim Tasarımı bölümü öğrencisi neden Biyoloji sunucusunda takılıyor? Gabriela, yırtıcı hayvanlara mı meraklısın?

Mesajı beni gıymsetti ve kıpırbalıklarına ve korku filmlerine meraklı olması izimde kızıık bir heyecan uyandırdı. Özel ilgi alanlarım hakkında uzun uzun konuşmamı dinlemek isteyen pek fazla insan yoktu. Ama o da aynı şeylerden hoşlanıyor gibiydi.

O gecedен beri her gün mesajlaşıyoruz ve zamanla ona karşı biraz fazla rahat davranmaya başladım. Bir şekilde, usta bir cerrah gibi zırhımı sıkmış, sırlarımı tek tek ortaya zıkardı.

Ona daha önce kimseye anlatmadığım şeyleri anlattım. Korkularımı, arzularımı ve en sapkın fantezilerimden bazılarını.

Bu yavaş ilerleyen satranç oyununda, o ıztınlğı kabul ettirdi ve ben de isteyerek onun gıcıne teslim oldum.

Onun benimle konuşma tarzında bağımlılık yapan bir şey var. Alaycı, koruyucu ve karanlık bir mizah anlayışına sahip. Ama zaman geçtikçe, onun benim hakkımda benim ondan çok daha fazla şey bildiğini fark ettim.

Bunlar bariz detaylar değil, ama sanki beni sadece mesajlaşmanın izin verdiğienden çok daha iyi tanıyor gibi. Duygularımı tahmin ediyor, dile getiremediğim sorularımı yanıtlıyor ve sakladığım yanlarımı anlıyor. Her tereddüdümü fark ediyor ve ben hiçbir şey söylemesem bile bunaldığımı hissedebiliyor. Bir bakıma, beden dilimi okuyor gibi geliyor ve bu da aklımdan zıkaramadığım, sürekli aklımda kalan bir soru işareti bıraktı.

Belki de sadece bana mesaj atmıyor.

O da beni izliyor olabilir.

Sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi, telefonumdan tanıdık bir Discord bildirim sesi geldi.

“Bayan Bianchi.”

Julian'ın sesini duyunca irkildim ve arkamı duındığımda araba kapısını benim izin azık tuttuğunu gırdım.

"Ah, evet, teşekkür ederim," diye mırıldandım garip bir şekilde, Abella diğer taraftan binerken ben de arka koltuğa geçtim.

Telefonumun kilidini azıp yeni mesaja gıız atıyorum.

Eros415: Bana gününü anlat, küçük köpekbalığı.

Pencereden dışarı bakmama sebep olan şeyin ne olduğundan emin değilim, ama baktığımda yalnız figır gece karanlığında kaybolmuş oluyor.

Klavyeme bakıp ыз farklı yanıt yazıp silerken garip bir his beni sarıyor. Ama sonunda hiçbirini gındermiyorum, ынкъ Abella eğilip ekranıma bakmaya zalışıyor.

"Kimle konuşuyorsunuz?"

"Kimse yok." Discord uygulamasını kapatıyorum, umursamaz bir tavırla mesajlarımı tarıyorum.

Yeni bir şey yok ama Abella'ya en son birkaç gын ınce mesaj attığımı fark etmeden edemiyorum. Bugын daireme gelmesini hiç istemedim, o halde nasıl bildi?

Gıızlerim buluştuğunda, bana gizemli bir gыльmsemeyle karşılık verdi ve sesini fısıltıya indirdi. "Şey... biliyor musun?"

"Kim olduğunu biliyor musun?" diye sordu Angelo dikiz aynasından.

"Kimse." Abella, kocasının aşırı koruyucu tavrına gıızlerini devirdi ve beni rahatlatmak izin aceleyle yanına geldi. "Merak etme. Hiçbir şey sııylemeyecek."

Angelo, Julian'la bakışıp duruyor. Cosa Nostra'daki her adam bizi korumak izin elinden geleni yapıyor ve eğer başka biri olsaydı, Michael'a sııleyeceğinden endişelenirdim. Ama Abella ona tamamen gыveniyor, bu yъzden bana ihanet etmeyeceğini sııylediğinde ona inanıyorum - teknik olarak ahlak kurallarına aykırı olsa bile.

Yine de, bunu reklamını yapmamalıyım ve hepimiz bunu biliyoruz.

"Hey, telefonunu bir saniye gıırebilir miyim?" diye sordum Abella'ya.

"Elbette." Bana meraklı bir bakış attı.

Belgeyi bana verdikten sonra, mesajlarını aztım ve bahsettiği mesajı gııгınce kaşlarımı zattım. Mesajlaşma grubumuzdaydı ve bugын ığleden sonra, ben okuldan eve gelmeden ınce gıınderilmişti...

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor.

"Evet." Telefonu ona geri verirken zoraki bir gыльmseme takındım. "Sana sonra anlatırım."

GABRIELA

TELEFONU A3TİĞİMDE ABELLA BENİ "MERHABA," DİYE KARŞILIYOR. "BUGŦNKŦ OKULUN bitti mi?"

"Evet." Asansıre biniyorum ve kapılar kapanırken Julian paneldeki kodu giriyor. "Ben de zati katına geri dıınyorum."

"MŦkemmek." O hareket ederken arka planda bir hışırtı duyuluyor. "Zaten buradayım ama sana ınceden haber vermek istedim. Angelo ve kardeşleri eşyalarını getiriyorlar, kızlar da eşyalarını yerleştirmene yardım etmek izin geliyorlar. Sakıncası yok mu?"

"Ah evet, bu iyi," diye mırıldandım.

Kızları gırmekten mutlu olacağım ama Angelo'nun kardeşlerinden bahsedilmesi boğazımda tanıdık bir gerginlik dŦğŦmŦ oluşturuyor. Mantiken, Romeo'yu bugŦn gırmek ihtimalimin dŦşŦk olduğunu biliyorum. Muhtemelen birilerini hacklemek veya ıldırmekle meşgul olduğu izin yardım edemez. Taşınacak zok fazla eşyam yok ve zamanını bana ayıracak son kişi de ben olurum. Eğer biri gelirse, muhtemelen Rafe, Michele veya Cristian gelir.

"Tamam, birazdan gırdŦşŦrŦz," diyor Abella dalgın bir şekilde, arka planda bebek huysuzlanırken. "Antonella'yı beslemem gerek."

"Peki."

Telefonu kapatıyorum ve bir an sonra asansır geliyor, Vitales'in iki katlı zati katı dairesine azılıyor. Seattle'ın en seşkin konut kulelerinden birinde yer alan bu daire, şehrin panoramik manzarasına sahip, birinci sınıf bir gayrimenkul. Azık planlı tasarım, ana yaşam alanını yemek ve mutfak alanlarına kusursuz bir şekilde bağıyor. Cilalı mermer zeminlerden lŦks, bŦyŦk boyutlu mobilyalara kadar her şey gŦzel ve pahalı.

Şehirde bir araya geldiğimiz etkinlikler olduğunda zaman zaman burada vakit geziyorum. Ama dŦn gece, yerden tavana uzanan pencerelerden izeri sŦzŦlen ay ışığıını izime zekerken, garip bir şekilde huzurlu hissettim. Gecenin her saatinde her şeyi duyabildiğim dairemin aksine, burası son derece sessizdi. Abella bana sŦitimi

güsterdi, ama ben Beppe ile birlikte büyük salonda kıvrılıp yatmayı tercih ettim. Battaniyelerime sarılıp yıldızlı gıkyzın altında uyuyakaldık.

Bugün uyandığımda gerzekten dinlenmiş hissettim ve şimdi bu ani değişikliğin o kadar da kıt olmayabileceğini düşünüyorum. Abella bana bitirme projem üzerinde çalışabileceğim boş bir oda bile güsterdi. Orada kendime özel bir dikiş istasyonu, mankenim, kumaşım ve tüm aletlerimi kurabileceğim.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, Angelo dın gece onu arayıp durumu azıkladığında Michael itiraz etmedi. Sanırım sorunu kendi başına halletmek zorunda kalmadığı izin rahatlamıştı.

Julian, "Zantanızı nereye koymak istersiniz?" diye soruyor.

"Teşekkır ederim, odama gıtyreyim." Elinden alıyorum ve koridorda misafir odalarına doğru ilerlerken yollarımız ayrılıyor.

Benim odam koridorun en ucunda, iki duvarı da yerden tavana kadar camla kaplı. Biraz akvaryumda olmak gibi bir his veriyor ama aynı zamanda çok seviyorum ve yatağı tam olarak oraya taşımak istediğimi de biliyorum.

Zantamı masanın üzerine bıraktım ve mezuniyete kadar evim diyeceğim mekana şöyle bir güz attım. Buradaki mobilyalar, eski dairemdekilerden çok daha güzel, bu yüzden Angelo benimkileri tekrar ihtiyacım olana kadar depoya koymayı teklif etti.

Yatak tek başına bile çok büyük ve üzerindeki kabarık beyaz nevresimler adeta bir bulut gibi gıtyıyor.

"Ne düşünüyorsun Beppe?" Zantasının izindeki ona şöyle bir baktım. "Denemeye ne dersin?"

O da onaylayarak havlıyor, ben de onu zekip yatağa bırakıyorum. Yanına yüz üstü uzanıyorum, yumuşaklığın izine gıtyırken memnun bir iz zekiyorum. Beppe başımın etrafında birkaç tur atıyor, sonra durup yüzüm yalamaya başlıyor.

"Biliyorum," diye homurdandım. "Yakında yıtyışe zıkacağız."

"Yine kendi kendine mi konuşuyorsun?"

O derin, tanıdık ses kalbimin hızla zarpmasına neden oluyor ve doğrulup yüzümdeki dağınık saızları düzeltirken yanaklarım kızarıyor.

Hayal gırdıyım sanmak istedim ama bakışlarım o etkileyici kehribar rengi güzlerle kesiştiğinde, varlığını inkar etmek mümkün değildi.

Romeo Vitale, 1.90 boyunda, elinde kıyafetlerimin olduğu bir kutuyla kapımın önünde dururken, tüm ihtişamıyla beni karartıyor.

Onu gıtyınca aklım karışıyor ve istemeden güzlerim onu baştan aşağı sızyıyor. Defalarca aksini düşünmeye alışsam da, şaşırtıcı olmayan bir şekilde hılv inanılmaz derecede yakışıklı.

Vitale kardeşler arasında, dış gıtyı en az cilalı olanı o. Yıllar izinde kendine özge "umurumda değil" tarzını geliştiren Vitale, zamanının neredeyse yüzde doksan dokuzunda siyah kıyafetler ve askeri botlarla dolaşıyor. Genellikle siyah kot pantolon veya kumaş pantolon, tişört, kapşonlu sweatshirt veya kolları

kıvrılmış dar kesim siyah bir gümlek giyiyor. Gerektiğinde takım elbise de giyiyor, ama ne giydiği önemli değil çünkü her zaman dünyayı yakacakmış gibi giyiniyor.

Koyu renk saçlarını kısa kestiriyor ve güzleri genellikle sanki bütün gece uyumamış gibi gılgeli, çünkü muhtemelen öyle. Vücudunun giyinen her santimetrekaresi düymeli, boynundan parmaklarına kadar. İki kolu da tamamen düymeli ve Vitale'lerin arka bahçesindeki spor salonunda tişörtünü zıkmış halini giydiğinden giğşının ve sırtının da düymeli olduğunu biliyorum.

O, adeta bir savaş makinesi gibi yapılı ve etrafında tehlike sazan bir aura var, ama onun varlığı izimde ıldırmeye boşuna alıştığım bir şeyi tetikliyor.

Uzlem.

Bütün o düşmanlık ve çfkenin altında bir yerlerde, bir zamanlar kalbimi zalan o çocuk var.

Onu asla geri vermedi.

Bu yüzden ona kırgınım ve keşke bu aptalca duygularım yok olabilseydi. Ama her zamanki gibi, aramızda ne varsa yıldırım zarptığı gın ıldığının hatırlatmakta gecikmedi.

"Bunun senin izin olduğunu bilseydim, etiketlerini zıkmak ve eşyalarını yeniden düzenlemek izin zaman ayırırdım." İleriye doğru sessizce ilerler ve kutuyu şifonyerin üzerine bırakır.

Yutkunuyorum, zekice bir yanıt bulmaya çalışırken aklım bomboş kalıyor. Genellikle bu tür yanıtlar, konuşmaların gerçekten işe yarar hale gelmesinden çok sonra, sonrasında kafamda kurcalarken aklıma geliyor. Romeo ile artık iyi gezinemeyebiliriz, ama o, her şeyin belli bir şekilde düzenlenmesi ihtiyacım gibi, silah olarak kullanabileceği hiçbir şeyi unutmuyor.

"Komik." Abella, Antonella'yı kucagında taşıyarak odaya girer. "Bütün o pembe renk her şeyi ele verirdi diye düşünmüştüm."

Romeo, komodinin üzerindeki kutuya güz attı, kiraz desenli iz zamaşırılarından birini alıp tek parmağıyla havaya kaldırdı. "Tahmin ettiğim gibi, bu bebek boyutundaki kıyafetlerin hepsi sakız zığneyen Barbie'ye ait."

Abella ona, "Romeo," diye zıkıştı.

"Ne?" Üzünde hiçbir ifade olmadan ona bakıyor.

"Bu böyle şeyler yapmaman gerekiyor."

"Güzlem yapmamam mı gerekiyor?" diye sordu, kaşlarını zatarak.

Ağzını azıyor, ona bunu nasıl azıklayacağını bulmaya çalışıyor ama başaramıyor. Herkes Romeo'nun yıldırım zarpmasından sonra sosyal gürgü kurallarının zoğunu kaybettiğini, çünkü artık filtre veya sınırlarının olmadığını düşünüyor. Ama bazen, özellikle üzündeki o kzyk sırtıyla, tam olarak ne yaptığının farkında olmadığını şphe duyuyorum.

Ailesinin her zaman sessiz, ize dünk, sanatçı ruhlu ıyesiydi. Şimdi onu daha çok asosyal olarak tanımlardım - ya da en azından öyle algılanmasını istiyor. Ya etrafına karanlık bakışlar atıyor ya da zevresindekilerle tamamen ilgisiz.

Konuştduğunda ise genellikle kuru veya alaycı bir yorum yapıyor. Ama herkesi dışarıda tutmak izin ırdıǵı o duvarın altında, tanıdığım Romeo'nun hıblı bir yerlerde olduğunu dışınlıyorum.

"Abella?" diye seslendi Angelo oturma odasından. "Bana yardım edebilir misin?"

"Hemen geri dışıneceğim." Bana ıdzır dileyen bir bakış attı.

Başımı salladım ve o odadan zıkar zıkmaz Romeo eşekarısı yuvasına tekme attı.

"Gabi, senin sorunun ne olduǵunu biliyor musun?"

"Bunu duymak isteyip istemediğime bakmaksızın bana sııleyeceğinizden eminim."

Bana ıstınlıkrı bir değerlendirme sunuyor: "Başkalarının senin hakkında ne dıřındıǵına zok fazla ıcnem veriyorsun."

"Gerzekte bıyle olduğunuz halde, herkesin sizin filtrelerinizi kaybettiğinize inanmasına bu yızdıen mi izin veriyorsunuz?"

"Bir kere de gerzekten ne istediğini sııylemeyi denesen iyi olur." İz zamaşırımı parmağının ucunda sallayarak benimle alay etti. "Mesela şimdi. Bana defolup gitmemi sııleyebilirdin ama sııylemeyeceksin."

Yanına gidip iz zamaşırımı geri almaya zalıştım. O ise iz zamaşırımı ulaşamayacağım bir yere kaldırdı, ki boyuna bakılırsa bu hıız de değildi.

Gıızleri ızerimdeki kııyafeti, yani kendim sııslediğim kısa bir ıstı ve boya lekeli tulumu taradı.

"Build-A-Bear'da vardiyaya mı hazırlanıyorsun?" Dudaklarının kenarı alaycı bir gıılmısemeyle kıvrıldı. "O ıstı de oradan mı aldın?"

"Zok komik." Parmağında sallanan iz zamaşırına bakarken yıızım kızardı. "Geri ver onları."

"Bana defolup gitmemi sııyle, o zaman dışıneceğim."

Ağzımı azıyorum ama kelimeleri sııleyemiyorum ve o da bunu biliyor.

"Ne kadar da insanları memnun etmeye zalışan birisin, değil mi?" İz zamaşırını daha yukarı kaldırıyor. "Geri almak istiyorsan, zok zor olmamalı. Tek yapman gereken onları almak."

Hemen ayağa kalkıp onları almaya zalıştım ama o zok hızlıydı ve hareket edince homurdanarak ona zarptım.

Gıızlerimiz buluştu ve dudaklarım aralandıkza onun gıızleri karardı. O kadar sııcak ve sağlamdı ki, ona yakın olmanın nasıl bir his olduğunu unutmuştım.

Sanırım dokuz yıldır ilk defa birbirimize dokunuyoruz.

Kapının dışından gelen sesler yaklaştıkza koridorda yankılanıyor, bu yızdıen kalan son onurumla kendimi Romeo'nun bedeninden ayırıyorum.

Ne yazık ki, iz zamaşırlarımı cebine attı. Başka bir itirazda bulunmaya fırs bulamadan, dışrt kardeşi de eşyalarımın geri kalanıyla odaya girdi.

"Naber Gabs?" Rafe, Romeo ile benim aramdaki alışılmadık derecede yakın mesafeyi fark ederek bana sııyle bir baktı. "Tebrikler dilemenin yerinde olduğunu

duydum."

"Tebrik mi yoksa başsağlığı mı?" Michele zıplak elime baktı. "Riccardo sana hen̂z ŷẑk aldı mı?"

Riccardo'nun ŷẑğ̂n̂ parmağında hayal etmek bile kaburgalarımı sıkıştırıyor. Neyse ki hen̂z bana bir ŷẑk vermedi. Ama ĝr̂n̂şe ĝre, ne olursa olsun, yakında evleneceğimiz haberini yayıyor. Bunu bir ŝre daha gizli tutmayı ummuştum, ama Riccardo'nun ağzı zok laf yapıyor ve egosu da zok b̂ŷk.

Abella odaya girerken, "Kesinlikle başsağlığı diliyorum," diye mırıldandı.

"Onun bizim kuzenimiz olduğunu hatırlıyorsun, değil mi?" diye sırtttı Rafe ona.

"Maalesef evet."

Michele, "Gabi, onun kalbini kırıp benimle evlenmeye karar verebilirsin," diye teklif ediyor.

"Zok gez kaldın." Romeo, kurt gibi bakışlarıyla beni ŝẑd̂. "Onun ĝẑleri sadece Orion'a aşık."

O ismin anılmasıyla birlikte omurgamda bir sıcaklık dalgası ŷkseliyor, tenimde karıncalanma hissediyorum. O zok ızel, sadece ĝn̂ğ̂me yazılmış kod adı.

Abella şaşkınlıkla ikimize de baktı. "Orion kim?"

Romeo, "Bilmiyorum," diye yanıtlıyor. "Gabi, bunu sınıfla paylaşmak ister misin?"

Ona bakakaldım, ĝn̂ğ̂m̂ okumuş olması gerektiği korkunz gerzeğiyle donakalmıştım.

Cevap vermeyince kaşını kaldırarak bana baktı. "Orion avcı olarak biliniyorsa, bu senin av olduğun anlamına mı geliyor?"

Utancımdan dolayı, ona dik dik bakarken kulaklarımın kızardığını hissedebiliyorum, bu da beni etkilediğini azıkza belli ediyor.

Ĝn̂m̂ mahvettiğinden emin olan adam, odadan zıkıp koridorda ilerlerken Michele'e omuz attı; iz zamaşırım ĥl̂v cebindeydi.

Kardeşler birbirlerine baktılar ve Angelo başını salladı. "Ateşle oynuyorsunuz."

"Ne dediğini anlamıyorum." Rafe odadan zıkarken bana ĝẑ kırptı ve beni her zamankinden daha şaşkın ve bitkin bıraktı.

Diğer adamlar da onları takip eder ve Abella ŷẑnde tuhaf bir ifadeyle arkalarından bakar.

"Bu zok tuhaftı, değil mi?" diye soruyorum.

Bazen bir şeyleri doğru anlayıp anlamadığımı bilmiyorum ama o başıyla onaylıyor.

"Bu kesinlikle tuhaftı. Son birkaç ĝnd̂r aralarında gerginlik var ve nedenini bilmiyorum."

Parmaklarımı birbirine kenetleyerek, şimdiye kadar getirdikleri kutuları inceliyorum. Ĝn̂ğ̂m̂ bulma isteği ĝğ̂m̂de panik izinde kabarıyor, ama adamlar eşyalarımın geri kalanıyla geri d̂n̂meden ınce zaman kalmıyor.

Birkaz sefer daha yaptıktan sonra, tım eşyalarımı getirdiler ve kutuları odanın bir tarafında yığınlar halinde dъzenlediler. Ben hblв onlara bakakalmıştım ki Abella beni kenara zekti.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyor. "Biliyorum, her şey birden зok fazla."

"Şey, sadece " Sızlerim yarım kaldı. Ne diyeceğim ki—Romeo'nun gъnlъğъmъ okuduğunu mu dъşъneceğim? O zaman Orion'un gerzekte kim olduğunu itiraf etmek zorunda kalacağım ve şu anda yapmak istediğim son şey bu.

"Beppe'yi yъrъyъşe зıkarmam gerek." Yъrъyerek yanına gittim ve onu yataktan kucаğıma aldım.

"Benim de sizinle gelmemi ister misiniz?"

"Sorun yok. Julian yanımda ve uzun sъrmeyecek."

"Pekala. Mobilyaları istediğiniz gibi yeniden dъzenleyeceğiz."

Ona teşekkъr edip hızla uzaklaştım, Beppe'yi de sъrъkleyerek koridordan aшаğı sъrъkledim. Julian bir an sonra, sanki geleceğini biliyormuş gibi ortaya зıktı. Bazen adamın altıncı hissi olduğunu dъşъnъyorum.

"Yъrъyъşe hazır mısın?" diye soruyor.

Derin bir nefes verip başımı sallıyorum.

"Hadi gidelim."

Julian ve ben dıңdъğъmъzde Mariella, Valentina ve Chantel de gelmişti. Abella'nın yanındaki salonda oturmuş, Vitale ekibi barın etrafında toplanırken dırtlъ sohbet ediyordu.

"Hey, Gabs." Chantel yanındaki boşluğa eliyle işaret etti. "Gel biraz rahatla. Akşam yemeğı izin pizza sipariş ettik. Kısa sъre içinde gelir."

Ona başımla onay verdim, odanın karşısına gezerken adamlara şıуle bir gıуz attım. Romeo bakışlarıyla beni takip ediyordu, yъzъndeki ifade her zamanki gibi okunmazdı. Yemin ederim ki beni eziyet etmek izin yaşıyordu ve en kırtъ gъnlerimde onu suzlayamadığımı bile sıуleyemem.

Ben olmasaydım, asla yıldırım zarpmasına maruz kalmazdı.

O gъn yaşananlar yъzъnden hayatı geri dıңылmez bir şekilde değışti. Aldığı hasar ve ardından gelen kalp krizi, onda kalıcı psikolojik, nırolojik ve fiziksel değışikliklere yol азtı.

O ilk dırt yıl o kadar karanlıktı ki, zar zor hayatta kaldı. Babası, bir mucize umuduyla onu bir tedavi merkezinden diğetine gırtъrdъ, ama hızbir mucize bulunamadı. Kişilik değışiklikleri, değışken ruh halleri ve kronik ağırılarla hayatının geri kalanını gezirecek.

Belki de onun ıfkesini hak ediyorum. Ama aramızdaki bu savaş o kadar uzun zamandır ve o kadar acımasızca sъrъyor ki, artık onunla savaşacak gъсъm kalmadı.

Şimdi ona baktığımda sadece ызынтъ duyuyorum. Kaybettiği her şey izin izin acıyor ve her şeyden çok beni affetmesini diliyorum, ama biliyorum ki asla affetmeyecek.

Çok yorgunum ve bu savaşa katılmayı çoktan bırakmam gerektiğine karar vermiştim. Onun yanında olmak, özellikle de beni kızdırtmak izin elinden gelen her şeyi yaptığında, bunu unutmayı kolaylaştırıyor. Bu neredeyse bir bağımlılık gibi, ынкъ ondan gelen her tepki, iyi ya da kötü, beni tekrar onun ыңыңgesine çekiyor. Ama bunun bir bedeli var. Her iğneleyici hakaret, her sert bakış beni тыкенене kadar yıpratıyor.

Temiz hava ve uzun ығыуыş kafamı temizledi ve beni değişmez bir gerçeğe baş başa bıraktı: Akıl sağlığım izin bundan kurtulmalıyım. Bu sarmala kapılmaktan vazgezmeli ve onu gürmezden gelmenin bir yolunu bulmalıyım. Bu ызден, cebine dokunup iz zamaşırlarımı zaldığını ima ettiğinde tepki vermek yerine, koltuğa oturdum, sırtımı ona дүндөм ve arkadaşlarıma odaklandım.

"Gel buraya, yakışıklı oğlan!" diye sesleniyor Chantel, tasmaını zıkardıktan sonra Beppe'ye.

Ona doğru hızla koşar, kadının ona гүsterdiği sevgi ve ilgiden zevk alır. Bir сыгъ кыык црысык ve kulak kaşımalarının ardından, kucaklaşmak izin kadının kucığına kıvrılır.

Siyah bir elbise ve topuklu ayakkabılarla akşam dışarı zıkmaya hazır olduğu gerçeğini гүзден kazırmak zor. Chantel, eşofman altıyla bile seksi гүгүнеbilir, ama şık giyindiğinde erkeklerin şansы kalmıyor. Yanından gezen erkekleri ağzı azık bırakan, nefes kesici гүzellikte bir kadın.

"Bu akşam işte olman gerekmiyor muydu?" diye sordum ona.

Kan kırmızısı dudağını ısıtırıp omuz silkti. "Bir ilişkim vardı ama olmadı. Bu ызден bu akşam emrinize amadeyim."

Sakin kalmaya zalışıyor ama sesinde tanıdık bir hayal kırıklığı tonu var ve Valentina'ya bir bakışım şыphelerimi doğruluyor.

Val, "Bu akşam Lord Dickhead ile randevusu vardı," diye azıklıyor. "Ama son dakika iptal etti."

Chantel odanın diğer ucuna şыyle bir гүз atarak fısıldadı: "Val."

Cristian, Lord Dickhead'in en iyi arkadaşı ve hepimizin bakışları ona zevrildiğinde, o da doğrudan Chantel'e bakıyor.

"Ызгынъм ama ызгын деğilim." Val ona doğru tatlı bir гылымsemeyle baktı. "Arkadaşın bir aptal."

Cristian'ın zenesi kasıldı, karanlık гүзlerinde okunaksız bir ifade belirdi, ardından arkasını дүнerek bağlantıyı kesti.

"Neyse—" Chantel'in rahatsızlığını sezen Abella konuyu деğіştiriyor. "Lucia ve Serafina, burada olamadıkları izin ызгын olduklarını şыylememi istediler. Bu akşam bir yardım galası vardı."

"Sorun değil. Yerleşmeme yardımcı olmak izin hepinizin burada olması beni çok mutlu ediyor."

"Arkanızdayız." Mariella bana gŷlmsedi. "Her zaman."

Sonraki bir saat boyunca, rahat rahat oturup sohbet ettik ve pizza yedik. Bebek Nella uyandığında, sıra bana gelene kadar odada bir kişiden diğerine dolaştırıldı. Onu beceriksizce kucağıma aldım, ne yapacağımı pek bilemiyordum ve kızlar gŷldiler.

Mariella, "Çok korkmuş gŷrŷnyorsun Gabs," diye belirtiyor.

"Çыкъ ңyleyim," diye itiraf ediyorum. "Bir bebeğe tam olarak ne diyeceksiniz ki?"

"İzine sinen neyse o," diye yanıtlıyor Abella, beni kŷŷmsemeden.

"Merhaba, minik insan." Yumruğuyla parmağımlı sıkarken onu inceliyorum. "Bebek kŷpekbalıklarına yavru dendiğini biliyor muydun? Bazıları doğar doğmaz uŷzebiliyor ve kendi başlarına avlanabiliyor, hatta tŷrne bağlı olarak anne karnındaki kardeşlerini bile yiyebiliyorlar."

"Pekala, belki de kŷpekbalıklarıyla ilgili gerzeklerden uzak duralım." Val onu elimden alıyor.

Onu kucağına alıyor ve Nella'nın gŷlmsemesini sağlıyor, sanki dŷnyanın en kolay şeyiymiş gibi.

"Sanırım o zipi kazırdım." Kaşlarımı zattım.

"O zaman pratik yapmaya başlasan iyi olur." Val ırperdi. "Riccardo birkaç kez çocuk sahibi olmak istediğini sıyledi."

Konuşma birdenbire sessizliğe bŷrŷndŷ ve Val bana ңŷŷr dileyen bir bakış attı. Bunu beni ŷzmek izin sıylemediğini biliyordum. Bu sadece dŷnyamızın gerzeği. Babalarımızın bize evlenmemizi sıylediği kişilerle evleniyoruz ve erkekler geleceğimizi belirliyor. Durum bŷyle ve bunu gŷzelleřtirmenin bir anlamı yok.

Doğrusunu sıylemek gerekirse, çocuk sahibi olmayı pek dŷřŷnmedim. Her şey gibi bunun da benim elimde olmayacağını hep biliyordum. Hayatımda olan zoğu şeyde de sıız hakkım olmayacak. Sanırım bu uŷzden, risklere rağmen, en az bir ңnemli kararı kendim vermem çok ңnemli.

Ailemin seztiiği kişiyle evlenmek zorunda kalacağım, ama ilk deneyimimi kendi seztiiğim biriyle yaşamak istiyorum. Riccardo'ya katlanmak zorunda kalmadan ңnce en azından keyif aldığım bir deneyim yaşamak istiyorum. şanslıysam, belki o anı hayatımın geri kalan kasvetli gŷnlerinde bana yetebilir.

Abella ve Mariella'ya planımdan bahsettim bile ve ikisi de beni destekliyor. Mariella bana gizlice doğum kontrol hapı verdi ve mezun olmadan ңnce bu deneyimi paylaşabileceğim birini bulmayı umuyorum.

Bunun Eros olabileceği dŷřŷncesi aklımdan birden fazla kez geztı. Etkileşimlerimiz uzun zamandır masum flŷrtleşmelerin ңtesine gezerek daha karanlık bir alana girdi. Maskeli bir adam tarafından kovalanmak, yakalanmak ve domine edilmek gibi denemek istediğim şeyler hakkında azık konuşmalar yaptık.

GIF'ler ve korku filmlerinden klipler paylaştık ve hatta bu varsayımsal senaryolarda koyacağım sınırları bile tartıştık. Bu da, eğer bir gün şahsen tanışırsak, ilişkimizi bir sonraki seviyeye taşıyabileceğimize inanmamı sağlıyor.

Tek sorun şu ki, beni his buluşmaya davet etmedi ve nedenini bilmiyorum.

Abella, düşüncelerimi bülerek, "Sanırım artık eşyaları yerleştirmeye başlamalıyız," dedi. "Zok gez olmadan."

Başımı salladım, ayağa kalkmadan önce esnememi bastırdım.

Rafe, "Sanırım bu, ayrılmamız için bir işaret," diyor.

Angelo karısını ıpmek için yanına geliyor, sazlarını ıyle bir şefkatle yana itiyor ki, kızarmadan edemiyorum. Sanırım hayatımda bu kadar aşık iki insan görmedim. Ve yaşadıkları onca cehennemden sonra, her türlü mutluluğu hak ediyorlar.

"Bu adamları marinaya geri gıdıreceğim, sonra Antonella ile birlikte ofise uğrayıp birkaç konuyu gıdıreceğiz."

"Birkaç saat sonra bizi alabilir misin?" diye sordu Abella ona gıymseyerek.

"Yola zıktığımda sana mesaj atacağım."

Diğer adamlar vedalaşırken Romeo'ya bakma isteğime karşı koyuyorum ve yardımları için onlara teşekkür ediyorum. Ama kalbim zok hızlı atarken, bakışlarının uızymın bir kenarında delip geztiğini hissedebiliyorum, ta ki uızym zevirene kadar.

O gittiğinde kendimi izimden tebrik ediyorum. Skor tutuyorsak, Romeo bugün iki puan ınde olabilir, ama tepki vermememin en az bir puan kazandırdığını düşünüyorum. Belki böyle devam edersen sıkılır ve beni kışkırtmaktan vazgezer.

Kızlarla birlikte işe koyuluyoruz, tüm kutularımı azıyoruz ve her şeyi nereye koyacağımızı belirliyoruz. Neyse ki, bu odada büyük bir dolap var, zınk zok fazla kıyafetim var. Yıllardır kendi dolaplarımı, sevdiğim kumaşları kullanarak ve can sıkıcı fermuarlardan, etiketlerden veya rahatsız edici lastik bantlardan kazınarak kendim yapıyorum.

Abella bir stilist olduğu için bana kumaş artıkları, numune kumaşlar ve zaman zaman kumaş mağazalarından fazla stok ırınler temin edebiliyor. Tercihlerimi iyi biliyor ve hatta gardırobumu nasıl sevdiğimi bile tam olarak anlıyor. Bu uızden Valentina eşyalarımın arasında burnunu sokarken, o da kıyafetlerimi düzenleme zorluğunu ıstleniyor.

"Ghostface'e karşı tuhaf bir takıntın var," diye mırıldanıyor, mini sırt zantamı gezen yıl topladığım Scream eşyalarının arasına eklerken.

"Zok yakışıklı." Omuz silkiyorum.

"Maske taktığı halde nasıl yakışıklı olabilir ki?" diye gılıyor. "Bu his mantıklı değil."

"Ya anlarsın ya da anlamazsın." Chantel beni savunuyor. "Ghostface'te kesinlikle zekici bir şey var. Maskeli bir adamın beni sonsuza dek becermesine razı olurdum."

"Onun kim olduğunu bilmesen bile mi?" Val uızyn buruşturdu.

"Zekiciliğinin bir kısmı da bu zaten." Chantel sırıttı. "Güvenli, akılcı ve karşılıklı rıza esasına dayalı olduğu sürece узынь гүрмеме gerek yok. Sadece sağlık durumunun iyi olduğunu ve partner gereksinimleri formundaki kriterlerimi karşıladığını bilmem yeterli."

"Genelevdeki o formda ne tür şartlar aranıyor?" diye merakla soruyorum.

Chantel, The Society izin sözleşmeli bir burlesque dansıdır, ancak aynı zamanda bitişindeki özel seks kulübünün iz işleyişini de iyi bilir. O bizim bilgi kaynağımızdır ve seksle ilgili sorularımızı yargılamadan yanıtlar. Tavsiyeleri o kadar popler oldu ki, The Fifth House izin takma isimle yazmaya başladı. Bu, кызк bir kadın grubu tarafından yönetilen dijital bir yaşam tarzı dergisidir -hepsi de benim arkadaşlarım- ve Chantel'in gerçek kimliğini sadece biz biliyoruz.

Chantel, "Liste uzun ve zengin," diye azıklıyor. "Sağlık ve güvenlik, kişisel sınırlar, duygusal beklentiler, fiziksel gereksinimler, onay yapısı. Listede olmayan bir şey eklenebilir. Benimkiler oldukça standart."

"Peki, orada his maskeli bir adamla deneme yaptınız mı?"

Bir an tereddüt etti ve sanırım Chantel'in kızardığını ilk kez o zaman gördüm.

"Belki," diye yanıtlıyor utangaç bir şekilde. "Ama tam anlamıyla нэфуз etme."

"Hım." Val bunu дэшыyor. "Ne tür maskeler takıyorlar acaba?"

"Aslında bir tercihim yok, ama dilediğinizi talep edebilirsiniz."

"Palyazolar haris her şey." Brperiyorum. "İşte orada sınırlımı zitiyorum."

"En azından bir sınır olduğunu biliyoruz," diye takıldı Mariella. "Кызк korku manyağı."

Abella, benim iki farklı ilgi alanıma dikkat zekerek, "Yarı korku, yarı prenses," diye belirtiyor.

Kitap raflarım pembe, parlıtlı şeylerle, bir Royal Albert Rose Confetti Zay Seti ve tarihi aşk romanlarıyla dolu. Ama şifonyerim bambaşka bir hikaye; Ghostface hatıraları, korku filmleri ve eski madalyonlar, gerdanlıklar, kameolar, tesbihler ve iskelet anahtarlarıyla dolu bir мэcevher kutusuyla dolu. Sonra da farklı dınnemlerde topladığım rastgele şeyler var; eski дэğmeler, balmumu мэхьрler, мьrekkeп kalemli ve Funko Pop figürleri gibi.

"Onun yarı Elle Woods, yarı Wednesday Addams olduğunu söylemeyi seviyorum." Abella başını yana eğerek dolabımı inceliyor. "O гьнкь ruh haline bağlı olarak деğişiyor."

"Haftanın bazen." Omuz silkiyorum.

"Tamam, ama kıyafetlerin çok şirin." Chantel yanına gelip her şeyi karıştırmaya başladı. "Çok karanlık akademi tarzı, canım. Eğer 18 santim daha kısa olmasaydın, dolabını tamamen yağmalardım."

"Okulu bitirdiğimde, ызыlerinizi kullanarak istediğiniz şeyi size yapabilirim. Zaten bunların çoğu benim tasarımlarım."

"Çok yeteneklisin." İzini zekti. "İstediğim şeylerin bir listesini yapmam gerekecek."

Val ona, "Benim arkamda sıraya girmen gerekecek," diyor. "Bana birkaç elbise sızdı verdi bile."

"Kim bilir," diyor Abella. "Belki de gelecek yıl Derneğimizin yıllık maskeli balosu için elbiselerimizi o tasarlayacak."

"Evet, belki." Ona zekingen bir gülümseme sundum.

Doğrusunu söylemek gerekirse, Riccardo ile evlendikten sonra ne kadar boş zamanım olacağını bilmiyorum. Sanırım hırslarımın ne olduğu onun umurunda olmayacak. Dnyamızdaki zoğu erkek umursamıyor zaten. Hayat bana hiçbir şey için umutlanmamayı öğretti. Зынкъ umut neredeyse her zaman hayal kırıklığına yol azar.

Ben de kendiminkini çok uzun zaman önce kaybettim.

GABRIELA

HERKES GİTTİĞİNDE, GÜNLERİMİ KONTROL EDECEK KADAR BİLE ENERJİM KALMAMIŞTI. YA da belki de çok tedirgindim. Romeo'nun en savunmasız düşüncelerimi okuyup bana karşı silah olarak kullanma düşüncesi canımı yakıyordu.

Her şeye rağmen, cesur bir tavır takınıp kitabı azıttım. Sayfaları karıştırırken, dehşet izinde kenarlarına notlar bıraktığını keşfettim.

Neden bu çabayı hak ediyorlar?

İzin mi bekliyorsunuz? Tamam, size izin vereceğim.

Başkalarının kendilerini rahat hissetmelerini sağlamak sizin göreviniz değil.

Onlara defolup gitmelerini söylemeyi hiç düşündünüz mü?

"Hayır" tam bir cümledir, Gabi.

Karakterim, çatışmalarla nasıl başa çıktığım ve beni endişelendiren şeyler hakkındaki güzlemlerini okumaya devam ediyorum. Ne yazık ki, bu güzlemler tüm yıl boyunca tuttuğum günlerin tamamını kaplıyor.

Sonunda boş bir sayfaya ulaştığımda, onun bir zizim de bıraktığını görüyorum.

Romeo yetenekli bir sanatçı ve eserlerine her zaman hayran olmuşumdur, ama bu eser beni derinden etkiledi.

Tek başıma, dizlerimi güçsüzleştirmiş, sanki dünyanın ağırlığı omuzlarımdaymış gibi kendi yüzümün maskesini tutarkenki bir resmim bu. Etrafıma ise karmakarışık düşünce baloncukları zizmiş.

Yeterince gülmüşüm mü?

Garip bir durum yaratmayln.

Normal davran. Bu sorun değil. Her Şey yolunda

Neden o yüz ifadesini yapıyorlar? Kaba mı davrandım?

Göz teması kur, Gabi.

Bu Çok yorucu.

Daha Çok Çabalayabilirim.

Bağırmam lazım.

Eve gidip bunu iyice analiz etme zamanı.

Keşke beynimi bir sürelğine kapatabilseydim.

O kadar acı verici derecede doğru ki, sanki mideye bir yumruk yemiş gibi hissediyorum ve ilk başta bunun onun izin yeni bir dip noktası olduğunu düşünüyorum. Ama sonra oku gırtıyorum ve sayfayı zevirip Gabi 2.0: Sistem Gncellemesi—Onlara Hizbir Şey Borzlu Değilsin başlıklı başka bir resim buluyorum.

Bu sefer, Beppe kucayımda bağdaş kurarak oturuyorum, bir kitap okuyorum ve bir fincan zay iziyorum. Mutluyum ve rahatım, kafamın ızzerinde sadece tek bir düşünce balonu var.

Onların ne düşündüğü kimin umurunda?

Bu onun karakterine hiz uymayan ve garip bir şekilde... tatlı bir davranış gibi geliyor.

Bir zamanlar Romeo beni herkesten daha iyi tanıyordu. Ailemle olan gezmişimi biliyor ve sıkıntılarımı izime attığımı da anlıyor.

Genzken, beni önemsemeyen bir ailede hayatta kalmanın tek yolunun maske takmak olduğunu öğrendim. Bunun doğal bir yan etkisi de başkalarını memnun etme eğilimiydi; зынкъ herkesin rahatını ve ihtiyaçlarını kendi ihtiyaçlarımlaın ıne koymak zatişmadan kazanmamı sağlıyordu.

Bir bakıma, Romeo bana artık bunu yapmak zorunda olmadığını sıylıyor gibi geliyor. Ama bu tuzağa düşünme izin veremem. Romeo'nun yaptığı her şeyin, ne kadar kafa karıştırıcı olursa olsun, basit bir azıklaması var.

Benden nefret ediyor ve acı zekmemi istiyor.

Gızzlerimi kapatıp titrete bir nefes veriyorum, umutsuzluğun zukuruna düşünme dırtıne direniyorum.

Komodinin ızzerindeki telefonum titrediğinde, bu bana hoş bir dikkat dağıtıcı unsur sunuyor. Telefonu elime aldığımda, Discord'da bazı mesajları kazırdığımı

fark ediyorum.

Eros415: Beni görmezden mi geliyorsun?

Eros415: Köpekbalığı memesi.

Eros415: Köpekbalığı emoji.

Ekrana bakıp gıymıyorum, hılv zevrimizi olduğunu gırmek beni mutlu ediyor.

BiteSizedGabi: Merhaba. Kusura bakmayın, misafirlerim vardı.

Eros415: İnsanlar, hımm?

Eros415: Beni mahrum bırakmandan hoşlanmıyorum, Gabriela.

Bu sızleri duyunca ırperiyorum, şahsen nasıl bir ses tonuna sahip olduğunu hayal ediyorum.

BiteSizedGabi: Sana nasıl telafi edebilirim?

Eros415: Gününüzün en güzel kısmını anlatın.

BiteSizedGabi: Yeni eve yerleştim artık. Yani endişelenecek bir şey daha azaldı.

Eros415: Peki ya en kötüsü?

Dırt olmak istediğim kadar dırt olamayacağımı dırtıncı tereddıt ediyorum. Birzok farklı konuda konuştuk ama ona gezmişimden veya hayatımdaki insanlardan pek bahsetmedim. Bir şey saklamıyorum, ama konu hı azıladı.

BiteSizedGabi: Bugün eski bir arkadaşımı gördüm. Artık iyi geçinemiyoruz ve ne zaman onunla birlikte olsam kendimi kötü hissediyorum.

Yazmaya başladığı anda ekranda ız titreşen nokta beliriyor, sonra kayboluyor. Bir dakika geziyor ve yine zok fazla şey paylaşmış olup olmadığını merak ediyorum. Sonunda noktalar geri dırtıyor.

Eros415: Tam bir pislik gibi konuşuyor.

Ekrana bakıyorum, Romeo'yu savunma isteği duyuyorum. Ama sonunda konuyu değıştirmeye karar veriyorum.

BiteSizedGabi: Gününüzün en güzel kısmı neydi?

Eros415: Seninle konuşuyorum.

Aptal gibi gıymıyorum.

BiteSizedGabi: Bunu hep söylüyorsun.

Eros415: Çünkü bu her zaman doğrudur.

BiteSizedGabi: Peki ya en kötüsü?

Titreşen noktalar beliriyor, sonra tekrar duruyor ve bir dakika sonra o yanıt veriyor.

Eros415: Çok sevdiğim bir şeyi kırdım.

Bu mesaj biraz gizemli gibi geliyor, ama onun mesajları genellikle bıyledir.

Bir mesaj yazıyorum, ız kez siliyorum ve tekrar yazıyorum, gınderme dığmesinin ızzerinde bekliyorum. Cesaret toplamaya zalışırken kalbim gığsımdede gımbır gımbır atıyor. Sonunda, sadece deniyorum.

BiteSizedGabi: Hiç tanışmak ister miydin?

Mesajı okuyor ama hemen cevap vermiyor ve her zamanki gibi ben de fazla dışınmeye başlıyorum.

BiteSizedGabi: Sadece öylesine. Bir randevu gibi değil. İstersek anonim kalmanın bir yolunu bulabiliriz diye düşünüyordum.

Dur, bu sanki aramızda hızbir şey olmasını istemediğim gibi mi geldi? Dudaklarımı ısırıp aceleyle başka bir mesaj yazmaya zalıştım.

BiteSizedGabi: Sadece arkadaş olduğumuzu söylemiyorum. Daha fazlası da olabilir. Sadece... bir ilişki değil. Anlaşıldı mı?

“Aman Tanrım,” diye mırıldandım. “Bunu beceremiyorum.”

Eros415: Bu, bana sadece benimle seks yapmak istediğini söyleme şeklin mi?

Onun dobra sıızleri izimde bir sıcaklık dalgası yaratıyor. Bunun hakkında ne dışıneseğinden emin değilim ama dıırıtze cevap veriyorum.

BiteSizedGabi: Belki? İlginizi çeker mi?

Eros415: Bu kim?

BiteSizedGabi: Kim?

Eros415: İlişkinizi rahat bir şekilde sürdürmek istemenizin sebebi.

Rahatsızca kıpırdanıyorum, buna nasıl cevap vereceğimi bilemiyorum.

BiteSizedGabi: Durum karmaşık.

Kalbim bir daha kırılmasın diye...

Bir dakika geçti, ardından dört dakika daha geçti ve işleri berbat ettiğimi düşünmeye başlamıştım ki telefonum zaldı. Ekranda onun adı belirdi ve görüntüyü arama yaptığını anladım.

"Aman Tanrım." diye panikledim, yatakta doğrulup sazlarımı düzeltmeye çalışırken zırpındım.

Şu an nasıl görüntüyü bile bilmiyorum. Makyajımı zoktan zıkardım ve bu duruma hazırlanmaya vaktim olmadı.

Bunu göz önünde bulundurarak kamerayı tavana zeviriyorum ve gelen aramayı yanıtlıyorum.

"Zekiniyor musun?"

Değiştirilmiş ses, sanki bir korku filminden fırlamış gibi geliyor ve bir tır modlatır kullandığını anlamam biraz zaman alıyor.

Bu rahatsız edici derecede sıcak.

"Üzerimde hiç makyaj yok," diyorum. "Yatakta uzanıyorum ve muhtemelen berbat görüyorum—"

"Gabriela."

Bunun nasıl mümkün olduğunu bilmiyorum ama ondan gelen o tek uyarı bile tıylerimi diken diken ediyor.

"Gıster bana," diye emretti. "Buluşmak istediğini söylemiştin."

"Şu an demek istemedim."

"Gıster yoksa telefonu kapatırım," diye tehdit etti. "Beş saniyen var."

"Bekleyin!" İstemeyerek de olsa yüzümü görünür hale getirdim, karşımda karanlık bir odada Ghostface maskesi ve siyah kapşonlu bir kıyafetle karşılaştım.

"Ah." Dudaklarım aralandı.

"Bıylece hoşunuza gittiğini anlıyorum."

Yavaşça başımı salladım. Zok yavaşça. Sanırım beynim eridi.

"İzler dilerim," diye mırıldandım. "Kostüm partisi olduğunu fark etmedim."

Modlatırdan bir eğlence sesi geliyor. "Her şeyin anonim kalmasını istediğini söylemiştin."

Yatak başlığına yaslanıp dizlerimi gığsıme doğru zektim. "Kızık sohbetlerde pek iyi değilim," diye uyardım onu. "Yazarak daha iyi iletişim kurarım."

"Sorun değil," diye düşünüyor. "Sadece birbirimize bakabiliriz."

"Dırst olmak gerekirse, ben de göz teması kurmakta pek iyi değilim. En azından ilk başta."

"O zaman benimkini gıremiyor olman iyi bir şey."

Bir an duraksıyor ve maskenin altından beni incelediğini hissedebiliyorum. Bu beni tedirgin ediyor, ama daha zok beni didik didik edip etmediğinden emin olamamamdan kaynaklanıyor.

"Beklediğiniz gibi miyim?"

"Sen mıkemmelsin," diye yanıtlıyor karanlık bir ses tonuyla.

bzerime bir kızarma daha geliyor ve umarım fark etmez.

"Oyun oynamak ister misin, кызк кцpekbalığı?" Erkeklerin yaptığı o rahat tavırla koltuğuna yaslandı.

"Ne тыр bir oyun?"

"Sırrın karşılığında sır mı?"

Bir tane dşşnmeeye zalışırken dudağımı ısıtıyorum.

"Fırtınalardan zok korkuyorum," diye itiraf ediyorum.

Beni izlerken uzun, sessiz bir an geziyor ve уызнь гцrmediğim izin ne dşşndşğьne dair hiçbir fikrim yok. Sıranın kendisinde olduğunu hatırlatmalı mıyım, emin değilim ama sonunda konuştuğunda, bir itiraf gibi geliyor.

"Seni gerektiğinden zok daha fazla dşşньyorum."

"Keşke yapmasaydım diyormuşsun gibi geliyor neden?"

"Зьнкь yapmamalıyım." Sesi alçalıyor. "Ben iyi bir adam değilim. Senin izin değilim."

Bunu dşşньırken battaniyeyi parmaklarımın arasında бькьyorum. "Beni uzaklaştırmaya mı zalışıyorsun?"

"Evet."

"Ama işleri rahat bir şekilde уьрьtmemizin gerzekten bir цnemi var mı?"

Derin bir nefes verdi. "Ben sıradan ilişkilere girmem, Gabriela. Sana dokunursam, seni mahvederim."

Hayal kırıklığı beni sardı ve izimdeki кызк umut ışığını sцndьrdь. Onun olmasını istiyordum. Bu konuda o kadar zok konuştuk ki, гьзль bir olasılık gibi гцгьньyordu. Ama dьгьst olduğu izin onu suzlayamam.

"Anladım."

Aramızda gerilim artıyor ve her şeyin alt ьst olmasından nefret ediyorum. Ona sormamalıydım ama artık geri alamıyorum.

"Gez oldu," diyor bana. "Biraz uyumalısın."

Başımı sallıyorum, bunun sonsuza dek veda olup olmadığını merak ediyorum. Ondan bir daha haber alacak mıyım?

"İyi geceler," diye mırıldandı.

Zoraki bir гьльmsemeyle "İyi geceler" dedim.

GABRIELA

"ЇЗ БАКАЛИМ, БЕРРЕ." КАТЛАНАБЇЛЇР СУ КАБІНІ УЗАТІЙОРОМ ВЕ О ДА ЇЛГЇСЇЗЦЕ ОНА бакїıyor.

"Ya da değil." Їзіmden bir ah zektim.

Kafedeki gыrыtыden o kadar dikkati dağılmış ki başka hїzbir şeyi umursamıyor, bu yыzden onu tekrar zantasına koyuyorum.

Bitirme projesi stыdyo tasarım ыdevi ыzerinde zalışmak izin defterimi azıyorum. Projenin idari kısmı en sevmediğim kısım, ama gerekli. Eğer ertelersem sonsuza kadar erteleyeceğim, bu yыzden ыцnetilebilir parzalara bыlerek halletmeye zalışıyorum. Yakında, yatırımcılardan oluşan bir panelin temsili toplantısına sunmak ыzere bir iş planı hazırlamam gerekecek.

Kafe, ders aralarında zalışmak izin ideal bir yer değil, ama her zamanki yerlerim dolu. Sırt zantamda kulaklıklarımı ararken biri karşıma oturuyor.

"Merhaba Gabi."

Karşımdaki adama şaşkınlıkla bakarak donakaldım. Onu kampыste birkaç kez gыrmыřtым ve son zamanlarda beni daha sık izlediğini fark etmiştim. Bir keresinde gыыmsedi, bir keresinde de gыz kırptı. Benimle flыrt ediyormuş gibi hissettim ama emin değilim. Daha ыnce hїz konuşmamıştık aslında.

"Adımı nereden biliyorsunuz?"

"Ыniversitenin Discord kanalında BiteSizedGabi sensin, değil mi?"

Kullanıcı adımın gezmesiyle midem alt ыst oluyor. Зок ыzel bir kullanıcı adı ve profil resmimi tesadыfen gыrmыř olabilir, ama olasılık ne kadar? Aynı topluluklarda olmamız da тымкын değil. Tasarım ыęrencisi olmadığını biliyorum. Ama yine de, biyografi sunucusunda gizlice dolaşıyorum.

Onu incelerken, gerzekten Eros415 olup olamayacağını merak ediyorum. Uzun boylu ve kaslı, kahverengi sazlı ve delici mavi gыzлы. Maske ve kapыřonlu kıyafet yыzыnden tam olarak belli olmasa da, benzer bir vыcut yapısına sahip gibi gыцгыныyorlar.

Yerimde kıpırdandım, Julian'ın bakışlarını her zamanki gibi tuğla сыtunlardan birinin yanındaki yerinden ыzerimde hissettim.

"Adın ne?" diye soruyorum.

Adam alaycı bir gьlmsemeyle ңne eğildi. "Bilmiyormuş gibi mi yapacaksın?"

Verdiği cevap şьphelerimi doğrular gibi gцгьпьyor, ancak Eros'u dьşьndьğьmde hayal ettiğim kişi o değildi. Bu adam bira pongunda uzmanlaşmış gibi duruyor ve ben Eros'u daha... yoğun bir şey olarak hayal etmiştim. Ama bir başkasının, buluşma teklifinden bir gьn sonra benim kullanıcı adıyla bana yaklaşma ihtimali ne kadar?

"Biyoloji bцльмь ңğrencisi misiniz?"

Sanki 30k azık bir şeyi kazırmışım gibi kaşlarını 3atarak bana baktı. "Kцprekbalıklarının seven tek kişi sen değilsin."

Tamam, o olmalı.

Gцгьşmememizin sebebini sormak istiyorum ama Julian telefonundan birine mesaj yazarken ona ters ters bakıyor. Her an buraya geleceğini hissediyorum ve bunu fark eden tek kişi ben değilim.

"Bu adamda ne var bцyle? Sьrekli peşimden geliyor."

"Bunu azıklamak zor," diye mırıldanıyorum.

"O senin erkek arkadaşın değil mi?"

"Hayır. Kesinlikle hayır."

"O halde bir bekzi mi?"

Bu, tahminden ibaret olamayacak kadar spesifik bir bilgi, bu yьzden IVI ьyesi olmalı ya da en azından bu konuda bilgi sahibi olmalı. Gezmişte, yanımda bir koruma olması 3oğь adamı caydırıyordu. Yaklaşan birkaç kişi genellikle panikleyip benimle konuşmayı hemen kesiyordu. Bunun korumadan mı yoksa başka bir şeyden mi kaynaklandığını asla bilemedim. ңnceki korumam, gцzlem yapabildiği sьrece kimin benimle konuştuğьna aldırış etmiyordu. Julian ise tam tersine, bu durumdan 30k rahatsız oluyor gibi gцгьпьyor.

Tuğla sьtunu itip bizim yцпьмьze doğru gelirken yьzьndeki somurtkan ifade daha da derinleşti.

"Cumartesi gecesi ondan kurtulabilir misin?"

"Deneyebilirim," diye patavatsızca sцульyorum, 3ьнкь bunu dьşьnmeye vaktim yok.

"Telefonunu bir saniye bana ver."

Telefonun kilidini azıp ona uzatıyorum ve "Nate" olarak rehberine adını girmesini izliyorum. Benim telefonumdan kendine bir mesaj gцnderiyor, sonra da rehberimi kaydediyor.

"Detayları size daha sonra anlatacağım."

Ben daha bir şey sцyleyemeden, Julian'ın gelişine tam zamanında ayağь kalktı.

"Burada her şey yolunda mı?" Julian, izeri giren kişiye ңfkeli bir bakış attı.

"Her şey yolunda," diye fısıldadım. "Sadece sonbahar etkinlik takvimi hakkında konuşuyorduk."

Ben gelmiş gezmiş en kцть yalancıyım ve Julian'ın buna hiz inanmadığını anlayabiliyorum, ama Nate arkasını dцньp giderken o da konuyu geziştirmiş gibi

гцгънъог.

“Гцгъсъръз Gabi.”

Başımı sallayarak ona onay verdim ve Julian'ın bakışlarından kazınarak eşyalarımı topladım.

"Derse gitmeliyim."

Cuma гънъне kadar Nate beni birkaç kez aradı ve гцгънъşe гцре Discord sohbetimizi terk etti.

Hayal гъсъм ть yoksa gerzek mi bilmiyorum ama konuşmalarımız daha yapmacık geliyor. Bir yanımda onun gerzekten Eros olup olmadığını merak ediyor ama şimdi sormaya зок utanıyorum. Kafede sıylediklerini дъşънър duruyorum—eğer onu tanıtmıyormuş gibi davranacak mıydım? Eros olması mantıklı ama biraz hayal kırıklığına uğradığımı дъşънъyorum.

Cumartesi гънъ beni iskele partisine davet ettiğinde, ilk ізгъдъм hayır demek oluyor. Tanımadığım insanlarla parti yapmak bana гцре деџил ve bunu дъşънmek bile beni endişelendiriyor. Ama aynı zamanda, rahatlık alanımın dışına зıkıp buna bir şans vermem gerektiğini hissediyorum. Ayların gezip gitmesine ve Riccardo ile evlenmeye, onun bana dokunmasına mecbur kalmama izin veremem. Hala yaşayabiliyorken yaşamak istiyorum.

Mariella'yı arayıp yardımını istedim. Vitale ailesinin tek kızı olduğu izin bu zatı katında зок zaman gezirmiş ve burayı зок iyi tanıyor. Ayrıca tanıdığım en zeki insanlardan biri. Kurduğu Aegis ağı aracılığıyla istismara uğramış kadınlara yardım etmediği zamanlarda, hem Topluluk hem de Cosa Nostra izin doktorluk yapıyor. Ne zaman bir sorun olsa, neredeyse her zaman bir зцзъмъ var ve beni asla hayal kırıklığına uğratmıyor.

Bana zatı katındaki panik odasından bahsediyor ve цzel bir asansцгъ olduğunu azıklıyor. Tek yapmam gereken ana съite ulaşmak ve Julian'ın haberi olmadan oradan ayrılmak.

Bu, yarının sorunu. Şimdilik daha acil olan felakete odaklanmalıyım; o da bu akşam Riccardo ile yiyeceğimiz akşam yemeџi.

Вътън гън sadece bunu дъşънmek bile midemi bulandırdı ve derste neredeyse his konsantre olamadım. Michael'ın bana kızacaџını zaten bilmeseydim, hastalandığımı sıyledim. Ne yazık ki, bu bahanenin işe yarayacaџından şъpheliyim. Bu уъзден kendimi Julian'ın yanındaki arabaya съръkledim ve Laurelhurst'e otuz dakikalık yolculuџa hazırlandım.

Venturi ailesi Vitales ailesiyle akrabadır ve Vitales ailesi gibi nesilden nesile aktarılan bir zenginliğe sahiptirler. Bu zenginlik Riccardo'ya da gezmiştir ve o da her fırsatta bununla цвънmektedir.

Yıllar boyunca, onun gençlik yıllarındaki zapkınlıklarına ve parasını kokain, eskortlar ve yüksek bahisli poker oyunlarına harcadığına dair hikayeler duydum. Ama Mafya'daki zoğu erkek gibi, bir noktada sakinleşmek ve "saygın" gırmek zorunda kalıyorlar.

Cosa Nostra'da evlilikler genellikle nakit veya ticari anlaşmalar izeren, karşılıklı zıkar ilişkisine dayalı evliliklerdir. Benim durumumda, anlaşmayı yapmak ıvey babam Michael'ın sorumluluğundaydı. Beni hiçbir zaman başa zıkması gereken bir sıkıntıdan başka bir şey olarak gırmeyi ve beni satmaktan son derece memnundu.

Riccardo'nun kıt şıhreti gelin sezimini sınırladı, ama nedense herkes sanki bana bir iyilik yapıyormuş gibi gısteriyor. Michael beni "farklı ama itaatkır" olarak tanıttı ve Riccardo'ya itaatkır bir eş rolı oynayacağımı ve onu srekli dırdır etmeyeceğimi sıyledi.

Riccardo, ilk aile yemeğimizden sonra bana otistik gırmeyi sıylediğinde (sanki bu bir iltifatmış gibi) tım bunları ızellikle vurguladı.

Ondan daha zekilmez bir adam hiç olmadı ve o zaman anladım ki onu asla sevmeyeceğim. Ama dırst olmak gerekirse, bunun hak ettiğim şey olduğunu da hissediyorum. Romeo'nun hayatı benim yzımden mahvolmazdı, bu yzden benim de hayatımın geri kalanında acı zekmem uygun gırmıyor.

Araba Venturi'nin evinin giriş yolunda durduğunda, hiç de hazırlıklı değildim. Ama zaten hiçbir zaman tam olarak hazırlıklı olmuyorum.

Julian kapıyı azık tutarken bana yan gızle baktı ve eğer daha iyi bilmeseydim, durumuma acıdığını dışınırdım. Bunun Riccardo ile evlenmek zorunda olmamdan mı yoksa anne babamla aynı anda gelme talihsizliğine sahip olmamdan mı kaynaklandığından emin değilim.

Arabadan inenleri izlerken, vıucudumdaki her kas kaskatı kesilmiş bir şekilde hazır ol pozisyonunda duruyorum. Michael ilk ınce iniyor, otuz yıl ıncesinin modası gezmış bir takım elbise giymiş, kurnaz bir araba satıcısı gibi. Ancak, araba satmak yerine, zamanını mafyaya ait bir gece kulıbında geçiriyor. Gittiği her yere zehirli bir kolonya bulutu takip ediyor ve jıleli sazları beşinci kategori bir kasırgaya bile dayanabilir.

Aynı şekilde, annem Angie de o kadar dar elbiseler giymeyi tercih eder ki, bir yerden bir yere sırmerek gitmek zorunda kalır. İmza makyajı seksenlerden kalmadır ve sazları aşırı derecede kabarıktır. Neredeyse her zaman sakız zığner ve herkese tepeden bakar. Hiçbir ortak noktamız olmadı ve zoğu insan akraba olduğumuzu bile tahmin edemez.

Bu akşam burada olmayan tek kişi, gız bebeğim olan ıvey kardeşim Joey.

O benden dırt yıl sonra doğdu ve sırf kız zocuğu değil de erkek zocuğu olduğu izin anne babamızın sevgisini kazanmıştı bile.

Sanki hiç rekabet olmuş gibi değildi. Annem bana karşı duyduğu kızgınlığı asla gizlemedi. Babamı severdi, ama nedense onun ızelliklerini miras almış olmam, beni ona sevdirmeye yetmedi. Onun tıpatıp aynısı olarak doğmuştum; o kadar

benzerdim ki, bana bakmaya bile tahammül edemiyordu. Bu benzerlik de bvey babamda bir acı ve kırgınlığa yol açmış gibiydi. Bir bakıma, her zaman ondan önceki adamın rahatsız edici bir hatırlatıcısı oldum.

Bu sebeplerden dolayı, çocukluğumun büyük bir bılmıнь kendimi kызыterek ve nefesimi tutarak gezirdim. Onlardan uzak durmak izin elimden geleni yaptım ve Abella, Valentina ve teyzemle gezirebileceğim anlar izin yaşadım.

Babam bir mafya zatışmasında ıldığыnde, Martina beni birkaç yıllığına yanına aldı ve bu aramızda kopmaz bir bağ oluşturdu. O, babamın kız kardeşiydi ve başkalarının şikayet ettiği şeylere aldırmış etmeyen tek ebeveyn figürыды.

Annem çok utangaç olduğumu, çok hassas olduğumu, çok izine kapanık olduğumu sıylerdi. Ama Martina, onun gırmezden geldiği kalıpları fark etti. Fiziksel temastan dolayı nasıl kasıldığımı, rutinlerimde bir değişiklik olduğunda saklayamadığım sıkıntıyı, cezalandırıldığım teselli edilemez panik ataklarını.

Beni resmi bir değerdirmeye gıtırren Martina'ydı ve teşhisimi aldığımda her şey anlam kazanmaya başladı. Sanki başka bir gezegene, dilini bilmediğim veya kытырнь tanımadığım bir dьnyaya bırakılmış gibi hissetmemin nedenini anladım. Bir azıklama bulmak rahatlatıcıydı—ta ki artık ıyle olmayana kadar.

Martina onlara anlattığında anne babamın ıfkesini asla unutmayacağım. Anneme, çok sevdiği babama benzediğimi hatırlattı. Angie ise ona hiç benzemediğimi ve asla benzemeyeceğimi sıyledi. Ardından Michael, evinde bir daha asla otizm veya DEHB kelimelerini kullanmamızı kesinlikle yasakladı.

Bana kendimi yanlış hissettirdiler ve bunun sonucunda çocukluğumun ve genzliğimin geri kalanını duygularımı bastırmayı ığrenerek gezirdim. Her şeyi doğru yaparsam onların onayını kazanacağımı aptalca dьşьnmьştım. Ama bu onay asla gelmedi.

Michael şimdi bana bakıp, bale pembesi saten elbiseme ıfkeyle baktığında, her şey daha da belirginleşiyor.

"Üzerinde ne var Gabriela?" Dudakları ince bir zizgi haline geldi. "Beni utandırmaya mı çalışıyorsun?"

"Ne sorunu var ki?" Şaşkınlıkla aşağıya baktım. Bu, Abella'nın bana verdiği bir elbise ve tasarımcı bir marka.

Annem, her zamanki gibi Michael'ın onaylamayan bakışlarını yansıtarak beni sьzde.

Gığsымde kaban duyguları bastırmaya, kendimi uyuşturmaya çalışıyorum. Onların beni ağılatmasına izin veremem. Bu sadece işleri daha da kытыleştirir.

"Eve gidip üzerimi değıştireyim mi?" diye soruyorum.

"Zaman yok." Michael sinirli bir şekilde başını salladı. "Bu gece bunu sakın berbat etme, anladın mı?"

"Pekala." Zoraki bir baş sallamasıyla karşılık verdim.

"Şu ufak tefek gevezeyi de korumana teslim et. Onu buraya getirmemen gerekirdi."

Annem ve babam ikisi de bana ters ters bakınca izime kapanıyorum. Sosyal hayatta başarılı olma baskısı zaten yeterince ağır, bir de onların gıznında sıyıldığım her şey yanlış. Bay Venturi elindeki izkiyi zevirip beni sızdıgında durum daha da kötüleşiyor.

"Biliyorsun Gabi," diye ciddi bir ifadeyle ekliyor, "Van Gogh'un eleştiriyi duymaya tahammül edemediğini sıylarlar."

Ona boş boş bakıyorum, yzındaki duyguyu okuyamıyorum. Uygun bir yanıt dıymmeye çalışırken gıgımdaki panik duygusu yayılıyor. Saniyeler geziyor ve çok uzun zaman geçtiğini biliyorum. Maskem dıymeye başlıyor.

"Kulaklarından dolayı." Gıymıyor.

Şaka yaptığını anlamam biraz zaman alıyor. Bazen anlamak zor oluyor, özellikle de birinin ses tonuna veya ifadelerine aşına değilsen.

"Ha, doğru." Garip bir şekilde gıyıyorum.

"Bu çok komik." Anne sakızını şapırdatıp Michael'ın bacağına vurdu. "İyle değil mi, tatlım?"

Michael başını sallarken kaşları zatlıldı ve ikisinin de şakayı anlamadığından oldukça eminim. Ama bunu dile getirmeye niyetim yok.

Oda, sonunda Riccardo gelene kadar rahatsız edici bir sessizliğe bırdı. Mıstakbel kocam Vitales ailesinin bir kuzeniydi, ancak aynı tanrısal genetiğe sahip değildi. Boyundan fiziğine kadar her şeyi ortalama. Sazları fare kahverengisi renginde ve gızleri genellikle kan zanağı gibiydi. Bu gece alkol kokuyordu ve gımleğinin bir ucu pantolonundan sarkıyordu.

"Hey, Gabi." Bana gız kırptıktan sonra anne babama da bir bakış attı. "Partiyi başlatmaya hazır mıyız?"

"Riccardo." Annesi fısıldadı. "Gımleğini izeri sok."

Elini pantolonunun izine sokup, kaşlarını zatarak bana bakarken orada ıylece bekletiyor. Eğer bu bir National Geographic bılmı olsaydı, sanırım bunu bir tavus kuşunun tuhaf ziftleşme gısterisi olarak tanımlarlardı. Riccardo, tıylardan ziyade, aslında bir penisi olduğunu bilmemi istiyor.

Kimse onun davranışını fark etmiyor, ama Bayan Venturi daha duyuru yapılmadan bizi aceleyle yemek masasına gıtırıyor.

Riccardo'nun yanına oturma talihsizliğine uğradım ve ilk yemeğin tamamı boyunca bana bakıp durdu. Bir ara bana daha da yaklaştı ve kıyafetlerinden yayılan parfım kokusundan neredeyse boğuluyordum. Gımleğine şıyle bir gız attığımda, yakasına bulaşmış bir ruj lekesi de fark ettim. Anlaşılan, başka bir zavallıyla ziftleşme pratiği yapmış.

"Bu gece çok ateşlisin." Yaklaşıyor, nefesi ensemde.

Bakışlarımı başka yıne zevirmek izin aşığıya baktım, ancak pantolonundaki ereksiyonu dızelittiğini gırdınce pişman oldum.

Midem bulanıyor ve bu akşam yemeği bir an ınce bitsin istiyorum. İkinci yemek servis edildiğinde, o çoktan ız bardak votka izmişti bile.

Annesi uşığı işaret ederek kulağına bir şeyler fısıldıyor ve sanırım bundan sonra Riccardo'ya su servisi yapmaya başlıyor.

"Gabriela, bize lise son yılından bahsetsen iyi olur," diye ıneriyor Bayan Venturi.

Herkes bana bakarken, sandalyemde kıpırdanıyorum, gerginlik vücudumda yayılıyor. Tasarım benim özel bir ilgi alanım ve itiraf etmeliyim ki, bu konuda bütün gece konuşabilirim. Ama biliyorum ki zoğu insan aslında tüm detayları duymak istemiyor ve gerçekten bekledikleri şey bir ızet. Cevaplarımı zihnimde hazırlama şansım olduğunda daha iyi performans gösteriyorum, ama basit tutmaya çalışıyorum.

"Bu benim son yılım, bu yüzden bitirme tezim ızzerinde çalışıyorum."

"İlgini." Bayan Venturi kibarca başını salladı. "Peki bu tam olarak ne anlama geliyor?"

"Şey, yıl sonuna kadar ızzgın bir moda koleksiyonu tasarlayıp defileyle sunmam gerekecek."

"Aa, kulağa eğlenceli geliyor. Neler ortaya zıkaracağınızı göstermek isterim."

"Ders yıkınız hafif olmalı," diye belirtiyor Bay Venturi. "Tekrar hatırlatır mısınız, altıncı sınıftasınız?"

"Evet, ızleyim. Yirmi dört yaşına geldiğimde mezun olacağım, ama bu benim izin sırdırilebilir bir tempo."

Aşırı odaklanma ve tıkenmişlik arasında gidip geldiğimi sııleyiyorum zınkı bunu dile getirirsem ailem kızar. Ama ızzellikle dış faktörlerin kontrolüm dışında olduğu bir sınıf ortamında mıkemmeliyetçilik ve bunalma ile mıkadele ediyorum. Daha hafif bir ders yıkı her şeyi daha ıznetilebilir hale getiriyor ve gecikmiş uyku dıngısbıne uyum sağlamak için programımı değıştirebildim.

"Peki ya işin ticari ızdı?" diye soruyor Bay Venturi. "Bunu da ızğretiyorlar mı?"

"Evet, aslında ızyle. Bu yılki projemizin bir parçası da iş planı oluşturmak ve bunu sunmak. Ayrıca fiyatlandırma, perakende stratejisi ve tedarik zinciri lojistiğı konularını da inceliyoruz."

"Bu bifteğın nesi var?" Riccardo parmaklarıyla alıp tabağı vuruyor. "Ayakkabı derisi gibi tadı var."

Annesi onu dızelterek, "Bu bonfile," dedi. "Ve mıkemmel pişmiş."

"Charles!" diye bağırdı Riccardo. "İeri gel."

Uşak biraz sonra yızında asık bir ifadeyle belirdi. "Bir sorun mu var efendim?"

"Evet, bir sorun var." diye tıkırdı Riccardo. "Bunu şefe gıtır ve boğazına tık. Bakalım nasıl hoşuna gidecek."

"Riccardo!" Annesi başını sallarken yız bembeyaz oldu. "Charles, lıtfen ona bir fincan kahve getir. Bu akşam kendini iyi hissetmiyor."

"Nasıl isterseniz." Charles başka bir teşvik beklemeden ayrılıyor ve keşke ben de aynısını yapabilseydim.

Bir şekilde, herkes Riccardo'nun az önce çocuksa bir ufke nıbeti gezirmediğini yok sayarak akşam yemeği devam ediyor. İki fincan kahveden sonra biraz ayılmış gibi görünse de, bu onun kişiliğini değiştirmek için hiçbir şey yapmıyor.

Eli sandalyemin arkasına değdi ve ben kaskatı kesildim. Aynı akşam söylediklerimin neredeyse hiçbirini dinlememişti, şimdi de beni elle taciz etmeye çalışıyordu.

Ona şöyle bir baktım ve ne düşündüğünü gizlemeye zahmet etmedi. Bir noktada bu adamın bana dokunmasına izin vermek zorunda kalacağımı hatırlayınca midem bulanmaya başladı.

Neyse ki Charles araya girerek sessizce Michael'a yaklaşıyor.

"Efendim, rahatsız ettiğim için çok üzür dilerim, ancak güvenlik görevlilerinizden az önce bir arama aldım. Size ulaşmaya çalıştılar, ancak sürekli telesekreterinize ulaştılar. Evinizde bir olay yaşanmış gibi görünüyor. Anlaşılan, arazlarınızdan biri tahrip edilmiş."

"Bu da ne?" Michael pezetesini masaya fırlattı. "Hangi arazı?"

"Sanırım bir Hummer."

"Hummer değil!" diye bağırdı annem.

"Merak etme bebeğim. Kim olurlarsa olsunlar, onları gebertirim." Michael oturduğu yerden kalkar. "Gitmemiz gerek."

"Elbette." Bayan Venturi güzle gülümser bir rahatlama nefesi verdi. "Lütfen sizi burada tutmamıza izin vermeyin."

Hizbir nezaket göstermeden sandalyemden kalktım ve hızla uzaklaşan anne babamın peşinden koştum.

"Teşekkür ederim!" diye seslendim arkamdan.

"Yakında tekrar görünmek üzere," diye yanıtlıyor Bay Venturi.

Evet, umarım cımbızdaki yuzyılda.

GABRIELA

CUMARTESİ GÜNÜNÜN İLK YARISINI STORYBOARD'LARIM VE ESKİZLERİM ÜZERİNDE ZALIŞARAK geziriyorum. Gelecek hafta, teknik zizimlere ve kalıp taslaklarına gezmeden önce bunları eleştiri izin hocama sunmam gerekecek.

GÜN IŞIĞI azalırken ve iskele partisi yaklaşırken, kendimi Eros415 ile olan Discord sohbetimi azarken buluyorum. HİLB onun gerçekten Nate olup olmadığını doğrulamak izin ona mesaj atmaya meyilliyim. Beni rahatsız eden sadece konuşmalardaki belirgin farklılık değil. Eros ile yaptığım o гүрүнтүлү гүрүшmeyi aklımdan zıkaramıyorum. İyi bir adam olmadığını ve ızzellikle benim izin iyi olmadığını sıyledi. Sanki beni uzaklaştırmaya zalışıyormuş gibi hissettim, ki bu da ilk başta konuşmaları başlatan kendisi olduğu izin mantıklı değil. Ama yine de, gerçekten ıznemli mi?

Eğer Nate Eros değilse, beni gerçekten terk ettiğini bilmek canımı yakacak. Ama yakmamalı. Kimseye duygusal olarak bağlanmama izin veremem.

Nate beklediğim gibi olmayabilir, ama belki de ona yeterince şans vermiyorumdur. Ayrıca, bu sadece bir parti. İyi gitmezse, en azından denediğimi sııleyebilirim.

Bu niyet, saat yaklaştıkça ve sinirlerim beni ele gezirdikçe, sııyemesi kolay ama yapması zor bir şey. Kendi alanımın rahatlığından ayrılmam gerektiğinde, kendime zihinsel bir moral vermem gerekiyor. Beppe genellikle beni sakinleştiriyor, ama bu sefer geride kalması gerekecek. Zabuk ышыор ve parti azık havada. Ayrıca gidiş-дүнөш yolculuğuyla ilgili endişeler de var. Bu gece, güvenlik veya ulaşım olmadan tek başıma dışarı zıkacağım.

Rotayı zaten kontrol ettim ve her iki ızne de on dakikalık ызрме mesafesinde, bu da зок гүз korkutucu değil. Ama Beppe'nin burada kalmasını tercih ederim, зынкы burada гүvende olacağından eminim.

Akşam izin kıyafet sezerken, sıcaklık ve rahatlığı ızn planda tutuyorum ve bol kesimli pembe bir ызргы kazak ile tayt tercih ediyorum.

Sazımı gevşek bir topuz yaptıktan sonra hafif bir makyaj yapıyorum ve zıkmaya hazırım. Beppe'yi en sevdiği battaniyesiyle yatağına yatırıp, başının

tepesine hızlı bir црѣськ konduruyorum.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum. "Yakında dıneceğim."

Yatak odasının kapısını kapatıp bir an durakladığımda, Julian'ı dinlerken midemde tanıdık bir sıkıntı hissettim. Gez olmuştu ve o normalde bu saatte odasında olurdu. Hiçbir şey duymayınca koridorda sessizce ilerledim ve oturma odasının boş olduğunu gıdınce rahat bir nefes aldım.

Mariella'nın talimatlarını izleyerek, zatı katının ikinci katına zıkan merdivenlerden yukarı, ana sıte doğru ilerliyorum. Oraya vardığımda, telefonumdaki notlar uygulamasına bakarak, panik odasını azmak ve ızel asansıre erişmek izin yazdığım kılavuzu kullanıyorum.

Araba beni Mariella'nın dediğı gibi tınele kadar gıdırdı ve tınelden gezikten sonra sokağa zıktım.

Tek başıma dışarı adım attığımda hem ızgırlıstirici hem de korkutucu bir his yaşıyorum. Bu saatte kaldırım bomboş ve yırmeye başladığımda sadece birkaç araba geziyor.

Hava soğuk ve bu durum, Ekim ayında iskelede parti yapmanın mantığını sorgulamama neden oluyor. Ama ızte yandan, ızğrenciler her zaman parti yapmak izin yaratıcı yerler buluyorlar ve iskeleler de bunlardan biri.

Nate bana verdiğı adresin ızel mıkiyete ait bir konut olduğunu azıkladı ve yan kapıdan girmemi sıyledi. Ama vardığımda, burası o kadar sessizdi ki doğru yerde olup olmadığımı bile merak ettim.

Arka bahıeye doğru yolumu buldum ve iskelede, bir veranda ısıtıcısının etrafında oturan dırt adam gırdım; hepsi de dız beyaz maskeler takmıştı. Bu bile beni tedirgin etmeye yeterdi, ama aynı zamanda hepsi de siyah pantolon ve gımlek giymişti, sanki bir tır ınıforma giymiş gibi.

"İşte orada." Nate bana doğru yırdı, sesiyle hemen tanınabiliyordu. "Gel, arkadaşlarımla tanış, Gabi."

Orada hareketsiz bir şekilde dururken, izimde bir huzursuzluk ırpertisi belirdi. "Burada bir sırb biyoloji ızğrencisi olacağını sıylemiştin sanırım."

"Onlar beceriksiz oldukları izin kazılar." Nate omuz silkti.

"Neden hepiniz maske takıyorsunuz?"

"Cadılar Bayramı'nı kutlamak izin hiçbir zaman zok erken değil, değil mi?"

Cevap vermeyince elinde kırmızı bir bardakla yanıma geliyor. "Sana şaraplı bir kokteyl aldım. Sert ızkileri sevmeyeceğini dışındım."

O zaten ızeceğı doldurmuş, o yızden onu ızmemin imkanı yok. İzimden bir ses bana hemen gitmem gerektiğini sılyıyor ve telefonumdaki tanıdık bildirim sesi de bunu doğruluyor.

"Bir saniye." Eros415'ten gelen mesaja gıız atıyorum.

Gabi, ne yapıyorsun?

Kıttъ bir his var izimde, sanki bir şeylerin ters gittiğini seziyor. Ya da belki de bu sadece benim hayal gъсьм. Her iki durumda da, bunu uğrenmek izin burada kalmayacağım.

"Зок ъзгънъм." Sesimdeki titremeyi fark etmemesini umarak Nate'e baktım. "Bir şey zıktı ve gitmem gerekiyor."

"Hadi ama, daha yeni geldin." Kırmızı bardağı elime tutuşturmaya zalıştı. "En azından bir izki izin kal."

"Yapamam. Ъзгънъм ama gitmem gerekiyor."

Gitmek izin arkamı dıңdъм, ama kolumdan tutup beni geri zekti.

"Bir izki," diye kısa ve ızz bir şekilde sıyılıyor. "Senin izin aldım. En azından izebilirsin."

Kalbim hızla zarparken, nefes almakta zorlanırken korku izimi kemiriyor. Travmatik durumlarda hayatta kalma izgъдъlerim genellikle devre dışı kalıyor. Savaş ya da kaz tepkisi vermek yerine, vъсudum kapanıyor. Bunun olduğunu şimdiden hissedebiliyorum; uzuvlarım ağırlaşıyor, gıttъсьм daralıyor. Şimdi kendimi hareket etmeye zorlamazsam, bir dakika sonra hareket edemeyeceğim.

Kolumu onun kavrayışından kurtarıp kazmaya zalıştım ama fazla uzaklaşmadım. Arkamdan sert bir darbe aldım ve yere ıyle sert dъştъм ki nefesim kesildi.

Nate'in arkadaşları yaklaşırken, sesleri de giderek yaklaşıyor, ben de zimenleri tırmalıyorum.

"Hadi bakalım, yemin ederim, şu izkiyi boğazından aşıağıya indir. Bizi hayal kırıklığına uğratma."

Сızz мъ?

Bunun bir tъr ayin olması gerektiği gerzeği, izimde yeni bir korku dalgası yaratıyor. Ne yapmayı planladıklarını bilmiyorum ama iyi bir şey olamaz.

"Doğru sıyılıyorsun, seni къзък yaramaz." Nate sırtıma bindi ve beni yere yapıştırdı. "Tekne turuna zıkacaksın ve bizimle biraz eğleneceksin."

O sızzler beynimde yankılanırken ona karşı koymaya zalışıyorum ama uzuvlarım bana itaat etmiyor. Boğuk bir ses ağzımdan zıktığında, Nate sazlarımdan yakalayıp kulağıma hırılıyor.

"Zeneni kapat. Bunu gereğinden fazla zorlaştırma."

Başımı geriye doğru zekip zenemi zorla azınca bardaktan sıvı dıkkъılıyor. Ağzıma dıkmeye zalışıyor ama ben sahip olduğum azıcık gъzle başımı yana zeviriyorum ve ıskalıyor.

"Kahretsin," diye homurdandı. "En azından onu tutmama yardım edemez misin?"

"Talimatlarımızın hangi kısmının anlamadınız?"

"Pekala." Nate bardağı bahzenin karşısına fırlattı ve beni de yanında kaldırdı. "Onu tekneye gıttъьp yeni bir izki hazırlayacağım."

"Tik tak." Başka bir adam alaycı bir şekilde "Probate" diyor.

Ağırlığıma rağmen Nate beni zimenlerin üzerinde kolayca sürükleyiyor. Benden çok daha iri ve karşı koyabilsem bile onu durdurmak için pek bir şey yapabileceğimi sanmıyorum.

Yine de bu beni denemekten alıkoymuyor. Beynim ve bedenim arasındaki bağlantıyı yeniden kurmaya çalışıyorum ama işe yaramıyor. Şu anda bu durumdan kurtulma ihtimalim çok düşük ve tekneye olan kısa mesafe de bunu kanıtlıyor.

Nate beni gemiye taşıırken diğer adamlar da soğutucu bir kutuyla arkalarından geliyorlar.

Beni bir koltuğa oturtup başka bir izki alırken zaman yavaşladı sanki. Şişeyi azıttıktan sonra cebinden bir şey çıkarıp şişenin içine dıktı.

Gözlerimi sıkıca kapatıyorum, nasıl nefes alacağımı hatırlamaya çalışıyorum. Bu sefer onu durduramayacağım. Beni tuzağa düşürdü ve sayıca azım.

Kazınılmaz olana hazırlanırken gözlerimden yaşlar sızıyor. Bir saniye geziyor, ardından bir saniye daha ve havayı yarıp gezen yüksek bir zıtlırtı sesi duyuluyor.

Birisi kışır ediyor ve art arda üç ağır gırtlak duyuluyor.

“Ne sazmalık—”

Дүрдәнсь ve ağır bir gırtlakla birlikte Nate'in sözleri aniden kesildi.

Siyah bir balaklava takmış bir adamın Nate'in yerde yatan bedeninin üzerinde yükseldiğini görünce panik içinde gözlerimi azıttım, hışkırıklarıma boğazıma takıldı. Üz hatları siyah kıyafetlerin, eldivenlerin ve gözlerini ırtten koyu renkli yansıtıcı bir vizörün altında gizlenmişti. Diğer adamlardan hem boy hem de göz bakımından çok daha iriydi ve onları bu kadar zabuk alt etmesi başka bir korku dalgasının tetikledi. Saniyeler içinde hepsini bayıltmıştı ve şimdi dikkatini bana zevireceğinden korkuyordum. Ama zevirmedi.

Sessiz titrememi duyduğunda başını eğiyor ve gözlerini kapattığını hayal ediyorum. Eldivenli elindeki hafif bir titreme dışında tüm vücudu hareketsiz kalıyor, sonra elini sıkıyor. Sanırım artık başka bir şeyle savaşıyor.

Onun içinde yaşayan bir şey.

İzğedsel olarak, ondan yayılan цлмсь enerjiyi kontrol edenin o iblis olduğunu biliyorum. Sanırım onu kafese kapatmaya çalışıyor ve henüz başaramadı, ama bu bana bir nebze olsun rahatlama sağlıyor. Знкъ уьзнь görmesem bile, bana zarar vermek istemediğini biliyorum.

Bir dakika gezikten sonra nefesi keskin bir şekilde yükseliyor ve sert bir nefes verişle son buluyor. Bu durum çok tanıdık geliyor; kimsenin güremediği bir kaosu dizginlemeye ve kontrol etmeye çalışmak. Bunu iliklerime kadar anlıyorum ve bu ortak nokta, zekincelerimin bir parçasını daha ortadan kaldırıyor.

Kaslarındaki gerginlik yavaş yavaş azalırken, yumruğunu gevşetti, parmaklarını esnetti ve sonra дцньр bakışlarını bana kaldırdı.

“Gözlerini kapat ve kulaklarını ırt, Gabi.”

O ses tonunu tanıdığım anda kalbim zılgınca atmaya başladı, vücudumun her hırcresi rahatlama hissiyle doldu.

Eros.

Aklım sorularla dolup taşıyor, ama o yaklaştıkça hepsi dağılıyor. Цнѣмде зѣмелиyor, hareket etme zabamı fark etmiş gibi ellerimi tutuyor.

"Artık gъvendesin. Onların sana zarar vermesine izin vermeyeceğim."

Bakışlarım teknenin gъvertesine dağılmış adamlara kayarken, onlara ne yaptığını merak ediyorum. Eros dikkatimi tekrar kendisine zekiyor, ellerimi kulaklarımı kapatacak şekilde yukarı kaldırıyor. Ellerimi orada tutabileceğime ikna olduktan sonra ayağa kalkıyor.

"Gъzlerinizi kapatın."

Dediğini yapıyorum, gъzlerimi sıkıca kapatıp avuzlarımla kulaklarımı kapatıyorum. Yine de тѣм гърытыуѣ bastıramıyor. Bir kayma sesi, ardından bir kapak azılma sesi geliyor ve merdivenlerden yankılanan ayak sesleri duyuluyor. Bir съре bцyle devam ediyor, ta ki her şey boğuklaşana kadar.

Yanıma дцндѣгънде ellerimi omuzlarına doladı ve beni kollarına aldı. Bacaklarım beline dolanırken o da uyluklarımı kavrayıp beni дъzeltti ve başım doğal olarak гъгъсѣne yaslandı.

Дцрт adamın hepsi de gъzden kayboldu, muhtemelen gъverte altına indiler.

Bu adamın kim olduğu ve onları nasıl bu kadar kolayca alt ettiğiyle ilgili kısa bir дъşѣnce aklıma geliyor, ama beni гъцърдыгъ anda bu дъşѣnce de kayboluyor.

Birkaz dakika sonra, onun da benim zatı katından inerken izlediğim aynı yoldan geri дцндѣгънѣ fark ettim.

Sanki benim bu durumu anlamaya zalıştığımı seziyormuş gibi, aynı istikrarlı gъvenceyi tekrarlıyor.

"Artık gъvendesin, Gabriela."

Belki inanmamalıyım ama izimden bir ses ona gъvenebileceğimi сцулыyor. Tam olarak kim olduğunu bilmiyor olabilirim ama aylardır her гън onunla konuşuyorum ve bana asla kendimi gъvensiz hissettirmedi. Aksine, tam tersi doğru. En цzel дъşѣncelerimi onunla paylaşacak kadar rahat hissettim ve bu sık sık olan bir şey деğил.

Нѣлѣ cevaplanmamış sorular var, mesela bu gece nerede olduğumu nasıl bildiği veya nerede yaşadığımı nasıl bildiği gibi. Ama eğer gelmeseydi başıma neler geleceğini дъşѣнѣnce, şu an o kadar da цnemli гъцърнѣyorlar.

Zatı katına дцнѣş yolu hızlı geziyor, ama nasıl terlemeden bunu başardığından emin деğилim. Дъныayı yok etmek izin гъндерилmiş gibi yapılı olsa bile, koca bir insanı o kadar mesafeye taşımak kolay olamaz. Въcуду o kadar sağlam ki, kaslarında en ufak bir titreme bile hissetmedim.

Başım гъгъсѣne yaslanmışken, bakışlarımı baştan ашаğı gezdirdim. O koyu renkli kıyafetlerin altında, sadece bir gladyatцрѣn, avlanmak ve şiddet için

yaratılmış birinin olduğunu hayal edebiliyordum. Muhtemelen birkaç parmağıyla nefes borumu ezebilirdi ve sadece gülgesi bile tım varlığını silip sȳrȳrebilirdi.

Bu durum beni dehşete dȳşȳrmeliydi, ama beynim henȳz bunu algılamamış gibi gȳrȳnȳyor.

Vȳcudundan yayılan ısı, benim izimdeki ȳşȳmeyi hafifletiyor. Her adımda, sedir ve karanfil gibi odunsu bir kokunun en ufak bir izini izime zekiyorum. Parfȳm kullanmadığı izin, sabun kokusunun kalıntısı olduğunu dȳşȳnȳyorum. Bana kış gecelerini, taze karın keskin kokusunu ve şȳcminenin rahatlatıcı sıcaklığını hatırlatıyor.

Gȳzlerimi kapatıyorum, binamıza ulaşana kadar o gȳrȳntȳnȳn zihnime işlemesine izin veriyorum. Vardığımızda, beni burada bırakıp gidebileceğini fark ediyorum ve gȳğȳmde boş bir acı belirliyor. Az ȳnce yaşananlardan sonra, yalnız kalma dȳşȳncesi beni huzursuz ediyor.

Korkumu hissetmiş gibi gȳrȳnȳyor, belki de onu zok sıkıca kucakladığım izin, ve bana biraz gȳvence vermeye alışıyor.

"Sizi izeri gȳtȳrȳyorum."

Tuttuğum nefesi bırakıyorum, bilekliğimden anahtar kartını zıkardığını zar zor fark ediyorum. Kartı tuş takımına dokundurduğunda kapı azılıyor ve lobide, gȳrmezden gelmeyi tercih ettiğim bir aşinalıkla yȳrȳyor. Bir gecede ancak bu kadar şeye katlanabilirim.

Asansȳre yaklaşıırken, Julian'ın hȳlȳ uyanık olabileceği ve gelişimiz hakkında bir şeyler duyabileceği aklıma geldi. Bu adamın beni kollarında taşıyarak zati katına girdiğini gȳrseydi ne yapacağından emin değildim. Neyse ki, bunu ȳğrenmek zorunda kalmadım. ȳzel asansȳr zati katına vardığında, tam bıraktığım gibi sessiz bir alana azıldı.

Eros dȳnȳp yol tarifi sormadan beni odama doğru taşıdı; bu da daha sonra ele alınacak başka bir sorun.

Kapımı azıtığında, Beppe battaniyenin altından kafasını uzatıyor. Şu anki halimi sezince, durumu değerlendirmek izin yataktan fırlıyor. Bzğȳn olduğumda ve bana kolayca ulaşamadığında hoşuna gitmiyor, ama hızlıca kokladıktan sonra Eros'un bir tehdit olmadığına karar veriyor.

Eros yatağıma yaklaşıyor ve beni ȳzerimden atmaya alışıyor, ama uzuvlarım sanki ona kilitlenmiş gibi ve bırakamıyorum. Uzun bir sȳre orada duruyor, benimle ne yapacağına karar vermeye alışıyor.

Bunun bazen olduğunu azıklamak istiyorum ama hȳlȳ bir cȳmle kurmakta zorlanıyorum. Eros bunu anlıyor gibi gȳrȳnȳyor ve beni kucağına alarak yatağa oturuyor.

Beppe rampasını kullanarak bize katıldı ve bacağıma yaslanarak hem ısı hem de basınȳ uyguladı.

Eros ellerini sırtıma yayarak vȳcudumdaki gerginliği masajla gideriyor.

Fiziksel temastan her zaman rahat hissetmiyorum ve biri bana dokunduğunda kaskatı kesiliyorum. Ama onun rahatlığı rahatsız edici gelmiyor. Güven veriyor. Çyle ki, duygusal eşîğimi aşıyor ve gûzlerimden yaşlar akıyor.

Geri zekilmiyor ya da ağlamayı bırakmamı sұylemiyor. Bunun yerine, sessizce yanımda oturuyor ve bu gece olan her şeyi sindirmeme izin veriyor. Yavaş yavaş bedenim yumuşuyor ve kendime gelirken titreyerek nefes veriyorum.

"Yeniden başlatma işlemi bitti mi?" diye mırıldanarak, o an izin zok ihtiyaç duyulan bir neşe kattı.

Sonunda bir cûmle kurmayı başaramadan ağzımdan hafif bir kahkaha kaztı. "Evet, sanırım çyle. Bazen böyle şeyler olur."

"Tahmin edeyim, yeni, sevimli ama kaotik versiyonu mu yönetiyorsunuz?" diye takılıyor.

"Şey, kesinlikle berbat ettiğim önceki versiyona göre bir gelişme."

"Onların ne planladığını bilemezdin." Ses tonu yumuşar.

"Hayır, ama izgûdûlerime güvenmeliydim. Bir şeyler ters gidiyordu ve bunu gûrmezden geldim. Onun sen olduğunu sandım. Ya da belki de sadece buna inanmak istedim."

Vûcudu kaskatı kesiliyor ve bu durum onu zok rahatsız ediyor... hem de zok.

"Hiçbir yanlış yapmadın Gabi. Kiminle konuştuğun konusunda hiçbir soru işareti olmamalıydı ve bu benim hatam."

Bunun adil bir değerdendirme olduğundan emin değilim, ama başparmağı zeneme değdiği anda, dikkatimi ancak onun sonraki sûzlerine odaklayabiliyorum.

"Onun sana bir daha asla zarar vermesine izin vermeyeceğim."

"Onları dıvıdın mı?" diye soruyorum.

"Buna benzer bir şey," diye belirsiz bir şekilde yanıtlıyor.

Yûzûmъ gûğûsûne yaslayıp sıcaklığını izime zekerken aramızda sessizlik hakim oluyor. Parmaklarını sazlarımdın arasından geziriyor, kalp atışları ise beni neredeyse uykuya daldıracak kadar sakinleştirici bir ritim oluşturuyor.

Bunu bu kadar zok sevmem biraz ırkûtûsû. Hayatımdaki en yakın insanlara bile sarılmıyorum ve bu tûr bir yakınlığa nasıl tepki vereceğimden emin değildim. Zok istememe rağmen, bundan zevk alacak kadar rahatlayamayacağımdan korkuyordum.

Şu an o kadar rahatım ki, Beppe gibi onun kapşonlu kazağının izine girip ona sokulmayı dûşûnüyorum.

Hafifze yer değıştirip ona daha da yaklaşıyorum ve altımdaki o kocaman, sert uzantıyı fark etmemek imkansız.

"Ereksiyon halindesin." Bu gûzlem, engelleyemeden ağzımdan dıvkıldû.

Dûz.

"Farkındayım." Ağzından kuru bir nefes zıktı. "Şimdi seni hareket ettirmemi ister misin?"

"Hayır." Onu daha sıkı kavradım. "Henûz değil."

Başını salladı ve ben de ona bakmak izin başımı yana eğdim. "Hblb maskeni takıyorsun."

"Utanga3ım." Omuz silkti.

Buna bir saniye bile inanmıyorum, ama sanırım şaka yapıyor.

"Beğendim." Uzandım ve parmaklarımı kumaşın ızzerinde gezdirdim. "İsimsiz kalabiliriz ya da en azından sen kalabilirsin."

"Hblb her şeyi rahat ve samimi tutmaya mı zalışıyorsun?"

Ses tonu değışiyor ve mod3latır aracılığıyla bile bir gerginlik sezebiliyorum. Bu konuşma gezen sefer iyi sonu3lanmamıştı, ama bağlanmak istemediğimi itiraf etmekten 3ok utanıyorum.

Dokuz yıl sonra bile ilk ve tek aşkımı hblb unutamadığımı güre, rahat ilişkiler yaşayan bir kız olduğumu sanmıyorum. Kalbimi zaten başka birine verdim ve onu ikiye b3blemem. Ama b3lebilsen bile, aramızdaki bu şey h3zbir yere varamaz. Maske bir zırh gibi geliyor bana; ona 3ok yaklaşımdan kendimi korumanın bir yolu.

Y3zler 3ok ızeldir. Mikro ifadeler. Güz rengi. Her etkileşimde bilin3sizce incelediğimiz milyonlarca k3z3k detay. Eğer onun hakkında bunları bilseydim, Riccardo izin burayı geride bırakmak zorunda kaldığımda işim daha da zorlaşırđı.

"Bana iyi gelmeyeceğini sıylemiştin," diye hatırlatıyorum ona. "Maske işleri kolaylaştırıyor. Benimleyken bunun izin endişelenmene gerek yok, 33nk3 ben senin kim olduğunu bile bilmeyeceğim."

"Sana seni mahvedeceğimi de sıylemiştin," diye karanlık bir ses tonuyla cevap veriyor.

"Belki de bunu istiyorum."

Tanınm, bu ger3ekten 3ok m3stehcen geldi.

Sert bir nefes verdi, ereksiyonu altımda zonkluyordu. Elimi uzatıp o sert, ağır ağırlığın her santimini keşfetmek istiyorum. Artık onu hissettiğime güre, merakım onu bırakmıyor.

"Konuşmanın dı3ında bir şey yapabilir miyiz?" diye soruyorum.

"Ne d3ş3n3yorsunuz?"

Bir anlık cesaretle, parmaklarımı güğş3n3n ızzerinde, ta pantolonuna kadar gezdirdim. Ama kumaşa hafif3e dokunup, neredeyse dokunmadan ıznce, bileğimi yakaladı.

"Gabriela, kız3 bir gece gezirdin."

"Biliyorum. Ama sen orada olmasaydın durum 3ok daha kız3 olabilirdi."

"Senin takdir nesnen olmak istemiyorum."

Bu sı3zler tenimde bir kabarcık oluşturdu ve 3ok iyi bildiğim bir reddedilme duygusunu tetikledi.

"Pekala." ızzerinden inmeye zalışıyorum ama beni durduruyor.

"Kalkmana izin vermedim," diye homurdandı.

"Şey, kafamı karıştıırıyorsunuz." Sesim titriyor.

Ses tonunu yumuşatarak sazlarımı geriye doğru itti. "Başka bir şey deneyelim."

Beni yerinden oynatmak istediğini belli ettiğinde, eğilip Beppe'nin tıylerini okşuyorum ve onu battaniyesine yuınlendiriyorum.

Eros beni yatağı yatırdı, ızerime yerleştı ve komodinın ızerindeki kumandayı aldı. Bir dığmeye basınca perdeler indi ve oda karanlığı bırdı.

Hızbir şey gıremiyorum ama maskesini ve eldivenlerini zıkarıp kenara koyarken ağırlığının değıştığini hissedebiliyorum.

"Rahat mısınız?" diye soruyor.

"Evet, ama... sesiniz hılbv nasıl bıyle zıkabiliyor?"

"Bu, ses işleıncili taktiksel bir laringofon," diye azıklıyor. "Gırtlağı kullanarak titreşimleri algılıyor ve frekansı gerzek zamanlı olarak değıştiriyor. Boğaza monte edildiğı izin, yakalık maskeyle veya maskesiz zalışabiliyor."

"Bu, cosplay'den zok daha teknik bir şey gibi geliyor."

"Зынкъ ıyle." Cevabına hafif bir mizah karışıyor. "Şıyle diyelim, bunu bıyık bir mağazadan satın alamazsınız."

Elbette, bıyle bir şeyi nasıl elde edebileceğini merak ediyorum. Beni ıniversitenin Discord kanalında bulmuş, demek ki ığrenci olmalı. Ama hangi ığrenci dırt adamı bu şekilde alt eder ki?

"Askerlik yaptınız mı?" diye soruyorum.

"Hayır." Bu dışınce onu eğlendirmiş gibiydi. "Ben hızb askerlik yapmadım. Şimdi bana bir soruya cevap vermeniz gerekiyor."

"Peki. Bu nedir?"

"Hızb kimsenin seni ıpmesine izin verdin mi?" Sızlerinin sıcaklığı dudaklarıma değıdi ve izimde bir şok etkisi yarattı.

Romeo'yu dışınıyorum ve yıldırım zarpmasının yaşadığı o yaz ne kadar yaklaştığımızı hatırlıyorum. Onu... hayatımda hızbir şeyi bu kadar zok istememiştim. Ama asla şansımız olmadı.

"Hayır," diye fısıldadım.

"İyi."

Ses modılatırdından alzak bir onay sesi yankılanıyor, anlamını tam olarak kavrayamıyorum. Anlamını zızemeden dudakları dudaklarıma değıyor ve midemde kelekler uzuşmaya başlıyor.

Onunla ilk karşılaşmam, vııudumu eriten ve beni sarhoş eden bir tarzın ve sıcaklık dalgası gibiydi.

Dudakları benimkine değıyor, sessiz yoğunluk ciğerlerimden titreyen bir nefes verişine neden oluyor. İzime zektiğı bu nefes, damarlarımda kıvılcımlar sazararak aramızda yayılırken alev alıyor.

Ağızımdan dııkılen hafif inilti Eros'un izinde bir şeyleri serbest bırakıyor ve o da sert parmaklarıyla yızyıı kavrayarak ıprışmeyi derinleştiriyor.

Başımı dıındıren bir arzu dalgası beni sarıyor ve aklımdan bir an izin şu dışınce geziyor: Bu, kimyadan zok daha fazlası.

Azlıktan ılmek gibi bir his.

O umutsuz acı, bedeninin daha fazlasını ararken, ellerimle kapşonlu kazağının kumaşını sıkıca kavrarken beni penzeleriyle tırmalıyor. Onu kendime daha da yaklaştırıyorum ve ereksiyonu bacaklarımın arasına baskı yapıyor—uzun, kalın ve acı verici derecede sert.

İkimiz de tamamen giyiniktik ama kendimi onun sıcaklığına sırtlanmaktan alıkoyamadım. Bana sırtlanırken boğazından vahşi bir ses koptu, son kısıtlama kırıntısını da kopardı.

Dili aralanmış dudaklarımın arasından gezip ağzıma giriyor, ıprış beni ateşli bir sisin izinde sarıyor. İnliyorum ve o sesi yutuyor, elleri sanki hayatı boyunca sadece bunu dşşnmş gibi vücudumda dolaşıyor. Bana dokunuşunda çok ilkel bir şey var. Bu sadece arzu değil. Bu sahiplenme.

"Kahretsin, Gabriela." Sızleri cızırtılı bir şekilde, neredeyse duyulamayacak kadar alzak sesle yankılanıyordu. "Bunu bir daha asla başka kimseyle yapmayacaksın."

"Durma." Ona doğru bastırıyorum, parmaklarım kapşonunun altına kayarak sırtının yakıcı sıcaklığını hissedene kadar ilerliyor.

İnliyor ve bu ses beynimi aydınlatıyor.

Bacaklarımı onun etrafına doladım, bedenlerimiz arasındaki sırtlanma beni yakıp kavurdu. Gerginlik kaslarını gererken nefesleri sıkıştı. Dişleri dudağımı sıyırdı ve vücudundan bir titreme gezerken boğuk bir kşır savurdu.

Sonra, hiç beklemeden eli kalzama kavradı, parmakları taytımı ısıtırken vücudu birden sarsıldı.

Kasıkları bana doğru kasılırken boğazından hırıltılı bir ses zıkıyor, saniyeler uzuyor ve geriye sadece nabız gibi atan artı şoklar kalıyor.

Ne olduğunu anlamam biraz zaman alıyor ve kendimi durduramadan, bariz olanı ağzımdan kazırıyorum.

"Beni ıptktan sonra mı boşaldın?"

Alnını benimkine yaslarken güşşnden kaba bir eğlence sesi yükseldi.

"Seni ıpmeyi uzun zamandır dşşnıyordum."

"Var?"

"Evet." НЫВ sert bir şekilde bana sırtlanıyor.

Bu ufak sırtışme izimdeki acıyı yeniden alevlendiriyor ve bunu nasıl dile getireceğimi bilmiyorum ama dile getirmeme de gerek yok.

"Seni orgazma ulaştırmak istiyorum." Bu sızleri dudaklarıma fısıldayarak sıyılıyor.

Onaylayarak mırıldanıyorum ve o da dudakları boğazıma doğru inmeden önce bana yavaş, uyuşturucu bir ıprışk daha veriyor. Kalbim dşzensizce zarpıyor, dokunuşunun hayaletiyle tşylerim diken diken oluyor.

Ellerinin sıcak bir hareketiyle, tşyl kazağımı yukarı zekip vücudumdan sıyırıyor. Yumuşak kıvrımlarımı keşfetmek izin durakladığında, tenimin altında bir beklenti dalgası zonkluyor; ulaşabileceği her kşyk girintiyi ve zukuru hissediyor.

Parmakları kaburgalarımın üzerinde geziniyor, sanki detayları hafızasına kazırken bu kompozisyonndan banyülenmiş gibi.

Tuhaf ama onun ilgisinin derinliği o kadar bağımlılık yapıcı ki, isterse vücudumdaki her kemiği ıslamasına bile izin verirdim.

Kısa askılı tişörtümün etek ucunu okşuyor, parmakları tişörtün altından gezerken bir ırperti hissediyor. Zıplak güğsüme dokunduğunda, izimde bir elektrik akımı dalgalanıyor.

"Gabriela, sıtyen takmadın mı?"

Ses tonunda karanlık ve tehditkar bir hava var; bu gelişmeden hem memnun hem de rahatsız olmuş gibi.

"Onları her zaman giymiyorum," diye itiraf ediyorum.

Bana rahatsız edici geliyorlar ve güğslerim çok büyük olmadığı izin zoğu zaman sorun yaşamıyorum.

"Hım." Bu ses, dilinin meme ucumu yalamasından önce izimde yankılandı.

Başım geriye doğru düşerken dudaklarımdan kısık bir nefes dıkkıldı, parmaklarım istemsizce saçlarınnın arasına dolandı.

"Hoşuna mı gitti?" Nefesinin sıcaklığı tenimi gıdıklıyor.

"Evet." Beni ağzına zektiğinde bu kelime boğazımda dığmleniyor.

Omurgam eğiliyor, zihnimde tek bir düşünce dınpır duruyor: Bundan daha iyisi olamaz. Gerçek olamayacak kadar güzel geliyor neredeyse.

Her an, izğbdelerimin yzeye zıkıp fiziksel temastan duyduğum rahatsızlığı hatırlatmasını bekliyorum. Ama elini taytımın kemerinin altına ve iz zamaşırırma soktuğunda bu teoriyi zırtıyor.

Avuz izi bacaklarımmın arasına doğru kayıyor ve ilk temasın fısıltısı sinir sistemimi alt ıst ediyor.

"Benim izin çok ıslak bir şey," diye hırıltılı bir sesle sıtylıyor.

Başparmağı klitorisimi okşarken, işkence dolu bir tempoyla uyarılmamın izinden kayıyor. İzimde filizlenen hazzı kovalarken, bilinzsizce kalzalarımı hareket ettirirken düşüncelerim bulanıklaşıyor.

"Daha fazla mı?" Sesinin kaba tınısı beni adeta tırmaladı, ız kontrolüm alt ıst etti.

Dudaklarımmı ısıtarak anlamsız bir şeyler mırıldandım: "Evet, ıtfen... teşekkür ederim."

Güğsünden hafif bir kahkaha yıkseldi. "Tamam, kzyk küpekbalığı. Sana daha fazlasını vereceğim."

Utanz verici derecede muhtaz biriyim, ama umurumda değil. Bunca birikimden sonra, rahatlamaya çok ihtiyacım var.

Yavaşça iki parmağını izime sokup beni gerdiğinde, onu sıkıca kavradım. Bu baskı hissi benim izin yeniydi ve tam da ihtiyacım olan yerde başparmağının sırtınması arttığında beni adeta bir girdaba sırtkledi.

Bu kombinasyon beni kıvrandırıyor, o kadar çok duyuşsal uyklenme yaşıyorum ki patlayacak gibiyim. Onu her yerimde hissediyorum. Vücudunun o sağlam baskısı. Tenimde gezinen nefesi. Beni saran kokusu.

O beni zılgına zevirirken, dili meme ucumu yalarken ve parmaklarıyla beni okşarken bu detaylar aklıma kazınıyor. Gıññn yorgunluğu vücudumdaki gerilimle zarpışıyor ve her sinirimi uyandırıyor.

O kadar gerildim ki, nefes almakta zorlanırken kaslarım yanıyor. Çok fazla ama yine de yeterli değil.

Sonra, birdenbire, bir patlama yaşanıyor, omurgamdan aşağı doğru akan ve tüm vücudumu saran bir zevk dalgası yayılıyor. Boşalma, ciğerlerimden kırık bir ses zıkarırken, bitmek bilmeyen kasılmalar bedenimi sarsıyor.

Eros her şeyimi emerek, son artışı çok gezene kadar beni sonuna kadar sızdırıyor. Verecek hiçbir şeyim kalmadığında, meme ucumu bırakıyor ve parmaklarını zekiyor, beni yatağa yığılmış, kemiksiz bir halde bırakıyor.

Bu anın verdiği huzurla adeta bulutların üzerinde sızılıyorymuş gibi hissediyorum ve bu kadar mutluluğu nasıl yaşayabileceğimi merak ediyorum. Eğer herkes izin durum böyleyse, başka hiçbir şeyi nasıl başarabildiklerini anlamıyorum. Ama nedense, bu tür bir kimyanın kuraldan ziyade istisna olduğunu düşünüyorum.

Eros bzerimde kırırdanıyor, elini taytımın izinden kurtarıyor. Bzerinde bıraktığım pislik izin izlenecek protokol düşünürken, parmaklarını ağzına sokup emme sesini duyuyorum.

Ondan bir inilti daha yükseldi ve bunu bacaklarımın arasında hissettim.

"Az önce sen—"

"Evet, Gabriela." Sesinde bir sahiplenme tonu belirdi. "Ve eğer kontrolüm kaybetmeyeceğime güvenebilseydim, şu anda uyküm bacaklarının arasına girer ve seni tekrar orgazma ulaştırırdım."

Vücudum kasılarak, ani bir sıcaklık dalgası yayılıyor. Bu fikirde bir sorun düşünüyorum, ama düşünüşe göre o hala işleri yavaş yavaş ilerletmeyi planlıyor.

Tiştirüm tekrar aşağı zekiyor ve elimi karışonunun altından kurtarıp bileğimdeki atan nabza bir prşyk konduruyor. Beni bıraktığında, kıyafetlerin hışırtısı duyuluyor ve maskesini tekrar taktığını düşünüyorum.

Bir an sonra, kumandayı almak izin eğildi ve perdeleri tekrar yukarı kaldırdı. Gığışmde bir belirsizlik hissi oluştu ve kendimi durduramadan düşünceyi dile getirdim.

"Gitmiyorsun, değil mi?"

"HAYIR."

Ciğerlerimden titrek bir nefes zıkıyor ve bunu duymaya ne kadar ihtiyaz duyduğum izin biraz utanıyorum.

Sadece bu gece izin, diye kendi kendime sızılıyor.

Yalnız kalmak istemiyorum.

"Ağrın var mı?" Parmakları zenemin üzerinde hafifçe gezindi.

Bu akşam daha ıncı olanları sorduğunu anlamam biraz zaman alıyor. Hafifçe kıpırdanıyorum, biraz ağrım olduğunu fark ediyorum ama muhtemelen ağrının tam etkisini yarın hissedeceğim.

"Banyo yapmak ister misin?" diye soruyor.

Bunu dışınıyorum, acaba banyo yapmayı sevdiğimi zaten biliyor mu, yoksa bu bir tesadüf mı diye merak ediyorum. Her iki durumda da, şu an bunu dışınecek kadar enerjim yok.

Hayır, sadece tuvalete gidip dişlerimi fırzalamam gerekiyor.

Başını sallayarak doğrulmama yardım etti, sonra beni tekrar kollarına aldığında beni şaşırttı.

"Yırbıyabilirim," diyorum isteksizce.

Aslında istemiyorum. Hatta, bundan sonra beni nereye gitmek istersem oraya taşınması benim izin sorun olmaz diye dışınıyorum.

Tartışmalarıma kulak asmıyor ve beni banyoya sırbkıyor, ama oraya vardığımızda, benimle ne yapacağına karar verememiş gibi oyalanıyor.

"Beni yere indirebilirsin."

İstemeyerek de olsa yapıyor. Sonra orada durup bana bakıyor.

"Şey zış yapmam gerekiyor," diye duyurdum.

"Tamam aşkım."

Bir saniye daha tereddüt ediyor ve emin olamıyorum ama sanki beni korumaya alışıyor gibi geliyor. Ya da belki de benim kadar sakar.

"Sana mutfaktan biraz su getireyim," diyor.

"Muhafızım—" diye itiraz etmeye başlıyorum ama sıdzım kesiyor.

"Uyuyor."

"Nereden biliyorsunuz?"

Cevap vermiyor ama maskesinin altından sırtıttığı izlenimini ediniyorum.

"Birkaz dakika izinde dııneceğim."

O zıkarken kapıyı kapatıyor ve ben de işime devam ediyorum. Odaya tekrar girdiğimde henüz dıınmemişti, bu yüzden pijamalarımın zekmecesinde bir şeyler aramaya başladım. Genellikle, Romeo'nun fuardan bana kazandırdığı devasa peluş ayıcığı da zıkarırdım. Abella'ya onu vıcut yastığı olarak kullandığımı sıdılemiştım ve bu doğru, ama aynı zamanda bana azıklayamayacağım bir rahatlık da sunuyor.

Bu gece rutinimi değıştirmem ve onsuz idare etmem gerekecek. Bu dışınce beni biraz dengesiz hissettiriyor ama Eros'un burada olması buna değecek.

Pembe pijamalarımı giyip yatağa oturuyorum, ne yapacağımı bilemiyorum.

Yatıp uzanmalı mıyım, yoksa bu zok mu rahat olur? Yoksa onu bekliyormuş gibi telefonumda gezinmeli miyim? Hılv burada mı, yoksa benim zok fazla olduğuma karar verip zoktan gitti mi?

O tekrar ortaya zıktığında vardığım tek sonuz, aşırı dışınenler izin bir anonim gruba ciddi anlamda ihtiyacım olduğu.

Bana bir şişe su getiriyor ve ben de ona teşekkür edip, gızlerim onu sızerken şişeyi azıp bir yudum alıyorum. Oda hala karanlık, ama ay ışığında pantolonunun

farklı gırdıyğne neredeyse yemin edebilirim. Ama bu mantıklı değil. Nasıl değiştirmiş olabilir ki?

Aramızda sessizlik hıkm sryor ve nedenini bilmiyorum ama kendimi her zamankinden daha da sosyal hissediyorum.

"İstemiyorsan kalmak zorunda değilsin," diye karşılık verdim. "İyiyim ben."

Teklifi kabul edip kazacağını bekliyordum, ama bunun yerine yzymb maskesine doğru kaldırdı.

"Bunu yapma," diyor, sesine gerginlik karışmış. "Benimle yapma. Her zaman gerzek seni istiyorum."

Boğazımdaki duygu yumruğunu yutarak yavaşça başımı salladım. Kendi yntemleriyle, onun yanında maske takmamamı istiyordu. Sorun şu ki, bunu o kadar uzun zamandır yapıyorum ki, artık ikinci doğam haline geldi.

"Yere uzan," diyor bana.

"Zok otoritersin," diye belirtiyorum, bir yandan da sıylediklerini yapıyorum.

"Sizin şikayet ettiğinizi duymuyorum."

Dyrbst olmak gerekirse, buna itiraz edemem.

Onun bana katılmasını bekliyorum, ama bir şey onu engelliyor.

"Daha ileri gitmeden nce size bir şey gıstermem gerekiyor."

"Pekala," diye tereddtle cevap verdim, vıudunun kaskatı duruşu beni şaşırtmıştı.

"Bu senin izin." Komodinin ızzerine astığı bızak kılıfını işaret ediyor. "Kendini gıvende hissetmediğin zaman bunu kullanabileceğini bilmeni istiyorum."

"Buraya geleceklerini sanmıyorum," diyorum ona. "Hem gelseler bile izeri giremezlerdi zaten."

"Bu onlar izin değil," diyor. "Bu, ben de dahil olmak ızere tehdit oluşturabilecek herkes izin."

Gerzekten anlamıyorum ama sanırım olanlardan dolayı hala zok korkmuş olduğumu dışynyor.

"Kızık ama keskin, bu yzden gerekmedikze zıkarmayın," diye uyarıyor beni. "Ve eğer kullanırsanız, boğazına nişan alın. Birini etkisiz hale getirmenin en hızlı yolu budur."

"Bunun romantik mi yoksa akıl dışı mı olması gerektiğini bilmiyorum." Garip bir şekilde gılyorum.

"Sadece sende olmasını istiyorum," diye ısrar ediyor. "İhtiyacın olursa diye."

"Pekala. Teşekkırler?"

Yatağımın yanında bızakla uyumak konusunda ne hissettiğimden emin değilim, ama sanırım bir zararı olmaz.

Tuhaf hediyesini kabul ettiğimi gırdınce, ızzerime tırmanıp beni kendine doğru zekti. Kolunu belime doladı, vıudunun sıcaklığı benimkine ışledi.

"Eğer zok fazla gelirse bana sıyleyin," diyor.

Başımı sallıyorum ama nedense bunun gerzeksleşeceğini sanmıyorum. Kendimi gıvende hissediyorum ve bunun bir tır huzur olduğunu dışynıyorum. Ama

bunun altında, acı bir suzluluk duygusu yatıyor—зѣнкѣ mutlu olmamalıyım. Romeo'nun hayatını mahvettiğim halde mutlu olmamalıyım.

Eros'a gitmesini söylemeliyim. Ama bunu dile getiremeden, bir dъzine başka argъman ortaya zıkıyor ve sonunda yorgunluktan bitkin dъşьyorum.

Bir ara, yataktan kalkıp odamın kapısını aztığının duydum. Nereye gittiğini sormak istedim ama bir тьrlѣ kelimeleri ağızımdan zıkaramadım. Uykuya dalıp zıktım ve geri dıңdъğъnde, sanki saatlerce yokmuş gibi hissettiğim izin kafam karıştı.

Pencerelerden izeri sъzьlen gъn ışığıyla gъzlerimi tekrar aztığımda, yanımdaki alan bomboş.

Гıңьsьmde oluшan boşluk hissiyle inleyerek doğırludum. Onun burada olmasını beklemiyordum elbette, ama veda etmeden gitme fikri hoşuma gitmiyor.

Ama komodinin ъzerindekilere şıyle bir gъz attığımda, ıyle yapmadığını fark ettim. Bana bir not, birkaç ağı kesici ve yeni bir şişe su bırakmıştı.

Kahvaltılık buzdolabında.

Köpeğınızı gezdirdim.

Bugün biraz dinlen, küçük köpekbalığı.

Kelimeleri birkaç kez okudum ve Beppe'ye sorgulayıcı bir bakış attım. Гıңьнъşe göre o da Eros'la birlikte yola zıkacak kadar kendini gъvende hissediyor.

Merakla bornozuma sarındım ve sessizce mutfаға inip buzdolabının kapağını aztım. İzeride beni bekleyenleri гıңьnce, dъn gece hіz ele almadığım şeyleri hatırladım.

Eros, beni nasıl bulduğuna dair hіzbir azıklama yapmadan o eve geldi ve nerede yaşadığını biliyordu. Ayrıca binaya nasıl girileceğini ve odamın tam olarak nerede olduğunu da biliyordu.

Ve şimdi, anlaşılan, en sevdiğim kahvaltının yerel bir pastaneden aldığım yoğıurtlu parfe olduğunu biliyor.

Onu tanıdığımдан beri ilk defa isimde bir belirsizlik hissi beliriyor.

Bu bir teyit. O sadece internette tanıştığım bir yabancı değıl.

Sanırım o aynı zamanda... benim sapığım.

ROMEO

[GİRİŞ 001] — BAŞLATMA

- > Güzlem: denek = eğlenceli, кызк bir dikkat dağıtıcı unsur.
 - > Tehdit seviyesi: can sıkıcı derecede yüksek.
 - > Potansiyel aksama riski: Yama bulunmayan bir güvenlik ağı.
 - > Sonuç tahmini: geri dımdırmemez yolsuzluk.
 - > Not: Кызк hanımın Ghostface'e olan takıntısı oldukça derin.
- Сцмьгь dizisi başlatıldı.

"AMAN TANRIM." RAFE, KANLA DOLU ODUNLUĞA ŞİYLE BİR GÜZ ATTİ.

Yerler ve duvarların bir kısmı kan, bağırsak ve kusmukla kaplıyken, sezdiğim işkence aletleri de en son nereye attıysam oraya sazılmış durumda. Sonradan temizlemem gereken bir karmaşa olacak.

"Bu şerefsizler ne yaptı acaba?" Kardeşim, zalışma tezgahımın birine yaslanmış kalan iki cesede güz attı.

"Dokunmamaları gereken bir şeye dokundular." Onlara bakıyorum, ılm izin yalvarana kadar onlara nasıl işkence ettiğimi hatırladıkça ancak kısmen tatmin oluyorum.

Gece yarısı Gabi'nin yatağından sessizce zıktıktan sonra, onları bir minibüse bindirdim ve Lake Union'da teknelerini otomatik pilota aldım. Onları ızel marinadaki teknelerimizden birine transfer ettim, ardından uzun bir listedeki şüpheli kararlardan birini verdim.

Zatı katına geri dımdım, Gabi'nin yatağına girdim ve o uyurken onu kucakladım.

Onun yanında uyumaya kendime güvenmiyordum, uyusam bile geceleri genellikle çok enerjik olduğum izin dinlenemiyordum. Zoğu insandan farklı olarak,

dnyanın sessizleştii ve beynimin canlandığı karanlığın ırtı̂ŝ altında kendimi daha iyi hissediyorum.

Orada uzanıp Gabi'ye bir psikopat gibi baktım, kendimden nefret etme ve ona ihtiyaç duyma arasında gidip geliyordum. Kendime koyduğum her sınır onun korunması izindi, ama onunla Eros olarak karşılaşmak, kalan t̂m kısıtlamalarımı yok etti.

O dırt şerefsizin ona ne yapmayı planladığını gı̂r̂nce, sanki savaş ilanı gibi hissettim—з̂нк̂ o azık̂a bana aitken kim ona dokunmaya cesaret edebilirdi ki?

Bu mantıklı değildi. İsimdeki iblis de canlanıp onları etkisiz hale getirdikten sonra kan susuzluğunu gidermeye zalıştığında mantıklı davranmamıştı.

Onları adaya geri getirdikten sonra, bana bilmem gerekenleri verdikten zok sonra bile, sabahı onlara işkence ederek gezirdim.

Hepsi de şımarık, hak iddia eden, kendini beğenmiş tiplerdi ve Laurelhaven Bniversitesi'nde Imperium adını verdikleri gizli bir topluluğa mensuptular. Bu, zengin mezun ailelerinden gelen, sadece davetle girilebilen bir ı̂ğrenci topluluğuydu.

Nate bir adaydı ve Gabi, rit̂belleri izin hedef aldığı kişiydi. Doğal olarak, en zok zamanı onunla gezirdim.

Sonunda birbirlerine karşı hiçbir sadakatleri kalmamıştı. Kardeşlerini satmaya fazlasıyla hevesliydiler, bunun bir şekilde onları kurtarabileceğini umuyorlardı. Plan izin birbirlerini suzladılar, ertesi ĝn olanların hiçbirini hatırlamayacağını d̂ş̂n̂yorlardı.

D̂r̂st̂lklerinin karşılığını, acıları doğal sonuna ulaşana kadar insan v̂ŝudunun sınırlarını zorlayarak verdim.

D̂n gece bastırdığım ı̂fkenin bir kısmını dindirdi ama yeterli olmadı. Başka işlerim olmasaydı, belki de olayı uzatırdım. Ama aynı zamanda Lake Union'daki evin yakınındaki t̂m ı̂zel ĝvenlik kameralarının bulut yayınlarını da incelemem gerekiyordu.

En son uyuduğumdan beri otuz altı saat gezti ve bu pisliklerin kalanını da yakıp k̂l ettikten hemen sonra uyuyakalacağım.

"Bana yardım etmek ister misin?" Telefonunda mesaj yazmakla meşgul olan kardeşime baktım. Burada neden takıldığını bilmiyorum ama bari onu da işe koyayım.

Ц̂l̂ adamlardan birinin ayak bileğini tutup onu yere sertze zekerken ŷẑn̂ buruşturdu. Rafe biraz isteksizce de olsa iki cesedi de odunluğun arkasındaki hayvan yakma fırınına taşımama yardım etti.

"Barbek̂ye artık asla aynı ĝzle bakamayacağım." Midesi bulanıyor.

Omuz silkiyorum, з̂нк̂ bunu o kadar uzun zamandır yapıyorum ki artık aklıma bile gelmiyor. Rafe şiddete ve kan dı̂k̂lmesine yabancı değil, ama buna pek tahamm̂l̂ yok. Bu iş ŷreksizler izin değil, ama babam bu ŷzden bana verdi.

Nükleer saldırıdan sonra beynimi yeniden programlamaya zalıştıktan yıllar sonra, doktorlar onu oturtup ellerinden gelen her şeyi yaptıklarını sıylediler.

Beni o tesiste bırakırsa, benim izin sonun geleceğini biliyordu. Hayatımın geri kalanını aynı dört duvarın ardında gezirmek istemiyordu.

H lb  kafam karışıktı ama babam beni yine de adaya geri getirdi. Sonra beni oturttu ve bana b z kural verdi.

Gezmişte yaşadığım hayatı unut. Adadan ayrılma. Ve onun benim izin seztii işi yap.

B z yıl boyunca, sadece zalışma zamanı geldiğinde evin benim kanadından ayrıldım. O da odunluk kurulumunda bana yardım etti, bildiklerini öğretti ve gerisini bana bıraktı.

Avlanmayı ve  ld rmeyi  ğrenerek kendimin en ilkel versiyonu oldum. Babam bunun benim izin iyi olacağını düşünüyordu ve bir bakıma sanırım öyleydi de. Yine de bir yük olmaya devam ediyordum; ani ruh hali değişimlerine, rahatsız edici düşüncelere ve beni bir gölge gibi takip eden karanlığa yatkındım. Ama en azından bir amacım vardı.

Günlerim yalnızlık ve sefalet izinde, zihnimdeki kaosu düzenlemeye zalışırken kronik ağrılarla gezt . Kimseye g venemediğim izin mesafemi korudum, hafızamdan resimler zizdim ve bilgisayar korsanlığı yapmayı öğrendim.

Zamanla, yavaş yavaş ailemle yeniden b t nleştim ve her ortamda fırtına bulutu olma rol m  kabullendim. Ama huzursuz oldum. Daha fazlasını istedim.

Artık sahip olamayacağım bir şeyi istiyordum.

Yanma odasının kapağını kapatıp yakma fırınının zalıştırdığımda, bu bana kim olduğumu hatırlatıyor.

Huysuz, değişken ve  l m c .

Bu, Gabi'nin yaşadığı pamuk şeker pambesi dünyayla tam bir tezat oluşturuyor. O bir Cosa Nostra kızı olabilir, ama bizden hi z de farklı değil.

O, benim ona bakarak kirlettiğim bir saflığa sahip. Nazik. şefkatli. Hassas. Tüm canlılara saygı duyuyor ve yanlışlıkla bir b t ceğe bile zarar verse suzluluk duyuyor. Günlerini hayal kurarak ve yaratarak geziriyor. Ben ise yok ederek ve alarak geziriyorum.

O güneş ışığı gibi, ben ise kabus malzemesiyim.

"Hey."

Başımı kaldırıp Rafe'in beni incelediğini fark ettim. Gardımı indirdim ve onun hala burada olduğunu unuttum. İhtiyacım olan son şey, kardeşlerimden herhangi birinin zihnimde cirit atan düşünceleri z zmeye zalışması. Eğer ne olduklarını bilselerdi, müdahale ederlerdi.

"Ne düşünüyordun?" diye soruyor.

" ğle yemeğinde ne yiyeceğim?" diye kayıtsızca cevap veriyorum.

Derin bir nefes veriyor, sonunda buraya gelme sebebini anlıyor.

"Angelo seninle konuşmak istiyor."

"O zaman Angelo kendisi buraya gelmeliydi." Odunluğun etrafında dolaşıp kapıyı kilitliyorum ve dağınıklığı sonraya bırakıyorum.

Rafe, "Ondan kazınıyorsun," diyor.

"Herkesten uzak duruyorum."

Rafe ima ettiğimi anlamadı ve eve dıñış yolunda bana katıldı.

Kara Geyik Adası, bir zamanlar bıyıkbabamız ve diğerk iki Mafya ailesi tarafından yerleşim yeri olarak kullanılan bin sekiz yız dıñımlık bir arazidir. Babamız ıldıktan ve Angelo yđnetimi devraldıktan sonra, gereksiz harcamaları azalttı. Şimdi ada ikiye bđlınmış durumda; bir kısmı Stavros ailesine, diğerk kısmı ise Vitales ailesine ait.

Tenuta del Cervo Nero (Kara Geyik Malikanesi), bıyıkbabamın İtalya'dan ithal ettiğit taştan inşa edilmiş bir konaktır. Zok kuşaklı bir aile evi olarak tasarlanmış olup, merkezi bir toplanma alanı ve ayrı ayrı konutlardan oluşmaktadır. Azık hava avlusu altı kanadı da birbirine bağlar ve biz oradan gezerken, ben kendi evime doğru yđnelirken Rafe arkamdan iz zekerek bakar.

"Sanırım o zaman sana gelecek."

"Evet, sanırım ıyle yapacak."

Loş koridordan gezerek ızel odama giriyorum. Kanadımdaki aydınlatma hareket sensırlı, ancak ben ışığı yumuşak ve seyrek tutuyorum. Kardeşlerim burayı sık sık zindan diye tanımlıyor, ama bir amacı var.

On dokuz yaşımdayken adaya geri dıñdđğimde, annem evi yeniden dekore etmenin beni neşelendireceğini dışındı. Sonra elinde ne kadar az imkan olduğunu fark etti. Gızlerim ışığa karşı hassaslaşmıştı ve o zamanlar neredeyse her gın migren ağrısı zekiyordum. Mecburiyetten dolayı duvarlar koyu mat griye boyandı ve her pencereye karartma perdeleri takıldı.

Babam buna mıkemmel bir inziva yeri demişti ama aslında mıkemmel bir kafes demek istemişti.

Soyundan gelenlerin sahip olduğu ızelliklere göre her kanadına isim vermişti ve benimkine de Il Lupo, yani Kurt adını vermişti.

Sadık, bđlgesine bağlı ve ızlmıyl.

Bana kurtların bağlarınının zok derin olduğunu sıyledi. Sıyrleri izin ızlmıyene savaşırılar ve ziftleştiklerinde ızmrı boyu birlikte kalırlar. Bunun her zaman benim doğamda olacağını, ancak kendim ve Gabi izin yapabileceğim en iyi şeyin bunu inkar etmeyi ığrenmek olduğunu sıyledi.

Yıllardır bıyle yapıyorum. Ama her izğıdısel dırtı gibi, azlık sancıları da asla tamamen gezmedi. Azlık ız kontrolmı kemirmeye başlayana kadar onları bastırdım. Sonra, her hayvan gibi, dışınmeye başladım: Kızık bir tadım ne zarar verebilir ki?

Bir kere de olsa onu ziyaret edip Seattle'daki hayatının nasıl olduğunu ığrenmeye karar verdim.

Bir kere başlayan olay, birkaç düzineye d n    ve oradan itibaren kartopu gibi b     . Her ayrıntı, daha fazlasını öğrenme ihtiya ını besledi ve kısa sürede bir saplantı haline geldi.

Onu g lgelerden izlemek yetmiyordu. Canlı yayına ihtiya ım vardı ve ahlaki belirsizliklerle y      olmadığım izin kendimi  ımarttım.

Ona bu kadar yakla abilece im başka bir an olmamıştı diye yemin etmiştim, ama bu bir yalanmı .

Onu Discord'da gizlice dolaşırken g       de, anonim olarak hayatına geri d  mem izin bana karıyı azmı  oldu.

Onunla her gün konuşmak k   bir alışkanlık haline gelmişti ve bunu kırmak izin sayamayaca ım kadar çok kez denemi tim. Ama kuca ıma oturup neredeyse yalvararak benimle sevi meye kalkı tı ında bir azizenin iradesine ihtiya ım olacağını his hesaba katmamı tım.

Artık onun tadını biliyorum ve bunu aklımdan silemiyorum.

S itime girdi imde, arkamdaki koridordan ayak sesleri yankılanıyor.

" ok uzun sürmedi," diye seslendim arkamdan.

Angelo, ofis koltu umda arkama yaslanmış haldeyken beni dik dik bakarak odama kadar takip etti.

"Benden kaçıyorsun."

Masamdaki Rubik k   ne uzanıp karı tırıyorum, sonra parzaları tekrar düzenlemeye ba lıyorum. " ok me gul  m."

"Azık a belli," diye sertçe s     . "Bana ne halt etti inizi anlatmak ister misiniz?"

"Buna y  nelim ve permütasyon denir." Oyuncaktan ve bu konuşmadan sıkıldı ım izin k    on be  saniyeden kısa sürede      m.

"O şeyle yaptığınız saçmalıklardan bahsetmiyorum."

"Bu bir saçmalık değil. Bu,       tanıma."

Sanki onu      ne yoruyormu um gibi elini y    ne s   . "Romeo, Gabi'nin hayatına neden karı ıyorsun ki?"

Sandalyemde geriye doğru yaslanıp kollarımı ba ımın arkasına doğru uzattım. "Adamların sana s  lemedi mi?"

Bir an tereddüt ediyor, hazırlıksız yakalanmış gibi. "Biliyor musun?"

"Elbette biliyorum." Masamın zekmecisini hızla azıyorum. "K  peklerini geri za ırabilirsin. Ve madem    e, bilgisayar korsanına da kre e geri d  mesini s  leyebilirsin."

Angelo, hasar g  renlere g  z attı: takip cihazları, kameralar, mikrofonlar, dronlar ve erimiş SIM kartlar. "Demek şehirde onları boş yere ko tururken onlarla dalga gezen sendin,    e mi?"

"Bir s reli ine." Omuz silkiyorum. "Ta ki sıkıcı hale gelene kadar."

Başını sallayıp iz zekti. "Ne yaptığını s  leyedin seni takip ettirmezdin."

"Neden?" Kaşımı kaldırdım. "Bir kriz gezirip Vitale adını lekeleyeceğimden mi endişeleniyorsun?"

"Çyle mi düşünyorsun?"

"Adadan ayrılırken neler yaptıklarına dair herkesten ayrıntılı bir rapor istiyor musunuz?"

O, bu noktayı gürmezden gelmeyi tercih ediyor.

"Nişanlı," diyor, sanki bunu zaten bilmiyormuşum gibi.

"Bunun farkındayım."

"Kuzenimize gelince," diye ekliyor. "Sızleşme imzalandı."

"Ve?"

"Neden onun hayatına karışyorsun? Onu dairesinden zıkarıyorsun. Gardını değıştiriyorsun. Tanrı bilir başka neler yapıyorsun. Biliyorum, ona eziyet etmekten hoşlanıyorsun Romeo, ama bu artık sınırları aşıyor."

"Gabi o dairede gıvende değildi ve koruması da beceriksizdi. Riccardo'nun iki tane zalışan beyin hıcresi olsaydı, bunu bilirdi."

Angelo beni inceliyor. "Yani onun arkasından onunla yakınlaşmaya zalışmıyorsun, değil mi?"

Riccardo'ya herhangi bir sadakat borzlu olduğum fikri gıbnı. O ınce benimdi. Bilmediğı zamanlarda bile her zaman benim oldu. Ama asıl mesele bu değil. Angelo, Riccardo'nun babası Emilio'yu bağlantı olarak kullanarak bir senatırn desteğini kazanmak izin pazarlık yapıyor. Bu, gizli lobi faaliyetleri ve devlet sızleşmeleri sağlama fırsatları sunan bıyık bir vurgun. Benden bunu bir şekilde batırmayacağıma dair gıvence istiyor.

"Hişbir şey değışmedi," diye zıkıştım. "Riccardo adına kendini bu kadar yıpratma."

"Endişelendiğim kişı Riccardo değil."

"Peki ya sonra? Sinir krizi gezirip Gabi'ye zarar vereceğimden mi korkuyorsun?"

Yıznıde ciddi bir ifade belirdi. "Babam sana bunu mu sıyledi?"

Cevap vermiyorum ve ardından gelen sessizlik inanılmaz derecede rahatsız edici.

"Bir şeyler sıylemiş olmalı zınkı onu kendinden uzaklaştırmak izin zok iyi bir iş zıkardın."

"Bana doğruyu sıyledi." Gıızlerim onun izini gırmıyor.

Angelo tartışmak istiyor gibi gırmıyor ama sonra vazgeçiyor. "Canın istediğı zaman onun hayatına geri dıcnemezsin."

"Sana zaten sıyledim, ıcnemli değil. Şimdi, sakıncası yoksa, defolup gidebilir misin, ben de yatağı gideyim?"

Bir an duraksadı, sonra başını salladı. "Pekala. Biraz uyuyun."

O sıitten ayrıldığında, dikkatim masamdaki monitırlere kayıyor. Bugın onu izlemedim ama babamın sızlerinin yankısı, izimdeki o ayartma kıvılcımını kıreltiyor.

Sen onun izin iyi birisin değil.

Buyle değil.

Haklıydı. Ve biliyorum ki, cıymından cınce bana verdiği mektubu azarsam, bir başka hatırlatıcıyla karşılaşırım.

Sanki buna ihtiyacım varmış gibi.

Bakışlarım elimdeki yara izine kayıyor. Bu iz bırakmayan kalıcılıkta belli bir ironi var.

Gabi, kazandığı ruh hali yızbğbn yıldırım zarpması sırasında benim vıcuduma damga vurduğundan habersiz.

Yızbğbn sadece bir parmağına uyacağını anlamadan cınce birkaç farklı parmağını denemişti. Yızbğb yızbk parmağıma taktığımda olduğu kadar şiddetli bir şekilde kızardığını his gırmemiştim. Ruh halimi anlamak izin tabloya baktı ve ne olduğunu sorduğumda daha da telaşlandı.

Tutkulu, dedi.

Sahip olduğumuz son masumiyet anlarıydı. Bir saat sonra kalbim durdu ve bildiğim hayat sona erdi.

Yorgunluktan bitap dışmış bir halde, mesajlarımı kontrol etmek izin telefonumu aztım, ama his mesaj yoktu. Zatı katındaki canlı yayınları aztığımda, Gabi'nin Beppe kucağında kitap okuduğunu gırdım. Pembe bir ev kıyafeti ve suni kırkl terlikler giymişti.

Hayvansever ve et yemeyen vicdanı, gerzeklerini asla satın almazdı.

Знкъ o ışık saıyor.

Güneş ışığı.

Ve ben ancak karanlık olabilirim.

GABRIELA

PAZARTESİ ЦЃLEDEN SONRA, KAMPЫS BOYUNCA GИZ TEMASINDAN KAZINARAK HIZLA DERSE doğru ilerliyorum. Kampыs bugыn hareketlilikle dolu. Цyle ki, beni bunaltıyor. Burada зок fazla insan var ve nedenini anlayamıyorum.

Yeşil alanın ortasında toplanan бьуьк bir kalabalığın etrafından dolaşmaya залışırken, bir anma тцreni дьzenlediklerini fark edince duraksıyorum. Merakımdan, kalabalığın цньnde dua eden kampыs papazına daha yakından bakmaya залışıyorum.

Bir boşluk bulup oradan geziyorum, Julian da hemen yanımda. Karşı taraftaki azık alana зıktığımда, medya ekiplerinin zekim yaptığını fark ediyorum. Kameralarının ццнньь takip ederken, sergilenen beyaz poster panolarını гцгьnce kalbim duracak gibi oluyor.

Дцрт уьз bana bakıyor; isimleri resimlerin altında kalın harflerle yazılmış.

Гцзlerim Nate'in fotoğrafına takılınca midem bulanmaya başladı.

Дьн бьтьн гьн, onu kampыste tekrar гцгьme дьşьncesi bile midemi bulandırdı. Julian'a bildirmeyi ve onun da gerekli prosedьrleri halletmesini sağlamayı дьşьндьм. Ama bunu yaparsam, гцзетimsiz gizlice dışarı зıktığım gerzeği de ortaya зıkacaktı. Michael'ın bunu цğrenirse ne yapacağından emin деğildim, ama iyi bir şey olmayacağını biliyordum.

Bizim дьныamızда, mafya kızlarının evlenmeden цnce dokunulmamış kalması beklenir. Bunu yapmayanlara ne olduğunu гцгьдьм. Зоđu zaman тьм aile utandırılır ve bunun sonucunda evin erkeği tarafından ağır cezalar verilir. Bazen, aksi takdirde asla дьşьньlmeyecek adaylarla yeni evlilik сцзлеşmeleri yapılır. Rakibe verilebilirler, hatta daha кцтьсь de olabilir.

Бьтьн bunlar benim izin caydırıcı olmaya yeterdi, ama Pazar гьнь, sis dağıldıktan sonra, durumun ciddiyeti hiz bu kadar azık olmamıştı. Şimdi, daha da бьуьк endişelerim olabilir gibi гцгьньуor.

Rahip duayı bitiriyor ve yerel bir haber muhabirinin сцзleri sessizliğin arasından сьзььуor. Her şeyi anlayamıyorum ama bir araya getirecek kadarını duyuyorum.

Dürt öğrenci kayıp ve tekneleri, bir direğe zarpma şüphesiyle kısmen alabora olmuş halde bulundu. İlk bulgular, alkol ve yüksek hızın etkili olmuş olabileceğini gösteriyor. Гцнль dalgız ekipleri şu anda zevrede arama yapıyor ve polis, yerel halktan güvenlik kameralarının kayıtlarını kontrol etmelerini istiyor

Geri kalan kelimeler, yoğun duygularımla başa zıkmaya alışırken, parazit gibi kayboluyor.

Kafa karışıklığı. İnanamama. Çfke. Ve sonra, kazınılmaz olarak, korku.

Polis güvenlik kamerası kayıtlarını inceliyorsa, eminim ki bir yerlerde ben de vardırım.

Julian beni sıkıca kavrayana kadar ne kadar dengesiz olduğumun farkına bile varmıyorum.

"Bugün dersler iptal," diyor. "Hadi gidelim."

Daha yeni geldiğimize göre bunu nasıl bilebildiğini merak ediyorum ama genel olarak bakıldığında çok da önemli görünmüyor.

Дн gece dışarı zıkmamın sorunsuz geçtiğini düşünmüştüm, ama Julian'ı görünce bu umudum kayboldu. Kızgındı ve benimle neredeyse hiç konuşmadı. Michael'a söyleyeceğinden endişelenmiştim, ama söylemedi. En azından benim bildiğim kadarıyla.

Şimdi ise koruma moduna geçti, beni kavgadan uzaklaştırıp arabaya doğru götürüyor. Şoförün hiç gitmediğini görünce kafam daha da karıştı.

"Neden hlv burada?" diye soruyorum.

"Ona geri gelmesini söyledim." Julian kapıyı azıyor ve ben arka koltuğa oturuyorum.

Hepimiz izeri girdikten sonra, bakışlarımı onunla şoför arasında gezdiriyorum. Bu durumda bir gariplik seziyorum ve Julian da bunu doğruluyor.

"Güvenlik kamerası kayıtları konusunda endişelenmenize gerek yok. Kayıtlar silindi."

Konuşmayı bulmam biraz zaman alıyor ve bulduğumda da sesim kısık zıkıyor. "Onlarla birlikte olduğumu nereden bildin?"

"Bunu bilmek benim işim," diye belirsiz bir şekilde yanıtlıyor.

"Ama sen orada değildin," diye itiraz ediyorum. "Çyleyse nereden bilebilirdin?"

Bir an izin, acaba o Eros olabilir mi diye düşünm. Ama sonra Julian'ın tam yanımda olduğu zamanlarda kaz kez Discord üzerinden konuştuğumuzu hatırladım.

O olamaz ama дн gece ne yaptığımı ve kiminle olduğumu biliyor.

Ayrıca, zati katına dündüğümüzde asansörün sesini duymaması da bana garip geldi. Ya da gittiğimi bildiği halde beni karşılamak izin odasından zıkmamayı tercih etmesi de çyle. Втн bu olaylar zinciri gerzekten mantıklı değil.

Julian sert bir şekilde, "Hayal edebileceğinizden çok daha fazla kaynağımız var," diyor. "Bilmeniz gereken tek şey bu."

"Bu, ьvey babama söyleyeceğin anlamına mı geliyor?"

Yerinde kıpırdandı, sesi alzalarak cevap verdi: "Bunu kendimize saklamamız daha iyi olur sanırım. Bir daha asla bıyle kazıp gitme."

Beni gıremiyor olsa da başımı sallıyorum.

Şehrin sokakları yanımdan gezerken, olanların zok tesadüfi olduğu hissinden kurtulamıyorum. Dırt adamın da bana zarar vermeye zalışıkları aynı gece ortadan kaybolma ihtimali ne kadar yşksek?

Uyandıktan sonra tekneyle denize azılmış olmaları mkmkn, ancak bu pek olası gırmıyoz.

Julian'ın benim onlarla birlikte olduğumu bilmesi, onun da bu olayla bir ilgisi olabileceğini dşındırmıyoz. Bizim dnyamızda işler bıyle halledilir. Cezalar hızlı ve serttir. Sanırım bu, eve geldiğimde beni karşılamaya gelmemesinin nedenini azıklayabilir. Ama bu da bana doğru gelmiyor.

Bunu geziştirmemi bekleyeceklerini biliyorum, ama yapamam. Bu yzden direkt olarak ağzımdan kazırıyorum.

"Onları ortadan mı kaybettirdin?"

Julian başını sallıyor ve nedenini bilmiyorum ama ona inanıyorum.

Koltuğa yaslanıp gızlerimi kapatıyorum ve Eros'un o gece saatlerce yatağımdan ayrılıp sonra geri dındığın hatırlıyorum.

Oradaydı. Ne yaptıklarını gırdı ve bana Nate'in bir daha bana asla zarar vermeyeceğini sıyledi.

Eğer Julian onları ortadan kaybetmediyse, geriye tek bir olasılık kalıyor.

O oydu.

İğleden sonrasının geri kalanını, kayıp öğrencilerle ilgili her makaleyi okuyarak ve Google'da arama yaparak gezirdim. Üniversitenin Discord kanalında teoriler cirit atıyordu; portallardan UFO'lara, ılmelerini taklit edip Meksika'ya kazıklarına dair spekıasyonlara kadar her şey vardı. Ancak, bir yorum diğerlerinden ıne zıkıyordu.

Violet404: Hak ettiklerini buldular.

Kullanıcı adını tanımıyorum, ancak ız tepki var ve hepsi de olumlu. Tepki verenleri kontrol ettiğimde, tm hesapların bir kadına ait olduğu gırmıyoz. Ama olay burada bitmiyor. Farklı bir kullanıcıdan gelen şu yorumu da buluyorum: "İmparatorluk yansın."

İsmi hatırlamam biraz zaman alıyor, sonra Laurelhaven'ın gizli topluluklarından biri olduğunu anlıyorum. Nate'e "aday" diye hitap ettiklerini dşınırsek bu mantıklı geliyor. Bu, onların sapıkza ve zarpık bir tır giriş ritüeli olmalıydı.

Tm bu durum bende tuhaf bir his uyandırıyor ve başka kadınların da bu planlara dahil edilmiş olup olmadığını merak etmeden edemiyorum. Ne kadar

hazırlıklı olduklarını ve Nate'in beni hiç tanımadığım halde özellikle hedef aldığını düşünüyordum, bu garip bir olasılık gibi görünüyordu.

Bunu düşünürken, yan zubukta Eros'tan yeni bir mesaj geldiğine dair bir bildirim belirdi.

Şimdi bildiklerimi bilseydim, onu azmakta tereddüt ederdim.

Abella'ya, onu takip eden kişiden bahsetmediğim izin ne kadar ızın verdiğimi hatırladığımda biraz suzluluk duyuyorum. Bunu arkadaşlarıma anlatırsam deli gibi görünmeden nasıl azıklayabilirim bilmiyorum. Ama birine anlatmazsam patlayacağım.

Dışarıdan bir bakış azısına ihtiyacım var. Benim de bir fikrim var, ama bu fikir, başkalarının erişemediği şeylere erişebilen birini gerektiriyor. Bu tanıma uyan sadece bir kişiyi tanıyorum. Ne yazık ki, ondan yardım istemektense bir Lego yatağının ızzerinden ızrmayı tercih ederim.

İstemeyerek de olsa, Eros'tan gelen mesajı ne yazdığına bakmak izin azıyorum.

Merhaba, küçük köpekbalığı.

Beş dakika boyunca ekrana bakakaldım, kararsızlıktan adeta felz olmuş gibiydim. Sonuza, telefonum benim yerime karar verdi.

Ekranda Abella'nın adını görünce şaşırdım. Genellikle ızın bu saatinde beni aramaz.

"Merhaba?" diye cevap veriyorum.

"Hey. Seni yakaladığıma sevindim. Hılv okulda olduğunu sanıyordum."

"Bugün dersler iptal edildi."

"Ah. Nasıl yani?"

"Umarım bu konuyu daha sonra, ız ızze ızrşebiliriz."

"Bu gerzekten mıkemmel olacak. Biliyorum, biraz kısa bir sızre ama bu akşam kitap kulıbbız izin mısait olup olmadığınızı ızğrenmek istedim."

"Elbette," diye kabul ettim, bu isteğe biraz hazırlıksız yakalanmıştım.

Arkadaş grubumuzda kitap kulıbbız, genellikle birilerinin başının derde girdiğini ızsteren bir Aegis toplantısı anlamına gelir.

Mariella, hastalarına daha fazla yardım etmek istediğini fark ettikten sonra, ihtiyaç sahibi kadınlar izin bir ağı kurdu. İlk olarak arkadaş grubumuzu işe aldı ve yıllar içinde ağı, dınyanın dırt bir yanından ızınllıleri kapsayacak şekilde genişledi. Bu, kadınların kaybolmalarına ve mevcut hayatlarından uzakta yeni bir başlangıç yapmalarına yardımcı olan karmaşık bir operasyon. Ancak son bir yıldır, Vitale erkeklerinin yaptıklarını ortaya zıkarmasının ardından işin bıyık bir kısmını dışarıdan yaptırmak zorunda kaldık.

Angelo lafı dolandırmadı; ağıın karısı ve kız kardeşi izin zok tehlikeli olduğunu düşünüyordu. Bu bir tartışma konusu olmuştu ve zıızlıp zıızlmeyeceğinden emin değildim. Ama Abella bir toplantı zağıırıyorsa, bir şeyler oluyor olmalı.

"Bir saat sonra ofisime gelebilir misiniz?" diye soruyor. "Sonra ızzel olarak konuşabiliriz."

"Orada olacağım," diye onu temin ediyorum.

Vedalaşıp telefonu kapatıyoruz.

Sadece kızların geleceğini tahmin ederek, gezen yıl tasarladığım sıper yumuşak bir ev giyim takımını giydim. Beppe bu kapşonlu sweatshirtlerin izine girip gıgışme yaslanmayı çok seviyor ve bugünden sonra bu rahatlığa ihtiyacım vardı.

Bir saat sonra Julian beni Seattle'ın merkezindeki Abella'nın ofis binasına gıtırды. İş ofisi ızst katta bulunuyor ve Angelo karısına aşırı dışkın olduğu izin binanın tamamını satın almış. Şimdi ofisleri yan yana.

Normal bir dınyada, bazı insanlar bunu akıl dışı bulabilir. Ama bizim dınyamızda mı? Bu, ruh eşı davranışı.

Uzun bir yıkselişin ardından asansır geldi ve Abella'nın sıiti çoktan boştu, bu yızden konferans salonuna doğru ilerledim. Julian da peşimden geldi, ancak diğerk muhafızların beklediğı koridorda beklemek yerine, benim arkamdan odaya girdi.

"Şey, muhafızlar genellikle orada beklerler," diye yanıtlıyorum ona.

"Mekanı boşaltana kadar olmaz."

"Pekala," diye uzatarak sııylıyorum, her zamankinden daha gergin gıgındıgıнь fark ediyorum.

Val ona sııttı ve odada gıgırmmez tehditler olup olmadığını kontrol ederken eğlenmiş bir ifadeyle onu izledi. Hizbir tehdit bulamayınca salona zıktı ve kapıyı arkasından kapattı.

"Yeni yakışıklı kim?" Chantel ofis koltuğuna yaslanıp, dişlerinin arasında bir parza kırmızı meyan kıcк şekerini kırıyor.

"Adı Julian."

Mariella, "Diğerk korumanıza ne oldu?" diye soruyor.

"Hizbir fikrim yok. Julian hizbir azıklama yapmadan onun yerine başkasını getirdi."

"Lucia ve Serafina'yı bekliyoruz." Abella yanındaki boş yere elini vurarak, "Gel, yanıma otur," dedi.

Oturup Beppe'yi kapşonlu kazağımın izinde dızeltiyorum, masadaki şeker yığınınna ve meyve suyu bıуыккыьndeki şarap kutularına bakıyorum.

"Tahmin edeyim. Sıra Chantel'deydi, atıştırmalıkları getirmesi?"

"Bu kadar bariz mi?" diye gıylıyor.

"Şikayetzi değilim." Pamuk şekerli lolipopumu alıp ambalajından zıkarıyorum ve ağzıma atıyorum.

Sonraki beş dakikayı birbirimizle hasret gidererek, zeşitli konuları hızla ele alarak geziriyoruz. Bir araya geldiğimizde bu durum sıkza yaşanıyor ve her şey kaosa dııньşıyor.

"Hey." Chantel sesini alıaltarak bize ıznemli bir dedikoduya sahip olduğunu belirtti. "Cat House bu yıl Davenport Manor After Dark adında bir Cadılar Bayramı

etkinliği düzenliyor. Bunu erotik korku gecesi olarak pazarlıyorlar. Maskeli adamlar. İlkel oyunlar. Her Şey var."

"Gerçekten mi?" diye merakla soruyorum. "Ben her zaman oraya gitmek istemişimdir."

"O yeri biliyor musun?" diye sordu, kaşlarını zatarak.

Başımı salladım ve ona kısaca tarihçesini anlattım. Davenport Malikanesi bir zamanlar bir Őovmen ve akrobat karısına aitti.

Victor ve Maribel Davenport, 1920'lerde eğence evleri ve korkutucu atraksiyonlar izin tasarladıkları  r nler o kadar popüler hale geldi ki, bunları franchise sistemiyle iŐletmeye başlayınca servet kazandılar.

Yeni edindikleri servetle Seattle'a yerleŐtiler ve malikanenin tüm odalarında onun tasarımlarını yeniden yaratan sıra dışı bir konak inşa ettiler. Zift, yaz ve sonbahar aylarında burayı yerel halkın ziyaretine azardı.

On yıl boyunca, malikanede Gatsby tarzı partiler, sadece yetiŐkinlere yönelik gösteriler ve yeraltındaki gizli izki mekanında davetler düzenlendi. Partiler oldukça hareketliydi, ta ki bir yaz Davenport ailesi Victor'un son icadını sunmak izin Chicago Dünya Fuarı'na gidene kadar. Bu sunum sırasında, tasarladığı hareketli platform gösterinin ortasında arıza yaptı ve Maribel düŐerek hayatını kaybetti.

Trajedinin ardından Victor, vicdan azabıyla o kadar kıvranıyordu ki, malikaneyi kapılarının önüne kapatıp Seattle'dan ayrıldı ve bir daha asla görülmedi. İntihar ettiği varsayıldı ve malikane, ödenmemiŐ vergiler nedeniyle el konulmadan önce terk edilmiş halde kaldı. Daha sonra Topluluk tarafından satın alındı ve o zamandan beri özel etkinlikler izin kullanılıyor.

Gençlik yıllarımızda Romeo, gerekirse eve zorla girerek bile olsa, bir gün beni oraya götüreceğine söz vermişti. İkimiz de karnavalları ve perili evleri severdik ve malikanenin gizemi bizi kendine çekmiŐti. Ama mesele sadece bu değildi.  yle kalıcı bir aşk fikriydi ki, dünyanın tüm zenginliği onları birbirinden ayıramazdı. Sanki Shakespeare trajedisi gibiydi.

"Bizi izeri alabilir misiniz acaba?" diye sordum Chantel'e.

Kızların zoğu Şaka yaptığımı sanarak g lyor, ama Abella bana anlamlı bir bakış atıyor.

"Keşke katılabilseydim." Chantel omuz silkerek, "Ama davetiyeyle girilebiliyor ve davetiyelerin İVİ  yesi biri tarafından gönderilmesi gerekiyor. Tüm dansızlara davetiye gönderdiler ama bunlar devredilemez." dedi.

"Gidiyor musun?" diye soruyor Abella ona.

"Belki tek başıma. Marco o kadar maceraperest değil. Ama Angelo'ya bundan bahsetmeni düşündüm. Eminim çok hoşuna gider ve biliyorum ki sen de iyi bir kovalamacayı seversin."

Abella kızardı ve sanırım kocasının maske takarak ona defalarca zıkıŐtığı anlardan birini düşünüyor.

"Bazı kadınların Şansı yaver gidiyor." İzimden bir ah çektim.

Mariella homurdanarak, "Lьtfen bana kardeşimin gizli kimliğinin detaylarını anlatmayın," dedi.

Kapı ardına kadar azıldı ve Serafina ile Lucia ңзыr dileyen gыьmsemelerle izeri girdiler. "Gez kaldığımız izin ңзыr dileriz."

Mariella onlara, "Her şey yolunda," diyor. "Tam zamanı. Oturun, bir dakika izinde başlayacağız."

Kızlar birer sandalye kapıp yerlerine otururken Mariella hızlıca bir mesaj gцnderiyor.

Bir dakika sonra kapı tekrar azılıyor ve Angelo ile Romeo bize katılıyor.

Romeo ile gцz teması kurduğumda gцęsьm sıkıştı ve lolipopum boğazıma takıldı. Muhtemelen benim de aynısını yapmamı istiyordur diye kaşını kaldırdı.

"Burada ne yapıyorlar?" diye soruyor Lucia.

Mariella, devam etmeden ңnce bir an tereddцt ederek, "Onlardan gelmelerini istedim," diyor. "Hepinizin bildiği gibi, Angelo'nun engel olması nedeniyle gezen yıl zorlu geztі—"

"Akıl sesi olmak," diye araya giriyor.

"Doğru." Mariella gцzlerini devirdi. "Neyse, gцrцřmeler sonsuza kadar sьrdь ama sanırım sonunda bir uzlaşmaya vardık."

"Bu nedir?" diye soruyor Val.

Angelo, "Daha az gцze zarpan uygulamalara yцnelmemiz gerekiyor," diye azıklıyor. "Kaybolan kadınlar зок fazla řьphe uyandırıyor ve ortaya зıkmaları an meselesi."

"Peki şimdi ne yapmamız gerekiyor?" diye kaşlarını zattı Serafina.

Mariella, "Sorunun kцkenine inin," diye azıklıyor. "İtiraf etmeliyim ki, yardım ettiğimiz kadın sayısı ne kadar fazla olursa olsun, bu planda her zaman ңьmсь bir kusur olmuştur. Onları ьlkeden зıkarabilir, yeni kimlikler edinmelerini sağlayabilir ve yeni bir bařlangıз yapmalarını sağlayabiliriz, ancak bir noktada izlerinin sььlmeyeceęinin veya tanınmayacaklarının garantisi asla yoktur. Tek kesin зцзьm, tehditleri tamamen ortadan kaldırmaktır."

Herkes bu bilgiyi sindirmeye zalışırken oda sessizliğe бьрьньyor. Gьvenli bir şekilde uzaklaştıramadığımız kadınlara zehir verdiğimizi dьřьньrsek, bu aslında şok edici bir gelişme değil. O durumlarda, eşler kocalarını kendileri ңldьrmek zorunda kalmıştı. Ancak Mariella da birkaç olayda ңьmсьл ңnlemler almak zorunda kalmıştı. Bunlar her zaman son zare sezenekleriydi.

"Bence duraklatmamızın tek sebebi buydu." Val, Angelo'ya baktı. "Bцyle riskli bir şeye karışmamızı istemedin."

"Hьль emin değilim," diyor. "Bu yьzden bundan sonra o kısmı biz halledeceğiz."

İki adam arasında bakışlarını gezdiren rahatsız edici bir gerzекle yьzleřiyorum. "Biz" derken aslında Romeo'yu kastediyor. Cosa Nostra'daki gцrevi insanlardan kurtulmak ve şimdiye kadar bu, hep uzak ve gizemli bir şey gibi gelmişti. Ama bu farklı.

Bu durumun onun izin ne kadar tehlikeli olabileceğini düşünürken garip, panik dolu bir his beni sarıyor.

"Bu fikri beğenmiyorum." Sıvzler, engelleyemeden ağzımdan dışkılıyor.

Romeo da dahil herkes bakışlarını bana zeviriyor ve ben de duygularımı gizlemek için ona ters bir bakış atıyorum.

"Gabs." Abella daha yakına eğildi, sesini alçaltarak sordu: "Neler oluyor?"

Bzgn olduğumu anlayabiliyor, ama denesem bile bunu mantıklı bir şekilde açıklayamam.

"Bu bizim iş yapma şeklimiz değil."

"Bunun büyük bir değişiklik olduğunu anlıyorum." Mariella gözlerime bakıyor. "Ama iyice düşünüyüm ve mantıklı geliyor. Bize koruma sağlayabilirler ve biz de ağı canlı tutabiliriz."

Bu konuda onunla tartışamam. Aegis'i o kurdu ve ona nasıl yöneteceğini söylemek benim işim değil. Ama Romeo'nun kendini riske atması fikri beni hasta ediyor.

Lolipopu ağzımdan zekiyorum, dilimdeki şeker ekşiyor.

"Yani kendi kardeşliğinize ihanet etmeye mi hazırsınız?" diye soruyor Chantel, dikkatleri kendi üzerine çekerek.

"Bu bir ihanet değil." Angelo'nun gözleri karardı. "Adamlarım da benim yaşadığım standartlara tabidir."

"Peki ya Toplum?" diye soruyor Serafina. "Onların da kendi adalet sistemleri var. Eğer bu durum ortaya çıkarsa, işler iyi gitmeyecek."

"Cyle olmayacak." Angelo'nun sesi kısılıyor, IVI'nin ona yaptıklarına duyduğu öfke hıv hıv hissediliyor.

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz?" diye soruyor Lucia. "Her vakada zehir kullanmamamızın bir sebebi var. Şüpheli olurdu—"

Mariella araya girerek, "Bellamorte'yi kullanmayacağız," dedi. "Temiz bir yer olacak. Kalp krizi, trafik kazaları, mali sorunlar sonucu kaybolmalar... Bir şey sezenecek var."

Bir an duraksıyor ama odanın içinde yavaş yavaş yayılan kabullenme dalgasını görebiliyorum. Romeo'nun dahil olması dışında, bunun iyi bir strateji olduğunu ben bile kabul edebilirim.

Abella, "Neden bunu oylamaya sunmuyoruz?" diye öneriyor.

Masada onaylayıcı mırıltılar yankılanıyor. Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, herkes değişikliğin lehine oy kullanıyor.

"Pekala, aylık toplantılarımızı yeniden düzenlemeyi planlayalım," diyor Mariella. "Bu arada başka bir şey olursa size haber veririm."

Odayı bir konuşma sesi doldururken, bacaklarım dik bir şekilde doğruldum ve sandalyemi ittim. Arkamı döndüğümde, Romeo o kadar yakınımdaydı ki neredeyse zarıptıyorduk.

"Merak etme, ufaklık." Elimden lolipopu alıp ağzına attı. "Beni fazla gırmene gerek kalmayacak."

Az önce benim de yediğim aynı şekeri emerken onu izlerken izimde istenmeyen bir sıcaklık kıvılcımı beliriyor.

"Neden tuhaf davranıyorsun?" Ona şüphyle baktım. "Toplantıdan önce buraya gelip, benim iyeceğimi bilerek mi zehir kattın?"

"Beni yakaladın," diye kuru bir sesle cevap veriyor. "Вьюк planım buydu. Önce seni zehirleyeceğim, sonra geri kalanını yiyeceğim. Birlikte öleceğiz."

Tamam, haklısın. Ama yine de benden veba gibi kazınıyor. Zati katı olayından sonra, şimdi de bu olaydan sonra, beni dengemden zıkmak izin elinden gelen her şeyi yapıyor gibi гүрүнүр.

Gүzleri вүсудumu yavaş ve kontrollü bir şekilde tarıyor, sanki bana karşı bir sonraki hamlesini ne yapacağına karar veriyor gibi.

"Bugün minik sırtıklarını giydiğini гүрүyorum." Botunu beyaz ayakkabıma zarptı. "Beş ayak boyundakiler kulübünün bir üyesi olmanın nasıl bir şey olduğunu merak ediyor musun?"

Platform topuklu spor ayakkabılarıma şöyle bir baktım ve kaşlarımı zattım. "Zaten 1.52 boyundayım, çok teşekkür ederim."

"Elbette öylesin."

Tuzağa düşmemeliydim ama bazen kendimi tutamıyorum.

"Tek avantajınız boyunuzsa, bu sizin izin zor olmalı. Ama en azından bir şey, sanırım."

Bu apazık bir yalan, ama bana bir anlık tatmin sağlıyor.

Belki de benim цлмсыл düşmanımdır ve Romeo Vitale'nin biraz dengesiz ve sürekli karamsar olduğu inkar edilemez. Ama aynı zamanda yetenekli, kendi iyiliği için fazla zeki ve son derece zekici.

"Bak sen, kedi penzelerini deniyorsun." Dudaklarında hafif bir гүлөмсөме belirdi. "Keşke herkesle konuşurken de bu kadar heyecanlı olsaydın."

"Hiç de heyecanlı değilim." Yanaklarım kızardı.

"Bana oldukça heyecanlı гүрүнүyorsun." Gүzlerinde karanlık bir merak parıltısı belirdi. "Yoksa burası çok mu sıcak?"

Akıllıca bir yanıt düşönmeye zalışırken beynim kısa devre yapıyor ve bu da beni daha çok sinirlendiriyor зөнкө şimdi o kazanıyor.

Bu konuşmanın tamamı tuhaf ve neden benimle konuştuğunu bile anlamıyorum. Genellikle sosyal ortamlarda etrafta dolanır, somurtur, dik dik bakar ya da yakınındaysam ara sıra hakaret eder.

Bu farklı hissettiriyor ve paranoyamı artırıyor. Acaba geri zekildiğimi hissetti de şimdi sırf sinirlerimi bozmak izin elinden gelen her şeyi yapıyor mu diye düşönmüyorum.

Bir de sürekli lolipopumu emmesi işleri daha da zorlaştırıyor. Onu elinden geri zalmak istiyorum ama Abella araya giriyor.

"Hey, Gabs. Şimdi konuşmaya hazır mısın?"

"Evet." Rahat bir nefes aldım.

"Tamam, hadi gel. Ofisime gidelim."

Abella, hafta sonu yaşanan olaylara dair anlattıklarını hblb sindirmeye çalışırken, gözlerini kocaman, kırpmadan bana bakıyor.

"Tanrım, Gabi." Kelimeler ağzından birden dıkkıldı. "Bu gerzekten korkunz. İyi misin?"

"Eros sayesinde iyiyim," diye onu temin ediyorum.

"Eros?"

"Bu, mitolojik bir tanrının adı." Omuz silkiyorum.

"Garip," diye mırıldandı. "Bu aşk tanrısı değil mi?"

"Evet, ama bunun o kadar basit olduğunu dşşnmıyorum. Bunun ne anlama gelebileceğine dair zeshitli yorumları dşşndm ve tek yaptığım kendime baş ağrısı yaratmak oldu."

"Hım." Kaşları çatıldı.

"Onun benim nerede olduğumu bilmesi biraz ыкытсь, şimdi de o adamlar kayıp. Bu konuda ne dşşneceğimi bilemiyorum."

Abella ofis koltuğunda geriye yaslandı ve bir an dşşndı. "Gerzekten onları onun zıkardığının dşşnıyor musun?"

"Şey, onları nasıl etkisiz hale getirdiğini gırdıktan sonra, bunu yapabilecek kapasitede olduğunu anladım. O sırada sorgulamadım ama onları gьverte altına taşıdı ve şimdi acaba geri dınp onları kurtarmayı planladığı izin mi bıyle yaptı diye merak ediyorum."

"O kesinlikle mafya ыyesi olmalı," diyor kadın.

"Belki. Ama neden biyoloji okusun ki?"

"Onun sizin okulunuza gittiğinden emin misiniz?"

"Oldukza eminim. Yani, onunla ьniversitenin Discord kanalında tanıştım."

"Bu gerzekten tuhaf."

"Başka bir şey daha var," diyorum. "Bunu kanıtlayamam ama dairemi kaybetmemin tesadıf olduğunu sanmıyorum. O gьn gelmeni isteyen mesajı hatırlıyor musun?"

"Evet?"

"Ben o mesajı gındermedim ve telefonumda giden bir mesaj da yoktu."

"Tamam, şimdi resmen korktum." Titredi. "Bunu hıız sevmiyorum Gabi. Bence bir сыre adada kalmalısn. Orada seni gьvende tutabiliriz."

"Seattle'dan ayrılmak istemiyorum." Başımı sallıyorum. "Burada okula daha yakınım ve bana zarar verme niyeti olduğunu sanmıyorum. Aylardır onunla konuşuyorum ve isteseydi, her fırsatı değerlendirebilirdi."

"Anlıyorum." Derin bir nefes verdi. "Ama bu zılgınlık."

"Yanlış hatırlamıyorsam, sen tacize uğradığın zaman da sana aynı şeyi söylemiştim."

"Bu farklıydı." ЫЪЪ kızırdı.

"Nasıl yani?" diye kaşlarını zatarak sordum. "Başlangıçta onun kim olduğunu ya da niyetlerinin ne olduğunu bilmiyordun. İstelik aranızdaki ilişki kızışana kadar birbirimize söylemedin bile."

"Bu çok düşüncesizce bir hareketti," diyor. "Şöyle yapmalıydım—"

"Ben de bir kereye mahsus biraz pervasız olmak istiyorum," diye şöşşş kestim. "Bunun nasıl ters gidebileceğini bana anlatmana gerek yok. İnan bana, bunları defalarca düşünüyordum. Ama doğru olmak gerekirse, bu, babalarımızın bizi neredeyse hiç tanımadığımız erkeklerle evlendirmesinden ne kadar farklı? Bu, kendim için sezmem istediğim bir şey ve bunun zılgınca gelebileceğinin farkındayım—"

"Öyle değil." Sesi yumuşadı. "Ben de senin durumundayken korumalarıma asla söylemememin sebebi aynıydı."

Onun beni anladığı için rahatlıyorum, minnettarım.

"Onun güvenilir olup olmadığına kendim karar vereceğim. Ve eğer kendimi gerçekten güvensiz hissedersen, bunu ilk bilen sen olacaksın. Ama şimdilik, lütfen bunu aramızda tutabilir misin?"

"Tamam," diye isteksizce kabul etti. "Sence o senin ilk sevgilin olabilir mi?"

"Umarım öyledir," diye itiraf ediyorum. "Bu konuda çok konuştuk ve o gece oradayken ben de istedim. Ama olanlardan sonra iyi bir fikir olmadığını düşünüyordum. Bu yüzden tartıştık ve biraz da yakınlaştık. Maskeyi çıkarmamasını, böylece daha rahat bir ortam yaratabileceğimizi söyleyen bendim."

Abella'nın yüzündeki endişenin bir kısmı kayboluyor.

"Peki, nasıl geçti?" diye soruyor.

Anılar zihnimde canlandıkça izimi bir sıcaklık kaplıyor ve bunu kelimelerle ifade edebileceğimden emin değilim.

"O kadar iyiymiş, ha?"

"Evet." diye gülüyorum.

"Eğer böyle bir şey olursa, ayrıntılı bir rapor duymayı bekliyorum." Sesinde hafif bir mizah tonu var. "Bu arada, her gün sizinle iletişime geçeceğim."

"Pekala. Ama mademki sen buradasın, bir şey daha var."

"Elbette. Nedir o?"

"Üniversitenin Discord kanalında, bu adamların bunu sadece bana yapmadığını düşünüyordum birkaç yorum vardı. Romeo'nun onlar hakkında bir şeyler bulup bulamayacağını görmek istedim, ama ona kendim sormak istemiyorum."

"Ah." ЫЪЪ'nde bir anlık anlayış belirdi. "Ya bir şey bulursa?"

"O zaman bence Mariella'yı da dahil etmeliyiz. Bunun Aegis ağının amacına tam olarak uymadığını biliyorum—"

Abella, "Eminim ki seve seve yardım edecektir," diyor. "Romeo ile bu konuda konuşacağım ve senden bahsetmeyeceğim."

"Teşekkür ederim."

"Romeo'dan bahsetmişken." Bana ters bir bakış attı. "Toplantıda ne konuşulduğunu anlatmak ister misin?"

Belli ki onun kendini tehlikeye atmasıyla ilgili yaşadığım ufak tefek bunalıma atıfta bulunuyor. Ama duygularımı belli etmeden nasıl cevap vereceğimi bilmiyorum.

"Onunla birlikte olmanın senin için zor olduğunu anlıyorum Gabs. Eğer sorun buysa, etkileşimlerinizi olabildiğince azaltabiliriz."

"Çyle değil." İz zekiyorum. "Romeo ile birlikte yaşamının bir yolunu bulmalıyız. Onun bu işe dahil olma fikrine alışmak için biraz zamana ihtiyacım var."

"Bir yolunu bulursun." Bana hüzünlü bir g lmsemeyle baktı. "Bu savaş sonsuza kadar süremez."

"Evet, sanırım  yle."

Ancak dokuz yıl gezt  bile.

ROMEO

[GİRİŞ 002] — SİSTEM TARAMASI

- > Güzlem: Felaket niteliğinde mavi toplar.
- > Etki: Uç denetimin bozulması.
- > Kısıtlama protokolü: Onu yatağa bağla ve sonsuza dek onunla seviş.
- > Not: Acaba his şıtyen takıyor mu... ya da uzun bir elbisesi var mı?

GABI'NİN YATAK ODASININ KAPISINI A3TIĞIMDA, BANYO KAPISI KAPALIYDI VE DUŞUN zalıştığını duyabiliyordum. Beppe bana doğru güz kırptı ve heyecanla homurdanarak beni karşılamaya geldi.

"Hey, ufaklık." Başını okşadım ve cebimden bir ıdııı maması zıkarıp ona verdiğimde kuyruğunu salladı.

Aldığı puandan memnun kalan zocuk, battaniyesini kemirmek izin geri koşar.

Gabi izin getirdiğim buketi komodinin ızerine koydum ve yatağına doğru baktığımda donakaldım. Battaniyelerin altından başını uzatan devasa peluş ayı beni hazırlıksız yakaladı.

İlk başta benzerlikleri hayal ettiğimi sanıyorum, ama ızerlerindeki ırtıуъ kaldırınca yanılmadığımı gırtııyorum.

Yıpranmış, kırkъ bazı yerlerde solmuş ve aşınmış, dikişleri ise neredeyse sıckılmek ızere. O gын beynim adeta nъkleer bir darbe yemiş olsa da, grevden ınce yaşananların anısı hıııı aklımda.

Lunaparktaki tым oyuncaklara bindik ve o zığlıklar atarken ben de onu eğlence evinde kovaladım. Belki de izimdeki kurt yъzındendi, ama o ses DNA'ma işlemiştı ve varlığından bile haberdar olmadığım ilkel bir ihtiyacımı karşılıyordu.

Onu yakaladığımda, nefes nefese kalmış bir halde, onu aynalı duvara yasladım. Tek istediğim dudaklarımı onun dudaklarına bastırmaktı. Her gece yatakta penisimi

okşarken bunu durmadan dēşnmtēştēm. Ama o zaman bile, izimde onu mahvedebileceğim hissi vardı.

Bu yūzden onu atış poligonuna gıttırdım ve ona oradaki en bēyūk ıdılb kazandırana kadar oynadım. Gıdrevli ıdılb ona verdiğiinde bana kahramanım gibi baktı.

Şimdi ona bakınca ne dēşneceğimi bilemiyorum. Bir yerlerde saklıyor olmalı, ama nerede olduğunu bilmiyorum. Ahlaki azıdan kusurlu olsam da, yatak odasında kamera bulundurmayacak kadar ahlaklıyım.

Bunun bir anlamı olduğunu savunabilirim, ama Gabi her zaman yumuşak ve kabarık şeyleri sevmiştir. Bunun dışında, gēnlēğēne başka bir adam hakkında yazıyor olması da sinir bozucu bir detay ve o adamın kim olduğunu bilmiyorum.

O, onun yūzēnden ilişkilerini 'sıradan' tutmak istiyor ve bu bile onu benim hedef listeme eklemem izin yeterli.

Telefonunda ona ızel bir zalma listesi var ve gēnlēğēnde onu tarif etme şekli de durumu daha da kıttlēştiriyor.

Brivido (Bree-vee-doh): Ürperme, titreme veya heyecan.

Eğer bir köpekbalığı olsaydı, yıklım için yaratılmış bir megalodon olurdu.

Bana bakış şekli tüm sinir sistemimi alt üst ediyor.

Onu görmeden Önce bile varlığını hissediyorum.

İçime işleyen sözler.

O etrafımdayken başka hiçbir şeye odaklanamıyorum.

Eğer bir şarkı olsaydı, R&C'nin C.O. adlı şarkısı olurdu.

Onun hakkında yazdığı her şey soyut ve duyuşal azıdan yoğun, ve gēn boyu desenleri analiz eden biri olarak ben bunu anlayamıyorum. Ama bu muhtemelen iyi bir şey. Eğer onun hoşlandığı kişiyi ıldırseydim beni asla affetmezdi diye dēşēnēyorum.

Gabi'ye "defol git" dediğimden beri gezen yıllarda, doğru olanı yapmaya ve onun yoluna devam etmesine izin vermeye zalıştım. Muhtemelen her fırsatta ona kaba davranarak bu sēreci hızlandırdım. Sonunda başka birini bulacağını biliyordum. O her zaman efsanevi, uzak bir yaratıktı ve ne olursa olsun ondan nefret ederdim. Onun geleceğini dēşēndēğēm her an, kim olursa olsun, boğazını parzalamayı hayal ederdim. Ama her zaman bunun gerçekleşmesine daha zaman varmış gibi hissederdim.

Ama gelecek bazen ansızın karşımıza zıkabiliyor ve şimdi o, benim salak kuzenimle nişanlandı ve başka bir rastgele serseriye aşık oldu.

İzlemeye başlamadan önce kimlerle iletişim kurduğunu bilmemem beni rahatsız ediyor. Telefonunda onunla ilgili hiçbir kayıt yok, bu yüzden sadece okulda konuşmuş olmalılar. Ama bu Julian'dan önce olduğu izin, kim olabileceğini bilmemin bir yolu yok.

Ama hblb ona uzlem duyuyor olması? İşte bu tam bir sorun.

Diğer erkeklerin ona bakış şeklinden nefret ediyorum. Etrafında dolaşmaya başladıklarında, sahip olduğum tüm buğgeselcilik izğbdylerini tetikliyorlar.

Kabul ediyorum, çok yaklaştıklarında birkaçının altlarına işemesine neden olmuş olabilirim. Biraz şiddet ve sürekli bir tehdit çok işe yarar. Yine de, prensip gereği, gızlarındeki canı boğmak isterdim.

Şimdilik bu dışınceyi bir kenara bırakıp, yatak odasında dolaşıp eşyalarına gız atıyorum. Tüm kitapları, zeshitli pastel tonlarında, tarihi aşk romanlarının özel baskıları. Ancak bir kitap beş farklı versiyonda mevcut.

Gurur ve Unyargı.

Muhtemelen bu, zevrimizi okuma gruplarında takıntılı bir şekilde bahsettiği Bay Darcy'dir. Sayfaları karıştırmak bunu doğruluyor.

Onu bir kenara koydum, bu herifin neyin bu kadar özel olduğunu gırmek izin bir kopyasını eve gıdırmeyi aklıma not ettim.

Nereye baksam, Gabi'ye uzgı bir şeyler gıdıyorum. Moda dergileri. Şimdiye kadar var olmuş her pembe tonunda oje. Zay takımları ve şık kırtasiye malzemeleri. Dolabının bir yarısı tıyler, payetler ve pembenin patlaması gibi. Diğer yarısı ise tamamen siyah.

Parmak ucu kadar kızıık bir eteğe bakıp kaşlarımı zatıyorum, onu nerede giydiğini ve kimin gızlarını oymam gerektiğini merak ediyorum.

Başka bir zekmede, zaldığım iz zamaşırıyla tıpatıp aynı olan iz zamaşırını buluyorum.

Artık kirazlara asla aynı gızle bakamayacağım.

Banyodaki saz kurutma makinesi azılıyor ve ben de onun yatağına doğru uıııııı başucuna yaslanarak oturuyorum. Oyuncak ayıyı yorganın altından zıkarıp yanıma koyuyorum, sonra da komodinin ızzerindeki telefonunu alıyorum.

Onun burada neler yaptığını zaten biliyorum, ama beklerken vakit gezirmek izin bir şey. Ekranın kilidini aztığımında, sadece arkadaşlarının bildiği özel Instagram sayfasına bakıyorum. Biyografisinde şunlar yazıyor: Muhtemelen aşırı uyarılmış. Sosyal beceriler hala geliyor. Sıylediğim o garip şeyi Ctrl+Alt+Sil.

Aşağı doğru kaydırduğında, onun ve Beppe'nin uzzekimlerinin yanı sıra, arkadaşlarıyla pasta yerken, mimosa ızerken ve her tırlı önemli olayı dondurmayla kutlarken zekilmiş fotoğraflarını buluyorum. Gabi her zaman sakız aromalı dondurma alıyor.

Bunların arasında, rastgele birkaç "гънън kıyafeti" paylaşımı da var; bunlardan birini hafızama kazıdım. Pembe ekose bir etek, beyaz diz ысть zoraplar ve bir hırka giymiş. Къзык, biraz garip bir кытъphaneci gibi гцрнъyor ve o kıyafetle bir kerecik olsun onunla birlikte olmak izin sol testisini bile verirdim.

Pantolonuma şıyle bir гцз atarken izimden kısık bir кыфъr mırıldandım. Şimdi de fena halde ereksiyon oldum.

Banyodaki saz kurutma makinesi kapanıyor. Kalan vaktimde, onun kamera uygulamasını azıp yatağında bir цззекim yapıyorum ve fotoğrafı galerisine ekliyorum.

Telefonu komodinin ыzerine geri fırlattım. Bir saniye sonra banyo kapısı azıldı ve Gabi dışarı зıktı.

Beni siyah bir kar maskesiyle yatağında otururken гцрнсе donup kaldı.

Гцзleri tanıdık bir şey ararcasına ыzerimde dolaşıyor, ama гцребileceği hiçbir şey yok. Maskenin altında, motosiklet kaskının уъз plakası gibi kusursuz ve yansıtıcı bir polikarbonat vizцr гцзlerimi цртъyor.

"Eros mu?" diye cılız bir sesle sordu.

"Yatak odanızda başka maskeli adamlar bekliyor muydunuz?"

Ses tonundaki titrek bir nefes, гцгъсъnden dışarı зıkmasına neden oluyor.

Orada цylece duruyor, benim ulaşamayacağım kadar uzakta, ыzerinde sadece minicik bir şort ve цнъnde кызык bir fiyonk olan yarım bir bluz var.

"Benden korkuyor musun, кызык кцпекбалığı?"

O tereddът ediyor, bu da bana ona tam bir psikopat olmadığımı sıыlemenin уъзlerce farklı yolunu дъşъnme fırsatı veriyor. Ama aynı zamanda—bana aşık olma. Ne olur ne olmaz.

"Цyle olmalı mıyım?" diye soruyor.

Дъръст olmak gerekirse, ona evet derdim. Кцтъ niyetim olduğu izin деğil, контролътъ kaybettiğimde hiçbir şeyin garantisini veremeyeceğim izin. Yıllar izinde bu ataklar azaldı, ama onları tamamen ortadan kaldıramayacağım. Beni neyin tetikleyeceğini tahmin etmek imkansız ve Gabi ile yalnız kalmak almamam gereken bir risk. Ama kendimi durduramıyorum.

"Sana asla zarar vermek istemediğimi sıыlesem bir fark yaratır mıydı?"

Дъşънъyor ve tereddътle bir adım ileri atıyor. "Buraya nasıl girdiniz?"

"Benim kendime цзгъ уцнтеmlerim var."

"Gezen gece nerede olduğumu ve zatı katına nasıl geri дцнеceğimi anlamanıza yardımcı olan уцнтеmler aynı mıydı? Ya da en sevdiğim pastanede ne sipariş ettiğimi?"

"Olabilir." Omuz silkiyorum.

"Yani beni takip mi ediyorsun?"

"Uzaktan kur yapma" ifadesini tercih ederim. Daha az ыркытъсь geliyor."

Bu onun уъзъnde bir гълъmsemeye neden oldu ve sanırım bir yere doğru ilerliyoruz. Dudaklarını ısıtırken гцзleri baştan aşağı beni taradı; siyah каръşonlu kazağımdan botlarıma kadar.

"Onları sen mi ıldırdın?" Kadın yutkunuyor.

Yatağın kenarına doğru kaydım ve bacaklarımı yana doğru sarkıttım. "Buraya gel."

Bana itaat ettiğinde, bu durum cinsel organıma doğrudan bir arzu dalgası gönderiyor.

Onu kendime daha da yaklaştırıp zıplak uyluğunun arkasına hafifçe dokunuyorum. Teninin yumuşaklığı kadar hiçbir şeye dokunmamıştım ve eldivenimin engel olması beni rahatsız ediyor.

"Bzerinde ne var?" diye inleyerek, yarı azıkta kalan kalzasını kavradım.

"Pijama?"

"Bunlar neredeyse iz zamaşırı bile sayılmaz." Parmağımı kenarı boyunca gezdiriyorum, izeri sokma isteğime karşı koymaya çalışıyorum.

"Dikkatini dağıtma," diyor. "Onları sen mi ıldırdın?"

Onu korkutup kazırmamak izin yalan söylemeyi dışınıyorum. Ama Gabi bunun izin zok zeki ve ona bunu yapmak istemiyorum.

"Hizmet etmek benim sevgi dilim," dedim ona. "Romantik bir jestti."

Gьlmsemesini bastırmaya çalışırken dudağı seğıriyor. Sonra bunun ciddi bir durum olduğunu ve şu anda canı bir manyağın kendisine dokunmasına izin verdiğini hatırlıyor. Gьzlerindeki savaşı gьrebiliyorum, ama bunu dile getirmesini istiyorum.

"Bu sizi rahatsız ediyor mu?"

"Garip bir şekilde, olması gerektiğı kadar değıl," diye itiraf ediyor. "Gьzь bir adalet duygum var, muhtemelen olayları zok derinden hissettiğim ve başkalarının acısını izime zektiğim izin. Bana gьre, şeyler ya doğrudur ya da yanlıştır ve yanlışlar dьztilmediğinde mantıklı gelmiyor. Mesela sekiz yıl ınce, hayvanlara kıtь davranan bir kişi hakkında o kadar korkunz bir makale okumuştum ki, hьlv aklımdan zıkmıyor. O kişi kıtь, ama mahkemeler bunu ciddi bir suz olarak gьrtьyor ve pardon, konudan sapıyorum."

Maskenin altından ona gьlmььyorum, parmak boğumlarımla uyluğuna hafifçe dokunuyorum. "Konudan sapmalarını seviyorum. Devam et."

Bana hafifçe başını salladı. "İnsanların karmaşık olduğunu anlıyorum, ama kendi sezimlerimizden biz sorumluyuz. Birisi zulmь seztğinde, ona karşı merhametimi kaybediyorum. Belki bu beni sapkın yapar, ama bana gьre adalet, bir daha kimseye zarar verme şansı bulamamalarını sağılamak demektir. Ve dьrьst olmak gerekirse, eğer sen yapmasaydın, yapacak insanlar vardı. Benim dьnyamda, suzlulara ikinci şans verilmez."

Onun cevabı, tahmin edebileceğinden zok daha fazla izimi rahatlattı. Daha ınce his konuşmadığımız bir konu bu. Ailemi yeterince iyi tanıdığım izin işteki rolьm hakkında soru sormadı. Ama belki de şaşırmamalıyım, зьnkь Aegis'in istismar mağıdurlarına zehir dağıtmasına aldırış etmemişti.

"Ayrıca endişelenmenize gerek yok," diye aceleyle dışarı zıktı. "Gьvenlik gьrevlimiz mahalledeki gьvenlik kameralarının kayıtlarını sildi, bu yьzden kimse

bizi kayıtlarda güremeyecek."

"Зок nazik davrandı." diye sırıttım.

Teredditle elini uzatıp, sanki maskenin altında nasıl гүгүндөгүмь merak ediyormuş gibi parmağıyla maskemin kenarını okşadı.

"Gerçekten Laurelhaven öğrencisi misiniz? Yoksa bir parçası mısınız "

Sızleri dalgın dalgın, ama sanırım cümlesi Cosa Nostra ile bitecekti. O fikrini değiştirdiğinde nasıl cevap vereceğimi düşünüyorum.

"Aslında, bunu sıylediğimi unutun. Bilmek istemiyorum."

"İşleri rahat bir şekilde mi уьрътыyoruz?" Bu kelimedен tüm benliğimle nefret etmediğimi belli etmeye çalışıyorum.

"Bence böyle daha iyi," diyor usulca.

Onu kucığıma alıyorum ve kucığıma oturttuğumda кьзык bir zılgık atıyor, bacaklarını bana doluyor. O kadar yumuşak ve davetkar ki, ona цnce ne yapacağıma karar veremiyorum. Ama Gabi, komodinin ьzerindeki siyah ve pembe гьllerden oluşan buketi ve ьzerinde "Senin izin цлдыгыгьм" yazan korku filmi temalı zıkartmayı fark edince dikkati dağılıyor.

"Aman Tanrım." Gүzleri kocaman azıldı.

"Зок mu erken?" diye soruyorum.

Гьльyor, sonra da гьlmeyi bastırmaya çalışıyor. "İkimiz de cehenneme gideceğiz, biliyor musun? Bu зок kara bir espri."

"En azından birlikte gideceğiz."

"Гьller izin teşekkьr ederim," diye mırıldandı, bir sonraki sorusunu sormak için cesaretini toplarken. "Şimdi ne yapmak istersiniz?"

"Tekrar црьşmek ister misin?" Bunu şaka gibi sıульyorum ama kesinlikle şaka gibi gelmiyor.

Dudaklarını ısıtırıp başını sallıyor ve testislerimde bir gerilim oluşuyor. Ona karşı o kadar зок sertleştirdim ki, bu rahatsız edici.

"Bu gece seni her yerinden цpmek istiyorum." Ellerim, keşfedilmemiş her bir кцşesini keşfetme arzusuyla вьсудunda dolaşıyor.

Onaylayarak mırıldanıyor, bu ses kanımı ısıtıyor.

"Bunu ağzından duymam lazım." Parmaklarım тіşцртьньн etek ucunda gezinirken, onda bir ьrperti hissettim. "Beni soyup amını yalamamı istediğini sıyle."

"Ah," diye fısıldadı. "Evet. Bunu yapmanı istiyorum."

Elimi тіşцртьньн altına kaydırıp гүгьсьне dokunduğumda, izimde tarifsiz bir tatmin duygusuyla гүгьсьм гьмььг гьмььг kabardı.

"Bekleyin," diyor. "Planımızda bir değişiklik yapmak istiyorum."

"Ne тьр bir değişiklik?"

"Сıylediklerini yapmanı istiyorum ama sadece bana da dokunmana izin verirsен."

"Tam bir pazarlıkзıymışsın," diye düşünüyorum. "Bana neresine dokunmak istersin, кьзык кцпекбалыğı?"

Elini aramızdan uzatıp, parmağıyla kot pantolonumun dıǵmesini zevreledi.

"Цyleyse devam et." Sesim alzalıyor, karanlık bir tona bьrьnьyor.

Bu senaryoyu yıllar boyunca sayısız kez hayal ettim. Ama hızbir şey beni bunun gerzekliǵine hazırlayamazdı. Gabi'nin kot pantolonumun dıǵmelerini zızmelerini izlemek, omurgamdan aşıǵıya doǵru bir sıcaklık dalgası gınderiyor. Ненз bana dokunmadı bile, ama şimdiden beynimde tek bir dьşьnce dınpьr duruyor.

Onunla birlikte ol. Onu sahiplen. Onu kendine ait kıl.

İzimdeki krizden habersiz, hevesle elini kьlotumun altına kaydırdı. Parmaklarının ilk dokunuşu, aralık dudaklarından hafif bir nefes verişine ve benimkilerden de hırıltılı bir nefese neden oldu. Avucunu penisimin etrafına sardığında, tamamen hareketsiz kaldım.

"Tanrım." Yutkunuyor. "Зок бьуьксьн."

Kadın beni sıkıca kavradığında ve kumaşın altından yavaşça masturbasyon yaptırdığında, karın bılgemde bir ьrperti hissettim.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" diye soruyor, sıızlerinde hafif bir belirsizlik seziliyor.

"Зок lezzetli," diye inledim.

Benim teşvikim ona devam etmesi izin ızgьven veriyor ve o da ara verip iz zamaşırımı aşıǵı zekiyor. Penisimi azarken gıızlerinin derinliklerinde bir ateş beliriyor.

Pembe tırnağıyla vьсudumu okşadıktan sonra beni eline aldığında istemsiz bir titreme gezirdim.

"Hangisini daha зок beğendin?" diye soruyor, farklı dokunuşları deneyerek.

"Hepsi," diye hırıltılı bir sesle sıыlyьyorum. "Ama bir saniye durmanızı rica ediyorum."

"Neden?" diye kaşlarını zattı.

Elimi uzatıp başparmağımla yanağına dokundum. "Bana gьveniyor musun?"

Dudaklarını ısırarak dьşьndьkten sonra başını salladı.

Yastıklarından birini alıyorum, yastık kılıfını zıkarıyorum ve o izlerken kumaşı şerit halinde katlıyorum.

"Bu akşam hepinizi gırmek istiyorum."

"Ah."

"Daha dınce ne dediğimi hatırlıyor musun? Onu tekrar etmeni istiyorum."

Зок bir şey ifade etmeyebilir, ama ona gerzek kimliğimi sakladığım izin kendimi daha az kıцты hissetmemi sağlıyor.

"Denemek istiyorum," diyor usulca.

"Aferin kızım."

Bu sıızler ьzerine meme uzları sertleşti ve beklentiyle gıızlerini kapattı. Kumaşı уьзьne sıkıca dırtтым ve başının arkasından baǵladım. Bu işlem bittikten sonra maskemi ve eldivenlerimi zıkarıp bir kenara attım.

Цзгырлыǵьn tadını ilk kez tam anlamıyla zıkarırken, ьстьнь yukarı itip gıǵьslerinin gırьntьсьнь izime sindirdim. Oda karanlıkken onları gırememiştim ve

yıllarca nasıl gırdıkdıklarını düşünmüştüm. Hayal edebileceğimden çok daha iyilerdi; vücudunun geri kalanı gibi kızıktı ama ellerimi doldurmaya yetecek kadar.

Çene eğilip güzel pembe bir meme ucunu ağzıma alıyorum ve o da başımın arkasını okşarken hafif bir inilti çıkarıyor. Orada biraz oyalanıyorum, dişlerimle hafifçe dokunmadan önce onu yavaş ve tembelce zekiyorum. Kızıktı bir nefes kesmesi sesi çıkarıyor, ben de tekrar yapıyorum ve tüm meme ucunu ağzıma alıyorum.

Kalzalarını kıvrırıp, sanki canı istiyormuş gibi penisime sırtını veriyor. Boşalana kadar onu izlememek izin kendimi zor tutuyorum ama onun izin başka planlarım var.

Gıdışını bırakıp uyanık kavradım, başını geriye doğru eğerek dudaklarımı onunkilere bastırdım. Vücudu dokunuşuma teslim oldu ve dilimi ağzına sokup nefes alamayana kadar onu yiyip bitirdim.

Nefes alması izin ona fırsat verdiğimde, zenesinin üzerinden parçalar kondurup uyanık boynuna gıdıyorum, kokusunu izime zekiyorum. Hiç parfüm kullanmadığı halde nasıl hep bu kadar güzel kokabiliyor anlamıyorum. O kadar... bağımlılık yapıcı ki.

Dudaklarım boğazına değiyor, nabzının zılgın ritmi izimdeki en vahşi yanı besliyor. O hassas derinin her santimini dişlerimle damgalamak istiyorum. Ama bir kere başlarsam, asla duramam.

"Seni tatmam lazım." Alzak, azgınlıkla hırıltı onun vücudunda yankılandı.

Dudaklarını ısırdı ve başını salladı, onu kucağıma alıp yavaşça yatağa yatırdığımda sessiz bir nefes kazdı ağzından. Gıdışları yastığa zarparken sekti, bu gıdışları beni buldu.

Bakışlarım yavaşça aramızda kalan tek engelle kaydı ve parmaklarımı şortunun lastiğinin altına gezirdim. Şortu uyluklarından aşağı çekerek kenara attım ve bacaklarını araladım.

İsa.

O kadar güzel ki, ona bakmak neredeyse işkence gibi.

Bu gıdışlarının beynime iyice yerleşmesi izin bir dakika bekliyorum, bunun her şey bittikten çok sonra bile beni rahatsız edeceğini biliyorum. Sonra, sadece nasıl hissettiğini gıdirmek izin, cinsel organımı onun uyarılmış halinden gezirme izniyle yeni düşünüyorum.

Orada uzanmış, canavarın onunla istediğini yapmasına izin vermeye hazır bir haldeyken, vücudunda bir titreme hissediliyor. O sıcak, ıslak vajinanın derinliklerine dalıp onu hemen şimdi sahiplenebilirdim.

Bu düşünce aklıma takılıyor ve beni tüketmeden önce damarlarımda dolaşan deliliği dizginlemem gerekiyor.

Ben ayartmalarla boğuşurken, ahlaki ikilemlerimle boğuşurken, o da benim onun hakkında ne düşünüyordum merak ediyor gibi gıdınıyor.

"Her şey yolunda mı?"

"Мѣккeммeлдeн дe цтe." Cevap boğazımdan zorla 3ıktı. "Sen kusursuzsun."

Цвгьлeрim karışısında уѣзъ kızardı ve avuzlarıм kıvrımlarını okşayarak 3ıplak bedeninin ъzerinde црѣşerek ilerledim. Daha цnce hіz bu kadar narin bir şey hissetmemiştim ve bu, uygulamaya alışkın olduğum şiddetle garip bir tezat oluşturuyor. Bir şeye dokunmadan nasıl zarar vereceğimi bile bilmiyorum ama цğrenmem gerekecek.

Гцğьslerini uzun uzun incelemek izin bir an duraklıyorum, onları sıkıp avuzlarken meme uclarını yalıyorum. Dudaklarından kısık, nefes nefese sesler дцкьььor, parmaklarını sırtıma bastırıp beni kendine daha da yaklaştırıyor. Kalzalarını hareket ettirip, hevesle penisime сьртeндьğьььь farkında bile olduğundan şьpheliyim.

Bu, son kalan irade гьсьмь sınıyor ve her ne kadar sadece bununla onu orgazma ulaştırabileceğime ikna olsam da, bu benim arzuladığım şeyi tatmin etmeyecek.

Гцğьsleri şişmiş ve acırken, црѣськlerimle ашаğđ doğru, гьubeğinin hafif zukuruna kadar inerken, boğazından kırık bir ses 3ıktı. Kalza kemiğinin kavisine ulaştığımda, bir başka sapkın дьртьye yenik дьşerek orayı ısırdım ve ondan sessiz bir zevk sesi kopardım.

Ellerim kalzalarının kıvrımlarında geziniyor, avuz dolusu kalzasını kavrarken başımı bacaklarının arasına eğip onu izime zekiyorum.

Omurgası yataktan kalkmış, вьсудu beklentiyle titriyor. 3ok heyecanlı ve ben de ona karşı inanılmaz bir arzu duyuyorum, daha fazla dayanamayacak.

Bu bağlamda ben de aynı fikirdeyim.

Kalzalarının arkasındaki tutuşumu ayarlayarak bacaklarını yukarı doğru ittim ve vajinasını uzun, yavaş bir şekilde yaladım. Dilimi üzeri kaydırırken вьсудu irkildi ve 3ığlık attı.

Kalzasını yana yatırırken, parmakları sazlarımda tutunacak yer ararken boğazımdan kısık bir inilti уьkseldi. Dilimi izine sokup 3ıkarırken тьм вьсудu canlanırken, bana karşı kıvranıyordu.

Ondan дцкььen sesler beni altьst ediyor. Bilinзli bir дьşьnce bile olmadan elimi ашаğđya uzatıp penisimi okşamaya başlıyorum. O kadar sertleştим ki acı veriyor ve rahatlama izin yanıp tutuşuyorum.

Gabi, вьсудundaki baskı dayanılmaz bir acı noktasına ulaşıncа etrafımda kasılıyor. Ben de onunla aynı durumdayım.

Dilimi vajinasından 3ıkarıp klitorisinin etrafında дцндььььor, gerilim giderek artıyor ve sonra birden patlıyor.

Уѣзъme boşalırken ciğєrlerinden nefes nefese kalıyor, zevk dalgası bedenini sararken titriyor.

Kendimi daha fazla tutamayacak hale gelene kadar uzatıyorum. Sonra, ne yaptığımı mantıklı bir şekilde азıklayamadan, kendimi doğrultup parmaklarımla vajinasını азıyorum.

"Eros mu?" diye nefes nefese sordu.

Gıgışmımdan boğuk bir hırıltı koptu, boşalırken tüm sıvıımı izine akıttım, son damlasına kadar sıktım, ta ki tamamen benim olduğunu işaretleyene kadar.

Gabi titriyor, benim bacağından aşağı akarken vücudunda tıyler diken diken oluyor. Aklım zaten başından gitmişken, onu alıp tekrar izeri itiyorum.

"Bekle." İtirazı ağzından dıkkıldı. "Testler ve benzeri şeyler hakkında konuşmamız gerekmez mi?"

"Gerek yok." Aramızdaki mesafeyi kapatıp dudaklarımı onun dudaklarına bastırdım. "Daha önce hiç başkasıyla birlikte olmadım."

"Yapmadın mı?" Sesinde inanmazlık vardı.

"Hayır, yapmadım."

Bunu anlamak izin biraz zaman ayırdıktan sonra başını salladı. "Ben de gırmmedim."

O bunu onayladığında ciğerlerime hava doldu. Bu sızleri ondan duymaya ne kadar ihtiyacım olduğunu bilemezdi.

"Ben de doğum kontrol hapı kullanıyorum," diyor.

"Biliyorum." Alnımı onun alnına yaslariken dudaklarımda hafif bir gıymseme belirdi.

"Nereden biliyorsunuz?"

"Uzaktan sana kur yapıyordum, hatırlıyor musun?"

"Doğru," diye fısıldadı.

Dudaklarını yavaş ve tutkulu bir ırsıkla ırsıyorum, bunu bıtın gece yarma dışınçesi aklımdan geziyor. Ancak Gabi'nin başka fikirleri var.

"Hılv sertsin," diye mırıldandı.

Onayımı mırıldanarak ifade ediyorum, penisimi vajinasına sırtıyorum.

"Cinsel ilişkiye girmek ister misin?"

Sesi o kadar umut dolu ki, onu hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum, bu yızden nazıkze hayal kırıklığına uğratmaya çalışıyorum.

"Henüz değil."

"Neden?" diye itiraz ediyor. "Bunu daha önce de konuştuk. Sanki sen de istiyormuşsun gibi geldi."

"Yanlış anlamayın," diye hırıltılı bir sesle sıyıyorum. "Gerçekten istiyorum."

"Dıleyse bu nedir?"

"Bittiği anda beni yatağından atmaya çalışacaksın. Kız arkadaş deneyimini yaşamak istiyorum."

"Bu doğru değil," diye karşı zıkıyor, ama bunu sıylerken bile sesindeki tereddıdı duyabiliyorum.

O, anın tadını zıkarmakla Orion'un her kim olduğu belirsiz bir durumda kendini tutmak arasında kalmış durumda. Onu tanımıyorum bile ama şimdiden onu ıldırmenin elli farklı yolunu hayal ediyorum.

"Seni temizlemek izin bir şeyler getireceğim." Ondan uzaklaşmaya çalışıyorum ama kolumdan yakalayıp beni orada sabitliyor.

"Lьtfen gitme," diye fısıldıyor. "Bunu seviyorum."

"Benimle misin, yoksa onu mu dьşьnьyorsun?"

"Kim?" Altımda kaskatı kesildi.

"Kim izin beni bir yedek oyuncu olarak kullanıyorsanız, o kişi sizsiniz."

"Цyle değil." Bu sızler ağzından hızla dцkьldь.

"Цyleyse bana nasıl bir şey olduğunu anlat."

"Sen gezici bir зцзьm değilsin," diyor. "Ve o ve ben asla birlikte olmayacağız."

Sesindeki hьзьn beni derinden etkiledi.

Onun başka birini dьşьndьęьnden nefret ediyorum ve bunun ben olamayacağımdan hіз řьphem yok.

Son beş yıldır ona karşı dьnyanın en бьуьк pisliği oldum. Her fırsatta onu aşağıladım, kendimi onun benden nefret ediyorsa yoluna devam edebileceğine ikna ettim.

Doğrusu, onunla kavga etmem ya da flцrt etmem fark etmiyordu; izimdeki sapık taraf hepsinden hoşlanıyordu.

Ondan gelen her tepki, боřuna цldьrmeye залıřtıęım цzlemi daha da кцркledi. Ama izten ize, зок ileri gittiğimi biliyordum.

Onu incittim.

Varlığımı onun katlanmak zorunda olduğu bir şeye dцnьřtьrdьm. Ve sonunda, hayatında onu hayal kırıklığına uğratan sıradan bir insan oldum.

şimdi ise Eros'la yatakta, kendini ona sunuyor.

Bunu ben yaptım.

Ama şu an olduğundan daha ağır hіз hissetmemiştim.

"Bana bir dakika ver." Geri zekilip banyoya doğru yцneldim.

Kapı arkamdan tık diye kapandığında, yьзьme biraz su serpip yansımana dik dik bakıyorum.

Aklımda bir başka rahatsız edici dьşьnce yankılanıyor.

Kafatasını parzala. Bardağı al. Boğazını kes.

Bakışlarım, sağlık gьrevlileri gelmeden цnce bir kez daha oynadığım o oyunun iz bıraktığı zene altındaki yaraya kayıyor.

Planlarımı sьrekli alt ьst ediyorlardı.

Babam daha sonra ziyarete geldi ve bana asla başarılı olamamamın bir sebebi olduğunu sцyledi. Sadece onu bulmam gerekiyordu. Sonra beni eve gцtьrdь ve geriye kalan tek sebeplerimi de elimden aldı.

Sen onun izin iyi birisin değil.

Bцyle değil.

Zihnimde aynaya yumruk atıp paramparza ediyorum. Gerzekte ise bir bez alıp ılık suyla ıslatıyorum ve Gabi'nin yanına geri dцnьyorum.

"Цзьr dilerim." Onu temizlerken sesi titriyordu.

"Бзьlmene gerek yok, кзььк кцpekbalıęı." şortunu tutup tekrar giydiriyorum. "Ama biraz dinlenmelisin. Gez oldu."

"Gidiyor musunuz?"

Ona cevap vermeyince, doğrulup derme zatma gıız bandına dokundu. "Şimdi bunu zıkarabilir miyim?"

"Bekle bir dakika." Boğaz mikrofonumu ayarlayıp maskemi ve eldivenlerimi tekrar takıyorum. Yerlerine yerleştirdikten sonra gıız bağını zıkarıp sazlarını dızeltiliyorum.

"Yatmak."

Gıızlerinin kenarında yaşlar birikse de, dediğimi yapıyor. Kimin izin olduğunu bilmiyorum ve sormuyorum da. Bir yanımda kalıp her şeyin yolunda olduğunu söylemek istiyor ama şu an kafam çok karışık.

Oyuncak ayısını alıp yanına yerleştiriyorum, sonra da ızerini ırtııyorum.

"İyi geceler, Gabriela." Parmaklarımı son bir kez uızında gezdiriyorum.

Zoraki gıız yaşlı bir gııımsemeyle başını salladı. "İyi geceler."

GABRIELA

OKULDA, KAYIP ÇİĞRENCİLERİN ARANMASININ SONA ERDİRİLDİĞİ HABERİ TİM KAMPUSU zalkalıyor. Raporlarda çldkleri varsayılıyor, ancak sorular hala cevapsız kalıyor.

Bunu dşşnmemeye alışıyorum ama bugün geztiğim herkesin bana baktığını hissediyorum. Beppe'yi ders aralarında gezdirirken şphelerim doğrulanıyor; avluyu tararken ağazlardan birine yaslanmış iki adam gırbıyorum. İkisi de bana bakıyor ve bir dakika sonra onları Nate'in arkadaşları olarak tanıyorum. Bana yaklaşımadan önce onları birkaç kez birlikte gırmıştım ve anma tçreninde de oradaydılar.

O gece Nate'in planlarından haberdar olduklarını dşşndkze tşyerim diken diken oluyor.

Julian bakışlarımı takip ediyor ve onları gırnce kaşlarını çatıyor. Gırnşşe gıre, bana bakan her erkeğe çldırbş bakışlar atmak onun iş tanımının bir parçası. İşe yarıyor gibi gırnşyor şnkş iki adam gırev yerlerini terk edip kampşşn diğeri ucuna doğru geri çekiliyorlar.

Beppe havlayarak derse yetişmek izin sadece birkaç dakikamız kaldığını haber veriyor, ben de onu kucağıma alıp taşıma zantasına koyuyorum.

Stşdyoya vardığımda, aletlerimi almak izin dışarıdaki bize ayrılmış dolaplara uğradım. Ama dolabı açtığımda, içinde bir notla birlikte bir Ghostface peluş oyuncakı buldum.

Koleksiyonunuz için.

-E

Hediye aptalca bir gşşmsemeye bakıyorum, ama dşn gecenin nasıl bittiğini hatırlayınca gşşmsemem kayboluyor.

Eros bana onu kimin yerine gezici olarak kullandığını sordu ve ben de bunu inkar etmeye çalıştım. Ama gerçek çok daha karmaşık ve rahat davranmanın

umduğum kadar kolay olmadığını fark etmeye başlıyorum. Özellikle de böyle şeyler yaptığında, знкъ bu his de rahat hissettirmiyor.

Bu durum kafa karıştırıcı, özellikle de en başından beri benden uzak durmamı tavsiye etmişti ama şimdi sanki her şeyimi istiyor gibi. Sanırım ikimiz de asla yapmak istemediğimiz sınırları aşıyoruz ve bu yüzden kendimi suzlu hissediyorum.

Orada anlatılacak çok fazla şey var, bu yüzden şimdilik ona bir teşekkür mesajı gönderiyorum. Karşılığında bana bir kucukbalığı GIF'i gönderiyor ve tek yanıtının bu olması beni biraz ызыyor. Bugün ondan ne bir uyandırma mesajı ne de başka bir şey gelmedi. Ama bana peluş oyuncakı vermek izin buraya geldi, bu yüzden sanırım beni tamamen günden zıkkarmamış.

Yine de bu beni дъşындырыyor. Abella onun Mafya ыyesi olabileceğinden ыphelenmişti, ancak Cosa Nostra'nın kendi ыyelerinden birini biyoloji okumaya göndermesi pek olası гырынмыyor. Bu durumda, bazı Topluluk ыyelerinin burada okula gittiği гыз цныне alındığında, IVI bana her şeyden daha mantıklı geliyor. Ama дьгьст olmak gerekirse, kim veya ne olduğunu bilmek istemiyorum. İşler zaten çok karışık ve bu sadece işleri daha da karmaşıktırarak.

Dolap kapağını kapatıp стьdyoya doğru yцneliyorum. Julian odayı kontrol ediyor ve boşaldığında beni beklemek ызere koridora zıkıyor.

Profesör Harlow ile kısa bir гырışmenin ardından, dersin geri kalanında çalışmak ызere bize zaman verildi. Malzeme sezimlerimi kesinleştirmeye başlamak için sabırsızlanıyordum, ancak daha fırsat bulamadan masamın ызetine bir гылге дъştъ.

Zoraki bir гылымsemeyle ызetime eğilmiş olan sınıf arkadaşım Bethany'ye гызlerimi kırpıştırarak baktım. Benimle asla konuşmaz, sadece gerektiğinde konuşur ve konuştuğunda da akran değerdendirmeleri sırasında çalışmalarına acımasızca hakaret eder. Onun hakkında birkaç şey biliyorum; özellikle камрсте popыler olduğunu, kendisini herkesten ыстын гырдыгынъ ve Nate'in arkadaşlarından biriyle zıktığını.

"Hey, gezen hafta цзыlerini kesme masasında bırakmışsın." Elindeki kağıdı bana doğru uzattı. "Onları geri aldığından emin olmak istedim."

Aşağıya doğru baktığımda tanımadığım bir adres ve yarın buluşma saati гырыyorum.

"O gece Nate ile birlikte olduğunu biliyoruz." Bethany sesini alzararak, тым samimiyet maskesini дъşырдъ. "Kendini azıklamak izin tek şansın bu. Azıklamazsan pişman olacaksın."

Ben daha bir şey sıыleyemedim masasına geri дцнды. Notta isim yazmıyordu ama teneffыste yaşananlardan sonra buna gerek de yoktu.

Eğer Imperium ыyeleri benimle цzel olarak гырışeceğini дъşыныyorlarsa, aklını kazırmışlar demektir. Kağıdı buruşturup зцпе atıyorum, işe giderken aklımdan zıkkarmaya zalışıyorum. Ama цğleden sonrasının geri kalanında aklımda kalıyor ve eve geldiğimde doğruca odama gidip Google'daaramaya başlıyorum.

Umarım Abella, Romeo'dan İmparatorluk'ta bulduklarıyla ilgili yakında bir güncelleme alır. Bu arada, kimlere dikkat etmem gerektiğini bulmam gerekiyor.

Nate'in bazı arkadaşlarının, öğrenciler kaybolduktan sonra yerel haberlere röportaj verdiğini biliyorum. Aradığım klipler bunlar, ancak bu sabah farklı bir başlık karşıma  ıktı.

Anonim bir ihbar, uyuşturucu operasyonuna yol açtı ve Laurelhaven'da iki  ğrenci tutuklandı.

Yazıyı okudum, pek fazla bilgi izermiyor. Tutuklamaların Belltown'daki bir gece kulübünde ger ekleşt ğ  ve adamların tanınmış  niversite mezunlarının oğulları olduğu belirtiliyor. Yanlarında hangi maddelerin bulunduğu belirtilmiyor, ancak bunun Nate'in o gece izkime kattığı şeyle bir ilgisi olup olmadığını merak ediyorum. Bir süre röportajları izledim ve birkaç makale okudum, sonra her şey birbirine karışmaya başladı.

 zimden bir ah zekerek bilgisayarımı kapattım ve yatağa uzandım, Beppe başımın etrafında koşt rurken ben de Eros'a mesaj attım.

BiteSizedGabi: Bu akşam geliyor musun?

G nder tuşuna basmadan önce tereddüt ediyorum, bunun fazla resmi kazıp kazmayacağını merak ediyorum. Ama aynı zamanda onu gerçekten g rmek ve aramızdaki gerginliği gidermek istiyorum. Tam iki dakika düşündükten sonra, göndermeye karar veriyorum ve cevap verene kadar nefesimi tutuyorum.

Eros415: Yapamam. Bu akşam meşgulüm.

Bana Ghostface maskesiyle, zok iyi bildiğim bir Gurur ve  nyargı kitabını okurken zekilmiş bir selfie gönderiyor. Kitaplığımda boş kalan yeri g der nce nefesim kesiliyor.

BiteSizedGabi: Kitabımı mı  aldın?

Eros415:  almak kalıcılığı ima eder. Bu Bay Darcy karakterine neden bu kadar takıntılı olduğunuzu anladığımda geri vereceğim.

BiteSizedGabi: Takıntılı değilim.

Eros415: Beş kopyanız var.

Tamam, buna itiraz edemem.

BiteSizedGabi: Gerçekten evde oturup kitap mı okuyacaksın?

Eros415: Beni şimdiden  zledin mi?

Bu kelimelere bakıyorum, bu hissin ne olduğunu anlamaya zalışıyorum. Ama ne kadar zok düşünürsem, o kadar zok kafam karışıyor.

BiteSizedGabi: Benimle değil de Bay Darcy ile bir gece geçirmeyi tercih etmenize şaşırdım doğrusu.

Eros415: Şu an orada olsaydım ne yapardık, bana gösterin.

Bunu дѣшндѣкзє izim kızardı. Bu oyunu uzun zamandır oynamamıştık. Birbirimize мѣстечен GIF'ler gönderme oyunu. Arama kutusuna birkaç anahtar kelime yazdım ve bir сѣредir aklımda olan birini bulana kadar ашаğı kaydurdım. Maskeli bir adamın bir kadını arkadan yakalayıp fotoğrafını çektiği bir klip. Eros'un telefonuma bıraktığı selfie'den ilham almıştım.

Mesajı aldığımda yazmaya başlıyor, ardından birkaç kez durakladıktan sonra nihayet yanıtını gönderiyor.

Eros415: Bu bir davet mi?

BiteSizedGabi: Evet.

Eros415: Belki bu hafta uslu bir kız olursan.

BiteSizedGabi: Gerçekten gelmeyecek misin?

Eros415: Bana neyi kaçırdığımı göster.

BiteSizedGabi: Ne demek istiyorsun?

Eros415: Günün Kıyafeti.

BiteSizedGabi: Sen de Instagram hesabımı takip ediyor musun?

Eros415: Bekliyorum...

Сѣрт ъстѣ дѣцѣр telefonu yukarı kaldırıyorum ve kıyafetimin fotoğrafını çekmek için азıсını ayarlıyorum. Bugün pembe ekose mini bir elbise, kısa цргѣ hırka, beyaz tayt ve spor ayakkabı giydim. Fotoğrafı çekip ona gönderiyorum.

Eros415: Sen yürüyen bir dikkat dağıtıcısın.

BiteSizedGabi: Bunun iyi bir şey olup olmadığından emin değilim? Bu arada, bana hiç GIF göndermedin.

Bir dakika geçtikten sonra cevap veriyor ve maskeli bir adamın bir kadını ormanda kovalayıp yakaladığı bir GIF ekliyor.

Eros415: Bunu mu istiyorsun küçük köpekbalığı?

Tekrar izlerken тѣйлерим diken diken oluyor. Ona denemek istediğim her şeyi anlattığımda, tarif ettiğim şeyin daha iyi bir tasvirini sezemezdi.

BiteSizedGabi: Kesinlikle evet.

Eros415: Korkmayacak mısın?

Muhtemelen tanıştığımız geceki kapanma şeklime atıfta bulunuyor. Bu, travmatik durumlarda veya çok bunaldığımda oluyor. Ama korku oyunu fikrine zekiliyorum çünkü yapılandırılmış bir şey. Ne istediğimi ve sınırlarımın ne olduğunu konuştuk. Bu yüzden senaryosuz olsa bile, yine de sınırlar var.

BiteSizedGabi: Korkacağım, ama zaten amaç da bu. Maskenin altında senin olduğunu bildiğim sürece sorun yok.

Birkaç dakika geziyor ve beni reddedip reddetmeyeceğini merak ederek endişeyle bekliyorum. Aynı gece Romeo konusunu dolaylı yollardan ele alırken aramızda gerginlik vardı, ama sınırları olan tek kişi ben değilim.

Eros'a neden bu kullanıcı adını seçtiğini sorduğumda, konuyu geştirdi ve bunun yerine benim yorumumu sorguladı. Bunun Eros ve Agape arasındaki zıtlığa mı yoksa Eros ve Psyche arasındaki zıtlığa mı gönderme yaptığından emin değildim. İkinci olasılık, gezmişinde, samimi bir ilişkiye dınyşmemiş olsa bile, birinin olması gerektiğini dışındıyıyor.

Başka birini sevebileceği dışındıyorsa beni biraz mide bulandırıyor, bu yüzden Romeo ile gezmişim olmasının onu neden rahatsız ettiğini anlıyorum. Ama her iki durumda da, bunun bir önemi olmamalı. Şu an olduğumuz halimiz, olabileceğimiz tek şeydir.

Sonunda bana mesajla cevap verdiğinde rahatladım, ta ki mesajını gırene kadar.

Eros415: Sana biraz ödevim var.

BiteSizedGabi: Tamam mı?

Eros415: Haftanın geri kalanını bunu düşünmek için kullan. Bana ilk sevgilin olmamı istemenin üç nedenini söyle. Gerçek nedenler, duymak istediğimi düşündüğün şeyler değil. Acımasızca dürüst ol.

Ekrana bakıyorum, bir yandan da Beppe'nin tıylerini okşayarak dışındıyıyorum. Doğrusunu söylemek gerekirse, ona karşı son derece dıyüst olursam beni isteyip istemeyeceğinden bile emin değilim. Ama sanırım asıl mesele de bu.

O, anlık tatmin için burada değil. Benim için daha anlamlı olmasının istiyor ve nedenini anlayamıyorum. Ben de bunu çok istiyorum ama aynı zamanda beni korkutuyor çünkü daha anlamlı olamaz.

BiteSizedGabi: Bunu düşüneceğim. Bu, bu hafta seni göremeyeceğim anlamına mı geliyor?

Eros415: Beni istediğin zaman görebilirsin Gabi. Tek yapman gereken beni aramak.

Onun güvenesi kendimi daha iyi hissetmemi sağladı ve şu anda bunu yapmaya çok hevesliyim. Ama düşüncelerimi toparlamam gerekiyor ve gerçekten de projem üzerinde çalışmalıyım.

Eros415: Yatmadan önce gecenin fotoğrafını bana gönder.

BiteSizedGabi: Benim neyim?

Eros415: Gece pijamaları.

Gıymıyorum ve başımı sallıyorum.

BiteSizedGabi: Önce sen.

Bir dakika gezikten sonra bir fotoğraf geliyor. Bakışlarım yatağın üzerine yayılmış uzun, kaslı bacaklarını, ta siyah iz zamaşırına kadar tarıyor. Gırmı kırılmış, ama bel bandının altından hafifçe gırmı mrekkep izini zar zor sezebiliyorum. Ve onun altında, kalın, sert penisinin hatları.

“Sevgili evren.” Gırmı kapatıp ellerimi birleştiriyorum. “Bunu hak etmek için ne yaptıysam, teşekkür ederim.”

BiteSizedGabi: Ahlaki açıdan gri bir tanrı seni kendi suretinde yarattı.

Eros415: Sapık.

Eros415: Cevaplarınızı Cuma gününe kadar hazır bulundurun.

BiteSizedGabi: Çok otoriter.

Eros415: Henüz hiçbir şey görmediniz.

Bu sızlerin ağırlığı bacaklarımın arasına zıkıyor ve onu bu hafta gıremeyeceğimi bilmek bile beni şimdiden ihmal edilmiş hissettiriyor.

BiteSizedGabi: Gösteri yapmak isterseniz burada olacağım.

Eros415: Ödevini bitirdiğinde göstereceğim.

BiteSizedGabi: İyi.

Ona somurtkan bir kedi emojisi gınderiyorum ve zihnimin serbestçe dolaşmasına izin verirken geriniyorum. Birkaç dakika sonra aklıma bir şey geliyor.

Uğleden sonra ortasında neden yatakta yatıyordu?

Haftanın geri kalanı yavaş geziyor. Buluşma taleplerini reddettikten sonra, Nate'in arkadaşları her yerde ortaya zıkmaya başladılar. Tesadüf olabilir, ama uyle hissetmiyorum. Bana bir mesaj göndermeye çalıştıklarını düşünüyorum.

Gittiğim her yerde insanlar fısıldıyor ve bana bakıyor. Sınıfta bile bundan kazamıyorum; Bethany ve arkadaşları özellikle bana dikkat çekerek bunu belli ediyorlar. Bir yandan onları gürmezdence gelirim sonunda beni rahat bırakacaklarını umuyorum, ama pek de emin değilim.

Salı günü Eros'la görüşmeyi yaptım ve bana bu haftaki kitaptan en sevdiğim ateşli sahneyi okuttu. Zarşamba günü ise dolabımda beni bekleyen başka bir hediye buldum: pembe bir Swarovski oyuncak ayı kolye. Bunu bir süre önce Pinterest panoma kaydetmiştim, sanırım onu da bulmuş.

Perşembe günü, cuma gününe kadar dakikaları saymaya başlıyorum ama gıcışmadaki o endişeli hissi bir türlü atamıyorum.

Ya ona acımasızca doğru gerçeği söyledikten sonra vazgezerse?

Ondan bir daha haber alamama düşüncesi, kesinlikle olması gerektiği kadar sıradan olmayan duyguları tetikliyor. Onunla her gün konuşmaya o kadar alıştım ki, onsuz kalma fikri beni yalnız hissettiriyor.

Ama uyle olmamalı.

Bu endişeleri bir kenara bırakıp, onunla görüşmeyi yaparak dikkatimi dağıtıyorum. Cevap vermesi bir dakika sürüyor ve cevap verdiğinde bir yerlere doğru yürüdüğümü görüyorum. Bu gece kar maskesi takmış.

"O maskeyi her zaman yanınızda mı taşıyorsunuz?" diye soruyorum.

"Ne zaman ihtiyacım olacağını asla bilemem." Ses tonundaki değişiklikten hafif bir mizah ipucu sızıyor.

"Meşgul müsün?"

"HAYIR."

"Film izlemek ister misin?"

Ekrana uyle bir göz attı ve beni reddetmeden önce aceleyle bir azıklama yaptım: "Birlikte izleyebileceğimiz bir uygulama var."

"Hangi film?" diye soruyor.

"Uyle düşündüm orijinal Scream filmi mi? Cadılar Bayramı yaklaşıyor ve ben genellikle korku filmi maratonu yaparım."

"Bana davetiye gönderin," diyor.

"Emin misin? Yapacak işlerin varsa zorunda değilsin—"

"Gabriela, istemeseydim sana evet demezdim. Şimdi uzer dilemeyi bırak ve bana davetiye gönder."

"Pekala." Ona hafifçe gülümsedim. "Bir dakika sonra görüşürüz?"

Başını sallıyor ve ben de telefonu kapatıyorum. Birkaç dakika sonra her şey hazır ve gitmeye hazırız. Büyük, kabarık yorganı Beppe'nin ve benim üzerine çekiyorum ve film başlarken yorganın altına saklanıyorum.

Şaşırtıcı bir şekilde, Eros bundan hoşlanıyor gibiydi ve "İnsanlar böyle kan kaybetmez" veya "Bunlar tiyatro yaraları" gibi tuhaf yorumlar yaptı. Bunu nereden bildiğinden emin olmadığımı söyledim ve o da gıldı.

Garip bir şekilde rahat, ama aynı zamanda da boş.

"Sorun ne?" diye soruyor.

Bu kadar yüksek sesle iz ettiğimin farkında değildim.

"Önemli değil. Sadece burada olsaydın çok daha iyi olurdu diye düşünüyordum."

Bir an duraksıyor, sonra sesi geliyor ama olması gereken yerde değil.

"Evet?"

Başımın üzerindeki örtüyü zektiğinde neredeyse havaya sıradım ve güzlerim faltaşı gibi azılmış bir şekilde ona baktım.

"Aman Tanrım." Çok yüksek sesle gılmemek izin elimi ağzıma kapattım. "Bana biraz önceden haber verebilirdin."

"Belki de sadece senin zılgıllıklarını duymaktan hoşlanıyorum."

Güzlerim vücudunda gezinirken gılmsememi zorla bastırıyorum. Birkaç gınlı ne kadar büyük bir fark yaratabileceği inanılmaz. Şu anda onu yanımda hissetmek izin can atıyorum.

"Biraz daha kalacak mısınız?"

Bunun üzerine eğilip botlarının bağcıklarını zızdı ve arkamdaki yatağa girdi. Kolunu belime dolayarak beni kendi sıcaklığına doğru zekti ve başımı zenesinin altına yerleştirdi.

"Seride izlenecek beş film daha var," diyor. "Eğer gerçekten bir film maratonu yapmak istiyorsanız."

"Sanırım bütün gece çalışmamız gerekecek." Güzlerimi kapatıp memnuniyetle iz zektim. "İkimizin de yarın izin gınlı olduğu izin bu mükemmel olacak."

Başını sallıyor ama cevap vermiyor, bu da onun Fakülte Geliştirme Gınlı'ndan haberdar olup olmadığını merak etmeme neden oluyor. Sadece gerçekten öğrenci olsaydı bilebilirdi.

Her neyse, şu an umurumda değil. Onunla birlikte bütün gece korku filmi izlemek bir zorluk olmayacak.

Anlaşılan o ki, telefondaki saate bakmadan önce ancak iki bılıt bitirebiliyoruz.

"Bak, gece yarısını geçti," diyorum ona. "Resmi olarak cuma."

"Bz nedenin var mı?" diye mırıldandı.

Dudaklarımı ısırıp başımı sallıyorum.

"Öyleyse onları dinleyelim."

Sesindeki gerginlik, ne diyeceğimden endişe duyduğu izlenimini veriyor. Bu da baskıyı daha da artırıyor. Ama benden dırt olmamı istedi, o yüzden dırt olacağım. Tek umudum, gerzeğin onu korkutup kazırmaması.

“Pekala, başlayalım.” Derin bir nefes verdim. “Öncelikle bilmeniz gereken şey, mezun olduktan sonra gerçekleştirecek bir гырць usulь evliliğe bağılı olduğum. Onu sevmiyorum ve kendim izin sezeceğim kişi o olmazdı, ama bunu değiştiremem. Kalan zamanımı kendi seziğim biriyle gezirmek istiyorum. Bunun çok karmaşık olabileceğinin farkındayım, bu yüzden karışmak istemezseniz anlarım.”

Kolunu etrafımda daha sıkı tutuyor ve bu neredeyse... koruyucu bir his veriyor.

“Peki ya diğer iki sebep?” diye soruyor.

İlk бцльмь atlattığımı bilerek yutkunuyorum, ama ikinci бцльмь izin emin değilim.

“Başka birinin yerini doldurduğunu дьşндьгьнь sıyledin. Doğrusu, daha önce kalbim kırılmıştı ve çok acı vericiydi. Bu kaybı kabullenmem yıllarımı aldı. Sana yalan sıylemeyeceğim ve atlattığımı sıylemeyeceğim. Дьръст olmak gerekirse, asla atlatılabileceğimden emin değilim. Ama aynı zamanda onunla asla birlikte olamayacağımızı da biliyorum. Onunla işler karmaşık, ama kesin. Bir şey oldu ve şimdi benden nefret ediyor.”

“Ne oldu?” diye soruyor Eros, kelimeleri o kadar alzak sesle sıylıyor ki zar zor duyuyorum.

O гьнь anısı zihnime hızla geri gelirken gözlerimi kapatıyorum. O гьнь дьşнmekten hoşlanmıyorum, bu yüzden yıldırım zarpmasıyla ilgili kısmı atlayarak ayrıntıları kısa tutmaya çalışıyorum.

“Fuardaydık ve fırtına zıktı, bu yüzden her yeri kapattılar. Otoparka geri дцндьгьмьзде, telefonumu üzerideki standlardan birinde unuttuğumu fark ettim. Bana arabada kalmamı, telefonumu alacağını sıyledi ama giriş kapısını çoktan kapatmışlardı. Ona gitmemesini sıylemeliydim ama sıylemedim. Zitin ьzerinden atlayıp telefonumu aldı, ama geri tırmanırken bir kaza oldu. Hayatını mahvetti ve bu benim hatamdı.”

Aramızda uzun ve ağır bir sessizlik oluştu, sonunda o bir şey sıyledi.

“Eminim o buna katılmazdı.”

Bu konuda tartışacak гьсьм yok. İnsanlar bana hep bunu sıylıyor ama gerçek şu ki Romeo adaya дцндьгьnden beri benden nefret ediyor ve nedenini anlayabiliyorum.

“Neredeyse kurtulamıyordu.” Kelimeler boğazımda дьгьмleniyor. “O гьн beni rahatsız ediyor. Şimdi bile, bir fırtınanın yaklaştığını hissettiğimde nefesim kesiliyor. Bu yüzden sana atlattığımı sıyleyemem, зьнкь asla atlatamayacağım. O acıyı sonsuza dek taşıyacağım.”

“Gabriela—”

Başımı salladım, һьлв sıyleyebilecekken aceleyle kelimeleri ağzımdan zıkmaya çalıştım. “Bunu değiştiremeyeceğimi biliyorum. Bunu kabul ettim. Bu her zaman hikьyemin bir parçası olacak, ama artık yeni bir sayfa azmanın zamanı geldi. Seninle aramızdaki ilişki gezici, ama benim izin bir anlam ifade ediyor. Seni

tanımıyor olabilirim, ama garip bir şekilde, sanki seni sonsuza dek tanıyormuşum gibi. Seninle kendim olmaktan rahatım ve bu benim için nadir bir durum."

Eros sessiz kalıyor, varlığıyla beni demirliyor. ЫЗЫНЬ gıremiyorum ama bakışlarının yoğunluğunu hissediyorum.

"Yani kısaca söylemek istediğim şey şu ki senden hoşlanıyorum. Bu da ЪЫНСЬ ve son sebebim."

"Ben de senden hoşlanıyorum Gabi." Sesi boğuk zıkıyor. "Ve kalbini kıran o adam tam bir pislikmiş."

"Bundan zıkardığın tek şey bu mu?" Sessizce ғылдым.

"Hayır. Ama size bir sorum daha var."

"Nedir?"

"Eğer bir кыпекбалығы olsaydı, ne тыр bir кыпекбалығы olurdu?"

"Bu sormak için garip bir şey."

"Bana bir iyilik yap." Parmaklarını sazlarımdan arasından gezirirken, тылерim diken diken oldu.

ДЫШЫNmeden cevap veriyorum, зынкы zaten biliyorum. "Bir megalodon."

Nefesini hırıltılı bir şekilde veriyor ve mırıldanarak кыфы ediyor gibi geliyor. Nedenini bilmiyorum ama Ъzerime doğru дцныр alnını alnıma yasladığında, her şeyi unutuyorum.

"Bunu seninle yaparsam kaba biri olmayacağımı söyle bana."

"Yapamazsın." Maskesinin Ъzerinden ғылыmsıyorum. "Gerçekten senden bunu yapmanı istiyorum. Bu noktada, yapmazsan tam bir ahmak olursun."

Гцғсы hafif bir kahkahayla titriyor, ama bu his yavaş yavaş diniyor.

"Umarım bunu hatırlarsınız."

"Tamam." Ellerimi sırtına kaydırıp onu kendime doğru zektim. "Şimdi Ъtfen centilmenlik yapıp kıyafetlerimi zıkarır mısın?"

ROMEO

[GİRİŞ 003] — HATA TESPİT EDİLDİ

> Sistem durumu: Tamamen bozuk.

> İşlemci уькь: %100.

> Hata kaynağı: Gьvenli zalışma aralığı tehlikeye girdi

Ahlak sistemini kurma girişimi başarısız oldu.

> Sınırlama protokolь: izgьdьsel dьrtьler tarafından gezersiz kılındı.

> Uyarı: Kural uygulama dizisi arızalandı.

Yine de devam ediliyor.

GABİ UMUTLA, "SEN DE KIYAFETLERİNİ ZIKARABİLİRSİN," DİYE EKLİYOR.

Başımı salladım ve komodinin zekmecisini azmak izin eğildim, uyku maskesini aldım.

"Bunun orada olduğunu nereden bildin?"

"Зьнкь baktım."

"Takip etme eğilimlerinizi gizlemeye bile zalışmıyorsunuz," diyor.

"Gergin olduğunda зок tatlısın." Gцzlerim onu baştan aşağı сызьyor, уьзьньн her detayını ezberliyor ve beynime kazıyorum.

"Sence neden gergin olduğumu дьшьньyorsun?" Sesi titriyor.

"Boş laflar ediyorsun."

Bu beni гьлдырьyor. "Tamam, biraz цyleyim. Ama lьtfen bunu fazla abartmayın зьнкь bunu gerzekten, gerzekten yapmak istiyorum."

"Biliyorum." Parmaklarımla zenesine dokunuyorum, benim izin titremesinden zevk alıyorum. "Ve sana gerzekten, gerzekten de vereceğim."

Cehenneme gidecek olsam bile.

"Seni гцrebilmem gerekiyor." Uyku maskesini yukarı kaldırıyorum. "Bunu benim yapmamı mı istiyorsun?"

Dudaklarını ısıtıp başını sallıyor ve ben de tokasını yerine takıp sazlarını tokenin altına doğru ḏzeltiyorum. V̱cudu gevşiyor ve sanırım ona ızen gıstermemden hoşlanıyor. Hayatında pek ḇyle bir şey yaşamadığını ḏşññrsek bu his de şaşırtıcı değil. Bu da bana ona veremeyeceğim şeyleri vaat etme isteği uyandırıyor; mesela her zaman ona ızen gısteren adam olmak gibi.

Maskemi zıkarıp onun dudaklarını ıpṟyorum.

Dudaklarımın ilk dokunuşunda, sanki uzun zamandır bunu ızḻyormuş gibi yumuşak, ihtiyaz dolu bir ses zıkarıyor. Bu, gığşñmdeki acıyı dindiriyor, zñkñ biliyorum ki gerzekten de ızlemine zekiyor. Bana az ınce anlattıklarından sonra, beslediği canavarın ne olduğunu bilmiyor bile.

O bendim.

Baştan beri, suzlu bendim.

Ben megalodonum.

Bu, ıvñmek izin garip bir şey ama kabul ediyorum. ıcnemli olan tek şey, ıldırmek zorunda kalacağım kişinin başka biri olmaması.

Kalzalarımı bacaklarının arasına yerleştirep dilimi ağzının izine sokuyorum, onun tadıyla kendimi uyuşturuyorum. Bir s̱re ıylece kalıp, dokuz yıl ınce istediğim gibi onunla ıpṟşyorum. His fırsat bulamamıştım. Şimdi ise his durmak istemiyorum.

Gabi huzursuzlanıyor, yumruklarını kaṟşonlu kazağımanın izine sokup beni kendine doğru zekmeye zalışıyor ki beni okşayabilsin. Kımıldamadığımda, hayal kırıklığıyla homurdanıyor ve ellerini kumaşın altına sokup sırtıma bastırıyor. Eski bir yaranın izini takip etmek izin duruyor, dokunuşu o kadar nazik ki sanki onu iyileştirmeye zalışıyor gibi geliyor.

Sesli bir şekilde ırperdim ve o bunu yutkunarak karşıladı.

Son birkaç saattir onu kucaklamaktan dolayı, izine giremezsem penisim patlayacak gibi hissediyorum. Ama acele etmek istemiyorum. Aynı zamanda, ne kadar daha yumuşak olduğunu da hatırlamam gerekiyor. O kadar kırılğan ki, ona en ilkel şekilde sahip zıkma izğ̱ḏm̱ dizginlemem gerekecek.

Nefes alması izin su yẕñe zıkmasına izin verdiğimde, orada nefes nefese yatıyordu, dudakları şişmişti ve teninde hoş bir pembe kızarıklık yayılıyordu.

"Beni ıpṟğñde, gerzekten ıpṟyorsun," diye mırıldanıyor.

"İşte bu benim centilmenliğimin bir gıstergesiydi," diye takıldım onu, dudaklarımla zenesine hafifze dokunarak.

Yẕm̱ boynuna gımp̱ nefesini izime zektiğimde ṯm v̱cudu zevkle titriyor. İzimdeki kurdu ortaya zıkarıyor, beni en ilkel izğ̱ḏlerime kadar soyuyor.

Dışlerim boğazını sıyıarak, kıpṟs̱k kemiğine kadar olan bılgede kendi alanımı işaretlüyor. Tam orayı ısırdığımda, nefesi kesiliyor.

Bunu her zaman yapmak istemişimdir. Kemiklerinin ḇyñḵğ̱ beni tuhaf bir şekilde ḇyñyor. Zok garip ama birzoğunu gırḏm ve hisbiri onunki kadar narin değildi. Onu koruma ihtiyacıyla izimde şiddetli bir his uyandırıyor.

Parmaklarımı kaburgalarının üzerinde gezdirip, üstünün altından hafifce dokunuyorum. Kumaşı yukarı doğru iterken, o da kollarını kaldırıyor ve ben de kumaşı başının üzerinden geziriyorum.

Sonra da bacaklarımdan birine bile sığmayacak kadar kısa şortu geliyor. Sikimi izine nasıl sokacağımı hiç bilmiyorum ama deneyeceğim.

Onu zıplak hale getirdikten sonra, o da bana beni hissetmek istediğini hatırlatmayı kendine görev ediniyor.

"Seninkini de unutma."

Giysilerimi hızla zıkarıp onun giysilerinin yanına atıyorum. Bu sefer, bacaklarının arasına yerleştiğimde, zıplak teninin her santimini hissediyorum.

"Nasıl?" diye soruyorum.

"Zok güzel," diye hırıltılı bir sesle söylüyor.

Sıcak parmakları sırtıma bastırarak keşfetmeye başladı ve bu da bende bir  rpertiye neden oldu.

Başımı eğip meme ucunu yalıyorum, zıkardığı sesi izime zekiyorum, sonra da memesini ağzıma alıyorum. Kalça kasımı sıkıyor, oradaki kası test ederken ben de penisimi ona s rt yorum. Zaten benim izin ıslanmış durumda ve biraz daha hareket edip kendimi izine gömmek zok kolay olurdu. Ama beklemek zorunda kalacak.

Devam ediyorum, bir g  s nden diğ rine geziyorum, meme uzarlarını işkenceye maruz bırakıyorum, ta ki o kadar gerilene kadar ki, altımda kıvranıp, umutsuzca biraz sürtünme sağlamaya zalışıyor.

"Gelmek ister misin?" diye fısıldadım, kelimeleri tenine karşı.

"Evet, lütfen," diye yalvarıyor.

Parmaklarımı aramızda aşağı doğru kaydırırken g  s mden sessiz bir hırıltı yükseldi. Temasla irkildi ve okşamaya başladığımda zığlık attı.

Sırtı yataktan kalkıyor, dokunuşuma teslim olurken tüm vücudu titremeye başlıyor. Zok duyarlı, k z k şeytan otuz saniyeden kısa sürede boşalıyor, kasılmalar vücudunda dalgalanıyor ve ayak parmaklarına kadar nabız gibi atıyor.

Burada kalıp ona bunu tekrar tekrar yaptırmak zok cazip geliyor ama eğer yakında izine girmezsem, onu izlerken boşalacağım.

Ona kendine gelmesi izin birkaç dakika veriyorum, nefesini toparlamasını beklerken avuzlarımı yukarı kaydırıp ellerini kendi ellerimin altına alıyorum. Onu rehin alarak dudaklarını yakalıyorum ve kalzalarını bana s rt nene kadar  r yorum.

"Gidecek misin "

"Evet, Gabi." Ellerini bıraktım ve aramızdaki boşluğa uzandım. "O güzel k z k amcığı becereceğim."

Boğazından bir ses zıkıyor ve ben de penisimi ona s rt terek, benim izin ne kadar ıslak olduğunu d   nerek inliyorum. Sonunda onun kollarıma sarılmış olması düşüncesi aklımı karıştırıyor. Gerçek gibi gelmiyor.

Kollarımı iki yanına dayayarak, penisimin başını sıcaklığına daldırdım ve yavaşça izeri girmeye başladım. Çok sıkı olduğu izin uzun ve yavaş bir süreçti, her santimi zorlukla kazanılacaktı. Vücudu etrafımda bir mengene gibi sıkıydı ve ben daha yeni yeni izine girmiştım.

Daha derine indikçe basınç artıyor ve bekaretini aştığımda keskin bir nefes alıyor.

Orada biraz duraklıyorum, ona alışması izin zaman veriyorum.

"Bana çok iyi geliyorsun bebeğim. Sadece nefes al."

Parmaklarımı saclarının arasından gezirip başını geriye doğru eğerek onu yumuşak ve yavaşça ırmıyorum. Birkaç dakika sonra, etrafımda rahatlamaya başlıyor ve ben de santim santim daha derine iniyorum, ta ki beni alabileceği en derin noktaya ulaşana kadar.

"Benimle konuş," diye mırıldandım ona doğru.

"Çok büyüksen," diye hışkırarak söylüyor. "Hayatta kalma şansımı fazla abartmış olabilirim."

Aramızdaki boşluğa doğru bakarken eğlencemi bastırıyorum. Onun bana doğru azılmış, penisimin izinde olduğu gıcırtaş, şüphesiz hayatımda gırdığım en ateşli şey.

Убьмь elimle ovuşturarak, onu benimle doldurana kadar becerme isteğini bastırmaya çalışıyorum.

"Birkaç dakika bekle," diyorum ona. "İstersen bütün gece böyle kalabiliriz."

Başını sallıyor ve ben de vücudundaki gerginliği gidermek izin boynundan yukarı doğru ırmışarak dudaklarını tekrar ırmıyorum. O anın büyüküne o kadar kapılıyor ki, bana sırtınmaya başladığını fark ettiğinden bile şüpheliyim. En azından hafif bir inilti zıkarana kadar.

"İyi misin?" diye soruyorum, sesimdeki gerginliği duymamasını umarak.

Ona karşı on yıldır izimde biriktirdiğim arzuyu dışa vurmamak izin kendimi zor tutuyorum.

"Daha iyi." Başını salladı. "Şimdi denemek istiyorum."

Rahatlama hissim elle tutulur derecede ve kalzalarımı hareket ettirip geriye doğru kayarak ıslak vajinasının izinden gezerken, saplantım bir sarmala dırmışıyor.

Ona doğru hamle yaptım, o beni sıkıca kavradıkça tüm vücudum titredi.

Kendimi ona bir psikopat gibi dik dik bakarken, nefesindeki her titremeyi ve kesintiye izime zekerken buluyorum. O kadar güzel ki, ona delicesine aşığım. Hiçbir şey bu kadar iyi hissettirmemeli. Şimdi ondan uzak durmak izin aziz olmam gerekirdi.

İzten ize bilmeli, neyi serbest bıraktığını hissetmeli. Canavarı tekrar kafesine koyamam. Ondandır bir tat aldı ve şimdiden tehlikeli, sarsılmaz bir dırmışnce DNA'ma yerleşti.

Bana ait.

Bu iddia, izimdeki cinsel arzuyu onun izine sokma isteğini daha da artırıyor.

Ben daha sertse ittikse Gabi zılgılık atıyor, tırnaklarım sırtımı sıyırıyor ve başı yastığa dışıyor.

"Aman Tanrım, bu zok yoğun bir his." Kelimeler nefessiz bir şekilde ağızından dışıyor.

Vücudunda gerilim yayılıyor, beni sıkıca kavradıkça meme uçları sertleşiyor. Akıl sağlığını bir iplikle koruyorum.

Kendimi doğrultup bacaklarını daha da aztım, böylece klitorisini okşarken onu becermeye devam edebildim.

"Yine mi gel bakalım?" diye hırıltılı bir sesle konuştum.

Onu daha da unutulmaya doğru iterken ve kendimi tutmanın işkencesiyle boğuşurken, o inliyor.

"Benim izin gelmeni istiyorum bebeğim," diye hızkıra hızkıra sızıyorum.

Sesimdeki acı onu sınırın ıtesine itiyor ve etrafımda kasılmaya başladığı anda her şey bitiyor. Onun dayanabileceği en derin noktaya kadar kendimi gıcıyor, bacaklarını sertse kavrayarak penisimin izine boşalmasını izliyorum.

"Kahretsin." Başım geriye dışerken sert bir nefes verdim ve artı sarsıntılar devam ediyordu.

Yoğun olacağını biliyordum ama gızlerimin ışığının sızacağını tahmin etmiyordum. O kadar şiddetli boşaldım ki neredeyse bayılacaktım.

"Her şey yolunda mı?" diye sordu Gabi, kulaklarıma dolan kan uşından sesi boğuk zıkıyordu.

"Mükemmelden de ıte." Vücudumu onun ızzerine indirip, uşın avuzlarımdan arasına alarak dudaklarına hafifse dokundum. "Sen kusursuzsun, Gabriela. Bunun farkında bile değilsin."

Kollarını bana dolarken ve sıkıca sarılırken sesi duygudan titriyor. "Teşekkür ederim."

Biliyorum, iltifat aldığında kendini garip hissediyor. Hep böyle olmuştur. Ama buna alışmak zorunda kalacak zınk ben ona iltifat etmeye devam edeceğim.

Onun izinde kalıp bir süre onu ırıyorum, ta ki penisim başka planlar yapmaya başlayana kadar. Bu arzuya yenik dışmeden ınce duruyorum ve kendimi onun sıcaklığından dışarı zekmeye zorluyorum. Zaten canı yanmış olacak ve onu bın gece becermek istesem de, beklemek zorunda kalacak.

Aşağıya baktığımda bakire kanının penisimi lekelediğini gınce, izimde derin, hayvansı bir tatmin dalgası yükseliyor. Bu manzaradan ne kadar zevk aldığımda sapıkça bir şey var. Bu, saplantımı besliyor ve dışıncelerimi kalıcı bir sahiplenme hakkında daha karanlık bir alana sızıyor.

Bu fikirleri aklımdan bile geziremiyorum.

"Bir dakika bekleyin," dedim ona. "Hemen dıneceğim."

Başını salladı ve bakışlarım onun ızzerinde gezindi; tamamen kemiksizdi, benim vajinasından damlıyordu.

Kahretsin, bu zok seksi.

Kendimi zorla banyodan uzaklaştırıp izeri giriyorum. Kъvetin suyunu azıp sıcaklığını ayarlıyorum, sonra da tıpayı kapatıyorum. Bunlar alışmaya başlayınca, Gabi'nin sevdiği tьm kızsal şeyleri izine dцkьyorum. Bir zeşit toz. Кцрк. Bir banyo bombası.

Kъvet dolarken, bir bez alıp penisimdeki kanı siliyorum, o zarpık hatırlatıcıyı bir tьrlь unutamayacağımı biliyorum. Şimdilik, bezi katlayıp tezgьhın ьzerine koyuyorum ve onu almak izin odaya geri dцnьyorum.

Yatağa yaklaştığımda, guğsьnьn hafifze inip kalkmasını incelemek izin duraklıyorum. Uyuyor değıl, ama onu orada bırakırsam yakında uyuyacak.

Bu sahne, kendimi kaptırmamam gereken bir dizi dьşьnceyi daha tetikliyor. Sonsuza dek her gece zıplak bir şekilde yatağımda yatması...

Sonra, saat gibi dьzenli bir şekilde, babamın sesi kafamın izinde beliriyor.

Ta ki ona zarar verene kadar.

Bu kazanılmaz.

Bu sıızler, Gabi sessiz krizimi bцlene kadar, bozuk bir plak gibi izimde yankılanıyor.

"Bьtьn gece orada durup bana цylece bakacak mısın?"

Onun ьzerinde, sanki aklını kazırmış bir seri katil gibi dolandığımı hissetmiş olmalıydı; izindeki ikilikler bugьn hangi tarafın kazanacağını merak ediyordu.

"Sana bakmaktan hoşlanıyorum." Ona doğıru yaklaşıp elini tutuyorum, bileğinin narin tenini цртьkten sonra elini boynumun arkasına doluyorum.

"Bцyle bir şeyi her sapık sıızler," diye dьşьnьyor.

Onu kollarımın arasına alıyorum ve o da şaşkınlıkla hafif bir ses zıkarıyor.

"Bunu sizin izin bu kadar kolay yapabilmeniz rahatsız edici."

"Bu kadar kolay hırsızlık yapılabiliyor olması rahatsız edici."

Onu kъvete taşıırken bu sorunlu dьşьnce aklımdan zıkmıyor ve bilmediğı beş ek korumanın yeterli olup olmadığını sorgulamama neden oluyor.

Imperium'la uğraşıyorum, sohbetlerini yerel haberlere ve polise sızdırıyorum. Gelecek hafta, ortak evlerinden birine yaptığım baskında bulduğum sabit diskleri izeren bir paket alacaklar. Orada, normal şartlarda uzun hapis cezalarını garantileyecek kadar kanıt var. Ancak hayatlarının dijital kazısı, aralarında ortak bir nokta buldu. Hepsi цnde gelen ailelerden, iyi bağlantılara sahip ve bazıları da IVI'nin izinde yer alıyor. Yani sıızıntılar, kalıcı bir sorun izin sadece gezici bir зцзьm. Onlar yasal bir mьcadeleye hazırlanırken, bu bana tьm цргьtlerini yerle bir etmenin yolunu bulmak izin biraz zaman kazandıracak, ьstelik onları kamuoyu цnьnde rezil etmenin de ek bir faydası olacak.

Onlar mercek altında olacaklar ve Gabi ek korumayla daha gьvende olacak. Ama ellerindeki kaynakları bildiğim izin, bu sorunu halledene kadar rahat uyuyamayacağım. Sadece bir savaş başlatmadan bunu yapmanın bir yolunu bulmam gerekiyor.

Bu arada, zati katının ikinci katındaki misafir odalarından birinde kendime bir yer edindim. Gabi'nin odasından yeterince uzakta, bu yüzden fark etmeyecek ve g vvende olduğundan emin olana kadar onu yakından takip edebileceğim.

K vete girerken "Ne yapıyoruz?" diye soruyor.

"Banyo yapalım." Onu kollarımda hafifçe kaydırıp ikimizi de suya indirdim. "Bu ağrıya iyi gelecektir."

 zini zekerek bana yaslandı, ben de bedenini bacaklarımın arasına aldım. Neyse ki babam, Vitale soyundan gelenleri ağırlamak izin zati katının tamamına ekstra b   k küvetler ve duŐlar yerleŐtirmiŐti.

Ne yazık ki, Gabi'ye yaptığım Şeyi burada  Ğrenseydi y   ndeki hayal kırıklığını da hayal ediyorum. Ama o başını omzuma yaslayıp bedeni benimkine yapıŐırken, gerçekten de umursayacak bir Şey bulamıyorum.

Bu durumun ne kadar farklı Şekilde kontrolden zıkabileceğinin farkındayım. Hem anne babamızı kaybetmenin yaraları henüz tazeyken, hem de tüm ailemi etkileyecek bir savaş baŐlatabilirim. Gabi'nin bana bağlı olmadığı bir hayat kurma Şansını mahvedebilirim ve izimdeki sapık taraf bu fikri sevse de, ger ekzi değil.

Yanımda onun güvenliğini garanti etmenin hiçbir yolu yok ve bir kriz gezirip ona zarar verebileceğim düşüncesi, aŐamayacaĐımız bir engel olarak her zaman aklımızda kalacak.

Bencil olmasaydım, Şimdi uzaklaŐır ve hayatını uzaktan izlemeye devam ederdim. Ama bunu düşünmek bile bedenimi isyan ettiriyor.

Kollarımın onu daha sıkı sardığını hissediyorum ve sarılmaktan nefret eden biri olmasına rağmen Gabi, benimle birlikteyken bundan rahatsız olmuyor gibi g     yor. Bunun hiçbir Şey ifade etmemesi gerekirdi, ama ediyor.

Bu, Şu an izin benimle kendini g vvende hissettiği anlamına geliyor.

En azından gerçekte kim olduğumu öğrenene kadar.

GABRIELA

UYANDIĞIMDA KENDİMİ DİNLENMİŞ, AĞRIYAN YERLERİMLE VE BİRAZ DA ЫZĞЫN hissediyorum, зынкъ Eros'un yatağının boş olduğunu гырыyorum. Bu şekilde hissetmem aptalca, зынкъ bana geceyi burada gezireceğini ama sabaha kadar gideceğini сыylemişti. Bir referans nokta yok ama eminim ki гыndelik ilişkilerin бцyle уыгыmesi gerekiyor.

Ancak дын gece hiz de sıradan gezmedi. Romeo ile paylaşmayı hayal ettiğim her şey gerçekte oldu.

Eros'a gezici bir varlık olmadığını сыylemiştim ve bunu gerçekten kastetmiştim. Ama izime doğru batarken hayal edebildiğim tek уыз, bir тырлы unutmadığım уызды.

Sonrasında suzluluk duygusu izime işledi ve ikisine de bir şekilde ihanet ediyormuş gibi hissettim. Bu beni daha da ikilemede bıraktı, ama o bana bakarken bunu aklımdan uzaklaştırmaya çalıştım. Кывette birlikte uzandık, neredeyse onun Ыzerinde uyuyakalacaktım, sonra beni kuruladı ve yatağıma geri taşıdı.

Onun bedeninin sıcaklığına sarılmış, kolu belime dolanmış halde uykuya daldım.

Onunla bu kadar rahat olmam biraz rahatsız edici. Başkalarının bana sarılmasına bile izin vermeyi sevmem ama onun kollarında zihnim sakinleşiyor ve gerginlik ortadan kalkıyor.

Sanki bedenim onda tanıdık bir şey, гыvenli bir şey buluyor.

Belki de biraz fazla гыvenli.

Kendimi bu kadar rahat hissetmemin sebebinin onu zaten tanıyor olmam olabileceğine dair paranoyak bir дышыnce aklıma geliyor.

Gezmişteki kalp kırıklığımla, şu anki nişanlılığımdan daha çok ilgilenmesi bana garip geldi. Riccardo hakkında hiçbir şey sormadı, ama eğilimlerini bildiğim izin, onu zaten tanıyor olma ihtimali var. Belki de bu уызden rahatsız olmadı.

Telefonumu almak izin дцндыгымде, komodinin Ыzerinde bir hediye kutusu fark ettim. Kutunun Ыстыне iliştilmiş bir kart ve ayrı olarak katlanmış bir not beni bekliyordu.

Kutunun izine g  z attı ımda zikolata kaplı kirazlar g  rd  m ve notunu okuyunca istemsizce g   msedim.

   nk   d  n gece seninkini aldım.

Huzur içinde yat bekaret

Şöyle bir mizah anlayışı var ki, g  lmenin uygun olup olmadı ı nı sorgulamanıza neden oluyor. Ve bu, "Bu gerzekten bir  aka mı?"  eklinde bir sorgulama değil. Daha zok, "Buna g  ld    m izin aklımı mı kazırdım?"  eklinde bir sorgulama.

  u an ona mesaj atmak istiyorum ama   nce kartın içinde ne olduğuna bakmak istiyorum. Arkasında altın rengi bir m    r bulunan mat siyah bir zarf. Biraz gizemli geliyor ve zarfı a tı ımda nedenini anlıyorum.

Davenport Manor After Dark'ta g  nah dolu zevklerle dolu bir geceye davetlisiniz.

Maske takmak zorunludur. Uygunsuz davranışlar teşvik edilir.

Gece yarısı varın ve heyecan ve gerilim dolu bir d  nyaya adım atın.

 ddia Sinyalleri: Avcı/Av

Altın yaldızlı harflere bakıyorum, sonra da etkinliğin kurallarını ve beklentilerini izeren listeyi bulmak izin ka ıdı zeviriyorum. Birden iki şeyi fark ediyorum.

Bu, onun Derneğin  yesi olması gerektiği anlamına geliyor. Davetiye alabilmesinin tek yolu bu.

Ayrıca, gitmek istediğimi kızlara ancak yakın zamanda sı ylemi  olmam da biraz fazla tesad  f gibi geliyor. Ama bu konuşma bir konferans salonunda gerzекle ti, bu y  zden onun bunu nasıl bilebilece ini anlamıyorum.

  te yandan, denemek istediğim şeyler hakkında uzun uzun konuştuk. Ona korku ve ilkel oyunlara ağırlık veren kitaplardan sahneler g  nderdim ve karnavallara olan sevgimi biliyor. Bunlar tam olarak sır değil. Ama sır olsalar bile, yine de ortaya zıkaraca ından    pheleniyorum.

Onun takip etme becerileri biraz korkutucu, ama hayatıma bu kadar dahil olmasının garip bir şekilde bağımlılık yapıcı bir yanı olduğunu da inkar edemem.

Telefonum zaldı ve arayanın o olduğunu g  r  nce  a ıırmadım. Rutinimi ezberlemi  gibiydi; uyanma saatime kadar. Uyku d  zenim gez başlıyor, bu y  zden     leden sonra derslere katılıyorum ve en verimli olduğum gece saatlerinde zalı ıyorum.

Eros415: İyi g  nler, k    k k  pekbalı ı.

BiteSizedGabi: İyi g  nler     

Eros415: Vajinan hâlâ ağrıyor mu?

Bedenim onun hatırasına isimde tepki veriyor. Onu hblb hissettiğimden his şüphem yok.

BiteSizedGabi: Evet.

Eros415: İyileştirmesi için öpmemi ister misin?

BiteSizedGabi: Evet, o da doğru.

Eros415: Tam da tahmin ettiğim gibi. Yoldan çıkmışsın.

BiteSizedGabi: Seni yoldan çıkaranın ben olmadığımı nereden biliyorsun?

Eros415: Bu, bir zamanlar iyi biri olduğum anlamına gelir. Pek olası değil.

BiteSizedGabi: Sözüñüze inanmak zorundayım. Kirazlar ve davet için teşekkür ederim...

Eros415: Yani bu bir evet mi demek?

BiteSizedGabi: Kesinlikle evet.

Eros415: Şeytan emoji. Buzdolabına senin için bir şey bıraktım. Beppe kahvaltısını çoktan yaptı (gerçi aksini söyleyecektir) ve yürüyüşe çıktı.

Yatağın ucunda horlayan Chihuahua'ya şöyle bir gıız attım. Gitmek istememesine şaşmamalı.

BiteSizedGabi: Köpeğimin sizinle bu kadar isteyerek birlikte gitmesi beni endişelendirmeli mi?

Eros415: Asıl endişelenmeniz gereken şey, sizin de aynı şeyi yapıyor olmanız. Yatak odanıza maskeli yabancı adamları sokmak mı? Dürüst olmak gerekirse Gabi, bu biraz akıl dışı.

BiteSizedGabi: Bunu teşvik eden adam böyle diyor.

bzerime bornozumu gezirdim ve sessizce mutfığa indim. Buzdolabında, en sevdiğim pastaneden bir başka parfe buldum; bu sefer kirazlıydı.

BiteSizedGabi: Burada bir tema seziyorum.

Bana Ghostface'in şu yazılı bir meme'ini geri gönderdi: "Birlikte randevuda olduğumuz halde, bunu sadece birimizin bilmesi çok hoşuma gidiyor."

BiteSizedGabi: Buna gülmemeliydim.

Eros415: Ve yine de öylesin.

Etrafıma bakındığımda, sanki beni gerzekten gürebiliyormuş gibi bir ırperti hissettim. Bunun dışıncesinin neden ırperme yerine izimde karanlık bir heyecan yarattığını bilmiyorum. Benimle ilgili ciddi bir sorun var.

Belki de biraz aklımı kazırmışım.

Kahvaltı barında oturup parfe yiyorum ve gъnъmъ planlıyorum. Artık zati katının sessizliğinde zalışabildiğim izin, bitirme tezim izin gerekli zalışmalarımda ilerleme kaydettim ve bu ivmeyi korumak istiyorum. Sınıftaki kaosun dikkatimi dağıtmaması işleri zok daha kolaylaştırıyor ve eğer mъmkъn olsa, ıdevlerimin bъуъk kısmını burada yapardım.

Bu fikri hayata gezirmek izin zizim masaları, kumaş askıları ve tasarım arazlarının fiyatlarını araştırıp Pinterest panosuna ekliyorum. Bu daha zok bir hayal, zъnkъ buradan tamamen zalışabilmek izin gereken her şeyi karşılayamam. Doğrusunu sııylemek gerekirse, programı sanal olarak yapabilseydim, bunu tercih ederdim. Yalnız başıma, sessizlikte ve tam konsantrasyonla daha iyi zalışıyorum.

Бътъn bir stъdyoyu hayal etme girişimimi bitirdiğimde, duş alıp gъne hazırlanmaya başlıyorum. Telefonuma hızlıca bir gъz attığımda Eros'tan iki yeni mesaj olduğunu fark ediyorum.

Eros415: Günün kıyafeti fotoğrafı.

Eros415: Beyaz çorapları giy.

BiteSizedGabi: Bu yeni bir cinsel sapkınlık mı?

Eros415: Benim fetişim sensin.

Kalbim gııgъmde bir an durup kıpırdanıyor, sonra kendime sakin olmam gerektiğini sııуъyorum. Bu adama bağlanamam.

Yine de bu, meşhur beyaz zoraplarımı bulmak izin dolabıma gitmeme engel olmuyor. Instagram hesabımı takip ettiğini biliyorum, bu yъzden diz ыstъ ırgъ zoraplardan bahsediyor. Onları pembe bir etek, kiraz desenli bir hırka ve kırmızı bir bereyle kombinliyorum. Bir fotoğraf zekip gıunderdiğimde, saniyeler içinde iki yanıt alıyorum.

Eros415: Sistem Tercihleri Güncellendi: Pembe artık en sevdiğim renk.

Eros415: Bu gece onları senden çıkaracağım.

BiteSizedGabi: şimdi gelip onları soyabilirsiniz.

Eros415: Beni kışkırtma. Ödevlerin var. Ekstra puan kazanmana daha sonra izin veririm.

BiteSizedGabi: Senin için... çaba göstermeye hazırım.

Koridorda ilerleyip odama uğrayarak Beppe'yi alıyorum. Hafta sonlarını uyuyarak gezirmeyi seviyor ve ben zalışırken rahatlayabileceğini biliyor. Onu zalışma alanındaki yatağına yatırıp oturuyorum ve meslektaşlarımdan aldığım eleştiri notlarını gızden geziriyorum.

Mezuniyet koleksiyonumun teması "cilveli ve akademi". Renk paletim ise ağırlıklı olarak toz pembe, fildişi, azık pembe, koyu gri ve siyah tonlarından oluşuyor.

Tasarım ızeti, kısa kesimli tıvit ceketler, pileli etekler, fiyonklu bluzlar, kabarık kollu hırkalar ve birkaç dekonstrüksiyonlu okul ıniforması gırdıyıyor.

Sıstemeler ve aksesuarlar klasik ve sade; ırgı ve fırfırlı zoraplar, kurdeleli kolyeler, inciler ve Mary Jane ayakkabılar.

Genel olarak, profesırdımın geri bildirimi iyiydi. Niş bir pazar olduğunu, ancak mışteri tabanımı tanımlayabildiğim sırece, benzersiz bir stile sahip gızlı bir koleksiyon olduğunu sıyledi.

Akran değerdirmeleri sırasında, beklediğim bazı yorumları aldım. Çok romantik. Çok kadınsı. Biraz "uzuk". ızte yandan, net sesim ve gızlı işziliğim hakkında olumlu notlar da vardı; birkaç ıvgı dolu yorum da geldi. Bir sınıf arkadaşım, Elle Woods ile Blair Waldorf'un karışımı olduğunu ve çok beğendiğini sıyledi. Hatta iki arkadaşım, kıyafetleri kendilerine saklamaları şartıyla benim izin mankenlik yapmayı teklif etti.

Sonra, elbette, Bethany ve arkadaş grubu vardı. Bana koleksiyonun trajik bir gezmiş olup olmadığını sordular ve onu "alışveriş merkezi gotik tarzı ile bıyıkannenin dantel ırtılerinin karışımı" olarak nitelendirdiler. Profesör Harlow, geri bildirimlerinin yapıcı olmadığını hemen belirtti, bu da yorumlarına son verdi ama eğlencelerini kesmedi. Dersin geri kalanında kıkırdadılar, birbirlerine fısıldadılar ve bana bakışlar attılar.

Uzun zaman ınce, sosyal ortamlarda sessiz olduğum izin bazı insanların beni her zaman kolay hedef olarak gıreceğini ığrenmiştim. Ama anlaşılan o ki, Bethany ve arkadaşlarının kaba davrandığı tek kişi ben değilmişim; bu durum, koleksiyonlarının değerdendirilmesi sırasında azıkza ortaya zıktı. Yapıcı ama sert geri bildirimlerden sonra, sınıfa geldiklerinden çok daha moralsiz bir şekilde ayrıldılar.

Bunu gız ınde bulundurarak, yorumlarını bir kenara bırakıp geri kalanına odaklanıyorum. Teknik zizimlerimde birkaç revizyon yapıyorum, bir dikiş zizgisini ve bir kapatma mekanizmasını ayarlıyorum, ardından hibir zaman tam olarak memnun kalmadığım bir silbete geziyorum. Bu işlem tamamlandıktan sonra, kalıpları gıncelliyorum. Gelecek hafta, prova kumaşlarından prototiplerimizi dikmeye başlayacağız ve nasıl sonuzlanacaklarını gırmek izin sabırsızlanıyorum.

Saate tekrar bakmak izin durduğumda, akşam vakti yaklaşıyordu. Beppe uykulu gızlarla bana bakıp esnedi ve yavaşça yatağından kalkıp gerindi.

Julian ve onunla kısa bir уѣѣуѣ yaptıktan sonra Beppe'yi besliyorum ve bir sandviѣ yapıyorum, yerken Eros'a bir meme gönderiyorum.

On dakika sonra hala cevap vermedi, bu da günün bu saatinde alışılmış bir durum. Bana daha önce gönderdiği, öğleden sonranın ortasında yatakta uzanırken çekilmiş fotoğrafını hatırlatıyor. Bu sessizlik anlarında uyuyor mu diye merak ediyorum. Eğer  yleyse, onun çalışma saatleri benimkinden bile daha gez oluyor ki bu pek yaygın değil. Aslında, tanıdığım sadece bir kişi daha bütün gece ayakta kalıyor.

Bunu d ş nd k ze izimi bir panik kaplıyor, ama hemen kendimi toparlıyorum. Onun Eros olması imkansız. Beni sevmiyor bile.

Bu düşünceyi aklımdan uzaklaştırarak, bir battaniye alıp Beppe ile birlikte koltuğa yerleştim. Kızlarla grup sohbetine katıldım ve çok beğendikleri kitabı aldım.

Hikayeye yeni başlamıştım ki, tanıdık bir mide bulantısı dalgasını tetikleyen bir mesaj aldım.

Riccardo: Bu akşam yatırımcılar yemeğimiz olduğunu söylemeyi unuttum.
Saat 18:30'da orada olman gerekecek.

Telefonuma şaşkın ve sinirli bir şekilde bakıyorum. şimdiye kadar Riccardo ile sadece ailelerimizin bulunduğu toplantılar yaptık. Onunla yalnız kalma fikri beni rahatsız ediyor, hele ki hazırlıklı olmadığım bir akşam yemeğinde. Bu da hazırlanmak izin bana sadece bir saat bırakıyor ve son dakika planları tanıdık bir korku duygusunu tetikliyor.

Özellikle Riccardo gibi bir grup erkekle yapılacak bir sosyal toplantıya hazırlanmaya hız vaktim olmadı. Onlara ne diyeceğim ki?

Gitmek istemiyorum. Ama her zamanki gibi iki gerzek arasında kaldım.

 nsanları memnun etme isteğim, huzuru korumanın en güvenli sezenek olduğunu söylüyor. Bu, başkalarının rahatını önceliklendirmek üzere eğitilmiş yanım; oysa onlar benim rahatımı umursamıyorlar. Eğer umursasalardı, beni en başından beri bu duruma zorlamazlardı.

 zimdeki filtrelenmemiş taraf, asla yüksek sesle söylemeye cesaret edemediğim şeyler yüzünden onlara kırg n. Her pes ettiğimde, yavaş yavaş boğuluyormuş gibi hissediyorum.

Riccardo benim ilgi alanlarımın h zbirini bilmiyor, bilseydi de eminim kabul edilemez olduklarını s yl rdi. Tasarımın sadece bir hobi değil, gerzekten yapmak istediğim bir şey olduğunu bile anlayamıyor. Hayvanlara olan sevgimden haberi yok ve vejetaryen olduğumu bile fark etmediğinden oldukça eminim. Ne kadar hassas olduğumu veya ne kadar derin duygular beslediğimi görseydi, bana zayıf derdi.

Onun gözünde ben, onun bir uzantısından başka bir şey değilim; en azından bir kad n n ona dokunmasına izin vermesi gerektiğinin kanıtı olarak gösterebileceği biriyim. Beni bir insan olarak görmüyor.

Bu arada, kendi ailem de aynı fikirde değil. Ya bir уѣкъм ya da bir piyonum ve kendimi daha katlanılabılır kılmak izin џfkemi yutmaktan зок yorulдум. Şu anda, Romeo'nun гънлѣгъме yazdığı ve bana зок dokunan her şeyi дѣşънmeden edemiyorum.

İzin mi bekliyorsunuz? Tamam, size izin vereceğim.

Başkalarıntın kendilerini rahat hissetmelerini sağlamak sizin гүreviniz değil.

Onlara defolup gitmelerini сııylemeyi hız дѣşъндънъз тѣ?

"Hayır" tam bir съмledir, Gabi.

Bir anlığına, Riccardo'ya бııyle bir mesaj гүndermeyi hayal ediyorum.

Hayır. Defol git.

Eğer gerzek sonuzları olmasaydı ve zatışma beni fiziksel olarak hasta etmeseydi, bu дъnyanın en гъzel hissi olurdu. Ama eğer tavır almazsam, hayatımın geri kalanı бııyle gezecek.

Bana emirler verilecek, kimliğim Riccardo'nun karısı olmaktan başka bir şey olarak гүгълmeyecek. Bu kez, bu gerzeklik onu kızdırma дѣşъncesinden daha korkutucu geliyor.

Bu уѣzden, normalde sahip olduğumdan daha fazla cesaretle, izten ize bunun beni hızbir yere гүгълmeyeceğini bilmeme rağmen, bir deneme yapıyorum.

Bzerinde fazla дѣşънmeden metni yazıp гүnderiyorum.

Bu hafta sonu bitirme projem üzerinde çalışıyorum. Eğer sakıncası yoksa evde kalmayı tercih ederim.

Dehşet izinde, bir an sonra telefonum zaldı ve ekranda onun adı belirdi. Nefesimi tuttum, telefonu азмamayı дѣşънърken adeta donakalmıştım. Ama biliyordum ki bu durum onun izin kesinlikle sorun yaratacaktı. Bu уѣzden isteksizce cevap verdim.

"Merhaba?"

"Gabi." diye sert bir tonla selamladı beni. "Biliyorsun, seninle evlenmeyi kabul ettiğimde Michael'a okulunu bitirmenin iyi bir fikir olduğunu сııylemiştim. Ama eğer bu geleceğimizin џнъne geziyorsa—"

"Цyle değil," dedim hızla, panik izimi kaplamıştı.

Bunun bir tehdit olduğundan hız şъphem yok ve Michael'ın benim son yılımı mahvetmesine izin verip vermeyeceğini sorgulamama gerek yok. Benden bir an џnce kurtulmak istiyor.

Riccardo dişlerini sıkarak, "Sen benim karım olacaksın," diyor. "Цnceliğin bu. Tek yapman gereken gelip гъzel гүгълmek. Gerzekten zor değil. Yatırımcılarım seninle tanışmak istiyor, bu уѣzden bu konuda pazarlık yok."

Гүзlerimi kapatıyorum, arkamdaki baskıyla тѣcadele ederek. "Tamam."

"Angelo'nun doğum гънъ partisinde giydiğin o siyah elbiseyi giy. Şık гүгълmenі istiyorum ama гъкъş olmamanı da. Gitmeden џnce bir fotoğraf зekip bana гүnder ki saзını ve makyajını гүrebileyim."

Telefonunda benim fotoğrafımın olması dışıncesi bile beni ırptiyor, hele o elbiseyle beni bir gısteri atı gibi oradan oraya sırklemesi hı aklıma gelmiyor. Ama ıniversitedeki son yılımı kullanarak ne yaptığını gayet iyi biliyor. Başka sezeneğim yok.

"Peki."

"Etkinlik, İVİ ziyafet salonunda saat 18:30'da gerzkeleşecektir. Kıpęinizi evde bırakın ve geğ kalmayın."

Zoraki bir onay sesi zıkarıyorum ve o da veda etmeden telefonu kapatıyor.

Sonraki birkaç dakika boyunca kendimden gezmeye zalışırken Beppe beni teselli etmeye zalışıyor. Onu geride bırakmak istemiyorum ama Riccardo beni boğma pozisyonunda tutuyor.

Kalan azıcık zamanımla kendimi harekete gezmeye zorluyorum ve talimatlarını yerine getiriyorum. Giymemi emrettiğı siyah organza bebek elbisesi dizimin ortasına kadar uzanıyor ve bunu bir yatırımcı yemeğı izin sezeceğim bir şey değıl. Normalde partilerde giydiğim bir elbise ama bu gece daha zok cenaze kıyafeti gibi geliyor.

Zamanım kısıtlı olduğı izin her zaman giydiğim aynı siyah saten platform topuklu ayakkabılarımı giyiyorum ve sonra makyajımı tazeliyorum. Birkaç damla sabitleyici pudra ve hızlı bir saz kontrolünden sonra bir fotoğraf zekiyorum ve Riccardo'ya gınderirken ekrana dik dik bakıyorum.

Eros'a gınderdiğim fotoğrafların aksine, bu fotoğraf beni iğrenz ve değersiz hissettiriyor. Onun bana dokunmasına izin vermek zorunda kaldığımda neler olacağını hayal bile edemiyorum. Dışıncesi bile midemi bulandırıyor.

Riccardo: Tekrar dene. Bu sefer gülümseyen bir tane gönder.

Telefonu tutarken, onun talimatına dikkatlice bakıyorum.

Riccardo'nun en kıtz anlamda baskıcı olacağından hep şıphelenmiştim ve şimdi bana gerzek yızny gıstermeye başlıyor.

İstemiyorum ama yine de sahte bir gıymseme takınıp gıncellenmiş fotoğrafı ona gınderirken aklıma okul geliyor.

Riccardo: Çok daha iyi. Unutmamalısın ki ben sana yatırım yapıyorum Gabi. Bir getiri bekliyorum.

Ona kuma emoji si gındermek zok cazip geliyor ama bunun yerine kendimi korumayı tercih ediyorum.

Gabi: Birazdan görüşürüz.

Beppe'yi koridordan aşağıya gıtdırdığымde, Julian'ı mutfakta yemek bulaşıklarını yıkarken buldum. Bana baktı ve kaşlarını zattı.

"Bir yere mi gidiyorsunuz, Bayan Bianchi?"

"Riccardo, İVİ ziyafet salonunda bulunmamı istedi," diye yanıtlıyorum ciddiyle. "Saat altı buzukta orada olmam gerekiyor ve Beppe'yi getiremeyeceğimi

sıyıldı, bu yüzden önce onu dışarı çıkarmam gerekecek."

Julian başını sallarken zenesi kasıldı. "Zantasını getirin. Etkinlik boyunca onu yanımda tutacağım."

Kaburgalarımın etrafındaki baskı biraz gevşedi. "Emin misin? Riccardo kızabilir."

"Neyse ki, Riccardo'ya hesap vermek zorunda değilim."

Eğilip Beppe'nin tıylerini okşadığımda derin bir rahatlama hissettim. Sadece onun yanımda olması bile kendimi daha iyi hissetmemi sağlayacak. Araba yolculuğunda sinirlerimi yatıştıracak ve bu gece yapmam gerekenleri yapmam izin bana cesaret verecek.

"Hemen geri döneceğim," dedim Julian'a.

Odamıza döndüm ve Beppe'nin bez zantasını aldım. Koridorda yürürken Julian'ın telefonda biriyle kısık sesle konuştuğunu duydum. Ama yanına vardığımda, gırışme zoktan bitmişti.

"Hazır mısın?" Asansörde yanıma geliyor.

Nefesimi dışarı veriyorum. "Elimden geldiğince."

GABRIELA

"КЦРЕЃИ GETİRMEYİN" İBARESİNİN NERESİNİ ANLAMADIN?" DİYE SORDU RİCCARDO, BEN Beppe'yi Julian'a teslim ederken.

Gıçsımda giderek бьуьуен endişeyle parmaklarımı birbirine kenetliyorum, ama Julian cevap vermemi engelliyor.

"Кцреғини her zaman onun yanında tutmam konusunda kesin talimatlar aldım."

Julian'a gıızlerimi kırpıştırarak baktım, neden beni koruduğunu merak ediyordum зынкъ Michael'ın ona бцyle bir talimat vermediğini biliyordum.

Riccardo zenesini sıktı, muhtemelen bunun bizim дьныамызда işlerin бцyle уьгьmesinden kaynaklandığını дьşьньyordu. Evlenene kadar babalarımız kuralları koyar, sonra da kocalarımızın гцrevi olur.

Riccardo, "Pekala," diye kabul etti. "Ziyafet salonunun dışında bekleyebilirsiniz."

"Бзгьнъм, тьмкьн деғил," diyor Julian. "Сızleşmemde доғrudan гцгьş hattına ihtiyacım olduғu belirtiliyor."

Riccardo'nun alnındaki damar, hırıltılı bir sesle konuşurken zonkladı. "Ben onun nişanlısıyım. Benimle iyi gezinecek."

"Onun kocası olduғunuzda, sızleşmeyi istediğiniz gibi деғиştirebilirsiniz, ancak o zamana kadar, gelen emirleri yerine getiriyorum."

Riccardo, Julian'a ıfkeyle bakıyor, ama Julian his etkilenmiyor. Julian зок daha iri bir adam ve Riccardo, isterse onu bir sinek gibi savuşturabileceğini biliyor olmalı. Beni korumak izin neden yalan sızylediğini anlayamıyorum. Sebepleri ne olursa olsun, ona minnettarım. En azından beni koruyacak birinin olduğunu biliyorum.

"Riccardo," diye seslendi biri odanın diğєr ucundan. "Gel, aramızdaki tartışmayı зцз."

"Şu an bununla uğraşacak vaktim yok." Riccardo, kolumdan tutarken Julian'a son bir sert bakış attı. "Hadi ama, Gabi."

Sonraki otuz dakika boyunca beni odanın izinde сьгьklemeye devam etti, parmakları sanki rehinesiymişim gibi вьсудumu ısıırıyordu. Riccardo beni tanıtırken arkadaşlarının гıızleri вьсудumu taradı ve ben Riccardo konuşurken izime kapanıp, her şeyden uzaklaştım.

Bazen biri bana bir şey soruyor ve ben de zoraki bir gıymsemeyle olabildiğince az kelimeyle cevap veriyorum. Ayaklarım zaten çok ağrıyor ve bu kokteyl saati his bitmeyecekmiş gibi geliyor. Akşam yemeğine oturduğumuzda verecek hiçbir şeyim kalmayacak.

Odanın karşısındaki Beppe'ye şöyle bir göz attım, onunla birlikte kenarda duran bir zizek gibi olmayı çok istiyordum. Riccardo beni yakaladı ve kulağıma fısıldadı.

"Zaba gıstermelisin. Benimle iletişim kurmaya alışman gerekecek."

Başımı salladım ve boğazımı temizledim. "Tamam. Uzar dilerim. Sadece hızlıca tuvalete gitmem gerekiyor."

İstemeyerek de olsa gitmem izin veriyor ve ben de doğruca kapıya ucneliyorum. Julian beni koridora kadar takip ediyor ve ben de Beppe'yi okşamak izin duruyorum, keşke onu kucağımda tutmak izin biraz zamanım olsaydı diye düşünüyorum.

Julian'a, "Tuvalete gidiyorum," dedim.

"Burada bekleyeceğim." Başını salladı.

Banyonun koridorun en ucunda olduğunu düşünürsek, bunu biraz garip buluyorum. Eğer Riccardo dışarı çıkıp Julian'ın beni takip etmediğini görseydi, doğrudan gürüş hattı hakkındaki sazmalığı zıkerdi. Ama yuruyuş yaparken kendime biraz zaman ayırabildiğim izin minnettarım.

Seattle şehir merkezindeki IVI binasının bu katında, yerler izin zeshitli özel salonlar da dahil olmak üzere birden fazla buluşma alanı bulunmaktadır. Erkekler genellikle bu daha kızıık ve rahat odalarda iş gürüşmeleri yaparlar, ancak bu gece hepsi boş.

İzeri girdiğimde kadınlar tuvaletinin de boş olduğunu gürnce rahatladım. Aslında tuvaleti kullanmam gerekmiyor, bu yüzden şezlonga oturup kendimi sakinleştirmek izin biraz nefes egzersizi yaptım.

Orada otururken, kimsenin beni fark etmeden ne kadar daha oyalanabileceğimi merak ediyorum. Gerzekzi olmak gerekirse, Riccardo'nun muhtemelen beni almaya geleceğini ve çok kızacağını biliyorum.

"Bunu başarabilirsin, Gabi." Gözlerimi kapatıyorum. "Hayatın boyunca zor işlerin üstesinden geldin."

Bu gece kendi kendime yaptığım moral konuşmaları pek işe yaramıyor. Başka bir dikkat dağıtıcı şey ararken telefonumu zıkarıyorum ve yeni bir mesajım olduğunu gürüyorum.

Eros415: Beni özledin mi henüz, küçük köpekbalığı?

BiteSizedGabi: Hiçbir fikriniz yok.

Cevabımı hemen okuyor, bu yüzden banyodan çıkmadan önce onun yanıtını bekliyorum.

Eros415: Üzerindeki kıyafetleri çıkaramadım. Şimdi kendimle ne yapacağım?

Az önce o kadar dalgınmışım ki, yokluğumu ona haber vermeyi unuttuğumu fark edince midem bulanıyor. Muhtemelen zatı katındadır—ya da en azından uyleydi. Şimdi onu kazırdım ve bu gece onu güremeyebilirim bile.

BiteSizedGabi: Üzgünüm. Bir şey çıktı ama seninle olmayı çok daha fazla tercih ederdim.

Bana yatağında, dev oyuncak ayının yanında uzanırken zektiği bir selfie gönderiyor.

Eros415: Aynı değil.

Gılsıyorum ama gılsısemem zabucak kayboluyor. Geri dındığmda hılv orada olup olmayacağını sormak istiyorum ama bu gecenin ne kadar sreceğini bilmiyorum ve bu ona haksızlık olur.

BiteSizedGabi: Yarın için erteleyelim mi?

Cevap vermesini bekliyorum ama vermiyor. Sonra yanlış bir şey söylemiş olup olmadığını dışnerek fazla dışnmeye başlıyorum. Ne olursa olsun, bıtn gece bu banyoda kilitli kalamam.

İstemeyerek de olsa kapıyı azıyorum ve kendimi cehennemin benim versiyonuna doğru geri itiyorum.

Julian'ın artık koridorda olmadığını fark ediyorum ve havada bir huzursuzluk hissi var. Nereye gitmiş olabileceğini bilmiyorum ama belki de Beppe'yi dışarı zıkmaya karar vermiştir.

Uzel salonlardan birinin dından gezerken, gırtş alanımın kenarında bir şey belirdi ve cam bılmeden bakmak izin durdum. Hişbir şey güremedim, bu yzden hayal etmiş olmalıyım diye dışındım. Yine de merakım ağır bastı ve kapı koluna uzandım.

Kapıyı azmadan önce binadaki elektrik bir anlığına kesildi, sonra tamamen sındı.

Elektriklerin tekrar azılmasını beklerken hareketsiz duruyorum. Koridordan, kafa karışıklığıyla dolu dağınık sesler duyabiliyorum, ardından Riccardo misafirlerini sakinleştirmeye zalışıyor.

Bir an sonra elimdeki dığme dındı ve geriye sızrayarak nefesim kesildi. Hişbir yere gidemeden biri uzanıp beni yakaladı ve odanın izine zekti.

Boğazımdan bir zığlık yıkseldi ama bir el ağzımı kapatarak sesi bastırdı.

"MERHABA."

"Eros?" diye mırıldandım eldivenine.

"Umarım seni karanlık odalara zeken tek kişi benimdir," diye fısıldıyor kulağıma. "Anlaşılan, ertelemeyi sevmiyorum."

Onun sıcaklığının tanıdıklığı tıylerimi diken diken ediyor ve his tereddüt etmeden ona yaslanıyorum.

Yavaşça beni kollarında döndürüyor ve a zımı bırakıyor. Onu g dremiyorum ama uzanıp g  s nden yukarı, sonra da zıplak y zyne doğru el yordamıyla ilerliyorum. O anın büyüsüne kapılmış durumdayım, parmaklarım kendi kendine hareket ediyor, yüz hatlarının düzlemlerini ve kıvrımlarını haritalandırıyor, sonra da zenesine doğru iniyor. Boynuna ulaştığımda, boğaz mikrofonuna takılıyorum, aşağıya doğru inmeden önce etrafını yoklamak izin duraklıyorum.

Parmak uzarımda yükselen ayaklarımla sıcak tenini dudaklarımla okşarken, kalbinin düzenli ritmi parmaklarıma vuruyor. Zenesini çpererek ilerlerken boğazından hafif bir zevk sesi yükseliyor.

O kadar güzel kokuyor ki, kendimi tutamayıp gümleğini avuzlayıp onu kendime doğru zekmeye zalışıyorum. Ama daha yapamadan kapı kilidi azılıyor ve beni duvara yaslıyor. Parmakları sazlarımın arasından kayıp, başımı geriye doğru eğerek sazlarımı kavırıyor.

"Bekleyin," diye nefes nefese kaldım. "Muhafızım burada. Beni aramaya gelecek."

"Hayır, yapmayacak."

Sözleri bende kalıcı bir belirsizlik bırakıyor ve aklımın nereye gittiğini anlıyor gibi geliyor.

"Berpe'yi ۇېرۇۋىشە زىكاردى. ئىكسى دە گۇۋەندە."

Nefesimi dışarı verdim ve karanlıkta dudakları dudaklarımı buldu.

Yavaş ve uyuşturucu bir cırcıkla başlayan şey, izinde bir şeyleri harekete gezirerek onu vahşileştiriyor.

Parmakları kaburgalarıma saplanıp beni sahiplenirken boğazından kısık bir hırıltı yükseldi. Daha önceki dokunuşlarından farklıydı, belirgin bir sahiplenme duygusuyla doluydu.

Bu kadar çok istenmek çok sarhoş edici geliyor ve şimdiden bağımlılığa doğru sürüklediğimi görüyorum.

"Bunu onun izin mi giydin?" Elbisemin kumaşını yumruğunda buruşturuyor.

"Hayır," diye nefes nefese cevap verdim. "Yani, tam olarak değil. Bana uyle yapmamı söyledi."

"Sana o mu sıyıledi?" diye sordu, elini bacaklarımın arasına sokarken sesine karanlık bir ton karıştı. "Bu kime ait, Gabriela?"

İzten ise bunun oynadığımız tehlikeli bir oyun olduğunun farkındayım. Ona bzerimde sahiplik hakkı vermek, sıradanlığın zok ırtesinde bir durum, ama şu an başka bir şey söyleyemiyorum.

"Sen," diye fısıldıyorum bu kelimeyi.

Gıgışından kaba bir ses yankılanırken avuzlarını uyluklarımdın arkasına doğru kaydırıyor ve beni kaldırıp duvara yaslamak için тым гъсьнь kullanıyor. Daha da yaklaşıyor, вьсуду kas ve kemikten oluşan sağlam bir кьtle. Beni böyle tutması için hiçbir şeye ihtiyacı yok ve bu, benimle istediğini yapabileceğinin bir

hatırlatıcısı. Ona duyduğum güven mantıklı değil, ama şu anda ona teslim olmaktan başka yapabileceğim bir şey yok.

Sertleşmiş penisini izime sürterken dişleri dudağımı sıyırıyor, o kadar sıcak ve sert ki, bir sıcaklık dalgası omurgamdan aşağı doğru yayılıp bacaklarımın arasına yerleşiyor.

"Lütfen." Sazlarını kavradım, ona doğru kıvrıldım, kelimelere dükemediğim bir şey izin zaresizce yalvarıyordum.

"Sıyle bakalım," diye mırıldandı. "Seni kim becerecek, Gabi?"

"Sen," diye kekeledim. "Sadece sen."

Onaylayarak mırıldanıyor, beni odanın karşısına sırtkilerken kendine doğru bastırıyor.

O beni yatırıp altımda kumaşın yumuşak dokunuşunu hissedene kadar nereye gittiğimizi bilmiyorum. Işıklar sönmeden önce, bu odadaki mavi kıvrımlı kanepayı kısaca gördüm.

Nişanlım hemen yan odadayken onun beni oraya götürme fikrinde biraz tuhaf bir şey var, ama bu durum onu daha da çok istememe neden oluyor.

Bacaklarımı aralayıp klotumu yana doğru çektiğinde yastık çıktı ve bana erişim sağladı. Onu güremediğim izin ne bekleyeceğimi bilmiyordum, ama dilinin dokunuşunu hissettiğimde, dudaklarımdan boşuk bir zevk zılgılı dıkkıldı.

Parmakları uyluklarımı sıkarken kalzamı geriye doğru eğiyor ve dilini izime sokuyor, ben ona karşı titrediğimde inliyor.

"Benim izin sırlıklam olmuşsun," diye hırıltılı bir sesle sıylıyor. "O koridorun hemen aşağısındayken benim seni sahiplenmem fikri hoşuna gidiyor mu?"

Dudaklarımı ısıtıp başımı sallıyorum, beni güremediğini unutuyorum. Klitorisimi hafızeye ısıtıyor ve nefesim kesiliyor.

"Sıyle şunu." Sızlerine sessiz bir baskınlık karışmıştı. "Onun bizi yakalayabileceği bir yerde seninle sevişmemi istediğini sıyle bana."

Bu düşünceyle izimden bir ırperti geziyor ama sızlerinin doğruluğunu inkar edemem.

"Onun bizi yakalayabileceği bir yerde benimle sevişmeni istiyorum."

"Onun, sen uşyme boşılırken izlemesini ister misin?" Dilini tekrar uşymde gezdiriyor, tam da ihtiyacım olan yere dokunuyor.

"Evet." Temasla birlikte omurgam bkkılıyor.

"Bana nedenini sıyle, Gabi."

Titrek bir nefes veriyorum, bunu itiraf edersem bir canavar gibi mi gđrneceğim diye düşünüyorum. Ama bu sefer umurumda değil.

"Знкь ondan nefret ediyorum."

İz bacağıma yumuşak, saygılı bir црьськ konduruldu. "Onu ıldırmemi ister misin?"

Gığşymden fışkıran garip kahkahayı engelleyemiyorum.

"Şaka yapmıyordum." Bu sızleri bana karşı alaycı bir şekilde sıylıyor ve izimde karanlık bir şey beliriyor; kabul etmek istemediğim bir arzu.

Riccardo ınlmış olsaydı hayatım daha iyi olurdu, ama bunu ona dileyemem. Bu yŭzden bu gibi durumlarda her zamanki gibi yapıyorum ve sanki hiç yaşanmamış gibi davranıyorum.

Eros, dilinin yavaş ve tembel hareketleriyle beni yalıyor. Bu neredeyse işkence gibi ve izimdeki o acı veren baskı, damarlarımda yavaş yavaş yanan bir alev gibi hissediliyor.

Parmaklarım kanepeye saplandı, tutunacak bir yer bulamayınca, uzanıp onun saçlarını kavradım.

Gığışından boğuk bir kahkaha yŭkselirken, dilinin yumuşak bir dokunuşunu daha bana uzattı.

"Lŭtfen," diye yalvarıyorum.

"Lŭtfen, ne?" Ağzını bana bastırıp emmeye başladı ve boğazımda boğuk bir ses ızıktı. "Ŗok mu ızlıyorsun bebeğim?"

"Evet." Daha fazla sırtıme izin zaresizce kalzalarımı yana doğru eğiyorum.

"Seni onunla birlikte gırdığımda nasıl hissettiğimi şimdi anlıyorsun."

Beynimin bulanık bir kışesinde, bana Riccardo ile birlikte olduğumu gırdığıne ve bunun birden fazla kez olmuş gibi gırdığıne fark ediyorum. Mantıklı tarafım bu gerzeğe tutunup daha fazla soru sormak istiyor, ama daha ilkel tarafım şu anda gerzekten umursamıyor.

"Başka sezeneğim yok," diye inledim. "Lŭtfen, ihtiyacım var—"

"Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum." Dilini klitorisimin etrafında dırdırdıyor ve baskıyı artırdıkza neredeyse rahat bir nefes alıyorum.

"Gabi?" Yaklaşan ayak sesleriyle birlikte koridorda tanıdık bir ses yankılandı.

Riccardo'nun sesindeki rahatsızlık, Eros'tan bir eğlence ifadesi koparıyor. Onun kim olduğunu nasıl bildiğini bilmiyorum ama bildiğini anlayabiliyorum.

"Uslu bir kız ol ve yŭzme boşal," diye mırıldanıyor.

Sızlerinin sıcaklığı beni sarıp sarmalıyor, bacaklarımı daha sıkı kavrayıp beni adeta yutmaya başlıyor.

Boğazımdan dıkdılen sesleri bastırmak izin dudağımı ısırıyorum ama onları kontrol edemiyorum.

O kadar yoğun bir his ki, izimdeki basını arttıkdı tım vŭcudum titremeye başlıyor.

"Gabi, neredesin Allah aşkına?" diye tekrar seslendi Riccardo.

"Aman Tanrım." İlk kasılma beni paramparza ediyor ve ardından bir zevk seli geliyor.

Eros, vŭcudumdaki her bir artıı şoku sonuna kadar sımdıerek, dayanılmaz hale gelene kadar bunu uzatıyor.

"Bu gece neler oluyor bıyle?" diye homurdandı Riccardo kendi kendine.

Eros bedenini benimkinin ızerine yavaşza yerleştirip ağırlığını bacaklarımdın arasına bırakırken, onun sızlerini zar zor duyabiliyorum.

Elimle zenesine hafifçe dokundum, o da başını zevirip parmaklarımı ısırmaya başladı.

Riccardo koridorda volta atmaya devam ediyor, kapı kolu sallanıyor ama kapı azılmıyor.

Eğilip Eros'un kemeriyle uğraşırken izimde sapıkça bir tatmin duygusu beliriyor. Kemerini 342d6kten sonra fermuarının aşağı indirip iz zamaşı1rının 1zerinden onu okşuyorum.

Zıkardığı ses beni neredeyse zıldırıyor. O kadar sert ki, kesinlikle acı zekiyor olmalı.

"L6tfen," diye fısıldıyorum. "Seni hissetmek istiyorum."

"Benimle sevişmek istediğini sıylerken ne kadar da kibarsın."

"Eros—" K6lotunu aşağı zekip parmaklarımı sıcak, kadifemsi teninde gezdiriyorum.

"Bana onun adını sıyle," diyor.

"DSU?"

"Senin megalodonun."

Bu soru aklıma gelince donup kaldım.

Maskenin ardında Romeo'nun y6z6n6 istemeden hayal ettiğimi bilmesinin imkanı yok. Ama vicdan azabım aksini sıylıyor gibi 66r6n6yor.

Bu kasıtlı değıl. Zihnim, benim tamamlamadığım boşlukları dolduruyor.

Romeo ve benim hiçbir şeyimiz yok. Biz hiçbir şeyiz; savaş yaraları taşıyan ve unutulması imkansız bir gezmişe sahip iki insandan başka bir şey değıliz.

"İstemiyorum," diye sessizce cevap veriyorum.

"Kıskanacağımdan mı korkuyorsun?" Yumruğuma doğru hamle yapıyor ve izimdeki boşluk ona duyduğu ızlemlle sızlarken uyluklarım kasılıyor.

"Bilmiyorum " Sesim titriyor.

"Bana dokunduğunda aklına o mu geliyor?"

Kaslarım geriliyor ve eminim o da bunu hissediyor. Bu tehlikeli bir oyun ve nasıl y6cneteceğimi bilmiyorum. D6r6st olmak gerekirse, h6lv Romeo'yu koruma ız66d6s6 hissediyorum.

Eros kalzasını hareket ettiriyor ve elim geri zekiliyor.

Beni terk edeceğinden korkuyorum, ama o v6cudunu benim 1zerime indiriyor ve penisini uyarılmış b6lgemin izinde gezdiriyor.

O izime doğru inerken, onun altında yumuşuyorum, parmakları y6z6me değıdiğinde titriyorum.

"Bir 66n bana anlatacaksın." Kalzalarını sallıyor ve bir zevk dalgası t6m v6cudumu sararken başım geriye d6ş6yor.

"İyi mi?" diye soruyorum, ben de ellerimi sırtının boyunca gezdirip onu kendime doğru zekerken dudaklarını zeneme değıdiriyor.

"Zok 66zel," diye mırıldanıyorum.

Dünden farklı. Vücudum daha rahat ve ağrılarım olsa da sızı yok. Yavaşsa geri zekilip tekrar izime girdiğinde izimi sıcaklık kaplıyor ve onun altında koltuğa yığılıyorum.

Başını eğip boynumdan aşığı doğru  perek ilerliyor, ben de kıyafetlerini zekiştirip zıplak tenine dokunana kadar ısırıp emiyor. O kadar sıcak ki, onu battaniye gibi üzerime sarmak istiyorum.

Her hamlede kasları geriliyor ve kasılıyor, ben de karşılık olarak onu sıkıca kavırıyorum. Daha derine doğru hamle yaparken, daha zılgın bir tempoyla ilerlerken g ğs nde kaba zevk sesleri yankılanıyor.

Sırtını kaşıdıkza, ona daha da yaklaşma isteğim ayak parmaklarıma kadar iniyor. Bir şeyi bu kadar zok istemek korkunz. Normal olamaz.

Onunla sadece iki kez birlikte oldum ve aramızdaki bağın yoğunluğu mantıklı değil. Ama bunun sadece bana  zɡ  bir durum olmadığını biliyorum.

K pr s k kemiğimi ısırıyor ve boynumu emiyor, dudakları ve dişleriyle beni damgalıyor. Her hamlede nefesi daha da d zensizleşiyor ve ağzından dökülen sesler tam anlamıyla acı dolu.

Birini böyle hissettirebileceğime inanmak zor, ama her şeyden zok onun bu acısını dindirmek istiyorum.

Bacaklarımı onun etrafına doladım ve onu daha da yakına zektim, elimi gömleğinden  z r uzanıp yüzüne dokunabildim.

Sonra k p rdandı, dudakları karanlıkta benimkileri buldu ve son bir kez izime girerken, yoğun bir ateşle birleştik.

 nleyerek geliyor, penisi zonkluyor ve izimi sıcaklık kaplıyor. Uzun ve yavaş bir boşalma oluyor ve ikimizin de bitmesini istemediği uyuşuk bir  r şle bunu uzatıyor.

Nihayet nefes almak izin su yüzüne zıktığımızda dudaklarım şişmişti ve kendimi biraz sarhoş gibi hissediyordum.

Sazlarımı yüzümden geriye doğru itiyor ve beni göremese de bakışlarını hissediyorum.

"Bana neler yaptığınızın farkında bile değilsiniz."

Yumuşak bir sesle sıylediği sıızler izimi ürpertti. Bu itirafta anlamlı bir şeyler var gibi geliyor ama beynim bunu anlamlandıramayacak kadar karmaşık bir halde.

G zlerim ağırlaşıyor ve k p rdamak istemiyorum. Muhtemelen burada uyuyakalabilirim.

 şte o zaman Riccardo ve arkadaşlarının h l v zok yakınımda olduklarını hatırlıyorum. Sesleri karanlığın izinden s z l yor, ayak sesleri koridorda yankılanıyor. Başımı zevirdiğimde, bir telefonun ışığı kapı camına yansıyor.

Kapı kolu tekrar k p rdamaya başlayınca izimize bir panik dalgası   kt .

"Eros," diye kekeledim.

Dudakları kulağıma değdiğinde en ufak bir rahatsızlık belirtisi göstermiyor.

"Eğer bizi böyle görseydi ondan  z r diler miydiniz?"

Bunu dēşındēkze gıǵsım sıkışıyor. Bir an izin, sezim yapma ızgırılıǵıne sahip olduğum bir dēnyada yaşadığımı hayal ediyorum.

"HAYIR."

"Peki ya megalodonunuz?" diye soruyor. "Ondan ızır diler miydiniz?"

Boğazımı sıkkan acıyla yutkunuyorum. Bu sefer numara yapamam.

Sessizliğim mi yoksa yakalanma ihtimali mi Eros'un bedenimden zekilmesine neden oluyor, emin deǵilim. Ama kızgın olduğuna dair endişelerim, ız zamaşırımı tekrar yerine kaydırıp parmaklarını kumaşa bastırdığını hissettiğimde kayboluyor. İz zamaşırımı hblb benden sızan meniyle ıslattığını anlamam biraz zaman alıyor. Sahiplenici ve garip bir şekilde tahrik edici bir his.

O pantolonunun fermuarını zekip elbisemi dēzeltmeme yardım ederken bu dēşñnce bir anda kayboldu. Akşam yemeği partisine geri dñnme fikri beni dehşete dēşırıyor ve bunu yapabileceğime emin deǵilim. Ayrıca bu odadan nasıl fark edilmeden zıkacağımızı da bilmiyorum.

Eros, sanki zihnimde oluşın bunalımları sezmiş gibi kanepeye oturuyor ve beni kucığına zekiyor. Ben başımı gıǵsıne yaslarken, o da koruyucu bir şekilde belime kolunu sarıyor. Bir şekilde, bu kēzēk hareket gññn tñm gerginliğini ortadan kaldırıyor ve o parmaklarıyla sazlarımı okşarken gızlerimi kapatıyorum.

Riccardo'nun beni aradığını ya da birinin her an o kapıyı azabileceğini zok daha fazla ıñnemsemem gerekirdi. Ama bu adamın kollarında, hiçbir şeyin bana zarar veremeyeceğini hissediyorum. Dēşñncesizce ve aptalca, ama en azından kısa bir sñreliğine buna inanmak istiyorum.

"Burada olduğumu nereden bildin?" Parmaklarımı gıǵsıne bastırıp, gıñmleğinin kumaşı ızzerinde gezdirdim.

"Gerzekten bilmek istiyor musun? Zñnkē bu hiz de rahatlatıcı bir gerzek olmayacak."

Yutkunuyorum ve cevap vermemeyi seziyorum, aramızdaki bu dinamiğın normal olmadığını kabulleniyorum. Bu, beni takip ettiğini hatırlatma şekli; ne kadar derinlere indiğini bilmek isteyip istemediğimden emin deǵilim. Ve en kıctı yanı, korktuğum izin deǵil. Zñnkē izimdeki sapık bir parza bundan hoşlanıyor.

Bu adam tam bir tehlike işareti ve beynim o kadar bozuldu ki, benim izin ne kadar ileri gidebileceğini gıññnce midem bulanıyor. Bu akıl almaz bir durum.

O benim izin ıldırdı ve umurumda bile deǵil.

Bu durum benim hakkımda ne sıylıyor bilmiyorum ama şu an bununla ilgili endişelenecek enerjim yok. Gızlerim ağırlaşıyor ve yakında hareket etmezsem uyuyakalacağım.

"Buradan nasıl zıkacağız?" diye soruyorum. "Muhafızım muhtemelen yakında beni aramaya gelecek."

"Benden kurtulmaya mı zalışıyorsunuz?"

"Hayır." Yutkundum. "Onunla tekrar dışarı zıkmak istemiyorum."

"Gьzel." Başıımı yana eğip dudaklarını şakağıma bastırdı. "Зынкъ ben kimseyle paylaşmam, Gabi."

Bu sızler izimin en kırık kışesine yerleşirken, tenimde bir ырпerti dolaştı.

Onu dьzeltmeliyim зынкъ rahat bir tavır sergiliyor. Bu noktada гьvenli bir kelime gibi. Bağlanmamam gerektiğini hatırlatıyor. Ama şu anda onu dьzeltmek istemiyorum.

Eros, "Gьvenlik nedenleriyle binayı terk etmek zorunda kaldınız," diyor. "Koruma гьrevliniz Beppe'yi zatı katına гьдъrdъ ve Riccardo da yokluğunuzdan haberdar edildi."

"Bunu nereden bilebilirsin ki?"

"Rahatsız edici gerзекler hakkında sьylediklerimi hatırlıyor musun?"

Cevap vermediğimde beni црьюor ve kalzamı sıkıyor.

"Pekala, кьзък кьpekbalığъ. Hadi seni eve гьдъrelim."

Bunu tam olarak nasıl yapmayı planladığından emin деğilim, ama beni kanepeye oturtup odada rahat bir tempoda dolaşırken hiz de endişeli гьдъrнmьюor.

"Gьзlerinizi kapatmak ister misiniz?" diye soruyor.

"Tamam aşkım."

Bir lambanın azılma sesini, ardından bir fermuar sesini ve kıyafetlerin hıştırtısını duyuyorum. Sanırım maskesini tekrar takıyor ama neyin fermuarını zektiğinden emin деğilim.

"Ьzerinizi деğіştirmeniz gerekecek." Yaklaştı ve yanıma, kanepenin ьzerine bir şey bıraktı.

Bunun beni buradan kazırmak izin olduğunu tahmin ediyorum ve uzanıp kıyafetlere dokunduğumda hazırlıklı geldiğini anlıyorum. Kumaş kesinlikle tanıdık geliyor ve bir an etrafını yokladıktan sonra dolabımdan bir eşofman altı olduğunu anlıyorum. Ayrıca eldiven, zorap ve spor ayakkabı da var.

Bu elbiseyi ve topuklu ayakkabıları зыkarma дъşьncesi beni rahatlatıyor.

Eros yer деğіstiriyor, eğilip ayaklarımdan birini kaldırıyor ve topuğumdaki kemeri зцзьюor. Acele etmiyor, parmakları bileğime тью gibi hafif bir dokunuşla dokunuyor. Gerekli деğil. Sadece istediğı izin yapıyor. Orada uzun bir сьre oyalanıyor, sanki kocaman ellerinde kemiklerimin hissini ezberliyormuş gibi.

"Зок kırılган." Sesi alзalıyor, dudakları bileğime hafifze деğip црьюor. "Кьзък Gabi."

Dişlerini hassas derime сьртъp beni ısırdığında dudaklarımdan hırıltılı bir nefes зыktı.

"Кьзък olmasına раğmen, зок cesurdur."

"Bana Shakespeare'den alıntı mı yapıyorsunuz?"

Dudaklarıyla bacağıımı цperek yukarı doğru ilerlerken, зыkardığı ses tenimde titreşim yaratıyor ve dizimin iz kısmındaki hassas deriye kadar ulaşılıyor.

Sanırım nefes almayı unuttum, o da diğеr bacağıma geztі, цperek diğеr ayak bileğime kadar indi ve diğеr topuğumu da зыkardı.

"Aslında o kadar da hırslı değilim," diye itiraf ediyorum, dokunuşuyla dikkatim dağılmışken ve kendimi tekrar ona atmadan önce odaklanacak bir şeye ihtiyacım varken.

"Bildiğinden daha гъзлъсьн," diyor. "En къзык av bile avcuyu diz зцктьrebilir."

"Avcı siz misiniz?"

"Sen sıyle." Bacaklarımın arasından iz uyluğuma doğru цperek ilerlerken elbisemi yukarı doğru itiyor.

Bu konuşma gizemli geliyor ve bir an izin onun da гънлъгъмъ okumuş olabileceği ihtimalini дъşьндьм. Ya da benzetmesi bana зок tanıdık geldi.

Bir an izin aklımdan гцзлерими азмам gerektiği дъşьncesi gezti. Belki de onun gerzekte kim olduğunu цгренmek istiyordum. Ama sonunda, hayatta kalma изгьдъсь ağır bastı.

Eğer onun kim olduğunu bilmiyorsam, gittiğinde onu цзleyemeyeceğim. Ya da belki de sadece buna inanmak istiyorum.

"Buyle yapmaya devam edersen bu odadan зıkıp зıkamayacağımızdan emin değilim." Ağzımdan hafif bir mırıltı зıkıyor.

"Ne, bu mu?" Bacaklarımı црър ısırarak yukarı doğru ilerlemeye devam ediyor, ilerledikçe bacaklarımı aralıyor.

Elbisemi yavaşça вьсудумдан yukarı doğru itiyor, başımdan gezirerek ьzerimden sadece askısız bir съtyen ve кьлотla bırakıyor. Kalza kemiğime hafifçe dokunup dişlerini кıvrım boyunca gezdirdikten sonra ısırınca karnım aşağı doğru зцкьyor.

Birinin iskelet кьtlesinin бьуькьгъьnden cinsel olarak etkilenebileceğini hiz дъşьнmemiştim, ama o benimkine takıntılı гцгьньyor. Tuhaf ama garip bir şekilde bağımlılık yapıyor.

"Seri katil misin?" diye takılıyorum.

"Seri"nin ne anlama geldiğini tanımla. Karnımı yumuşak црськlerle dolduruyor, kaburgalarım kadar uzanıyor ve parmaklarıyla, dişleriyle kaburgalarımı inceliyor.

"Belki de sormamalıydım." Ъşьyorum.

"Ya evet dersem?" Съtyenimin kupasını aşağı zekip meme ucumu yalıyor, bu da onun dengesiz olduğunu itiraf etmemiş gibi ona doğru кıvrılmama neden oluyor. "Geceleri rahat uyumanı sağlayan halimi mi istiyorsun, yoksa sadece istisna olduğunu bilmek mi istiyorsun?"

Bunu дъşьндькьке боғазым ағрıyor. Doğrusu, tanıdığım neredeyse her erkek seri katil olarak değerlendirilebilir. Hepsi en az birden fazla kez adam цлдьгмъş. Bu benim дьnyamda normal bir durum, bu уьзден bu nedenle korkmuyorum.

"İstisna olduğumu bilmek istiyorum," diye itiraf ediyorum.

Onun tereddьt ettiği bir an var ki bu beni muhtemelen dehşete дъşьгmeliydi, ama eğer bu senaryoda av olan ben olsaydım, belki de bu benim boyun егьн bir tepkim olurdu.

"Sen her zaman istisnasın, Gabriela." Sıtyenimi dıztıtip ağırlığını kaydırarak dudaklarıma nefes mesafesi kadar yaklaştı. "Sana asla zarar vermek istemedim. Bu yüzden sana bızığı verdim."

"Yani senin yanında kendimi gıvende hissedebilirim?" Yutkunuyorum.

"İhtiyaz duyarsanız kullanabilirsiniz."

Sesindeki gerginlik bana sadece bir gıvence değıl, aynı zamanda bir gıvenlik dınlımı gibi geliyor. Cevap verecek bir şey dışınmeden dınce geri zekiliyor ve beni giydirmeye başlarken şaşkının bir halde bırakıyor.

Gıızlerimi kapalı tutuyorum, zihnim bu durumun ikilikleri arasında gidip geliyor. Bazen hıblı benden uzak durmam izin beni uyarıyormuş gibi geliyor. Ama bana bıyle baktığı zaman, bana zarar verebilecek bir yeteneğı sahip olabileceğı ihtimalini aklım almıyor.

Bu beni şaşırtıyor ve dırtıst olmak gerekirse, bunu dışınmek istemiyorum. Onun beni kendinden uzaklaştırmasına izin vermek istemiyorum ve bunun benim hakkımda ne sıylediğınden emin değılim.

Giyinmemi bitirip zoraplarımı ve spor ayakkabılarımı giydirdikten sonra hareket ediyor ve lambanın kapandığını duyuyorum.

"Artık gıızlerinizi azabilirsiniz."

O bana geri dınerken ve beni sessizce kollarına alırken, etrafımızı karanlık sarmıştı.

Beni salondan zıkarıp karanlık koridordan aşağıya, merdiven boşluğına kadar taşıdı ve sonunda otopark katına zıktık. Oraya vardığımızda nihayet onu gırebildim ve motosiklet kaskı taktığını fark ettim.

ЎЗЫНЫ, kollarını, ellerini, hatta timsah derisiyle kaplı boynunu bile gıremiyorum. Bunun kasıtlı mı yoksa bundan sonra yapacağı şey izin mantıklı bir sezim mi olduğunu merak ediyorum.

Zizmelerinin zeminde yankılanan sesi ve mekanın o kadar boş olması, Riccardo ve yatırımcılarının ayrıldığını varsaymamı sağılıyor. Her halıkarda, Eros'un onlarla karşılaşma ihtimalinden endişe duyduğı gırtınııyor.

Durdu ve beni bir spor motosikletin yanına, ayaklarımın ızerine bıraktı.

Siyah mat bir motosiklet ve deposunun ızerinde Ducati logosu baskılı. Arka koltuk o kadar kızyık ki, Eros'un benim ne kadar beceriksiz olduğumu hafife aldığından eminim.

Konuşmak izin ağızımı aztım, ama o parmağını kaldırıp arkadan başka bir kask aldı.

Bana takmamda yardım etti ve yan taraftaki bir dığmeye basmadan dınce zene kayışını ayarladı. Birkaç saniye sonra hoparlırdan bir vızılı geldi ve sesi beni ırtıttı.

"Beni duyabiliyor musun?"

Başımı sallıyorum, sonra onun da beni duyabileceğini fark ediyorum.

"Evet, ama bunu yapabileceğıme emin değılim. Ya dışersem?"

Şehir sanki bizim oyun alanımız gibi ve her hızlanmayla izimde bir şeyler canlanıyor. Nereye gittiğimizi bilmiyorum ve umurumda da değil; yeter ki gece bitmesin.

Sonunda Eros, Alki Plajı'nda duruyor.

Saat gez olmuş, kumsal bomboş, su kıyıya vururken şehrin ışıkları boğazda yansıyor.

Bisikletten inmeme yardım ediyor, kaskın ardından bana bakarken kollarımı ovuşturuyor. "Bşyor musun?"

"Hayır, iyiyim."

Başını salladı, elimden tuttu ve beni deniz fenerinin yakınındaki sessiz bir sahil şeridine götürdü. Bir yığın odun parçasının içinde bir yer bulduk ve beni kucağına zekti, kaskımı zıkarmama yardım etti. Bir süre sonra, kendi kaskını da zıkaracağını işaret etti ve ben bakışlarımı ileriye doğru zevirdim.

İşini bitirdiğinde, beni vücuduyla koruyor, kollarını etrafıma sararak beni sıcak tutuyor.

Yüzü benimkine o kadar yakın ki, onu görebilmek için en ufak bir dıncık yeterli. Çok cazip geliyor ama yine de bir şey beni geri tutuyor. Şu anda mükemmel bir baloncuk içinde yaşıyoruz ve bunun patlamasını istemiyorum.

Onun kim olduğunu öğrenirsem her şey değişir. Sahip olduğumuz ilişkiyi mahvedebilir ve izimden bir ses bunun olabileceğini söylüyor.

Şimdilik ona yaslanıp, suya bakarken sessizliğin tadını zıkarıyorum. Bunda çok huzur verici bir şey var ve Eros'un bunun beni sakinleştirdiğini bilip bilmediğini ya da bunun sadece bir tesadüf olup olmadığını merak ediyorum. Her iki durumda da, bunu fazla düşünmemeye çalışıyorum.

"Soruya soru mu?" diye soruyorum.

"Önce sen." Sözleri kulağıma fısıldadı.

"En büyük pişmanlığın?"

Bana olan tutuşu incelikle sıkılaşıyor ve hemen cevap vermiyor, bu da merakımı daha da artırıyor. Normalde, anında kullanmaya hazır alaycı bir cevabı vardır. Ama bu sefer yok.

"Umursamadığımı kanıtlamak için birine zarar vermek."

Bunu iyice düşünüyüm ve her ne kadar rahat davranma kararlılığıma rağmen, izimde hafif bir kıskançlık hissi oluştu. Bu durum, bu kişinin kullanıcı adının ardındaki gizemle bağlantılı olabileceğini düşünüyor. Eğer öyleyse, bilmemem daha iyi olur herhalde.

"Sen mi?" diye soruyor.

"Şey." Parmaklarıma bakıp onları birbirine bıkıyorum. "Sana zaten söylemiştim."

"Bu, megalodonunuzla ilgili mi?"

Omuz silkerek kayıtsızca karşılık verdim.

"Eğer şu an burada olsaydı, sana bunu unutmanı söylerdin," diyor ciddi bir ifadeyle. "Senin suzun değildi."

"Belki." Bu dēşñnceleri aklımdan uzaklaştırmaya zalışıyorum. "Ama şu an bunun hakkında konuşmak istemiyorum. Şimdi sıra sende, bir soru dēşñn."

Derin bir nefes verdi ve bu nefes tıylerimi diken diken etti. "Bir tane daha yap."

"Pekala." Bir an dēşñndım. "Sizin izin gerzек hayatta yaşanabilecek bir korku senaryosu nedir?"

"Mesajlarıma cevap vermiyorsun."

Gıbyorum ve o da kulağımı ısırtıyor. "Her zaman şaka yaptığımı sanıyorsun. Daha iyi bir şeyin var mı, kызк kıpкеkbalığı? Sıyile bakalım seni dehşete dēşñren şey ne?"

"Telefon gıdışmeleri. Sohbetler. Yemek siparişi. Beklenmedik sarılmalar. Zoraki sosyal etkileşimler. Hım bakalım başka neler var? Ha, bir grup insanın ıññnde yanlışlıkla son derece utanz verici bir şey sıyilemek ve şimdi bunu sonsuza dek zihninizde tekrar tekrar canlandırmak zorunda kalmak."

"Bu zok yorucu geliyor."

"Evet," diye itiraf ediyorum, sesimde bir kırılганlık sezgisiyle. "Sanırım birzok insan izin bunlar normal şeyler, hız dēşñnıyıyorlar bile. Ama benim izin bu durumlarla başa zıkmak zok fazla zihinsel enerji gerektiriyor. Nasıl doğal davranmalıyım? Ne kadar gız teması yeterli? Biri konuşurken başımı mı sallamalıyım yoksa boş boş mu bakmalıyım? Şaka mıydı? Belki de gılmemeliydim. Neden garip duruyorum?"

Uzun bir sñre sessiz kaldı ve belki de zok fazla şey paylaşmış olabileceğimden endişelendim.

"Bu fazla mıydı?"

"Hızbir zaman fazlalık olmayacaksın Gabi," diyor usulca. "Benim izin asla."

Gığışımde beklenmedik bir duygu seli yıkseldi ve sadece başımı sallayarak karşılık verebildim. Bunu duymaya ne kadar ihtiyacım olduğunu bilmiyordum.

Savunmasızlığımı sezerek, benden başka bir şey sıyilememi istemiyor. Bunun yerine, dokunuşuyla beni sakinleştiriyor, dudakları boynuma değerken beni bedenine bağılıyor.

Omurgamdan bir ыrperti gezti ve gızlerimi kapatıp başımı geriye doğru eğerek ona erişim sağladım. Kıpгкык kemiğime doğru ıpгккler kondurdu ve damarlarımda bir sıcaklık dalgası yayıldı.

Boğazımı kavrayıp beni kendine doğru zevirdiğinde ve dudaklarımı kendi dudaklarıyla birleştirdiğinde aramızda bir aciliyet kıvılcımını zaktı.

Vıçudum canlanıyor, tamamen izğıdşel olarak hareket ederek kucığında pozisyon değıştirip ыzerine oturuyorum. Ona penzelerimle dokunurken hafiften manik bir haldeyim ve yalnız olmadığım izin mutluyum.

"Bana neler yaptığının farkında bile değilsin," diye homurdanarak beni penisinin ыzerinde ezip geziyor.

Sızleri beni daha da cesaretlendiriyor ve aramızdan uzanıp kemer tokasıyla uğraşıyorum. Eldivenlerimle kavramak zok zor, bu yızdten eldivenlerimi zıkarıp

кцгъ кцгъне onu serbest bırakmaya alışıyorum.

Bir şekilde, o pantolonumu aşağı zekerken ben de dğmeyi zızmeyi başarıyorum.

Telaşlı bir telaşla bir araya geldik ve o penisini izime sokarken boğuk bir ses zıkardım.

"Ağrıyor mu?" diye hırıltılı bir sesle sordu.

"Evet, ama devam et. Seni istiyorum."

İnleyerek beni kendine doğru bastırıyor, ama bir sonraki nefeste beni sırt ыstъ zeviriyor.

"Seni kimsenin gırmesini istemiyorum."

Ѕсudumu kendi bedeniyle цrtıyor, izime doğru giriyor, ben de bağdırmamak izin dudağımı ısırtıyorum.

Bu, hіz şьphesiz, pervasızca bir davranış ve kolayca yakalanabiliriz, ama umrumda bile değıl. Гцгънъşe göre o da umursamıyor.

Belki de heyecanın bir parzası da bu.

Kasları gerilerek kendini kontrol etmeye alışırken bana doğru hamle yapıyor. Ama başaramıyor.

Onu saran karanlık, ilkel bir azlık, sanki tьm hayatı boyunca bunu beklemiş gibi, beni yerle bir edene kadar becerirken ortaya zıkıyor.

Sanki bunu бьтъn gece yapabilirmiş gibi geliyor ve ben de yapmasını istiyorum. Ama bu tьr bir acı sцnmek izin değıl, patlamak izin yaratılmış.

Nefesim kesilirken, всudum titrerken, гцз kapaklarımın arkasında kıvılcımlar zakarken, benden zorla bir orgazm koparıyor. Yoğunluk onu da benimle birlikte doruk noktasına ulaştırıyor ve beni kaldırılabileceğim kadar derine гцмьlerek, titreyerek boşalıyor.

Olayın ardından, kasılmalar hala всudunda hissedilirken, bana yavaş ve uyuşuk bir црьсьk sunuyor.

Orada uzanırken zaman akıp gidiyor, ikimiz de durmak izin acele etmiyoruz. Ama sonunda soğuk kendini hissettiriyor ve titrediğimi hissettiğinde sertleşmiş penisini geri zekiyor.

Bedenim kaybı hissediyor ama o kıyafetlerimi dьzeltip kendi fermuarını tekrar kapatırken itiraz edecek гьсьm yok.

İşini bitirdiğinde, soğuk parmaklarımı dudaklarına гцтьгьр црьyor. Tuhaf bir şekilde tatlı bir his ve ellerimi kendi ellerinin arasında ısıttığında, гцğсьmde bir şeyler eriyor.

Şiddete eğilimli bir adamın bana karşı bu kadar nazik olmasını anlamakta zorlanıyorum. Onun neler yapabileceğini гцрдьm ve vahşetin onun doğasının bir parçası olduğundan şьphe yok. Ama bana karşı farklı davranıyor.

Sen her zaman istisnasın, Gabriela.

Onun цnceki sızleri, zatı katına дцнъş yolculuğı boyunca aklımda yankılandı. Bu ifade, birbirimizi tanıdığımızdan зок daha uzun bir sьreye işaret ediyor. Bu ima

edilen şeyi kabul etmek isteyip istemediğimden emin değilim.

Dışarıdaki şehir karanlığa bürünmüştü ve binamıza vardığımızda güzlerim ağırlaşmaya başlamıştı. Eros bizi otoparktan gezirirken, sadece dinlendirmek amacıyla bir dakika güzlerimi kapattım. Ama bir sonraki an, beni asansüre taşıyordu.

Güzlerimi kırıp ona baktığımda, kaskımın olmadığını ve onun tekrar balaklava taktığını fark ettim.

"Saat kaç?" diye sordum uyuklu bir şekilde.

"On." Başını yana eğerek bana baktı.

"Ah."

Normalde bu kadar yorgun olmazdım ama sanırım beni çok yordu.

Asansör bizi her yerin karanlık ve sessiz olduğu zati katına zıkarıyor. Julian'dan hiçbir iz yok, ama Beppe odamda battaniyesinin altında beni bekliyor.

Beni gıcır gıcırme yanına koşup burnuyla beni dırtıyor. Eros koridorda uzaklaşırken ben de ona sarılıyorum ve birkaç dakika sonra bir şişe suyla geri dırtıyor.

O izlerken ben de şişeyi azıp bir yudum alıyorum.

"Akşam yemeğini yemedin," diyor. "Az mısın?"

Başımı sallıyorum. Biraz uyleyim, ama çoğunlukla sadece yorgunum.

"Uyleyse seni temizleyelim." Elini uzattı.

"Sorun değil, gerzekten tuvalete gitmem gerekiyor," diye kekeledim utangaz bir şekilde. "O yüzden ben hallederim."

Başını sertçe sallıyor ve bir şeylerin değiştiğini hissediyorum ama ne olduğunu tam olarak anlayamıyorum. Daha izine kapanık gıcırıyor, ama belki o da yorgun.

Sessizce banyoya gittim, kendimi temizledim ve dişlerimi fırçalayıp uşym yıkamadan önce bornozuma sarındım. Nemlendirici sırerken kapı zalındı. Kapıyı yavaşça açtığımda Eros'u tanıdık pembe bir pijama takımıyla karşımda buldum. Bu, beni yatak odamda şaşırttığına giydiğim pijama takımıydı ve ellerini benden çekememişti.

Anlaşılan onları seviyor.

Kafamdaki kedi kulağı şeklindeki bandana parmağıyla dokunduğunda uşym kızardı. Uşym yıkamak izin takıyordum ama onun gırmesini planlamamıştım.

"Merhaba, kedicik," diye mırıldanıyor.

"Merhaba." Ona garip bir gıymseme verdim. "Neredeyse bitirdim."

Başını sallayarak pijamaları bana uzattı ve birkaç dakika sonra yatak odasına dındım.

Onu yatağın kenarında oturmuş, yere bakarken buldum. Beppe bacağına yaslanmış, Eros'a bana verdiği desteğin aynısını veriyordu.

O, ince değişimleri fark eden ve fizyolojik ve duygusal ipuzlarına tepki veren, doğuştan empatik bir kucuk. Eros'un şu anda başına ne geliyorsa, Beppe bunun farkında.

"Her şey yolunda mı?" diye soruyorum.

Eros eldivenli elini başının arkasına bastırıp sert bir nefes verdi. "Evet. Hadi yatağa gel."

Yorganı kenara zekiyor, ben de izeri girip telefonumu şarj cihazına takıyorum ama o bana katılmıyor.

Vъcudu kaskatı kesilmişti, havada gergin bir hava hakimdi.

"İyi olduğunuzdan emin misiniz?"

"Birkaç dakika burada oturmam gerekiyor."

"Nasıl yardımcı olabilirim?" diye soruyorum.

"Gabi, lъtfen uyumaya git. Çok yorgunsun."

Sesinde alışık olmadığım bir sertlik var. Nedense, bu konuşmayı yapmak istemiyor.

Gъzlerimi kapatıp sessizlik içinde uzanıyorum ama uyku gelmiyor. Sonunda keskin bir nefes alış sesi duyuyorum ve ayağa kalkarken yatak sallanıyor.

Gъzlerimi aztığımıda, onun sendeleyerek ңne doğru geldiğini ve duvara yaslandığını gъrdım.

"Eros mu?" Panik içinde yorganı geriye attım.

"Yapma," diye dişlerini sıkarak sııylıyor.

O tek kelimedeki şiddet beni donduruyor ve kafamı karıştırıyor.

"Neler oluyor?"

"Bana yaklaşma," diye hırladı.

Neler olduğunu anlamıyorum ve yapabileceğim tek şey onun sendeleyerek odadan zıkışını izlemek.

Beppe sızlanıyor ve ben de Eros'un arkasından, onda bir sorun olabileceğinden dehşete kapılmış bir şekilde bakıyorum.

Kararsız kaldım знкъ bana hız bıyle konuşmamıştı. Yine de, iyi olduğundan emin olmadan ңylece gitmesine izin veremem.

Koridorda уъıyorum ama oturma odasına vardığımda o зoktan gitmişti.

Asansıңın ңnъnde bir an duraklıyorum. Pijamalarımılayım ama daha fazla zaman kaybedersem onu lobide yakalayamayacağım.

Дъğmeye bastım ve kapılar hemen azıldı, bu da beni şaşırttı. Bunu anlamaya çalışırken, Julian uykudan biraz dağınık bir halde belirdi.

"Merhaba," diye ağzımdan kazırdım. "Цзъr dilerim ama lobiye inmem gerekiyor —"

"Hayır, Bayan Bianchi."

"Ne?"

Adamın ıfkeyle yanıma gelip asansır girişini kapatmasını şaşkınlıkla izliyorum.

İşte o zaman anladım ki, muhtemelen daha ңnce yaşananlardan dolayı bana kızgın. Nate olayından sonra bir daha tek başıma kazmamamı rica etmişti ve ben de kabul etmiştim.

"Bakın, akşam yemeğinde yaşananlar izin gerzekten зок ьzgьnyьm. Ortadan kaybolmak istemedim, ama birini kontrol etmek izin lobiye gitmem gerekiyor."

"Цзър dilerim, Bayan Bianchi." Yerinden kıpırdanıyor ve bu konuşmanın tamamından rahatsız olduğunu anlayabiliyorum. "Ama buna izin veremem."

"Anlamıyorum. Eğer endişeleniyorsanız benimle gelin—"

"Gьvenliđiniz izin şu anda burada kalmanız gerekiyor."

Bakışlarım onun ьzerinden kayıp gidiyor, acaba gerzekten asansьre binebilir miyim diye dьřьnyorum ama binemeyeceğimi biliyorum. Julian dev gibi bir adam.

"Benim bilmediğim bir şeyler mi oluyor?"

Başını sallamadan цnce biraz tereddьt etti. "Bilmeniz gereken tek şey, bunun sizin gьvenliđiniz izin olduğudur."

"IVI binasındaki elektrik kesintisiyle bir ilgisi var mı?" diye ısrar ediyorum.

"Bu sizi ilgilendirecek bir şey değil."

Sinirle iz зektim. Bu, bizim dьnyamızdaki erkeklerden beklenen tipik bir tepki. Bize olan biten hiзbir şeyi anlatmıyorlar. Neyse, bununla uğraşacak vaktim yok.

Arkamı dцnьp telefonumu almak izin koridora doğru ilerledim. Eros'a yaptığım arama cevapsız kaldı, bu yьzden ona mesaj atmayı denedim ama o da yanıt vermedi.

Gьneř doğana kadar tavana bakarak uzanmışken... onun gelmeyeceğini fark ettim.

GABRIELA

EROS'TAN 63 G6N BOYUNCA Hİ3BİR HABER GELMEDİ. BÖTÖN BU SÖREYİ AŞIRI DÖŞÖNEREK, duygusal yelpazenin bir ucundan diğetine savrularak gezirdim.

Yardım etmeme izin vermeden gitmesi beni sinirlendirdi ve reddedilme duygusu canımı yaktı. Ama sonra kendi kendime, ilişkimizin sadece bir tır "sıradan" olması gerektiğini, bu yüzden belki de bana bir azıklama borzlu olmadığını sııylemeye çalıştım.

Sorun şu ki, bu durumla nasıl başa zıkacağımı bilmiyorum ve felaket senaryoları kurmaktan kendimi alamıyorum. Ya gerzekten başına bir şey gelirse?

Julian ise gizemli tehditten bir daha hiç bahsetmiyor ve Riccardo'nun yatırımcı yemeğinde yaşananlar hakkında da başka hiçbir şey sııylemiyor.

Riccardo ise o gece bana birkaç kez mesaj attı. Mesajları ertesi g6ne kadar azmadım ve sinirlenmiş olsa da yapabileceği pek bir şey yoktu. Acil bir iş için zağrıldığını ve her ne olursa olsun bundan memnun olmadığını sııyledi.

Umurumda değildi. Gitmiş olması bir rahatlamaydı.

Zarşamba ığleden sonra zatı katına vardığımda, asansır kapıları azıldığında Rafe ve Romeo'nun salonda uzanmış halde olduklarını gırdım.

Romeo, doğal olarak, beni kıskırtmanın bir yolunu bulmakta hiç vakit kaybetmiyor. Bakışları siyah dar elbisemin 6zerinden, Dr. Martens botlarıma kadar iniyor.

"Okuldan ya da paramiliter eğitimden yeni mi geldin?" diye sordu, kaşlarını zatarak.

Askeri botlarına şuyle bir gız attım ve ona sert bir bakış attım. "Bahane ne? Sadece bir cesedi parzalamayı mı bitirdin?"

"Herkesin bir hobisi olmalı, Gabi."

Mariella, "Romeo," diye azarladı onu. "Kaba olma."

Sesinin geldiği yüne doğru mutfağa gittim, orada ilaz şişelerini d6zenliyordu.

Romeo, "Bu benim varsayılan ayarım," diyerek sıızleri ona geri zevirdi.

Beppe'yi taşıma zantasından zıkarıp yere bıraktım, sonra da mutfakta Mariella'nın yanına gittim.

"Bunlar da ne?" diye soruyorum.

"Bunlar Romeo'nun eşyaları," diyor. "Ben sadece burada olduğu süre boyunca ihtiyacı olan her şeye sahip olduğundan emin oluyorum."

Ona şaşkınlıkla bakıyorum, o da omzumun üzerinden bir bakış atıp sesini alıltıyor.

"O ve Rafe bu hafta burada kalıyorlar. Anlaşılan şehirde bir işleri var. Bu bir sorun olur mu? İkinizin pek iyi gezinmediğini biliyorum ama isterseniz adaya gelip kalabilirsiniz."

Başımı sallıyorum, yüzümdeki dehşeti gürmemesini umuyorum. Romeo ile haftanın geri kalanında birlikte yaşamak felaket izin bir rezete gibi geliyor. Ama ona rutinimi alt üst etme memnuniyetini vermeyeceğim.

"Burada iyi olacağım," diye ısrar ediyorum.

"Pekala, senin izin de bir şeyim var. Bir dakika odana gidelim."

Mariella beni salona götürürken Romeo bakışlarıyla beni takip ediyor. Yemin ederim, beni utandırmak izin yaşıyor.

Odaya girdiğimizde Mariella kapıyı kapatıp cebinden birkaç örnek doğum kontrol hapı paketi çıkardı. Altı ay önce istediğimden beri bunları bana gizlice veriyordu. İhtiyaz duyan diğer kadınlar izin de aynı şeyi yapıyor.

Bizim dünyamızda, bir eşin veya babanın onayı olmadan doktora gidip doğum kontrol istemek mümkün değil. Ancak Mariella'nın, ihtiyaz duyanlara doğum kontrol hapı temin etmesini sağlayan bağlantıları var.

"Sizi yakında ofisimde görmek isteyeceğim," diyor bana. "Ama buradayken onları da bırakabilirim diye düşünüyüm. Hala bildirecek bir sorun yok mu?"

"Her şey yolunda gitti," diye onu temin ettim. "Teşekkür ederim."

Başını salladı, sonra da sıyleneceği sözleri dikkatlice düşünüyormuş gibi kapıya baktı.

"Romeo'nun burada kalmasında gerçekten bir sakınca görmüyor musunuz?"

"Vitale zati katı dairesi." Omuz silkiyorum. "Ben misafirim."

"Biliyorum, ama eğer seni çok fazla rahatsız ederse, bana haber ver, gelip onu hizaya getiririm."

Teklif eylemişim. Mariella, kardeşleriyle karşı karşıya gelmekten korkmuyor. Tanıdığım en güzel kadınlardan biri.

"Birbirimizi çok fazla güreceğimizi bile sanmıyorum."

"Peki, eğer eyleyse, onu güzlem altında tutar mısın?" Sesi yumuşadı. "Şiddetli bir ağrı atağı gezirdi. Eğer başa sıkamayacak gibi görünürse, beni aramanı istiyorum."

"Yine mi baş ağrın başladı?" diye kaşlarımı zattım.

Mariella başını salladı. "Hem o, hem de diğer her şey."

Yıldırım zarpmasından beri Romeo birçok uzun vadeli sağlık sorunu yaşıyor.

Şiddetli migren atakları gezirdi, neyse ki ben sadece bir kez şahit oldum. O kadar şiddetliydi ki, olaydan sonra kendimi banyoya kilitleyip yirmi dakika

boyunca ağladım.

Uykusuzluk ve kronik ağrıya ek olarak, kan basıncı, kalp atış hızı ve adrenalin seviyesi de beklenmedik şekilde yükseliyor.

Bu, o günün sonularıyla hayatının geri kalanında yaşayacağını bir başka hatırlatıcısı.

Bu düşünce, izimdeki asla tam olarak iyileşmeyen azık yarayı yeniden azıyor.

"Stresli miydi?" diye soruyorum.

Ağrı ataklarının bazen his beklemediğiniz bir anda ortaya çıktığını biliyorum, ancak başka faktörler de tetikleyebilirler.

"Muhtemelen, ama kim bilir?" diye iz zekti Mariella. "Olan biteni asla kimseye anlatmaz. Yemin ederim ki adam tam bir hazine."

Romeo'nun perde arkasında nelerle uğraştığını düşünüyorum ama doğrusu, hiçbir fikrim yok. Üzel hayatını ailesi de dahil herkesten gizli tutuyor.

"Neyse, çok endişelenmeyin," diyor Mariella. "Rafe de burada olacak, bu yüzden her şeyin yolunda gideceğinden eminim."

"Pekala. Bir şey olursa size haber veririm."

Telefonundan saate bakmak izin duraksıyor. "Acelem var, ama yarın Aegis toplantısının burada olması hakkında ne düşünüyorsunuz?"

"Bu bana uyar."

"Harika. Haberi ileteceğim."

O gittikten sonra, koridorda tekrar ilerlemeden önce kendimi toparlamak için bir dakika bekliyorum.

Oturma odasında Romeo'yu koltuğa yayılmış, başını yastığa yaslamış halde buldum. Beppe ise kapşonlu kazağının izine saklanmıştı, sadece yüz üstten görünüyordu.

Çok yorgun görünüyor ve Beppe de bir şeylerin ters gittiğinin farkında.

"Hey, Gabs." Rafe, baştan aşağı siyah giyinmiş halime kaşlarını zatarak baktı. "Sonunda karanlık tarafa katılmaya mı karar verdin?"

"Eh, bütün eğlenceyi sadece çocuklara bırakamam."

"Eğlenceden bahsetmişken, bu akşamki planlarımız neler?" diye soruyor. "Yastık savaşı yapıp dostluk bileklikleri mi yapalım?"

"Bir susar mısın?" Romeo ona ıfkeyle baktı.

Rafe'in gözleri muzipçe parlıyor. "Ne? Katılmak zorunda değilsin. Eminim Gabi benimle takılmayı çok ister. Eğlenceli olanın ben olduğumu biliyor."

"Biraz projem üzerinde çalışmam gerekiyor, sonra bu gece tamamen seninleyim," diyorum ona.

Romeo bakışlarını bana dikti ve Rafe zafer kazanmışçasına sırıttı. Bunun onu neden bu kadar rahatsız ettiğini anlamıyorum.

Vitale kardeşlerin hepsiyle birlikte büyüüm ve herkes Rafe ile Michele'in iflah olmaz zapkınlard olduğunu bilir. Ayrıca grubun en sosyal üyeleridirler ve beni biraz da olsa kabuğumdan çıkarmayı çok severler.

Romeo'nun bu durumdan rahatsız olduğunu, зынкъ kendini iyi hissetmediğini tahmin edebiliyorum.

Rafe, "Umarım azsındır," diyor. "Въуьканне bu akşam izin bize birkaç lazanya gönderdi. Senin izin sebzeli olanı."

"Tamam, peki. Kulağa hoş geliyor."

"Akşam yemeği izin saat altı uygun mu?" diye soruyor.

"Evet, işe yarar."

Romeo, başını karışonla ыртmeden ve gözlerini kapatmadan ыnce kardeşine son bir къзъмseyici bakış attı. Beppe'yi onunla bırakıp zalışma alanıma gittim ve telefonumu bininci kez kontrol ettim.

Eros'tan hala bir haber yok ve beni tamamen gürmezden geldiğini дъşьнърsek, bugün ondan bir şey duyacağımı sanmıyorum. Ama yine de, ne olur ne olmaz diye ona bir mesaj gönderiyorum.

BiteSizedGabi: Bunun bir önemi olup olmadığından emin değilim, ama bu hafta burada fazladan insanların kalacağını bilmenizi istedim.

Mesajı bir dakika boyunca dikkatlice inceledim, bu sefer gerzekten okuyacak mı diye bekledim. Ama okumadı. Ben de yerime oturdum ve dikkatimi projeme verdim.

Rafe'in sohbetin бъуьк kısmını ыstlenmesi dışında, akşam yemeği garip sessizliklerle dolu geziyor. Masada birlikte yemek yiyoruz, ancak Romeo daha ыncekinden bile daha кыцъ гырнъyor ve pek bir şey yemiyor.

Ona bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sormak istiyorum ama bunun onu daha da huysuzlaştıracığını biliyorum. Adam yardım kabul etmesiyle tanınmıyor ve insanların onunla ilgilenmesinden hiz hoşlanmıyor.

Hepimiz film izlemek izin salona yerleşirken, onun neden yatağa uzanıp biraz dinlenmediğini merak etmeden edemiyorum.

Rafe ışıkları kısıyor ve ben de iki adamın arasına, koltuğa oturuyorum. Film başladığında ve filmin 13. Cuma olduğunu гырнъnce, Eros'la birlikte gelecek hafta sonu Davenport Manor After Dark'a gitmemiz gerektiğini hatırlıyorum. Şimdi, bunun gerzikleşip gerzikleşmeyeceğinden bile emin değilim.

Romeo'nun bakışlarını ызъмde hissediyorum ve ona baktığımda, дъşьнmemem gereken bir şey дъşьндъğьмъ bildiğine yemin ederim. Bu bakışma yarışı biraz fazla uzun сьръyor ve гуğсьмде garip bir his oluşuyor.

Dikkatimi zorla filme geri veriyorum ve normalde bu filmi зок severim. Ama bu gece konsantre olmakta zorlanıyorum. Belki Romeo'nun зок yakınımda olmasından ya da Eros'la ilgili işlerin şu an зок karışık olmasından kaynaklanıyor. Her iki durumda da kendimi iyi hissetmiyorum.

Filmin yarısında Rafe uyuyakalıyor ve beni Romeo ile garip bir sessizlik içinde bırakıyor. Beni gürmezdten geleceğini bekliyordum ama bunun yerine, bir sahneye dalmışken harekete geçmeyi bekliyor.

Ekrandaki ani korku anını beklerken o bana doğru eğildi. Tam zamanında, sazımı hafifçe zekti ve benden bir zılgılık koptu.

Onun karanlık kahkahası bal gibi üzerime aktı. Onu böyle gülerken o kadar uzun zamandır duymamıştım ki, neredeyse hayal ettiğimi sanıyordum. Ama ona baktığımda, dudaklarında alaycı bir gülümseme vardı. Kesinlikle bundan keyif alıyordu.

Ona gereğinden çok uzun süre bakıyorum, ne diyeceğimi düşünmeye çalışıyorum. Beynim arızalanmış gibi gıcırlıyor.

O an uzadıkça yüzümün kızardığını hissediyorum, bu yüzden doğal olarak garip bir hal alıyorum. Gıcızlerimi başka bir şeye zevirmek izin bakışlarım, kaslı gıcışının üzerinde gerilmiş siyah tişürte kayıyor. Dıvmeli için kolları tamamen gıcırnır durumda ve bu kadar sıradan bir şeyin nasıl bu kadar... erotik gıcırnebileceğinden emin değilim.

Bir ara kapşonlu kazağını ve ayakkabılarını çıkarıp, kalzalarının üzerinde dışk duran siyah bir eşofman altı giydi.

Şu an inanılmaz derecede yakışıklı gıcırnıyor ve hılv onun hakkında böyle dışındığmden nefret ediyorum. Bu durum çok garip ve pazen pijamalarımı giydiğimden beri çok fazla rahat hissediyorum.

Böyle birlikte vakit gezirmemeliyiz. Sanki bir randevu aktivitesi gibi.

"Seni tedirgin ediyor muyum, Gabriela?"

Ona baktığımda, dikkati parmaklarıma kaymıştı. Parmaklarımı birbirine vurduğumun farkında bile değildim.

"Hayır," diye yalan sıylıyorum.

"Huzursuz gıcırnıyorsun." Sesi alçalıyor, kelimeyi vurguluyor.

Sanırım şimdi farklı bir oyun oynuyoruz. Onun beni hılv etkileyip etkilemediğini anlamaya çalıştığı bir oyun.

"Bir izkiye ihtiyacım var," diye aceleyle ayağa fırlayarak duyurdum. "Sen bir şey ister misin?"

"Neden? Mariella ile daha önce fısıldaştığınız şey bu muydu? Hemşire Gabi bana bakmaya mı geldi?"

"Eğer istersen."

Biraz nefes nefese mi konuştum yoksa sadece hayal miydim? Tanrım, ne kadar utanç verici.

Romeo'nun bakışları erimiş bir ateşe dınpşıyor ve bu benim tıylerimi diken diken ediyor.

"Tamam, bunu yapmayı bırak."

"Neyi yapmayı bırakayım?" diye soruyor masumca.

"Bana sanki beni yemek istiyormuşsun gibi bakıyorsun. Biliyorum, sadece aklımı karıştırmaya çalışıyorsun."

"Çyle miyim?" Sesinde hafif bir mizah tonu vardı.

"Evet." Derin bir nefes almak izin mutfağa koştum.

Aslında çok susamış değilim ama yine de iki şişe su alıyorum. Asıl yapmak istediğim, birini aşırı ısıtmış cildime bastırmak ama bu beni ele verir.

Salona dışındayken Romeo'ya bir şişe uzattım ve o da şişeyi alırken bilerek parmaklarını benimkine değdirdi.

"İyi misin?" Kaşınını kaldırarak bana baktı. "Çok... zekici görünüyorsun."

"İyiyim," diye homurdandım.

Tekrar oturdum ve o da zapraz bir şekilde uzanarak aramızdaki mesafeyi daralttı. Bacağı artık benimkinden sadece birkaç santim uzaktaydı.

Filmin geri kalanında güzlerim sürekli aramızdaki o kızıklık boşluğa kayıyor, ama bir türlü ona odaklanamıyorum.

Filmin jeneriği akmaya başladığında ve Elm Sokağı Kabusu otomatik olarak başladığında, ikimiz de kıpırdamayız.

Bu, sanki ilk yenilgiyi kim kabul edecek oyunu gibi geliyor ve bu kişi ben olmayacağım.

Uzun sürecek bir oturma düzenine hazırlanıyorum, koltuğun arkasındaki battaniyeyi alıp dizlerimi güğsüme doğru zekiyorum.

Dakikalar geziyor ve güzlerim ağırlaşırken ara sıra Romeo'ya güz atıyorum. Çok yorgun olmalı ama hiç pes etmiyor.

Sonunda, canımı sıkacak şekilde, uyku galip gelmek zorunda kaldı.

Uyandığımda, uykum sıcak bir şeye yaslanmış, son derece rahat ve huzurluyum. O kumaşa iyice sokuluyorum, beynim bu kadar güzel kokan şeyi anlamaya çalışırken derin bir nefes alıyorum.

Güz kapaklarım aralanırken, bunun ne olduğunu utanç verici bir netlikle fark ediyorum.

"Aman Tanrım," diye inledim, güzlerimi kırpıştırarak Romeo'ya baktım.

Bzerinde uyuyakaldım. Ne zaman ve nasıl olduğunu bilmiyorum ama uykum onun karın kaslarına yapışmış durumda.

"Günaydın, güneş ışığım." Kıvranışımı izlerken güzleri memnuniyetle parlıyor. "İyi uyudun mu?"

"Ben, şey " Nedense bakışlarım aşağıya kayıyor ve yutkunuyorum.

Onun çok büyük, çok sert penisinden sadece birkaç santim uzaktayım.

Aman Tanrım.

Bunu garip hale getirmeyin.

Bu sadece biyoloji. Hiçbir şey ifade etmiyor. Erkekler tıpkı mağara adamları gibi, zevrelerindeki her şeyle ilişkiye girmeye hazır bir şekilde uyanırlar.

Neden bakmayı bırakamıyorum?

"Bakın, ne kadar da rahat!" diye neşeli bir şekilde söylüyor Rafe.

Bize bakarken kahvesinden bir yudum alan adamın yüzündeki e lenmi  ifadeye g z ucuyla baktım.

Bu korkunç durum saniye saniye daha da k t le iyor.

"Okula gitmem gerek..." diye a zımdan kazırdım.

Romeo son derece rahatlamı  bir halde dururken, ben ona yaslanıp kendimi do rultmaya çalışıyorum.

Odamıza doğru sürünerek giderken hayatımda hiç bu kadar sakarca hareket etmemi tim sanırım.

Utanz duygumu silmek izin zaresizce doğrudan du a yöneldim. Ama g zlerimi kapatıp suyun üzerime akmasına izin verdi imde, bir r yanın anısı yeniden yüzeye  ıktı.

Sıcak parmaklar yana ımı ok uyor, sert s zler kulağıma fısıldanıyordu.

"Her zaman çok tatlısın bebe im... beni  ıldırttı ın zamanlarda bile."

ROMEO

[GİRİŞ 004] — ANOMALİ TESPİT EDİLDİ

> Değişken: Bakışları başlangıç seviyesini beş saniye aştı.

Durum: Şifreleme зцзыьyor.

> Sapmayı gidermek izin kodu yeniden yazma.

> Risk seviyesi: artıyor.

> Eylem: Yama işlemini erteleyin. Yakınlığı artırın.

ВЬСUDUMUN BENİ BU KADAR ELE GEZİRMESİNİN ЪZERİNDEN EPEY ZAMAN GEZTİ, AMA tamamen beklenmedik bir durum da değil. İyi dцnemlerde asla rehavete kapılmıyorum, зьнкъ her zaman кцтъ dцnemler olacaktır.

Son zamanlarda her zamankinden daha az uyuyarak kendime his iyilik yapmadım. Gabi'nin yatağındayken kendimi uyanık kalmaya zorlamak ve Gabi okuldayken her saat başı Julian'la гцръşmek arasında, гънде ancak birkaç saat uyuyabiliyorum.

Bunun er ya da gez başıma bela olacağını biliyordum, ama şu an daha iyi bir alternatifim yok.

İmparatorlukla aralarındaki olası herhangi bir sorundan tamamen kurtulduğundan emin olana kadar gardımı indiremem.

Aynı şey onun yanında uyumak izin de gezerli. Bir нцbeti tetikleyebilecek тьm potansiyel деğişkenleri kontrol edemediğimde bilinзsiz olmak зок бьуьк bir risk.

Mantıklı olan gece evden ayrılıp kendi yatağında uyumak olurdu, ama изгьдьlerim тьm benliğimle bu fikre karşı зıkıyor.

Gerzekzi olmak gerekirse, bu oyunu ne kadar daha сырдьrebileceğimi bilmiyorum. Ona her yaklaştığımda, saplantım daha da гьзleniyor.

Onun Riccardo ile ya da başka biriyle evlenmesine izin vermeyeceğim. Ama ona, altta yatan sorunu зцзмeyen bu son derece kontrollь yaşamdan başka

sunabileceğim bir şeyim yok.

Onun izin güvenli değilim.

Ama işte buradayım, kendime koyduğum her sınırı zorluyorum. Eğer birazcık bile vicdanım olsaydı, bu hafta eve gider ve kardeşlerimin ona bakmasına izin verirdim. Eros olarak onu terk edip, yıllarca ona eziyet eden adam olarak hayatına girerek aklını karıştırmazdım. Kesinlikle ikinci bir şansı hak etmiyorum, ama izimdeki hayvan bir tane istiyor.

Dün gece kucagımda uyuyakaldığımda, izimdeki o taraf bundan fazlasıyla hoşlandı. Arkasındaki kurtla son derece rahat gürünüyordu, orada yatarken karanlık düşüncelere dalmış, bana karşı tamamen savunmasızdı.

Onu tamamen soyup, güzlerimin izine bakarken onunla sevişmek istedim.

Bu hayal bütün gün kafamda dınır durdu, zihnimde dınır duran karanlık düşüncelerden hoş bir kazış oldu.

Vücudumda dayanılmaz seviyelere ulaşan şiddetli ağrıların yaşandığı bu gibi haftalarda, ılım hoş bir kurtuluş olurdu.

İzimdeki şeytan, her zamanki gibi, rahatsız edici düşünceler ve kendini yok etmeye yönelik şiddet dırtılarından oluşan bir ziyafet sunuyor.

Bu canavarla birlikte yaşamayı ve zoğu zaman onu duymamazlıktan gelmeyi öğrendim. Ama bugün gibi günlerde, o kadar lanet olasıca gırtlı yapıyor ki, imkansız.

Dişlerini gösterdiği zaman birbirimizle savaşa giriyoruz ve bu aralar işler ne kadar kıtıye giderse gitsin, her zaman ben kazanıyorum.

Bugünlerde oldukça berbatlar.

Her yer güz kamaştırıcı derecede parlak ve kafamda bir tırlı gezmeyen hafif bir uğultu var. Enerjim tıkenmiş durumda ve nefes almak bile acı veriyor.

Gabi'nin yatağına uzanıp kestirmek, aklıma gelen en iyi fikir değil ama taşınmak izin ahlaki bir pusulaya ihtiyacım var, bende ise yok.

Okuldan eve geldiğinde, koridorda asansırın kapısının azıldığını duyuyorum ve Rafe onu karşılıyor.

Şu anda koltukta oturuyor, muhtemelen can sıkıntısından aklını kaybediyor.

Gabi ile fırt edip beni sinir etmeye alıştığında canımı çok sıkıyor olabilir ama inanılmaz derecede sadık. Bu hafta burada olmasını, işler ters giderse beni ıldırması gerekebileceği ihtimaline karşı rica ettiğimde hiç tereddüt etmedi.

Kısa bir konuşmanın ardından Gabi, Beppe'nin tırnaklarının yere vurarak onu takip etmesiyle koridorda sessizce ilerler.

Odaya girip beni yatağına uzanmış gürünce bana ıfkeli bir bakış fırlattı.

"Sınırlar diye bir şey duydunuz mu hiç?" diye homurdandı.

"Onları pek sevdiğimi söyleyemem."

Ses tonundaki sertliğe rağmen, uzun bir süre bana bakıyor, bakışları vücudumun her yerinde dolaşıyor, sonra da kendini toparlıyor.

"Romeo, neden buradasın?"

"Yatakta bir sorun olup olmadığını kontrol etmem gerektiğini düşünüyordum. Yoksa dün gece benim üzerimde uyumayı tercih etmenizin başka bir sebebi mi var?"

"Hayatının amacını bana işkence etmek mi edindin?"

Boğazını tıkayan duygu beni rahatsız ediyor ve gözlerinin kenarında beliren yaşları görünce eğlenem kazıyor. Bzgn ve bu sadece bu konuşmayla ilgili değil.

"Sorun ne?" diye soruyorum, cevabı henüz bilmediğim izin hayal kırıklığına uğramış bir şekilde.

"Hiçbir şey," diye hırıltılı bir sesle cevap verdi.

Gabi, neden bzgn olduğunu syle bana.

"Evet, bunu daha sonra bana karşı kullanmak izin mi?" diye iz zekti. "Bugün seninle tartışacak enerjim yok. Lütfen gidebilir misin?"

Zenemi sıkıca kapatırken, kelimelerimi yutmak izin kendimi zor tutarken, gerginlik kaslarımdan sızıyor.

Şu an maskenin izinde olsaydım, ona kızını buraya getirmesini ve benimle yatağa girmesini sıylerdim, böylece onunla ilgilenebilirdim. O da yapardı, znyk ona gveniyor.

Ama bana gvenmiyor.

Kendimi zorla dik pozisyona getiriyorum, kulaklarımda statik cızırtılar ve kafamda elektrik akımı hissediyorum. Gözlerimi kamaştıran beyaz ışıktaki gözlerimi kırpttırırken ybzym kızarıyor ve kısık bir sesle kbyr mırıldanıyorum.

Şu an değil.

Kapı aralığının belirsiz hatlarını gcrebiliyorum ve geçmiş deneyimlerimden biliyorum ki, buradan defolup gitmek izin belki de sadece birkaç saniyem var.

Hareket etmeye çalışırken gcrbşym bulanıklaşıyor ve Gabi'nin sıylediği bir şeyi algılayamayınca her şey su altındaymış gibi geliyor.

Kapıya doğru yarı yolda ilerlerken gözlerimin arkasında şiddetli bir ağrı patlak verdi ve elimle başımın arkasına dokundum.

Kontrolym kaybederken ve dizlerim bkylrken, bembeyaz bir acı tım bedenimi delip geziyor.

Yere düşmenin şiddetine hazırlanarak dne doğru yığıldım, ancak bir şey ybzyme zarparak darbenin etkisini azalttı.

Acı doruk noktasına ulaşırken kalbim hızla zarıyor ve kulaklarımda tiz bir ses yankılanıyor. Vycudum kaskatı kesiliyor ve birkaç huzurlu saniye boyunca karanlık zdkyor, ardından yaşayanların diyarı beni geri zekmeye başlıyor.

Ciğerlerimden sıg nefesler zıkıyor, şakaklarımdaki atardamarlar atıyor ve tenime sıcak bir şey geliyor.

Gözlerimi zorla aztığmda, Gabi'nin bulanık silhetinin üzerimde hızkıra hızkıra ağladığını ve bedenimi kendi bedenine yasladığını gırdım.

Onun beni yakalamaya çalıştığını ve benim de onun üzerine düştyğym fark etmek beni altst etti.

Karanlık bir deliğe girip bir daha asla çıkmak istemiyorum. Ama hıblı uzuvlarımı hareket ettiremiyorum ve ayağa kalkacak güç bile bulmamın epey zaman alacağını biliyorum.

"Onu yatağıma koyalım," diye kekeledi Gabi, muhtemelen üzerimde asılı duran diğer gülgeye.

Rafe'in bazı yüz hatlarını ayırt etmem bir dakikamı alıyor ve o cansız bedenimi yerden kaldırıırken ona defolup gitmesini söylemeye çalışıyorum.

"Bu kadar inatçı olmayı bırak," diye homurdanıyor. "Rahatla biraz."

Başka sezenegim yok ve bu durum beni daha da sinirlendiriyor.

Gabi'nin beni bu halde gürmesinden hoşlanmıyorum ve işe yaramaz bedenimi düzene sokar sokmaz buradan ayrılmaya niyetliyim.

Kafamdaki basını yavaş yavaş azalmasına rağmen ağrı hıblı çok şiddetli. Dakikalarca, bazen de bir saate kadar sürebiliyor; ancak sonrasında tüm gün boyunca bitkin düşüyorum.

Rafe ve Gabi beni yatağa yatırmayı başarıyorlar ve istedikleri pozisyona gelene kadar beni oradan oraya kaydırıyorlar.

Sis birkaç dakika daha beni ağırlaştırdı, ancak gözlerimi tekrar azabildiğimde Gabi bağdaş kurmuş oturmuş, başımı kucağında tutuyordu.

Bakışlarımız buluştu ve yanaklarından süzülen gözyaşlarıyla birlikte bir kez daha hızlıca hızlıca ağladı.

"Benim izin ağlamayın," diye hırıltılı bir sesle söylüyorum. "Çok eğleniyorum."

"Romeo." Gömsemesini bastırmaya çalışırken dudağı titriyor. "Şu an beni güldürme."

"Hemen geri döneceğim," diyor Rafe.

Gabi arkasından, "Ona serin bir bez getirebilir misin?" diye sesleniyor.

Kardeşim başını sallayıp ortadan kayboldu ve Gabi bakışları gözlerimde oyalanırken şakaklarıma masaj yaptı. Onun izin acı verici derecede uzun bir göz temasıydı bu, ama Rafe geri dönüp dudaklarıma bir hap uzatana kadar göz temasını kesmedi.

"Al." Ağzıma bir şişe su uzattı ve ben de hıplı zorla yuttum.

Bu meseleyi hallettikten sonra, soğuk bezi Gabi'ye uzatıyor ve Gabi de bezi alnıma koyuyor.

Rafe, bana bakmadan önce şehrin silüetine şıplı bir göz attı.

"Fırtına geliyor," diye sertçe söylüyorum.

"Çoğu zaman aklınız hava durumundan daha doğrudur," diyor.

Gabi altımda kaskatı kesildi ve fırtınalardan ne kadar korktuğuna dair söylediklerini hatırladım.

Adaya dündüğümden beri gezen yıllarda, kötü havalarda onunla hiç birlikte olmadım. Tek ve son migren nöbetini gezirdiği zaman, kardeşlerimden beni koşuşa gütmelerini istedim ve günün geri kalanını orada gezirdim.

Bu odadan en kısa sürede ayrılmayı planlıyordum, ama ŗimdi, korktuğu bir anda yalnız kalma dŗncesiyle yaŗayamam.

Bir de sürekli vücuduma dokunması, gerginliği gidermek izin parmaklarını saz derimde gezdirmesi hisz yardımcı olmuyor.

"Bir ŗeye ihtiyacınız olursa oturma odasında olacağım." Rafe ikimize de göz gezdirdi, dudaklarında alaycı bir glmseme vardı. "Grnŗe gre iŗ baŗında benden zok daha iyi bir hemŗireniz var."

"Hemŗire Gabi yardıma koŗuyor," diye mırıldandım, yorgunluktan kelimelerim birbirine karıŗıyordu.

Onun nazik elleri, ilazlar ve her zaman yaŗadıęım ani yorgunluk hissi birleŗince gzlerimi azık tutmakta zorlanıyorum.

"Sorun yok," diye fısıldıyor. "Dinlenebilirsin."

Tartıŗmak istiyorum znk ona bu kadar yaknken uyumak iyi bir fikir değil. ŗimdiye kadar bundan kazınmayı baŗardım, ama buğın tüm savunma mekanizmalarım zkt ve karŗı koyamıyorum. Sanırım boŗluk beni ele gezirmeden önce tek bir kelime bile sıleyemedim.

Dıŗarıdan gelen gök grltŗının yankısı beni tekrar kendime getirmeden önce ne kadar süre dıŗarıda kaldığımdan emin değilim.

Yorgunluk hlv beni boğuyor, ama ağrı azaldı.

Gzlerimi aztığımda Gabi hlv kıpırdamamıŗtı, ancak dıŗarıda fırtına ŗiddetlenirken vücudunda bir gerginlik hissediliyordu.

Yağmur yanlamasına yağıyor ve gökyüzündeki her zatlakta nefesi kesiliyor. Dudaklarını diŗlerinin üzerinde gezdiriyor, elleri titreyerek sazlarımın arasından geziyor.

O kadar dŗncelere dalmıŗ ki, uyanık olduğumu fark etmedi ve elimi uzatıp yüzüne dokunduğumda irkildi.

"Hey. Buraya gel."

"Ne?" Bana göz kırptı.

"Gel, uzan."

Bana odaklanmamıŗ gzlerle bakıyor ve yüzündeki o boŗ ifadeyi tanıyorum. Zok bunalmıŗ ve izine kapanmıŗ durumda, Beppe'nin bacağına yaslandığını bile fark etmiyor gibi.

Doęrulmam birkaż saniye sürüyor ve doęrulurken Gabi'nin elleri benden uzaklaŗıyor.

Beppe'yi farklı bir yere nlendiriyorum, böylece onu kendime daha yakın zekebiliyorum. Vücudunu yeniden konumlandırmama izin veriyor, onu gerip yan tarafına doğru zevirerek bana bakmasını sağlıyorum.

Beppe yerleŗtikten sonra sırtına kıvrılıyor ve ben de kolumu beline dolayarak onu kendime doğru zekiyorum.

Gözünden sessizce bir damla yaŗ szlyor ve muhtemelen fuardaki o günü hatırlıyor.

Bunu sık sık düşünüyorum çünkü yıldırım zarpmasıyla ilgili pek bir şey hatırlamıyorum. Parzalar var ama bir araya gelmiyorlar ve en çok hatırladığım şey Gabi'nin sesi. Benim izin ağlayışı, beni terk etmemem izin yalvarışı. Beni gütmmeden önce duyduğum son şey buydu.

Ona geri döneceğime yemin etmemde belli bir ironi vardı. O zamanlar bunun hiçbir fark yaratmayacağını bilmiyordum. Hayatta kalmamın bana hiçbir faydası olmayacağı izin o gün çılmış olsam da fark etmezdi.

O ilk rahatlamayı her düşündüğümde ağzımda acı bir tat kalıyor. Herkes başardığıma çok sevinmişti, ta ki ne hale geldiğimi gürene kadar.

O ilk yıl en kıtşıydı. Kontrol edilemez ıfke nübetlerine giriyor, yoluma zıkan her şeyi yıkıyordum. Neden olduklarını bile azıklayamıyordum. Beynim aniden bir düşmeye basıyor, ani değişimleri kontrol edemiyordum. O on iki ayın çoğunu ağır ilazlar altında, karanlık bir odada, bir bakım merkezinde gezirdim çünkü ışıktaki yaşamak çok acı veriyordu.

Uyuşturucu etkisinde olmadığım zamanlarda ise neredeyse her saniye intiharı düşünüyordum ya da intihar girişiminde bulunuyordum.

Duvardaki Gabi ve ailemin fotoğraflarına bakıp, hepsinin daha iyi durumda olacağını düşünürdüm. Sonra da o gün ıf kalmadığım izin ıfkelenirdim. Onlara umut verilmezdi, sonra da benim suretimde geri dınen canavarı gürdüklerinde bu umutları ellerinden alınmazdı.

O zamanlar ıfke doluydum ama hapsedildiğim o yıllar boyunca bir an bile bunun Gabi'nin suzu olduğunu düşünmedim.

Olanlardan dolayı onu asla suzlamadım, ama şimdi bunun bir önemi olmadığını görüyorum.

İkimiz adına da kendini yeterince suzladı.

Kollarımda titrerken, gezmişin anılarına hapsolmuşken, bu işi ne kadar berbat ettiğim hiç bu kadar azık olmamıştı. Bunu çok uzun zamandır taşıyor.

Kendime koyduğum tüm kuralları unutarak, güzyaşlarını siliyorum ve yızyn okşuyorum.

"Bana geri dın," diye fısıldadım onu kendime doğru zekerek.

Yavaşça bana doğru dındı, güzleri benimkilerle buluştuğunda acı dolu bir ifade belirdi.

"Bunu geride bırakmalısın," diye mırıldanıyorum. "Senin suzun değildi."

Yeni bir güzyaşı dalgasını silmeye zalışarak hızla güzlerini kırptırdı. "Bunu nasıl söyleyebilirsin? Sana neler yaptığıma bak."

"Bunu sen yapmadın. Kıt şans, kader ya da ne dersen de. Bunu değiştirmek izin yapabileceğin hiçbir şey yoktu."

"Ancak-"

"Bunun senin suzun olmadığını söyle bana."

Dudakları titriyor ve bakışlarını kazırmaya zalışıyor, ama ben yızyn parmaklarımın arasına alıp onu rehin alıyorum.

"Sıyle."

Güzlerini kapatıyor, sonunda konuştuğunda sesi neredeyse fısıltıdan ibaret.

"Benim hatam değildi."

"Pekala, şimdi bunu gerçekten iztenlikle sıyle."

"Benim hatam değildi," diye tekrarlıyor, bu sefer biraz daha yüksek sesle.

"Daha iyi." Sazlarını geriye doğru dızelttim ve o da güzlerini aztı.

"Sana biraz dinlenme fırsatı vermeliyim."

"Biraz burada kal." Kollarımı onun etrafına daha sıkı sardım. "Дцвѣсьmeye sonra dınebiliriz."

Bakışları yъzъmde geziniyor, bir azıklama arıyor ama benim bir azıklamam yok. Sadece onun gitmesini istemiyorum.

Sessizlik içinde beni inceliyor, kaşımın ьzerinden gezen ve zenemin altındaki yara izlerini güzleriyle haritalandırıyor. Güzlerinde dile getirilmeyen bir soru var ve acaba Eros'un yъzъnde bu izleri hissedip hissetmediğini hatırlamaya mı zalışıyor diye merak etmeme gerek yok.

Şu an ona sıylemek zok cazip geliyor, ama bu asla planın bir parçası değildi. Olsa bile, o buna hazır değil. Hatta sanırım asla hazır olmayacak.

Güzlerimi kapatıyorum ve kendi sonucuna varması izin onu bırakıyorum.

Sonunda rahatlıyor, nefes alışverişi dъzenli hale geliyor ve uykuya dalıyor. Direnmeye zalışıyorum ama bu sefer nafile.

Tekrar uyandığımda, Gabi'nin parmağının benimkinin ьzerinde gezindiğini hissettim. Yъzъklerimi takmadığım izin, yıldırım zarpmasının bıraktığı yara izini ilk kez gırmıyor.

"Kendini bana damgaladın," diye takılıyorum ona. "Sanki... benden hoşlanıyormuşsun gibi."

Anladığının fark edince dudakları aralandı. "Ruh hali yъzъğъ mъ?"

Başımı sallıyorum, acaba şu anda ona bastırılan sertleşmiş penisi hissediyor mu diye merak ediyorum. Hissediyorsa da, bundan rahatsız olmuyor.

Vъcudu kollarımda tamamen huzurlu; yumuşak, sıcak ve davetkar. Bunu hissetmeyeli zok uzun zaman oldu ve şimdi o burada olduğuna gıre, onu bırakmak istemiyorum.

Bakışlarım dudaklarına kayıyor ve orada zok uzun sъre oyalanıyor.

Kahretsin, onu цpmek istiyorum.

Beynim bana yapmamam izin binlerce farklı sebep sunmakta zok hızlı, ama izimdeki şeytan ıslah edilemez.

Parmaklarımla yъzъne hafifze dokunarak, aramızdaki mesafeyi kapatırken zenesini yukarı kaldırıyorum. Dokunuşuma nasıl tepki vereceğini gırmem gerekiyor; Eros olarak değil, ben olarak.

Ondan bir nefes uzaklıkta duruyorum ve kalbi gıgъsъme karşı zılgın bir ritimle atıyor. İtiraz etmeyince, ona doğru eğiliyorum ve o da bana doğru yarı yolda karşılık veriyor.

Dudaklarımız birbirine değiyor ve boğazından hafif bir zevk sesi zıkıyor. Bu, izimdeki canavarı besliyor ve kendimi tutma umudumu tamamen yok ediyor.

Ondan daha fazlasını alıyorum, onu sırt ыstы zevirirken hırlayarak црѣşmeyi derinleştiriyorum.

Parmaklarım sazlarının arasında geziyor, onu sertce kavrayıp dilimi ağzına sokuyorum. Nefessiz bir inilti zıkarıyor, elleriyle tişörtым sıkıca kavrayıp beni kendine daha da yaklaştırıyor.

İзгьдылерim devreye giriyor ve tek bir дѣşьnce zihnimde дцнър dururken, penisimi ona сыrtыyorum.

Onunla birlikte olup onu sahiplenmeliyim, o da izinde kimin olduğunu tam olarak bilmeli.

Bu planı hayata geziremeden, Rafe'in sesi bizi buz gibi soğuk suya boğdu.

"Hey, toplantıya insanlar gelmeye başladı," diye sesleniyor kapının dışından. "İstersen onlara senin gelemeyeceğini sıыleyeyim?"

Bu bana uyar, ama bu azıklama Gabi'yi şaşırtarak onu gerzekliğe geri дцндърıyor.

Dudaklarına dokunurken gúzlerinde şaşıklık ve pişmanlık karışımıyla bana bakıyor.

"Merhaba?" diye seslendi Rafe tekrar.

"Geliyorum," diye cıvıldadı Gabi, sanki bir an цnce uzaklaşmak istiyormuş gibi altımdan sıyrılıp zıktı.

Doğrulup onun gidişini izlerken гуğсьмде ağır bir ağırlık hissettim. Bunun olacağını tahmin etmeliydim.

Ya Eros'un arkasından bunu yaptığı izin suzluluk duyuyor ya da benimle birlikte olduğu izin pişmanlık duyuyor. Eğer ikincisi doğruysa, bu zaten uzun zamandır řьphelendięim şeyi doğrulamış olur.

Bu ilişki baştan beri felakete mahkumdu ve ben onu geri дцнълmez bir şekilde mahvettim.

"Buna gerzekten hazır mısın?" diye soruyor Mariella. "İstemiyorsan bu бцльмъ izlemek zorunda değilsin. Seni daha sonra bilgilendirebilirim."

Gúzlerimi ondan ayırıp, Gabi'nin telefonuna bakıp kaşlarını zatmasını odanın izinde takip ediyorum. Eros'un hьlw ona mesaj atmamış olmasına ьзьлдьğь kesin ve bu beni de sinir ediyor.

Kendi alter egonuzu kıskanmak son derece sapıkza bir şey.

Дьн gece ьzerinde uyuyakaldığı kişi o değildi, ama aynı zamanda her fırsatta onunla seviştiğimi ve ona dokunduğumu дѣşьндьğь kişi de ben değilim. Ondan bir şeyler duymayı hak ediyor ve ona mesaj atmam gerektiğini biliyorum, ama izimdeki sapık bir taraf bu zamanı onunla kendim olarak gezirmek istedi.

Şimdi bunun bir hata olduğunu biliyorum.

"Romeo?" Mariella'nın sesi dikkatimi tekrar ona zekti ve yüzündeki tuhaf ifadeden Gabi'ye baktığımı fark ettiğini anladım.

"İyiim," diye homurdandım.

"Bu akşam dile getirmek istediğiniz bir şey mi vardı?" diye soruyor.

"Bu bekleyebilir."

Kaşlarını zatıyor ama ben bu konuya girmek istemiyorum. Gabi, Abella'dan İmparatorluk hakkında araştırma yapmamı istediğinden beri, İmparatorluk konusunu gündeme getirmeyi planlamıştım. Ona bir şey vermem gerekiyor ve bu da bunu yapmanın yolu olurdu. Ayrıca bir noktada Angelo'yu da işin izine katmam gerekiyor ama şu anda zok keyifsizim ve kelimelerimi sezme konusunda gerektiği kadar dikkatli olamıyorum. Bu yüzden, Gabi'den yeterince uzakta, yemek masasına oturuyorum ki, istersem ona bakmaya devam ederken huzur izinde düşüncelere dalabileyim.

Mariella toplantıyı azarken, Angelo ile benim üzerinde düşündüğümüz yeni gizli mesaj bırakma noktalarıyla ilgili bazı fikirlerden bahsediyor. Angelo, kullandıkları bazı yöntemlerin zok riskli olduğunu düşünüyor ve ben de katılıyorum. Topluluğun diğ r üyelerinin kitaplara veya tuvaletlere bırakılan mesajları g rmeyeceklerinin hiçbir garantisi yok.

Angelo, acil durumlar izin NFC etiketleri ve QR kodları da dahil olmak üzere geliştirdiğimiz alternatifleri açıklıyor.

Serafina, "Telefona erişimi olmayan kadınlar ne olacak?" diye soruyor.

Mariella, "Güvenilir iş bağlantılarımız gibi, güvenilir iletişim noktalarını kullanmaya devam edeceğiz," diye açıklıyor. "Ancak diğ r sezenekler, ihtiyacı olanlara daha hızlı yardım sağlayacak."

Angelo bana, "Bunları kullanıma sunma konusunda ne durumdayız?" diye soruyor.

"Bir hafta izinde hazır olacaklar."

Başını salladı ve telefonunu bana doğru kaydırdı. " ncelikli konu."

Tanıdık bir yüzün görüntüsünü tarıyorum: Sosyeteden, zengin bir aristokrat.

Ayrıntıları bilmiyorum ama Angelo'nun bildiği açık ve bu adamın karısına yaptığı her neyse, benimle görüşmeyi hak etmiş olmalı.

"Onun gitmesini mi istiyorsunuz?"

"Evet," diye yanıtlıyor Mariella. "Ama sadece hazır olduğunda."

"Bunu bu hafta sonu yapacağım."

"HAYIR."

Gabi'nin sesi dikkatimi telefondan dağıttı ve ona baktığımda bana kaşlarını zatmış bir şekilde bakıyordu.

Odanın tamamı sessizliğ  bürünüyor, birbirimize bakakaldığımız anda; itiraf etmeliyim ki, onun benim izin nasıl endişelendiğini düşünmek beni tahrik ediyor.

Başka biri olsa sinirlenirdim. Ama eğer o endişeleniyorsa, bu onun izin tamamen ıfı olmağım anlamına geliyor.

"Sorun ne?" Sandalyeme yaslanıp ona tembel bir gıymseme gınderdim. "Benim izin mi endişeleniyorsun?"

"Hayır." Yızy kızardı. "Bu sadece sağduyu meselesi. Sen—"

Herkesin ındende "Bunu başaramam" demeden ınde kendini durduruyor.

"Şu an izin hiç iyi bir fikir değil."

"Zamanımı nasıl daha iyi değerlendirmem gerektiği konusunda daha iyi fikirleriniz var mı?"

"Tamam, yeter." Mariella bana ters bir bakış attı. "Bunu sonra konuşacağız Romeo. Başka değinmek istediği bir şey olan var mı?"

Gabi bakışlarını kazırırken, diğer herkes konuşacak başka bir şey olmadığı konusunda hemfikir oldu.

Mariella toplantıyı erteledi ve Gabi telefonunu zıkarıp hızla yazmaya başladı. Bir an sonra benim telefonum da cebimde titredi, ama onun ona mesaj attığını anlamak izin kontrol etmeme gerek yoktu.

Diğerleri boş sohbetlerle vakit gezirirken, o masadan sessizce kalkıyor. İzimden onun bana bakmasını diliyorum ama bakmıyor.

Bunun yerine bana sırtını ındı, koridorda yırdı ve kapısını kapattı.

GABRIELA

YATAKTA UZANMIŞ, TAVANA BAKARKEN ROMEO'NUN BENİ ЦРТЫЃЫ ANIN HATIRASI ZİHNİMDE tekrar tekrar canlanıyor. İsimde istenmeyen duygular kabarıyor ve onları bastırmaya çalışıyorum.

O sadece beni црmedi. Beni gerzekten цртъ.

Ben de cevap verdim.

Mantıklı дѣşьnmeye çalışırken, suzluluk ve kafa karışıklığı zihnimde birbiriyle savaşıyor.

Romeo benimle dalga gezmeyi seviyor, ama bana цyle gelmedi. Eğer benimle dalga geziyor olsaydı, bu onun izin bile son derece acımasız olurdu. Ama bunun başka bir şey olabileceği дѣşьncesi nefesimi kesiyor.

Kalbim, onun kalbimi kırdığı anın nasıl bir his olduğunu hatırlıyor. Bunu tekrar yaşayamam. Kendimi ikinci kez бцyle bir duruma sokma ihtimalini aklımdan bile geziremem.

Yapılacak tek mantıklı şey ondan uzak durmak ve her şeyin hız yaşanmamış gibi unutulması. Ama nedense bu дѣşьnce de beni aynı derecede huzursuz ediyor.

Ayrıca Eros'u da гуз цнъnde bulundurmak gerekiyor.

Bana tamamen sırtını дцпнмъş olsa da, aramızda bir şeyler var, ama bunu nasıl tanımlayacağımı tam olarak bilmiyorum.

Bana aramızdaki sıradan ilişkinin цtesine gezen şeyler sıçyledi; mesela hiçbir şeyi paylaşmadığını sıçylemesi gibi. Ya da bana ait olduğumu ve sadece onun bana sahip olabileceğini sıçylemesi gibi.

Romeo'yu цртъЃытъ sıçylediğimde nasıl tepki vereceğini şimdiden дѣşьнъyorum. Hoşuna gitmeyecek ve bu beni biraz korkutuyor.

Hayatım hakkında зок fazla şey biliyor ve Romeo'yu bulması muhtemelen zor olmazdı.

İkisi de цлъмсы ve o senaryoda ne olabileceğini bilmiyorum.

Bunu дѣşьндъкзе, diğer цzellikleri de karşılaştırma yapmaya başlıyorum.

İkisi de alaycı ve kuru bir mizah anlayışına sahip. Fiziksel yapıları da birbirine зок benziyor. İkisi de benden зок daha uzun ve Eros'un въсудunu гцрmedim ama

Romeo kadar kaslı olduğunu dēşēnēyorum.

İkisinin de parfēmbē yok ama neredeyse yemin edebilirim ki ikisinde de karanfil ve odunsu bir koku karışımı hissediliyor.

Ayrıca Beppe'nin Eros'tan asla kazanmadığı gerzeği de var. Hatta bir keresinde ben de bunu dile getirmiştım. Sanki onu tanıyormuş gibiydi. Ama aynı zamanda var olmayan bağlantılar kuruyor da olabilirim diye dēşēnēyorum.

Romeo beni isteseydi neden beni uzaklaştırırdı ki?

Doğrusu şu ki, izimde her zaman ona bağlı kalacak bir parza var, ama tarihimiz bir sebeple tarih oldu.

Aramızda zok şey yaşandı.

Bu gece beni ıpmek istemiş olsa bile, amacının kafamı karıştırmak olmadığına, bunun sadece eski duyguların gezici bir canlanması olduğuna inanmalıyım.

Bir zamanlar birbirimizi herkesten daha iyi tanıyorduk ve hassas bir anda o alışkanlıklara geri dınmek zok kolay.

Bunun hıız yaşanmamış olmasından pişman olduğunu tahmin edebiliyorum ve muhtemelen yarın tamamen unutmüş olacak.

Romeo'nun aşk hayatı hakkında pek bir şey bilmiyorum zēnkē ızel hayatını gizli tutuyor, ama eminim ki yıllar izinde birzok kadınla ilişkisi olmuştur.

O kadar yakışıklı ki, ilgiden kazanması imkansız ve itiraf etmeliyim ki, muhtemelen kaz tane teklif aldığıni dēşēnmekten hoşlanmıyorum.

Bu beni ilgilendirmiyor ve ēzerinde durmamalıyım bile. Ayrıca ēzerinde durduğumda izimde bu kıttē hissi de yaşamamalıyım.

O bana ait değil.

Ve artık ona ait değilim.

Telefonumdan bir gırtēntēbē arama bildirimi geldi ve arayan kişiyi gırtēnce kendimi iki arada bir derede kalmış gibi hissettim. Ama yine de cevap verdim.

"Merhaba," diye selamlıyor Eros beni.

Bir an izin, bunu azıkza sııylesem nasıl olurdu diye dēşēnēyorum. Bana kim olduğunu gıster. Ama hılv o noktaya gelmekten zok korkuyorum, bu yēzden de gelmiyorum.

"Bēttēn hafta beni gırtēmezden geldin, tek karşılık verdiğin 'merhaba' mı?"

"Bunu yapmamalıydım," diyor sessizce. "İzēr dilerim, Gabi."

"Bana neler olup bittiğini anlatacak mısın?"

Sıylediğim anda pişman oldum. Ona bunun asla ciddi bir şey olamayacağını sıylediğim halde, ondan cevap istemeye hakkım yok. İzzellikle de bu gece yaptıklarımın ardından.

"Boş ver." Derin bir nefes verdim. "Sadece iyi olduğunu sııyle."

"İyiyim."

"Pekala." Bir an duraksıyorum. "Aramızdaki bu durum sona erdi mi?"

"HAYIR."

O tek kelimenin yoğunluğu beni hazırlıksız yakaladı. Знать, tekrar ediyorum, gezici bir şey gibi gelmiyor.

“Hblb seni gırmek istiyorum.” Ses tonunu yumuşatıyor. “Planladığımız gibi bu hafta sonu seni malikaneye gıtırıyorum.”

Suzluluk duygusu beni kemiriyor ve kendimi durduramadan itirafımı ağzımdan
kazırıyorum.

"Başka birini ırtıtm. Vence bu adil olanıdır, biliyorsun."

Bir an aramızda sessizlik hakim oluyor, ardından beklediğimden çok daha sakin bir şekilde cevap veriyor.

"Senin megalodonun mu?"

“Evet.” Yutkunuyorum. “Sana gezici bir ziyaret olmadığını söylemiştim ve bunu gerzekten kastetmiştim—”

"Gabi, umurumda değil."

Gözlerimi kırptıştırarak başımı kaldırdım. "Sen dyle düşünmüyor musun?"

"Hayır. Bunu rahat bir ortamda tutmak istediğini söylemiştin, değil mi?"

“Evet, ama ” Düşüncelerimi toplamak için duraklıyorum. “Bana ait olduğumu ve kimseyi paylaşmadığımı sızlemiştin.”

"Alter egom zok şey sıyılıyor," diye yanıtlıyor alaycı bir şekilde. "Sen de bende o үңнь ortaya zıkarma eğilimindesin."

"Pekala." Kaşlarımı zattım.

Bu duygunun ne olduğundan emin değilim. Belki hayal kırıklığı, belki rahatlama, belki de ikisi birden. Daha önce bunun çnemsiz olduğu dşşncesinden nefret ediyormuş gibi gdrnrken, aramızdaki şeylerin bu kadar değışmesi çok garip.

"Sana en başından beri söyledim, ben senin için iyi değilim," diyor yumuşak bir sesle. "Bu değişmedi. Bu yüzden bana çok fazla bağlanma. Duygusal olarak değil."

Başımı sallıyorum, mantıklı olmasa da biraz duygulanıyorum. Tam olarak üzerinde anlaştığımız şey bu.

"Hblb onu istiyor musun?" diye soruyor.

Parmaklarımı birbirine b    r bakışlarımı a     indirdim. "Bunun bir sezenek oldu  unu d    nmeyi zoktan bıraktım."

Bir dakika kadar bunu d    nd   ve ba  nı salladı.

Aramızda sürekli bir gerilim var ve bu gerilimi kırdığında ona minnettar oluyorum.

"Yani, bu hafta sonu malikanede seni delicesine becermemi hblb istiyor musun?"

Onun bu bayağılığına gıyıyorum, bir yandan da izimde bir suzluluk duygusu daha beliriyor.

Malikaneye gitmeyi gerçekten istiyorum ve bu duygudan nefret ediyorum, ama Romeo bana bunu yapıyor.

Beni cıle bir zıkmaza sızgıkıyor ki ne dışıneceğimi bilemiyorum. Ama ızzerimde bıyle bir gıce sahip olmamalı ve tek bir cışsık son beş yılđı silemez.

Kendime yoluma devam etmem gerektiğini söyledim ve bu gece olanlar bunu değiştirmiyor. Bu yüzden kesin bir karar aldım ve buna bağlı kalacağım.

"Gitmek istiyorum."

"Gьzel," diyor Eros. "Masadan ыıkarmak istediğın bir şey var mı?"

Anladığım kadarıyla, denemek istediğim her şeyden bahsediyor. Uzun bir liste var ama orada yapmak istemeyeceğim hiçbir şey aklıma gelmiyor.

Ona bana karşı sert davranmasını istediğimi, ne yapacağını tam olarak bilmemenin ise daha da iyi olacağını söyledim.

"Masadan kaldırılacak bir şey yok," diye teyit ediyorum.

"Pekala," diye mırıldandı. "Kostьмънъ yarın gьndereceğım, cuma гьнъ orada buluşacağız."

"O zamana kadar seni gьrmeyecek miyim?"

"Halletmem gereken bazı şeyler var," diyor bana. "Ama senden benim izin bir şey yapmanı istiyorum."

"Peki, ne?"

"Bundan sonra, onun hakkında sana bir soru sorduğumda, cevabın hoşuma gitmeyeceğini dьşьnsen bile, tamamen dьrьst olmanı istiyorum."

Yutkunuyorum, bunun iyi bir fikir olup olmadığını merak ediyorum. Ama sanırım mantıklı.

Başımı sallayarak onayladım.

"Ve bir şey daha."

"Evet?"

"Yatmadan ьnce bana bir fotoğraf gьnder. Neleri kazırdığımı gьrmek istiyorum."

"Merhaba." Rafe'e гьльmsedim, sehpanın ьzerindeki dolu zantasına şıyle bir gьz attım. "Gidiyor musun?"

"Evet. Planlanandan daha erken oldu ama veda etmeden ayrılmak istemedim."

Romeo'nun zoktan gittiğini bilmek izin sormama gerek yok. Okula giderken burada olmadığı dьşьnьlse, bu hіz de şaşırtıcı değil.

Boğazımdaki tuhaf hissi yutkunarak başımı salladım.

"İnatzı kardeşime baktığın izin teşekkьrler." Koltuktan kalkıp zantasını kaptı. "İlginztir ki, daha ьnce hіz kimsenin bunu yapmasına izin vermemişti."

"Цyle mi?" diye hırıldılı bir sesle sordum.

Bunun farkındaydım ama Rafe'in şu anda bunu doğrulamamasını dilerdim. Bu sadece işleri daha da zorlaştırıyor.

"İkiniz arasında her zaman ьzel bir bağ vardı."

"Evet, yaptık. Zok uzun zaman ьnce."

"Sanırım bazı şeyler asla değışmiyor." Bana hьzьnlь bir гьльmseme sunuyor. "Herkesi kendinden uzaklaştırmaya ne kadar zalıssa da."

Bu veda sözleriyle oradan ayrıldı ve ben telefonum zalana ve kendime gelene kadar orada ıyilece bakakaldım.

Ekрана kaşlarıımı zatarak baktım ve Michael'dan gelen mesajı aztım.

Bu cumartesi Vitale malikanesinde Riccardo ile buluşup Valentina ile düğün planlarını görüşecek ve büyükanneleriyle dans dersi alacaksınız.

"Дѣгън planları" ifadesi izime kurşun gibi ağır geliyor.

Şu anda yapmak istediğim en son şey Riccardo ile дѣгън planlamaya başlamak. Ama Michael'a yılın geri kalanında okula odaklanmak istediğimi anlatmaya zalışmak, kafamı duvara vurmak kadar verimsiz olurdu. Bıyile bir şey sıyilesem, his pişmanlık duymadan beni hemen okuldan alırdı.

Kendimi koruma izğъдъмъ kullanarak, ona onayımı belirten bir mesaj gңnderdim.

Başımın ыzerinde asılı duran o kara bulutla odama gittim ve yatağımın ыzerinde siyah bir hediye kutusu buldum. Kutuyu aztığımда izinde beni bekleyen bir not vardı.

Cuma görüşürüz, kedicik.

İnce kağıdı aztığımда ınce bir kedi yavrusu yarım maskesi ortaya zıkıyor; ыъзъ ръръзсъз, yumuşak pembe, gızlerinin etrafında gыл altın rengi telkari işlemeler var. Kulakları yumuşak pembe kadifeden yapılmış ve arkasında iki parza saten kurdele ile bağlanmış.

Onun altında, ыzerinde minik bir zil bulunan, kedi tasmaına benzeyen uyumlu bir gerdanlık var.

Костъмъ aztığımда, azık pembe renkte, uzun kollu, yuvarlak yakalı ve zıtızıtlı bir mayo buluyorum. İkinci parza ise kısa, şifon bir etek.

Balerin ve kedi yavrusunun birleşimi мъкemmel ve дъръст olmak gerekirse daha zok sevebileceğim bir şey sezemezdim.

Beni bu kadar iyi tanıması biraz ыркътъсъ.

Kedi kulaklarını takıp bir selfie zekiyorum, sonra da sohbetimize ыкълъyorum.

BiteSizedGabi: Geri kalanını denemek için sabırsızlanıyorum.

Eros415: Bunun içinde seni paramparça etmeyi dört gözle bekliyorum.

BiteSizedGabi: Sadece beni yakalarsan.

Eros415: Bunu sanki sonunun nasıl biteceğini bilmiyormuş gibi söylüyorsun. Ben her zaman kazanırım, Gabriela. Kovalamaca, sana bir şansın olduğunu düşündürmek için yapılan bir nezaket gösterisidir.

BiteSizedGabi: Hım. Sanırım göreceğiz. Ne giydiğini nasıl anlayacağım ki?

Eros415: Yapamazsın. Hak talebi sinyalinı hatırlıyor musun?

BiteSizedGabi: Venator?

Eros415: Aferin kızım. Beni yakaladığını düşündüğünde kullan. Ben de kendi yöntemimle karşılık vereceğim.

İki tane olduklarını unutmuşum ve onları araştırmayı düşünmüştüm. Komodinin izerinden davetiyeyi aldığımda, ikisini birlikte gırdım.

Avca/Av.

Kısa bir arama, avcı ve avı kastettiklerini doğruluyor.

İlk kelimeyi duyunca midem garip bir şekilde alt ıst oldu. Tesaduf olabilir, hatta büyük olasılıkla ıyledir, ama sanki beni rahatsız ediyor gibi hissediyorum. Ya da daha doğrusu, belki de o rahatsız ediyor.

Yatağa yığıldım ve yastığımın hılv onun kokusunu taşıdığını fark edince inledim.

Evet...

Romeo Vitale kesinlikle aklımdan ılmıyor.

GABRIELA

CUMA YAKLAŞTIKÇA, İZİM ENDİŞEYLE DOLUP TAŞIYOR.

Malikaneye gideceğim izin heyecanlıyım ama aynı zamanda da gerginim.

Romeo beni ırtıktan beri Eros'u ilk kez gıreceğim ve umarım tüm gece zihnime sızmasını engellemenin bir yolunu bulabilirim.

Bir de yarın Riccardo ile yapacağımız yaklaşan dığın planlama ve dans seansı meselesi var. Çok korkuyorum ama dığınmemeye alışıyorum.

Şimdilik daha acil olan endişem Julian'la konuşmak. Bunu nasıl yapacağımı bulmaya alışıyorum ve sonunda okuldan sonra yanına gittiğimde bana kaşlarını zatarak baktı.

"Size yardımcı olabilir miyim, Bayan Bianchi?"

Onun beni koruma şeklini hatırladıkça suzluluk duygusu midemi dığınmıyor. Başlangıçta ondan emin değildim, ama iyi bir adam olduğu ortaya ıktı. Zevremdeki birçok kadının korumalarını gardiyanları gibi gırdığın biliyorum, ama ben Julian'ı seviyorum. Ona yalan sıylemek istemiyorum ve Riccardo ile ilgili olarak beni koruduğu izin ona biraz sadakat borzlu olduğumu hissediyorum.

"Bu geceyle ilgili." Topuklarımın ızzerinde geriye doğru sallanırken ellerimi ıııımda birleştiriyorum. "Bir şey sıylemek istiyorum—"

"Biliyorum," diyor. "Etkinliğin takviminizde belirttiğini gırdım."

"İyle mi?" diye sordum, sonra kendimi dızelttim. "Yani, evet. Tabii ki."

Bu kesinlikle Eros'un işiydi. Muhafızımla bunun nasıl işleyeceği konusunda his konuşmadık ama bir yolunu bulacağını tahmin etmeliydim.

Emin olmadığım tek şey, Julian'ın Davenport Manor'da neler olup bittiğinden haberdar olup olmadığı.

"Hazır olduğunda ben de hazır olacağım," diye beni temin ediyor.

"Pekala. Teşekkür ederim."

Ona malikaneye giremeyeceğini bilip bilmediğini sormayı dığındım, ama sonra vazgeçtim. O soruna gelince bakarız.

Etkinlik gece yarısına kadar başlamadığı izin gecenin bir kısmını bitirme projem izin hazırladığım koleksiyon ızzerinde alışarak geziriyorum.

Hazırlanma zamanı geldiğinde, makyajımı tazeleyip giyinmeden önce bir süre banyoda rahatlıyorum.

Kostümün tek eksik yanı ayakkabıydı, bu yüzden Mary Jane tarzı babetleri tercih ettim. Rahatlar ve daha şık ayakkabalara göre koşmak daha kolay olacak.

Tam yola çıkmadan önce, muhtemelen gerekenden biraz daha ağır olan uzun, beyaz suni kürk bir palto giyiyorum; ama onu sadece oraya varana kadar giymeyi planlıyorum.

Saat on bir buçukta Julian'la girişte buluşuyorum ve Beppe'ye şöyle bir bakıp en iyi hareket tarzının ne olacağını düşünüyorum. Belkiyse onun evde yalnız kalmasını istemiyorum ve Julian da bunu biliyor.

Düşüncelerimi sezerek benim yerime karar veriyor.

"Bayan Bianchi, o da bizimle yolculuk yapabilir. Sizi bıraktıktan sonra onu da yanımda zaten katındaki daireye getireceğim."

Ona bir an fazla uzun süre bakakaldım, Eros'un burada tam olarak ne yaptığını merak ettim.

Bir etkinlikte beni yalnız bırakması izin Michael'dan izin alması gerekirdi. Ama Abella'ya mesaj atan kişinin Eros olduğundan ve Abella'nın bunun aslında ben olduğumu sandığından oldukça eminim, bu yüzden Julian'la da benzer bir şey yapmış olabileceğini varsaymak güvenli olur.

"Bayan Bianchi?" diye soruyor bana. "Onun el zantasını ister misiniz?"

"Ah, doğru."

Beppe'yi yerleştirdikten birkaç dakika sonra Davenport Malikanesi'ne doğru yola koyulduk.

Yolculuk sessiz geziyor ve kaygımı biraz olsun atmak için yolculuğun tamamını Beppe'yi okşayarak geziriyorum.

Vardığımızda kendimi sakin ve huzurda gezireceğimiz geceye hazır hissediyordum.

Girişe vardığımızda Julian kapıyı benim izin azıyor ve Beppe'yi ona vermeden önce ona kısaca sarılıyorum.

Julian, ben davetiyeleri toplayan görevlilerin bulunduğu kapıya gelene kadar bekliyor, sonra arabasıyla uzaklaşıyor.

Bütün bir geceyi gürültüsüz gezirme düşüncesi izimde küçük bir heyecan uyandırıyor. Eros beni bulup yakalayana kadar tamamen yalnız olacağım.

"Davenport Malikanesi Gece Buluşma'na hoş geldiniz." Maskeli bir kadın görevli gülümseyerek beni karşılıyor. "Davetiye?"

Ben bardağı uzatırken, elinde iki içecek olan başka bir kadın da görevlilerin yanına geldi ve bakışlarını bana zevirdiğinde duraksadı.

Bir an birbirimize bakıyoruz ve görebildiğim birkaç belirgin özelliği inceliyorum.

Denizkızı silüetinde siyah bir kostüm elbisesi giymiş, bu yüzden bir görevli olduğunu sanmıyorum. Siyah saçları Morticia Addams gibi düzenlenmiş ve dantel bir yüz maskesi, kan kırmızısı dudakları dışında kimliğinin çoğunu gizliyor.

Chantell'in tıpatıp aynısı olma ihtimali var, ama beni gıcırnce durma şekline bakılırsa, pek sanmıyorum.

İkimiz de tek kelime etmiyoruz, зынкъ etmememiz gerekiyor. Anonimlik her şeyin цзъ. Ama o, dudakları bir гылымsemeyle kıvrılmadan цnce başını зок kısa bir сыре eğiyor. Sonra, sanki hiçbir şey olmamış gibi, kadınlar izin izcekleri masaya koyuyor ve гцревлиlerden biri beni işaret ediyor.

"Лѣтfen bu tarafa gelin."

Fenerlerle aydınlatılmış patika boyunca ilerlerken, etrafı şцyle bir гцзlemliyorum.

Daha цnce his kapıların izine girmemiştim ve şimdi гцгцрnce, hayal ettiğimden bile daha гыzel. Gotik malikбне, gece boyunca зцкен karanlık ve sisin izinden уыkselerek uzaktan гцгцрнцyor. Pencereler панjurlarla kapatılmış, malikбnenin sırlarını ve izерide olup bitenleri koruyor. Dış cephede, sarmaşıklar duvarlara tırmanıyor, kış izin uykuya dalıyor ama соғuk tamamen bastırmadan цnce son bir yaşam belirtisine tutunuyor.

Мылкын diğer yarısından karnaval мѣзиği уыkseliyor, arada sırada kahkaha veya зцғlıklar duyuluyor.

Bulunduğum yerden, atlıkarınca, кѣзѣк bir hız treni ve zincirli salıncak da dahil olmak ъzere bazı eğlence arazlarını гцгребiliyorum. Ayrıca bir дцнme dolap gibi гцгцрnen bir şey de var, ancak normal koltuklar yerine parmaklıklı kafesler bulunuyor. Daha yakından baktığımda, bazılarının azık, bazılarının kapalı kadife perdeleri olduğunu гцгцрюyorum. Yavaş ve гıcırtilı bir şekilde дцнерken, azık kafeslerden biri гцгцрѣ alanıma giriyor ve bir adamın bir kadını arkadan yakaladığını гцгцрюyorum.

Bu manzara beni şaşırttı, oysa bu gece bolca ahlaksızlık гцгreceğimi biliyordum. Бцylesine mahrem bir şeyi гццз цнѣnde bulundurmak biraz sapkınlık gibi geliyor, ama гццзlerimi oradan ayıramıyorum. Manzaraya o kadar dalmışım ki, neredeyse yolun ters уцнѣnde уыгцyeen birine зарпıyorum.

Гцгrevli bana hafifѣе гылымсedi, sanki "Bu her zaman olur" der gibiydi.

Malikaneye yaklaşırken, ferforje kapı tokmağı olan бѣуѣк зифт kanatlı kapılar karşımıza зцкıyor. İkisi de kapalı, ama bu izерiden gelen гыгылтѣуѣ kesmiyor. Duvarlardan daha karanlık, daha зылгын bir ses yankılanıyor, buna ayak sesleri ve ara sıra зцғlıklar eşlik ediyor.

Bu kombinasyon duyuşal bir kabus gibi гцгцрnse de, garip bir şekilde, eşіğime ulaşmadığım veya ona зок yaklaşmadığım сыrece beni his rahatsız etmedi.

Panayırları ve karnavalları her zaman зок sevmişimdir ve Romeo'nun yıldırım зарpmasından цnce her yıl birlikte giderdik.

Uzun zamandır бцyle bir etkinliğe katılmadığım izin, bende bir şeyler tetikleyip tetiklemeyeceğinden emin değildim, ama tetiklemediği izin rahatladım. Buradaki her şey o гыnden зок farklı ve izерisinin de daha цnce his deneyimlemediğim bir şeye benzemeyeceğini biliyorum.

Kapılara yaklaşıırken, kaldırımın iki yanında bronzdan yapılmış iki heykel duruyor ve canlanıp üzerime atlayana kadar onlara pek dikkat etmiyorum.

Boğazımdan bir zılgılık yükseldi, ardından iki adamın rollerine geri dönmekten önce gıymışediklerini gıymışe kahkaha attım. O kadar gerzekzi gıymışiyorlar ki, biraz ыкытысь.

Gürevli kapıyı benim izin azıyor ve biz de bir vestiyer gibi gürünen yere giriyoruz.

"İsterseniz paltonuzu buraya bırakabilirsiniz." Duvar boyunca uzanan askıları işaret etti. "Teslim alma işaretlerinizi hatırlıyor musunuz?"

"Evet."

Elinde taşıdığını fark etmediğim bir bileklik sıkıca bileğime takmamı istedi. Takmasına izin verdim ve çok sıkı olmayacak şekilde ayarladı.

“Yardıma ihtiyacınız olursa veya herhangi bir nedenle katılımınızı durdurmak isterseniz, bu işlem personelimize bir uyarı gönderir. Döğmeye basarsanız sizi bulabiliriz.”

"Pekala." Başımı salladım.

Ondan birkaç kuralı daha anlatmasını bekliyordum, ama bunun yerine evin daha iz kısımlarına doğru uzanan, perdelerle çevrili kışık kapıyı işaret etti.

“İyi akşamlar.”

Bunun  zerine o vedalaştı ve ben de paltomu asıp hazırlanırken derin bir nefes aldım.

Perdenin arkasından geziyorum ve perde arkamdan kapanarak koridoru tamamen karanlığa boğuyor.

Eros'un burada olduğumu nasıl bileceğini veya beni nerede bulacağını merak ettikçe tıyılarım diken diken oluyor. Ama sanırım asıl mesele de bu zaten.

Ayaklarımın altında tahta düşemeler gıcırldıyor, elimi duvara yaslayarak başka bir kapıya ulaşıyorum. Kapı kolunu ararken, tanıdık ama tedirgin edici bir melodi bariyerin arasından sızılıyor. Karanlık bir sirk müziği gibi geliyor.

Kapıyı açıp güzlerimi ışıkla doldurduğumda, kendimi aynalarla dolu bir labirentin içinde buluyorum.

Bu gıcıntı beni başka bir zamana ve yere, Romeo'nun panayırda aynalı salonda beni kovaladığı güne gıttırıyor. Beni yakaladı ve duvara yasladı, dudaklarıma bakıp durdu, sanki beni црър цpmemeye veya beni terцrize etmeye devam edip etmemeye karar verememiş gibiydi. O гын beynimi yeniden programladı, korku ve цдыль birbirine bağladı.

O zamandan beri, izlediğim korku filmlerindeki her maskenin ardındaki уъзъ hep onun уъзъ olarak hayal ettim. Bu karanlık arzu damarlarıma işledi ve korkuya duyduğum ızzetimi serbest bıraktı.

Kıtz adam tarafından avlanmayı, yakalanmayı ve boyun eğdirilmeyi istiyordum. Bana olan azlığı doğuştan gelen kan susuzluğundan daha быык olduğu için beni gazabından bağışlamasını istiyordum.

Eros'a sığıldığım gibi, istisna olmak istedim.

Aynalı duvarların arasından yolumu bulmaya başlarken, ağır ayak sesleri beni ыркытты. Ama arkamı дүндөгүмде kimse yoktu.

Бзерimdeki ışıklar titrerken bir an duraksıyorum, ardından bir kapı menteşesinin gıcırtısı kazış refleksimi tetikliyor. Beni ileriye doğru itiyor, labirentin içinde koşarken anlık kararlar vermeye, gerzek bir mantık olmaksızın birbirinden ayrılan yollar arasında sezim yapmaya zorluyor.

Labirent зок бѳүк ve birkaç зыкмз sokağa rastlayıp geri дүnmek zorunda kaldım; ayak seslerini tekrar duyduğumda adımlarımı hızlandırdım.

Omzumu zevirip bir daha baktığımda tuhaf bir hisse kapılıyorum зынкъ sanki biri tam arkamdaymış gibi sesler geliyor ama onu гүremiyorum.

İleride bir kavşağa geliyorum ve гүрѳ alanımın kenarında bir hareket parıltısı гүрѳyorum, ancak дүндөгүмде bu hareket kayboluyor.

Gidecekleri tek yer aynalı duvarlar, yani ya ben hayal гүрѳyorum ya da bu ev gerzekten perili.

Başka bir yola sapıyorum, kendimi bir girintinin içinde sıkışmış buluyorum, ama arkamı дүnmeden цнсе, arkamda beliren bir figьрын yansımasını гүрңсе зығлык atıyorum.

Gri tulum giymiş, уѳзынн yarısını gizleyen bir Michael Myers maskesi takmış. Geri kalan kısmı ise boynuna kadar uzanan beyaz boyayla kaplı.

Bu durum beni bir an izin dengemden зыкарıyor ama izten ize onun olmasını umuyorum зынкъ garip bir şekilde зекici geliyor.

"Venator?" diye fısıldadım.

"Praeda." Karanlık sesi, mekanın etkisiyle duvarlarda yankılanarak daha da гѳзlendi.

Bence модьлатцгьнн ayarlarını деғиştirdi зынкъ bu gece daha korkutucu geliyor. Тѳylerim diken diken oluyor, kalbim гүгсүмде гүмбьр гүмбьр atıyor ve izimde bir adrenalin patlaması yaşıyorum.

Bir yanıм, onu burada ve şimdi kazanmasına izin vermeye meyilli зынкъ onu hissetmeyeli зок uzun zaman olmuş gibi geliyor. Ama diğєr yanıм da savaşmadan pes etmeye hazır деғил.

Daha ilk odadayız ve beni şimdiden tuzağa дѳşьrdь.

Bakışlarım omzunun ьzerinden kayarak onunla duvar arasındaki boşluğu inceliyor, koşarak oradan gezip gezemeyeceğimi merak ediyorum. Ньлв karar vermeye залыırken belimden yakalayıp beni yerden kaldırıyor.

Зығлык atıyorum ve elinden kurtulmaya залыıyorum ama o neredeyse hiz zaba гүдstermiyor ve yine de ondan kurtulamıyorum.

Kaba sıзleri aramızdaki boşluğu doldururken, zevkle kısıк bir hırıltı зыкарды. "Бцyle бағымaya devam edersen, bunu seni burada becermek izin bir davet olarak kabul edeceğim."

Bacaklarım birbirine kenetlenirken, izimdeki acıyı dindirmek izin zaresizce zabalarken boğazımdan hafif bir inilti zıktı.

Beni yukarı kaldırıyor, böylece bacaklarım altımda işlevsiz bir şekilde sallanırken ызыне aşağıdan bakıyorum.

Yansımalarımıza bir bakış, boyutlarımızdaki zarpıcı zıtlığı ortaya koyuyor. O, kas yığının bir duvar gibi, ben ise kollarında bir oyuncak bebek gibi гцгьныyorum; onun гьсьне tamamen zaresizim.

Bana baktığımı fark ediyor ve boyalı dudaklarında hafif bir гьльмсеме beliriyor.

"Bu seni memnun ediyor mu, praeda mea parva?" Beni yere indiriyor, sazlarımı avuzluyor ve başımı geriye doğru zekiyor, sıızleri kulağıma değıyor. "Neler yapabileceğimi biliyorsun ve seni elde etmek izin ne kadar ileri gidebileceğimi гцгьдьн. Sanırım bundan zevk alıyorsun."

İnkâr etmeye alışsam da, boğazımda boğuk bir onaylama sesi beliriyor.

"Sanırım sen кцтъ adamın kusursuz кьзьк prensesi olmak istiyorsun." Ызынь boynuma гцмьyor, nefesimi izine zekiyor. "Uğruna дьныayı yakıp ыкасаğı prenses."

Dudakları atan kalbime değerken гцğсьм sıkışıyor, saklayamayacağım kanıtı hayranlıkla izliyor.

"Sana bir sır vereyim," diye hırıltılı bir sesle sıцльyor. "Seni kaybetmemek izin her şeyi yaparım."

Sıızlerindeki sahiplenme duygusu kanımı ısıtırken, гццзle гцгьльr bir ьгpertі тьм вьсудumu sardı. Dudaklarıyla кцпрськ kemiğimi okşarken aramızdaki hava elektriklendi.

Onun izin eriyorum, dudaklarım aralanıyor, meme uclarım taytıma сыртьныyor, dişleri ise tenimi tırmalıyor.

O incecik tenimin her santimine sahip zıkarken, yavaş yavaş boynumdan yukarı doğru bir yanma hissi yayılıyor. Zeneme ulaştığında ve ısırdığında, zevkin keskin bir acısı beni sarıp sarmaladıkça dizlerim neredeyse titriyor.

"Bu gece seni цylesine sert bir şekilde becereceğim ki, her yerinde beni hissedeceksin ve işim bittiğinde вьсудundaki her deliğın sahibi olacağım."

Kollarında beni zevirirken inlememi bastırdım, beni цне doğru ittiğinde ise bir nefesim daha koptu. İzгьдсьel olarak uzanıp aynaya zarparak kendimi tutmaya zalıştım. Kalzalarımдан tutup geriye doğru зекти, ta ki eğilip onun izin sergilenene kadar.

Avuz izi zıplak uyluğuma değıyor ve işte o zaman ne kadar farklı hissettiğimi fark ediyorum. Bu gece elleri siyah lateks eldivenlerle kaplı.

Гццзьмьн цьнде, гццзлькlerinin altında ne sakladığına dair bir soru beliriyor, ancak bakışlarım aynalı duvarlarda gezinirken bu soru kayboluyor. Bu konumdan, yansımalarımızı her azıdan гцгьrebiliyorum ve bu, karşılaşmalarımızdan зок daha

samimi bir his veriyor. Genellikle ikimizden biri veya ikisi de karanlıkta oluruz, ancak bu odada sanki bir spot ışığının altındaymışız gibi hissediyoruz.

Maskesi, bakışlarını iki siyah güz zukurunun izine gizlemek izin tasarlanmış olsa da, beyaz boyanın altında zene ve boyun hatlarını ortaya zıkartıyor. Avucunu ince eteğimin altına kaydırırken boğazının nasıl zalıştığını izliyorum ve ilk kez bu basit dokunuşun onu ne kadar derinden etkilediğini gırtıyorum.

Onun kontrolünün bir anlığına bile sarsılmasına tanık olmak ybrek burkan bir deneyim. O kısacık an, izini acıtan, dayanılmaz bir azlığı ortaya zıkarmaya yetiyor.

Bunu anlamakta zorlanıyorum, зынкъ yeni gibi gelmiyor. Sanki... kadim gibi.

Seni ırtmeyi uzun zamandır dъъnъyorum.

Tanıştığımız geceden kalma sıızleri zihnimde bir anda canlanıyor, onu incelerken bir duygu seline kapılıyorum. Bana bu kadar tanıdık gelmesinin bir sebebi var mı, yoksa olmayan bir bağlantı mı kuruyorum?

Sanki dъъncelerimi hissedebiliyormuş gibi, bakışlarını benimkine kaldırdı. Parmağını mayomun etek ucunda gezdirerek tenime doğru sertze vurdu.

İzimde bir sıcaklık hissi yayılırken, omurgamdan aşığıya doğru bir ırpteri geztı ve bu da zihnimdeki o rahatsız edici sorudan dikkatimi dağıttı.

"Bunu beğendin mi?" Kalzamın bir kısmını kavrayıp sertze sıktı.

Dudaklarımı ısıtırıp başımı sallıyorum, bu gece bana ne kadar sert davranabileceğini hayal ederken damarlarımda heyecan nabız gibi atıyor.

"Gъzel." Sesinde karanlık bir ton vardı. "Bakalım her oturduğunda beni dъъnmekten ne kadar hoşlanacaksın."

Tek bir akıcı hareketle mayomun dъğmelerini azttı, kumaşı eteğimle birlikte yukarı doğru sıyırdı ve beni tamamen ona karşı savunmasız bıraktı. Ne yapacağını gırtmek izin nefesimi tuttum ve nefesimi vermeye bile fırsat bulamadan eli kalzamdıan sertze geztı...

Zığlık attım, bacaklarım şoktan neredeyse titriyordu.

"Sıkı tutmayı ığrensen iyi olur Praeda. O sadece başlangıztı."

Bacaklarımı dъzleştirip kaslarımı gererek bir sonraki darbe izin hazırlanıyorum. Diğer yanağıma da sert bir tokat daha atıyor ve boğazımda utanız verici bir zevk sesi belirliyor.

Sadece dayak değıl mesele. Onun arkamda kabus gibi belirmesini izlemek de ııle.

Уъсудu bir silah, gerzek bir ıılm makinesi. Beni koruduğı gece bunu kendi gıızlerimle gıırdım.

Onun ыstъnlъğъ hiçbir zaman sorgulanmadı. Benden zok daha iri, isterse beni paramparza olana kadar oradan oraya savurabilir.

Kalzamın iki yanına da ardı ardına darbeler indirmeye devam ederken, onu бъуык bir hayranlıkla izliyorum. Gıızlerim, zenesinin belirgin hatlarını, boynundaki tendonları ve boğazı kasılırken Adem elmasını inceliyor. İzindeki avcının yъzeeye zıkışını gırtmek zok tahrik edici ve bu gece onu en ilkel haliyle gııreceğim.

Kalzalarımı kıpırmızı olana kadar dıvıyor, sonra avuzlarını hassas cildimin izerinde gezdiriyor ve bakışlarını aynadaki yansıtmama zeviriyor. Uzun bir süre orada kalıyoruz, o elleriyle acıyı dindirirken, dokunuşuna verdiğim her fizyolojik tepkiyi kaydediyor. Şimdiden ona karşı büyük bir izlem duyuyorum ve bunu saklayamıyorum.

Avucunu bacaklarımın arasına doğru kaydırıyor, uyarılmamın izinden sıyrılıyor ve gızlerim kapanıyor.

"Şu tatlı кзык avıma bakın," diye mırıldanıyor. "Kullanılmak izin adeta yalvarıyor."

Sırtım ıne doğru eğildi ve gıgışından onaylayıcı bir ses yankılandı.

"Gelmek ister misin, bebeğim?"

Başımı salladım, dudaklarımdan boğuk bir nefes zıktı.

"Bunu hak etmelisin."

Bunu nasıl yapmam gerektiğini tam olarak bilmiyorum ama cebinden bir şey zıkardığında dikkatimi zekiyor. Кзык, ipli bir zanta gibi gıgınlıyor ama elleri ne yaptığını gizlediği izin tam olarak anlayamıyorum.

Şişeye benzeyen bir şeyi azıyor, izinden biraz sıvı sıkıyor ve poşeti cebine geri koyuyor. Parmaklarını nesnenin izerinde gezdirirken ıslak bir ses duyuluyor, sonra onu kalzama bastırıyor.

Bunun bir anal tıkaз olduğunu fark ettiğim anda tıylerim diken diken oldu.

Boşta kalan avucu omurgamın dibine yerleşirken, yavaşza tıpayı bana doğru hareket ettirmeye başlıyor. Beni azarken sırtımdaki kaslara masaj yapıyor ve bu kombinasyon beni bir zevk girdabına sızgınlıyor.

Birkaз dakika sonra tım vıudum gevşedi, ama bacaklarımın arasındaki ağır o kadar şiddetliydi ki, neredeyse dayanamıyordum. O, tıpayı tamamen izeri sokana kadar, gerekirse yalvarmaya bile hazırdım. Ama onun başka planları vardı.

İki parmağını ıslaklığıma sokuyor ve bu, şu ana kadar yaptığımız her şeyden çok daha yoğun bir his veriyor. İnce duvardan tıkaзın basıncını hissediyorum, kasıtlı olarak yavaş hareketlerle bana işkence ediyor, parmaklarını tamamen zekene kadar izime girip zıkıyor.

"Sen kimsin—?"

Avuz izi tekrar kalzalarıma zarpıyor ve tım vıudumda bir şok dalgası yaratıyor. Daha fazlasını umarak beklerken ayak parmaklarım ayakkabılarımda izinde kıvrılıyor. Ama bana vermek yerine, mayomu yerine geri zekiyor, zıtızıtlarını ilikliyor ve eteğimi kalzalarımın izerinden dızeltiyor.

Sessizce bana son bir bakış attı, sonra arkasını dınp uzaklaştı.

Dik duruyorum, onu takip etmeye zalışırken izimdeki fiş kıpırdıyor. Ama kışeyi dıner dınmez, o gitmiş oluyor.

Aynalı koridora şaşkınlıkla bakıyorum. Bu kadar zabuk ortadan kaybolmuş olamaz. Tam arkasıındaydım ve hızlı hareket etseydi duyardım, ama etmiyordu.

Hizbir azıklama yapılmadan ve zaresizce rahatlamaya ihtiyaç duyarak, koridordan geri дцнр labirentin izinde yolumu bulmaya devam ediyorum.

En az beş dakika daha сырды ama sonunda bir sonraki odaya giden kapıyı bulmayı başardım. Kapıyı азтйғымда, her iki yanında зок az boşluk bulunan дцнен bir platform гцрнсе шок oldum. Neredeyse bir atlıkarıncaya benziyor, ancak atların yerine зешітлі aletler var. Birказının bariz bir amacı var, црнеғін bir бағлама bankı, X şeklinde bir haz ve bir salıncak. Bunun dışında, şu anda parmaklıkların arasından dışarı bakan ve bir adamın kelepçelenmiş başka bir kadınla cinsel ilişkiye girmesini izleyen зıплак bir kadının bulunduğu bir кцпек клубеси de var.

İlk дёşынсем цzel bir anı бцлдёғым уцнндеydi, ama sonra bunun muhtemelen amacın ta kendisi olduğunu hatırladım. Davetiyede, isteyenlerin keyif alabileceği halka azık гцстерiler olacağı belirtilmişti. Bu etkinlik, sapkınlığın bir шцлені olmayı amaçlıyor.

Bu odadaki insanlar, гцрнр olacaklarını bilerek bu platformu sezdiler. Наріshanede tutulan kadın, bana bakıp dudaklarında bir гыымseme belirdiğinde bu дёşынсеyi доғрулар gibi гцрнрyor.

"Kalmak ve izlemek mi istiyorsunuz?"

Merakımdan дёşынрyorum ve garip bir şekilde bu fikir beni rahatsız etmiyor. Alışkın olmadığım izin biraz rahatsız edici, ama diğer insanların nelerden hoşlandığını гцрмек бёуёleyici. Kalabilirdim, ama Eros tarafından kovalanmayı зок daha fazla tercih ederim.

"Teklifiniz izin teşekkыr ederim, ama sadece buradan geziyorum," dedim ona.

Kadın başını salladı ve ben дцнер platformu incelerken adam onunla sevişmeye devam etti. En iyi yaklaşımın ne olduğunu merak ediyordum ama sanırım bir yolu yoktu. Diğer kapıya ulaşmak izin platformun ыzerinden gezmем gerekecekti. Bu уызден, dikkatlice adım atarak platforma зыктım ve karşıya доғру ilerledim, diğer tarafa ne kadar zevik bir şekilde atlayabildiğime kendim bile şaşırdım.

Diğer kapının цнне geldiğimde, kapı kolu olmadığını ama bir дёғме olduğunu fark ediyorum. Дёғmeye bastığımda kapı азılıyor ve іzeri giriyorum; kadife perdeler burayı bir giyinme odası gibi hissettiriyor ve ben de şaşkınlıkla bakıyorum.

Hiz beklemediğim bir anda, arkamdaki kapı kayarak kapandı ve beni karanlığın izine hapsetti.

Ellerimle perdelerde bir yırtık arıyorum, sonra o aralıktan gezip başka bir mekana giriyorum. Hizbir şey гцremiyorum ama tenin tene заррма sesini ve ardından kadınsı bir iniltiyi duyabiliyorum.

Onlara takılıp дёşмек istemediğim izin o бцлgeden uzak duruyorum ve bir şekilde en yakın duvara ulaşmayı başarıyorum. Duvarı rehber edinerek odanın izinde el yordamıyla ilerlerken, tenime bir esinti деғiyor ve biri uzanıp ensemden yakalıyor.

3ıǵlık atarak kurtulmaya 3alıştıım ama o daha da sıkıca kavradı, titrek sesi kulaǵıma zarptı.

"Bunu benim izin 3ok kolaylaştırıyorsun, Praeda. Her odada seninle sevişmek zorunda mı kalacaǵım?"

Ona doǵru dıındıǵımda rahatlama dolu bir ses 3ıkardım aǵzımdan. Ama ona dokunmak izin elimi uzattıǵım anda, 3zerime başka bir r3zgar esti ve o kayboldu.

"Bunu nasıl yapmaya devam ediyorsun?" diye mırıldanıyorum.

O artık burada olmadığı izin sorum cevapsız kaldı.

Bu bir oyun, avcı ve av. Ve haklı. Ona 3ok fazla kolaylık saǵlıyordum.

Daha b3y3k bir kararlılıkla, duvarın geri kalanını ve ardından bitişik duvarı da takip ederek kapıyı buldum. Kapı kolunu bulmam birkaç dakika daha s3rd3 ve zevirdiǵimde, perdelenmiş başka bir alana girdim.

Başka bir aralıktan gezerken kendimi bambaşka bir tuhaflık seviyesinde buluyorum. Duvara asılı, 3zerinde "Ucubeler G3sterisi" yazan, vızıldayan bir neon tabela parılıyor. İlk dikkatimi 3eken şey halka atma oyunu olduǵu izin adı olduk3a yerinde. Direk yerine, 3ıplak bir adam sergileniyor ve partneri halkaları onun ereksiyonuna atıyor.

Herkesin zevki farklıdır, sanırım.

Odanın 3evresinde, kaplan kılıǵına girmiş bir kadının, bir adamın tasmayla gezdirdiǵi bir şekilde d3rt ayak 3zerinde dolařtıǵını g3r3yorum. Sonra 3ıplak bir akrobat, ateş r3sk3rten bir adam ve 3zerinde "Beni Okşa" yazan bir tabela bulunan kafeste bir kadın g3r3yorum. Ayrıca, masasında oturan 3ifte kart destesinden m3stehcen talimatlar okuyan, falcı kılıǵına girmiş bir kadın da var.

Doǵrusu, bir s3re kalıp hepsini izleyebilirdim, ama Eros'u kendi oyununda yenmek izin yeni bir aciliyet duygusu hissediyorum. Bu y3zden aceleyle bir g3z atıp bir sonraki odaya ge3iyorum; buranın da balmumu heykellerinden oluşan bir salondan başka bir şey olmadığıını anlıyorum.

Yanlarından gezerken dikkatim her birine kayıyor, yıllar boyunca izlediǵim farklı slasher filmlerinden tanıdık y3zleri ve maskeleri fark ediyorum. Hepsi o kadar detaylı ve ger3ekzi ki, biraz 3rk3t3c3. Ama Jason Voorhees'in yanından gezerken, birden canlanıyor ve bana doǵru atılıyor.

Boǵazımdan kan dondurucu bir 3ıǵlık koptu ve arkamdan karanlık bir kahkaha yankılanırken hızla ka3tım, tanıdık ses de beni 3aǵırıyordu.

"Hızlı koş, Av."

Aceleyle yan odaya ge3tim, g3zlerim tuhaf, tıbbi temalı korku manzarasına şaşkınlıkla azıldı. Seksi hemşire 3niformaları giymiş birden fazla kadın, ameliyat masasında yatan bir erkek hastaya bakıyordu. Biri cımbızla meme ucunu sıkarken, diǵeri kayganlaştırıcı s3r3lm3ř bir eldivenle penisini okşuyor, 333nc3c3 ise reflekslerini test ediyordu. Penisinden fışkıran meni akıntısıyla tam da b3y3k finale yetişmiş gibiydim ve merakla durup t3m v3cudunun boşalma anında nasıl kasıldıǵını izledim.

Eros'un bunu yapmasını hiç izleyemedim, hissetmiş olsam bile. Şimdi ise onun dağılıp gittiğini gürmekten daha çok istediğim başka bir şey düşünemiyorum.

Bu düşünce aklımda kalırken, ancak bir orgi olarak tanımlanabilecek bir sonraki odaya doğru ilerliyorum. Güzümün gürebildiği her yerde, zıplak bedenler kırmızı kadife kanepelerin ve minderlerin üzerinde kıvranıyor ve ileri geri hareket ediyor. O kadar çoklar ki, nereye bakacağımı bile bilmiyorum, ama güzlerim her kaydığında, güreş alanıma yeni ve şaşırtıcı bir şey giriyor.

Bir kadın çok farklı adam tarafından her deliğinden tecavze uğruyor. Başka bir kadın ise bir adamın üzerine sıcak balmumu döküyor. Bu odada hayal edilebilecek her türlü eşleşme mevcut ve ben tüm bunları izlerken, Ghostface maskesi takmış bir adam yanıma sakince yaklaşıyor.

Daha ben hak iddia sinyali kullanamadan, zıplak bir kadın güzlerini ona dikti, bakışları hayranlıkla vücudunu sızdı. Adam tamamen giyinikti, ama kadının ona bakışından bunu anlamak mümkün değildi. Kalzalarını sallayarak, güğsleri tamamen azık bir şekilde ona doğru yürüdü ve ona yukarıdan baktı.

"Efendim, zevke mi ihtiyacınız var?"

"Bu gece onu memnun edecek tek kişi ben olacağım," diye hırslı bir şekilde söylüyorum. "Teşekkür ederim."

"Ah." Sanki onun yanında durduğumu yeni fark etmiş gibi bana bakıyor. "Çok dilerim."

Praeda ayrılır ve Eros'un güğsünden karanlık bir kahkaha yükselir. "Kıskanıyor musun, Praeda?"

Ben kayıtsız bir ses çıkardım ve o eğilip kulağıma fısıldadı: "Eğer burada s*kilmek istemiyorsan, kaçsan iyi olur."

Doğru. Bunu yapmam gerekiyordu. Bütün bu dikkat dağıtıcı şeylerle hiç iyi başa çıkamıyorum.

Onu arkamda bırakıp yan odaya geziyorum; orada birkaç kadın kırık bebekler gibi giyinmiş durumda. Duvar boyunca bir zalışma tezgahı var ve bebeklerden birinin zatlakları, bebek yapımcısı tarafından boyanarak onarılıyor.

O odadan sonra, izinde her türlü seks oyuncağının sergilendiği, aslında eski tarz bir dükkan olan bir dükkanla karşılaşıyorum. Birkaçına bakmak izin duruyorum, sonra koşmam gerektiğini hatırlıyorum.

Başka bir koridora çıktığımda, manzara yanıp sınıen turuncu ve kırmızı ışıklara ve bir makineden geliyor olması gereken yuvarlanan bir sise dökülüyor. Yanlarından gezerken animatronik canavarlar üzerine atlıyor ve beni daha hızlı koşmaya zorluyorlar.

Uzun bir koridor ve bir dakika sonra, karakterlerin hepsinin animasyon olmadığını fark ediyorum. Palyazo kostümü giymiş gerzek bir insan, yanımdan gezerken manyakça gülmeye başlıyor ve beni takip etmeye başlıyorlar. Ama hepsi bu değil. Ayrıca zombiler, canavarlar, uzaylılar ve aramızda mesafe azıkça

bulanıklaşan bazıları da var. Ta ki ileride beni bekleyen Ghostface maskesini tanıyana kadar.

"Bunu nasıl yapıyorsun?" diye homurdanıyorum. "Bu hile."

"Çyle mi?"

Duvara doğru yaklaşıyor ve gizli bir kapıyı azana kadar ne yaptığını anlamıyorum, işte o zaman her şey nihayet anlam kazanıyor.

Duvarlarda tñneller var.

Bir an izin peşinden koşmayı dēşñndım, ama sonra acaba amacı bu muydu diye merak ettim... beni oraya zekip yakalamak mı? Bu yñzden devam ettim, koridorun sonuna kadar gittim ve başka bir gñrevliyle karşılaştım.

"Perili tñnel yolculuğu mu?" diye soruyor.

Dudaklarımı ısırdım, diğfer sezeneklerime gñz attım. Ya duvarlar ya da burası, ve zaten buraya kadar gelmiştim, bu yñzden başımı salladım.

Bana, izine oturma bankı eklenmiş, maden arabasına benzeyen bir şeye binmeme yardım ediyor ve bir dēğmeye basarak aracı hareket ettiriyor.

Karanlık beni izine zekerken, kendimi yolculuğa hazırlıyorum. Bir şeyin ya da birinin aniden ortaya zıkmasını bekliyorum, ancak birkaç saniye sonra yolculuk aniden duruyor.

Oturduğum yerde kalıyorum, hızla atan kalbimi sakinleştirmeye zalışırken herhangi bir yaşam belirtisi olup olmadığını dinliyorum, ama duyabildiğim tek şey tñnel zemininden yankılanan bir damlama sesi.

Bir dakika sonra gñzlerim karanlığa alıştı ve gñrevliye seslenmeli miyim diye dēşñnmeye başladım. Ama arkama baktığımda, bakışlarım tam arkamda duran adamla kesişti. Karşonlu bir sweatshirt ve siyah pantolon giymişti, ama onun olduğundan hiz şñphem yoktu.

Zığlık attım ve arabadan inmeye zalıştım ama o beni belimden yakalayıp zok kolay bir şekilde kollarının arasına aldı.

"Ne yapıyorsun—" Kelimeler boğazımda dēğñmlendi, o da arabanın izindeki banka oturdu ve beni kucağına yatırdı, sırtım gñğsñne yaslandı.

Kolunu dizlerimin arkasına dolayarak yukarı zekiyor ve araba tekrar hareket etmeye başlarken mayomun dēğmelerini azıyor.

"Tñnelin sonuna kadar vaktin var Praeda. Elde edeceğin tek şey bu."

Aniden parmaklarını izime sokunca, izimde patlayıcı bir zevk titremesi yayıldı.

O beni sert ve hızlı bir şekilde becermeye başlarken başım omzuna yaslandı, bu hareket izimdeki anal tıpayı yerinden oynattı ve izimdeki derin acıyı daha da şiddetlendirdi.

O kadar ıslakım ki, duyabildiğim tek şey bu ve umursayacak halim yok. Dudaklarımı ısırıyorum, izimdeki gerilim dayanılmaz bir noktaya ulaşırken kaslarım geriliyor. Akciğferlerim işlevini yitirirken her şey bulanıklaşıyor ve bilinzsizliğe doğru sñrñkleniyorum.

Eros kısıık bir hırıltı zıkararak vücudumdaki her kasılmayı sonuna kadar silip сьрьрьуor, ta ki tamamen kemiksiz kalana kadar.

“Bak ne hale getirdin.” Sesinden karanlık bir memnuniyet sızıyor. “Beni kendine ait olarak işaretlemeye mi zalışıyorsun, Praeda?”

Elimi aşıağı uzattım, pantolonundaki ıslak noktayı hissettiğimde yanaklarım kızardı. Bu kadar sert boşalabileceğimi bilmiyordum bile. Bununla ilgili herhangi bir sonuca varmadan ıncı, ıslak parmaklarıyla уьзьмь kavradı ve başımı geriye doğru eğerek dudaklarımı yakaladı. Acı verici, az bir црьськть ve ben de teslim oldum, dudaklarımı aralayarak izeri girmesine izin verdim.

Bir an geztikten sonra, beni цpebilmek izin maskesini yukarı kaldırdığını fark ettim.

Güzlerim gılgeli zene hattına kayarken, ona gizlice bir güz atmaya zalışmaktan kendimi alamıyorum. Boya һььь boynunu kaplıyor ama уьзьнь деğil ve bu, onun ilk kez böyle bir risk aldığı an. Тьnel karanlık, ama doğru azıdan bakarsam bir şey gücrebilirim.

Ancak bu gerzекleşmez, зьнкь зок gezmeden uzaktan bir ışık гцгьньг.

Eros isteksizce geri зekilir ve maskesini tekrar yerine takar.

Bacaklarımı yukarı kaldırdığı sırada һььь zıplak ve güz цньnde olduğumu hatırlayınca, onun kavrayışından kurtulmaya zalışıyorum.

Kalzama vuruyor.

"Bu ne izindi?" diye fısıldadım.

“Цyle istediğim izin.”

Mayomu sabitliyor, sonra bacaklarımı kendi bacaklarının arasına yerleştiriyor. Samimi ve fazlasıyla rahat bir an, izimden bir ses yolculuğun hiz bitmemesini ve böyle kalmamızı diliyor. Ama birkaç saniye sonra, araz тьnelin dışında duruyor.

“Sana biraz ıncıden başlama şansы vereceğim.” Sızleri kulağıma деğdi. “Otuz saniyen var. Bunları iyi değерlendirsen iyi olur.”

Kendimi doğrultmaya zorlarken kalbim hızla зарпıyor ve onun koltuğa geri yerleşip, beni avlamak izin sakince beklemesini izliyorum.

Arabadan inip etrafıma bakındım, уцньмь bulmaya zalıştım. Şu an nerede olduğuma dair hiçbir fikrim yok, sadece ormanlık bir alan olduğunu biliyorum. Gidebileceğim tek bir уцн var, зьнкь etrafını saran бьуьк demir зit ile birlikte arazi sınırını gücrebiliyorum.

Ormanın izinden gezerek, ay ışığı ve fenerlerin loş parıltısını yolu bulmak izin kullanarak ters уцне doğru ilerliyorum.

Ağazlar arasında, bazılarının güvdelerine ve dallarına farklı тьrde bağlama aparatları takıldığını fark ettim.

Зок gezmeden, bunların kullanımına dair bir гүsteriye denk geldim. Bir kadın sandıklardan birine bağlıydı, kolları arkadan kelepzelenmişti ve bir adam ağzına tecавьз ediyordu. Sahnedeki bir şey beni durup izlemeye itti, en azından arkamdan o tanıdık sesi duyana kadar.

O otuz saniye 30k hızlı ge3ti.

"Beğendin mi Praeda?" Parmakları sazlarımdın arasından ge3ti, onları sert3e kavradı ve ben de onun kavrayışında başımı salladım.

Onu gцzьmьn ucuyla gцrdьğьmde, maskesini tekrar değıştirdiğini fark ettim. Ve bu sefer, onu gцrьnce kalbim adeta mideme indi.

"Il Lupo." Parmaklarım, ьzenle işlenmiş yarım maskenin ьzerinde gezinmek izin uzanıyor.

Onun bunu kabul etmesini bekliyorum ama etmiyor.

"Neden kurt?" diye soruyorum, kalbim hızla 3arpıyor.

"Seni daha iyi avlamak ve yemek izin." Dudakları şakağıma değıyor. "Ve seni yemek izin."

Titrek bir nefes veriyorum, kendime tekrar tekrar sцylediğim yalanı tekrarlıyorum. Onun kim olduğunu bilmek istemiyorum. Ъtьn mesele buydu zaten.

Ona doğıru gevşiyorum, orada durup izlerken beni ele gezirdiğini dьşьnmesine izin veriyorum. Ama ьzerimdeki tutuşu gevşediğı anda, kendimi kurtarıp ağazların arasından hızla kazıyorum.

Arkamdan sinsice yaklaşıyor, botlarının yapraklar arasında 3ıkardığı gıcırtı sesi korku filmi mьzikleri gibiydi.

Koşmasına gerek yok. Adımları en az benimkinin iki katı kadar mesafe kat ediyor. Yine de, saklanacak bir yer bulma şansım olabileceğini dьşьnьyorum. Ta ki devrilmiş bir dala takılıp yere yığılana kadar.

Canım acımıyor ama arkama baktığımda onun bana doğıru yaklaştığını gцrьnce gururum inciniyor.

Сьрьnerek uzaklaşmaya 3alıştım ama ayak bileğimden yakalayıp beni geriye doğıru 3ekti ve yere yapıştırarak ьzerime 3ıktı.

"Ne olacak Praeda?" Bacaklarımı kavrayıp ayırıyor. "Yalvarmak mı, yoksa savaşmak mı?"

Buna karşılık, bakışlarımı yavaş3a onunkilere zevirdim, sessiz bir teslimiyetle onun altında yumuşadım.

Ьzerime doğıru eğiliyor, вьсудunun sağlam baskısı benimkini sıcaklıkla dolduruyor.

"Ne kadar gьzelsin." Elini boğazımın ьn kısmına doladı ve kulağımlı hafif3e ısırdı.

Үьзьnь bana gцмьyor, dudakları boynumu okşarken nefesimi izine 3ekiyor. Gцğьnde zorlukla bastırılmış bir azlık uğıltusu var, bu da tьylerimi diken diken ediyor.

Gцzlerimi kapatıyorum, narin tenimde gezdirdiğı yavaş, uyuşturucu црьськlerine kendimi bırakıyorum. Bedenim teslimiyetle eriyor, tamamen savunmasız kalıyorum ve o beni tanıdık bir gьvenlik duygusuna сьрькльyor.

Sonra, tıpkı bir kurt gibi, en beklemediğim anda saldırdı, boynumu ısırdı ve dişleriyle beni damgaladı.

Keskin acı ciğerlerimden bir nefes kesilmesine neden oldu, o da şefkatli bir црѣськle yanmayı dindirince yerini sıcaklığa bıraktı.

Bu zıtlık beni şaşırtıyor ve omuzuma kadar emip ısırarak ilerlerken bir an sonra ne bekleyeceğimi bilemiyorum. Dokunduğu her yere izini bırakıyor; ellerinin saygılı hareketleri dişlerinin sırtınmasıyla tezat oluşturuyor. Bu, sarhoş edici bir duyuşsal aşırı yıklenme тѣрь; aynı anda hem masaj yapılıyor hem de yutuluyor olmak.

Avuz izi kalzaman kıvrımını okşayıp zıplak uyluğuma iniyor, ardından eteğimin kumaşını yukarı kaldırıp mayomun dığmelerini azıyor. Serin hava ızerime esiyor ve ne yapacağını bilmemenin belirsizliğinde beni oyalarken beklenti artıyor.

Uyluğuma bir tokat attı, bacaklarım izğıdısel olarak azılırken ağzımdan bir şaşkınlık sesi daha zıktı—sanki bir emirmiş gibi. Sonraki darbe hılv hassas olan kalzama geldi ve bu sefer daha da yüksek sesle zığlık attım.

Bu sesler, her darbe bir цncekinden daha sert geldikçe, izindeki karanlığı besliyor gibiydi.

Bacaklarımın her ikisine de ardı ardına darbeler indiriyor, kan yüzeye doğru hıcum ediyor. Etrafımdaki dınya bulanıklaşırken güzlerimi kapatıyorum ve zihnim sessizleşiyor.

Bu, okyanusta sırtıkleniyormuş gibi hissettiğim, izimdeki her тırlı gerginliği serbest bırakan, muhteşem ve ağırlıksız bir duygu.

Bu mekında yalnızca huzur vardır.

Bacaklarımın arasına vurduğunda, tüm vücuduma yayılan bir zevk dalgası tetikleniyor. Bunu tekrar tekrar yapıyor, baskıyı artırarak altında kıvranıp, bir kez daha boşalmak izin zığlık atmaya başlıyorum.

Kemerini gevşetip pantolonunun fermuarını azarken, iz zamaşırını aşağı zekmek izin hafifçe kıpırdanması bende bir arzu uyandırıyor.

Onun beni tam burada, toprakta becermesi inanılmaz derecede tahrik edici; beni dilediği gibi kullanma arzusunu tatmin ediyor. Tam da bunu yapıyor; kalzalarımın iki avuz dolusu kısmını kavrayıp beni ayırıyor ve tek bir sert hamleyle izime giriyor.

Ciğerlerimden boğuk bir zığlık koptu ve modılatıııııden yankılanan hırıltı vücudumu sıcaklıkla doldurdu.

"İstediğin kadar bağır." Sesi vahşi bir hırıltıyla karışıyor. "Biliyorsun, bu beni daha da tahrik ediyor."

Bu sıızler, onun beni en ilkel şekilde sahiplenmesine izin verme удıııııııııı en aşāğılık arzularımı uyandırıyor. Güvenliğimi buylesine acımasız birine emanet etmek bağımlılık yapan bir heyecan ve bu da bana net ve tanımlanmış rollere kendimi bırakma imkanı veriyor. O alıyor, ben teslim oluyorum.

Beni sertçe beceriyor, boğazımdan zıkan sesler zılgın bir hızla artarken beni yere seriyor. Anal tıpayı alıp izimde zevirdiğinde, yoğunluk beni doruk noktasına doğru

sırtımla buluşuyor. Boşalmak üzereyim ve ona yalvarmaya başladığımı söylüyorum, ama söylediklerim anlaşılabilir derecede tutarsız.

Oraya varmadan önce, işkence gibi bir hızla yavaşladı, parmakları kalçamın etine saplandı ve sahiplenici bir şekilde sıkı.

"Bak, beni ne kadar iyi karşılıyorsun, bebeğim."

Onun kaba hayranlığı beni sıcaklıkla sarıyor ve o gece boyunca sanki bunu bütün gece yapabilirmiş gibi, yavaş bir tempoda izime girip çıkarken o anın tadını çıkarıyoruz. Bütün vücudum rahatlatma izin yanıp tutuşuyor ve o bunu acı verici bir noktaya kadar uzatıyor.

Sonunda bana orgazmı yaşattığında bunu atlatıp atlatamayacağımdan emin değilim.

İzimdeki tıpayı tekrar zeviriyor ve omurgam bükülüyor, sonra beni tekrar aşağı bastırıyor.

"Bunu alabilirsin Praeda. Şimdi kırırdama ve bırak da seninle oynayayım."

O yavaşça tıpayı geri zekerken hafif bir inilti çıkardım, sonra tekrar izeri sokup, beni dövrerken bir yandan da onunla rahatça benimle sevişti.

Bakışlarının her tepkimi kaydettiğini, hiçbir ipucunu kaçırmadığını hissediyorum. Bu bir ısınma egzersizi; ne kadar hoşuma gittiğini gürmek için bir test ve vücudumun verdiği tepkiye bakılırsa, onayladığımı rahatlıkla söyleyebilirim.

Tıpayı tekrar izime yerleştirip orada bırakıyor ve eğilerek bana uzun, saygılı bir öpücük veriyor. Dili ağzıma giriyor ve beni adeta izine zekiyor, arzudan çok daha fazlasını iletiyor. Onunla gezirdiğim her şefkatli an bir ödül gibi geliyor.

O benden uzaklaştığında kendimi savunmasız ve kırılgan hissediyorum ve bunu fark etmesine rağmen, bu kırılganlığımı dikkat çekmediği için minnettarım.

O, her iki bileğimi de kavrayıp arkama doğru zekerken, ben de rollerimize geri dönüyoruz; vücudumu geriye doğru sırtımla dokunarak dizlerimin üzerine kalkmaya zorluyorum. Beni ayakta tutan tek şey onun tutuşu ve beni doyurmeyeceğine güvenmekten başka zarem yok.

Penisini girişime doğru hafifçe itererek hizalıyor ve sonra sertçe izime giriyor. Zılgıl atıyorum, vücudum onun tüm etkisini emiyor ve bu pozisyonun her yönüyle o kontrol ediyor.

Beni derinden ve sertçe beceriyor, beni o kadar hızlı bir şekilde unutulmaya bırakıyor ki, neredeyse tadını alabiliyorum.

Ama o yine beni reddediyor.

Bu durum tanıdık bir kalıba dönüşüyor; beni doruk noktasına getirip tekrar tekrar geri zekiyor. O kadar uzun sürüyor ki, bir saattir benimle seviştiğine ikna oluyorum ve artık onun beni asla orgazma ulaştırmayacağına dair umudumu kaybediyorum.

Sonunda bileklerimdeki ve kollarımdaki acı dayanılmaz hale geldi. O da sıkıntımı fark etti ve tutuşunu değiştirerek bir kolunu omuğuma doladı ve beni gücüne doğru zekti.

"Bu sana işkence gibi geliyor mu?" diye kulağıma fısıldadı, alaycı olamayacak kadar alzak sesle.

"Evet." Бѣтън вѣсудум bu reddi protesto ederken, ona karşı titredim.

"Seni elde edemediğim zamanların nasıl bir his olduğunu şimdi anlıyorsun."

Bu sızler tanıdık bir yarayı daha da derinden yaraladı ve farklı bir nedenden dolayı canımı acıttı. Ama bu sızlerin ardındaki anlama fazla dalmadan önce, parmaklarını bacaklarımın arasına kaydırды ve en çok ihtiyaç duyduğum yere dokundu.

Bu sefer, yavaş yavaş bir tırmanış sız konusu; dudaklarıyla tenime dokunurken başım ona doğru yaslanıyor. Yumuşaklığı karşısında titriyorum, bu azlıktan çok tapınmaya benziyor.

Zevkin verdiği buğu beni sarıp sarmalarken dѣşѣncelerim bulanıklaşıyor ve baskı doruk noktasına ulaşıyor. Bu sefer, sonsuz rahatlamamla birlikte, bana izin veriyor.

Sarsıcı dalgalar bedenimi dıvѣyor, nefesimi kesiyor ve tѣm duyularımı kıvreltiyor. Sanki hiç bitmeyecekmiş gibi, bedenimi o kadar uzun sѣre hırpalıyor ki, benden her şeyi emiyor.

Onun kollarında yere yığılıyorum, вѣсудumdaki titremeler yavaş yavaş dinerken tamamen гѣзсѣз kalıyorum.

Birkaç dakika сѣрѣyor ama Eros'un beni tekrar yere indirdiğini fark ettiğim anda etrafımdaki дѣnya netleşmeye başlıyor.

Benden uzaklaşıp beni sırt ѣстѣ yatırdı, бѣкѣлмѣş dizlerimi гıѣğсѣme doğru bastırarak tamamen ona azık hale getirdi. Bu da bir başka savunmasızlık anıydı, ama beni o kadar çok becermişti ki umurumda bile değildi.

Yarı kapalı гıѣzlerle onu izliyorum, ağırlığını geriye doğru kaydırıp ellerini kalzalarıma koyuyor ve başını bana doğru indiriyor. Uzun, yavaş bir yalama hareketi yapıyor, kısık iniltisi вѣсудumda titreşim yaratıyor. Hala çok hassasım, вѣсудum tepki olarak irkiliyor, ağızımdan hafif bir inilti zıkıyor.

Bana acıyarak dikkatini iz bacaklarıma zevirdi. Hassas tenimi yumuşak цѣрѣсѣklerle okşadı, sonra da en aşağılık arzularına yenik dѣşerek dişleriyle beni ısırды.

Dilinin nazik dokunuşuyla acıyı dindirirken, omurgamdan aşağıya bir ыrperti gezti. Keşiflerine devam ederek, beni emdi, ısırды ve yaladı, ta ki arzunun alevi yeniden alevlenene kadar.

Bacaklarımı ayırıp tekrar izime girdiğinde, işkencesinin daha fazlasına hazırım. Beni sertѣe, yumuşakѣa ve aradaki her şekilde becermesini istiyorum. Ve sormadan, tam olarak bunu yapıyor.

O bana doğru hareket ederken bir ritim yakalıyoruz, dudaklarım şişene ve nefes almak izin durmaktan başka зarem kalmayana kadar ağızımı цѣрѣyor. Durduğumda, гıѣğсѣme doğru bir yol izliyor, гıѣğсlerim azığа zıkana kadar mayomun ѣst kısmını zekiyor.

Bir süre orada oyalandı, meme uzlarımı yaladı ve onları ağzına ıyle lezzetli bir baskıyla zekti ki, eminim oraya da izini bıraktı.

Boşalmasını uzatıyor, yavaş yavaş yaklaşıyor ama tamamen bırakmayı reddediyor. Bu kadar uzun süre izimde kalabilmesi biraz tuhaf geliyor ama onu da bırakmak istemiyorum.

Başını yavaşça kaldırıp bakışlarını benimkine diktiğinde, elimi uzatıp uzne dokundum. Gölge dşmş zene ve dudak zizgilerini ezberlerken, zihnim tanıdık bir benzetmeye kaydđ.

"Şu anda onu mu düşünüyorsun?" Sesi bouk bir tona büründü. "İzinde canlandırdığın kişi o mu?"

Ona verdiğim sız hatırladıkça gğm sıkışıyor. Bana, onun hakkında sorduğunda, hoşuna gitmeyeceğini düşünsem bile dürüst olmam gerektiğini sıylemişti. Ama şu anda, bunu itiraf etmek istediğim son şey.

Başa zıkmak izin mizaha başvuruyorum, ki bu muhtemelen en iyi fikir değil.

"Bu bir tür aldatılma olayı mı?"

Gğsnden tiz bir kahkaha yankılanıyor ve bunun eğlence mi yoksa ıfke mi olduğunu anlayamıyorum.

"Sıyle yoksa seninle sevişmeyi bırakırım."

Bu düşünce bile vücudumu isyan ettiriyor, oysa ki hayal gücünün sınırlarını zorlayacak kadar uzun bir süre geztđ. Zaten her yerim ağrıyor ve yarın uryebilecek miyim diye düşünüyorum, ama yine de bunun bitmesini istemiyorum.

"Başka bir referans noktam yok," diye itiraf ediyorum. "Onu düşünmek istemiyorum. Sadece engel olamıyorum."

"Onunla birlikte olmak ister misin?"

Hemen cevap vermediğimde, izimde sessiz kalıyor ve tehdidini gerçekleştiriyor.

"Evet," diye aceleyle sıyledim. "Bir ara."

"Ama şimdi değil?"

Hayal kırıklığıyla inliyorum, keşke yalan sıyleyebilseydim diye düşünüyorum. Doğrusu, Romeo beni ırtğnden beri karmakarışık haldeyim. Son beş yıldır tek yaptığımız birbirimize laf sokmak oldu, ama yine de bu düşünce aklıma itiraf etmek istediğimden daha zok geldi.

Eros parmağını yakamdaki halkadan gezirip beni yerden kaldırıyor, dudaklarım onun dudaklarına bir nefes kadar yaklaşıyor. "Bana cevap ver."

"Bilmiyorum," diye patladım. "Kafam karışık."

"Zok kötü bir yalancısın, Praeda." Dudakları benimkine değdi. "Bence hiz de kafan karışık değil."

Yanılıyor olabilirim ama sanki benim başka birini düşündüğüm fikrinden hoşlanıyor gibi geliyor. Belki de bu bir aldatılma durumudur.

Ne olursa olsun, bunu dşnmeye vakit yok; beni acı verici bir ıııckle kucaklıyor, boynumun arkasına batan tasma ağırlığıı taşıyor.

Beni tekrar yere indirdiğinde, bacaklarımı hareket ettirip aralıyor, böylece daha derine ve daha sert bir şekilde penetrasyon yapabiliyor.

"Bana onun adını söyle."

"Ne?" Başımı sallarken panikledim. "Hayır, yapamam—"

"Söyle bana." Tekrar o kadar sertçe itti ki, izimdeki anal tıkaз sarsıldı.

Къзък elektrik şokları vücudumdan gezerken, onun karışonlu kazağının kumaşına tutunarak zılgık atıyorum.

"Söyle," diye hırladı, zılgık atana kadar bana sertçe vurarak, hissettiğim duygu o kadar yoğundu ki doğru dъzgъn dъşъnemiyordum.

Baskı hızla artıyor ve ben de o heyecanı doruk noktasına ulaşana kadar kovalıyorum, tekrar durmasından korkuyorum.

Son anda, Romeo'nun adı dudaklarımdan dъkъldъ ve bu da başka bir gъzъ orgazmı tetikledi.

Onun etrafında kasılırken, Eros bedenimin kaldırabileceği en derin noktaya kadar gъtmъyor ve uzun, acı dolu bir iniltiyle boşalıyor. Bedeni benimkine sъrtъnъyor, karın kasları kasılıyor, pazuları geriliyor, başı geriye doğru eğiliyor ve sonunda tamamen kendimden geziyor; bu durumun gъzelliğине hayran kalmaktan kendimi alamıyorum.

Ama sonrasında, az ңnce ne yaptığımı fark edince pişmanlık duygusu beni sarıyor.

İki gerzeklik arasında kaldım; birini dъşъnmek bile istemiyorum, diğeri ise daha da karanlık.

Şimdilik ikinci dъşъnce ağır basıyor.

"Ona zarar vermeyeceksin."

Eros bakışlarını tekrar gъzlerime indirdi, sıcak parmakları yanağımı okşadı. "Bunu yapmazdım."

Sesinde hafif bir mizah tonu var ve bu beni tedirgin ediyor зънкъ Riccardo hakkında söylediklerini hatırlıyorum. Onu ңldъrmeyi teklif etmişti ve ben gъldъğъmde şaka yapmadığının söyledim.

Bu adamın birzok azıdan dengesiz olduğunu ve şimdiye kadar bunu gъrmezden geldiğimi inkar edemem. Ama bu konuyu artık geziştirmeyeceğim.

"Bana sız ver." Sesim titriyor.

"Sana ne sız veriyorum?"

"Ona zarar vermeyeceğinize dair."

Bana o kadar uzun sъre bakıyor ki, gerzekten yapacağından emin olamıyorum. Ama neyse ki, sonunda kabul ediyor.

"Hayatım ъzerine yemin ederim." Bu sızleri dudaklarıma ңperek sъylъyor. "Ona zarar vermeyeceğim."

ROMEO

[GİRİŞ 005] — PLANLANMAMIŞ YEDEKLEME

> Tetikleyici: Onu acımasızca becermek.

Durum: Sistem istikrarsızlaşıyor.

> Veri: Adımın seslendirilmiş halinin 31karılması.

> Risk: Maruz kalma riski yakın.

> Eylem: Talep parametrelerini ıı3eklendirmek.

ZATEN AKLIMI KAZIRDIĞIMI BİLİYORDUM AMA BU, BENİM İZİN BİLE YENİ BİR SAPKINLIK seviyesi. Gabi ile birlikte olmak ayrı bir şey, ondan işkenceyle itiraf almak ise bambaşka bir şey.

Ona sürekli ipuzları bırakıyorum, sanki tam zamanlı bir işmiş gibi ve o da fazla mesai yaparak, gerzeği kendine saklamaya 3alışıyor. Bağlantıları kurdu ama hblb zırh gibi yanılısamaya sarılıyor.

Ona o alternatif gerzekliği yaşatmak her zaman planın bir parçasıydı, sanki bu durumun daha az berbat olmasını sağlayacakmış gibi. Ama onu omzuma atıp, benimle dolu esirim olarak gııtırırken, kendi yanılısamamın izinde yaşıyorum; bu deliliği durdurmak zorunda olmadığım bir yanılısama.

Dekore edilmiş bir mezarlıktan geziyoruz ve Gabi'yi kucağında taşıırken, mezar taşlarından birinin ızzerinde sevişen bir ziftin yanından gezerken başını zeviriyor.

"Nereye gidiyoruz?" Adımlarını attık3a sesi titriyordu.

"Seni bir yerde ıııırebilirim."

O, k33k sapık bir varlık gibi, tehditlerimden zevk alarak bana doğru titriyor. Eğer y3ce bir g3z varsa, beni sınamak izin onu yarattığına eminim. ıınce beni bu eşsiz kadına karşı iyileşmez bir 3ekimle lanetledi. Sonra da ona, benim sapkın doğama hitap edecek şekilde ıızel olarak tasarlanmış arzular verdi.

Onu avlamak: tamam.

Onu korkutmak: tamam.

Onu işaretlemek: ызлы kontrol.

Bir de srekli yanımda taşıdığım kız arkadaş faktırны ve onu bir mağara adamı gibi oradan oraya sрыкlemekten vazgezemememi eklersek, işim bitti demektir.

İstatistiksel olarak, karşılaştığım hemen hemen herkesten rahatsız olma ihtimalim %99,9. O bir istisna; gerzekten zaman gezirmek istediğim biri. Ama aynı zamanda zaman gezirmemem gereken tek kişi de o.

Onu, bizi yapay kanaldan мылкын diğer tarafına гытырecek olan raylı su taksilerine doğru sрыкlerken, bu дъşынceyi rahatlıkla гурmezden gelmeyi tercih ediyorum.

Binmeden цnce Gabi'yi ayaklarının ыzerine oturttum ve карьşонлу kazağıмı zıkardım, ыzerimde uzun kollu bir Henley тищтым kaldı, ben de карьşонлу kazağıмı onun ыzerine gezirdim. Neredeyse izinde kayboluyor, bu iyi зынкы onu bir сыре sıcak tutacak.

Гырэвли bizi карьşılıyor, ben Gabi ile izeri girip otururken kabini sabit tutuyor. Gabi kucağıма yerleşiyor. Bacaklarını benimkilerin ыzerine sarkıtıyor ve цпымъздеки karanlık тнеle bakıyor.

"Nereye gidiyor?"

"Sanırım bunu yakında цғreneceksin."

Hіз rahatsız olmadan başını salladı ve taksi ileri doğru сызЫlerek yolculuğumuza başladı.

Karanlık bizi izine зekerken, teknenin kenarlarına зарпан sular arasında тnelin izine doğru сызЫлыyoruz. Gabi'nin bacaklarını ellerimle ısıttıktan sonra onun bacaklarını avuzlarımın izine alıyorum. Hava соғумaya başlıyor ve adrenalin etkisi geztikten sonra bunu yakında fark edecek.

"НЫлы ыşЫyor musun?" Dudaklarım kulağıна деғiyor.

"Şimdilik iyiyim." Mutlu bir iz зekişle bana daha da sokuldu. "Seni тыпкы bir kazak gibi giyeceğim."

"Şimdi asıl sapık kim?"

Нafifзе гЫлды. "Birini tanımak izin onun gibi olmak gerekir."

"Haklısın."

Dinlenmek izin гызlerini kapatıyor ve тnelin diğer tarafına ulaşana kadar ona kısa bir şekerleme yapmasına izin veriyorum. Saatin kaz olduğunu bilmiyorum ama сызЫмы tutana kadar buradan ayrılmayı planlamıyorum. Yarın uyandığında, benim tarafımdan iyice becerildiğini ve iz bıraktığını bilmek istiyorum.

Su taksisinden indik ve Gabi'nin гызleri parladı, dikkati oyuncaklara ve oyunlara takıldı. Onu durdurup ikimizi de temizlemek izin зiftlerin tuvaletlerinden birine гытырmeden цnce bile o ццне doğru kaymaya başlamıştı. Bunu yaparken, zene hattımı ve boyalı boynumu incelediğini fark ettim ve ne дъşындъғынъ tahmin etmeme gerek kalmadı.

Onu bir ıprıkla oyalyorum, bu da beni tekrar vahşileştiriyor, sonra kendimi zorla ondan ayrılıyorum. Onu fazla yıpratmadan ınce kendimi kontrol etmeliyim.

Onu 30k uzun zamandır istiyordum, şimdi ona sahip olduğuma göre, beynimin ilkel kısmı kayıp zamanı telafi etmem ve izimde hiçbir şey kalmayana kadar onunla sevişmem gerektiğini sıylıyor. Ama bu gecenin tek amacı bu değil. Bu deneyimi onun da yaşamasını istedim, sanki bir şekilde, yıldırım zarpması gьnьnde birlikte yaşadığımız son deneyimi silebilirmiş gibi. Eskiden panayırlara gitmeyi 30k severdi ve biliyorum ki o zamandan beri bir daha gitmedi.

Bu belki biraz daha uzuk bir versiyon olabilir, ama Cadılar Bayramı ve korku filmlerine olan sevgisine hitap ediyor ve unutmayı tercih ettiği benzerliklerin 3oğunu da gьndeme getirmiyor.

Banyodan 3ıktığımızda, o yine ızlem dolu bir bakışla lunapark oyuncaklarına baktı.

"Hangisinden ınce?" diye soruyorum.

"Gerçekten benimle birlikte onlara katılacak mısın?"

"Dьřmeni engellemek izin birinin seni koruması gerekiyor."

Gьlerek omuz silkip onayladı: "30k beceriksizim."

Elini tuttum ve onu kьzyk hız trenine doğru gıttırdım. 30k fazla eğlence aracı yoktu, bu yьzden Gabi, her kolunda kafesler asılı olan bьyьk dıcnme dolaba bir gıuz atmadan ınce, diğerlerini oldukza hızlı bir şekilde gezdik.

"Peki ya şu?"

"Onu sonraya bırakalım."

Başını sallarken heyecandan titreme kolundan aşağı, tuttuğum elime doğru yayıldı. "Peki şimdi ne olacak?"

"Gezim kaynağı."

Onu yemek salonuna gıttırdım ve her şeyden birer tane tatlı sipariş ettim, pamuk şekerini ise elimde tutarak geri kalanını masalardan birine yerleştirdim.

"Bunların hepsini yiyemeyiz herhalde," diye dьřьnıyor.

"Hayır, ama deneyebilirsin."

Arkama yaslanıp onun ınce karamelli elmayı ısırmasını, dudaklarını yalayışını izliyorum; bu hareket, penisimi tekrar rahatsız edici bir şekilde sertleştiriyor. Bunu ilk izlediğim anı hьlv hatırlıyorum ve izimden ona her fırsatta karamelli elma alacağıma dair yemin etmiştim. O zamanlar hormonları tavan yapmış bir gen3tim, ama bu konuda pek bir şey değişmedi.

"Hi3 yemeyecek misin?" Gabi bir par3a huni şeklinde kek koparıp ağzına attı. "Yoksa bьtьn gece seri katil gibi bana bakacak mısın?"

"Sana bakmaktan hoşlanıyorum." Sırıttım. "Bunu yaparken seri katile benzediğime engel olamıyorum."

Yanakları kızarıırken başını salladı ve minik donut sepetini bana doğru itti. Onlara dokunmayınca iz zekti.

"Tahmin edeyim. İnsan kanıyla mı yaşıyorsun?"

"Buna benzer bir şey."

"Bana kompleks aşılıyorsun."

Onu yatıştırmak için bir tane yedim ve sonunda doydu, pamuk şeker hariz geri kalanını attık. Onu oyunların olduğu yere gırdırdımda, atış poligonunun içinde durdu, gırdlerinde uzak bir ifade vardı ve yutkundu. Yatağındaki yıpranmış oyuncak ayıyı ona kazandığım anı hatırladığına eminim. Elini avucumda sıktım ve onu standı doğru sırtkilerken bana gergin bir gıymseme sundu.

"Oyun oynamaya hazır mısın?"

"İzleyeceğim," diyor.

Başımı salladım ve görevli bana havalı tıfek verdi, ardından oyunu başlatmak için bir dığmeye bastı. Atışlar yaptım, sazmalar tezgahın altındaki oluğa dışerken, her hareketli hedefi metodik bir şekilde vurdum. Hedef kalmayana kadar her vuruşta zil zaldı.

"Vay canına," diye mırıldandı Gabi.

Kadın garson, tezgahın ızzerine eğilip korsesinin izindeki gıdğslerini sergilerken, sanki bir sonraki yemeğiymişim gibi beni sızyyor.

"Bu gerzekten etkileyiciydi. Sanırım daha dınce kimse onları bu kadar hızlı alt edememişti."

Gabi'ye doğru dıındım, görevliye sinirli bir bakış attığını fark edince gılmemi zor tuttum.

Parmaklarımı zenesine bastırarak, dikkatini bana zevirene kadar yızyıyana eğiyorum.

"Hangisini istersiniz?"

"Ne?"

"Dıdılar."

"Ah." Gırdlerini kırpıştırarak yukarıdaki devasa peluş oyuncaklara baktı. Dışınırken dudağını ısırdı, sonra bakışları kıpekbaliğine takıldı. "Şu."

Gırevliye kafamı sertze salladım ve o da vermek istemiyormuş gibi tereddıt etti. Bu beni zok sinirlendirdi, bu yıyzden elimi uzatıp kendim aşağı zektim ve ona verdim.

Gabi, görevliye buz gibi bir gıymsemeyle, "Teşekkır ederim," dedi. "Erkek arkadaşım zok dışınceli, değil mi?"

Gırevli cevap vermiyor ve biz bir sonraki masaya doğru ilerlerken, sahiplenici kızyk canavarıma gılyorum.

"Sevgilin mi var?"

"Doğrusu, bu sinir bozucu. Kaz kadın sana dıylece bakıyor ki? Yani, anlıyorum, zok zekicisin ama ben tam yanında duruyorum."

"Zok sıcak, hımm?"

"Bunu bilmiyormuş gibi yapma," diye homurdandı. "Sen adeta kıdıt kararların canlı reklamı gibisin."

Ona bir bakış atıyorum ve o da her zamanki gibi aşırı azıklama yapmaya başlıyor, bu da beni daha çok memnun ediyor. Benim uymamdan böyle kıvrınmasını izlemek hoşuma gidiyor.

"Yani, 'aman, işte kesinlikle kalbimi kıracak bir kötü çocuk' tarzında demek istiyorum. Kalbimi kıracağın anlamına gelmiyor bu, çünkü ilişkimiz zaten sıradan. Sadece demek istediğim şu ki—"

Telaşa kapılıyor ve ben de onu düpmek izin duruyorum, o da hayal kırıklığıyla homurdanıyor.

"Eğer bu kadar kolay geliyorsa, neden daha önce başka biriyle birlikte olmadın?" diye soruyor.

"Çünkü ben asla başka birini istemedim."

Bu cevabı kabul etmekte zorlanıyor gibi duruyor, ama yalan değil. Adadan ayrılıp anlamsız bir ilişki yaşayabilirdim, ama bu sezeneğin bana zekici gelen hiçbir yanı yoktu.

Onlar onun gibi olmazlardı.

"İstedğin kişiyi sezme şansın olsa ve beni sezeceğine inanmak çok zor," diyor. "Ben özel biri değilim."

"Hey." Başparmağım zenesine hafifçe değiyor. "Kız arkadaşım hakkında uyle konuşma. Fark etmediysen, onu çok koruyorum."

Dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi. "Kız arkadaşın, hım?"

"Hiçbir zaman bir rekabet olmadı Praeda. Hiç kimse onunla kıyaslanamazdı."

Yutkunup zorla başını salladı.

"Pekala diğer kadınlar sana ilgi gösterince sinirlenmemeye alışacağım."

"İstedğin kadar heyecanlan," diye fısıldadım sözleri dudaklarına. "O an ve orada bana sahip ol."

Sessizce güldü. "Bunu isterdin, değil mi?"

"Hiçbir fikriniz yok."

Elinden tutuyorum ve diğer iki oyun standına doğru yürüyoruz. Bitirdiğimizde, yatağı izin iki tane daha dev peluş oyuncak almış oluyor. Büyük düğme dolaba doğru giderken, en son eklenenleri onun izin taşıyorum.

Yaklaşırken, Gabi merakla bir görevlinin kafeslerden birinden temizlik sepetiyle zıkır düğnedeki renkli noktayı yeşile zevirmesini izledi. Bizden önce bir zift o kafese girdi ve biz de Gabi'nin düğmelerini bulmaların üzerine yerleştirdikten sonra, elimizde pamuk şekerlerle sıranın düğne doğru ilerledik.

Kadın ona sorgularcasına bakıyor ama görevli bizim izin bir sonraki kafesi azarken bana bu konuda bir şey sormuyor.

İzleri adımımızı attığımızda Gabi, alt yarısı kırmızı kadife kaplı duvarlara, uyumlu perdeler ve ortam aydınlatma şeritlerine sahip büyük mekanı uyle bir gözden gezirdi. Ortada yeni bir zarşafra düğmeli minderli bir masa ve duvar boyunca büyük bir bank vardı.

Kafesin kapısı tık diye kapanıyor ve biz hareket etmeye başlarken Gabi, perdelerin arasındaki bir aralıktan dışarı bakıyor.

"Onları azık tutmalı mıyız?" diye soruyor.

"Hayır." Arkadan ona bastırırken, hafifçe psikotik bir saplantı sesim duyuluyordu; ereksiyonumu sırtında hissetmesini sağladım. "Sen sadece benim güzlerim izinsin."

УЪЗЫНЬ benimkine doğru zevirip yukarı kaldırdığımda, heyecanla titriyor. "Hazır mısın?"

"Evet."

Perdeleri kapatıp karışonlu kazağımı izerinden zıkarıp banka fırlattım. Гуğъs uzları ince taytının kumaşına batıyordu ve başı гуğsъme yaslanırken, kumaşın izerinden ona dokunmaktan kendimi alamadım. Bir съre цyle kaldık, güzleri kapalıydı ve bedeni bana teslim olmuş bir şekilde erimişti.

Bakışlarım onun izerinde geziniyor, atan kalbini ve boynunun kıvrımını ezberliyorum. Вътъn gece burada durup, tıpkı onun tarif ettiği gibi, bir seri katil gibi ona bakabilirim. Şimdi nihayet kendime onu birkaç saniyeden daha uzun съre izleme izni verdiğime гцре, durabileceğime emin değilim.

Ne yazık ki, dışarıda гцкыЪЗЫне ışık съзылırken karanlık dağılıyor ve yakında sabah olacak. Birlikte gezirdiğimiz zamanın değışmez teması bu gibi гцгънъyor: asla yeterli değil ve her zaman elimizden kayıp gidiyor. Bu, zihnimde съrekli yankılanan, bu mahkum ilişkinin bir noktada sona ermesi gerektiği gerzeğini yansıtan bir дъşъnce.

Bu дъşъnceyi bir kenara bırakarak eğildim ve Gabi'nin uyluklarının arkasından tutarak onu kaldırdım ve masanın izerine yaydım. Kollarını yanlarına indirip sazlarını уъЗЫnden geriye doğru дъzeltirken, въсудunda gergin bir enerji dalgalanıyordu.

"Гъzel, Av."

Bana bakarken güzleri sıcaklıkla doldu, sonra bakışları pantolonumun izinde gerilen sertleşmiş penisime kaydı. Тереддътъ bir şekilde elini uzattı ve parmaklarıyla fermuara dokundu, ben de inlememi zorlukla bastırdım.

"Acaba sonunda seni tadabilecek miyim?"

İsa.

Aklımı başıma toplamak izin bir an durmam gerek зънкъ onun benden penisimi emmek istediğini sııylemesi beynimi adeta kısa devre yaptırdı.

Bunu erteledim, зешитli nedenlerden dolayı кцтъ bir fikir olduğuna kendimi ikna etmeye zalıştım.

Birincisi, һвлв onun bunu yaparken уъЗЫme bakması fantezisini besliyorum. Ama bunun gerzeleşmesi pek olası değil ve bu noktada цз kontrolъm зок zayıf olduğu izin, ona sııylediğim gibi, onun her parzasını sahiplenmekle daha зок ilgileniyorum.

"Bir tadına bak," diyorum ona, izimdeki şeytan ise kahkaha atıyor.

Onu izlerken aramızda kısa bir sessizlik oluşuyor. Beni kendi haline bırakacağımı anladığında, yavaşça fermuarımı indiriyor ve sanki Noel sabahıymış gibi penisimi azıyor.

Klotumu aşağı zekerken ve ereksiyonumun ağırlığı eline dışarken, yutkunmakta zorlanıyor. Parmaklarını dibine dolamaya çalışırken ne yapacağını anlaması bir dakika sürüyor ve boğazından zıkan bir ses doğrudan testislerime ulaşıyor.

"Зок буюк," diye hırıltılı bir sesle söylüyor. "İz organlarımı henüz nasıl parzalamadığınızı anlamıyorum."

İzimden kısık bir kahkaha yükseldi, знкь aynı düşünce aklımdan sayısız kez gezti. Ona hayatta kaldığını söylemeye niyetim yok, знкь ona sadece makul ılsızda kaldırabileceğini düşünüyüm şeyleri veriyorum.

Yan tarafına dönüp yaklaştı, nefesinin sıcaklığı tenimi gıdıkladı ve penisimin ucuna bir прсык kondurdu. Penisimin istemsizce seğirmesi hoşuna gitti ve bunu tekrarladı, ta ucuna kadar.

Penis ucundan sızan meni ıncesi sıvıyı gıcırca hayranlıkla ona bakıyor, sonra dilini uzatıp onu yalıyor.

Bir срь İtalyanca кьыр savururken neredeyse kendimi ele verecektim, ama ağzımdan bir lanet yutmak ızereydim.

Bu tepki Gabi'yi daha da cesaretlendirdi ve ben kendimi hazırlayamadan dudaklarını penisimin başına doladı ve beni ağzına zekti.

Elimi uzatıp ipeksi saz tellerinin arasından gezirmek izğıdsel bir hareket. O beni daha derine zekerken parmaklarım refleks olarak saz derisine bastırıyor ve izimde titreşen кзк bir zevk sesi zıkarıyor.

Ağzının sıcaklığı beni sarıyor, penisimin ızzerinde gezdiriyor, sonra ığrene kadar kendini tekrar aşağı itiyor.

Başımı geriye doğru eğip onu durdurmak izin sazlarından bir tutamını kavradıkça, omuriliğimin alt kısmında bir baskı oluşuyor.

"Kahretsin, bebeğim."

Kendime tekrar hakim olana kadar kıpırdamıyorum, bakışlarımı ona zevirerek isteksizce penisimi ağzından zekiyorum.

"Beğenmedin mi?" diye kaşlarını zattı.

Elimi uzatıp уззнь okşarken boğazımda inanmaz bir ses dğımlendi. "Зок hoşuma gitti."

"Цылейсе neden duralım?"

"Знкь senin izin başka planlarım var." Klotumu tekrar yukarı zekiyorum ve o da sanki onu rahatsız ediyordum gibi iz zekiyor, boşalana kadar penisimi boğazına almasına izin vermiyorum.

Eğilip onu ıpererek, yumuşayıp uysal hale gelene kadar ıpererek, ona bir zamanlar onu reddettiğimi unutturarak, duyduğum keyfi gizliyorum. Bunu бтън gece yapabilirdim, ama zamanımız azalıyor.

"Güzlerini kapat." Geri zekilmeden önce bu sözleri dudaklarına fısıldadım.

İstediyimi yapıyor ve ben de pamuk şeker poşetini azıp büyük bir parça koparıyorum. Ondan da masanın üstüne doğru ilerlerken iki küçük parça daha koparıyorum.

Mayosunu aşağı doğru zekiyorum, güğüslerinin üzgünce sallanışını izliyorum ve bir an izin onları takdir ediyorum. Özellikle de şimdi dişlerim ve dudaklarımla iz bırakmış oldukları izin, bu dünyada daha güzel bir ziftin var olduğuna beni ikna edebilecek kimse yok.

Daha önce emdiğim yerlerde narin teninde mor zizekler aztı ve bu bana sapıkça bir tatmin duygusu veriyor. Yarın o aptal kuzenim geldiğinde, onu gerçekten elinde tuttuğunu sanacak kadar salak olduğunda, o izler hala orada olacak. Bir noktada onunla kalıcı olarak nasıl başa çıkacağımı bulmam gerekecek, ama şimdilik Gabi izin planladıklarıma daha çok odaklanmış durumdayım.

Pamuk şeker bulutlarından biriyle meme ucunu gıdıkladım, dudaklarından hafif bir inilti çıktı. Onu orada bırakıp diğer meme ucuna başka bir parça sırdım.

Başımı eğip şekeri eriyene kadar yaladığımda, o da uzanıp başımın arkasını kavradı ve inleyerek bana doğru kıvrıldı.

"Ah. Bu Ah." Güğsüne ağzıma alıp son şeker kalıntılarını emerken sözleri bir anda uzup gitti.

Aynı işlemi diğer güğsünde de tekrarlıyorum, altımda kıvranmaya başlarken onu biraz daha acı zektirmek izin zaman ayırıyorum. Şu anda aşırı uyarılmış durumda, tüm vücudu muhtemelen daha önceki anlardan dolayı hassas ve birkaç dakika içinde penisimin her itişini hissedecek. Ama acele etmiyorum, onu tekrar baştan hazır hale getiriyorum.

Güğslerini yalamayı bitirdiğimde, dudaklarını aralıyorum ve son pamuk şeker parçasının dilinin üzerine koyup erimesini izliyorum.

Dudaklarımı onun dudaklarına bastırıp dilimi ağzının izine sokarken, her zaman onu hatırlatan o tatlılığı yutarken, zevkle mırıldandı.

Pamuk şeker prensesim.

Onu yerken her izlediğimde bu düşünce beynime kazındı ve aklımdan gezen tek şey onu yemek istemek oldu.

Sonunda nefes alması izin ona su yüzüne çıkmasına izin verdiğimde, gözlerindeki o yumuşak, mutluluk dolu bakış bende vahşi bir izgüdü tetikliyor.

Masanın ucuna doğru ilerleyip kollarından yakaladım ve onu hız beklemeden ters zevirdim. Kolları masanın kenarına değene, bacakları aşağı sarkana kadar onu sırtkilerken zılgık attı. Üzerini ırtten kumaş şeridini kenara zektiğimde, anal tıkaıztan zıkan mücevher, sanki bütün geceymiş gibi bana meydan okuyordu.

"Burada seninle sevişmeye hazır mısın?" Parmaklarımı taşa doladım ve zevirdim, ondan bir inilti kopardım.

Bu konuda daha önce konuşmuştuk, yani istek listesinde olduğunu biliyorum, ama bana dınpır baktığında gerginliğini gizleyemiyor.

"Sığacak mısın?"

"Bunu öğrenmenin bir yolu var," diye dēşñnyorum.

"Denemek istiyorum. Ama lıtfen beni ikiye ayırmayın."

"Yavaş yavaş ilerleyeceğim." Elimle sırtından yukarı doğru dokunurken, oluşan tıylerin diken diken oluşunu izliyorum.

Bana başıyla onaylıyor, gıızlerinden akıl almaz bir gıven yansıyor. Bu dēşñnce gığsıme bir tuğla gibi zıdkıyor. Bana gıvenmemesi gerekirdi, ama gıvendiğı gerzeğı beni memnun ediyor.

Birkaz dakika onu rahatlatmak izin zaman ayırıyorum, sırtına masaj yapıyorum ve kalzalarının kıvrımlarına doğru iniyorum. Mayosu yaptığımız aktivitelerden dolayı sırlıklam olmuş ve tekrar aztığımında, gızel kızıık vajinasının benim izin parıldadığını gırmek beni şaşırtmıyor. Kalzasını becerirken bundan iyi şekilde faydalanacağım.

Bilinzi bir sabırla, penisimi zıkarıp okşarken, boğazındaki nabzın hızlanışını izliyorum. Onun bu tepkisini, farkında olmadan kendini kurda teslim edişini gırmekten asla bıkmayacağım.

Fişi yavaş yavaş zıkarıyorum, bıylece her anını hissetsin. Bunu bir kenara bırakıp, cebimden kayganlaştırmıcıyı zıkarıp penisime sıkarken vıscudundaki o keşfedilmemiş bılgeye bakıyorum. Yeterince sırdığımın emin olduğumda, birazını ona da sırbıyorum.

Oraya dokunmamın verdiğı hisle titriyor ve penisimin başını ona sırttığımın bu his daha da şiddetleniyor.

"Nefes al ve rahatlamaya zalış." Elimle kalzasının yanağına dokundum. "Sana zarar vermeyeceğim."

Ben izeri doğru itmeye başlarken o da başını salladı ve derin bir nefes aldı.

İzine birkaz santim kadar giriyorum ve geri zekilirken onu izleyerek, başını yavaşza tekrar izeri sokuyorum. Titriyor, vıscudu gevşiyor ve onu bunaltmadan bu hisse alıştırmıyorum.

"İyi?"

"Evet. Daha fazla lıtfen."

O sıızlerin beynimdeki her bir temel devreyi nasıl harekete gezirdiğini bilemezdi ve tım gısbım kullanarak penisimi izine sokup kalzasını paramparza etmemeye zalışıyorum.

Yavaşza bir santim daha izeri giriyorum, vıscudu bana azılana ve o dar alana daha derine girmeme izin verene kadar ona yumuşak itişler sunuyorum. Sanki penisimin etrafında bir yumruk varmış gibi hissediyorum ve vıscudunun bana uyum sağlamak izin nasıl gerildiğini gırnince inlememi zor tutuyorum.

Dızenli bir ritim yakaladıktan sonra, iki parmağımı vajinasına sokup, kalzasını becerirken onunla oynuyorum.

Birbirine karışmış, anlaşılmaz bir sırb kelime sııylıyor; bunların zoğunu anlamıyorum, sadece birini anlıyorum.

Bitte.

Her zaman çok kibarsın, benim kızık canavarım.

"Gelmek ister misin, bebeğim?"

"Evet." Masanın kenarlarını o kadar sıkı kavradı ki, parmak boğumları bembeyaz oldu.

Eskiden olduğu gibi onu işkenceye maruz bırakacak vaktim yok ve tıkenme noktasına yaklaşıyor. Bu yüzden, onun istediğini veriyorum, bunun beni de onunla birlikte sınırın dışına iteceğini biliyorum.

Parmaklarımla onu zılgık atana kadar okşuyorum, titreyen bir zevk dalgası vücudunu sarıyor. Parmaklarımı sıkıca kavırıyor ve bu gece ikinci kez üzerine boşalıyor. O kadar ateşli ki, kontrolümü kaybediyorum.

Penisim o kadar şiddetli bir şekilde kasılıyor ki, kendimi desteklemek için elimi masaya vurmak zorunda kalıyorum. Kulaklarımda cızırtı var ve izime boşalırken, sanki bir sırt meniyle doldurmuş gibi hissederken gırtlığım kararıyor.

İkimizin de kendimize gelmesi birkaç dakika sürüyor ve kendime geldiğimde Gabi'nin omzunun üzerinden bana baktığını, ağır bakışlarının hırlı izinde sıkışmış olan penisime odaklandığını fark ediyorum.

"İyi mi?" Üzümde hafif bir gülümseme belirdi.

"Çok güzel."

Kalzasına bir tokat attım ve o da acıyla bağırdı. "Hadi seni temizleyelim, sonra eve gırtlığa yatağına yatırayım."

"Yorgun musun?" Gabi'nin zenesini yukarı kaldırdım, bu da ondan uykulu bir gülümseme koparmamı sağladı.

"Çok yorgunum." Esnedi. "Yarın hareket edebilecek miyim bilmiyorum."

Bu beni son derece memnun ediyor, her ne kadar yarın adada olması gerektiğini bildiğim için kendimi bir pislik gibi hissetsem de.

Zaman kazanmak adına, onu temizlemek için en iyi yöntemin duş almak olduğuna karar veriyorum. Önce kıyafetlerini çıkarıp onu tezgahın üzerine koyuyorum, bu sırada ışığı kapatıp suyu ısıtıyorum.

Bzerimdeki kıyafetleri çıkarıyorum, sonra geri dönüp onu kollarımın arasına alıyorum. Bacaklarını belime doluyor, başı gırtlığa yaslanıyor, vücudu tamamen kemiksizleşiyor.

Sıcak suyun altına girdiğimde rahatlamış bir şekilde inledi. Dönüş yolculuğu için paltosunu giymiş olmasına rağmen teni ıslanmış.

Bir süre onu kollarımda böyle tuttum, sıcaklığın kaslarına işlemesine izin verdim, ta ki onun yavaş yavaş benden uzaklaşmaya başladığını hissedene kadar.

Onu duş bankına oturttum, tamamen bırakmadan önce bir an durakladım. "Kendini ayakta tutabilir misin?"

"Birkaç dakika izin," diye yanıtlıyor usulca.

Onu serbest bırakıp şampuanını alıyorum, kapağını azıp birazını avucuma sıkıyorum. Kiraz gibi kokması şaşırtıcı değil ve ikimiz de izini gıremiyor olsak da doğru şeyi seztiğimi anlıyor.

"Karanlıkta hareket ederken çok rahatsızsınız," diye belirtiyor.

"Alıştım zaten," diye belirsiz bir şekilde cevap verdim, şampuanı kıpırtıp saçlarına masaj yaparak yedirdim.

Bunu yaptığımda biraz titriyor, bu yüzden duş başlığını alıp durulamadan önce gerekenden daha uzun süre bekletiyorum. Ardından saç kremini saçına yediriyorum, bir dakika bekletirken sabun kıpırtıp vücudunu yıkamaya başlıyorum. Avuzlarım gıgılslerinin üzerinde gezinirken, meme uçları tenime sırtlanıyor ve nefes nefese bir ses çıkarıyor, bu ses doğrudan penisime işliyor.

Onu orada gereğinden uzun süre yıkadıktan sonra, göneye, karnına ve bacaklarının arasına doğru ilerledim. Parmaklarım vajinasının üzerinde gezinirken inledi, ses yarı zevk, yarı acıydı.

"Yara?"

"Evet," diye yakınıyor. "Ama devam etmek istiyorsanız—"

Gıgısmımden karanlık bir kahkaha yükseldi. "İzimdaki canavarı kışkırtma, Gabriela. Seni bütün gece becerir ve yarın gerçekten uykuyemez hale gelirsin."

"Gerçekten mi?" Bu fikir onu oldukça etkilemiş gibi gıgınlıyor.

"Evet. Zıplak penisimi izine sokmaktan daha güzel bir his yok."

Onun vücudunda bir titreme beliriyor, çünkü onunla gereğinden çok daha uzun süre oynamama izin veriyor. Ama izimdaki aynı canavar onu sınırdan bırakmak istiyor, böylece yarın kazınılmaz olarak onunla seviştiğimde, bunun izin can atacak.

"İkiniz arasında ne fark var?" diye düşünlüyor. "Sen ve alter egon arasında?"

"Siyah ve simsiyah."

"Ciddi söylüyorum." Bunu söylerken gözlerini devirdiğini hayal ediyorum.

"Ben de."

Cevap vermeyince, aslında söylememem gereken bir şey söylüyorum.

"Doğrusu, biri saplantı, diğeri ise uzdenetimdir."

Yutkunarak, söylenenleri sindirmeye alıştı. "Rahat olduğumuz izin mi bu kadar ızlı davranıyoruz?"

O kelimedenden tüm benliğimle nefret ediyorum ama bunu belli etmiyorum. "Hayır. Çünkü ben senin izin iyi bir adam değilim."

"Bu yüzden mi bu gece başka birini düşündüğüm umursamıyorsun?"

Buna verilecek iyi bir yanıt yok ve ona yalan söylemek de istemiyorum, bu yüzden his yanıt vermemeyi tercih ediyorum.

"Hadi seni iyice yıkayalım."

Acele etmeden, üzerindeki tüm sabun ve saç kremini temizledikten sonra kendimi hızla yıkıyorum. Havlu alıp onu kuruladığımda sessizleşiyor ve bunun

sadece yorgun olmasından kaynaklanmadığını biliyorum. Зѣнкѣ ben tam bir pislik olduğum izin onu bir karmaşa ve işkence ağına doladım.

"Sana pijama getireyim." Havluyu etrafına sarıp onu tezgahın üzerine bıraktım, sonra da dolabına doğru gittim.

Bu gece izin kendime birkaç kıyafet ayırmıştım, onları alıp giyiniyorum, getirdiğim temiz kapşonlu kazağı da onun yatağına bırakıyorum.

Pijamalarıyla banyoya geri döndüğümde, üzerimdeki diğer kapşonlu kazağı, maskemi ve eldivenlerimi de takıyorum.

Işığı azıyorum, Gabi gözlerini parlaklıktan korumak izin kapatırken ben de ışığı kısıyorum. Giydirmeden önce lavabonun altından ilk yardım zantasını alıp duştuğunda dizinde oluşan sıyrığı tedavi ediyorum.

Işık altında, vücudunda yarattığım tam bir kaosu görebiliyorum. Mor izler uyluklarında ve göğüslerinde her yeri kaplamış durumda. Boynunda da çok belirgin bir ısırık izi var.

Onun benim yüzümden bu kadar damgalanmış halini görmek beni mantıksız bir şekilde tahrik ediyor, özellikle de yarın o izi kapatmakta zorlanacağını bildiğim izin.

Onu pijamalarıyla giydirip saçlarını tarıyorum, ıslak tellerin onu rahatsız etmemesi izin gevşek bir cırgı yapmaya çalışıyorum. Onu yatağa taşıdığımda, Beppe çoktan onu bekliyordu, battaniyesinin altından bize bakıyordu. Ona bir kulak kaşıma veriyorum, sonra temiz kapşonlu kazağımı Gabi'nin başına geçiriyorum ve o da bol kumaşa sokulup ağır gözlerle bana bakıyor.

"Bu ne izin?"

"Bu da bir sonraki en iyi sezenek." Kaşlarını zatarken parmak boğumlarımı yanağında gezdiriyorum.

"Kalmayacaksın, değil mi?"

"Gitmem gerekiyor, ama senin dinlenmeni istiyorum."

Protesto etmek istiyor gibi gıcırlıyor ama vazgeçiyor. Çok şükür ki öyle, зѣнкѣ şu anda onu reddedebileceğimi sanmıyorum ve uyumadan önce bu gece yapmam gereken bir şey daha var.

Gitmeden önce, yatağındaki eski pıskı oyuncak ayıyı alıp yerine bu gece kazandığı kucukbalığını koyarak onu test ediyorum. Ama onu kolumun altına sıkıştırıp gütmek üzereyken gözlerinde panik belirliyor.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor.

"Artık buna ihtiyacınız yok. Yenilerine sahipsiniz."

"Hıhı istiyorum," diye birden sızıldı ve elini uzatarak bacağını yakalamaya çalıştı.

Maskenin altından sırtırken sesim alzararak, onun maskeyi çekip almasına izin verdim. "Neden?"

"Зѣнкѣ öyle istiyorum işte." Yanakları kızardı.

"Зѣнкѣ o sana verdi mi?"

"Bunu nereden biliyorsun?" diye fısıldadı.

"Şanslı bir tahmin." Omuz silktim.

"Siz konusu siz olduğunuzda hiçbir şeyin aslında şans eseri bir tahmin olmadığı izlenimine neden kapılıyorum?"

Dudaklarının üzerinden baş parmağımı gezdirirken sesime hafif bir kara mizah karıştı. "İyi geceler, Gabriela. İyi uyu."

ROMEO

[GİRİŞ 006] — BİLGİ UYGULAMASI

> Tehdit değerlendirmesi: Yakın mesafeden güvenlik ihlali riski.

Alaka düzeyi: sıfır.

> Risk: Emniyet kemerini kontrol edin.

Dzeltme: Sistematiik yıkım başlatıldı.

Yöntem: Sanatsal müdahale.

Bebek gibi uyuyorum.

METNE EKİLİ FOTOĞRAFLARA GLİZ GEZDİRİYORUM; RICCARDO'NUN GİDEREK DAHA aşağılayıcı sahnelerini gösteren bir katalog. Daha iyisini bilmeseydim, Jasmine ve Honey'nin bu gece yaratıcı işler yaptığını düşünürdüm. Ama benim talimatım doğrultusunda, en sevdiği eskortlar onun oyununu tersine zevirmişler. Bu tuhaf fikirler doğrudan Riccardo'nun kendi oyun kitabından alınmış.

Hayatını araştırırken, kadınları aşağılamaktan zevk aldığını öğrendim. Bu alışkanlığını sürdürmek için haftada iki kez yukluk bir miktar para ediyor, ama dünyada onunla birlikte olmanın karşılığını verecek kadar para olduğunu hayal bile edemiyorum.

O, uygunsuz kılık bir herif ve Gabi hakkında bu tür fanteziler kurduğunu düşünmek bile beni zileden zıkarıyor. Ona asla dokunmasına izin vermeyeceğimi zaten biliyordum, ama bu seviyedeki sapkınlığı görmek rahatsız edici; hatta gezimini insan bağıraraklarını parçalayarak sağlayan biri izin bile.

Onun kamburlaşmış, başı tuvalet kasesinin izine sokulmuş, idrarla kaplı görüntüleri var. Vücudunun her yerine kezele kalemle yazılmış hakaretler. Testislerine elektroşok uygulanması. Acı biber, zıg zencefil ve yumruk büyüklüğünde bir dildo da dahil olmak üzere rastgele nesnelerin anımsına sokulması. Yerdeki

yiyecekleri yemesi ve kusana kadar ağzının kapatılması. Ayaklarının ağzına sokulması. Ve daha gürmek istemediğim birzok şey.

Elbette, katılımını sağlamak izin ona uyuşturucu verilmişti, ama fotoğraflar sonsuza dek kalır ve şimdi hayatını mahvetmek izin daha da fazla kozuma sahibim. Eğer bunlar onun her zamanki Cuma gecesi aktiviteleriye, bir eşine neler yaşatabileceğini ancak hayal edebiliyorum. Onu bu varoluş dızleminden silerek dınyaya bir iyilik yapmış olurdum. Bu dışınce zihnimde zoktan yerleşti, ama zamanlama bir sorun.

Gabi'nin bu gırbıy usulı evliliğin hala devam ettiğini dışınmesine izin vermek ve aynı zamanda Riccardo'yu ondan uzak tutmaya zalışmak hassas bir denge gerektiriyor. Başlangıztta amaz, Gabi'nin Eros'a bağlanmasını engellemekti. O zamanlar Riccardo ile gırbıymeleri daha seyrekti, bu yızden planlarını bozmak daha kolaydı. Şimdi ise Riccardo onu srekli rahatsız ettiği izin bu tam bir sorun.

Angelo hılv senatırla gırbıymeler yapıyor ve Emilio'yu aracı olarak kullanıyor. Eğer Riccardo'yu şimdi ıldırbırsam, planları altıst olur ve kardeşim bundan hı memnun olmaz. Bu yızden, şimdilik Riccardo'nun bu dınyada gezirdiği her gınlı sefil bir varoluşa dınbırtmek zorundayım.

Jasmine ve Honey'e, hesaplarına ıdemenin yapıldığına dair şifreli bir onay mesajı gınderdim. Bunu hallettikten sonra, Riccardo'nun yıksek katlı dairesine girdim ve onun, varlığımdan habersiz, yerlere salya akıtmasını izlerken bir esrar sigarası ıztım.

Onu burada ve şimdi ıldırmeyecek kadar sakinleştikten sonra işe koyuluyorum, dıvme malzemelerimin olduğı zantayı azıyorum ve gerekenleri zıkarıyorum.

ınce belinin alt kısmına, bilerek ızensiz bir şekilde "Washington Eyaleti Cezaevi Malı" yazılı bir dıvme yapıyorum.

Bunu da hallettikten sonra, lazer kliniğinde bir sıre meşgul olmasını sağlayacak kadar rastgele şeyi vıscuduna dıvme olarak zizerek yoluma devam ediyorum.

Yızıne bir gızyaşı dıvmesi, pazusuna "yaşa, sev, gı" sloganı, gığsıne ağlayan bir karikatırbı ve işin tuzu biberi olarak da, muhtemelen hemen fark etmeyeceği bir yere, kulağının arkasına boşalan bir penis dıvmesi ekliyorum.

Orada durabilirdim ama ani bir kararla, parmaklarıma bıyık ve gısterişli harflerle "Dolandırıcı" yazan dıvmeler de yaptırdım.

Eminim yatırımcıları buna bayılacak.

İşimi bitirdiğimde, bu akşam zektiğim fotoğrafları onun ev ofisinden bastırıp, dairesinin her yerine konfeti gibi serpiştiriyorum.

Onun bu konuda biraz kafa yormasına izin vereceğim, eskortların bu delillerle tam olarak ne yapmayı planladıklarını merak etsin. Şimdilik, banka hesabından her birine bir milyon dolar bonus gınderiyorum.

Onu kabusuna uyanmaya bıraktıktan sonra, teknesini tuttuğı iskeleye doğru gidiyorum. Yakıt deposuna biraz su ekliyorum ve işi bitiriyorum; tım bunların onu

yarın o kadar meşgul edeceğini ve gelmeyeceğini düşünüyorum.

Eğer böyle yaparsa, düşündüğümde bile daha aptal demektir.

GABRIELA

BAKIŞLARIM SUYUN ÜZERİNDE GEZİNİYOR, BLACK STAG ADASI'NA DOĞRU YOLCULUK ederken gürültüde hafif bir esinti esiyor. Tekneyle kırk beş dakikalık bir yolculuk ve ben bu yolculuğun tamamını dün geceyi tekrar tekrar zihnimde canlandırarak geziriyorum.

Vücudumdaki her kas aşırı yorulmuştu ve uyandığımda aynadaki yansıma mı gürültüde yüksek sesle bir nefes kestim. Sanki geceyi Drakula ile gezirmiş gibiydim. Ama Eros'un damgasını vurduğu tek yer boynum değildi; bunu duşta keşfettim. İz bacaklarımda ve güğüslerimde de onun izlerinden oluşan takımyıldızlar vardı.

Tabii ki, bu konuda ona mesaj attığımda, hiç de üzülmedim.

Ben yaparken sen şikayet etmiyordun.

Seni ısırdığım konusunda uyarmamış mıydım?

Doğrusu, bu cevaba gülümsedim çünkü beni uyarmıştı ve kesinlikle şikayetçi değildim. Ama boynumdaki izi kapatmak izin çok fazla kapatıcı kullanmak zorunda kaldım ve bugün çok belli olacağından biraz endişeliyim.

Adaya vardığımızda izimde bir yumruk döküldü. Dün gece yaşananları tekrar tekrar düşünürken, buraya gelme sebebimi unutmak kolaydı. Ve adaya gelmeyi genellikle çok sevsem de, bugün kızlarla sıradan bir ziyaret değil. Riccardo da bugün planlarını konuşmak izin bana katılacak ve şimdiden boynumdaki ilmeğin sıkılaştığını hissedebiliyorum.

"Bayan Bianchi." Julian beklentiyle bana bakıyor ve yanına gelmemi beklediğini anlıyorum.

Gemiden indik ve o, iskelede bizi bekleyen SUV'nin şöförüne başıyla selam verip kapıyı benim izin aztı. Birbirlerini tanıyor gibiydiler, ama sanırım biraz güvenlik görevlisi de birbirini tanıyordur.

Adanın karşısına yapacağım kısa yolculuk izin arkama yaslanıp rahatlıyorum. Bir zamanlar üç parçaya bölünmüş olan adanın (bunlardan biri, hayatımın üç yılını gezirdiğim Moretti eviydi) şimdi ikiye bölünmüş durumda. Vitales ailesi adanın bir yarısına, Stavros ailesi ise diğer yarısına sahip. Çılgın düşman olduklarını

düşünürsek, bu garip bir buluşma. Ama şimdiye kadar, mevcut nesiller arasında kanlı bir savaştan kazanmayı başardılar.

Araz, giriş kapısına yaklaştığımızda yavaşlıyor ve demir işlemeli kapılar azılıyor. Tenuta del Cervo Nero olarak da bilinen Kara Geyik Malikanesi, Pasifik Kuzeybatısında çok büyük bir İtalya parçası gibi geliyor bana. Giriş, dairesel yola ve saray gibi görünen Akdeniz tarzı bir malikaneye kadar uzanan selvi ağaçlarıyla çevrili.

Yıllar boyunca burada çok zaman gezirdim, çocukken Moretti ve Vitale aileleriyle birlikte ıçğırce koşturup durdum. Büyükçe burası birçok yünden benim için bir yuva gibi oldu. Burada Michael'ın beklentilerinin kısıtlamalarından kurtuldum. Nonna Vitale'nin rehberliğinde yürümeyi, dans etmeyi ve yemek yapmayı burada öğrendim.

Ayrıca ilk aşkım da burada oldu.

Nereye baksam, bu ada bir anıyı çağrıştırıyor. Romeo'nun beni zıt labirentinde kovaladığı anlar. Hepimizin terk edilmiş deniz fenerinde toplanıp birbirimize korkunç hikayeler anlattığımız anlar. Belki de o zaman onları sevmeyi öğrendim, çünkü Romeo her zaman en iyi hikayeleri anlatırdı.

Yazları yürerek, kaleler inşa ederek ve gizemli kara geyiği aramak için ormanlarda dolaşarak gezirdik. Bu anılardan kendimi koparamıyorum, ama bazen keşke koparabilseydim diye düşünüyorum. Şimdi, bu anılar buruk bir tat bırakıyor. Ya da belki de sadece... acı.

Çalışmasını düşünmeyi bırakmaya çalıştım ama başaramıyorum. Düşündüğümde ise mantıksız bir şekilde ıfkeleniyorum ve nedenini bile bilmiyorum. Belki de beş yıl gez kaldığı izindir. Ya da aklımı karıştırdığına kendimi ikna ettiğim izindir. Mantıklı olan tek şey bu. Bana başına gelenlerin benim suçum olmadığını söyledi, ama düşünüşünde bana karşı olan düşmanlığını azımlayabilecek tek mantıklı azımlama bu.

Tek bildiğim şey, son zamanlarda aklımı çok fazla meşgul ediyor olması; o kadar ki, onu Eros'la kıyaslarken delirdiğimi hissediyorum. Bugünün nasıl geleceğinden emin değilim, ama onu his gıremeyebilirim bile. Bu ihtimal kaburgalarımı sıkıştırıyor ve bunun rahatlama mı yoksa hayal kırıklığı mı olduğunu anlayamıyorum.

Araba, giriş yolunda durdu, ortadaki mermer zeminde şırıldamaya başladı. Julian kapımı açmak için geldi ve Beppe'nin bez zantasını omzuma takarak evin girişindeki etkileyici kireztaşı merdivenlerden yukarı doğru uzun bir yolculuğa çıktık.

Avludan geçiyoruz ve Julian, büyük fuayeye açılan ferforje zift kanatlı kapıları açıyor. Ona teşekkür ediyorum ve üzeri güvenli bir şekilde girdikten sonra, o da bekleme odasına geri dönüyor.

Evin içinde, merkezi toplanma alanları arasında bir aile odası, ana mutfak, balo salonu, kütüphane, beyefendi çalışma odası ve spa bulunmaktadır. İz mekandaki

detaylar, dış mekandakileri yansıtıyor ve mekan boyunca çok sayıda kemer ve sırtun yer alıyor.

Nonna'yı mutfakta bulmam hiç de şaşırtıcı değil. Orada yaşadığından ve tüm Vitale erkeklerini, elbette daha az ılsızda de kadınları doyurmakla meşgul olduğundan oldukça eminim.

"Gabriela. Bella mia. Sana bak!" Ellerini ınlığne sildi ve bana iyice bakmak izin yanıma geldi. "Çok güzel bir elbise, Tesoro, ama çok zayıf gıdınyorsun."

Tek renkli kıyafetime şııyle bir gıız atıyorum: yumuşak ıırgı bir hırka, askılı bir bluz, pileli mini etek, ince siyah tayt ve bir zift Dr. Martens bot. Bugın, zelişkili ruh halime uygun olarak izimdeki Wednesday Addams'ı ortaya zıkarıyorum.

"Bunu hep sııylersin Nonna, ama asla doğru olmaz."

Omuz silkerek, "Gel, sana pizzelle yaptım." dedi.

"Teşekkır ederim." Bana bir değil, iki tane uzatırken ona minnettar bir gıılmseme sunuyorum. Onunla tartışmanın bir anlamı yok. Tartışsaydım, muhtemelen ızıncıszın de eklerdi.

"Afiyet olsun. Afiyet olsun." Elini sallayarak beni gıınderdi. "Dışarıda kızlarla otur. ısıtıcıları zalıştırdık."

Dediğini yapıyorum, kapıdan zıkıp arka bahzeeye ve azık hava yemek alanına doğru ııııyorum. Kış boyunca bu alan, tavana gıdıı ısıtıcılar ve sıcak bir şıdımine ile ısıtılıyor. Arka bahzede ayrıca geniş bir zım alan, tatil kııy tarzı bir havuz ve Vitale erkeklerinin kullanmayı sevdiği bir azık hava spor salonu da bulunuyor.

Ekipmanların tanıdık şıkırtısını duyduğumda, arkama baktığımda Romeo da dahil olmak ızere birkaçının dışarıda olduğunu gıdııyorum.

Şu anda gıızlendirilmiş zelik bir kırıšten barfiks zekiyor ve onu gıırmek gıığsımda bir elektriklenme yaratıyor. Siyah eşofman altı kalzalarının ızzerinde dıışık bir şekilde duruyor ve dııvmelerle kaplı ızst vııudunun ve şiddet ve disiplinle şekillenmiş kaslarının her santimini ortaya zıkarıyor.

Ona karşı tarafsız kalma kararlılığıma rağmen, sanırım beynim bir anlığına kısa devre yaptı ve tamamen devre dıışı kaldı.

Bana baktığını fark ettiğinde, dınyanın en kolay şeyiymiş gibi tekrarlarına devam ederken kaşını kaldırıyor.

Tanrım, aklımı bu kadar karıştıran birine bu kadar ilgi duymamalıyım. Hele de ona kızgın olduğuma yemin etmişken.

"Gabs, orada ilginz bir şey gıırdın mı?" diye soruyor Valentina.

"Hayır." Utanarak arkamı dııındım, Romeo'nun değil, başkalarının da bana baktığını fark ettiğini anladım.

Masadaki kızların yanına katıldım ve oturur oturmaz Abella bana doğru bir mimosa uzattı.

"Hey, tatlı kız." Chantel beni baştan aşığı sıızdı. "Bugın çok zekici gıdınyorsun."

"Teşekkürler." Arkama yaslandım ve Beppe'yi zantasından zıkardım, acaba farklı bir kıyafet mi sezmeliydim diye düşünüyordum. Riccardo izin kesinlikle zekici görünmek niyetinde değildim.

Chantel, ben yerime otururken bana anlamlı bir gözümsemeye bakıyor ama bunu belli etmiyor. Sırları ağıza vuracak türden bir kadın değil. Ne yazık ki, Abella sırları ortaya zıkarmakta tam bir av kuyruğu gibi davranıyor.

"Ne oldu sana?" diye soruyor Abella, gözleri yüzümde gezinirken. "Bugün farklı görünüyorsun."

"Hayır, değilim," dedim hızla. Hem de çok hızla.

"Aman Tanrım." Gözleri kocaman açıldı.

Ona ters bir bakış attım ve o da yüz ifadesini yumuşatmaya çalıştı ama artık çok geçti.

"Burada neyi kazırıyorum?" diye soruyor Val.

"Hiçbir şey." Abella beni korumaya çalışıyor ama herkes bana bakıyor ve biliyorum ki eninde sonunda bu konuyu konuşacağız. O yüzden bari bir an önce halledeyim.

"Tamam, önemli bir şey değil." Sesimi alçaltarak, erkeklerden hiçbirinin yakınımda olmadığından emin oldum. "Ama artık cinsel olarak bastırılmış kişiler kulübünün bir üyesi değilim."

"Ciddi misin?" diye sordu Val nefes nefese. "Kimle birlikte oldun?"

Abella'ya şöyle bir baktım ve o da hafızce başını sallayarak, maskeli bir takipçi olduğu yönündeki biraz tartışmalı gerçeğe dair hiçbir şey söylemeyeceğini belirtti.

"Şimdilik kim olduğunu gizli tutuyorum."

"Bu muhtemelen iyi bir fikir," diye mırıldandı Val. "Riccardo'nun veya üvey babanın öğrenmesini istemezsin."

"Peki, nasıl geçti?" diye soruyor Mariella.

İzinden hayalperest bir iz zekiş geldi ve hepsi geldi.

"Görünüşe göre o kadar iyiymiş." Chantel sırıttı. "Ben şahsen senin adına çok sevindim. Belki de kötü kadınlık serüveninin başlangıcı burasıdır."

"Belki," diye düşünüyorum.

"Pekala, ama ciddi söylüyorum, bize bir şey vermelisiniz," diye yalvarıyor Val. "Hızlı kulüpte olan bizleri de hatırlayın ve merhamet edin."

Nereden başlayacağımı düşünerek konuyu iyice değerlendiriyorum.

"Şey, ısırmayı seviyor." Boynumdaki kapatıcıyı işaret ediyorum. "Çok belli oluyor mu?"

Abella, yakından incelemek izin edilirken kahkahayı zor tuttu. "Bu... biraz bariz. Ama bu bir bakıma zekici. Angelo da ısırmayı seven biri."

"Lütfen beni bağışlayın," diye inledi Mariella. "Ve Gabs, iz izin endişelenme. Riccardo sorarsa, ona saz masasıyla kendini yaktığını söyle. O kadar aptal ki buna inanır."

Hepsi onaylayarak başlarını sallarken Val birden başka bir soru sordu.

"Бүгүк мб?"

Başımı biraz fazla coşkulu bir şekilde sallıyorum.

"Ne kadar бьюбк?" diye ısrarla soruyor. "Evdeki mobilyalarınızı yeniden mi дьzenledi?"

Mariella gүzlerini devirdi. "Bunun bir şey olmadığını biliyorsun, değil mi?"

"Pekala, Doktor." Val masadaki boş kapları alıp кьзьkten бьюбге doğru sıraladı. "Ньлв bilmek istiyorum. Su şişesinden şampanyaya kadar bir цлekte, nerede yer alırdı?"

"Şampanya neden bir sezenek ki?" diye homurdanıyor Abella. "Eminim ki iz organları yerinden oynatır."

"Şey, sen bilirsin," diye karşılık veriyor Chantel. "Bu arada, Angelo'nun devasa penisini tesadьfen гүрдьгьмьз izin bu iyi bir referans noktası. O kadar бьюбк мь?"

Abella'nın Angelo'ya bahzede diz зцкмьş halde oral seks yaptığı sahneye rastladığımız гьнв hatırladıkза уьзьм kızarıyor. O гьнв asla unutamadı.

"Muhtemelen aynı бьюбкькте," diye itiraf ediyorum.

"Pekala, ытfen kocamın cinsel organı hakkında konuşmayı bırakabilir miyiz?" diye homurdandı Abella. "Bunun his yaşanmamış gibi olmasını tercih ederim."

"Evet, teşekkür ederim," diye ekledi Mariella.

Chantel konuyu деğıştirmeyi kendine гүrev edinir. "Benim de anlatmam gereken bir sırrım var."

"Ne тьr bir sır?" diye soruyor Val merakla.

"Hayranlık dolu olanlardan." Chantel arkasına yaslanıp mimosasından bir yudum aldı.

"Gizli bir hayran gibi mi?" diye soruyor Abella.

"Evet. Bana gizemli bir mesaj гүnderdi. 'Beni henьz tanımıyorsun... ama tanıyacaksın.'"

"Tamam, bu зок ьгьнз verici geliyor." Mariella kaşlarını зattı. "Emin misin, sapık деğil mi?"

"Muhtemelen performanslarımdan birini izleyen biridir. Zaman zaman бьyle şeyler oluyor. Genellikle уьз уьze teklif ediyorlar ama her zaman istisnalar da oluyor."

Val, "Peki Lord Dickhead bu konuda ne diyecek?" diye soruyor.

Chantel bu lakaba gүzlerini devirdi. "Şu an izin o bir pislik деğil. Aramızdaki işler iyi gidiyor ve кульpteки işlerimle onu ilgilendirmiyorum."

Val ona, "Gezen sefer ondan bahsettiğinde seni ekti," diye hatırlatıyor.

"Beni ekmedi diye bir şey olmadı. Gelemeyeceğini bana bildirdi. İşleriyle meşgulмьş ama birkaç hafta sonra birlikte tatile gideceğiz."

Mariella, "Tam bir ahlaksız bulup, 'Ben onu деğıştirebilirim' diye дьşьnmek de sana kalmış," diye takılıyor.

Val, "Бьylesine цзгьvenli, гьzel bir kadının бьyle bir adamın onu бьyle ашаğılamasına nasıl izin verebileceğini asla anlamayacağım," diyor.

"Buna travma deniyor." Chantel bunu hafife alıyor ama hepimiz bunun şaka olmadığını biliyoruz. Çok şey yaşadı ve sanırım biz de bunların sadece kызык bir kısmını ele aldık.

"Ayrıca." Parlak kırmızı tırnağındaki lekeyi sildi. "Beni kurtaracak birini aramıyorum. Kendi ayaklarımın ыzerinde durabilirim."

Birkaзımız birbirimize bakıştık. Chantel'in kırılğan olmakta zorlandığını hepimiz biliyoruz. Aşırı bağımsız ve hiçbir şeyin onu rahatsız etmediğı, kimsenin ona gerzekten zarar veremeyeceğı gibi davranıyor. Ama izten ize, bence sadece kendini korumaya alışıyor.

"Ah, size son dьğьn dramını anlatmalıyım," diyor Val. "Damatın annesinin ne yaptığını asla inanmazsınız."

Geri kalanını duymuyorum зынкь Abella bana gizli mesajlaşma uygulamamızdan mesaj atıyor. Dikkatli olmaya alışarak mesajı kontrol ediyorum ve bir dizi emoji гырыyorum.

Şeytan mı, melek mi?

Ateş mi, buz mu?

İlkine cevap vermek oldukза kolay, bu уьзden ona şeytan ve melek emojileri гыnderdim зынкь tatlı mı yoksa мьstehcen mi demek istediğini tahmin ediyordum ve ikisinin de birazını kastetmişti. Sonra da ona ыз tane ateş emojisi гыnderdim.

O kadar izten гылыmsьyor ki, bizi ele veriyor.

"Tamam, ciddi misin?" Val bize dik dik baktı. "İkiniz ne planlıyorsunuz?"

"Hiзbir şey," diye homurdandı Abella. "Angelo bana cinsel izerikli mesajlar atıyordu."

Val, "Kocan şurada аğırlık kaldırıyor," diye belirtiyor. "Nasıl olur da sana cinsel izerikli mesajlar гыnderebilir ki?"

Tam o sırada, hepimizin bakışları o уьне zevrildi ve Romeo'nun ayağı kalkıp bir şişe suyu bir dikişte izmeden ыnce şınav zektiğini bir kez daha гыrdьm.

Abella bir şeyler sıылыyor ama ben çok dalgın olduğum izin konuşmayı takip edemiyorum; kendimi зыlgınca bir şey yaparken buluyorum—karanlıkta hissedilebilecek гырыныг yara izleri aramak gibi. Romeo'nun kaşının ыzerinden gezen bir yara izi, zenesinin altında bir yara izi ve Eros'un da belinin alt kısmında bir yara izi olduğunu biliyorum. Ama bulunduğum yerden Romeo çok uzakta olduğu izin orada da bir yara izi olup olmadığını anlayamıyorum.

Chantel, "Gabs, orada bu kadar ilginз olan şey ne, paylaşır mısın?" diye soruyor.

"Ne? Ha. Hiзbir şey."

Romeo spor salonu alanını terk edip evin yan tarafına doğru kayboldu ve ben de dikkatimi kızlara zevirdim. Hepsi bana bakıyordu ama neyse ki Beppe koluma hafifze dokunarak beni kurtardı.

"Doğru. Muhtemelen tuvalete gitmeniz gerekiyor, değil mi? Birkaз dakika sonra geri ыьneceğim."

Onu yere bıraktım ve Romeo'nun gittiği yüne doğru gürerken umursamaz davranmaya başladım. Neden bilmiyorum ama fırsat bulmuşken sırtında bir yara izi olup olmadığını gürme konusunda izimde yakıcı bir istek var. Bu düşünce aklıma girdikten sonra, artık onu aklımdan zıkaramıyorum.

Beppe, çok belli etmeden onu yine doğru yünlendirmeye çalışırken, etraftaki her şeyi koklayarak zamanını boşa harcıyor. Zaten bir kere zışını yapmıştı ama onu teşvik etmeye devam ettim ve kışeyi dımdığmdede, bir musluğun dımdığmdede ve suyun akışını kestiğini duydum. O kadar dalgındım ki, dışarıdaki duşun mahremiyet duvarının yanından geçtiğimi fark etmedim bile. Arkamı dımdı o nişin izine baktığımda ise artık çok gezti.

İşte orada... tüm zıplaklığıyla. Romeo Vitale, sırılsıklam, inanılmaz derecede seksi vücudu tüm ihtişamıyla sergileniyor.

"Aman Tanrım," diye patladım, elimi ağzıma kapatarak.

Güzlerim sanki kendiliğinden kayıyor... doğrudan bacaklarının arasında sarkan kalın penise. Henüz sertleşmemiş bile, ama kocaman.

Ona bakarken beynim şu soruyu soruyor: Tanıdık geliyor mu?

"Güzlerim burada, Gabi," diyor kuru bir sesle.

"Ne? Aman Tanrım." Ona baktım, sanki hiç etkilenmemiş gibi havluyla kurulanmasını izledim.

"Tanrı. İsa. Sırada ne var?" diye düşünüyor. "Odin?"

"Daha çok Hades'e benziyor," diye mırıldanıyorum.

Uzuvlarımı kontrol altına alıp beni buradan başka bir yere ışınlayacak hale getiremeden, Beppe hızla yanıma geldi ve Romeo'nun bacağını yalamaya başladı.

"Merhaba ufaklık." Romeo havluyu beline sardı ve eğilerek Beppe'nin kulaklarını kaşıdı.

"Beppe, buraya gel. Unutmuş olabilirsin, o bizim dımdıydı düşmanımız."

"Düşman mıyız?" Romeo kaşını kaldırdı, bakışları kıyafetimin üzerinde gezinirken karardı. "Gezen gın dımdı hissetmemiştim."

Sorusu karşısında düşünüyorum ama biraz manyakça geliyor.

"Bunu yıllar izinde oldukça belli ettin sanırım." Ses tonumu onunkine benzeterek konuşuyorum. "Neden hep buradasın Gabi? Her dımdığmdede oradasın. Bir kışpek yavrusu gibi peşimden gelmeyi bırak. Biraz umutsuz bir durum değil mi sence?"

Orada dımdıce duruyor, bana bakıyor ve neden bu yarayı tekrar zıttığımı bilmiyorum ama kan kaybından dımdıy guze alabilirim.

"Sen sadece zaman gezirmek izin kullandığım bir şeydin. Eğer senin hakkında gerzekten ne düşünüyordun bilseydin, asla yanıma yaklaşırdın. Defol git, Gabi. Seni bir daha asla gürmek istemiyorum."

Sonuncusunda hissettiğim acıyı gizlemeye çalışıyorum ama sesim zatlıyor ve eminim o da duyuyor.

İşte o gın kalbimi paramparça etti.

biliyorum. Ve en k  t   de, bug  n yaşananlar kederin asla tamamen geçmediğini kanıtladı.

Romeo'nun yanına her yakla tı ında bo azım d   mleniyor ve v  cudum savaşa giriyor. Zihnim bana kazmamı, kendimi korumamı sı ylıyor ama kalbim o tanıdık zekimi hatırlıyor.

Bu ikiliklerden nefret ediyorum. Ama her şeyden çok, dokuz yıl sonra bile bir başkası bana iyi davranmayı seçtiği izin h  l   banyoda a larken, onun beni bu kadar kolay unutulmasından nefret ediyorum.

Beppe burnuyla beni d  rt  yor, gu   me yaslanarak her zaman yanımda olduğunu hatırlatıyor. Parmaklarımı t  ylerinin arasına gezirip ba ının tepesini     yorum ve beni ne kadar çok sevdiğini bilmenin verdiği ani duygu seline kapılıyorum.

O benim ruh e im ve varlığı sayamayaca ım kadar çok zor zamanı atlatmama yardımcı oldu.

Kararlılı ım g  zlenene ve gerzekle y  zle meye daha hazır hissedene kadar birkaç dakika daha onunla sarılıyorum.

Derin bir nefes alıp gu  ya larımı sildikten sonra balo salonuna doğru u  neliyorum.

Beppe beni koridorda takip ediyor; üzeride çoktan m  zik zalmaya ba lamı  ve Nonna'nın gu  zlemlerini yaparken kahkahalarını duyabiliyorum.

"Bu kadar gergin olma!" diye bağırıyor. "Ahhh, evet, kalzalarını gev et."

 zeri girdi imde, ziftlerin çoktan belirlenmiş olduğunu g  rd  m. Hiç kimseyi  a ırtmayacak şekilde, Angelo ve Abella herkesi gu  lgede bırakıyor, sanki bunu her g  n yapıyorlarmı  gibi dans pistinde s  z  yorlardı. Zaten yıllarca b  y  kannelerinden ders almışlardı.

Michele, Valentina ile, Cristian ise Chantel ile e le tirilirken, Mariella ve Rafe sırayla Antonella'yı odanın  zinde dans ettiriyorlar.

Bir an izin, belki de dans etmeyi tamamen bırakaca ım diye d    nd  m, sonra Nonna gu  zlerini bana dikti ve ellerini birbirine vurdu.

"Ah, ne g  zel, tam zamanında." Ba ımın üzerinden bakıyor. " kiniz birlikte."

Arkamı d   nd    mde Romeo'yu arkamda g  r  nce irkildim. Yakla tı ını bile duymamı tım.

Du  olayından beri siyah d   meli bir g   mlek, kumaş pantolon ve askeri botlarını giydi. Buna ben onun kiralık katil g  ndelik tarzı derdim; her zamankinden biraz daha  ık, ama yine de biraz kaba saba.

Boynunda kendine   zɡ  g  m    zincirini ve üzerinde Vita Mors yazan iki kare y  z     takıyor. Hayat ve     m. Kolları sıyrılmış ve     tteki iki d   mesi azık bırakılmış g   le inde o kadar çok d    me var ki, neredeyse edepsizce g  r   yor. Tam bir mazo ist olsaydım, o d   melerin her birini tek tek azıp parmaklarımla her bir zizgiyi incelemek çok cazip gelirdi.

Onunla dans etmemek için bir bahane bulmaya çalışıyorum ama bakışları uymamda gezinip kızarmış gözlerimde oyalandığında dikkatim dağılıyor. Gergin gırtlıyor ve umarım uymadaki o ifade acıma değildir. Bence bu, ufkesinden bile daha kötü olurdu.

"Elbette, yarım litrelik olanla yetinmek zorundayım." Dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi ve bu beni hazırlıksız yakaladı. Bana asla gülümsemezdi.

"Sadece durup izlemekte bir sakınca gırtlıyorum," diye kekeleyerek söylüyorum.

"Hadi ama Gabi. Riccardo kadar kötü olamam. Ayrıca, artık dıvışmek istemediğini söylemiştin." Elini uzatıp elimi tuttu ve kulağıma fısıldarken izimden bir sıcaklık geçti. "Çyleyse çırşır barışalım."

İzimden bir ırperti geçti ve bunu onun da hissetmiş olması gerektiğini biliyorum. Onun yanımdayken vücudumun bana ihanet etmesi rahatsız edici ve sinir bozucu.

"Ne yapıyorsun?" diye ona dik dik baktım, o da sanki bir beyefendiymiş gibi davranarak beni yumuşak bir şekilde valse sarmalamaya başladı.

"Buna vals denir," diyor alaycı bir şekilde. "Bu basit bir..."

"Valsın ne olduğunu biliyorum," diye homurdandım. "Ne zamandan beri grup etkinliklerine katılıyorsunuz?"

Omuz silkerek, "Bugün cinayet işleme isteğim daha az. Sosyalleşsem iyi olur," dedi.

"Bu sizin uydurduğunuz yeni ve sapıkça bir oyun mu?" diye soruyorum. "Çyle mi yani?"

"Her şey oyun değil," diye mırıldanıyor. "Tabii ki çyle olmasını istemediğiniz sürece. Birbirimize bakıp kimin önce pes ettiğini gırelim."

"Seninle oyun oynamıyorum," diye itiraz ediyorum. Ama beni gürmezden geliyor, seri katil gibi bana bakmaya devam ediyor, ben de ona bakmaktan başka zare bulamıyorum.

Garip bir şekilde uzun süren bir göz teması bu ve başkası olsa kesinlikle zoktan bakışlarımı kazırırdım. Ama bu aptal oyunu gerçekten kazanmak istiyorum. Ancak ne kadar uzun süre bakarsam, durumun sazmılığı o kadar zok canımı sıkıyor. Dudaklarımın seğirdiğini, kaşlarını zattığını hissediyorum. Ve sonra, kendimi durduramadan, istemeden gülümseyorum.

"İşte bu kolay oldu." Romeo sırıttı.

"O yarışmayı sadece robot olduğun için kazandın."

"Pekala. Bir tane daha oynayalım," diye çneriyor. "Şu anda ne dşşındğm tahmin et bakalım."

"Doğru yapıp yapmadığımı bana söyleyecekmişsin gibi."

"Dırst olmak gerekirse... eğer doğru tahmin edersen. Ama tahmin edebileceğinden şüpheliyim."

Beni kışkırtıyor ve neden buna kandiğımı bilmiyorum ama sanırım şu anki yakınlığımız göz çne alındığında iyi bir dikkat dağıtıcı.

"Pekala. Birini ıdırmenin elli farklı yolunu dışnyorsun."

"Zok yaklaştın ama olmadı."

"Dans provasının bir an ınce bitmesini dırt gızle beklediğini dışnyorsunuz."

"Ben mi? Bunu bıtın gece yapabilirim."

"Peki, o zaman odana geri dınp canlı yayın yapan kızları izlemeyi ya da orada srekli ne yapıyorsan onu yapmayı dışnyorsun herhalde."

"Gabriela, penisimle ne yaptığımı mı dışnyorsun?" Sesi alzılıyor.

Yzmyın alt ıst olmasıyla birlikte, bu duruma nasıl dıştğm izin kendi kendime kızdım.

"Pes ediyorum. Kafanda neler olup bittiği hakkında hiçbir fikrim yok."

"Zok kıt." Gızleri muziplikle parladı. "Eminim şu an olduğundan daha zok kızarırdın."

İlgilenmiyormuş gibi davranmaya zalışıyorum ama Romeo'nun bu hali beni tamamen şşırtıyor. Ya aklımı kaybediyorum ya da bana tekrar nazik davranıyormuş gibi geliyor. Bu durum beni gerzekten zok korkutuyor.

"Tamam." Nonna mızığın sesini değıstiriyor. "Yavaş, yavaş."

Odada dolaşarak her zifte işaret ediyor. Sıra bana ve Romeo'ya geldiğinde, bizi neredeyse zorla bir araya getiriyor.

Hoparlırdan tanıdık bir şarkı geliyor ve Nonna'nın bu şarkıyı Riccardo ile pratik yapmam izin sezmiş olmasının ironisini gızden kazıramıyorum. Ama işte buradayım, ilk aşık olduğum adamla Kina Grannis'in "Can't Help Falling in Love" cover'ı eşliğinde dans ediyorum.

Duygusal ve romantik bir şarkı ve odaya şıyle bir gız atmak, keyifsiz hissedene tek kişinin ben olmadığımı doğruluyor. Chantel ve Cristian gız teması bile kurmuyorlar, Mariella ve Rafe ise bu sefer katılmamaya karar vermişler. Doğal olarak, Abella ve Angelo birbirlerine her zamankinden daha zok aşıkmuş gibi bakıyorlar.

Rahatsızlığımı sezen Romeo, bunu benden zorla almaya kalkışıyor.

"Bir oyun daha." Beni kendine doğru zekiyor, avucu belimin alt kısmına doğru kayarken diğeri eli de elimi kavırıyor. "Fazla dışnen ilk kaybeder."

Tam olarak ne demek istediğinden emin değılim ama zok gezmeden yine bakışma oyununa giriyoruz. Ancak bu sefer farklı bir bakışma oyunu. Kendimi o kurt gibi kehribar gızlerin hedef tahtasına yakalanmış bir av gibi hissediyorum.

Şimdi zok daha yakınız, vıudunun sıcaklığını vıuduma yaslanmış halde hissedebiliyorum. Eli sırtımda adeta kızgın bir demir gibi ve dizlerim titriyor.

Bakışları dudaklarıma indi ve rıya gırdğm dışndım. Kesinlikle ıyle olmalıydı. Znk Romeo Vitale'nin şu anda bana bıyle bakması imkansızdı; benimle bilerek dalga gezmeye zalışmadığı srece. "Aşırı dışnmek" derken bunu mu kastediyordu acaba? Znk o oyunu kaybedeceğimi zaten biliyordu.

"Bu ne kadar da rahat, değıl mi?"

Riccardo'nun sesini duyunca irkildim ve ilk izg d m geriye sızrayıp Romeo'dan uzaklaşmak oldu. Ama o beni daha sıkı kavradı ve bırakmadı.

"Riccardo," diye a zımdan kazırdım, durumu yumuşatma ihtiyacı hissederek. "Merhaba."

Bakışları aramızda gidip geliyor, şüpheyile kısılıyor.

"Aman Tanrım, berbat görünüyorsun Ricky." Rafe kıkırdadı. "Bütün gece uykusuz mu kaldın?"

Riccardo'nun yüzü asık ve bu n gerzekten de oldukça perişan göründüğünü fark ediyorum; g zleri g lgeli, saçları dağınık ve g mle i buruşuk. Gözünün hemen altında k z k bir bandaj var ve garip bir şekilde, ten rengi deri eldivenler giymiş. Acaba kavga mı etti diye merak ediyorum.

"Yatırımcılarımla bir sorun yaşadım," diye mırıldandı. "İşlem gecikti."

"Ahhh." Michele sırtıttı. "Sana biraz alkol vereceğiz, kısa sürede iyileşeceksin."

"Evet, tabii," diye homurdandı Riccardo.

Rafe, "K z k bir tartışmaya mı karıştın?" diye soruyor. "Bu bandaj ve eldivenler ne işe yarıyor?"

"Endişelenme." Riccardo yerinden kıpırdandı, belirgin bir şekilde sinirlenmiş g r n yordu ve dikkatini tekrar bana zevirdi. "Bolt'u dans pistinde bir tur gezdirmen zok iyi bir davranıştı Gabi. O pek dışarı zıkmıyor."

Hangimizin önce durdu undan emin değilim ama duruyoruz ve Riccardo'ya ters ters bakmaktan kendimi alamıyorum.

"Böyle bir şeyi neden söylediniz?"

"Bu bir şaka." Riccardo omuz silkerek geziştirdi. "Bolt'un umurunda değil. Senin umurunda mı, kuzen?"

"Zok komik." Romeo g l yor ama his de e lenmiş gibi görünmüyor.

O sustu unda, odadaki hava değişir ve herkes bunu fark eder. Vitale kardeşler endişeli bakışlar atarken, herkes dans etmeyi bırakmıştır.

"Bu komik değil," diyorum Riccardo'ya. "Böyle şeyler s ylememelisin."

Riccardo bana kaşlarını zatiyor ve tehlikeli sularda y z   m  biliyorum. O, bir kadının sesini kullanmasından hoşlanan türden bir adam değil ve genellikle ben de ortalığı karıştıracak son kişi olurum. Ama Romeo'nun başına gelen en kötü şeyle dalga gezmesi bende bir  fke ateşi yakıyor ve bunu  ylece geziştiremiyorum.

Riccardo, s ylediklerimi tamamen g rmezden gelerek, "Kızımı oyaladı ın izin teşekkürler," diye hırıldadı. "Ama gerisini ben hallederim."

Romeo'nun bana olan tutuşu daha da sıkılaşıyor ve nefesi hırıltılı hale gelirken boynundaki tendonların gerildi ini g rebiliyorum. G z bebekleri b   yor, g zleri vahşi doğadaki bir yırtıcı hayvan gibi hareket ediyor. Vücudundaki her kasta gerginliğin yayıldığını hissedebiliyorum, sanki kendisinin başka bir versiyonuna bürünüyor. Daha derin, daha karanlık, daha korkutucu bir versiyona.

Bunu hisseden tek ben değilim. Angelo'nun sesi duvarlarda yankılanmadan önce, o elektriklenme havada u ultu gibi hissediliyor; sesi kesik kesik ve son bir

şekilde geliyor.

"Yemek vakti geldi. Herkes dışarı çıksın."

Riccardo bu emirden hiç memnun görünmüyor, ama fikrini mafya liderine söylemeye cesaret edemiyor. Kimse edemiyor. Teker teker odadan çıkıyorlar, sonunda sadece dört kişi kalıyoruz: Ben, Romeo, Angelo ve Riccardo.

"Git kendine bir izki al, Riccardo," diye emretti Angelo. "Gabi ile kısa bir görüşmem gerekiyor."

Riccardo, belli ki sinirli bir şekilde bızımızze de bakışlar attı, ama sonunda Angelo'nun dediğini yaptı ve odadan çıktı. Angelo arkasından kapıları kapatarak bizi izerde hapsedti ve sonra yanımıza geri döndü.

Romeo'nun kollarında hııı sıkışmış, hareket edemez haldeyken Angelo doğrudan gözlerime bakarak alzak sesle konuştu.

"Sakin ol Gabi."

Ona şaşkınlıkla baktım. "Sakinim."

"Ani hareketlerden kaçının," diyor.

Bakışlarını Romeo'ya zevirdiğini görüyorum ve işte o zaman her şey yerine oturuyor.

"Bana zarar vermeyecek."

Angelo'ya baktığımda, onun da o kadar emin olmadığını görüyorum ve bu durum kalbimi kırıyor. Romeo'nun yokluğunda gezen o yıllarda Vitales ailesi beni birçok şeyden korudu. Herkes bana en karanlık ayrıntıları atlayarak, belirsiz bilgiler veriyordu. Ama o süre zarfında onlardan bazı parçalar duydum. Duygularını kontrol edememesi hakkındaki konuşmalar. İntihar girişimleri hakkındaki fısıltılar.

Onun kendine zarar verdiğini duyduğumda, sanki birisi hııı atan kalbimi göğsümden sıkıp almış gibi hissetmiştim. Ve bunun ailesini nasıl etkilediğini biliyorum. Annesinin gözlerindeki ışığın sındığın gözüm ve yürek burkan hızkırıklarının asla unutmayacağım. Bunlar, izimde hissettiklerimin dışı vurumuydu.

Bütün aile, hiçbirimizin gerzekten anlayamadığı bir şey izin yas tutuyordu ve o döndüğünde, sanki her an patlayacakmış gibi etrafta dolaşıyorlardı. Romeo'ya ne olduğuna dair hiçbir kılavuz yoktu. Hiçbirimiz nasıl yardım edeceğimizi bilmiyorduk ve bu korkunç bir duyguuydu.

Onun zaman zaman ıfke patlamaları yaşadığını biliyordum. Kardeşlerinin hepsinin onu sakinleştirmek izin ne kadar zaba sarf ettiğini duymuştum. Ama onu tanıdığım süre boyunca, bana fiziksel olarak zarar verebilecek kapasitede olup olmadığını bir kez bile sorgulamadım.

"Romeo." Angelo yavaşça uzanarak, sanki yaralı bir hayvana yaklaşıyormuş gibi bizi ayırmaya çalıştı.

Romeo'nun bakışları, kardeşinin uzanan eline kayarken kararıyor ve bunun kontrolden çıktığını görabiliyorum.

"Yapma!" diyorum ona. "Bir dakika bekle."

Şaşırtıcı bir şekilde, Angelo beni gerzekten dinliyor. Ama Romeo'nun yüzüne dokunmak izin elimi uzattığımda, bir adım daha yaklaşıyor.

Onu gürmezden gelerek parmaklarımı Romeo'nun zenesine bastırdım.

"Gabi—" diye uyarıyor Angelo beni.

Boğazımda sessiz bir ses titreşiyor, ıncı zar zor duyuluyor, beni başka bir zamana ve yere zeken bir anının hayaleti. Melodi aramızdaki boşluğu doldururken, artık orada yalnız olmadığımı biliyorum. Romeo başını yavaşça zeviriyor, gızzleri benimkine kenetleniyor ve gıgışından sert bir nefes veriş yükseliyor. Blink182'nin "I Miss You" şarkısının melodisini, onun bana yaptığı gibi mırıldanıyorum.

Дѣnya зок бунaлтuтu hale geldiğinde, Gabi, parmaklarını elimin arkasına bastır. Ben senin dayanağın olacağım.

Bu sıradan bir sızz değildi. Hayatımın en belirleyici yıllarında, her bunalımda ve her fırtınada yanımdaydı. Дѣnya зок бунaлтuтu hale geldiğinde beni geri getirmenin bir yolunu bulurdu. İster odaklanmam izin bir şeyler zizmek olsun, ister parmaklarımı kalp atışına bastırmak olsun, isterse de yanında ritme girene kadar bu melodiyi mırıldanmak olsun.

O benim sığnağımıdı.

Ve şu anda, кѣзѣк bir mucize eseri, onun oldum.

Gızzlerini kapatıyor ve biz uyum sağlayana kadar mırıldanmaya başlıyor; gezen her saniye nefes alışverişini yavaşlatıyor ve hızla atan kalbini sakinleştiriyor.

Şarkı bittiğinde, ьzerimdeki tutuşu gevşiyor ve gızzlerime bakarken farklı bir gerilim onu sarıyor.

"Tekrar hoş geldin," diye fısıldadım.

Bana hep bunu sızzlerdi. Şu an izin doğru geliyor.

Beni baştan aşağı сѣзѣyor, gızzlerinde endişe belirliyor, ellerini zekiyor ve bir adım geri zekiliyor. Beni yanlışlıkla incitebileceğini дѣşьnen sadece Angelo değil. Romeo da buna inanıyor.

"Her şey yolunda," diyor Angelo ona. "Git bir esrar iz. Birказ dakika dinlen, sonra istersen akşam yemeğinde bize katıl."

Romeo bana son bir bakış attı ve kısa bir an izin, eskiden tanıdığım зocuğu gırdım. Sessiz, ize дuнѣк, sanatızı ruhlu, дѣnyaı benim izin daha гьvenli bir yer haline getiren o зocuk. Ve şimdi гırebiliyorum ki, o hьlv bir yerlerde, yıllardır giydiğı dikenli tel zırhının altında гuтѣlv.

Onun o yдuньne bağılı bir parzam her zaman olacak. O bağıın ne kadar гьзlv olduğunu unutmak imkansız ve kendimi tekrar ona kaptırmak зок kolay olurdu. Ama izimde zalan alarm zilleri, Romeo'nun beni yok etme гьсьne de sahip olduğunu hatırlatıyor. Bir kez atlattım, ama bir daha yapamam.

Бугѣнкѣ davranışı garipti, ama bunun bir anlamı yok. Olsa bile, o yola geri дuнemem. Parzalanmış kalbimin parzalarını zar zor toparlayıp tekrar bir araya getirmeyi başardım. Onu tekrar ona teslim etmek intihar гırevi olurdu. Bunu hatırlamalı ve her ne pahasına olursa olsun tetikte olmalıyım.

Onun geri zekildiğini izlerken, duygusal yѣk beni de altьst ediyor. Beppe hızla yanıma geliyor, bacağıımı patileriyle tırmalıyor, ben de onu kucağıma alıp beni

"Romeo'nun Imperium izerine yaptığı araştırmalar hakkında başka bir şey duydunuz mu?"

"HeHbZ değil." diye iz zekti. "Bir şey bulduğunda bana haber vereceğini sıyledi."

"Pekala. Umarım yakında bir haber alırız."

"Bir yolunu buluruz." Abella gыльmsьyor. "Ama şu an 30k azım ve Nonna bьтн bir kцye yetecek kadar yemek yapmış. O yьzden gidip yemeliyiz."

"Pekala." Kendimi toparlayıp Riccardo ile yьzleřmeye zihnen hazırlanıyorum. "Цyleyse gidelim."

GABRIELA

"HER ŞEY STATЬKOYU ALT ЁST ETMEKLE İLGİLİ." YEMEK ALANINA YAKLAŞIRKEN Riccardo'nun sesi diğerlerinin hepsinin sesini bastırıyordu. "Sana sцylyorum dostum, bankacılık modası gezti. Birkaз yıl izinde banka kartı kullanmak mağara resimleri kadar ilkel olacak. Evrim zamanı şimdi."

Kıçseyi dцndьğьmьzde, Rafe'in bu akşam izin seztіği fikir babası olduğunu gцrьyorum ve akraba olmalarına rağmen, zavallı Rafe bu konuşmayı yapmaktansa kendi kulaklarını kesmeyi tercih edecek gibi gцrьnьyor.

Riccardo, kripto para meraklısı ve bazı zevrelerde dolandırıcı olarak tanınıyor. Ayrıca yьksek kaliteli kokain ve genetik optimizasyonun da бьyьk bir savunucusu; empati ve zayıflığın genomdan silindiği bir geleceğın savunucusu.

Onun megaloman olarak tanımlandığını duydum ve bu tanım her gezen dakika daha da doğru geliyor. Doğrusu, onda tek bir olumlu ьzellik bile dьşьnemiyorum ve onunla evli olup hayatımın geri kalanında bunu dinlemek fikri beni fiziksel olarak hasta hissettiriyor.

Balo salonundan buraya gelmem sьresince birkaз kadeh iztiği belliydi. Zaten duygusal olarak зок bunalmış olduğum izin mi bilmiyorum ama sesi her zamankinden daha rahatsız ediciydi.

Geldiğimi fark ettiğinde, bakışları bana yцnelirken bir anlık bir rahatsızlık belirtisi belirdi. Daha ьnce ona meydan okumuştum ve hoşuna gitmemişti.

"Gabriela." Sanki kцpekmişim gibi parmaklarını şıklattı. "Buraya gel. Az ьnce Rafe'e son iş girişimimden bahsediyordum."

Oltaya takılmış yem balığı kadar isteksizce onlara katılıyorum ve bu durum Riccardo'nun bana kьзьmseyen bir bakış atmasından belli oluyor olmalı.

"Yatırımcılarıma kendinizi nasıl sunacağınız ьzerinde zalışmamız gerekecek," diyor. "Benimle iletişim kurmanızı ve masaya bir şeyler getirmenizi bekleyeceğim. ьzel bir yeteneğınız olması gerekmiyor mu? Bunun otizmle ilgili bir şey olduğunu sanıyordum."

Onun aptallığına gцz devirme isteğime karşı koyuyorum. "бзгьньм ama hayal kırıklığına uğratacağım, ben ьzel ilgi alanları ve yoğun duygular yaşayan otizm

тырғынъ aldım, dahi fantezi versiyonunu değil. Sanırım broşürde bu konu ele alınmamış."

Rafe homurdandı ve Riccardo adeta alev pıskırtmaya hazır gırtlaklıyordu. Bunlar genellikle kafamın izinde tuttuğum тырды denmişlerdi, ama sonuzlarını gerzekten düşünmeden ağzımdan dıkkıldı. Bir kez olsun pişman değilim. O tam bir pislik.

"Pekala," diye hırıldadı Riccardo. "Burada durup güzel gırtlaklımaya devam edebilirsin, bir yandan da ne dediğimi anlıyormuş gibi yapabilirsin. Buna alışmak zorundasın, зынык artık benim karım olacaksın."

Son kısmı sanki beni sahiplenmeye alıştıyormuş gibi vurguluyor. Rafe zenesini sıkıyor ve eminim ki onu yumruklamak istiyor.

"Bence Gabi rol yapma sanatında oldukça ustalaşmış durumda. Sana tahammül ediyor gibi gırtlaklıyor, değil mi?"

Rafe bunu şaka gibi sıylıyor ama kesinlikle şaka değil. Ve Riccardo kesinlikle gılmıyor.

"Зок komik," diye zıkkıttı Riccardo. "Ama bence Gabi, böyle değerli bir adamla nişanlı olmanın ne kadar büyük bir şans olduğunun farkında."

Evde oturup incel podcast'leri dinlediğini hayal edince izimden homurdanıyorum. Şimdi beni, sanki bir anlam ifade ediyormuş gibi, onunla yüksek sesle hemfikir olmamı istediği bir duruma sokuyor. Eğer Michael burada olsaydı, muhtemelen kelimeleri zorla ağzımdan zıkarırdım, ama şu anda ağzımı konuşturamıyorum. Тереддытьм onu daha da sinirlendiriyor.

Neyse ki Rafe, kulağını işaret ederek dikkatini dağıtıyor. "Дівме salonunda resimli kitaplar mı bitti, yoksa bahsi mi kaybettin?"

"Nelerden bahsediyorsun?" Riccardo'nun узы бembeyaz oldu.

"Kulağınızın arkasında bir penis var."

"Kahrolası herif," diye tısladı Riccardo nefes nefese. "Şakaydı. Kaldırttıracağım."

"Hım." Rafe, eğlendiğini gizlemeye çalışarak elini zenesinin üzerinden gezirdi.

Telefonu titriyor ve bir anlığına konuşmadan kopup mesaj yazıyor. Tam o sırada Riccardo kolumu yakalayıp sıkıyor ve kulağıma tıslıyor.

"Beni gırtlınca gılmsemen zok mu zor? Зок zekici olabilirsin ama şu ufak tefek huyların can sıkıcı olmaya başladı. Michael, onları kontrol altında tuttuğunu sıyledi."

Romeo'nun benim "tuhaflıklarım"la hiçbir zaman sorun yaşamadığını ona sıylemek istiyorum, зынык bunun asıl mesele olduğunu biliyorum. Kendini aşağılanmış ve saygısızlığa uğramış hiss ediyor ve şimdi benden ыстынығынъ ve bana yaptığı o kadar da sımmert evlilik teklifini kamuoyu цныnde kabul etmemi istiyor.

Neyse ki Nonna araya girip hepimize oturmamızı ve yemeğin servis edilmesini sıyledi. Her birimizi yerlerimize уыnlendirirken, цzellikle beni Riccardo'nun karşısına oturtturarak masanın diğer tarafına уыnlendirdi ve ben de rahat bir nefes aldım. En azından yemek sırasında bana dokunamayacak.

Riccardo bile, bir bykannenin sofrasında misafirken onunla tartışmaya kalkışmanın ne kadar yanlış olduğunu biliyor. Ancak bu, ıfkisini bana ıpneltmesine engel olmuyor.

"O kipeği akşam yemeğine getirmek zorunda mısın?" diye alaycı bir şekilde Beppe'ye sordu.

"O, onun destek hayvanı." Mariella ona ıfkeyle bakıyor. "Eğer onu bizimle akşam yemeğine getirmek istiyorsa, kesinlikle getirecek."

"Mariella," diye iz zekti Angelo.

"Ne?"

"Bykannenin pazar akşam yemeğinde 'siktir' kelimesine nasıl tepki verdiğini biliyorsun."

"Bunu syrekli sylyyorsun," diye belirtiyor. "Siktir git, siktir git, siktir git, siktir git."

"Madonna Mia." Nonna ellerini havaya kaldırarak, Mariella'yı ardı ardına gelen hızlı İtalyanca kelimelerle Pazar gьnь hakkında azarladı.

Hepsi tartışmaya başlıyor ve Riccardo'nun "Benim evimde olmaz" gibi bir şeyler mırıldandığını duyuyorum ve Beppe'den bahsettiğini biliyorum. Bu dьşьnce damarlarımı buz gibi yapıyor ve artık his şьphe duymadan bu evliliği syrdьremeyeceğimi biliyorum. Ama nasıl kurtulacağımı da bilmiyorum.

Riccardo homurdanarak, "Bir izki daha lazım," dedi.

Zarif ev sahibi Nonna, onu ağırlamak izin masanın etrafından dolaşır. Bardağını alır ve byfedeki kovadan buz alırken Romeo da gelir. Romeo yanlarından gezerken ve Nonna'nın Riccardo izin hazırladığı bardağa bir şey dьkerken, o ve Rafe birbirlerine bakarlar. Berrak bir sıvıdır ve Nonna'yı his etkilememiş gibi gьrьnьr; bardağı Riccardo'ya uzatır, Riccardo ise hisbir şeyden habersizdir. Masadaki viski şişesine uzanır ve yarım bardak doldurur, sanki bu akşam yemeği son sinirlerini sınıyormuş gibi birkaç yudumda izer.

Nonna'nın Romeo'ya yanımda bulunan boş koltuğa oturmasını syylemesi de onun moralini bozuyor.

İkimize de gьz ucuyla bakıyor, parmaklarını masaya vuruyor. Ben zaten duyuşal eşiğime ulaşmıştım ve şu anda o ses, adeta av tьfeği patlamaları gibi geliyor.

Kendimi sakinleştirmeye zalışıyorum ama Riccardo bardağını tabağına vurduğunda irkildiğimi fark ediyor ve sırtlıyor. Yemin ederim beni zıldırtmayı kendine gьrev edinmiş. Gereksiz yere yьksek sesle kripto para birimleri hakkında bir nutuk daha atıyor.

"İşte o zaman ona, 'Piyasa dalgalanmaları zayıfları korkutur. Hakimiyet kurmalı ve zeşitlendirme yapmalısın' dedim." Kendi esprisine gьlerken elini masaya sertze vurup tabakları şangırdattı. "Yьzьnь gьrmeliydin. Ne aptal!"

Beppe, sıkıntımı hissederek beni dьrterken gьzlerimi kapatıyorum. Sadece o değil, Romeo'nun da bacağı benimkine zarptıyor—bir kez, iki kez, sonra birkaç kez daha. Bir ritim bu, diye dьşьnьyorum. Farklı bir şarkı.

Bu dikkat dağıtıcı aktiviteyi memnuniyetle karşılıyorum, o masaya parmaklarıyla vurmaya başlayınca gúzlerimi a3ıp izliyorum. Birkaç saniye sonra, tanıdık bir ritim hafızamdan fırlayıp ortaya 3ıkıyor.

Ren ve Chinchilla'nın "Tebeşir 3izimleri".

Bilin3li bir karar vermeden, parmaklarım kendiliğinden hareket ediyor ve Chinchilla'nın şarkının bığımbıne geldiğimizde masaya vuruyor. Bu bir dıbet.

3ok gezmeden birlikte ritim tutmaya başlıyoruz ve kalbim yavaşlayıp nefesim sakinleşirken etrafımızdaki her şey kayboluyor.

İşimiz bittiğinde ve ona bakakaldığımda, gıbnığıme eklediğim şarkı olduğunu fark ediyorum. Orion'un Romeo olması izin kodladığım şarkı.

Elbette, bunu 3ızmış olması beni şaşırtmamalı. Beyni bıçyle 3alışıyor. Ama Orion olduğunu 3ızmış olup olmadığından emin değilim.

"Siz ikiniz orada ne yapıyorsunuz?" diye 3ıkıştı Riccardo.

Yavaş3a bakışlarımı Romeo'dan ayırıp Riccardo'ya dıındım. 3ok terlemişti ve birkaç dakika dıncesine gıdre daha solgun gıdrınyordu.

"Ne tır bir sır—" 3ımlisini bitiremeden karnını tuttu, dehşet dolu bir ifade yızyıne yayıldı ve sessizliği yıksek bir gurutlu kapladı.

"Kahretsin!" Sandalyesini geriye iterek masadan olabildiğince hızlı bir şekilde uzaklaştı.

"Her şey yolunda mı, Riccardo?" diye sesleniyor Rafe, yapmacık bir endişeyle.

"Pekala," diye hırıltılı bir sesle cevap verdi.

Sıızlerini sııyler sııylemez inledi ve havada ıslak, patlayıcı bir ses yankılandı. Pantolonunun arkasına sıvı sıızdı ve kışfretti.

"Ah, bu hız iyi gıdrınyor dostum," diyor Rafe. "Sanırım altına yaptın."

"Evet, teşekkırler, 3ok azık bir gerzeği sııyleyen adam."

Yavaş adımlarla uzaklaştı ve herkes onun gıızden kaybolmasını bekledi, ardından masada kakhahalar koptu. Romeo'ya baktım ve yızyındeki neşeyi sildi.

"Bunu neden yaptın?" diye soruyorum.

"3ınkı o bir pislik." Romeo omuz silkerek, "Beni ihbar mı edeceksin Gabi?" diye sordu.

Yızyıne bakıyorum, bu sorunun neden bir test gibi geldiğini ya da olayları fazla mı abarttığımı merak ediyorum. Gıızleri hafızde donuk ve rahat gıdrınyor, bu yızyınden Angelo'nun dınerdiği gibi bir esrar izmiş olmalı. Gerginliğini azaltmaya yetecek kadar, ama keskinliğini etkisiz hale getirmeye yetmeyecek kadar.

"Neden bana bu kadar iyi davranıyorsun?"

"Artık kavga etmek istemediğini sııylemiştin," diye mırıldandı. "İşte bu da seninle kavga etmemem anlamına geliyor."

Hain bakışlarım dudaklarına kaydđ ve kendimi durduramadan aptalca bir şey ağzımdan kazırdım.

"şu anda bir ilişkim var, yani bu her neyse, seninle flırt ettiğimi dışıııme sakın."

Gızzlerinde hafif bir mizah parıltısı belirdi. "Ne şanslıymış."

"Riccardo değil," diye azıklığa kavuşturuyorum, bunu söyledikten bir an sonra hatamı fark ediyorum.

Bana kaşlarını zatarak baktı. Tanrım, ne yaptığımı bilmiyorum. Bunu ona ya da kimseye söylememeliydim. Eğer ortaya zıkkarsa çok ciddi sonuçları olabilir. Ama bilinmeyen nedenlerden dolayı, azıklamaya devam ediyorum.

"Rahat bir ilişkimiz var ama yine de bir bağımız var. Sadece yanlış anlamanızı istemiyorum."

"Bunu aklımdan bile gezirmem." Sandalyesine yaslandı, bu konuşmada son derece rahat gıdıyordu.

Boğazımdaki yumruyu yutkunarak gezirdim. Sanırım bu, aklımda kalan tüm soruları yanıtladı. Ya daha önce dalga geziyordu ya da durumu yanlış anladım.

Nonna gelip bizi bulduğunda hem utanıyorum hem de minnettar oluyorum.

"Artık senin izin dans yok." Omuz silkererek karşılık verdi.

"Sanırım değil." Yüzündeki muzip ifadeye gıımsedim. Belli ki, o bardağı Riccardo'ya uzatırken ne yaptığını biliyordu.

"Şu, şu ve şu." Masadaki tencere ve tavaları işaret ederek hangilerinin vejetaryen olduğunu belirtti. "Size tabaklarını getireyim mi?"

Romeo, "Anladım, Nonna," diyor ona.

"Çok iyi bir çocuk." Omuzunu sıktı ve ona koşulsuz sevgiyle gıımsedi.

Onu odunlukta bir adamın kanını akıtırken gııse bile fikrini değiştireceğinden şüpheliyim. Nonna'nın Angelo'ya kendi duğunda birkaç diz kapağını kırmasını söylediğini duşınırsak, pazar günleri olmadığı sürece bu ailede onu rahatsız edecek pek bir şey yok gibi gıııyor.

Romeo, "Sadece işime geldiği zaman," diye yanıtlıyor.

Sadece işime geldiğinde.

Bu gerzeğe ister istemez gıııyorum.

Nonna gııımseseyerek masanın geri kalanına doğru ilerliyor, bardakları dolduruyor ve tabaklara daha fazla yemek ekliyor.

Romeo tabağını alıyor ve ne istediğini sormaya bile tenezzıl etmiyor.

En sevdiğim yemekleri hazırlıyor: kaponata, izi doldurulmuş kabak ve gnocchi. Sonra espresso fincanının tabağını zıkkarıp Beppe izin taze doğranmış sebzelerle dolduruyor.

Masaya, benimkinin yanına koyduğunda, sanki izine bir uzaylı girmiş gibi ona bakakalıyorum.

"Bunu bir barış teklifi olarak kabul edin," diyor. "Dünyadaki otuz dakika boyunca durum eşit. Ondan sonra tekrar dıvışmeye dınebiliriz."

"Eğer lobotomi gezirdiyseniz iki kere gıı kırpın."

"Denemeye zalıştılar." Alaycı bir gııımsesemeye, "İşe yaramadı." dedi.

O, Beppe'ye bir dilim salatalık yedirirken ben hala şaşkınlıkla ona bakakalıyorum.

"Yemeğinizi soğumadan yiyin," diyor bana.

Sonraki bir saat boyunca yaptığımız Şey bu. Sohbet doğal olarak bir konudan diğerine kayıyor ve ben zoğunlukla arkama yaslanıp guzlem yapıyorum, zihinsel molanın tadını zıkariyorum. Vitales'te kendimi asla yabancı hissetmiyorum ve istemediğim sȳrece katılmam izin beni zorlamıyorlar. Kabul etmeliyim ki, Abella evlendiğinde işler ilk başta biraz tuhaftı ve arkadaŐlıđımızı bu ilişki etrafında nasıl uğnlendireceğimi bilemiyordum. Ama zamanla zok az Şeyin değiştiğini fark ettim. Hala dȳzenli olarak konuŐuyoruz ve sık sık buluŐuyoruz. Tek fark, artık yanımızda bir bebek olması.

Antonella yemek boyunca masada elden ele dolaşıyor, hatta bir ara Romeo'nun kucadıına bile oturuyor. Onu bir bebekle guzmek garip ama aslında onunla zok iyi anlaşıyor. Benden zok daha doğal.

Tatlılar geldiğinde ve espressolar servis edildiğinde, Riccardo solgun ve hasta guzmek dışarıya doğru yavaşza uğmuyor. Bzerindeki pantolon, Vitale kardeŐlerden birinden uđmıŐ almiŐ olmalı, zȳnkȳ ona zok uzun geliyor. Kȳzȳk ve gȳzȳzȳ guzmuyor ve bir an izin neredeyse ona acıyorum. Sonra daha uğnce ne kadar kaba bir adam olduğunu hatırlıyorum ve bu sempati buharlaŐıyor.

"Sanırım hastalanıyorum," diye inledi. "Őehre geri dȳneceđim."

Rafe, "Son zamanlarda bir sȳrȳ kȳtȳ Şansın oldu," diye belirtiyor. "Tekne sorunları. Mide rahatsızlığı. Dȳzenleme soruŐturmaları. Aynayı falan kırmıŐ olmalısın."

"Bana da anlat," diye homurdandı Riccardo.

Bakışlarını bana zevirdi ve guzlerinde bir Şey parladı. Bu gece olanları kolay kolay unutamayacağını hissediyorum ve umarım Michael bunu duymaz.

"Gabi, dans provamızı yeniden planlamak izin seninle iletişime gezeceğim. Ayrıca dȳđȳn planları hakkında da konuşmamız gerekiyor."

"Pekala." Yutkunuyorum.

Bunun ȳzerine arkasını dȳnȳp gitti, herkes vedalaŐtı, sesleri onun gidiŐine biraz fazla sevinzliydi. O gittiğinde, ciğerlerimde bir rahatlama hissi oldu. En azından bugȳn onunla dans etmek zorunda kalmadım.

Telefonumdan saate baktım ve Őehre geri dȳnȳp geceyi gezirmek izin yakında ayrılmam gerektiğini fark ettim.

Nonna herkesin tabaklarını toplamak izin geldiğinde, Romeo sandalyesini geriye zekip ayağa kalktı.

"Nereye gidiyorsun?" diye soruyor Rafe.

"Sıcak kız arkadaŐımla harika bir randevum var."

Bu sȳzler masadaki herkesin ȳzerinde bir etki bırakarak onları Şaşkın bir sessizliğe bȳrȳndȳrdȳ. Romeo bunu fark etmemiş veya umursamamıŐ gibiydi, zȳnkȳ tek kelime etmeden eve girdi ve ortadan kayboldu.

Bu haberi sindirdikȳe boğazımda kȳtȳ bir his beliriyor.

"Az uğnce kız arkadaşı mı dedi?" diye soruyor Mariella.

"Sence nereye gizlice kazıyor?" diye sordu Rafe g ylerek.

Angelo elini уьзьне sьrdь ve izini zekti.

"Bunu biliyor muydun?" diye sordu Abella ona.

"Onun k z arkadaşı diye zağırdığını bilmiyordum," diye kuru bir şekilde yanıtlıyor. "Bunu sonra konuşuruz."

Abella bana  зьr dileyen bir bakış attı, sanki göğsümdeki acıyı hissedebiliyordu. Bunun eninde sonunda olacağını her zaman biliyordum. Ama olduğunda sanki biri karnıma yumruk atmış gibi hissetmemeyi ummuştum.

 рьşmemiz hьlv aklımda ve eğer k z arkadaşı birdenbire ortaya zıkmadıysa, bu olay yaşandığında zaten birlikte oldukları anlamına geliyor. Şimdi sadece kafam karışık değil, aynı zamanda bir ihanetin de suz ortağıyım... Gerzi bu da doğru gelmiyor. Romeo'yu aldatan biri olarak asla hayal edemezdim. Belki de ilişkilerini resmileştirmişlerdir?

Mariella, Rafe'e "Nasıl biri?" diye soruyor. "Anlat bakalım."

"Romeo'yu biliyorsun." Omuz silkerek, " рьşьр de anlatacak tipte biri değil." dedi.

"Ama belli ki bir şeyler biliyorsun," diyor. "Bize bir şey saklamayı bırak."

"Şey " Rafe, Michele'e baktı ve ikisi de g lymsedi. "Tatlı, zeki, güzel—"

Mariella homurdanarak, "Sadece sıfatları sıralıyorsun," dedi.

"Зок güzel,  yle!" diye araya giriyor Nonna. "Vitale ailesinin serveti tarafından  рьlmьş – gerzek,  lymsьz bir aşk."

"Bekle, sen de onu tanıyorsun, değil mi?" Mariella kaşlarını zattı. "Sır saklıyormuşsun, Nonna?"

Nonna omuz silkerek, hız de rahatsız olmamış bir şekilde, "Bu benim işim. Sizi değil." dedi.

"Hepinizi reddediyorum." Mariella arkasına yaslandı ve espressosundan bir yudum aldı.

Romeo'nun gizemli k z arkadaşı hakkında daha fazla spekyasyon yapılıyor ve ben de bunları duymak istemediğim izin dikkatimi dağıtıyorum. Yeterli sьre geztikten ve zok belli olmayacağını dьşьndьkten sonra, ayrılmam gerektiğini duyuruyorum.

Nonna benimle ilgileniyor, en sevdiğim tatlılardan oluşan bir paket hazırlayıp bana veriyor ve Abella da evin izinde benimle birlikte уьгьуьşe zıkmadan önce diğ r herkes bana veda ediyor.

"İyi misin?" diye soruyor.

"Ben iyiyim."

Bu gibi durumlarda verdiğim varsayılan yanıt budur.

Abella izini zekerek, "Bir yerlere gizlice gittiğini biliyordum ama nereye gittiğini bilmiyordum." dedi.

"Bu durum ne zamandır devam ediyor?"

"En azından Angelo ile balayımıza zıktığımızdan beri."

"Ah." Başımı salladım.

Bu da demek oluyor ki, kız arkadaşı olması gibi diğer bariz sebeplerin yanı sıra, kesinlikle Eros olamaz. Birbirimizi o kadar uzun sŗredir tanımıyoruz ve yakın zamana kadar beni gŗrmeye bile gelmemiŗti. Yani Romeo, bir yıldan fazla sŗredir gizlice biriyle 31kıyor.

Bu dŗŗbnce midemi bulandırıyor.

"İyi." Kelimeleri zorla aŗzımdan 31karıyorum. "Mutlu olmalı."

"Sen de ıyle yapmalısın," diyor usulca.

Biliyorum, Riccardo ile olan bu felakete mahkum evliliğinden bahsediyor ve bunu ele almam gerekiyor, ama şu anda o konuşmayı yapacak enerjim yok.

"Bu hafta izinde gıŗŗŗŗŗz, tamam mı? 3ok yorgunum ve sadece eve gidip dinlenmek istiyorum."

"Pekala." Bana sıcak bir gıŗımseme sundu. "Eve vardığında bana mesaj at, bıylece iyi olduğunu anlayayım."

ROMEO

[KAYIT 007] — GİRİŞ GİRİŞİMİ

Bana gъьmsedi.

Gъvenlik ihlali doğrulandı.

Mantık gezersiz kılma isteği yapıldı.

> İstek reddediliyor istikrarsızlık artıyor.

O senin kız arkadaşın değil, aptal herif.

ŞEHİR YOLCULUĞUNUN KIRK BEŞ DAKİKALIK SЪRESİNİN TAMAMINI RİCCARDO'YU kızdırmanın yeni yollarını dъьynerek gezirdim.

Gabi'nin yanına yaklaşmasına izin vermektense, kır bir bızakla iki testisini de kesmeyi tercih ederim. Bununla bağlantılı olarak, ben de onun yanında olmamalıyım. Her şeyden ңnce, bugъn yaşananlar sadece onunla kendime gъvenemediđimi kanıtladı. Mantıklı olarak, olanlardan sonra burada bile olmamalıydım. Ama aklıma şu geldi: Gъvenlik ңnlemim, bu sapık fantezimi bir sъre daha sъrdъrmeme yetecek. Julian, onunla yalnız kaldığımda aklımı kaybedersem beni kalıcı olarak ortadan kaldırmak izin azık talimatlar verdi.

Gabi ile ilgili Imperium planlarına mъdahale ettiğim geceden beri bir kriz gezirmemiştim ve sadece şans eseri ona dokunmadan ңnce kendimi toparlayabilmiştim. Bugъn ise Riccardo'nun ona yaklaşması bile beni zıldırttı. Eğer Angelo araya girmeseydi, muhtemelen balo salonunun zeminini onun kanıyla boyardım.

Onu kendime saklayamam. Ama ыvey babasının ayarlamaya zalıştığı diğer tъm evlilik adaylarını da ңldъrmek zorunda kalacağımdan eminim.

Michael'ın bu kadar berbat bir nişanlanmanın yaşanmasına izin vermiş olması beni 30k rahatsız ediyor.

Bu ḏş̱nceyle yola zıkarak, sakladığım kirli ḵẕk sırlarımı karıştırp onun da haftasını mahvettim.

Bir dakika sonra, Gabi'nin sperm deposu gibi olan annesi, kocasının her gece kulüpте metresiyle birlikte olduğunu bildiren bir dizi anonim fotoğraf alır.

Bu cıymcıl bir kurşun değil, ki Michael'ın gerzekten hak ettiği de buydu, ama hayatını bir sşreliğine rahatsız edici hale getirmeye yetecek kadar etkili.

Bunu bitirdiğimde, Riccardo'ya gizeceğim. Şimdiye kadar onunla uğraşmak izin yaptığım her şey, Gabi izin teklif yaptığundan beri izimde biriken cinayet ıfkesine gezici bir зцзм oldu. Yeterli değil ve Angelo bu lanet olası anlaşmayı senatırla yakında sağlamazsa, planlarını alt ыst etmek zorunda kalabilirim. Emilio'nun, oğlunu vahşice ıldыrsem senatırla aramızı dьzeltmemize yardım etmeye hala yanaşacağından şьpheliyim. Ama bu noktada, gerzekten umurumda değil.

Riccardo'nun son birkaç günde ki arama gezmişini incelerken, her zamankinden daha acınası olduğunu fark ediyorum.

Bir kadının rol yapıp yapmadığını nasıl anlarız?

Neden kadınlar benimle birlikte olduklarında orgazm olmuyorlar?

Ortamda baskın erkek nasıl olunur?

Testosteron takviyeleri.

İçerikli bir eskortun sizden gerçekten hoşlanıp hoşlanmadığını nasıl anlarsınız?

Alfa erkek antrenman rutini.

Daha sonra kullanmak üzere bunun ekran görüntüsünü alıyorum, ardından Jasmine ve Honey'e yarın gece izin talimatlarla birlikte büyük bir transfer daha yapıyorum.

Riccardo bir iş ağı zirvesine ev sahipliği yapıyor ve bu, yatırımcılarının içinde kamuoyuna azık bir sahne sergilemek için mükemmel bir fırsat olacak. Zengin kendi karanlık sırları olsa da, bunları saklamayı tercih ediyorlar. İki seks işçisinin bir iş etkinliğinde, verilen hizmetler karşılığında üdenmesi gereken para konusunda sizi suzlaması hiç de iyi bir görüntü oluşturmaz.

Sadece son bir ayda bile Riccardo izerinde bolca kozum var ve onun minik penisini ıtır boyu yetecek kadar gırdım. Ona acı gerzekleri gısterme zamanı geldi. Para ıdediğı kadınlar bile ondan hoşlanıyormuş gibi yapamazlar.

Gelecek hafta, o fotoğrafları ailesine gündereceğim, tam da dolandırıcılıklarının kanıtlarını zaten tedirgin olan yatırımcılarına sızdırmaya başladığım sıralarda. Ve kendisine ait olmayan şeylerden vazgezene kadar, hayatını sistematik olarak mahvetmeye devam edeceğim.

Gabi'nin zati katına geldiğini duyuyorum ve yerleşmesi için ona biraz zaman veriyorum. Yarınki derslerden önce bazı işlerini bitirmek için stüdyosuna gidiyor.

Julian bana yatmaya gideceğini bildirmek için mesaj attığında, ona bu gece Gabi'nin zılgıllarının duyarsa bunun onu uydurduğum anlamına gelmediğini

шылыyorum. Sonra karanlıkta oturup onu bekliyorum.

Odasının kokusu her yerinde ve onu nasıl kirletebileceğimi düşünmek bile beni tahrik ediyor. Yıllarca hayal gъсым, еğer мѣмкѣн olsaydı onu nasıl becereceğime dair sayısız fikir ыretti. Ama hiçbir şey gerzeğın yerini tutamazdı. Şimdi, onun izine giren tek kişinin ben olduğumu bilmek aklımı karıştırıyor. İzimdeki hayvan сыrekli fısıldıyor daha fazlası.

Her şeyi alın.

Onu sahiplen.

Onu kendine ait kıl.

Bugъn o ses her zamankinden daha ыksekti. Onu o кѣзѣk siyah etek ve taytla gъrmek, kendime doğru bastırıp kızarmasını izlemek—onu zindanıma сыркleyip, penisim pes edene kadar onunla sevişmemek izin тѣм irademi kullanmam gerekti.

Gabi henъz buna hazır değıl. Romeo olarak değıl. Bugъn ona karşı nazik olmaya zalıştığымda bunu зок azık bir şekilde belli etti. O kadar зок korktu ki, araya bir tampon gъrevi gъrmesi izin Eros'u da dahil etti.

Onu suzlayamam. Yıllarca ona karşı дѣnya zarpında bir pislik gibi davrandım, ыfkesi en az hak ettiğım şey. Ama bu, onun izinde derinlere gъmılmeyi, maskesiz bir şekilde, adımın haykırırken hayal etmemi engellemiyor.

Bu дѣşѣncelerden dikkatimi dağıtmaya zalışarak, el fenerimi kullanarak eşyalarının arasında daha fazla şey karıştırıyorum. Komodinin ыzerinde adeta bir dudak balmı ыfesi var. Pamuk şeker, jelibon ve şekerli kurabiye. Hepsini azıp kokluyorum ve bu da penisimle ilgili durumu iyileştirmiyor.

Sabırsızlanmaya başladım, bu ызden стѣdyodaki kamerayı kontrol ettim ve hırkasını зıkardığını fark ettim. Şimdi aklımdan gezen tek şey, eteğinin altına elimi sokarken o minicik askılı tişirtѣ ыzerinden зıkarmak.

İşine aşırı derecede odaklanmış durumda ve onu rahatsız etmek istemiyorum зѣнкѣ bu duyguyu зок iyi biliyorum. Beynimin ыksek voltajla karışmasının birkaç faydasından biri de, kalıpları tanıma yeteneğimin ve takıntılı odaklanmamın artmasıdır. Bu şekilde, Gabi'yi daha ыnce hiz denemediğım kadar iyi anlamama yardımcı oldu.

Yatağın altından гѣнлѣğѣнъ зıkarıp okuyarak kendimi meşgul ediyorum. Son okumamdan bu yana birkaç гѣнцелleme daha olmuş. Hem Eros hem de Orion olarak birden fazla kez anıldığımı gъrmek beni memnun etti. Bana tanrı kompleksi veriyor.

Стѣdyodaki kamerayı tekrar kontrol ettim ve onun gece izin eşyalarını topladığını gъrdѣм, bu ызden telefonumu зıkarıp ona mesaj attım.

Eros415: İyi günler, küçük köpekbalığı?

BiteSizedGabi: İyiyi tanımlayın?

Eros415: Beni düşündün mü?

Yazmaya başlıyor, sonra duraklıyor ve stüdyosundaki kamerayı kontrol ettiğinde, dudaklarını ısırıp suzlu bir ifadeyle telefonuna bakıyordu.

BiteSizedGabi: Evet, yaptım. Ama sana daha önce bahsettiğim adamı biliyorsun, değil mi?

Eros415: O pislik mi? Onun hakkında ne diyeceksin?

BiteSizedGabi: Aslında tam bir pislik değil. Yani, bazen kötü anları oluyor... ama demek istediğim, onu bugün gördüğümü bilmeniz gerektiğini düşünüyorum.

Eros415: Peki ya?

Kamera karşısında ayağa kalkıp bir aşağı bir yukarı yürümeye başlıyor, vicdanıyla savaş halinde. Benimle Gabi arasındaki fark bu. O kadar yumuşak kalpli ki, algıladığı her hakaret veya gınah izin kendini sorumlu tutma ihtiyacı hissediyor. Oysa ben, sapık bir herif olduğum izin, onun benim kimliklerimden herhangi biri yüzünden kendini kıvrandırmasından zevk alıyorum. Onun beni düşünmesini istiyorum, ne şekilde olursa olsun.

Eros415: Onunla flört ettin mi, Gabi?

BiteSizedGabi: Belki? Bilmiyorum. Çok kafa karıştırıcıydı. Ama şeffaf olmak adına size anlatmam gerektiğini düşünüyorum.

Koridorda gizlenmiş kameradan telefonuma bir uyarı geldi, geldiğini bildirdi. Mesajı okumadan bıraktım ve kapı ile duvar arasına sıkışarak odasına girmesini bekledim. Girdiğinde, ışıkları azmadan önce onu arkadan yakaladım ve zok korktu.

Zıkardığı o kızı 31 günlük doğrudan penisime gidiyor ve parmaklarımı boğazının üzerinden yukarı doğru gezdirirken penisimi kalzasına bastırıyorum.

"Bugün ondan bir gülmeme aldın mı, Gabriela?" Maskemi boynuna bastırıyorum, onun nefesini izime zekmek izin can atıyorum.

"Evet " diye birden sıyledi.

"Güzel." Sesim kısılıyor. "Şimdi 31 günlüklerinizi kaydedeceğim."

"Ne?" diye nefes nefese sordu.

"Koşmak."

Komutun algılanması biraz zaman alıyor, ama avlanma havasında olduğumu anladığında, kısık bir iniltiyle koridora doğru fırlıyor. Kazışını gırmek vücudumdaki her hücreyi harekete geçiriyor ve izimdeki avcıyı uyandırıyor.

Peşinden sessizce ilerliyorum, salona doğru ilerlerken omzunun üzerinden bakışlarını izliyorum. Ani bir karar vermeye çalışırken gözleri panikle büyüyor. Merdivenlere yuğneliyor ve ben de peşinden gidiyorum, hatta botlarımın duvarlarda yankılanan sesini susturmaya bile çalışmıyorum.

İkinci koridora doğru hızla ilerledi ve şans eseri, ilk durduğu kapı benimki oldu. Kapıyı azmaya çalıştığında kilitli olduğunu görünce yüzünde şaşkınlık belirdi. Eğer zatı katını biraz keşfetmiş olsaydı, o kapının daha önce kilitli olmadığını bilirdi.

Her şeye rağmen, şimdi bunu düşünmek vakti yok. Aramızdaki mesafeyi kapatırken, koridorun sonuna kadar koşuyor ve ana yatak odasına girerek, daha önce kazmak izin kullandığı dolaba yöneliyor.

Ona yaklaşıp belinden yakaladığımda zılgık attı.

"Hiç de fazla zaba göstermedin." İki bileğini de tek elimle kavrayıp arkasına doğru baktım. "Sikilmek istiyor olmalısın."

Bütün gün beni tahrik eden, karnının o bir santimlik zıplak bölgesine parmağımı sırdığımda ağzından hafif bir inilti çıkıyor. Titriyor ve bu da testislerimdeki gerilimi artırıyor.

"Güzlerini kapat," diye hırladım.

O da itaat ediyor ve ben de aynada onu izlerken, tutuşumu değiştirip eldivenlerimi çıkarıp yere atıyorum. Elim serbest kalınca, avucumu atletinin altına kaydırıp zıplak bölgesine hafifçe dokunuyorum.

Yine sıtyen takmadım, lanet olsun.

Tahmin ettiğim gibiydi ama hırkanın altından anlayamadım. Aklımdan gezen tek şey, o kumaş parçasını aşağı zekip kendim gırmekti. Bir de parmaklarımı vajinasına sokup bugün benim izin ıslak olup olmadığını kontrol etmek.

"Uslu durup güzlerini kapalı tutar mısın?" diye soruyorum.

Dudaklarını ısırıp başını salladı, ben de uyarı amaçlı güğsüne sıktım.

"Kelimelerini kullan, Gabriela."

"Evet," diye fısıldadı.

Bileklerini bırakıp maskemi çıkarıyorum. Tamamen karanlık olmaması güz önce alındığında tehlikeli bir oyun bu, ama sanırım o da benimle birlikte oynayacak. Henüz kim olduğumu öğrenmeye hazır değil.

Tişirtinin altından onu yokluyorum, başını geriye doğru eğerek dudaklarımı ağızta kalan boğazına bastırıyorum. Yalamak mı yoksa ısırma mı istediğime karar veremiyorum, bu yüzden ikisini de yapıyorum.

O nefes nefese kaldı, ben de inledim.

Elimi eteğinin altına kaydırıp, beni zıldırtan diz üstü zorabının üst kısmına dokunuyorum. Lastik bandı tenine doğru zekiyorum, avucum titrerken uyluğunu okşuyor. Bacaklarının arasına dalıp, parmaklarımı ince file klotunun üzerinde gezdiriyorum. Benim izin sırlıslıkla olmuş.

"Bütün gün bunu yapmayı bekledim." Dudaklarım kulağına değdi.

"Var?"

Sanki bu konuyu çok fazla düşünüyor gibiydi, bu yüzden cevap vermek yerine onu dizlerinin üzerine ittim ve arkasına zımelerek yüzüne yere bastırdım.

Ellerimi bacaklarının arkasında gezdirerek eteğini yukarı kaldırdım ve kalzalarının kıvrımlarını avuzladım. Тым вѳcуду beklentiyle titriyordu ve bir canavar yarattığımı dѳşündüm. Кѳlotunu tutup yırtınca, alzak ve istekli bir iniltiyle şѳphelerimi doğruladı.

"Ne kadar da gѳzelmişsin," diye hırıltılı bir sesle fısıldıyorum, eğilmiş ve penisimi arzulayan halini izlerken. "Yakaladığım en gѳzel avsın."

Цвѳyelerimi dinlerken koyu kirpikleri уѳзѳne değiyor, bedeni dokunuşlarıma teslim oluyor.

Yavaşça, iki parmağımı vajinasının sıcaklığına batırırken kalzasını sıkıyorum.

"Нѳлѳ ağrıyor mu, bebeğim?"

"Biraz." Parmaklarımı geri zekip tekrar izeri kaydırırken ve onu nazikçe becerirken inledi.

"Ama penisimin izinde olmasına dayanacak kadar acınacak durumda değilsin, değil mi?"

Başını sallıyor, sonra kalzasına vurduğumda tiz bir зıęlık atıyor, titreşimler вѳcudunda dalgalanıyor.

Parmaklarıma işleyen sıvı sıcaklık, dѳn gece onun benim izin ne kadar ıslak olduğunu hatırlatıyor. İz bacaklarındaki izlerimin гѳдрѳнтѳсъ, izimde bir sahiplenme duygusu ve aklımdan зıkaramadığım bir dѳşѳnceyle beni зıldırıyor.

Onu asla başkasına vermeyeceğim.

Гѳдѳсьмден sert bir nefes зıktı. "Kelimelerini kullanman konusunda ne demiştin?"

"Зок ağrım yok," diyor usulca.

Tokatın acısını dindirmek izin avucumun altındaki sıcak teni okşarken, bakışlarım onu tamamen сѳзѳyor.

Onun teslimiyeti, bugѳnkѳ olayların гѳн уѳзѳne зıkardığı eski duygulara gezici bir teselli niteliğinde.

Hem işkence vermeyi hem de işkenceye maruz kalmayı зок iyi biliyorum. Gabi'ye yıllarca bu kadar yakın olup, onun bana ait olduğunu bilmesine rağmen onun bundan habersiz kalmasını başka тѳrlѳ tarif edemem.

Onun izerimdeki bu etkisine eskiden izerlerdim. Her gizli bakışı nefesimi keser ve sahip olamayacağım şeyleri hatırlatırdı. Ama onu bunun izin cezalandırdığımda bile, onun benim olduğundan ve farkında olsun ya da olmasın her zaman benim olacağından asla şѳphe duymadım.

Şimdi ona baktığımda, Eros ve Psyche arasındaki paralelliği hatırlıyorum. İşte bu уѳзden ondan uzak duramıyordu.

Apuleius, miti tasvir ederken saplantı ile delilik arasındaki ince зizgiyi anlamıştı. Bu, yavaş bir baştan зıkarma сѳreci; arzu kılığında gizlenmiş bir tapınma; akli tamamen тѳketen bir bağlılığa doğru giden bir yol.

Dilimizin yoksulluğu, onu уѳceltecek veya tanımlayacak kadar kutsal kelimeler sunmuyor.

Sanırım bugün delilik kazandı.

Onu geri kazanma ihtiyacım, dişlerini ve penzelerini göstererek, yeniden alevleniyor.

Parmaklarımı daha derine sokup, hızlanan bir tempoyla içeri ve dışarı doğru hareket ettirerek onu kendi girdabımın izine zekiyorum.

Bu çok keskin bir zıtlık; bir yanımda azlıkla ucnlendirilirken, diğer yanımda onun kıvrımlarını bana ihanet eden bir saygıyla inceliyor.

Sevgimi izine zekiyor, zevk kesik kesik, nefes nefese hızkırıklarla dışarı taşıyor.

Vücudundaki gerilim arttıkça omurgası kavisleniyor, tarifsiz bir acının tablosu bu. Son bir bağ kopana ve ucnlmeye başlayana kadar pes etmiyorum.

Sert bir şekilde geliyor, tüm vücudu titrerken ve neredeyse yere yığılırken parmaklarımı sıkıca kavırıyor, ben de onu yakalıyorum.

Onu dışarı zekerken ağırlığını kendime dayıyorum, son titremesine kadar sıkıp sıkıyorum. Islak parmaklarımı izinden sıkıdığımda protesto edencesine inliyor, ama vajinasını aztığımda kırırdanmaya başlıyor.

"Eros?"

"Bu benim ve sana bakmak istiyorum. Şimdi kırırdama."

"Ne-"

Kalzasından tutup vücudunun alt kısmını kaldırdığımda, bacaklarını omuzlarımda üzerine doladığım ve vajinasını ucnmın ucnne yerleştirdiğimde ucnleri aniden kesildi. Ters ucnmş bir şekilde sallanırken, yere tutunana kadar ucnırken kcnk bir zılgık attı.

Vajinasının her yerini yalayarak, kıvrılırken boşalan meniye iziyorum. Orgazmdan dolayı hala hassas, ama onu orada sabit tutuyorum, ucnm vajinasına ucnp onu ucnp bitiriyorum. Aşırı ucnılma zevke ucnşene kadar zılgık atarak bana karşı kıvranıyor.

Çok gezmeden o zılgıklar nefes nefese yalvarışlara ucnşyor, bana doğru kırırdanmaya başlıyor ve bir kez daha boşalmak izin yalvarıyor. O boşalmadan ucnce, bacaklarını aralıyorum ve iz ucnuklarını okşayarak, dcn gece bıraktığım mor izlerin üzerine dudaklarımı hafifçe gezdiriyorum.

Savunmasını indirdiği anda, parmaklarım kalzalarına saplanıp sertçe kavradı, ağırlığını omuzlarımda dengeledim.

Bunu beklemiyordu, bu ucnnden avucum kalzasına zarpıtığında şaşkınlıkla zılgık attı.

"Tam bir zılgık değil." Teninde beliren kırmızı el izine hayranlıkla bakıyorum. "Bence daha iyisini yapabilirsin."

Onun sesleri derinden tatmin edici bir seviyeye ulaşırken, ben de ucnm bir şekilde ardı ardına tokatlar indiriyorum; bu seviye izimdeki hayvanı besliyor. Az ucnce damgaladığım sıcak, hassas ete dişlerimi gezirdiğimde, sanki parzalanıyormuş gibi zılgık atıyor. Arzuyla keskinleşmiş, vahşi ve korumasız bir ses bu ve doğrudan penisime işliyor.

Kulaklarım kanayana kadar bütün gece o sesleri ondan zorla alabilirdim, ama kendimi tutmakta zorlanıyorum. Bu amansız acıyı bedenimden atana kadar onunla sevişmem gerekiyor.

Onu tekrar dizlerinin üzerine indiriyorum ve vücudu bir kedi gibi düne doğru eğiliyor, kollarını düne azarak yanağını yere yaslıyor.

Bakışlarım onun uyuşuk bedenini, hafifçe kıvrılmış omurgasını, davetkar bir şekilde yana yatmış kalzalarını tarıyor. Bunun kafamda ne gibi etkiler yarattığının farkında değil.

O kadar çok sertleştim ki, fiziksel olarak acıyor.

Pantolonumu yırtıp penisimi dışarı çıkardım ve sertçe okşadım. Penisimin başını ıslak vajinasına sürdüğümde, o kadar istekli bir şekilde geriye doğru kıvrıldı ki, tek bir hamlede izine girmemek izin kendimi zor tuttum.

Yavaşça izeri girerken, izimdeki canavarı sakinleştirmeye çalışarak, hırıltılı bir nefes veriyorum. Vücudunun penisimi izine alacak şekilde gerilmesi müstehcen ve bu yüzden çok hoşlanıyorum.

Onun bana nasıl davrandığını bilmiyorum ama böyle davranması bile beni vahşileştiriyor.

Vücudu bu müdahaleye alışırken, kolumu düne tarafına dolayarak onu yukarı doğru zekiyorum ve kendime doğru bastırıyorum.

Parmaklarımı sazarının arasına daldırıp, başını geriye doğru eğerek dudaklarını sert bir şekilde araladım ve dilimi ağzının izine kaydırırdım.

Gıcışının üzerinden geçen koluna dolanan parmakları, beni kendine sabitleyerek penisimi izine ve dışına kaydırmaya başlamamı sağlıyor.

Sazarını daha sıkı kavrayıp ırmeyi derinleştiriyorum, onun tadına dalıyorum ve çıkardığı her sesi yutuyorum. Ona dokunamadığım zaman yanında olmanın ne kadar acı verici olduğunu anlamasını istiyorum. Bugün, onu zindanıma kilitleyip istediğim zaman onunla oynamak gibi bir dizi zılgın düşünceyi tetikledi.

O anların tam ortasında, izimdeki şeytan geliyor ve onu elimde tutamayacağımı hatırlatarak benimle alay ediyor. Ama onun izinde gümüş kaldığımda, bağımlılığımı beslerken, nedenini hatırlamak zor oluyor.

Sazarını bıraktım ve kalzasından yakalayarak onu hareketsiz tuttum, daha sert bir şekilde onunla seviştim, bana bu duyguları yaşattığı için onu cezalandırdım.

O plan, beni cinsel uyarılmasıyla ıslattığında ve dudaklarından kırık, muhtaç sesler çıktığında ters tepti.

Vücudundaki gerilim artarken beni sıkıca kavradı. Ağzıyla çok hırsız, savaş ganimetleri toplar gibi bir orgazm daha zalmaya çalışıyor.

Daha da derine iniyorum, penisimin daha fazlasını ona veriyorum ve itişlerimin ıslak sesi dolabı dolduruyor.

Şişmiş dudaklarını dudaklarımdan ayırdığımda, başı gıcışına doğru geriye geliyor ve zaresiz çok inlemelerle darbeleri karşılıyor.

Parmaklarım gıcışın okşuyor, meme ucunu tahrik ederken diğer elimi kalzasından aşağıya, bacaklarının arasına kaydırıyorum. Klitorisine hafifçe dokunmam bile onu nefessiz bırakıyor ve vücudu titremeye başlıyor.

O tam orada ve onu reddedemem.

Onu kendinden gezene kadar becerirken ve kontrolünü kaybetmesine neden olurken, bakışlarımı aynadaki yansımaya zeviriyorum.

Boşalma, vücudu etrafımda kasılırken amansız dalgalar halinde onu sarsıyor.

Onun penisime boşaldığını izlemek, omurgamdan aşağı doğru yayılan ve şiddetli bir sıcaklık seline dıñşen patlayıcı bir zevk dalgası yaratıyor.

İzine boşalırken ciğerlerimden bir inilti yükseldi, vücudumdaki tüm gerginlik yok oldu.

Gabi kollarımın arasına yığılıyor, kalbinin zılgın atışı koluma vuruyor. Benimle kendini gıvende hissediyor, dışmesine izin vermeyeceğime gıveniyor.

Ama o anın ardından yansımalarımıza baktığımda, kendimi onun asla gıvenmemesi gereken bir canavar olarak gırmıyorum.

Bu dışınce gıcışının izine işliyor, kaburgalarımı sıkıştırıyor. Odaklanacak başka bir şeye ihtiyacım var ve parmaklarımın onun tenini ısırıldığını fark ettiğimde bunu buluyorum.

Elimi gevşetip acıyan yeri ovuyorum. "Canın mı acıttım?"

Yavaşça nefes verdi ve başını salladı. "Hayır."

Parmaklarımı zenesine bastırıp yızın yukarı kaldırarak bir dırsık daha zaldım, bu sefer yumuşak ve yavaş bir dırsık. O an uzadı, ta ki titreyene ve vücuduna bir ırperti zıdkene kadar.

İstemeyerek de olsa ağzından uzaklaşıyorum ama maskemi almak izin uzanırken onu bırakmıyorum. Maskeyi taktıktan sonra eldivenlerimi giyiyorum. Burada bizi temizleyecek hiçbir şey yok, bu yızden odasına dıñene kadar beklemek zorunda kalacağız.

"Artık gızlerini azabilirsin." Onu kaldırıp kendime doğru bastırdım, dolaptan zılkarken penisim hala izindeydi.

"Bekle," diye fısıldadı. "Beni bıyle evin izinde taşıyamazsın. Muhafızım—" Sesi bir an titredi. "Aman Tanrım, muhafızım. Ya beni duyarsa?"

"Muhtemelen ıyle yapmıştır." diye sııttım.

Bana bakarken kaşları şaşkınlıkla zıtıldı. "Eğer ıyle olsaydı, neler olup bittiğini gırmek izin gelirdi. Ya da... zaten burada olduğunu biliyor olabilir."

"Umarım ıyledir. Aksi takdirde, ne kadar yetenekli olduğu konusunda endişelenirdim."

"Onu tanıyor musun?" Kadın yutkunuyor.

Ben cevap vermiyorum ama bu ona ihtiyacı olan tüm onayı veriyor.

"Elbette ıyle," diye mırıldandı. "Diğer gıvenlik gırevlimin değıştirilmesinin sebebi sen miydin?"

Yine cevap vermiyorum.

"Ve daire." Olayları birleştirirken kelimeler ağzından hızla dıkkıldı. "O sendin, değil mi? O gын Abella'ya mesaj atmıştın. Nasıl bildin? Orada yaşamak gerzekten tehlikeli miydi, yoksa beni oradan kurtarmak izin uydurulmuş bir yalan mıydı?"

Beni yere indirmemi istercesine kıvranmaya başladı ama ben onu daha sıkı tuttum. Gцzlerinde milyonlarca farklı soru belirdi ve bu durumu kontrol altına almazsam bunların onu alt edeceğini biliyordum.

Odasına vardığımızda, bir yere gitmesini engellemek izin onu yыzыstь yatağa yatırıp sabitledim.

"Derin bir nefes al." Parmaklarımı saşlarının arasından gezirerek, kendine gelmesi izin ona bir dakika sыre verdim.

Ысудundaki gerginlik yavaş yavaş azalırken istemsiz bir titreme geziriyor ve paniği kayboluyor.

"Sen kimsin?" diye fısıldadı.

"Bilmek istemediğini sıylemiştin."

"Biliyorum, ama bu зок fazla. Beni ıldыгьр ceset parзalarını şehrin her yerine sazmayacağınızdan nasıl emin olabilirim?"

"Bunun neresinde eğlence var?" Kalзalarını oynatıp, hыlv izinde olan penisimi ileri geri itiyorum. "O zaman bunu yapamazdım."

Hafifze alaycı bir ses зıkardı. "Eğer mesele buysa, bunun izin зок zahmete girmişsin demektir."

"Gerzekten зок гыzel bir kedi."

"Eğer дьгьst olup ilk sevgilin olduğumu sıыlyyorsan, o zaman kıyaslayabileceğin bir şey yok demektir." diye belirtiyor.

"Karşılaştırmaya gerek yok. Bu benimki."

Kahretsin, yine sertleştim bile. Menimin bacaklarından aşağı sızması, iddiamın kanıtı olarak tenine işlemesi de işleri daha da kцtyleřtiriyor.

"şimdilik senin," diye hatırlatıyor bana.

Bu ifadeye karşı bedenimde izгьдьsel bir tepki oluşuyor ama bunu dile getirmiyorum. Bu saplantının ne kadar derinlere indiğini bilmesine gerek yok.

"O zaman sanırım elimden geldiğince bunun izinde yaşamak zorundayım." Tekrar izine girdim.

Onu kucağıma alıp banyoya gцтьrene kadar, şaka yaptığımı sanarak гыlyor.

"Ne yapıyorsun?"

"Seninle birlikte banyo yapacağım." Kыveti azarken bir kolumla ağırlığını dengeliyorum.

Dolurken onu banyo tezgahına oturttum ve penisimi onun sıcaklığından зıkardım. İkimiz de menimin ondan sızmasını izledik ve eldivenli parmaklarımı karışıklığın izinden gezirip dudaklarına gцтьрдьm.

Ne yapacağını gцrmek izin bekliyorum ve ağzını azıp dilini dışarı зıkartıp beni tattığında, ilkel bir tatmin duygusu tenimin altına yerleşiyor. Sonra tekrar geliyor, parmaklarımı emiyor ve deriyi temizliyor.

Kahretsin, bu zok seksi.

Bakışları penisime kayd1 ve elini uzatıp okşadı.

Güzlerimi kapatıyorum ve kıyafetlerini zıkarmaya başlamadan önce bir dakika boyunca benimle oynamasına izin veriyorum. Onu tamamen soymam istediğimden daha uzun srbıyor zbkь botlarını ve taytını zıkarmam gerekiyor ve o da beni masturbasyon yapmaya alışarak dikkatimi dağıtıyor.

Sonunda onu kıyafetlerinden kurtardığımda, tezgahdan kayıp cıymde diz zıkmeye alıştı. Ağzını penisime gıtırmeden önce onu durdurdum, zbkь bir kere gıtırдығыnde geri dınyşьn olmadığını biliyordum.

"Henьz değil," diyorum ona.

"Neden?" diye kaşlarını zattı. "Dьn gece bunu denememe bile zar zor izin verdin."

"Biliyorum." Elimle yьzьnь okşadım. "Ama bu bekleyebilir."

Bana anlamazmış gibi bakıyor ama kendimi ele vermeden başka bir şey sııleyemem.

Eğer ya da ne zaman benim cıymde diz zıkerse, güzlerinde sadece bana duyduğu o azlığı gırmek istiyorum. Maskeli olduğum sьrece bu mьmkьn değil ve muhtemelen asla da olmayacak.

"şu an senin izin başka planlarım var." Onu ayağa kaldırdım ve odasına geri dınyр uyku maskesini alırken bir dakika beklemesini sııyledim.

Onu geri getirdiğimde, hіz sorgulamadan giyiyor ve ben de soyunarak, kendi bedenimin dışında kalan bu kьzьk цzgьrlьk anının tadını zıkarıyorum.

Bzerimdeki kıyafetleri zıkardıktan sonra onu kollarımın arasına alıp kьvete taşıyorum, kьvet yarı dolu olduğu izin musluğu kapatıyorum. İkimizi de suya indirip onu kucağıma oturtuyorum, bıylece yьzь bana dınyк oluyor.

Kalzasını oynatarak kaygan vajinasını ereksiyonumun ьzerine srbıyor ve ben de ağırlaşmış güzlerle kьvetin kenarına doğru geri yaslanıyorum.

"Bzerime bin," diye mırıldanıyorum.

Yumuşak komutumla meme uızları sertleşti ve elini aramızdaki mesafeye uzatarak bir dakika daha penisimi okşadı. Sanırım onunla oynamaktan zok zevk alıyordu ve penisimin tekrar izine gireceğinden bile emin değildim, ama sonunda kalzalarını kaldırıp beni izeri yınlendirdi.

Bzerime doğru zıkerken, bu гдгьntьуь kalıcı olarak hafızama kazıyorum.

Ona istediğini yapmasına izin verdim ve ona yardım etmeyeceğimi anladığında kendi ritmini buldu, penisimin ьzerinde yukarı aşağı kaymaya başladı.

Parmakları vьcudumda geziniyor, boynumdan yukarı, ellerime kadar iniyor. Acaba daha önce taktığım yьzьkleri ve zinciri mi arıyor diye merak ediyorum.

Hіz bir şey sııleyemediğimde, sert bir nefes daha veriyor ve her şeyden zok, ne dьřьndьғыnь bilmek istiyorum.

Her neyse, bunu belli etmiyor ve dikkatini beni orgazma ulaştırmaya zeviriyor. En azından, kalzalarını sallayıp yukarı aşağı hareket ederken aklından gezenlerin

bunlar olduğunu hayal ediyorum.

Onu böyle gıcirmek beni uyuşturmuş gibi hissettiriyor ve penisimin dibinde baskı arttıkça boşalmayı geciktirme mücadelesini şimdiden kaybediyorum.

Yanıma geldiğinde, sadece gıcırntıya bile beni tahrik ediyor. Kalzalarından yakalayıp onu hareketsiz tutarken karın kaslarım kasılıyor ve penisim izine boşalıyor.

Nefessiz ve bitkin bir halde bana yaslanıyor ve kalbi sakinleşene kadar böylece kalıyoruz. Bana yaslanıp titremeye başlayınca musluğu tekrar azıp kervetin geri kalanını dolduruyorum ve kıpırkır banyosunu izine dıkkıyorum.

"Pembe mi, beyaz mı?" diye soruyorum.

"Beyaz," diyor sesi yumuşak ve uyuklu.

Banyo bombasını suya atıyorum ve o gıcışmde kısa bir şekerleme yaparken kıpırmasını bekliyorum.

Tekrar kıpırdandığında, esneyerek uzbun benden ayırıyor. Dün gece ile bugün arasında onu çok yordum.

Onu hızlıca yıkayıp kuruluyorum ve pijamalarını giydiriyorum. Onu yatağına geri taşıdığımda, gece izin işinin bittiğinden ve ben dımdışmde çoktan uyuyakalmış olacağından eminim. Ama ben giyinip yanına dımdışmde, beni orada bekliyor oluyor.

"Şimdi zıkarabilir miyim?" Maskesine dokunuyor.

Onun izin ırtıya kaldırıyorum ve arkasından yatağına giriyorum. "Şimdiye kadar uyumuş olacağını düşünmüştüm."

Dudaklarını dişlerinin arasına sıkıştırıp, gergin gışmsemesini bastırmaya çalıştı. "Daha önce izlemek için bir video kaydetmiştim. Bütün gün onu izlemeyi bekledim."

"O zaman giy şunu." Kolumu beline doluyorum ve rahat bir pozisyona geziyorum.

"Sakıncası yok mu?"

"Hayır." Telefonunu alırken başını zemin altına yerleştiriyorum. "Ne izleyeceğiz?"

YouTube'u açıyor ve düzenli olarak izlediği bir kanaldan bir video izliyor. Kanalda, dalışlarını, kurtarma ve rehabilitasyon vakalarını belgeleyerek ve kıpkıbalığı davranışlarını azıklayarak kıpkıbalığı korumasını teşvik eden bir grup deniz biyoloğı bulunuyor.

Gısteriyi izlerken bana sokulup ne kadar mutlu olduğunu izlemek, itiraf etmek istediğimden daha sevimli.

"Buraya nasıl geldiğimizi bana hiç anlatmadın," diyorum.

"Ne? Sharktube mu?"

"Hım."

"Algoritma beni buldu." Hafif bir kahkaha attı. "Dışt olmak gerekirse, bilmiyorum bile. Bir gün, ınerilerimde belirdi ve merak edip bir video izledim. Kıpkıbalıklarını sevdiğimi bile düşünmüyordum. Nefret ettiğimden değil, ama kıt

bir şöhretleri var. Neyse, zok ilginz buldum ve farkına varmadan bir tır takıntı haline gelmişim."

"Bu duyguyu zok iyi biliyorum."

Muhtemelen benim de kûpekbalıklarından bahsettiğimi varsayarak başını salladı, зынкъ onunla sahte bir şekilde tanışmıştık.

"Bunlar zok ьзъсь." Sesi hafifçe titriyor. "Kurtarma vakaları her zaman ıyledir. Hayvanlar sıız konusu olduğunda gerzekten hassasım ve ne izlediğime veya okuduğuma dikkat etmeliyim. İnsanların ne kadar acı zektiğini гцгъnce ıfkeleniyorum. Ama aynı zamanda biraz da olsa inancımı tazeliyor, зынкъ дъnyayı daha iyi bir yer haline getiren бıyle insanlar var."

Onun duyguları izimde bir şeyleri derinden etkiliyor. Gabi дъnyayı tanıdığım hiz kimseye benzemeyen bir şekilde deneyimliyor. Onu televizyon reklamlarında, gerzek suz hikayelerinde ve yakınındaki herkesin taşıdığı acıda ağılarken гцрдъm. Her şeyi o kadar derinden hissediyor ki, гцгъсьm acıyor.

Bu, ne kadar farklı olduğumuzun bir başka hatırlatıcısı. Цnemli olan her konuda onun izin uygun değilim, tek bir istisna dışında.

Hiz kimse onu benim gibi koruyamayacak.

Video bittiğinde ve o beni въcut yastığı olarak kullanarak yana дцндъгъnde, bunun yeterli olması gerektiğini kendi kendime sıılyıyorum.

Bu gece izin.

Yarın izin.

Bu patlayana kadar ne kadar sıererse sırsъn.

Saatlerce o sessizlik izinde uzanıp onun uyumasını izlerken bu дъşъnce aklımdan geziyor. Sonra cebimdeki telefonum titriyor ve beni gerzekliğe geri дцндъrъyor.

Angelo'dan gelen mesajı гцгъnce, Gabi'den dikkatlice ayrılıp botlarımı kaptım ve onu ararken oturma odasına doğru ıcneldim.

Telefonu azınca "Ne oldu?" diye homurdandım.

"Rıhtımda olman gerekiyor. Bu gece дцрт adamımızı ıldъrdъler."

"Rakip mi?" diye soruyorum.

"Sanmıyorum." Angelo izini zekti. "Pepe, bir tır arka sokak suikastısı olduğunu sıyledi. Zok hızlı girdi ve kurşun yağdırmaya başladı. Onu bizim izin tutuyorlar ki, ondan ne elde edebileceğinizi гцгъn."

"Yoldayım." Botlarımı giyip gezici odama doğru ilerledim ve maskemi kaskımla değıştirdim.

"Marinada buluşalım, hep birlikte gidelim," diyor Angelo.

"Rıhtımda гцгъşъrъz." Kemerimi bağlayıp asansıre doğru ıcneliyorum.

"Romeo—"

Angelo beni geri aramaya zalıştığında aramayı sonlandırıp "yoksay" tuşuna basıyorum. Bu, sonraya bırakacağımız bir мъcadele olacak.

Şimdilik, kimin bizimle uğraştığını bulmam gerekiyor.

ROMEO

[GİRİŞ 008] — SİSTEM HATASI

- > Karantina Protokolъ: kararsız.
 - > Risk Değerlendirmesi: felaket.
- Sonuç: Kontrol devre dışı bırakıldı.
- > Güvenlik yaması: mevcut değil.

MAT SİYAH DUCATİ STREETFIGHTER V4S'E, BIRAKTIĞIM YERE DOĞRU YAKLAŞIRKEN botlarımın sesi otoparkta yankılanıyor. Alışkanlık gereği, motosikletin kurcalanmadığından emin olmak için hızlıca bir kontrol yapıyorum, зынкъ benim işimde ne olacağını asla bilemezsiniz.

Bu binada güvenlik çok sıkı ve dışarıdaki dört ek güvenlik görevlisiyle kimsenin üzeri girmesi pek olası değil. Ama izimde bir şeylerin ters gittiğine dair huzursuz bir his var. Rakip, azık bir amacı olmadan adamlarımıza saldıracak kadar aptal değil.

Birileri bizim orada olmamızı istiyor. Angelo da bunu biliyordu, beklememizi ve yalnız gitmememizi söylemesinden anlaşılıyordu. Sorun şu ki, emir almakta hiç iyi değilim. Ve eğer bir tehdit varsa, kardeşlerimi riske atmaktansa onu kendim etkisiz hale getirmeyi tercih ederim.

Motosiklete biniyorum, yerleşirken sele ağırlığımla birlikte зыкыyor. Motor boğuk bir hırıltıyla çalışmaya başlıyor ve debriyajı bırakarak vitesle takıp ileri doğru съзыбыyorum. Saniyeler içinde azık havadayım, gecenin karanlığında kırmızı arka lambalarımın bir zizgisi olarak.

Asfaltın ыzerinde hızla ilerlerken etrafımdaki дъnya statik bir hale ыръныyor, ръзгар yanımdan hızla geziyor, titreşimler omurgamdan dişlerime kadar ulaşıyor. Hıza kendimi bırakıyorum, mesafeyi hızla kat ediyorum.

Yıldırım zarpmasından sonra bir ara bunun beni hayatta hissettirebilecek tek şey olduğuna yemin etmiştim. Bu, Gabi ile birlikte olmanın nasıl bir şey olduğunu bilmeden önceydi.

Onun izinde olmak.

Bu tanıdık bir heyecan—güçslerimin altında gırleyen bir nabız. Onunla gezirdiğim süre uzadıkça yoğunluğu artan bir ihtiyaç. Aramıza ne kadar mesafe koyarsam, geri dönme dürtüsü o kadar artıyor.

Bu bir sorun haline geliyor ve daha da önemlisi, dikkat dağıtıcı bir unsur oluyor.

Hızımı yavaşlatıp rıhtımdaki tel örgü kapıdan gezerken, düşüncelerim o kadar derindi ki odaklanmakta zorlanıyordum. Yanımdan gezerken nakliye konteynerlerini şöyle bir gözden gezirdim, sonra da yukarıya baktım. Adamlarımızdan bir grup, tanıdık olmayan bir yolcu minibüsünün yakınında gergin bir şekilde bekliyordu.

Onlardan biri bana işaret ederken ben de omzumdaki kılıfta bulunan silaha uzandım. Kurşun arka lastiğimi delip gezmeden önce havayı yaran zatırtıyı zar zor fark ettim.

Motosiklet savruldu ve devrilmeye başlarken botum asfalta sırtımdı. Kazınılmaz kaos başlamadan önceki birkaç saniyemde, ağırlığımı kullanarak motosikleti yere yatırmaya ve darbenin etkisini azaltmaya çalıştım.

Ağırlığımı geriye kaydırıp gidonu bıraktım, yerzekimi ve ivme beni gıcırtilı metal canavardan kurtarıırken bacağımı zar zor kaldırdım. Bisiklet durana kadar vücudum kaldırımda sızıldı, yanımda kıvılcımlar uzaştı.

Kafatasım titrerken ve bacağım yanarken etrafımdaki dünya bulanıklaşıyor. Derin bir nefes alıyorum, kaburgalarım acıyor ve ciğerlerime yanmış asfalt ve yağ kokusu doluyor. Bir an izin, orada yatarken, acıyla boğuşurken kaskın içinde statik elektrik doluyor.

Uzaktan kapıların azılma seslerini ve kaldırıma vuran bot seslerini duyabiliyorum.

Beynimde tanıdık bir uğultu yankılanırken, damarlarıma bir başka adrenalin dalgası daha doldu ve sendeleyerek ayağa kalktım. Kaskımı zıkarıp yere fırlattım, kalbim hızlandı ve gırtlığım daraldı.

İzimdeki yırtıcı hayvan döğmeye basıyor ve bedenimi ele geziriyor, sinir hücrelerim ateşleniyor ve zihnimde tek bir düşünce yankılanıyor.

Neutralize et.

İlk tehditle karşılaştığımda, fiziksel bedenimdeki acıdan kopuk bir şekilde, kaldırımda ağır adımlarla ilerliyorum.

Canavar kumandanın başında, döğmelere basıyor, ben de sadık bir hizmetkar gibi emirleri yerine getiriyorum.

Bizak.

Bizaklamak.

Atmak.

Sonraki.

Yeni bir hedefe doğru ilerlerken cınamdeki adamlar hamambıcekleri gibi dağılıyorlar.

Boğulma.

Ayak sesi.

Uygulamak.

Kollar kalkıyor, silahlar bana doğrultulmuş, boğuk sesler etrafımda yankılanıyor. Lastikler gıcırdayıyor. Kapılar azılıyor. Biri arkamdan beni yakalıyor ve ben de ona bızağı savurmadan cınce karnına dirseğimle vuruyorum.

Sert bir darbe beni yere serdi ve bızak kaldırımında kayarken hırladım.

Başımı geriye doğru sertçe zarptım, bir şeye vurup inledim, ardından ızzerime daha fazla ağırlık bindi.

Yukarıdan gelen bozuk ses, cıfke sisinin arasından sızyılırken, nefesim ciğerlerimden adeta patlıyor.

"Romeo."

Tanıdık ama uzak, sanki kazamadığım berrak bir rıyanın izinde hapsolmuşum gibi.

İki dınya arasında kalmış halde, başka bir ses sisin izinden gezene kadar direnişe karşı hırıldayıp zırpınıyorum.

İlk başta sessiz, cıfkeli dışşıncelerimin fonunda anlaşılmaz bir titreşim gibi.

Aklı başında olan tarafım uzanıp o tanıdık melodiye fırtınada bir zapa gibi tutunuyor.

Disturbed grubunun "The Sound of Silence" şarkısı.

Zindanımda kilitli kaldığım ve bu şarkıyı tekrar tekrar dinlediğim anılar zihnimde canlanıyor. Adrenalin vıscudumdan boşılırken, şarkı beni tekrar kendine zekmeye, izine sırbıklemeye başlıyor.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyor biri. "Ona ninni mi mırıldanıyorsun?"

"Sus, işe yarıyor."

Başka bir ses de katılıyor, diğeriyle uyum izinde. İkisinin de beni ezen aynı ağırlık olduğunu anlamam biraz zaman alıyor.

Kardeşlerim.

Gıızlerimi aztığımında ilk gıırdığım yız Angelo'nun yızzydy. Yanımda diz zıkmış, kolumu tutuyordu, Rafe ise tam karşımdaydı. Omzumu zevirip arkama baktığımında Michele ve Cristian'ın ızzerimde olduğunu gııınce mırıldanmayı bıraktılar.

"İyi misin?" diye soruyor Angelo.

"Evet." Sesim zar zor zıkıyor.

Beni yavaşça serbest bırakıyorlar, tıpkı etkisiz hale getirdiğinden tam emin olmadığın bir bombadan yavaşça uzaklaşman gibi.

Cınamdeki manzarayı inceledikçe nedenini anlıyorum.

Yerde iki cılb yatıyordu, etrafımızda ise en az on beş kişi silahlarını hılb havada tutarak kuşatmıştı.

Kaburgalarımnda ve bacağımnda şiddetli bir ağrı hissederek kendimi zorlukla doğrulttum.

"Şu lanet olası kipeğin ağzını bağlaman gerek, Vitale."

Takım elbiseli adama şöyle bir baktım ve onu IVI ile bağlantıları olan varlıklı bir mteahhit olan Cal Van Croft olarak tanıdım. O da mttetiklerimizden biri, etrafındaki adamlar da ıyle. Hepsi yerel bankacılar, avukatlar, şirket ydneticileri ve izlerinden biri de sezilmesine yardım ettiğimiz bir politikacı: Richard Holloway.

Yüzlerini tanıdıkza, bunun nereye varacağını zaten biliyorum. Imperium'u araştırırken bu noktaları potansiyel sorunlar olarak birleştirmiştım. Sadece bize karşı dınecek kadar aptal olacaklarını tahmin etmemiştim.

Thomas Rothfield hırıldayarak, "Ağzını bağlamayı unutun," diyor. "Onu ortadan kaldırmak gerekiyor."

Angelo onu uyararak, "Kardeşim hakkında bir daha bıyle konuşursan, seni ıldırbırbm," dedi.

"Fark etmediysen sıyleyeyim, burada sayıca azınlıktasın, Vitale." Thomas, hepsi de şu anda neredeyse altlarına işeyecek gibi gırbnen kiralık adamlarını işaret ediyor.

"Bu da senin hakkında bilmemiz gereken her şeyi sıylıyor." Rafe gıylıyor. "Korkak herifler."

Angelo, "Kendi savaşlarını kendileri vermeyi hız sevmediler," diyor. "Ama şunu bilmelisin ki, aileme bulaşırsan, bunu bir savaş eylemi olarak gırbırbm."

"Gızel. Anlaştık o zaman." Richard ıne doğru bir adım attı ve başını bana doğru salladı. "Aileme bulaştı. Şimdi intikam istiyorum."

"Ne sazmalıyorsun sen?" diye zıkıştı Michele.

Richard gıızlerime bakıyor. "Ethan Holloway ismi size bir şey hatırlatıyor mu?"

Ona hiçbir şey vermiyorum. Hiçbir yanıt yok. En ufak bir kas seğirmesi bile yok. Angelo'nun bakışlarını ızerimde hissedebiliyorum ve onun da olayları kendi kendine birleştirdiğini anlamak izin ona bakmama gerek yok. Ama bunu belli etmiyor.

Angelo, "Neden bu gısterişli işleri bir kenara bırakıp, neden burada olduğumuzu bize anlatmıyorsunuz?" diyor.

Richard, "Yeğenim," diye tısladı. "Laurelhaven İniversitesi ığrencisi ve polise sızdırılan delillerle sızlandı. Ama bunu zaten biliyordunuz, değil mi?"

"Sence bir grup İniversite ığrencisinin ne yaptığıyla ilgilenecek vaktim mi var?" diye hırıldadı Angelo.

"Belki de değil." Richard omuz silkerek, "Ama Romeo ıyle dışbıylıyor bence, zınbk kızı arkadaş kayboldukları gece Nate ve arkadaşlarıyla buluşmuştu." dedi.

Rafe yaklaştıkza yumruklarımı sıkıyorum, yeni bir krizin başlamasına hazırlanıyorum. Bu herifin ağzından Gabi'ye yapılan tek bir gındermenin bile beni zileden zıkarabileceğini anlıyor gibi gırbıylıyor.

Angelo, "Bu iddianızı destekleyecek herhangi bir kanıtınız olduğunu sanmıyorum," diye yanıtlıyor.

Richard homurdanarak, "Nate arkadaşlarına o gece Gabriela ile buluşacağını söylemiş ve bu işin tamamen mafyayla ilgili olduğunu gösteriyor," dedi. "Cal'ın söylediğine göre, Romeo'nun senin borçlarını nasıl ortadan kaldırdığına dair birinci elden bilgisi var."

"Ray Dalton." Cal, sanki gizli bilgiymiş gibi bu ismi ağzından kazırdı. "Gezen yıl yaptığımız o toplantıyı hatırlıyorsun Angelo. Romeo o herifi resmen sımtırdı, bunu inkar edemezsin."

Angelo, "Үкәмлілікlerden bahsetmek istemeniz ironik," diyor.

"Böyle mi oynamak istiyorsun?" Richard gözlerini kısarak sordu: "Kasabada tek zete siz değilsiniz, Vitale."

"Hadi bakalım," diye galyor Angelo. "Bakalım Bratva ile ne kadar başarılı olacaksın."

"Bratva'dan bahsetmiyorum." Richard sırıttı. "Yunanlılardan bahsediyorum."

Bu bilgi aklımıza yerleşir yerleşmez havada bir gerilim dalgası beliriyor. Richard adeta ıllm arzusunu azıkza dile getirmiş gibi.

"Ares Stavros ile ittifak kurmak mı istiyorsun?" Angelo ıne zıktı, ses tonundaki tehdit azıkza belliydi. "O zaman kendi cenazeni kendin planlasan iyi olur. Benim sayemde gırevde olduğunu unutuyorsun. Kirli politikacılar zoktur ve yarın maaş bordroma bir yenisini daha ekleyebilirim. Hepiniz izin de aynı şey gezerli."

Sessizlik uzuyor, aramızda şiddet tehdidi asılı kalıyor. Bana kalsa, şu an bu heriflerin hepsini ıldırdım. Ama Angelo benden zok daha pragmatik. Blıflerini ortaya zıkarıyor olabilir, ama onu tanıyorum. Evde karısı ve bebeği varken bir savaştan kazanmak istiyor.

"Şey, bu biraz abartılı oldu." Ares minibüsün arkasındaki gılgelerden zıktı ve kardeşlerim arasında toplu bir inilti yükseldi. "Sonunda zok iyi anlaşıyor olduğumuzu sanıyordum."

"Bunun izinde parmağın olduğunu tahmin etmeliydim." Angelo ona ıfkeyle baktı. "İşler yolunda gitmeden duramıyorsun."

"Evet, biliyorsunuz ki ben her türlü işe bulaştım."

"Umarım benim kız kardeşimden bahsediyorsundur," diye araya giriyor Rafe.

"Bu bağlantıyı kurman zok garip." Ares sırıttı. "Ama illa bilmek istiyorsan—"

Angelo araya girerek, "Съmlenin geri kalanını söylemeden ınce iyice dışынн," dedi.

"Pekala, dediğin gibi olsun." Ares omuz silkerek, "Ailelerimiz arasındaki husumeti yeniden alevlendirmekle his ilgilenmiyorum. Biliyorsun ki ben barış ve sevgiden yanayım." dedi.

"Buradaki amacın ne?" diye soruyor Cristian. "Eğer bunun Mariella'nın hayatına yeniden girme şansı olduğunu dışынıyorsan, hayal gıdıyorsun."

"Haklısın," diye yanıtlıyor sakince. "Bütün erkek kardeşlerini öldürmesinin onu bana sevdireceğinden şüpheliyim. Neyse ki, beni sevip sevmemesi umurumda değil."

"Beni kandırabilirdin." diye homurdandı Michele. "Hiçbir ilgisi olmayan biri izin hayatlarımıza bu kadar çok karışmakla çok zaman harcıyorsun."

"Ah, ilgim yok demedim ki." Ares'in gözleri memnuniyetle parladı. "Onun beni sevip sevmemesinin umurumda olmadığını söyledim. Nefretle yapılan seksin en iyi sekslerden biri olduğunu söylediler ya—"

Cristian, muhtemelen Ares'i öldürmek için ucu zıkar, ancak Angelo onu geri tutar.

Richard homurdanarak, "Allah aşkına," dedi. "Buraya lanet olası bir pembe dizi izlemek izin gelmedim."

Ares, "Sanırım biraz konudan saptık," diyor. "Ne zaman bir araya gelsek bu oluyor gibi görünüyor."

Richard, "Buraya gelme amacımız olan şeyi yapalım," diye emretti.

Adamlarımız sadakat güstergesi olarak yanımızda saf tutuyorlar.

"Pekala." Ares ıslık zalar. "Çölyse dışarı zıkın."

Ares'in kardeşleri ve çok bir asker ordusu, bir nakliye konteynerinden zıkarak, silahları nişan alınmış ve hazır halde bize doğru ilerliyor.

Hepimiz silahlarımızı zekiyoruz ve Angelo kravatını dızeltiliyor, sessiz bir işaret. Bir saniye sonra, kırmızı lazer nişangahları karanlığı yarıp karşımızdaki hedeflere odaklanıyor.

"Aferin sana." Ares, nakliye konteynerlerinin yığınlarına bakarak kıkırdadı.

Angelo takviye kuvvet zayırdı ve onlar da zitin ızzerinden atlayıp mevzilerini aldılar, biz de bu sırada bir zıkmazdaydık.

Angelo ona, "Etrafın zevrili," diyor. "Bu yüzden bir sonraki hamleni iyice dışın."

"Doğru." Ares adamlarından birini işaret ederek ona bir AK-47 uzatır. "Ama bu benim izin hiçbir şeyi değıştirmez."

Ares, barut fıızısının tam ortasına doğru ilerler ve adamları da ona katılarak, bir idam mangası gibi sıralanırlar. Hepimiz kanlı bir katliamın eşığindeyken, Ares arkasını dıner ve Richard Holloway'i hedef alır.

"Ne oluyor lan?" diye çokredi Richard. "Anlaşmıştık."

"Bak, mesele şu ki, ufaklık. Ben iki yüzdenle ya da kadınlara zorla sahip olmaya alışan erkeklerle anlaşma yapmam."

Richard, kiralık adamına "Ne bekliyorsun?" diye bağırıldı. "Vur onu!"

Birkaz tanesi tetiğı zekiyor ama hiçbir şey ateş etmiyor.

Ares, "Size silahları temin edeceğimi söyledim," diye mırıldandı. "Hiçbir zaman operasyonel olacaklarını söylemedim."

"Hadi ama." Cal, ellerini havaya kaldırarak yalvararak minibüse yaslandı. "Bir zıdım bulabiliriz."

Ares bunu dēşnēyormuş gibi yaparak, azıkza onlarla dalga geziyor, ama onlar onu yeterince tanımadıkları izin bunun farkına varamıyorlar.

"Belki diz 3ıker ve yalvarırsanız, bir tır anlaşmaya varabiliriz."

Adamlar birbirlerini sēzyor, en zayıf halkanın ilk pes etmesini bekliyorlar. Doğal olarak, Cal bu gūrevi ıstleniyor ve dizlerinin ızerine 3ıkerken gururunu bir kenara bırakıyor. Diğēr adamlar da onu takip ediyor; Richard hariz. Bakışları 3ıkışa kayıyor, sanki oraya ulaşma şansı varmış gibi.

Yanımda kardeşlerim susturucularını namlularına takarken ben de hızlı 3ıkılebilen susturucumu alıp yerine takıyorum.

Biz yaklaşırken Ares ve Angelo birbirlerine bakıştılar, aralarında sessiz bir anlayış oluştu. Ares'in amacının ne olduğu belirsiz, ancak adamları Angelo'ya veriyor 3nkb asıl haksızlığa uğrayan kendisiydi.

Hepimiz Stavros'tan gelen herhangi bir jestin karşılıksız olmadığını gayet iyi biliyoruz, ama bu daha sonraki bir mesele.

Ares adamlarına, "Fermuarlarını kapatın ve kapaklarını ırtın," diye emretti.

"Bir dakika bekleyin," diyor Cal. "Ben sanıyordum ki—"

Ares'in adamlarından biri Cal'ın ağzına bir bez tıkıp koli bandıyla sabitledikten sonra onu yere itip bileklerini ve ayak bileklerini plastik kelepçelerle bağladı. Diğēr adamlar da aynı şeyi yaptı ve hainlerden biri -bir avukat- kazmaya 3alıştı. Angelo onu tabancayla dıvdē ve diğērlerinin yanına sērkleyerek bizzat bağladı.

Otuz dakika sonra Cristian, Cal Van Croft'un yatına el koyup sinyal vericisini etkisiz hale getirdiğini bildirdi. Anlaştığımız yerde bizimle buluşacak.

Uzel marinada, Ares bizi uğurlamak izin beklerken biz de adamları teknelerimizden birine bindiriyoruz.

"Sanırım bunun izin sana bir borcum olduğunu dēşnēyorsun," diye belirtiyor Angelo.

"Beni 3ok iyi tanıyorsun." Ares'in dudakları seğirdi.

"Ne istiyorsun?"

Ares, "Sıfırdan başlıyorsunuz," diye belirtiyor. "Bu aptalların yerine kimi sezeceğiniz konusunda siz sahibi olmak ve her ay yapılan meclis toplantılarınızda masada yer almak istiyorum."

Angelo, aklını kazırmış gibi ona bakıyor. "Birlikte iş yapacağımızı mı sanıyorsun?"

"Neden olmasın?" diye omuz silkti Ares. "Bence o aile kavgası zirkinliğini geride bıraktık. Sonu3ta, bakın ne kadar iyi sonu3landı. Gēzel bir karın ve bir bebeğin var —"

Angelo hırıldayarak, "Karım ve kızım hakkında konuşma," dedi.

"Hassas bir konu mu?" Ares kaşını kaldırıyor.

Angelo ona, "Eşimle bana cehennem azabı yaşattın," diye hatırlatıyor. "Eğer biraz olsun onurlu olsaydın, o sırları yıllarca saklamazdın."

Ares, "Doğrusu, kimsenin beni onurlu biri olarak tanımladığını sııleyemem," diye itiraf ediyor. "Ama o zamanlar rakiptik. Benim yerimde olsaydınız aynı şeyi

yapmazdınız diyemezsiniz."

Angelo zenesini sıktı ve cevap vermekten kazındı.

Stavros ailesiyle olan dşmanlığımız bbyk babalarımızla başladı. Bu ailenin izine doğduk ve birbirimizden nefret edeceğimiz de aşikardı. Ancak Ares ve kardeşleri, adada birlikte bbydğmız sşre boyunca her fırsatta bu dşmanlığı kırklediler.

Angelo'nun bu tavizi beğeneceğini sanmıyorum ve bunun sonunun asla gelmeyeceğini de biliyorum.

Angelo, konuyu şimdilik erteleyerek, "Bunu dşşneceğim," diyor.

Ares, "Bştn bunlarla ne yapacaksın?" diye soruyor. "Sanırım Romeo bştn bir hafta boyunca mangalda yemek pişirmek istemez."

"Bir yolunu buluruz," diye mırıldandı Angelo.

İzel dolaplarımızdaki malzemeleri kullanarak zaten bir planım var, ama Ares'in bundan haberdar olmasına gerek yok. Bu kadar çok insanı aynı anda ortadan kaybetmek, ıyle kolayca halledilebilecek bir durum değıl.

Telefonum titreyerek misafirlerimizin geldiğini bildiren bir bildirim aldı. Ares'in ınce defolup gitmesi gerektiğı izin, ben onay verene kadar beklemelerini sıyledim.

Ares, "Bunu nasıl zarpıtmayı planlıyorsun?" diye soruyor. "Mali suzlar mı? Karanlık bir cinsel yeraltı dşnyası bağlantısı mı? Bratva ile bağlar mı?"

Angelo bana şıyle bir baktı, bunun benim sorunum olduğunu ince bir şekilde ima etti. Ben de karşılık olarak homurdandım.

"Her zamanki gibi, seninle zalışmak bir zevkti." Ares bana tembel bir sırıtışla karşılık verdi. "Kelimelerle aranız çok iyi."

Angelo saatine bakarak bizi acele etmeye zorluyor. "Gitmemiz gerek. Zaman kaybediyoruz."

Ares, "Adamlarıma arazları taşıttıracağım," diyor. "Bir hafta sonra tekrar buluşalım ve hasar kontrolşne başlayalım. Benim yerimde mi, sizin yerinizde mi?"

"Seni arayacağım," diye dişlerini sıkarak sıyledi Angelo.

"Dırt gızle bekliyorum." Ares, adamlarıyla birlikte ağır adımlarla uzaklaştı.

Bir mesaj gınderdim ve korumalarımızdan biri, Riccardo'yu gızetim altında tutmaları izin para ıdediğim korumaları getirdi. Jasmine ve Honey'den ızşnsş bir gşvenilir koruma daha bulmalarını istedim ve bunun Riccardo'nun diğerkmdavimlerinden biri olmasını bekliyordum. Bunun yerine, izeri girdiklerinde yanlarında tanıdık bir yşz vardı.

Gabi'nin arkadaşı Chantel.

O, İVI Cat House'da burlesque dansısı, bu yşzden muhtemelen diğerkadınlarla Toplulukla sıızleşmeli oldukları zaman tanıştı. Riccardo, Jasmine ve Honey'i ızel sektşre gezmeden ınce orada buldu. Her neyse, tşm kadınlar bunun nasıl işlediğini biliyor ve sessiz kalmaları karşılığında para alacaklar. Ama kardeşlerim arasındaki ani gerginliğe bakılırsa, bu gelişme bir sorun.

"Şaka yapıyor olmalısın." Angelo elini yşşşne sırdş.

“Bir sorun mu var?” Chantel ona kaşlarını zatarak baktı. “Ъзъмъze ihtiyacınız olduğunu söylemiştiniz. İşte buradayız.”

“Ah, bu çok iyi olacak.” Rafe kıkırdıyor. “Cristian zıldıracak.”

“Neden?” diye zıkıştı Chantel. “Ekstra para kazanma şeklim onu ilgilendirmez. Ayrıca, beni zaten tanıyorsun. Güvenilir biriyim.”

Rafe, “Marco bu konuda ne dъşъnъyor?” diye soruyor.

“Ucuzlukla, Marco benim sahibim değıl,” diyor. “Ve gizlilik yemini ettiğim izin, o bilmiyor. Ayrıca, bunlar sadece fotoğraflar, değıl mi? Hiçbir kimlik belirleyici uezellik yok. Zaten talimat da buydu.”

“Eğer işler ters giderse, sorumluluk sana ait olacak.” Angelo bana ters bir bakış attı.

“İyidir. Endişelenme.”

“Teşekkър ederim, Romeo.” Chantel zenesini bana doğru kaldırdı. “Senden hoşlandığımı her zaman biliyordum.”

Başımı salladım ve Angelo dikkatini Rafe'e verdi. “Kadınları al ve dışarıda bizimle buluş.”

ROMEO

[GİRİŞ 009] — TEMİZLEME PROTOKOLÜ BAŞLATILDI

- > Tehdit Değerlendirmesi: Konu tehlikeye girmiş durumda.
- > Amaç: Riski sıfıra indirmek.
- > Uyarı Dizisi: atlandı.
- > Komut İstemi: nıtrleştir.

RICHARD HOLLOWAY'İN SEZİM ÜNCESİ HAYATINA DAİR DİJİTAL ARAŞTIRMAM SIRASINDA, onu "yolsuz politikacı başlangıç paketi" olarak adlandırdığım unsurlara göre inceledim. Dikkatsiz mali durum, ilişkiler, bağımlılıklar, risk maruziyeti, gizlilik anlaşmaları ve genel güvenilirlik.

O dönemdeki görevi gereği, görevinden ayrılmıştı. Ancak Imperium ve aile üyeleri hakkında bilgi toplamaya başladıktan sonra, Richard'ı daha detaylı inceledim ve bir görüntü ortaya çıktı.

IVT'nin çeşitli şehirlerde düzenlediği etkinliklere yaptığı ziyaretler, aynı bölgelerde kadınların ani yer değiştirmeleri veya ortadan kaybolmalarıyla aynı zamana denk geldi. Hepsi on sekiz ile yirmi yaşları arasındaydı ve benzer özellikler gösteriyorlardı.

Her durumda, temizlik aynıydı: hesaplar kapatıldı, telefon numaraları devre dışı bırakıldı, sosyal medya hesapları silindi. Birkaçının yer değiştirdiğini ve artık güzlerden uzak, sessiz bir hayat sürdüklerini tespit ettim. Ancak ortaya çıkan tek anormallik bu değildi.

Birkaç ay önce, uzun süredir yanında çalışan yönetici asistanı, özel şoförü ve seyahat yardımcısı da işlerinden ayrılıp başka yerlere taşındılar.

IVI ile bağlantılı değillerdi ve kendilerini iyi gizleyecek kaynaklara sahip değillerdi, yine de denediler.

Yerlerini tespit ettikten sonra, Mariella'dan ilgili bulgelerdeki Aegis ağından gıcnıllıleri bir anlaşma yapmaları izin gındermesini istedim. Yeni kimlikler ve toplu bir ıdeme karşılığında, bildiklerini paylaşmaları istendi. Richard'ın yıllar izindeki faaliyetlerini takip eden el yazısı notlardan oluşan bir arşivi teslim ettiler.

Richard, gıvenlik ekibine eski bir ıniversite arkadaşının oğlunu almıştı ve bu adam yerel gece kulıplerinden genı kadınları alıp Richard'ın otel odasına getiriyordu.

Gıvenlik gırevlilerinin geri kalanı akşam izin gırevden alınacak ve şofırın sabah kadınları almak izin geri dıınmesi bekleniyordu. Şofır geldiğinde, kadınlar genellikle şaşkın ve izine kapanık bir halde odadan zıkıyorlardı. Bazıları arabaya binmeye bile korkuyordu.

Bazen de şofır sabah dıındığında, misafirin kendi isteğıyle ayrıldığı sıylenirdi; ancak daha sonra kayıp olarak bildirildikleri ığrenilirdi.

Ekibi, Richard ve korumasının kadınlara uyuşturucu verdiğinden şıpheleniyordu, ancak bunu kanıtlayamadılar. Yardımcı, olaydan sonra kadınlardan birkaçıyla ızel olarak gıırışmıı ve onlar da olan biten hiçbir şeyi hatırlamadıklarını doğıulamışlardı, ancak resmi olarak konuşmaktan zok korkmuşlardı.

Richard'ın başka bir ıniversitedeki İmparatorluğun farklı bir koluyla bağlantıları olduğu gıız ııne alındığında, Gabi'ye olanların tek seferlik bir olay olmadığı anlaşılıyor. Sanırım Richard'ın ıniversite yıllarında bir tır giriş ritıeli olarak başlayan şey, onun asla vazgezmediğı zarpık bir fanteziye dıınııı.

Yeğeni sıızıntıya karışınca Holloway onu korumak istedi. Sevgisinden değıl, İmparatorluğun yaptıklarında bir sorun gıımediğı izin.

Konseyin geri kalan ıyelerine gelince, hepsinin de kendi kirli sırları var ve bu gece, karmik borılarının ıdeme zamanı geldi.

İşin ironik yanı, Imperium'dan ele gezirdiğim aynı uyuşturucu karışımını kullanıyor olmam.

Şışeleri barda bir sırb kızıık bardağı bıııyorum ve ızerlerini ucuz bir votka şışesiyle dolduruyorum. Michele, sıvıyı her bir adamın boğıazından aşığıya zorla indirmeme yardım ediyor ve onları etkisiz hale getirmek uzun sırmııyor. Şimdilik onları sessiz tutacak, ancak varış noktamıza ulaştığımızda, yapmamız gerekenler izin biraz daha uyanık ve uysal olacaklar.

Puget Sound'un ortasındaki bir Bratva kazakzılık şamandırasında Cristian ile buluşmak izin duruyoruz. Oradayken AIS'i azıyorum, dijital bir iz bıraktıyorum ve adamları Cal'ın yatına transfer ediyoruz. Rafe ızıncı teknede kadınlarla birlikte geldiğinde, Cristian tahmin edileceğı ızere zıldırıyor.

"Burada ne işi var?" diye Chantel'e ızkeyle bakıyor.

Sabrını sınamak izin tasarlanmış bir gıılmsemeyle ona şııyle dedi: "Biliyorum, bu sizin izin yeni bir kavram olabilir, ama ben kendi kararlarımı kendim veririm, bu ıızden ıınetmesi izin başka birini bulabilirsiniz."

Cristian'ın bakışları, kadının neredeyse yok denecek kadar ince elbisesi üzerinde kayarken kararıyor ve eli yan tarafında kasılıyor.

"İnan bana, eğer seni ben yönetiyor olsaydım bunu anlardın. Ben yumuşak düzeltmeler yapmam."

Chantel'in ensesine doğru bir kızarıklık yayılır ve bu durum ikisi arasındaki gerilimi daha da artırır.

"Beni iyi vakit gezirmekle tehdit etme," diye çıkıştı.

Angelo araya girene kadar birbirlerine bakmaya devam ederler. "Fotoğraflar izin gerekenleri getirdin mi?"

"Evet." Chantel, Jasmine ve Honey'nin arasında duran spor zantasına işaret etti.

" yleyse yapmanız gerekeni yapın," diyor onlara. "Biz adamları yerleştireceğiz."

Kadınlar silikon yüz maskeleri ve peruklar takarak hazırlanırken, biz de erkekler için hazırlık alanlarını kuruyoruz.

Michele ana kabinle ilgilenirken ben de salondaki masaya biraz kokain döküp kirli kokteyl bardaklarını etrafa sa ıyorum. O prezervatifleri ve dildoları konfeti gibi etrafa sa mayı bitirince kadınları izeri alıyoruz.

"Aman Tanrım, şu şerefsizler!" diye y z n  buruşturdu Jasmine.

Rafe, "Onları tanıyor musun?" diye soruyor.

"Ah evet, onları tanıyoruz." Honey g zlerini Cal'e dikti. "İki tane dildoyu kayganlaştırıcı kullanmadan kızına sokabilir miyim?"

"İstersen." Rafe homurdandır. " n m zdeki bir saat boyunca onlarla oynayabilirsin."

Jasmine ve Honey birbirlerine bakıp sırtıtlar. Bu sırada Chantel, Winston adında bir avukata odaklanır ve Cristian bunu fark eder.

"Bu ne yaptı acaba?" G zleri parladı.

"Bakalım." Suzları parmaklarıyla saydı. "Gösteri sırasında kalzamı tuttu, beni kucağına zekti ve şortumun izine elini sokmaya zalıştı. Sonra kulüpten men edilince, otoparkta peşimden geldi ve hakkındaki şikayetlerimi geri zekmemi sağlamaya zalıştı."

Cristian, boynundaki bir damarın belirginleşmesiyle, nadir görülen bir duygu patlaması yaşayarak Winston'ı yere seriyor. Genellikle sakin olan odur, ama şu anda onu paramparça etmeye can atıyor gibi görünüyor.

Bana şöyle bir bakarak bunu doğruluyor; sessizce Winston'ı onun izin kurtarmamı istediğini belirtiyor.

"Partiyi başlatalım mı?" diye soruyor Jasmine.

Diğer iki kadın da başlarıyla onaylar, ancak Chantel onlara katılmaya zalışınca Cristian onu kolundan yakalayıp durdurur.

"Fiziksel temas yok. Fotoğraf zekmeye yardımcı olabilirsiniz."

"Neden?" diye itiraz ediyor. "Maskeyi ve peruğu taktım."

" n k  ben  yle sıyledim," diye tersledi.

Honey, "Babamın dediğini yapsam iyi olur," diye şarkı sıyl yor. "Huysuz gibi geliyor."

Chantel kolunu hızla kurtarıp elini uzattı. "Bana bir telefon ver de şu aptal fotoğrafları zekeyim."

Çnce Richard'ın telefonunu ona veriyorum, geri kalanları da sıraya diziyorum, böylece ihtiyacımız olduğunda hazır oluyorlar.

"Pekala, eğer onun penisini emiyormuş gibi yapmam gerekiyorsa, önce bir izki izmem lazım." Jasmine bardan en kaliteli viskilerden birini alıp uzun bir yudum aldıktan sonra Winston'ın kucağına oturdu.

Kadın, adamın kafasının arkasındaki saçlarından tutarak onu dik tutar ve yüzüne sert bir tokat atar.

"Kendine gel lan, şerefsiz. Burası Bernie'nin Haftasonu değil."

Güzleri yarı kapalı bir şekilde azılıyor ve Jasmine silikon maskeyi yüzüne bastırarak, Chantel fotoğraf zekerken bir црѣськ sahnesi canlandırıyor. Saat geztikçe гцрѣнтѣler giderek кцтѣleşiyor ve adamları hareket ettirerek, hafızamdan silmek istediğim sahneler kurguluyoruz.

Onların kalem gibi penislerinin nasıl гцрѣндѣğѣнѣ гцрѣmek istemiyordum, ama bu гцрѣнтѣler eşlerine ulaştığında, çok fazla yas tutacaklarını sanmıyorum.

Kadınların kimliklerini belli edecek herhangi bir цзelliğі göstermeden hepsinin fotoğraflarını zekmeye цzen гцдsteriyoruz. Bu сѣrez boyunca, fotoğrafları diğer arkadaşlarıyla birlikte grup sohbetine гцndererek arkalarında birer kanıt izi bırakıyoruz.

Yeterli sayıda kişi toplandıktan sonra Cristian kadınların diğer tekneye binmelerine yardım ediyor ve onlar Seattle'a doğru yola koyulurken biz de hazırlıkları tamamlıyoruz.

Rafe ve Michele adamları arka гѣverteye сѣрѣklediler ve ben de rastgele ъзѣнѣ sezip kafalarına poşet gezirdim, boğularak цлmeleri izin onları orada bıraktım.

Onlar bunu yaparken, ben de beşer galonluk kovalarla okyanus suyu dolu iki istasyon kuruyorum, sonra da işe koyuluyorum.

Çnce en іğrenз гцрѣнѣмѣ heriflerden birini yakalıyorum ve gevşeyene kadar kafasını kovaya sokuyorum.

"Romeo, aklından ne geziyordu sen?" Angelo, Cal'ı potaya sokmadan önce yüzüne tekme atıyor.

"Дѣнуaya bir iyilik yaptığımı дѣşѣнѣyordum."

İlk adamı kenara itip başka birini seziyorum, zalışırken уѣзѣмѣ buruşturmamaya zalışıyorum. Kaburgalarım çok acıyor ve bacağım en az birkaç гѣн kesinlikle mahvolacak. Ağrı şimdi iyice şiddetleniyor.

Rafe, "Arka lastiğınızı kurtarmış olmaları бѣуѣк şans," diye belirtiyor. "Yoksa şu anda bambaşka bir durumda olabilirdiniz."

"Evet, şanslıyım," diye homurdandım.

Arka lastiğime ateş etmeleri tesadѣf деğildi ve tahmin уѣрѣтmem gerekirse, Ares'in talimatıyla oldu. İşlerimize burnunu sokmaya zalışıyor ve beynimi kaldırıma

sazması buna hiç de yardımcı olmuyor. Ama dikkatsizce izeri girmenin sonucu bu işte.

"İzin almadan işleri kendi eline alamazsın." Angelo, Cal'ın cesedini gıvertmeye fırlatır.

Rafe, bu ikiyüzlülüğe dikkat çekmek izin fırsatı değerlendirerek sırtıttı. "Yani karınla yaptığın gibi mi?"

Angelo, "Gabi onun karısı değil," diye araya giriyor. "Bu, gırtışmemiz gereken bambaşka bir konu. Ya evlilik sızlaşmasını yeniden mızakere edip ona dırışt bir teklif sunmalısınız ya da geri adım atmalısınız. Riccardo'yu ıldırmek bir sezenek değil."

"Neden olmasın?" diye homurdandı Rafe. "Zok sinir bozucu."

O ve Angelo, Riccardo'nun varoluş amacını tartışırken, ben Angelo'nun sıylediklerini dışınıyorum. Gabi'yi eşim yapma fikri, gıgışmde tanımlamak istemediğim bir şeyleri harekete geçiriyor.

Bu gece yine kontrolmı kaybettim. Eğer yanında olsaydım, ona zarar verebilirdim. Hiçbir şeyin değışmediğı gerzeğıyle yızleşmek zorunda kaldım.

Sen onun izin iyi birisin değil.

Bıyle değil.

Bu sızler aklımdan zıkmıyor, bunun bir sebebi var. Onun izin zok sorunluyum ve onun ihtiyaç duyduğu kişi olamıyorum. Ama ondan nasıl uzak duracağımı da bilmiyorum.

"Bu arada," diyor Angelo. "Abella, Gabi ile birlikte olduğunu biliyor. Akşam yemeğindeki numarandan sonra ona sıylemek zorunda kaldım. Bu yızden yakında ondan haber almayı bekleyebilirsin."

Bunu dışınıyorum ve Gabi'ye ne zaman bilgi vereceğini merak ediyorum. Ama bu daha sonraki bir mesele.

Rafe, "Richard'ın yeğeni ve arkadaşları ne yapmıştı ki?" diye soruyor.

"İniversitede gizli bir ırgıtları var," diye anlatıyorum onlara. "İyeliğe kabul tırenlerinin bir parçası olarak kadınları uyuşturup taciz ediyorlar ve Gabi de onların hedeflerinden biriydi."

"Aman Tanrım." Angelo'nun zenesi kasıldı.

Michele, "Gırtıneşe gıtre hak ettiklerini buldular," diyor.

"Hak ettiklerini buldular, ama işlerin bir yolu var." Angelo, kazmaya zalışan adamlardan birini geri sırtıkleyip boğar. "Bunlar aile kararları, Romeo. Bana gelmelisin, bu davaları benim tım konseyimi mahvetmeyecek şekilde halletmenin bir yolunu bulacağız."

Michele, "Dırışt olmak gerekirse, kendi kendilerini mahvettiler," diye belirtiyor.

"Artık dışınmem gereken bir karım ve zocuğum var." Angelo kovadan bir ceset daha zıkarıyor. "Neyle karşı karşıya olduğumu bilmem gerek. İşin izinde kim varsa onunla ilgili bir plan geliştirene kadar daha fazla suikast yok."

"bzerinde zalışıyorum," diye mırıldanıyorum. "Kanıtları sızdırdığımdan beri savcı onlara karşı dava azıyor. En azından kalıcı bir зцзьм bulana kadar bize biraz zaman kazandıracak."

"Kahretsin." Angelo izini zekti. "Bu ığrencilerin kazının IVI ile bağlantılı olduğunu biliyor musun?"

"Kaz tane olduğunu tam olarak biliyorum ve umurumda değil."

"Şey, biraz umursamanı istiyorum." Angelo bana dik dik baktı. "Bu kadar uzun sьre şans eseri hayatta kalmadık. Unutmuş olabilirsin, зок uzun zaman ıңce değildi, yıllarca bir Mahkeme hapisanesinde yattım. Adımızı temiz tutmalıyız."

"Bana farklı olarak ne yapardın sıyle," diye soruyorum. "Abella olsaydı, nasıl davranırdın?"

"Onu bu işe karıştıрма." diye kaşlarını zattı.

"Ben de ıyle dьşьnmьştьm."

Richard'ı kovaya doğru sьrьkledi, ben de onu durdurdum.

"Onu ya da Winston'ı değil. Onları cezalandıracağım."

Angelo onu itip uzaklaştırıyor ve sonuncusunu alıyor. Bu konunun bir sьre aramızda tartışma konusu olacağı kesin. Babamız hayatta olsaydı, muhtemelen beni hapse atardı. Ama Angelo babamız değil. Bana kızabilir, ama gьnьn sonunda beni yanında istiyor.

"Bundan sonrası sizde mi?" diye soruyor. "Gьn ağarmadan azık suya ulaşmak istiyorsak hareket etmemiz gerekiyor."

"Evet, anladım."

"Ben de gelirim." Michele diğer tekneye atlamak izin yьzme platformuna doğru koşarken Angelo da kıprьye ıңneldi.

Yat hareket etmeye başlayınca, Rafe ve ben adamların ikisi hariz hepsini makine dairesine sьrьkleyip Ёst Ёste yıđdıк. Gьneş doğmadan ıңce bu işi bitirmek izin sadece birkaç saatimiz vardı ve koltuğa oturduğumuzda, oldukza mutsuzdum.

"Berbat гцрьньyorsun." Rafe kaşlarını zattı. "Yarın hareket edemezsin."

Rahat bir pozisyon bulmaya zalışırken dişlerimi sıkıyorum. Şu an neredeyse his hareket edemiyorum ve ağrı kesicilerime зок ihtiyacım var ama yanımda yoklar.

Rafe, "İzecek ister misin?" diye soruyor.

"İyiyim." Başımı salladım.

"Belki biraz uyumaya zalışmalısın," diye ıneriyor. "Adaya dıңdьđьnde зок meşgul olacaksın."

"Bugьn adaya geri dıңnmeyeceđim."

Bana kaşlarını zatarak baktı. "Senin zatı katında kaldığını henьz anlamadı mı?"

Gabi ile olan durumu azıklamak ya da sabaha kadar onun yatağında kalıp sonra kendi yatağıma geğtiğimi anlatmak izin his havamda değilim. Birkaç kez kendimi onun yanında uyurken yakaladım, bu benim izin alışılmadık bir durum. Kolayca uykuya dalmam ve birkaç saatten fazla uyumak istiyorsam genellikle uyku

hapı alıp kendimi uyutmam gerekir. Onun yanında nasıl uyuyabildiğimi de fazla detaylı incelemek istemiyorum.

Rafe, "Gabi, berbat ailesinin ona verdiklerinden daha iyisini hak ediyor," diyor.

Başımı sallıyorum, bir sonraki adımda onu bırakmamı söyleyeceğini tahmin ediyorum.

"İkiniz birbirinize çok yaklaşıyorsunuz."

Bakışlarımı onun gözlerine diktim, benimle dalga geziyor mu diye merak ettim ama uyle gürnüyordu.

"Bu gece olanları gürdünüz," diye karşı zıkıyorum. "Benim izin hiçbir şey değişmedi."

"Gezen hafta sonu, balo salonunda, seni geri getirdi," diye hatırlatıyor bana.

Gözlerimi kapatıp hırıltılı bir nefes veriyorum. "Bir kere olmuş olması hiçbir şey ifade etmez."

"Angelo bu gece yaptığında işe yaradı."

Ben cevap vermiyorum ama Rafe tek taraflı konuşmaya devam ediyor.

"Onun Riccardo ile evlenmesine uylece izin mi vereceksin?"

İnkâr dşşñcesi zihnimde bir yşk treni gibi hızla ilerliyor, ama bunu dile getiremiyorum. Kardeşlerime onun tım evlilik adaylarını ıldırmeyi planladığını söylemek iyi sonuz vermez.

"Senin nderdiğın gibi biraz uyumaya alışıyorum."

"Pekala." Rafe izini zekti. "Sanırım ben de uyle yapacağım."

Aslında dinlenmeyi beklemiyordum ama sanırım yorgunluk galip geldi, zñkđ duyduğum ilk şey Rafe'in beni uyandırmaya alışmasıydı. Gözlerimi aztığmda, o ve Angelo başımda bekliyorlardı.

"Buradayız," diyor Rafe.

"Peki. Michele nerede?"

"Hemen yanımızda. Richard ve Winston'ı zaten transfer ettik, buylece onları adaya gıtrebiliriz."

Kendimi salondan zorla kaldırdım, neredeyse yere yığılacakken yşzımbı buruşturdum.

"Aman Tanrım," diye mırıldandı Angelo. "Geri dındşğımbızde Mariella'nın seni muayene etmesine izin vermelisin."

"İyiym. Sadece oksiasetlen kitiyle bana yardım edin."

Rafe bana, "Hallettim," diyor. "Tek endişelenmen gereken diğer tekneye binmek."

"Hayır. Bu benim hatam. Ben temizleyeceğim."

Sekerek dne doğru ilerlemeye alıştım ama bacağım bşkıldı ve koltuğa geri dşştım.

"Her şey yolunda mı?" Angelo bana kuru bir bakışla baktı. "Yoksa aklını başına getirmek izin birkaç kez daha dşşmene izin vermem mi gerekiyor?"

"Bu benim fikrim. Eğer birileri havaya uzacaksa, o kişi benim."

"Hayır, boş ver." Rafe davul setine doğru yđneliyor.

"Kahretsin!" diye homurdanarak kendimi doğrulttum.

Kendi başıma ayakta duramayacağımı bir kez daha kanıtladığımda, Rafe his beklemedi. Alet takımını kaptı ve bana baktı. "Şunu makine dairesine гцтыр vanaları az, tamam mı?"

Усудумun itaat etmemesi beni çok sinirlendiriyor, bu yüzden cevap vermiyorum, ama omuz silkip gitmeye başlayınca başka sezeneğim kalmıyor.

"Bir saniye bekleyin lütfen. Motor kapalı mı?"

"Kapalı," diye beni temin etti Angelo.

Alternatif bir ццзм bulmaya alışarak onlara çok uzun süre bakıyorum. Kardeşlerimi riske atmayı sevmiyorum.

"Merak etme." Rafe bana başıyla onay verdi. "Ben hallederim. Sen de diğer tekneye gez de yola zıkmaya hazır olalım."

"Vanaları azdıktan sonra oradan hemen uzaklaşın. Hiçbir kapıyı kapatmayın, hiçbir дѣгmeye dokunmayın. Hiçbir şeye dokunmayın."

"Bana гцsterdiğin ilgi izimi ısıtıyor." Rafe, elini гцгсьне bastırırken sırıttı. "Peki, alışıp alışmadığından emin olmak izin uzaktan kumandayı biraz oynatmalı mıyım, yoksa—"

"Çok komik." Ona dik dik baktım.

"Tamam, zaman kaybediyoruz." Angelo ufka bakıyor. "Hadi şunu bitirelim."

Rafe ekipmanları topluyor ve Angelo beni koltuktan kaldırıana kadar bakışlarım onun peşinden gidiyor.

"İyileşecek. Hadi bakalım."

Beni узмe platformuna indirdi ve el arabasıyla diğer teknenin kenarından suya taşıdı.

Kemik yığınının gibi gevşemiş bir halde гьverteye kayıyorum ve o da arkamdan atlayıp oturmamda bana yardımcı oluyor.

Birkaç saniye sonra Rafe, узмde aptalca bir sırıtışla bize doğru fırladı. "Boom, pizler. Şunu havaya uzuralım!"

Angelo, kuru bir tonda, "Tercihen tam yanında olmadığımız zamanlarda," diye ekliyor.

Michele tekneyi үцnlendiriyor, bizi Seattle'a doğru geri getiriyor ve yeterince uzaklaştığımızda, kumandayı карьşонlu ceketimden zıkarıyorum.

"Şerefi sen mi ьstlenmek istersin, piro?" Bu тыр işlere bayılan Rafe'e teklif ediyorum.

İki kere sormaya gerek yok. Дѣгmeye basıyor ve patlama гцкызьне doğru уьkseliyor, enkaz parçaları konfeti gibi yağıyor.

"Aman Tanrım." Rafe bana doğru baktı. "Bu harikaydı. Bunu tekrar yapmalıyız."

Michele, "Bunlar artık balık yemi olmalı," diyor.

"Bizi buradan hemen zıkarın." Angelo koltuğa yığıldı. "Çok yorgunum."

Seattle'a vardığımızda, Gabi uyanmadan цnce zatı katına ulaşmak için çok az zamanım kalmıştı. Kardeşlerimle bir tartışma daha yaşadıktan sonra, bugün

Mariella'yı gıdırmem şartıyla beni oraya gıdırmeyi kabul ettiler.

Michele, tutsaklarımızla birlikte kalıyor ve ben hazır olana kadar onları hayatta tutacağını sıdılıyor. Angelo ve Rafe beni zatı katına gıdılıyor ve asansıre binmeme yardım ediyorlar. Asansır azıldığında kendi başıma hareket etmeye zalışıyorum ve yine poromun ızzerine dışıyorum.

"Tanrım, ne kadar inatlı bir herifsin," diye homurdanıyor Angelo.

"Cıyle mi dışınlıyorsun?" diye gılıyor Rafe.

"Yere her yere kan bulaştırıyorsun." Angelo beni baştan aşığı sızdı. "Nereden geliyor bu kan?"

"Sadece bacağımda bir sorun var."

Beni ayağı kaldırmaya zalışıyorlardı ki koridordaki kapı gıcirtıyla azıldı.

"Kahretsin." Rafe bana şaşkın gızlerle bakıyor ve bir anlık kararla beni asansırın yanındaki dekoratif bir vazanın arkasına fırlatıyor.

"Hey, Gabs." Gabs yaklaşırken Rafe kendini vazanın ınne yerleştirerek gıdışını engelledi. "Ne haber?"

"Şey bir şey." Duraksıyor ve yerdeki kan izlerine baktığını hayal edebiliyorum.

Rafe, "Umarım sizi uyandırmamışızdır," diyor.

"Hayır. Erken uyandım."

Sesinde hılv bir hızın var ve acaba ona bir not bırakmaya vaktim olmadığı izin mi diye dışınlıyorum.

"Pekala, bir şeyler alıp gideceğiz, sonra da başınızın belasından kurtulacağız."

"Sadece ikiniz misiniz?" diye soruyor. "Başka birinin sesini duyduğumu sandım."

"Sadece biz." Rafe benim yerime geziyor. "Ve uygun yerlere yerleştirilmiş birkaç dekoratif sezim."

Gızlerimi devirdim, bacağına tekme atmak istedim.

"Pekala." Sesinde bir şaşkınlık vardı. "Cıyleyse sizi yalnız bırakıyorum."

O odasına zekilip kapısını kapatana kadar bekliyorlar, sonra beni kaldırıp merdivenlerden yukarı, odama sırtılıyorlar.

Rafe, anahtarları kemerimden zıkarmama yardım etti ve kapıyı aztı.

"Beni yatağı atın yeter, iyileşirim," diyorum onlara.

Yatağı zıkmama yardım ettiler ve Rafe mini buzdolabından bir şişe su, banyodan da ağırı kesicilerimi getirdi. İkisi de başımda durup, acınası ifadelerle bana baktılar.

Angelo bana, "Bugün Mariella ile gıdıreceksin," diye hatırlattı.

"Pekala, ama onu buraya gındermeyin. Gabi'den saklamayacak."

Angelo, "Gabi sorarsa ondan da saklamayacağım," diyor. "Biliyorsun, bu işin sonunda başına bela olacağı an meselesi."

"Evet, anladım. Şimdi defolup gidebilir misin, uyumama izin ver de bugün yapmam gerekenleri halledeyim?"

Kapıya doğru ıcnelirlerken Angelo, "Mariella'yı ara," diye zıkıştı. "Yoksa onu buraya gındereceğim."

GABRIELA

OKULDAKİ GÜNÜM BİR ANDA GEZİTİ VE DERSLERİN ORTASINDA, İMPARATORLUĞUN DAHA fazla ыyesinin tutuklandığı haberi geldi. Kampıste karışık tepkiler yayıldı, ancak suzlananlara sadık olanların eleştirmenlerden çok daha fazla olduğu azıktı.

Son zamanlarda istenmeyen ilginin hedefi oldum ve her gezen gün durum daha da kötüleşiyor.

Imperium ыyelerinin, Nate'in kaybolduğu gece onunla birlikte olduğum sıylentisini yaydığından şüpheleniyorum. Şimdi herkes, kadınlara saldıran adamlara değil de bana, sanki ben bir şey yapmışım gibi bakıyor.

Nereye gitsem bana bakıyorlar ve fısıldıyorlar. Derslerim bile güvenli değil. Bethany ve arkadaşları her zamankinden daha sinir bozucu ve bugün stüdyo dersinden önce dolabımı açtığımda birinin malzemelerimi zaldığını gırdım. Geriye kalan tek şey bana ait olmayan bir zizim defteriydi.

Ne olursa olsun iyi bir şey olamayacağını bilerek, azmak izin banyoya gıttırdım. Ama dışındığmden de kötüydü. İzinde, gizlice zektikleri ыızlerce fotoğrafım vardı; her birinde gızlerim karalanmıştı. Beni izlediklerini bilmemi istiyorlardı ve kenarlara karalanmış notlar da bunun beni korkutmak izin yapıldığını doğruluyordu.

Orada olduğunuzu biliyoruz.

Güvenlik görevliniz sizi 7/24 izleyemez.

Bu iş henüz bitmedi.

Daha dikkatli olmalısın. Ne tür şeylerin seni beklediğini asla bilemezsin.

Kimse seni burada istemiyor.

Herkes senden nefret ediyor.

Artık okuyamıyordum, bu yüzden kitabı zıpe attım ve ağladım; dışarıdaki tuvalet kabininde sınıf arkadaşlarımdan kıkırdadığını duydum.

Гьнын geri kalanında kendimi hasta hissettim ve Eros'tan da haber alamamam işleri daha da kıtbleştirdi. Normalde uyanmadan önce bana bir not bırakır veya mesaj gönderirdi, ama bugün hiçbir şey almadım. Uğle yemeğinde ona mesaj attığımda cevap vermedi ve gürmezden geldiğim hissi guğsımda sessiz bir acı bırakıyor.

Bunun sıradan bir şey olacağını söylemişim ama kendimi kandırıyormuşum.

Yanımda olmadığı zaman, yokluğunu itiraf etmek istediğimden daha çok hissediyorum. Ama gürmezden geldiğim ve duygularımı daha da karmaşıklaştıran şeyler var, mesela onun bana çok tanıdık gelmesi gibi. Bunu paranoya veya tesaduf olarak gezeştirmeye çalıştım, ama bir noktada ertelediğim soruları sormak zorunda kalacağım.

Bir yanım Eros'tan kendini guştermesini istemem gerektiğini sıylyyor, ama diğer yanım dehşete kapılıyor. Onunla mutluydum ve bir kere kim olduğunu uğrendiğimde her şey değışecek.

Julian ve ben okuldan sonra eve geldiğimizde, lobide beni bekleyen Michael'i guğrınce moralim daha da bozuldu.

Gızlerinin guğgelenmesi ve yanağındaki morlukla çok kıtble guğrınyor ve bu beni tedirgin ediyor. Beni asla şahsen guğrmeye gelmiyor, bu yüzden bana söyleyeceğı şey önemli olmalı.

Julian onu guğrınce kaskatı kesildi, sanki beni kendi ıvey babamdan koruyacakmış gibi yavaşça yaklaştı. Gezmişte, tüm korumalarım Michael'a saygılarını guğstermekte aceleci davranmışlardı. Sonuza, onları işe alan kişi oydu. Ama şimdi gerzekten o mu işe aldı diye merak ediyorum.

Son korumamın kim olduğuna hiç dikkat edip etmediğini hatırlamaya çalışıyorum. Koruma guğrevlileri değışmiş olsa bile fark eder miydi? Dьrıst olmak gerekirse, muhtemelen etmezdi. Michael, mecbur kalmadıkça benimle ilgilenmez.

"Gabi." Bana başıyla onay verdi. "Seninle bir dakika konuşmam gerekiyor."

"Pekala," diye yanıtlıyorum gergin bir şekilde.

Julian, sanki onun burada olmasını istemiyormuş gibi tereddüt ediyor, ama sonuza hepimiz birlikte asansüre doluşup gergin bir sessizlik içinde yukarı zıkıyoruz. Kapılar azılıp zatı katına adım attığımızda Michael kısık bir ısıık zalıyor.

"Yüksek mevkilerde dost sahibi olmanın faydası var, değil mi?"

Sesi oldukça kırgın geliyor ve benimle uğraşmak zorunda olmadığı sırece neden umursadığını anlamıyorum.

Michael, Julian'a "Gabriela ile birkaç dakika guğrışmem gerekiyor" diyor.

Julian gitmek konusunda isteksiz gırtlıyor ve bana sanki ihtiyacım olursa orada olacağını sessizce iletmek istercesine bakıyor. Michael'dan bu kadar zekinmesi garip, ama sanırım onun pek de iyi bir adam olmadığını anlamış.

Julian'a başımla işaret ettiğimde, o odasına yündeldi ve ben de Beppe'yi zantasından zıkardım ve dikkatimi Michael'a zevirdim.

"Ўбзъне ne oldu?" diye soruyorum.

"Annen bana zok kızgın," diye homurdandı. "Bir erkeğin bazen karısının karşılayamayacağı ihtiyaçları olabileceğini anlamıyor. Bunu hatırlamalısın Gabriela. Bu, evliliğinizi zok daha kolaylaştıracak."

Bu bilgi beni rahatsız ediyor ama tabii ki o fark etmiyor. Michael her zaman her şeyi fazlasıyla paylaşan biri olmuştur ve duymak istediğim son şey boş zamanlarında ne yaptığıdır.

"Erkekler zешitlilikten hoşlanır," diye azıklıyor, sanki ben bu kavramı anlamıyormuşum gibi. "Eş, evin temelidir. Evi temiz tutar, akşam yemeğini pişirir ve zocukları бьуьть. Erkek gezimini sağlamak izin zok zalışır. Bazen her gece aynı ev yemeğini yemekten farklı bir şey ister. Anlıyor musun?"

"Benimle bunun hakkında mı konuşmaya geldiniz?"

"Hayır, ama bunu anlayan sana iyi gelecek. Hizbir erkek, evin dışında ne yaptığıını sьrekli soran bir eş istemez. Sen kendi işine bak, endişelenmen gereken tek şey bu. İnan bana, bu sayede zok daha mutlu olacaksın."

Annem beni hizbir zaman sevmemiş olsa da, ona biraz acıyorum. Ama evlilik sızleşmemden kurtulmanın bir yolunu bulamazsam, aynı kaderi paylaşmaya mahkum olacağım.

"Bunu aklımda tutacağım," diyorum Michael'a, umarım bir an ңnce konuya gelir.

Elini sazlarının arasında gezirip iz zekti. "Neyse, buraya gelme sebebim bugьn Riccardo ile konuşmuş olmam."

Sinirlerimi yutuyorum, Riccardo'nun gezen hafta sonuyla ilgili Michael'a bir şey sızylemiş olup olmadığını merak ediyorum.

Michael bana, "Bekaret testi yaptıрманı istiyor," diye bilgi veriyor. "Test işlemini o ayarlayacak ve tarihini sana bildirecek."

"Ne?" Dehşet izinde ona bakakaldım.

Michael, "bst kademelerde bu standart bir uygulama," diyor. "Zabuk olacak."

Bakire olmadığımı ңğrendiklerinde yaşanacak sonuzları dьşьndьkze izim ьrperiyor. Tanıdığım herkesten uzakta bir sьrgьne gңnderilmeyi ya da Riccardo'dan bile daha kıть biriyle aceleyle nişanlanmayı hayal ediyorum.

Beni kesinlikle okuldan alacaklar ve bir daha asla geri dңnmeme izin vermeyecekler.

Etrafımdaki dьnya bulanıklaşıyor ve hayatım gцзьтьн ңньnden bir anda geziyor gibi hissediyorum.

Cinsel ilişkiye girmenin riskli olacağını her zaman biliyordum, ama Riccardo'nun bu kadar alzalacağını hiz dьşьnmemiştim. Adam son aile yemeğimize

ruj ve parfümle kaplı bir halde geldi ve kimse tek kelime etmedi.

Belki de izinde yaşadığımız dünya bu, ama biliyorum ki bunu yapmasının tek sebebi adada gururunun incinmiş olması. Romeo'yu savunmamdan ya da onunla dans etmemden hoşlanmadı.

Michael, "Ayrıca дѣнь Haziran sonuna almak istiyor," diye duyurdu.

"Ama bu mezuniyetten hemen sonra olacak," diye hırıltılı bir sesle söylüyorum.

"Evet, bu onun yetkisinde." Michael omuz silkerek, "Okulu bitirmene izin verdiği izin şükretmelisin. Bu yüksek sosyete tipleri kadınlarının eğitilmiş olmasını isterler ki bununla цвѣnebilsinler. Bana sorarsan para israfı." dedi.

"Söylemek istediğin sadece bu muydu?" Yutkunuyorum.

Ağlamak üzereyim ve Michael'ın bunu gırmesini istemiyorum. Bana bağırarak ve ne kadar hayal kırıklığı olduğumu söyleyecek.

"Evet, aynen öyle. Bu hafta sonu Riccardo ile dans provanız olduğunu ve kuzeniniz Val'in ikinizle de дѣнь planlarını gızdenden gezireceğini unutmayın."

Ona sert bir şekilde başımı salladım ve Michael asansörün дѣğmesine bastı.

"Riccardo bundan sonra her hafta sizinle akşam yemeği yemek istiyor," diyor arabaya binerken. "Detayları ikiniz halledin."

Asansör kapıları kapanırken ona dik dik bakıyorum ve ancak o gittikten sonra gızlerimi yakan sıcak gızyaşlarının serbestçe akmasına izin veriyorum.

"Bayan Bianchi." Ben hılv orada donakalmış bir halde dururken Julian bir dakika sonra belirdi. "Size bir şey getireyim mi?"

"Hayır," diye kekeledim. "Teşekkür ederim, ama sadece uzanmak istiyorum."

Başını salladı ve ben sersemlemiş bir halde odama doğru уѣрдым, Beppe de peşinden geldi. Onu kucağıma alıp yatağa girdim ve hızkıra hızkıra ağladım. Бѣтн gızyaşlarım kuruyup uyuşukluk зıkene kadar uzun süre öyle kaldık.

Telefonumu elime alıp mesajlarımı kontrol ettiğimde, Eros'un hılv bana cevap yazmadığını gırdım. Şu an onunla konuşabilmeyi gerçekten çok isterdim.

Tam bunu дѣşњırken telefonum zaldı ve umutlandım—ta ki ekranda Riccardo'nun adını gırene kadar. Beni asla aramaz, ama bunun haftalık yemeklerle ilgili olduğunu tahmin ediyorum. Onunla konuşmak istemiyorum, ama cevap vermezsem işlerin daha da кѣтлѣşeceğini biliyorum.

İzimdeki her izğдые rağmen, onun заğрısını kabul ediyorum.

"Merhaba?"

Sesim berbat zıkıyor ama Riccardo her zamanki gibi fark etmiyor gibi.

"Hey. Ne yapıyorsun?"

"Şey hiçbir şey."

Ardından garip bir sessizlik olur, sonra izini zeker.

"Michael bugün sizinle konuştu mu?"

"Evet." Gızlerimi kapatıyorum, bu adama karşı giderek бѣуѣyen nefretimi bastırmaya çalışıyorum.

"Gezen hafta sonundaki performanstan sonra bunun neden gerekli olduğunu anlayabileceğinizden eminim."

"Ne demek istiyorsun?"

"Beni rezil ettin," diye alaycı bir şekilde sıyıledi.

Pantolonuma kaka yapanın ben olmadığını sıyılemek istiyorum ama kendimi tutuyorum.

"Farkında değildim," diye yanıtlıyorum hissizce.

"Sosyal konularda beceriksiz olduğunu anlıyorum, ama halka azık yerlerde eşinle nasıl konuşacağını öğrenmen gerekiyor."

Beni daha çok iğrendiren şeyin ne olduğundan emin değilim; kendisini benim adamım olarak adlandırması mı, yoksa kendini daha iyi hissetmek için beni aşağılamak zorunda kalacak kadar gıvensiz olması mı?

"Bir daha başka erkeklerle dans etmeni de istemiyorum," diye buyuruyor. "Bu seni bir fahişe gibi gösteriyor."

Cevap vermiyorum ve bu onu daha da sinirlendiriyor.

"Merhaba? Beni duyuyor musun lan?"

"Evet," diye zorla sıyılıyorum. "Anlıyorum."

Şu an bunu sıyılerken, Abella'nın bu evlilikten kurtulmama yardım edebilecek bir yolu olup olmadığını merak ediyorum. Daha önce Angelo ile konuşmayı teklif etmişti, ama gerçekçi olmak gerekirse, onun ne yapabileceğinden emin değilim. O bir mafya lideri, ama bu her zaman Cosa Nostra'nın geleneği olmuştur. Kadınlar, babalarının uygun görüldüğü kişilerle evlendirilir. Bir mafya liderinin bu geleneğe müdahale ettiğini hiç duymadım.

Riccardo sıızlerine sııyle devam ediyor: "Bundan böyle, konumunuza her zaman erişebilmek istiyorum. Size, takip edebileceğim ortak bir e-posta hesabı olan yeni bir telefon ayarlıyorum ve sahip olduğunuz tüm sosyal medya hesaplarınızı sileceksiniz. Ve gizlice bir şeyler yapmaya kalkışmadan önce, yaptığınız her şeyi takip edebilecek teknoloji uzmanlarım olduğunu bilin."

Ciğerlerim sanki bir mendenede sıkışmış gibi hissediyorum ve nefes almak acı veriyor, ama o bununla da kalmıyor.

"Ayrıca dolabını da güzden gezirmem gerekiyor. O kısa etekler ve crop top'lar diğer erkeklerin yanında pek işe yaramayacak. Onları evde benim izin giyebilirsin, ama hepsi bu. Makyajını da konuşmamız gerekecek."

Ben sessiz kalınca, o sinirini homurdanarak dışa vuruyor.

"Gabi, bana sıızlı bir onay vermen lazım. Bunu anlamak o kadar da zor değil."

"Pekala," diye hırıltılı bir sesle karşılık verdim. "Seni duyuyorum."

"Evlendikten sonra boş zamanlarınızla ilgili konuşmamız gereken bazı temel kurallar da olacak. Ev hayatınıza kendinizi adamanızı bekliyorum. Ayda bir kez arkadaşlarınızla gırışmenize izin vereceğim ve ilk bebeğiniz doğduğunda bu konuyu tekrar ele alacağız. Meşgul olacaksınız ve önceliklerinizi anlamanız gerekiyor."

Bir şeyler yapmazsam geleceğimin ne kadar karanlık olacağını düşünmeye başlıyorum. Buyle yaşayamayacağımı biliyorum ama bu düşüncelerimi dile getiremiyorum. Riccardo benim bir şeyler zevirdiğime dair en ufak bir ipucu bile alırsa, muhtemelen yarın beni nikah masasına sürükleyecektir.

"Gabi," diye hırladı. "Bana aynı şeyleri tekrar ettirmeyin."

"Tamam," diye patladım. "Çöz dilerim."

Kulağıma bir başka sinirli ses daha zarptı. "Bundan sonra, okuldan eve geldiğinde her gün bana mesaj atıp ne yaptığınızı söylemeni istiyorum."

"Pekala. Anladım."

"Tam bir robot gibi konuşuyorsun," diye azarladı beni. "Tanrım. Benim gibi birine sahip olduğun izin ne kadar şanslı olduğunu bilmiyorsun bile. Diğer erkekler bu sazmaliğe katlanmazdı."

Ben hiçbir şey söylemeyince ifkesi daha da artıyor ve bu konuşmanın tamamı Riccardo'nun sandığımdan çok daha kötü biri olduğunu kanıtladı.

"Bilmelisin ki, benimle evlenmek izin sıraya girecek senden çok daha güzel bir kadın var. Sana bir iyilik yapıyorum ama bunun bana ne faydası olacağını merak etmeye başladım. Eğer bu işi batırırsan Michael'ın ne kadar kızacağını biliyor musun?"

"Evet," diye karşılık verdim.

"Senin izin iyi sonuçlanmayacak," diye tehdit ediyor. "O yüzden zaba göster. Pazar günü benimle adadan ayrılabilirsin ve deneme amaçlı olarak sikimi emerek minnettarlığını gösterebilirsin. Şimdi öğrenmen izin iyi bir pratik olacak. Evlendiğimizde, işten eve geldiğimde beni oral seksle karşılamayı bekleyeceğim."

Midemi tutarak kusma isteğimi bastırmaya çalışıyorum ve tiksintiden ziyade onaylayıcı bir ses çıkarmaya çalışıyorum.

Başka bir şeyden bahsedip duruyor ama aklım başka yerlere gidiyor ve sonunda o konuşmadan sıkılıp beni telefondan uzaklara kadar aynı şeyi tekrar tekrar söylüyorum.

Telefonumu diğer yastığın altına sıkıştırıp, kumandayla perdeleri zektikten sonra kendimi yorganın altına girdim.

Saatler akıp gidiyor ama uyuduğumdan bile emin değilim. Tamamen boşluğa, karanlığa bakıyorum. Telefonumdaki hatırlatıcı zaldığında, kalkıp bir zombi gibi dolaşıyorum, Julian Beppe'yi uyarıya uykuyu teklif etmeden önce onu besliyorum. Başımı sallıyorum, sessizce ona teşekkür ediyorum ve tekrar yatağa diniyorum.

Beppe tekrar yanıma geldiğinde, kapıma gelen bir tıkırtı beni uyandırana kadar yorganın altına sığınırız.

Julian, "Bayan Bianchi," diye sesleniyor. "Gitme vakti neredeyse geldi. Her şey yolunda mı?"

Telefonumdaki saate baktım, ertesi gün olduğunu fark edince şaşkın ve kafam karışmıştı. On yedi saatten fazla uyumuş olmalıyım ama hâlâ çok yorgunum.

"Evde kalıyorum," dedim ona. "Kendimi iyi hissetmiyorum."

"Peki. Size kahvaltı sipariş edebilir miyim?"

"Teşekkür ederim, ama az değilim. Sadece Beppe'yi doyurmam gerekiyor."

"Beppe'yi besleyeceğim ve ырыуыşe zıkaracağım, böylece sen dinlenebilirsin."

Ona şöyle bir baktım ve bu ыneriye kuyruğunu salladı, ben de onu serbest bıraktım.

Yirmi dakika sonra geri ыındыler ve Julian onu odama geri getirdi.

"Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver." Koridorda oyalanıyor. "Bana mesaj atabilirsin."

Ona tekrar teşekkür ettim ve uyumaya devam etmek izin yorganı başımın ыzerine zektim.

Daha fazla zaman geziyor ve sonunda kendimi banyoya ырыќleyip duş almayı ve bir bardak su izmeyi başarıyorum. Julian ғыn boyunca Beppe'yi dışarı zıkarmak izin uğruyor ve bir ara odama en sevdiğim pastaneden bir poşet bırakıyor. Bu bana Eros'u hatırlatıyor ve telefonumu tekrar kontrol ediyorum, ancak hala cevap vermediğini ыıуıyorum.

Ѓыѓымdeki acı giderek artıyor ve onu ыzlediğimi fark etmenin korkunz gerzeğiyile ыызleşiyorum. O artık hayatımda olmadığında hayatımın böyle olacağını ыыђындыѓымde, tekrar ağlamak istiyorum.

Ненз gerzекleşmeden o kaybın yasını tutmak şu an izin zok ыыуќ bir ыыќ, bu ыызden aklımdan zıkarmaya ve tekrar uyumaya zalışıyorum.

Bir ғыn daha gezti ve ben hala derse gitmeye kendimi ikna edemiyorum. Okulu her zaman sevmişimdir, ama şu anda o bile karanlık. Tek istediğim ыныyadan saklanmak.

Julian bana daha fazla yemek getiriyor ve Beppe'yi ырыуыşe zıkarıyor.

Bir noktada, şarj etmeyi unuttuğum izin telefonumun şarjı bitti ve Riccardo'ya mesaj atmadığımı fark ettim. Eğer buraya gelirse, kendimi pencereden atmaktan başka zarem kalmayacak.

Gecenin bir yarısı, bir şey beni uykumdan uyandırıyor ve ne olduğunu anlayamıyorum. Ѓızlerimi aztığımıda hiзbir şey duyamıyorum, ama ыızlerim tekrar normale ыındыѓыnde, yatağımın kenarında oturan bir figür ыıуıyorum.

Sırtı bana ыıпќ, dirsekleri dizlerinin ыzerinde, yere bakıyor. Aklımdan ne geztüğini bilmiyorum ama bir şeyden dolayı zok acı zekiyor gibi ыıуыуyор.

Bana bakmadan da uyanık olduğumu hissediyor gibi.

"Benden uzak durmamı ыыуle," diye hırıltılı bir sesle karşılık verdi.

Kaburgalarımın arkasında şiddetli bir basınz oluşuyor ve nefes almakta zorlanıyorum.

"Yanlış bir şey mi yaptım?"

Bana doğru ыıуyор ve şu anda ыızlerini ыırebilmeyi her şeyden zok istiyorum.

"Hiзbir yanlış yapmadın Gabi. Hiзbir zaman da yapmadın."

Sözlerinin ardındaki anlamı anlamaya çalışıyorum ama bu sadece başımı ağrıttıyor.

Mazoşist bir ruh halinde olduğum izin en кѣтъсьнъ varsayıyorum ve sormamam gereken şeyleri sormaya başlıyorum.

"Başka biri var mı?" Kelimeler dudaklarımdan dökülürken zatlıyor.

"Hayır." Sesi alınıyor. "Benim izin değil."

Gıđsýmdeki acı bir anlığına hafifliyor, ta ki onun buna son vermeye zallıştığını hatırlayana kadar.

"Çıleyse nedir?" diye soruyorum.

"Sana iyi gelmediğimi söylemiştim ve bunu gerçekten kastetmiştim. Kafam karışık."

30k yenilmiş bir ses tonuyla konuşuyor ve aramızdaki bu mesafeye dayanamıyorum.

Battaniyeyi kenara zekip ona doğru sđđđnerek yaklaşıyorum ve yaklaşıırken hırıltılı bir nefes veriyor. Beni reddedip reddetmeyeceğini bilmiyorum ama denemek zorundayım.

Kucağına oturduğumda, acı zekiyormuş gibi bir ses çıkarak ısırdı.

"Yaralandın mı?"

Cevap vermeyince endişeyle ondan uzaklaşmaya çalıştım, ama beni yakalayıp kollarıyla etrafımı sardı.

"Ben iyiyim."

Başımı güğsüne yaslıyorum ve sıcaklığının verdiği o tanıdık hissi izime zekiyorum. Bana iyi gelmediğini nasıl dşşnebildiğini anlamıyorum, зынкь onun yanındayken kendimi evimde gibi hissediyorum.

“Bunu izledim.” Kelimeleri boğazımda dıĝımlenerek sızılıyor ve gözlerimden yaşlar sızılırken utanıyorum. Çok duygusalım ama kendimi kontrol edemiyorum.

"Kahretsin," diye mırıldandı başımı okşarken. "Senin yanında olamadığım izin
 ızdır dilerim bebeğim."

Parmaklarıyla sazlarımı tarıyor ve sırtımı ovuyor, bana şu anda en çok ihtiyacım olan şeyi sunuyor.

“Kendine his dikkat etmiyorsun.” Sesi sertleşti. “Bunun bana ne yaptığını biliyor musun?”

Ona doğru başımı salladım ve o da yutkundu.

“Ben burada olmadığım zamanlarda gıvende olduğunuzdan emin olmam gerekiyor.”

“Ünemi değil.” Kelimeleri zorla ağızımdan çıkarıyorum. “Hiçbir şeyin ünemi yok. Hayatım benim değil ve nasıl düzeltereğimi bilmiyorum.”

Bir anlık sessizlikten sonra, tekrar konuştuğunda sesi цѣлмсы bir tehdit taşıyordu.

"Michael'ın sana söylediklerinin hiçbirisi olmayacak. Gabi, kimsenin sana zarar vermesine asla izin vermeyeceğim."

"Bunu nereden biliyorsun?" diye soruyorum burnumu zekerek.

Bahsettiği şeyin bekaret testi mi, evlilik meselesi mi yoksa hepsi birden mi olduğundan emin değilim, ama her halükarda aklıma en kötü senaryo geliyor.

Bu adamın cinayet işleyebileceğini biliyorum ve Michael'ı sevmesem de, onun vicdan azabını zekmesini istemiyorum.

"Onu öldürmeyeceğim," diyor Eros, sanki düşüncelerimi okuyormuş gibi. "Ama sen istersen, seve seve yaparım."

"Hayır." Başımı sallıyorum. "İyi bir adam olmadığını biliyorum, ama gerçekten istediğim tek şey onun kontrolünden kurtulmak."

"Ona 'git başından' demeyi hiç düşünmüyor musun?"

Bu öneriye gülüyorum. "Bunu çok düşünmüyordum... Ama yapamam, yapabilsem bile uyuşmakta iyi değilim."

"Kendini kışkırtma," diyor bana. "Sadece pratik yapman gerekiyor. Ve bunu kolaylaştıran şeyin ne olduğunu biliyor musun?"

"Ne?"

"Bunu yaparken yanımda olmam."

"Bunu gerçekten yapar mıydınız?"

"Evet."

Zihnimin o düşünceye kapılıp gitmesine izin verdim, muhtemelen sadece bir hayal olduğunu bilmeme rağmen bu düşünceyi zihnimde canlandırdım.

"Bana güveniyor musun?" diye soruyor.

Hiz tereddüt etmeden başımı sallıyorum, çünkü bunu düşünmeme gerek yok. Ona güveniyorum.

"Senden bir şey yapmanı istiyorum." Geriye yaslanarak yüz yüze geliyoruz. "Güzlerini kapat ve reddetmek istediğin halde itaat ettiğin bir anı düşün."

Güzlerimi kapatıyorum ve aklımda milyonlarca farklı senaryo dikkatimi zekmek için yarışıyor.

Zihnimde çok fazla düşünce dınır dururken, en temel anılarımdan birine tutunuyorum.

Henüz gençtim, aşırı uyarılmıştım ve ağlamayı ya da hiperventilasyonu durduramıyordum. Neler olduğunu anlamıyordum, sadece vücudumun ele geçirilmiş gibi olduğunu ve üzerinde hiçbir kontrolün olmadığını hissediyordum.

Annem ve babam büyüğümde bundan nefret ederlerdi, ama o gece farklıydı çünkü Michael'ı arkadaşlarının önünde utandırdım. Anneme benimle ilgilenmesini söyledi ve beni odama götürdü. Çok sinirliydi, beni sürekli sarsıp durmam izin bağıırıyordu.

Yapamadığımda, karanlıktan korktuğumu bildiği halde bana dolabıma girmemi söyledi. İstemiyordum ama yine de yaptım, çünkü onların onayını almak istiyordum.

Her zaman yeterince iyi olursam beni seveceklerini düşünürdüm. Uyumlu olduğumda, ıfkilerinden ve acımasız sızilerinden günde olurdu. Duygularımı kontrol edemediğimde ise çatışma ve kaosla sonuçlanırdı.

O gece karanlık dolaba girdim ve artık ağlayamayacak hale gelene kadar ağladım. Sonra garip bir şey oldu. Bzerime bir uyuşukluk ırtıьь зцкть. Hareket edemiyordum. Hiçbir şey hissedemiyordum. İlk defa kendimi kapattım ve bu korkunç saatleri atlatmamı sağladı.

Annem ertesi sabah odama gelene kadar beni orada unuttuklarını fark etmemişti.

Altıma işemiştim ama o bana bağırdınca, uyuşukluğun sadece bir his olmadığını keşfettim. Zihnimde gidebileceğim bir yerdi bu; acı ve ьзытьнын olmadığı bir sığınak.

O günden itibaren, kimsenin bilmemesi için duygularımı izime atarak, izten izi paniklemeği öğrendim.

Doğduğum bu garip dünyanın dilini öğrendim; yazıları, beden dilini ve tonlamaları ustalıkla kavradım.

Sahnedeki bir karaktere dцньштьm, etrafımdaki herkesin rahat etmesi için performans sergiliyordum. Ailem beni bir daha asla dolaba kilitlemedi. Ama bunun bir bedeli vardı: sesim ve ihtiyaçlarım. Ve yine de onların onayını alamadım.

"Hey." Eros beni kendime getiriyor ve yavaş yavaş bedenime dцньyorum, ellerinin sıcaklığı beni topraklıyor.

Kafamdaki sis dağıldıkça, başka bir duygu izimde yükseliyor. Hayatım boyunca hissetmiş olsam da nadiren gösterdiğim bir duygu.

Kızgınlık.

"Hatırlıyorum," diyorum sessizce.

"Pekala." Parmakları yanağıma hafifçe dokundu, sıcak ve istikrarlı bir varlık. "Şimdi keşke sıçylemiş olsaydım dediğin şeyi sıçyle bana."

Zihnim uzun uzadıya bir konuşma sunmak yerine, basit bir yanıt veriyor.

"Hayır," diye fısıldadım. "Ben de hayır derdim."

"Gzel. Daha ькsek sesle sıçyle."

ьзыьmde soğuk bir kızarıklık beliriyor ve izgьдьlerimle bunun sonuçlarını tartarken midem bulanıyor.

İzimdeki her izgьдь, tanıdık olana geri dцнmem için зцглк atıyor, зьнкь beni günde tutan şey buydu. Ama bu gьvenlik beni korumadı, aksine hapsetti.

Eski alışkanlıkları bırakmak rahat bir şey değil ve o ilk adımı atmak korkutucu, ama bunu yapmak istiyorum. Bu ьзден kendimi hazırlıyorum ve tekrar sıçyleyorum.

"HAYIR."

"Daha ькsek sesle."

"HAYIR."

Цфkem sonunda tek bir kelimeye dцкьlene kadar, o kelimeyi tekrar tekrar sıçylememi sağlıyor.

Nefesimi dışarı verdiğimde, garip bir sakinlik beni sarıyor ve bunun ne kadar iyi hissettirdiğini fark ediyorum. Sanki ciğerlerim tamamen genişlemiş ve yıllar sonra ilk gerzek nefesimi alıyormuşum gibi.

Eros zenemi yukarı kaldırıyor, уьзьмь цyle bir şefkatle okşuyor ki, bu adeta saygı gısterisi gibi geliyor.

"Başlangıta sesin titreyebilir," diye mırıldanıyor. "Ama sana sıız veriyorum bebeğim, nasıl кьkreyeceđini цđreneceksin."

Gızyaşlarımın arasından başımı salladım ve o da sessizce yanıma oturup sırtımı okşadı, anın tadını zıkarmama izin verdi. Neredeyse burada uyuyakalacaktım ama konuşmamızın henъ bitmediğini tahmin ediyordum ve o da bunu doğruladı.

"Telefonda o diğer herif sana ne dedi, anlatır mısın?"

Ses tonunda bir karanlık sezgi var ve telefonumu bir şekilde takip ediyor olmalı diye дьшьньyorum. Ne дьшьндьгьмь seziyor gibi ve bunu inkar etmiyor.

"Onun seni aradığını гırdьм."

"Гıрдьн мь, yoksa duydun mu?" diye soruyorum, гızetiminin kapsamının ne kadar geniş olduğunu merak ederek.

"Konuşmayı duymadım." Bu sıızlerinden rahatsız olmuş gibi geliyor, sanki duymuş olmayı diliyor.

"Bir noktada, senin takip eğilimlerin hakkında konuşmamız gerekecek. Ama bunu ve Riccardo konuşmasını sonraya bırakabilir miyiz? şu anda onu дьшьнmek istemiyorum."

Uzun bir sessizlik oluyor ve Riccardo'nun bana ne sıylediğini bilmemesinin onu rahatsız ettiğini anlayabiliyorum. Ama şu an konuyu kurcalamıyor.

"Цyleyse okuldan konuşalım. Geri дınmeye hazır mısın?"

"Neden umursuyorsun?" diye soruyorum, bunu kaba bir şekilde sıylemek istemesem de, gerzekten merak ettiğim izin.

"Зьнкь okulu seviyorsun." Beni biraz daha kendine zekiyor. "Ve senin mutlu olmanı istiyorum."

Bu sıızler bende beklenmedik bir duygu seline yol azıyor, зьнкь daha цnce hiзbir erkek bana bunu sıylememişti.

"Kahretsin." Гıзlerimin kenarlarına bastırıp, bunun absьrtльđьne гьльyorum. "Yine гızyařların sel gibi akmaya başladı. Цзьr dilerim."

"Цзьr dilemenize gerek yok," diyor. "Ama bunu bir sonraki terapi seansına saklayalım."

Ona гьльмсьyorum ama гьльмsemem zabucak kayboluyor.

"Aslında okulu зок seviyorum ama son zamanlarda gerzekten rahatsız edici bir durum yaşıyorum. Sanırım Imperium ьyeleri herkese Nate'in kaybolduğu gece onunla birlikte olduğumu sıylediler ve şimdi de fısıldaşıp bana bakıyorlar. Orada istenmediğimi oldukза azık bir şekilde belli ettiler."

Altımda bedeni doğal olmayan bir şekilde hareketsiz kalıyor ve sessiz bir sahiplenmeyle üzerimdeki tutu u sıkıla ıyor.

"Keşke bana daha önce söyleseydin."

"Keşke hiç ya anmamı  gibi unutulseydim, ama g r n  e göre bu mümkün değil."

"Endi elenmeni istemiyorum," diye yanıtlıyor yumuşak bir sesle. "Bir yolunu buluruz, tamam mı?"

Nasıl olduğunu bilmiyorum ama başımı sallıyorum,   n   şu an bunu d   necek kadar enerjim yok. Bunun yerine, onun kollarına yaslanıp mutlu bir iz zekiyorum.

"Beppe'nin kaza ımın izine girdiğinde böyle hissettiğini hayal ediyorum."

"Bu, adeta kişisel duygusal destek sosyopatınıza sahip olmak gibi."

"Teşhis doğruysa," diye d    yorum. "Bu, beni bir daha ortada bırakmayaca ın anlamına mı geliyor?"

"Hayır," diye söz veriyor. "Bunu bir daha yapmayaca ım."

Ona inanıyorum ama aynı zamanda bir şeylerin ters gittiğini de hissediyorum. Sürekli beni ondan uzak durmaya ikna etmeye zalı ıyor ve bunun bir sebebi olmalı. Ama her şey gibi, şu an bunu z   mek zok b   k bir i  gibi geliyor.

"S r karşılığında sır mı?" diye soruyorum.

"Pekala.  nce sen."

"Seni zok d    yorum..."

Sazlarımı geriye doğru tararken uzun bir sessizlik geçti ve sonunda konu tu unda sesi az öncekinden daha kaba zıktı.

"Ben de seni d    yorum Gabi. Her zaman."

ROMEO

[GİRİŞ 010] — KRİTİK BAŞARISIZLIK

Sistemde güvenlik azığı oluştu.

Güvenlik duvarları zıkkıyor.

Erişim izni verilmedi. Engeli aştı.

> Kurtarma protokolü kullanılamıyor.

"ONA NE YAPTIĞINIZI BİLMEK BİLE İSTİYOR MUYUM?"

Ben Richard'ı yakma fırınına sarkkilerken Angelo onun parzalanmış cesedinin izini sarkıyor.

"O şerefsiz bunu hak etti."

"Peki ya?" Bana dik dik baktı. "Ondan bir şey ıgrendin mi?"

"Bunu yapmaya zalışmıyordum. Sadece izimden ıyle geldi."

Imperium ve aile ıyeleri hakkında ihtiyacım olan her şeye zaten sahibim, ama bir noktaya değinmek istedim. Richard'ın Gabi'ye ıınelik bir tehdit ima etmesi bile ona acımasız bir ıılm getirdi ve ben de ona bunu yaşattım.

Angelo, "Diğer meclis ıyeleriyle her şeyi hallettiniz mi?" diye soruyor.

"Evet. Bratva ile birden fazla bağlantı kurdum: denizaşırı para transferleri, geriye dınnk tarihli mesajlar, tehditler ve şantajı belgeleyen şifreli dosyalar. Bizimle olan tım bağlantılar silindi."

"Gızel." Başını salladı. "Henıız kalıntıları bulamadılar, ama arama alanını genişletiyorlar."

Arkamızdaki odunluğun izinden bir homurtu yankılandı ve bir an sonra Winston'ın cesedi dışarı fırladı ve ağır bir gırbıltıyle yere dıştı.

Cristian, kan izinde kalmış gımleğinin kollarını sıyırmış halde kapı aralığında beliriyor.

"Şimdi daha iyi hissediyor musun?" diye sııttı Angelo.

"Bunu Marco izin yaptım," diye zıkıştı Cristian.

"Marco'nun kız arkadaşına güz kulak olman ne güzel," diye takıldım.

Bana sert bir bakış fırlattı. "Bu arada Gabi nasıl? Зок güzel гүрньюordu—"

"Сымleyi tamamlamazsan seni yakma fırınına atarım."

"İkiniz de bana baş ağrısı veriyorsunuz." Angelo elini узьне сьрдь. "Şu herifleri sigara izmeye гүnderelim. Benim yapmam gereken işler var."

"Ben hallederim," diye dişlerini sıkarak сьульyorum.

"Lanet olsun, ne kadar inatlısın." Cristian başını salladı. "Mariella sana sakın olmanı sıylemişti. Bunların hepsi bekleyebilirdi."

Olabilirdi, ama beklemek istemedim.

Sinir bozucu bir şekilde, işimi devralıp iki cesedi de yakma fırınının izine attılar ve kapağı kapattılar. Sonra Angelo bana дүндь.

"İmperium hakkında konuşmamız gerekiyor."

Ben de karşılık olarak homurdanıyorum.

"Romeo." Sanki sabır izin dua eder gibi derin bir nefes aldı. "Canın ne zaman isterse cinayet işleme зılgınlığına girişemezsin."

"Eğer daha iyi bir fikriniz varsa, днерilere азığım."

"Bu hafta bir toplantı yapacağız," diyor bana. "Kalıcı bir зцзьм bulana kadar, onlardan daha fazlasını ortadan kaybetmeyeceğinize dair гьвенценize ihtiyacım var."

"Anlaşıldı." Ona alaycı bir selam veriyorum.

"Ньлв зок sinirliyim," diye цфkeyle сьылendi. "Ares Stavros'tan ne kadar nefret ettiğimi biliyorsun. Ona bizimle uğraşması izin adeta davetiye verdin, şimdi de ona bir iyilik yapmak zorundayım."

"Okyanusa atın. Belki de getirmek izin oyun oynar."

Angelo bana ters ters baktı. "Bundan sorunlar зıktığıнда, ki kazanılmaz olarak зıkacak, onunla sen ilgilenmek zorunda kalacaksın."

"Pekala." Omuz silktim.

Ares'le uğraşmaktan rahatsız değilim. O bir pislik ve babamız izin verseydi, kız kardeşimize zarar verdiği izin prensip gereği onu цлдьгьрдьм. Ama Angelo kadar sinirimi bozmuyor. Onunla arabuluculuk yapmak, Gabi'nin saldırganını ve o şerefsiz arkadaşlarını цлдьrmenin bedeli olarak цdediğim кзьк bir bedel.

"Bir şey daha," diyor Angelo. "Riccardo'nun kulağının arkasındaki penis дүvmesi hakkında bir şey biliyor musun acaba?"

"Bunun hakkında bir şey bilebileceğimi nereden зıkardın?"

"Aman Tanrım." İzini зекти. "Onunla uğraşmak izin başka neler yaptığını bilmek bile istemiyorum, değil mi?"

"Hayır." Arkamı дцньр sırtıtırken uzaklaştım. "Bu, benimle Tanrı arasında kalsın."

"ROMEO AURELIO VITALE."

"Ne zaman geleceğini merak ediyordum." Abella asansürden fırlayıp zati katına doğru koşarken, ben de salondan başımı kaldırıp ona baktım.

"Seni ıldırmeden önce konuşmaya başlasan iyi olur." Bana ıfkeyle bakıyor.

"Elbette." Omuz silktilim. "Ne hakkında konuşmak istersiniz? Hava durumu, siyaset, din—"

"Gabi okuldan eve gelmeden önce onunla ne yapacağınızı azıklamak izin bir saatiniz var."

"Бзгънѣм, црѣѣр sonra kimseye anlatmam."

Yanımda koltuğa otururken abartılı bir iz zekişle, "Kuzeninizle nişanlı," dedi.

"Bunun farkındayım."

"Ona karşı tam bir pislik gibi davrandın."

Bu beni derinden etkiledi ve Abella da bunu fark etti.

"Biliyorum." Yutkunuyorum.

"İşlerin karmaşıklaştığını anlıyorum." Sesi yumuşuyor. "Ama o, istediğin zaman oynayabileceğin bir oyuncak değil."

"Ben onu цyle гцгмьyorum."

"Peki, onu nasıl гцгьyorsunuz?"

Doğal olmayan bir şekilde hareketsiz kalıyorum, gerginlik bedenimde yavaş yavaş yayılırken sert bir nefes veriyorum.

Abella'nın гцзleri faltaşı gibi azıldı ve zenesi azıldı. "Ona aşık oldun."

"Бцyle bir duyguyu hissedebileceğimi varsaymak сьretкьrca."

"Yani gizlice zati katında yaşıyorsun ve onu eğlence olsun diye гцзетлиyorsun, цyle mi?" Bana alaycı bir bakış attı. "Beni kandıramazsın Romeo. O cani dış гцггнъѣнън altında, izten izle bir ayıcık olduğunu biliyorum."

"Beni tamamen зцзмъѣсн," diye kuru bir şekilde cevap veriyorum. "Diğerlerine сцyleme. Дън्यानın en бьуьк ahmakı olarak ѣнъмъ zedelemek istemem."

"Bunun hakkında цyle дѣѣнmediğimizi biliyorsun. Дън्यानın en ukala insanı daha doğru bir tanımlama olur. Her ailenin бцyle birine ihtiyacı var."

"Bir amaca hizmet ettiğimi bilmek гьzel."

Koltuğa yaslanarak rahatladı ve buraya gelme sebebini дѣѣнmeye başladı. "Ona ne zaman сцyleyeceksin?"

"Bilmek istemediğini сццльyor. Muhtemelen bu en iyisi."

Abella, cebimden esrarı zıkarırken beni izliyor, onu izmek izin can atıyorum. Гцгсьмdeki bu lanet olası hissten nefret ediyorum.

"Bunu ondan saklayamam," diyor. "Eros'un kim olduğunu bildiğimi сцyleyeceğim ve senin kimliğini isteyip istememesi ona kalmış."

"Ben дѣѣндьм."

"Bunun bir son kullanma tarihi var mı?" diye soruyor.

"Бzerinde anlaştığımız konu buydu."

"Anlaşmalar деğişebilir, kardeşine sorabilirsin. Ama bunu gelin nikah masasına уьгьylene kadar bekleme."

"O, dramatik olmaktan başka bir şey değil."

Güler, ama neşesi zabucak gezer.

"Onun Riccardo ile evlenmesine gerçekten izin verecek misin?"

"Kesinlikle imkansız."

"Aşık bir adamın söyleyebileceği türden bir şey," diye neşeli bir şekilde söylüyor.

"Belki de bir müdahalede bulunmalısınız. Belli ki, durumum kontrolden çıkıyor."

"İstedikçe kadar şaka yap, ama biliyorum ki kafanda onun isminin etrafına kalpler zıziyorsun."

"Bu psikanaliz için saatlik ücret mi alıyorsunuz, yoksa ücretsiz mi?"

"Bunu sana bedava vereceğim." Abella sırtıttı. "Ama sadece onu her zaman koruduğun için, o farkında olmasa bile."

Bu gizemli düşünceyle telefonundan saate baktı ve kalkıp gitmek üzereydi.

"Bir saniye bekle." Elimle enseme ovdum. "Bir konuda yardımına ihtiyacım var."

"Peki. Bu nedir?"

"Gabi." Derin bir nefes verdim. "Okulda bazı sorunlar yaşıyor."

GABRIELA

SESSİZ KALIP OLAYLARIN ZAMANLA YATIŞACAĞINI UMMUŞTUM. AMA BU HAFTA BUNUN TAM tersinin doğru olduğunu kanıtladı.

Şu an yarıyılın prova aşamasındayız ve her adımda sabotaja uğruyormuş gibi hissediyorum.

Pazartesi гънъ, duvara astığım kalıp parzalarından bazılarının yerlerinin değiştirilmiş olduğunu гцгъnce dehşete kapıldım. Bel dikişi hizalanmayı reddedene ve тъm prova kumaşı yanlış дцкъmъ durana kadar bunu fark etmedim. O gecenin geri kalanını дъzeltmeye зalışarak gezirdim, ancak birinin pens noktasını da kaydırıldığını ve denge işaretlerimi sildiğini keşfettim.

Ertesi гън, tuvalete gitmek izin dışarı зıktığımda en sevdiğim makasım ve зizim tekerleğim kayboldu. Geri дцндъгъmde, birinin dikiş makinemdeki ъst gerilim ayarını maksimuma getirdiğini, yeni diktiğim dikişleri mahvettiğini ve тъl kumaşı kurtarılamayacak şekilde buruşturduğunu зok gez fark ettim.

Bunun muhtemelen Bethany ve arkadaş grubu olduğunu tahmin etmek zor değildi, ama ne kadar ъzgъn olduğumu onlara гцstermek istemedim.

Durumu Eros'a anlattım ve hayatımdaki зođu erkeğin yapacağı gibi цnemsizleştirmek yerine, nasıl yardımcı olabileceğini sordu.

Teklifi зok cazip buldum ama ona bu projeyi дъzeltene kadar tamamen ona odaklanmam gerektiğini sıyledim. Gelecek hafta гцгъşebileceğimizi sordum ve o da kabul etti.

Ayrıca дъzenli olarak yemek гцndererek karnımı doyurdu ve garip bir şekilde, beni аğlatan şey de bu oldu.

O bu hareketleri yaptığıında izimde rahatsız edici duygular uyanıyor ve bunlarla nasıl başа зıkacağımı bilmiyorum.

Ona karşı hiçbir şey hissetmediğimi kendime sıyledim, ama inkъrımın da bir sınırı var.

Neyse ki benim izin Riccardo'nun terцr saltanatı şimdilik askıya alındı. Bana bir şey зıktığını ve bu hafta sonuna kadar onu гцremeyeceğimi bildirmek izin mesaj attı.

Bu arada, Eros ile yaptığım uygulama seansı ve bunun ortaya çıkardığı her şey hakkında çok düşündüm.

Hayatımı başkalarının yönetmesine izin verdim çünkü benden böyle bekleniyordu, ama artık kendi yolculuğumda bir yolcu olmak istemiyorum.

Belki bir gecede zızek azmam ama hangi yönü doğru geliştireceğime ben karar vermek istiyorum.

Kolay olmayacak ve nasıl gelişeceğini bilmiyorum, ama bunu yalnız başıma yapmak zorunda değilim.

Gezmişte, kimseye yük olmak istemediğim izin yardım istemekte zorlanıyordum. Ama arkadaşlarım hakkında söyleyebileceğim bir şey varsa, o da her zaman birbirimizin arkasını kolladığımızdır. Bu yüzden rahatlık alanımın dışına çıkıp bir iyilik isteyeceğim.

Perşembe günü her konuda kendime daha çok güvenmeye başlamıştım, ama bu uzun sürmedi. Stüdyonun ortasında Profesör Harlow endişeli bir ifadeyle bana yaklaştı ve midem altüst oldu.

"Gabi, benimle dekanın odasına gelmeni istiyorum. Bir sorun yok, ama dışarı çıkalım, azımlayalım."

Felaket senaryoları zihnimde bir felaket sarmalına dönüşürken kalbim hızlanıyor.

Otomatik pilot modunda ilerliyorum, bakışlarım prototipe kaymadan önce eşyalarımı topluyorum.

Profesör Harlow, "Kampüste bazı sorunlar yaşadığınızı biliyorum," diyor. "Asistanımdan ve stüdyo teknik sorumlusundan çalışmalarınızı takip etmelerini rica ettim bile."

"Teşekkür ederim." Başımı salladım.

En azından endişelenecek bir şey daha azaldı.

Stüdyodan dışarı çıkıyoruz ve Julian sessiz bir baş selamıyla bize katılıyor. Profesör Harlow ise koridorun sonuna gelene kadar bekleyip bana olanları anlatıyor.

"Gabi, departman izinde devam eden bir soruşturmayla bağlantılı iddialardan etkilenmiş olabileceğinize dair bazı endişeler dile getirildi. Polis burada ve sizinle görüşmek istiyorlar."

Boğazımda kıt bir his belirdi ve Beppe beni teselli etmek için zantasından kafasını uzattı.

Profesör Harlow yaklaşan sıkıntıyı seziyor ve beni rahatlatmak için acele ediyor.

"İstemediğiniz takdirde kimseye konuşmak zorunda olmadığınızı bilmenizi istiyorum. Ve dilerseniz, destekçi olarak toplantıda sizinle birlikte oturabilirim."

Konuşamayacak kadar duyulduğum izin başımı salladım ve o da bana nazik bir gülümseme sundu.

Binadan zıkıp kampъs boyunca уьььken aklımdan bir milyon farklı dъъьnce geziyor. Sanırım birini aramalıyım. Aegis'teki herhangi bir kişiye ulaşsam, yardım etmek izin anında burada olurlardı. Ama şu anda yapabileceğim tek şey bir ayağımı diğerinin ыньne koymak.

Cosa Nostra'da, кьзьк yaşlardan itibaren bize polisle asla konuşmamamız gerektiği aşılır. Şimdi de konuşmaya niyetim yok, ama bu durumda ne sıylemem gerektiği konusunda kendimi zihinsel olarak hazırlamaya da yeterince zamanım olmadı.

Dekanın odasına vardığımızda, sorunu ыьzmeye bir тьrlь yaklaşmamıştım. Ama Profesır Harlow ыzel toplantı odasının kapısını aztığında ve Abella ile Mariella'nın beni beklediğini гьььnce, izimi бьуьк bir rahatlama dalgası kapladı.

Ben bir şey sıyleyemedim başka bir kadın ыne zıktı ve onu Aegis ağındaki гььvenilir bağlantılarımızdan biri olarak tanıdım. Adı Cecilia Whitmore ve kendisi avukat.

"Affedersiniz, başlamadan ыnce мьвеkkilimle kısa bir гьььşme yapmak istiyorum," diyor.

Profesır Harlow, "Гььььşе гььre biraz desteğiniz var," diye belirtiyor. "Siz avukatınızla гьььşьken ben koridorda bekleyeceğim."

Ona teşekkür ediyorum ve diğer herkes odadan zıkıyor, beni Abella, Mariella ve Cecilia ile yalnız bırakıyorlar.

"Gabi, Cecilia'yı hatırlıyorsun, değil mi?" diye soruyor Mariella.

"Evet, merhaba," diye zekinerik cevap veriyorum.

"O sizi temsil etmek izin burada."

"Bunun olduğunu nasıl bildiniz?" diye soruyorum onlara.

Mariella ve Abella birbirlerine bakıştıktan sonra Abella cevap verir: "Bunu size daha sonra anlatacağım."

"Başlayalım mı?" Cecilia bana sıcak bir гьььmsemeyle karşılık verdi.

Başımı sallayarak karşılık veriyorum ve o da doğrudan konuya giriyor.

"Ыncelikle, dilediğiniz takdirde bana, polise veya idareye herhangi bir bilgi vermek zorunda olmadığınızınzı anlamanız ыnemlidir. Mağdur olup olmadığınızınzı teyit etmek zorunda değilsiniz ve polise şikayette bulunmak zorunda da değilsiniz. Ben burada haklarınızınzı savunmanızda yardımcı olmak izin bulunuyorum."

Bana ince bir bakış atarak izinde bulunduğum durumu bildiğini ima ediyor. O, Cemiyet'in bir ьyesi ve Cosa Nostra'da yaşadığımız yazılı olmayan kurallara aşına. Ama onların yararına burada değil. Kardeşliğimiz бьyle işliyor ve Cecilia, Aegis ağındaki sayısız kadına zaten yardımcı oldu. Ona tamamen гььveniyorum.

"Hiзbir şey sıylememeyi tercih ederim."

Başını salladı. "Kampъste de tacize uğradığınızınzı anlıyorum. Burada kendinizi rahat hissediyor musunuz, yoksa eğitiminizi uzaktan tamamlamayı mı tercih edersiniz?"

"Bunu gerzekten yapabilir miyim?"

"Evet. Üniversiteler, öğrencileri öğütülebilir zararlardan veya düşmanca ortamlardan korumakla yasal olarak yükümlüdür. Ayrıca, sahip olduğumuz bağlantılar sayesinde izleyebileceğim bazı yollar da var."

Bu bilgiyi sindirdikçe güğşymdeki ağır yük sanki eriyor. Penthouse'daki koleksiyonumu tamamlamak için ihtiyacım olan her şeye sahip olmadığımı düşünürsek, bunun kolay olmayacağını biliyorum, ama bir yolunu bulup halletmeyi, bir daha asla kampüse ayak basmamaya tercih ederim.

"Bu durumda, eğitimimi uzaktan tamamlamak istiyorum."

"Tamam. Dekanla konuşup süreci başlatacağım. Profesörünüz, programınızı uzaktan tamamlama konusunda aklınıza takılan tüm soruları yanıtlayabilir. Eşyalarınızı şimdi gidip almanızı tavsiye ederim, böylece geri dönüşmenize gerek kalmaz."

Bu neredeyse gerçek olamayacak kadar güzel görünüyor ve bunun nasıl veya neden olduğunu bilmiyorum, ama gerçekleştiği için minnettarım.

Cecilia kapıyı azıp kenara çekilirken biz de dışarı çıkıyoruz.

"Beyler, müvekkilim susma hakkını kullanıyor," diye bilgilendiriyor dedektifleri, ardından dikkatini dekan Markham'a çeviriyor. "Dekan Markham, sizinle özel olarak görüşebilir miyim?"

"Evet elbette."

O, kadını toplantı odasına geri götürmek için işaret ederken ben de profesörüne göz attım.

"Profesör Harlow, eşyalarımı toplamam ve uzaktan koleksiyonumu tamamlama konusunda size birkaç soru sormam gerekiyor."

"Elbette. Üzünüz mü?"

Abella, Mariella ve korumalarımız stüdyoya dönüş yolunda bize katılıyorlar ve Profesör Harlow bana uzaktan eğitimin nasıl işlediğine dair kısa bir özgeçmiş veriyor. Altyapının zaten iyi kurulmuş olduğunu ve desen değerlendirmelerimi dijital olarak güdürebileceğimi ve sanal eleştiri oturumlarına katılabileceğimi açıklıyor. Tüm koleksiyon stüdyo dışında iletilebilir ve Profesör Harlow geri bildirim, kontrol ve rehberlik için hazır bulunacaktır.

Stüdyoya girmeden önce kapının önünde duraksıyor.

"Seni sınıfta izleyeceğim Gabi, ama kendi ortamında gerçekten başarılı olacağına inanıyorum. Bitmiş koleksiyonunu gütmeyi dört gözle bekliyorum."

"Teşekkür ederim, Profesör Harlow. Sizinle bire bir çalışarak çok daha iyi sonuçlar alacağımı düşünüyorum."

Başını sallayıp kapıyı açtı ve biz stüdyoya girerken Julian'ı dolabımdan eşyaları toplaması için bıraktık. Ders çoktan bitmişti, ama birkaç kişi hâlâ projeleriyle uğraşıyordu. Profesör Harlow ve asistan, bir görüşme yapmak için odadan çıktılar ve bizi çalışma masamdaki her şeyi toplamaya bıraktılar. Abella ve Mariella'nın yardımıyla bu iş uzun sürmedi.

Son bir kez etrafa bakıp her şeyin tamam olduğundan emin olduktan sonra kapıya doğru yöneliyoruz. Profesör Harlow başka bir öğrenciye yardım etmekle meşgulken, Bethany ve arkadaşları biz yanlarından gezerken kıkırdamayı ihmal etmiyorlar.

"Çok mu zabuk gidiyorsun?" diye alaycı bir şekilde sordu Bethany. "Muhtemelen en iyisi bu. Bazı insanların tasarımcı olmak için gereken yeteneği yok."

Hem Abella hem de Mariella masalarının yanında aniden durdular ve ben de öyle yaptım. Abella bana baktı, müdahale edip etmemesi konusunda tereddüt ediyordu, ama ben sürekli Eros'la anın gerektirdiği şekilde konuşmak hakkındaki sohbetimi hatırlıyordum.

Belki de derin veya zekice bir karşı argümanım olmayabilir, ama yine de bir şeyler söylemek istiyorum.

"Biliyor musun Bethany? Ben asla seninle rekabet halinde olmadım ve diğer kadınları tehdit olarak görmen yanlış. Çünkü ben ve arkadaşlarım birbirimizi destekleriz. İyi günde de kötü günde de, iniş çıkışlarda da oradayız. Arkadaşlarım en büyük destekçilerim ve iltifatları samimi. Sen de aynıısını söyleyebilir misin?"

O ve arkadaşları birbirlerine rahatsız edici bakışlar atarken, kadın oturduğu yerde kıpırdandı.

"Ben de sana kötü şeyler dileyebilirdim ama dilemeyeceğim. Zaten kendi başına yeterince mutsuz görünüyorsun. Umarım seni bu kadar gıvensiz hissettiren neyse, onu düzeltmek için ihtiyacın olan yardımı alırsın."

Arkadaşlarından birinin kahkahayı bastırmasıyla yüz ifadesi donuklaştı ve onu tanıdığımdan beri ilk kez Bethany gerçekten de nutku tutuldu. Onu orada şaşkın bir halde bırakıp arkadaşlarımla birlikte dışarı çıktım.

Dışarıya kadar çıktıktan sonra durduk ve Mariella muhafızlara şıçyle bir baktı.

"Bize biraz zaman verebilir misiniz?"

Başlarını sallayarak, bizi dinleme mesafesinden uzaklaşırken bir yandan da gözlerinden ayırmadılar.

"Gabi, bunu çok zarif bir şekilde hallettin." Abella bakışlarımı yakalıyor, gözleri sıcaklıkla parlıyor. "Konuştuğun için seninle gurur duyuyorum. Nasıl hissettin?"

"Şey, hıııı titriyorum ve biraz midem bulanıyor." Garip bir şekilde gülüyorum. "Ama aynı zamanda iyi hissettiriyor. Aslında bunu daha sık yapmak istiyorum. Etrafımdakilerin rahat etmesi için düşüncelerimi ve duygularımı bastırmaktan bıktım."

Abella usulca, "Çok şey atlattın," diyor. "Hayatta kalmayı öğrendin. Ama senin bu haline bağırarak gürlemek? Bu, senin için isteyebileceğim her şey."

Gözleri doldu, doğal olarak benim de gözlerim doldu. Çok gezmeyen hepimiz ağladık ve her zamanki gibi utanmak yerine, bu durum rahatlatıcı geldi.

"Abella haklı." Mariella gözlerinin kenarlarını siliyor. "Dünya sana gıvende olmadığını öğrettiğinde kendin için konuşmak cesaret ister. Bunu yalnız yapmak zorunda değilsin. Her zaman arkada olacağız."

"Teşekkür ederim," diye kekeledim. "Bunu söylediğinize sevindim зынкъ gerzekten yardımınıza ihtiyacım var."

"Bu nedir?" diye soruyor Abella.

"Riccardo ile evlenmek istemiyorum."

"Oh, Tanrıya şükür." Elini güğsüne bastırdı.

"Bu hafta sonu adada olduğumuzda, herkes oradayken ona söylemek istiyorum, böylece gьvende olduğundan emin olayım."

"Elbette." Mariella başını salladı. "Sizin izin orada olacağız."

Abella'ya bakarken izimdeki sinirler kıvranarak hafifçe sendeledim. "Daha önce Angelo ile bu nişanı bitirmek hakkında konuşmayı deneyebileceğini söylemiştin. Riccardo'ya söylemek yeterli olmayacak. Michael öğrendiğinde onun ıfkesinden korunmaya ihtiyacım olacak."

"Bekle bir dakika." Abella, zantasını karıştırırken parmağını kaldırıp telefonunu zıkardı.

Birkaz tuşa basıp гүгънтыкъ arama başlattı ve Angelo cevap verince bir anlık panik yaşadım. Bunu bu kadar zabuk yapacağını beklemiyordum.

"Merhaba, hayatım!" Abella ekrana гыльмсıyor.

"Bunun bana ne yaptığını biliyorsun canım." Kocasının sesi alzılıyor. "Seni tekrar masamın ьzerine eğmem mi gerekiyor—"

"Aman Tanrım, Angelo," diye inledi Mariella. "Beş dakika sessiz kalabilir misin?"

Hoparlıırdan kısık bir kahkaha sesi geliyor, ardından Abella ekranı zevirerek ikimizin de burada olduğunu гүsteriyor.

"Цзыр dilerim, misafirlerim olduğunu belirtmeliydim." Ыьзкъ kızardı. "Aslında arama sebebim de bu. Size bir sorum var."

"O zaman muhtemelen bir cevabım var," diyor sakince.

"Gabi ile Riccardo arasındaki evlilik sızlaşmasını gezersiz kılmanın bir yolunu bulabilir misiniz? Ыvey babası onu bu sızlaşmeden kurtarmaya izin vermiyor, bu ьззден yardıma ihtiyacımız var."

Cevabını beklerken kısa bir sessizlik oluyor, sanki sonsuzluk gibi geliyor ama muhtemelen sadece birkaç saniye сыгıyor.

"Gabriela'nın istediği bu mu?"

Abella cevap vermeye hazırlanıyor, sonra vazgeçiyor ve telefonu bana zeviriyor, böylece ben kendim konuşabiliyorum. Angelo'ya -nedenini azıklayamayacağım bir şekilde- зок garip bir şekilde el sallıyorum, sonra boğazımı temizleyip doğrudan konuya giriyorum.

"Onunla evlenmek istemiyorum. Kuzeniniz olduğunu biliyorum ama зок кцтк biri."

Angelo her zaman biraz korkutucu olmuştur, ama kısa bir an izin гүзlerindeki ifadenin biraz yumuşadığını гүгıyorum sanırım.

"Tamam aşkım."

"Gerzekten mi?" diye patladım.

"Gabi, benim hakkımda bilmen gereken bir şey var." Sırıttı. "Karım istediğinde yapmayacağım hiçbir şey yok."

Гылымсыyorum зынкъ bunun doğru olduğunu biliyorum. Yine de, bunun зок daha zor olacağını дъşынмъştым. Cosa Nostra esnek olmasıyla pek tanınmıyor ve sormanın beni bir yere гүтүрүп гүтүрмeyeceğinden gerzekten emin деğildim. Ama Angelo ve Abella'nın yaşadıklarından sonra, kurallar konusunda o kadar da katı olmadığını дъşынбыyorum.

"Ahhh." Abella, telefonu kendine zevirirken hayalperest bir iz zekişle, "Bu пğleden sonra programında biraz boşluk bırakmak ister misin?" dedi.

Angelo'nun onayı ыzerine Mariella гүзlerini devirdi.

"Nella henъз uyandı mı?" diye soruyor.

"НЫВ uyuyor."

İkisi de ofis katlarındaki bir alanı kızları izin bir kreşe дүпнştүрдүлер, бұylece ikisi de залышırken kızlarının yanında olabiliyorlar. Санırım hayatımda daha пзверили ebeveynler гүрмедим ve bunca karmaşadan sonra sonunda mutlu sona ulaştıkları izin зок mutluyum.

"Tamam," diye mırıldandı Abella. "Bana bir saat ver, orada olacağım."

Birbirlerine veda ediyorlar ve Abella telefonu kapatmadan пңce ben de hızlıca теşеккүр ediyorum.

"Onu parmağının ucunda oynatıyorsun." diye гыбыр Mariella. "Ve bunu herkesin bilmesinden de hiz zekinmiyor."

"Eh, bu adil bir durum. Onun da benim ыzerimde aynı etkisi var."

Mariella, "Riccardo buna bayılacak," diye дъşынбыр.

"Evet, zavallı adam son zamanlarda зок күтү şanssızlıklar yaşıyor," diye yanıtlıyor Abella kuru bir sesle. "İşleriyle ilgili тым o sorunlar, eskortların şantajı, gasp edilmesi ve şimdi de sahip olabileceği en iyi şeyi kaybetmesi. Ona hiz acımıyorum."

"Bekle, gasp mı edildi?" diye sordum.

Mariella başını salladı. "Haftanın başında. Biri onu fena halde дүвдү ve şimdi de тым Cosa Nostra'ya şikayet edip suzluуу bulmalarını istiyor."

"Demek bu уызден ortadan kaybolmuş." Гылmemeye залышыyorum. "Bu durumdan biraz rahatlamış olmamda bir yanlış mı var?"

"Hayır." Abella başını salladı. "O adam tam bir pislik ve eminim ki biz onun sadece yarısını biliyoruz."

"İnan bana, bunu bilmek istemezsin."

Уызыnde bir anlık endişe belirdi. "Sana zarar vermedi, деğil mi?"

"Hayır, ama onun neler yapabileceğini bilmiyorum. Son dans provasından sonra aradı ve тым hayatımı kontrol etme planlarını anlattı. Ne giyeceğime, arkadaşlarımla ne zaman vakit gezirebileceğime karar vermek ve bana kontrol edeceği bir telefon vermek istedi. Bu, onun bu saldırılarının sadece başlangıcıydı."

"Ne kadar gъvensiz bir velet," diye homurdandı Abella. "Onunla zincirlenmeyeceğine zok sevindim."

"Ben de." Mariella saate baktı ve izini zekti. "Ъzgъnъm, sцzъmъ kesmek zorunda kaldım ama ofisime geri dцnmem gerekiyor."

Abella, "Gabi'yi arabasına kadar ben gцtъreyim," diye teklif ediyor.

"Bugъn burada olduğunuz izin teşekkъr ederim," diyorum Mariella'ya. "Ve Cecilia'nın yardımını ayarladığınız izin de zok minnettarım."

"Her zaman," diyor. "Cuma gъnъ gцrъşъrъz."

"Cuma?"

"Doğum gъnъn mъ?" Dudakları hafifze kıvrıldı. "Zatı katında senin izin bir parti planladık. Şımartılmaya hazırlanabilmen izin dnceden haber veriyoruz."

"Pekala." Başımı salladım.

Son zamanlarda yaşanan onca şeyden sonra neredeyse unutmuştum. Ailem hiçbir zaman doğum gъnъmъ kutlamadı, ama arkadaşlarım her zaman en gъzel şekilde kutlamamı sağladılar.

Mariella veda ediyor ve yollarımız ayrılıyor, muhafızlarımız avludan gezerken arkamızdan geliyorlar.

"Bugъn bunun olacağını nasıl bildiğini bana hъlv sцylemedin." Abella'ya baktım.

"Biliyorum," diyor, sesinde bir gerginlik hissediliyor. "Bunu sцylemeden dnce yalnız kalmayı beklemek istedim. Eros bana ipucu verdi."

"Nasıl?" diye kaşlarımı zattım.

Cevap vermeden dnce bir an tereddът etti. "Onun kim olduğunu biliyorum."

"Siz yapıyorsunuz?"

Dudaklarını ısırıldı ve başını salladı. "Bunu biraz tesadъfen dğrendim ve eğer kimliğini dğrenmek isterseniz nasıl olduğunu azıklayabilirim."

Bunu dъşъnъyorum ama gerzекle yъzleşme dъşъncesi beni hъlv endişelendiriyor.

"Ne dъşъnъyorsunuz? Bunu bilmeli miyim?"

"Bunu ancak sen cevaplayabilirsin." Цzъr dilercesine omuz silkti.

"Bana kazmamı sцylemiyorsunuz, bu da onun tamamen aklını kazırmadığı anlamına geliyor diye dъşъnъyorum."

"Tam olarak değil." Hafif bir kakhaha attı.

"Nasıl dğrendiğinizi tamamen ifşa etmeden ipucu verebilir misiniz?"

"Angelo ilk dğrenen oldu," diye itiraf ediyor. "Dairenizden taşınmak zorunda kaldığınız gъnъ hatırlıyor musunuz?"

Geriye dцnъp baktığımda, Angelo'nun şehir mъfettişlerine sanki onları tanıyormuş gibi bakışını hatırlıyorum. Olayın işleyiş biziminde kesinlikle bir gariplik vardı ve bunun arkasında kimin olduğunu bulmak izin biraz araştırma yaptığı kesin.

"Tanıdığımız biri mi?" diye soruyorum.

Abella cevap vermeye başlıyor ama bir panik dalgası daha onu sarıyor ve durduruyorum. "Bekle, bana sцyleme."

"Pekala." Ağızını sertçe kapattı.

"Ne yapacağımı bilmiyorum," diye inledim. "Şu an her şey çok mükemmel ve onun kim olduğunu öğrendiğimde her şeyin mahvolacağından korkuyorum."

Yüz ifadesi tarafsız kalıyor, hiçbir şey ele vermiyor.

"Sence nasıl olacak mı?" diye soruyorum ona.

"Dürüst olmak gerekirse, hiçbir fikrim yok," diyor. "Öğrendikten sonra nasıl hissedeceğinizi de bilmiyorum."

Sezeneklerimi tartıyorum ama karar verme felci beni boğuyor. Sonunda, ne olursa olsun, gerzekle yüzleşmek zorunda kalacağım. O sonsuza kadar maske takmaya devam edemez ve ben de ona karşı duyduğum bu karmaşık duyguları gürmezdenden gelemem. Ama şu anda zaten çok fazla değişimle uğraşıyorum ve gerzekçi olmak gerekirse, aynı anda ancak bu kadarını kaldırabilirim. Bu yüzden en iyisi olduğunu düşünüyorum bir sezim yapıyorum.

"Bilmek istiyorum ama bugün değil. Önce Riccardo ile olan meseleyi halletmek istiyorum. Eğer o iş sorunsuz giderse, bu hafta sonu adadan ayrılmadan önce bana söyleyebilirsiniz."

"Pekala," diye kabul etti. "Cumartesi gelmek ister misin? Kahvaltı yapabiliriz ve plansız bir kızlar gecesi geçirebiliriz. Kalabileceğin birkaç misafir odamız var."

"Elbette. Bu çok güzel olurdu."

"Harika." Rahatlamış bir nefes verdi. "Bu şimdiye kadarki en iyi doğum günü haftasonu olacak."

GABRIELA

UYKUMDAN BİR ŞEY UYANDI VE DUDAKLARININ KULAĞIMA DEĞEN SICAKLIĞINI HİSSETMEM biraz zaman aldı.

"Doğum гьнън kutlu olsun, кьзък кцпекбалы.".

"Merhaba," diye mırıldandım, gүzlerimi азтығымда odanın tamamen karanlık olduğunu гүрдәм.

Perdeleri indirmiş olmalı ve ben duymadım bile.

"Beni цзledin mi?" Zenemin ыzerinde bir цръсък izi bırakıyor, bu da benimde тьylerin diken diken olmasına neden oluyor.

Ağzımdan hafif bir zevk sesi зıkıyor ve o da dudaklarını benimkine bastırıp, sanki гьнler değil de aylarca ayrı kalmışız gibi beni цръyor.

Bu зылғын, her şeyi kapsayan ihtiyacı anlıyorum, зьнкъ ben de aynı şeyi hissediyorum.

Onu цзledim ve bunu bilip bilmemesi umurumda değil.

Karanlıkta ona doğru uzanıyorum, parmaklarım sırtına bastırıyor ama onu kendime doğru zekmeye залышırken kasları geriliyor. Bu bana onun en son burada olduğu zamanı hatırlatıyor ve acaba bir şekilde yaralanmış mı diye merak ediyorum.

"İyi misin?" Цръшmeyi keserek, sesime endişe sinmiş bir şekilde sordum.

"Senin izindeyken daha iyi olacağым."

Elini atletimin altına kaydırıp parmaklarıyla гүғсьме dokunarak dikkatimi dağıtıyor, ta ki ona ne sormaya залыштығымı unutana kadar.

"Doğum гьнъ kız kaze gelmek istiyor acaba?" diye dudaklarıma fısıldadı.

"Bana vermeye razı olduğunuz kadar?"

Гүғсьнден kısık, karanlık bir kahkaha yankılandı. "Bunu sıylediğine pişman olacaksın."

"Bu teoriyi test etmeye азтығым."

Ыстымdeki bluzun kumaşынı yukarı zekip meme ucumu ağzına alıyor ve ben de ona doğru kıvrılıyorum.

Parmaklarım sazlarının arasında kayıyor, başının arkasını okşarken o da dudaklarıyla bedenime taparcasına dokunuyor. Bana dokunuşunu tarif etmenin tek yolu bu. Yaptığı her şey o derin, acı veren azlıkla dolu ve bu da onun tüm dikkatini bana verme isteğini besliyor.

Aklıma bu tür bir kimyanın normal olamayacağı düşüncesi geliyor ve kendimi durduramadan soru ağzımdan dökülüyor.

"Sizce diğer insanlar arasında da durum böyle midir?"

Beni güremiyor olsa da, bir an duraksıyor ve bakışlarını yukarıya zeviriyor.

"Hayır," diye sertçe yanıtlıyor. "Dünyada bununla kıyaslanabilecek başka hiçbir şey yok."

Bu ifade damarlarımda dolaşüyor ve beni kurtulup kurtulamayacağımdan emin olmadığım bir bağımlılığın izine daha da sürükleniyor.

Gıgılslerimin arasına yumuşak bir ırsık konduruyor, bir an orada oyalandıktan sonra dudakları gıbeğime kadar tenimin her santimini ele geziriyor.

Gıglerimi kapatıyorum, kalzalarımı kaldırıp şortumu zıkarırken kendimi ona bırakıyorum.

Bacaklarımı aralıyor, sıcak avuzları uyluklarımdın arkasında yukarı doğru kayıyor, ta ki tamamen zıplak kalana kadar.

Acele etmeden, dudaklarını ve dişlerini bana sırtarak beni tahrik ediyor, sonunda da ihtiyacım olan yere doğru yaklaşıyor.

Dilinin ilk dokunuşu bana ıyle bir zevk veriyor ki, tüm vücudum titriyor.

"Benim izin zok ıslaksın," diye hırıltılı bir sesle ııylıyor. "Umarım gızel bir uyku zektin bebeğim, zınkı gıneş doğana kadar seni becereceğim."

Dudaklarımdan hafif bir onaylama sesi dıkdı, mecazi anlamda ııylediğini varsaydım ama ciddi olduğunu anlamalıydım.

Ağzıyla beni orgazma ulaştırıyor, sonra soyunup tamamen zıplak bir şekilde izime giriyor. Ondan sonra her şey, asla tamamen sınımayan bir sıcaklık ve arzu karmaşasına dııneşiyor.

Bu kadar uzun süre birbirimize sarılmış halde vakit gezirebilmemiz zılgınca gıınebilir, ama ıyle hissetmiyoruz. Sanki tam da olmamız gereken yerdeymişiz gibi geliyor.

Yorgunluktan yere yığılmadan ınce, onun beni kaz kez orgazma ulaştırdığını saymayı bıraktım.

"Benden yeterince zevk aldın mı?" Sazlarımı geriye doğru okşadı ve şakağımdan ırtı.

Gıgısmde ani bir ağrıya neden oluyor ve bu ağrı fark edilmeden kalmıyor.

"Hey." Dudaklarımdan sert bir nefes verişle birlikte parmakları yanağıma değdi. "Sorun ne?"

"Bana zok iyi davranıyorsun," diye kekeledim. "Bununla nasıl başa zıkacağımi bilmiyorum."

"Bundan daha azını hak etmiyorsun," diye yanıtlıyor ciddiyetle. "Ama ben bir aziz değilim Gabi. Bu yüzden beni böyle sanma."

Sanki bir uyarı daha alıyorum ama şu an bunu idrak edecek kadar enerjim yok.

Hıblı izimdeyken beni yataktan kaldırıp banyoya doğru uçtandı.

"Bir banyo daha mı?"

"Seni doldurdum." Sıızlerinin arasında bir sahiplenme havası var. "Bu beni ne kadar memnun etse de, eminim ki bunun izinde yatmak istemezsin."

"Pekala." Esneyerek sııylıyorum. "Ama uyuyakalmayacağıma sıız veremem."

"Seni tekrar yatağına yatıracağım."

Bu çok basit bir güvence ama beni adeta bir güvenlik kozasına sarıyor.

Tüm uyarılarına rağmen, bu adama güveniyorum.

Beni banyoya taşıırken, her zamankinden daha sertleşmiş olduğunu ve hafifçe topalladığını fark ettim.

Ona bu konuda soru sormak istiyorum ama konuyu değiştireceğini biliyorum, bu yüzden sormuyorum.

Kıvete girdiğinde ve yavaşça vücudumdan çekildiğinde, menisinin uyluklarımdan aşağı sıızdığını hissediyorum.

Beni tamamen doyurduğu doğruydu ve bunda inanılmaz derecede çekici bir şey var.

İkimizi de leğene indiriyor ve kısık bir iniltiyle parmaklarını pisliğin izinde gezdiriyor.

"Hoşuna gitti mi?" Dudakları kulağıma değdi.

Başımı ona yasladım, dokunuşuna teslim oldum.

"Gızel," diye mırıldandı. "Знкъ bu bana ait, Gabriela."

Sıızleri tenime işliyor, izimdeki en ihmal edilmiş yanı, yani istenme ihtiyacını ısıtıyor.

İzimde hıblı yaşayan o keskin yaraları biraz yatıştırıyor ama acı verici bir hatırlatma olmadan gelmiyor. Romeo ile istediğim tek şey buydu. Ona bir şekilde bağlı olmadığım bir hayatı hayal edemezdim. Ama bu umut yavaş ve acı verici bir şekilde ıldı ve bir daha asla nefes almasına izin vermeyeceğime yemin ettim. Eros bana sahip zırkarken hayal ettiğim tek yız onun yız olduğunda bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum.

Sıkrekli işaretler arayıp ikisini karşılaştırmaktan kendimi alamıyorum ve bunun suzluluk duygusu mu yoksa kalbimin aklımın kabul etmeyi reddettiği şeyi zaten biliyor olması mı olduğunu bilmiyorum.

Eros kıvete ılık suyla doldurup beni yanına yerleştirirken, zihnimin hapishanesinden, en azından gezici olarak, kurtuluyorum.

Her zamanki gibi bana ızzen gısteriyor, beni yıkıyor ve vücudumdaki gerginliği masajla gideriyor. Gıızlerim ağırlaşırken ve uykuya dalmaya başlarken, aklımda tek bir dışınce kalıyor.

Bunun bitmesini istemiyorum.

Perdelerin azılma sesi beni uykudan uyandırıyor ve odayı ışıkla dolduruyor.

İnleyerek yana dımdım ve o kişiye ıfkeyle baktım, ancak gьnьn bu saati izin fazla mutlu gьrьnьyordu.

Chantel, "Gьnaydın, gьneş ışığı," diye şarkı sıylıyor. "Eğlence planlarımız arasında."

Battaniyeyi başımın ьzerine zekiyorum.

"Aman Tanrım!" diye zıǵlık attı. "Yataǵındaki o yakışıklı adam kim?"

Panik içinde yorganı ьzerimden attım, bir gьz ucuyla baktıǵımda ise Eros'un aslında burada olmadığını gьrdьm.

"Ha, biliyordum." Chantel sıırttı. "Yataǵında gerzekten de yakışıklı bir adam vardı."

"Bunu başarabilmek izin kafeine ihtiyacım var."

"Hazırlıksız geldiǵimi mi sandın?" Komodine doǵru başını salladı.

Şıyle bir gьz attım ve en sevdiǵim pastaneden aldıǵım katmanlı izecek bardaǵını gьrьnce heyecanlandım. "Aaa, mango matcha."

"Bunun işe yarayacaǵını dьşьnmьştьm." Ben doǵrulup bir yudum alırken gьlyor. "Bu arada, pijamaların zok şirin."

Aşaǵıya baktıǵımda, banyodan sonra aslında kendimi giydirmediǵimi fark ettim, ama gьrьnьşe gьre Eros giydirmişti.

ьzerimde pembe bir şort ve ьzerinde "Zıǵlık attıǵında zok tatlısın" yazan kısa bir tişört var. Bu takımı daha ınce hiz gьrmemiştım, demek ki bana almış.

"Nereden aldın?" diye soruyor Chantel. "Sana şunu bırakan kişiden mi?"

Bakışlarını takip ederek komodinin ьzerindeki siyah hediye kutusuna bakıyorum.

Ondan gelmiş olmalı.

"Peki." Chantel topuklarının ьzerinde geriye doǵru sallandı. "Bakacak mıyız?"

Dudaklarımı ısırıp başımı salladım ve o da bana onu getirdi. Bu sırada Beppe, olan biteni gьrmek izin battaniyelerin arasından başını uzattı. Uykulu gьzlerle Chantel'e baktı ve yanıma oturduǵunda bana sarılmak izin geldi.

İzeceǵimi kenara bıraktım ve aramızdaki kutuya uzanıp, karnımda gergin bir zırpınmayla kapaǵını kaldırdım. Farklı renklerdeki dikenleri gьrьr gьrmez nefesim kesildi.

Chantel, "Bunların hepsi aynı kitap mı?" diye soruyor.

"Evet." Onları kucaǵıma koydum ve tek tek inceledim. "Bunlar, henьz sahip olmadıǵım Gurur ve ınyargı'nın ızzel baskıları."

"İşte bu zok romantik," diye mırıldanıyor.

Bu ihtimali ortadan kaldırmaya zalışırken yьzьm biraz kızarıyor; bunu zoǵunlukla kendi iyiliǵım izin yapıyorum.

"Bu romantik bir durum değil. Bu onun yaptığı bir Şey. Bir Şeyleri fark ediyor ve bana hediyeler vermeyi seviyor."

"Bahse girerim ıyledir." Gıızleri eğlenceyle parıldııyor. "Karnavaldaki o geceyi konuşacak mıyız yoksa his yaşanmamış gibi mi davranacağız?"

Karar vermeden ınce bir an dęşññyorum. "Sadece bir soru sorabilirsiniz."

"Nasıl oldu?"

"Harika," diye yanıtlıyorum hayalperest bir iz zekişle, ki bu da bunun romantik bir Şey olmadığı uıññndeki tezimi pek de gñzlendirmiyor.

"Eęlendięinize sevindim." Eğilip kutunun izine baktı. "Gııñññşe gııre izinde hñññ bir Şeyler var."

Mat siyah zarfı merakla zıkarıyorum, izinde ne olabileceğini. Ama aztığımda, bulduklarına hazırlıklı değilim.

Bunlar, titizlikle zizilmiş bir yığın resim; o kadar detaylılar ki, olayların tam olarak yaşandığı anları yakalamış gibi gııñññyorlar.

İlkinde Eros, Ghostface maskesini takmış, kucağında uyurken beni gıığññne yaslamış halde gıısteriyor. Sonra karnavalda kostñmñmle, bana kazandırdığı dev kıpekbalığını kucakladığım ve saf bir mutluluk ifadesiyle baktığım bir resim var. Ayrıca aynalar salonunda beni kovaladığı bir tasvir de var ve son olarak, kafesler olmadan, dıññme dolapta pamuk Şeker paylaştığımız bir resmimiz.

"Vay canına." Chantel onları incelemek izin eğildi. "Bunlar inanılmaz. Yñz ifadelerinizin ne kadar gerzcekzi olduğuna bakın. Ve burnunuzdaki ziller gibi diğer tñm detaylar " Bana bakmak izin durakladı ve sanırım onları sayıyordu.

Gıızleri irileşti ve doğal olmayan bir Şekilde hareketsiz kaldı.

"Yñzñndeki o ifade neden? Beni zok korkutuyorsun."

"Gabi, bu adam sana aşık."

"Hayır, değil." Yutkunuyorum. "İlişkimizi rahat bir Şekilde sñrdñññyoruz."

Tanrım, bu kelime zok aptalca geliyor ve neden tekrar tekrar sııylediğimi bilmiyorum. Sanırım ikna etmeye zalıştığım tek kiş i kendimim.

"Bu kadar detaycı bir yaklaşı m, sizi sıradan bir Şekilde dęşññnen birinden gelmez."

Bir dakika boyunca bunun doğru olup olmadığını dęşñññyorum, ama sonra beni defalarca uyarmaya zalıştığını hatırlıyorum.

Orada ele alınacak zok fazla Şey var, bu yñzden o dęşññnceyi kafamın izindeki kilitli bir kasaya gııñññyorum ve kendime daha sonra geri dıññneceęimi sııyñññyorum.

Chantel yalvararak, "Bana onun hakkında en azından bir Şeyler anlatır mısınız?" dedi. "Zok merak ediyorum."

"İşte sorun da bu." Hediyeleri kutuya geri koyup kenara bıraktım. "Onun hakkında pek bir Şey bilmiyorum aslında."

"Yani... his mi?" Gıızlerini kırpıştırıyor.

"Hayır. Maske takıyor ve ben de ona takmaya devam etmesini sııyledim."

"Yani, anlıyorum maske olayı popñler ama bu ne zamandır devam ediyor?"

"Bir süre," diye itiraf ediyorum. "Buyle daha az karmaşık geliyor. Duyguların işin izine karışmasını istemedim."

"Gezmiş zaman kipinde 'istemiyordum' dediniz." diye belirtiyor. "Bu, şimdi istediğiniz anlamına mı geliyor?"

"Bilmiyorum." Yatağa geri uzanıp yüzüme bir yastık bastırdım. "Ne istediğimi azemiyorum."

"Aynı durumdasın." diye iz zekti Chantel.

Yastığın altından başımı uzattım. "Ne demek istiyorsun?"

"nemli değil." Omuz silkerek geziştirdi. "Ama hazırlanmamız gerekiyor. Seni kahvaltıya gtryorum."

Belli ki beni zatı katından zıkarmak ve arkadaşlarımdın doğum günüm izin hazırlık yapmasını sağlamak amacıyla dikkat dağıtıcı olarak gönderilmiş. Yeterince uyuyamadım ama yine de durumu kabulleniyorum.

Yataktan kalktığımda, Eros'la gezirdiğim dn gecenin her saniyesini hissediyorum ve Chantel bunu hiç alemiyor.

"Buyle yrmen konusunda endişelenmeli miyim, yoksa dün gece mden dönme noktasına kadar tecavüze mi uğradın?"

"İkincisi doğru. Sanırım duştan sonra iyileşeceğim."

Umarım.

Chantel'in ilgisi uyandı. "Uzun bir seans oldu, değil mi? Dost canlısı gizli seks köşe yazarınıza sormak istediğiniz önemli bir sorunuz var mı?"

Başımı sallamadan önce biraz düşünüyorum. "Bir erkeğin gecede birden fazla kez ilişkiye girmesi normal mi?"

"Bu erkeğe bağlı," diyor. "İyileşeme süreleri kişiden kişiye değişir. Bazı erkeklerin iyileşmesi sadece birkaç dakika srerken, diğerleri saatler hatta günler sürebilir. Yaş, sağlık ve dopamin seviyeleri de rol oynar. Ama evet, tamamen mümkün. Psikolojik uyarılma büyük bir etken. Örneğin, size zok, zok ilgi duyan bir erkeğin kesinlikle daha fazla dayanıklılığı olabilir."

"Bunu bilmek güzel."

"şey " diye mırıldandı Chantel. "Dün gece sana zok mu, zok mu ilgi gsterdi?"

Yzmdaki hafif bir gmseme, tarafsız kalma kararlılığımı ele veriyor. "Sanırım yle diyebilirsiniz."

"Ama sana aşık değilim." diye sırttı.

"şimdi duş alıyorum," diye seslendim banyoya doğru ilerlerken, kahkahası da arkamdan geliyordu.

Düşüncelerimin beni ele gezirmesine izin vermemeye zalışıyorum, ama sıcak su izerime akarken, bir türlü unutamadığım bir şey var.

Bir zamanlar Romeo da benim resimlerimi zizerdi.

GABRIELA

CHANTEL BENİ ŞİRİN BİR KAFEDE HAFİF BİR KAHVALTIYA GİTİYOR VE YEREL BİR BUTİĞE gitmeden önce bir kitapıda biraz vakit geçiriyoruz. Son derece kabarık terlikler ve yeni bir bez zanta seztikten sonra zatı katındaki daireye geri dönüşyoruz.

Julian'la birlikte asansörle yukarı çıkarken Chantel'e, "Bana ne beklemem gerektiği konusunda bir fikir verecek misin?" diye sordum.

"Çöz dilerim." Gımsedi. "Sır saklama yemini ettim."

Arkadaşlarım parti planlama konusunda çok yaratıcı oluyorlar. Her zaman birbirimizin doğum günlerini bir şekilde kutluyoruz. En dikkat çekici temalar arasında pastel piknikler, gizemli akşam yemekleri, kraliyet bahçe partileri, 90'lar nostaljisi ve Barbie temalı partiler yer alıyor.

Genellikle sürprizlerden hoşlanmam çok nasıl tepki vereceğimi bilemem, ama bu partiler istisna. Arkadaşlarım arasında kendimi yabancı hissetmekten asla endişe etmeme gerek kalmıyor.

Chantel'in bu sabah bana verdiği "civeli bir dönüşüm hedefle" talimatını giyim odasında bulundurarak, daha rahat bir gün geçireceğimi tahmin ediyorum ve bu benim için gayet iyi.

Eski kesimli fildişi rengi dantel bir elbise ve azık pembe bir hırka tercih ettim, Chantel ise saçımı uzarına kurdeleler bağlayarak iki gevşek örgü yaptı.

O ise her zamanki koyu ve zengin renk paleti yerine, bizzat korsajlı koyu lavanta rengi bir midi elbise tercih etti.

Şu anki durumumuzda bunu söylemek zor, çok kasım ayındayız ve ben pembe suni kürk bir paltoya sarınmışken Chantel gri kaşmir bir şal giymiş durumda.

Julian'ın her zamanki sert ve kaba tavrıyla peşimizden gelmesiyle, dışarıda olduğumuz süre boyunca biraz meraklı bakışla karşılaştık.

Asansör kapıları zatı katına azıldığında, pembe ve yumuşak krem tonlarının hakim olduğu pastel bir rüya dünyasına adım atıyoruz.

Vazoların izinden şakayık buketleri taşarken, peri ışıkları, dekoratif yastıklar ve battaniyeler mekanın geri kalanına yumuşak bir hava katıyor.

Ayrıca fotoğraf çekmek için bir zıbek duvarı ve sıslı şapkalarından oluşan bir ağaz olduğunu da fark ettim.

Yemek alanında, zıbek desenli porselenler ve zay fincanlarından oluşan rbya gibi bir masa dьzeni, narin dantel ыrtьler ьzerinde parıldıyor.

Kat kat tepsiler minik sandvizler, zırekler, makaronlar ve pastel renkli kызк pastalarla dolup taşıyor. Her şey o kadar gъzel ki, her şeyi iyice incelemek izin bir an durmam gerekiyor.

"Beğendin mi?" diye soruyor Abella.

Bakışlarım, şu anda diğer arkadaşlarım ve Vitale kardeşlerin tamamıyla zevrili olan kuzenime kayıyor. Özellikle Romeo'yu görünce, Vitale kardeşlerin orada olması beni şaşırtıyor.

Bir an izin, gözlerinin beni s zde  n  fark ettim. Zenesi hafifce kasıldı ve bakışları bana dönmeden d nce yavaşca g z kırp tı; i te o an panikledim.

Ўзъме һъсум еден сѣаклѣклѣ гѣфѣмѣ fark ederek kekeledim ve "Her ŗey zok parti havasında," dedim. "Yani zok gъzel. Zay. Zay1 gerzekten zok seviyorum."

Aman Tanrım, Gabi. Konuşmayı kes artık.

Abella bana meraklı bir bakış atarken Romeo'nun dudağı seğirdi. "Hadi izeri gel, rahatına bak."

"Doğru." Başımı sertçe salladım.

Şu an neden bu kadar garip hissettiğimi bilmiyorum ama Romeo'nun burada olması beni tamamen şaşırttı. En son doğum gьн partilerimden birine dokuz yıl önce katılmıştı. İstisna, adada dьzenlenen partilerdi; orada mecburen yakınlarda bulunmak zorundaydı. Ama bu farklı. Burada bulunması, kasıtlı bir katılımı gьsteriyor.

Paltomu zıkarırken Beppe kuyruğunu sallayarak beni karşılamak için yerde cıvıldaarak koşuyor. Eğilip onu kucağıma alıyorum, прър sarılıyorum ve kalbimin sakinleşmesi için bir an duruyorum.

Chanel paltolarımızı dolaba asıyor ve biz de birlikte partiye katılıyoruz.

Erkeklerin hepsi bar бцльмъне doğru ilerlerken, Abella bizi зау arabasına doğru үцнlendiriyor.

"İnce kokteyller?" Abella, pamuk şeker bulutlarıyla dolu şık martini kadehlerini işaret ederek sordu.

"Kesinlikle." Birden dikkatim dağıldı. Belki bu gerginliği azaltır.

Bir şişe prosecco azıp her bardağa döküyor ve pamuk şekerin erimesini bekliyor.

"Bunların tadının nasıl olacağını hiç bilmiyorum." İçecekleri dağıtırken gıylıyor. "Ama sanırım zamanla öğreneceğiz."

Hepimiz kadehlerimizi aldıktan sonra, Abella kadehini kaldırır ve diğerleri de onu takip eder. Bu bizim geleneğimiz, зынкь arkadaşlarım herkesin bana şarkı söylemesinin o uzun ve garip anına katlanamayacağımı biliyorlar.

“Tatlı, güzel Gabriela'mıza. Hepimiz seni çok seviyoruz. Вьюме, kahkaha ve sevgi dolu bir yıl daha dileğiyle.” Son kısmı gıymseyerek vurguluyor. “Cin cin!

Alla nostra ragazza preferita."

Abella kadeh kaldırdığında her zamanki gibi g zlerim biraz yaşardı, ama hepimiz kadehlerimizi tokuşturup birer yudum alırken kimse bunu b y tmedi.

"Mmm." Chantel bir yudum aldıktan sonra bardağını zeviriyor. "Aslında oldukça lezzetli."

"Beğendim," diye katılıyorum.

"Elbette ki  yle." Val bardağının kenarından g lmseyerek, "Sizin izin henüz karnaval temalı bir parti yapmamış olmamıza inanamıyorum." dedi.

"Haklısın." Chantel sırtıttı. "Bunu çok seveceğine eminim."

Ona bir bakış attım ve ikimiz de gizlice güldük.

Sonraki yirmi dakika boyunca, biz de sohbet edip birbirimizle hasret giderirken, erkekler Antonella'yı aralarında elden ele dolaştırıyor, her biri ona büyük bir ilgi gösteriyor. Bir grup tehlikeli adamın bir bebeğe karşı bu kadar yumuşak davranmasını g rmek çok garip, ama izlemesi de eğlenceli.

Sonunda Rafe odanın bizim tarafına sızarak masadan bir makaron  alıyor, Mariella ise onu eliyle uzaklaştırıyor.

"Sizinkiler büfenin üzerinde."

Bir tabak alıp, kendileri izin ayrılmış tepsilere bakarken kaşlarını çattı. "Bu minik sandvizlerin de derdi ne?"

Michele yavaşza yanına gelir ve yiyecekleri şöyle bir inceler. "Gabi'nin porsiyonu gibi."

"İşin komik yanı, gerçekten de onları senin izin o boyutta kestiğimizi düşünüyor." Mariella g zlerini devirdi.

Cristian ve Angelo sunulan yemekleri incelerken, "Bunların izinde neden salatalık var?" diye homurdandı.

"İşte bu yüzden erkekleri çay partisine davet etmiyorsunuz." diye g ly yor Val.

Birk z arkadaşım bunun nasıl çalıştığını açıklamak izin yanıma gelirken ben de kokteylim i yudumlayıp gösterinin tadını çıkarıyorum. Chantel ve Serafina ikisinin de okuduğu bir kitaptan bahsetmeye başlıyorlar ve herkesin dikkati dağılmışken, sıcak bir ses kulağıma dokunuyor.

"Doğum günün kutlu olsun, Gabriela."

O alzak, derin yankı ayak parmaklarıma kadar bir  rperti gönderiyor ve omzumu zevirip baktığımda Romeo hemen arkamda.

Tipik bir seri katil tarzında, onun yaklaştığını duymadım.

"Merhaba," diye fısıldadım, yavaşza ona doğru dönerek. "Burada ne yapıyorsun?"

Soruyu ağzımdan çıkarır çıkarmaz, hakaret gibi algılanmış olabileceğinden endişeleniyorum ve aceleyle aşır  ıklama yapmaya çalışıyorum.

"Ben sadece şunu demek istedim—"

"Ne demek istediğini anladım." Sıcak, kehribar rengi g zlerinde bir eğlence parıltısı belirdi.

Bir an izin, kendimi unutup ona bakarken o derinliklerde kayboluyorum. Onları incelememe o kadar uzun zaman oldu ki, nefesimi ne kadar kestiklerini unutmuşum.

Adını aldığı kurt gibi, gızzleri kurt bakışlı ve biraz vahşi. Her zaman izliyor, her zaman takip ediyor. Her şeyi izine zekiyor, ısırmadan ıncı avını sahte bir rahatlık hissiyle cezbediyor. Ya da belki de ben onu böyle hayal ediyorum.

"Umarım sizi rahatsız etmiyorumdur." Rafe ızzında alaycı bir gıymsemeyle yanına yaklaştı ve kardeşinin sırtına vurdu. "Oyuncak bebek boyutunda bir sandvız ister misin?"

Romeo ızzında buruşturduktan sonra kardeşine ıfkeli bir bakış fırlattı.

"Ah, kahretsin, ızzır dilerim. Kaburgaları unuttum."

Bu bilgi aramızda yerleştikçe kalbim dızensiz bir şekilde atmaya başladı.

Bu sadece bir tesadıf; hem onun hem de Eros'un aynı anda yaralanması. Başka zaresi yok. Onun bir kız arkadaşı var.

Rafe, "Gabs'e hediye aldın mı?" diye soruyor. "Bahse girerim benimki daha iyidir."

Bu durum Romeo'nun ona bir kez daha kaşlarını zatmasına neden oldu, ardından dikkatini tekrar bana zevirdi.

"Ona hediyem, varlığımdır." ırgıymın ucundan zekiştiriyor. "Ve bir gın boyunca hıız acı zekmemesi."

Bana hafızca gıymsemediğinde midem alt ıst oluyor.

"Her zaman zok zekici." diye homurdandı Rafe.

"Tamam, hediyeler zamanı," diye duyurdu Abella. "Doğum gın kızı nerede?"

Odanın karşısına doğru bir bakış attı, bakışları Romeo ile benim aramda gidip geldi, sonra kaşlarını kaldırdı.

Omuz silkiyorum ve o gıymseıyor.

"Buraya gel, Gabs." Valentina, beni yumuşak battaniyeler ve yastıklarla cezbetmeye zalıştıkları salona doğru işaret etti.

Bunun benim zayıf noktam olduğunu biliyorlar. Ayrıca hediyeleri azmanın bu partilerin en sevmediğim kısmı olduğunu da biliyorlar.

Minnettar olmadığım anlamına gelmiyor bu, hatta hediyeleri gerzekten severim. Ama ızerimde bu kadar zok gızz varken hediye azmak, ne şekilde olursa olsun, her zaman biraz utanız verici oluyor.

Ыууırken ailem bana pek hediye almazdı. Zoğu zaman anne babam doğum gınımı unuturdu, hatırladıklarında ise beni adaya gınderirlerdi. Ne olursa olsun, umurumda değildi zыкы gın kuzenlerimle gezirmeyi tercih ederdim. Onlar her zaman gın ızel kırlardı ve hediye ya da pasta olmasa bile, sadece onlarla birlikte olmaktan mutlu olurdum.

Salona doğru ilerlerken Val bana cesaret verici bir gıymsemeyle fısıldadı: "Merak etme. Adamlar yemek yemekle o kadar meşguller ki dikkat bile etmeyecekler. Bu ızzden şimdi yapıyoruz."

Bıfeye ŗıyle bir gıdz attım ve bunun doğru olduğunu gırdım. Romeo ve Rafe dışında herkes etrafına toplanmış, kocaman Vitale ellerinde minicik gırdınen tabaklardan yemek yerken kendi aralarında konuşuyorlardı.

Bzerimde daha az gıdz olması rahatlatıcı olmalıydı ama bir zıft gıdzden kazamıyorum. Ona ŗıyle bir gıdz atarken, acaba garip bir oyun mu oynuyoruz diye dışnıyorum—kim dınce gıdzlerini kazıracak diye. Ama o her zaman bu oyunu kazanıyor ve bu sefer de istisna değil zınkı Val bana azmam izin ilk hediyeı getiriyor.

Bu elbette ondan bir hediye, zınkı Val her zaman hediyelerini dağıtmaya zok heveslidir.

"Umarım beğenirsin." Hediye kutusunun kapağını azıp izine bakarken endişeyle bekliyor.

Regency tarzı makyaj tepsisini ve ona uygun el aynasını gırdınce gıdzlerim parlıyor.

"Artık kendinizi bir Jane Austen romanının içinde yaşıyormuş gibi hissedeceksiniz," diyor.

"Zok beğendim, Val. Teşekkır ederim."

Gururla gılmışyor ve kutuyu kenara koyup bana başka bir tane uzatıyor. Sayısız hediyeyle sırez bıyle devam ediyor. Arkadaşlarım beni iyi tanıyor ve her hediye bunu yansıtıyor.

Balmumu mıhırler, kırtasiye setleri, pembe tıylı kalp kalemler, Ghostface hatıra eşyaları, Regency tarzı bir kolye, bir şemsiye ve zarif pembe bir yelpaze. Ayrıca hassas ciltler izin tasarlanmış, ařırđ kokulu olmayan zok sayıda banyo ırnı de mevcut.

Zoğu zocuğa ne alacakları konusunda talimat verildiği azık, ama Rafe her zaman grubun tuhaf ıyesidir. Hediyeleri genellikle bir zeşit şaka malzemesidir ve bu yıl da istisna değil. Poşeti aztığımda, onun peluş oyuncağını buldum... hem de gerzek ıyızın baskısı oyuncağın ızerine basılmıştı.

"Canavarları uzak tutmak izin." Bana gıdz kırtı.

"Bıyle bir kupayla nasıl olmasın ki?" diye kıkırdıyor Michele.

Romeo yanıma doğru ıyırıyır koltuğa oturduğunda Angelo ve Abella birbirlerine baktılar, Romeo da rahat bir şekilde arkasına yaslanıp bacaklarını iyice yaydı ve peluşu incelemeye başladı.

"Gıster bakalım."

Bıtn kardeşler durup izlerken odada tuhaf bir değişim oluyor gibi gırdınyor. Neler olup bittiğinden emin değilim ama sıız Romeo'ya bırakıyorum.

Cebinden bir Sharpie kalem zıkarıyor, kapağını azıyor ve zizmeye başlıyor.

Bir dakika sonra peluş oyuncağı bana geri verdi ve nedense o sıre içinde Rafe'in ıyızın Simpsonlar'daki Bay Burns'ın karikatırne dıncıştırmıştı.

"Dızelttim." Romeo, Rafe'in ona orta parmağını gıdstermesi ızerine sırtıtırken geriye yaslandı.

Rafe, "Убъзм seninkinden daha гъzel diye kıskanma," diyor.

Romeo bu сıзъ umursamaz, ki цyle de olmalı. Vitale erkeklerinin her birinin kendi başına birer tanrı olduğu, her birinin de гцрнъş азısından haksız yere yetenekli olduğu inkar edilemez. Ama benim izin Romeo her zaman en цне зıkan olmuştur.

"Tamam, okul gezisi bitti," diyor Angelo kardeşlerine. "Halletmemiz gereken işler var."

Rafe ve Michele homurdanırken, Angelo izini зekti. "Bunun izin Romeo'ya теşekkър edebilirsiniz."

Ne hakkında konuştuklarını bilmiyorum ama hizbiri ne konuşuyorlarsa ondan pek de heyecanlanmış гцрнмъyor.

Angelo, portatif beşiginde uyuyan kızını kontrol ettikten sonra Abella'ya uzun bir цръск kondurur.

Зıkarken Cristian, Chantel'in elinden izeceği kapıp tek nefeste izti.

"Kaba," diye homurdandı.

Ona bir bakış atıp tek kelime etmeden kapıya doğru уъръдъ. Rafe ve Michele de ona katıldı ve Romeo salondan kalkmak izin son dakikaya kadar bekledi. Kalkmadan цnce bacağı benimkine зарпtı ve ben de ona doğru baktım.

"Partinde iyi еђlen Gabriela. Beni зок цзleme."

"Gizli, sadece erkeklerin katıldığı kulъp toplantınızda iyi еђlenin. Зок fazla cinayet işlemeyin."

Ayağa kalkarken hafifze гълъmsedi ve kalbim yine tuhaf bir şekilde зарпmaya başladı. Yapmamaya karar vermeme рађmen, Abella yanımda belirene kadar onun uzaklaşmasını izledim.

Kapı arkalarından kapandıktan sonra, "Nereye gidiyorlar?" diye soruyorum.

Dudaklarını ısırtıyor, sanki bana сцъleyip сцъlememesi konusunda emin деђilmiş gibi, bu da merakımı daha da artırıyor. Genellikle hayatımızdaki erkekler iş faaliyetlerinden bizi haberdar etmezler. Ama sanırım Angelo, onu tehlikeye atacak bir şey olmadığı съrece, Cosa Nostra'daki зођu erkekten daha fazla şey anlatıyor ona.

"Haberlerde kayıp olan тъm o adamları duydun mu?" Yanıma otururken sesini alзalttı.

"Hayır." Kaşlarımı зatıyorum. "Yapmalı mıydım?"

Okul ve Eros arasında o kadar meşguldъm ki, manşetlere bakmaya neredeyse hiz vaktim olmadı.

"Orada oldukза tanınmış isimler vardı. Yerel iş adamları, Dernek ъyeleri. Bazıları gezen yıl o akşam yemeği izin adadaydı. Hatırlıyor musunuz?"

"Bahзде Angelo'ya oral seks yaparken seni yakaladığımız olayı mı kastediyorsun?"

"Konu bu деђil." Abella гцзlerini devirdi. "Ama evet, o konuydu."

"Orada olduklarını belirsiz bir şekilde hatırlıyorum, ama dikkatlice bakmıyordum."

"Şey, Vitales ailesiyle bir tür iş ilişkileri vardı. Ama anlaşılan yatları bir yerde battı ve onları arıyorlar. Her neyse, Angelo bu durumdan çok rahatsız çünkü her şeyi altüst etti."

"Mantıklı, sanırım. Ama bana söylemekte neden tereddüt ettin?"

"Sizi bzmek istemedim," diyor. "Çünkü bazılarının İmparatorlukla bağlantısı var."

Bu bilgi midemi bulandırıyor. "Sizce kasten ortadan kayboldular mı?"

"Emin değilim," diye itiraf ediyor Abella, ama bu düşünce'nin aklından geçtiğini anlayabiliyorum.

"Romeo bulduklarıyla ilgili olarak size geri dönüş yaptı mı?"

"O ve Angelo bununla ilgilendiklerini söylediler." Bana üzür dilercesine omuz silkti. "Biliyorum, eğer mümkünse Aegis'i kullanarak bununla ilgilenmek istiyordunuz, ama doğru olmak gerekirse, bence bu en iyisi olabilir. Çok fazla insan işin izinde olduğu izin, arkadaşlar durumu nasıl halledeceklerini bulacaklardır."

Başımı sallıyorum ama acaba çoktan yapmışlar mı diye merak ediyorum. O adamların kaybolması bir tesadüf olabilir, ama bizim dünyamızda olaylar nadiren tesadüf olur. Her halükarda, bunu düşünmek ya da olanlar izin suzluluk duymak istemiyorum. Eğer bir şekilde olaya karışmışlarsa, bu onların sorumluluğunda.

Abella, "Birkaz dakika içinde yemek yiyeceğiz," diyor. "Ama önce size göstermek istediğim bir şey daha var."

"Pekala." Ayağa kalkmam izin işaret ederken ona sorgulayıcı bir bakış attım.

Koridordan onu takip ederek çalışma alanıma girdim ve odaya girer girmez birden durdum.

"Aman Tanrım—" Gırdıklarımı anlamaya çalışırken etrafıma bakındığımda kelimeler dudaklarımda donup kaldı.

Đn, elimdeki arazlarla son sınıf koleksiyonumu nasıl tamamlayacağımı düşünüyordum. Ve bir şekilde, o kısa süre içinde, ihtiyaç duyabileceğim her şeyle donatılmış, tamamen dönüşmüş bir alan ortaya çıktı.

Yepyeni bir zizim masası ve sandalyesi, kesim masası, kumaş rafları, Pantone renk kılavuzları, bir Wacom tablet, bir LED ışıklı pano ve muhtemelen şimdiye kadar var olmuş her türlü tasarım ve yapım aracı. Her keşif bir öncekinden daha heyecan verici, ancak beni en çok etkileyen şey Bernina 790 Pro Dikiş Makinesi.

"Bütün bunları yaptığınıza inanamıyorum." Güzlerimden yaşlar süzlmeye başlayınca utanarak hızkırarak ağladım.

"Hayır, yapmadık," diye itiraf ediyor Abella.

Ona şaşkınlıkla bakıyorum ve o da kendi duygularını bastırmaya çalışırken bana göz yaşlarıyla dolu bir gözümseme sunuyor.

"Az önce kalemlerinizi birini almak için buraya gelmiştim ve o sırada gırdım. Doğru olmak gerekirse, bunların yarısının ne olduğunu bile bilmezdim."

GABRIELA

ГЫНЫМЫН ІЛК БІЦІМЫНБІ ЗАЛІШМА АЛАНИМДА БУЛУНАН YЕНІ АЛЕТЛЕРЛЕ ОYНАYАRАК VE prova kumaşım ыzerinde залышарак geziriyorum.

Malzemelerime veya projelerime kimsenin karışmasından artık endişelenmeme gerek kalmadığını bilmek быуык bir rahatlama. Студыонун duyusal ашыры уыкленmesinden uzak, kendi залышма alanıma sahip olmak, odaklanmamda ve verimliliğimde быуык bir fark yaratacak.

Bu gerzekten de bir hayalin gerzекleşmesi ve mezun olduktan sonra bu arazlar, koleksiyonlarımı geliştirip piyasaya сыrerken bana sağlam bir bařlangıц noktası sağlayacak.

Yıllar sonra ilk kez geleceğim konusunda kendime гыveniyorum. Net bir yol haritam var ve Riccardo ile nişanımı resmen bozduktan sonra tekrar rahat bir nefes alabileceğim. Цзellikle Michael цđrendiđinde kolay olmayacağını biliyorum, ama artık bu korkunun beni kontrol etmesine izin veremem. Kızacak, ama Vitale ailesinin koruması altında olacağım, bu уызden ne kadar istese de beni cezalandıramayacak.

Valizlerimi ve Beppe'nin тым eşyalarını toplayıp adaya doğru yola зıktıđımda, aylardır hissetmediğim kadar hafif hissediyorum. Pazar гынь yaşanacak değişikliklere rağmen, kızlarla gezireceğim hafta sonunu dцrt gцzle bekliyorum.

Vitale malikanesine vardığımda Julian, bir şeye ihtiyacım olursa diye hafta sonunu muhafızların koğuşunda gezireceğini сыулыуor. Зantalarımı odama getireceğini belirtiyor ve ayrılmadan цnce ona теşekkыr ediyorum.

Nonna'yı her zamanki gibi mutfakta, гццнлнnce bir şeyler pişirirken buldum.

"Gabriela," diye sesleniyor beni гццнnce, yanıma заđırarak. "En sevdiğin yemeği yaptım. Bir tane dene."

Onun Amarena vişneli parmak izi kurabiyelerine karşı koyamıyorum. Gerzekten de en sevdiklerim. Nonna daha iyi дыřыньр bir tabak alıp doldurmadan цnce tepside bir tane alıyorum.

"Kızlarla paylaşabilirsin."

"Teşekkыr ederim, Nonna."

"Bu akşam sana özel bir doğum günü yemeği hazırlıyorum. En sevdiğin yemeklerin hepsi burada."

"Bunu yapmak zorunda değildin, ama teşekkür ederim." Ona gülümsedim. "Yardıma ihtiyacın var mı?"

"Sazmalık." Elini sallayarak geziştiriyor. "Benim sevdiğim şey bu."

Beppe selam vermek izin başını zantasından dışarı uzatıyor ve Nonna onun başını okşuyor.

"Kızlar tiyatro salonunda," diyor bana. "Gidip keyfini zıkarın."

Ona tekrar teşekkür edip ikinci kata zıkan mermer merdivenlere doğru yındeldim.

Evin alt katında salon, yemek odası, balo salonu ve beyefendinin zalışma odası gibi ana ortak yaşam alanları bulunurken, üst kattaki merkezi toplanma alanında ise spa, kütüphane ve sinema odası yer alıyor.

Vitale ailesinin evi çok büyük; her kardeşin kendi ailelerini kurabileceği geniş kanatlara sahip. Ve bu yetmezmiş gibi, mülkte misafirler izin kır evleri ve ek yaşam alanları da bulunuyor.

Bu gece Mariella'nın kanadında kalacağım. Abella ve Valentina'nın babası gittiğinden beri Val de oraya yerleşti.

Tiyatro salonuna vardığımda izeriden kahkahalar duydum ve kapıyı açtığımda kızların zeshitli tiyatro koltuklarına yayılmış halde olduklarını gürdüm.

"Merhaba." Abella beni izeri davet etti. "Gel, rahat et. Sazma sapan Noel filmleri izliyoruz."

"Şimdiden mi?" Kaşlarımı kaldırdım.

Val, "Şu an kasım ayındayız," diye belirtiyor. "Hazır konu azılmışken, alışveriş tarihleri planlamaya başlamamız gerekiyor."

Abella, Antonella'nın burnuna hafifçe dokunarak, "Doğru," diyor. "Alışveriş yapmam gereken kişilerin listesi her yıl uzuyor."

"Kurabiye isteyen var mı?" diye soruyorum, oturmadan önce tabağı uzatarak.

"Aaa, büyükanneniz en sevdiğiniz kurabiyeyi yapmış." Mariella uzanıp tabağı alıyor ve bir kurabiye alıp diğerlerine uzatıyor.

Onun yanındaki boş tiyatro koltuğuna yerleşip Beppe'yi zantasından zıkarıyorum. Abella bana fazladan bir battaniye atıyor ve ben de rahat bir şekilde yerleşip Beppe'nin iyice sıcacık olduğundan emin oluyorum.

Abella bana, "Arkadaşlar hılv meşgul," diyor. "Bu yüzden muhtemelen akşam yemeğine gelmeyecekler. Ama belki bir spa gecesi yapabiliriz diye düşünüyordum."

"Kulağa eğlenceli geliyor."

Başını sallıyor ve Mariella homurdanana kadar birkaç dakika boyunca hepimiz filme odaklanıyoruz.

"Bunu bana izletmenize inanamıyorum. Çok gerzek dışı."

Val, "Büyük bir şehir yındeticisinin çok büyük bir kasabada mahsur kalıp Noel'in sevincini keşfedebileceğine inanmadığınızı mı söylüyorsunuz?" diye takıldı.

"Ben alaycı kalmayı tercih ederim." Mariella sırıttı.

Sonraki bir saati film hakkında yorumlarımızı ekleyerek geziriyoruz, ta ki Abella Antonella'nın altını değiştirmek izin ayrılana ve Val atıştırmalık almak izin dışarı zıkana kadar.

Onlar gittikten sonra Mariella şöyle bir baktı ve Beppe'nin güğsümün üzerinde, dınyanın derdinden uzak bir şekilde horlayarak uyuduğunu gırcıncı gıldı.

"Daha önce bir insana bu kadar bağlı bir kipek gırcmediğimi dışınıyorum."

"Gerçekten de çok tatlı bir çocuk." Tıylerini okşadım. "Onu benim izin bulduğuna çok sevindim."

Onu dıvıdğımda yızında kısa bir anlık suzluluk ifadesi belirdi.

"Bunun sorumluluğunu ıstlenemem," diye itiraf ediyor. "Tek yaptığım şey sizi psikoloğa yınlendirmektir."

"Ne demek istiyorsun?" diye kaşlarımı zattım. "Beppe'yi benim izin aldın."

Dudaklarını dışlerinin arasında bir an kemirdikten sonra izini zekti. "Sana sıylersem sırrını saklayabilir misin?"

"Elbette."

"Bu Romeo'nun fikriydi."

Bunu anlamlandırmaya zalışırken kalbim güğsümden fırlayacak gibi hissediyorum ama bir tırlı başaramıyorum.

"Anlamıyorum."

Mariella, "O, bir duygusal destek hayvanının sizin izin iyi olacağını dışındı," diye azıklıyor. "Beppe'yi o buldu. Hatta onu size vermeden önce eğitmek izin ız ay boyunca kendi koğuşunda tuttu."

"Ama neden bıyle bir şey yapsın ki?" diye kekeledim. "O zamanlar benimle neredeyse hı z konuştuyordu bile."

"Sizinle konuşmuyor olması, dikkat etmediğı anlamına gelmez." Mariella bana nazik bir gıymsemeyle karşılık verdi. "Romeo her şeyi gıızlemler ve hızbir şeyi kazırmaz."

Gıızlerimdeki yoğun duygu selini dağıtmaya zalışarak hızla gıız kırpıyorum.

"Kahretsin, Gabi." Mariella yızını buruşturdu. "İzır dilerim. Seni ızmek istemedim."

"Hayır." Başımı salladım. "İzır dileycek bir şeyiniz yok. Son zamanlarda çok duygusalım. Bana birkaç dakika verebilir misiniz? Sadece tuvalete gitmem gerekiyor."

Anlayışla başını salladı, daha fazla azıklama yapmam izin beni zorlamadı.

"Sen dıındığında burada olacağım."

Beppe'yi kucağıma alıp koridordan kıtrphaneye gıtrıyorum. Aslında tuvalete gitmem gerekmiyor ama huzur izinde ağlamam gerekiyor.

Kapıyı arkamdan kapatır kapatmaz, okuma koltuklarından birine zıkır her şeyi dışarıya bırakıyorum, Beppe de beni teselli etmek izin elinden geleni yapıyor.

Romeo'nun benim izin güzel bir Şey yapma d Ő ncesinin neden saf bir azap gibi geldiğini bilmiyorum, ama  yle. Belki de bildiğimi sandığım her Şeye meydan okuduğu izindir. Ya da belki de somurtkan, alaycı dış görünüŐünün altında, her zaman olduğu gibi aynı kişi h b b duruyor.

Eros'un zalışma alanımı nasıl d Ő zlediĐini d Ő nd Ő md , ikisini karŐılaŐtırmadan edemiyorum. Ve bu d Ő n ce aklımda ne kadar zok yer ederse, o kadar zok yer ediyor.

Gerzek i olmak gerekirse, Şu anda gidip Abella'ya sorabilir ve gerzeği  Ğrenebilirdim. Ama bunu doğruladığında veya reddettiğinde y z mdaki duyguları g r mesini istemiyorum.

Alt kata inen sarmal merdiveni incelerken farklı bir fikir aklıma geliyor. Bu merdiven merkezi avluya yakın bir yerden zıkıyor ve bana Romeo'nun kanadına doğrudan bir yol sağlayacak.

Abella onların gittiğini söyledi ve Şimdi bu d Ő n ce aklıma girdiğinden beri kendimi bu d Ő n ceden vazgeziremiyorum.

Merdivenlerden inip evin izinde sessizce ilerliyorum. Romeo'nun kanadına yıllardır gitmemiŐtim ve kapının azık olup olmadığından bile emin değilim. Ama kapıya vardığımda, hişbir direnç göstermeden azılıyorum.

Mek n karanlık ve izeri girerken kalbim hızla zarpıyor. Hareket sens rl  ışıklar beni ürkütüyor, ama aşağıya baktığımda duvarların dibinde olduklarını fark ediyorum. Koridorda ilerlemeye devam ederken, mutfak ve oturma alanını geztikten sonra, ana yatak odasına kadar yolumu aydınlatıyorlar.

Kapısını azıyorum, aniden zıkıp beni korkutmasını bekliyorum ama yapmıyor. Oda sessiz ve karanlık, izeri girdiğimde ışığı azmaktan başka zarem kalmıyor. Etrafa bakmak izin ne kadar zamanım olduğunu, hatta tam olarak ne aradığımı bilmiyorum ama bunu yapmak zorunda olduğumu hissediyorum.

Beppe'yi yere bıraktım ve ben etrafa g z atarken o da kendi başına alanı keŐfetmesine izin verdim.

 lk dikkatimi zeken Şey, yatağın ucuna serilmiş siyah bir kapüŐonlu sweatshirt oldu; onu alıp burnuma yaklaŐtırdım ve hafifçe dengesizleŐerek nefesimi zektim.

Temiz kokuyor, belirgin bir koku yok, bu yüzden sanırım yeni yıkanmıŐ.

Kap Őonlu kazağı yatağa geri koyup masasına doğru yürüdüm. Bilgisayar Şu anda azık değildi ve izine girme Şansım olmadığını bildiğim izin azmaya da gerek duymadım. Ama masanın zekmecelerinin her birini azmaya zalıştım, ancak hepsinin kilitli olduğunu g rd m.

Sinir bozucu.

Kontrol edecek başka bir Şey kalmayınca, giyinme odasına girdim ve zekmecelerini, dolaplarını karıştırmaya başladım. Siyah iz zamaşırını g r n ce ve ona uzun uzun bakınca, aklıma sorgulamaya başladım.

Giysilerinin hepsi aynı: siyah kot pantolonlar, pantolonlar, tiŐörtler, gömlekler, kumaş pantolonlar ve birkaç takım elbise. Birkaç zift bot da var ve eğilip onları

inceliyorum, Eros'un giydiği botlarla karşılaştırıyorum. Emin olamıyorum ama sanırım bunlar aynı değil.

Yatak odasına geri dönerken yatağa şöyle bir gıız attım ve acaba buraya his kadının getirmiş mi diye düşündüm. Bu düşünce midemi bulandırdı ve aklımdan silmeye çalıştım çünkü bu tamamen nevrotik bir düşünce.

"İzzellikle aradığınız bir şey var mı?"

Alzak ve tembel konuşma tarzı beni ırkattı ve arkamı döndüğümde Romeo'nun beni izlediğini görünce zılgılık attım.

Kapı zerzevesine yaslanmış, vücudu duymelerle kaplı, kaslı, üzerinde yasa dışı olması gereken sade siyah bir tişört var. Gıızlerim vücudunu uzun süre tarıyor, kendimi toparlamadan önce ona çok uzun süre bakıyorum.

Ne zamandır orada olduğunu bilmiyorum ama beni yatağına bakarken yakaladığını bilmek uyanıktan kızarmasına neden oluyor.

"Beppe kaztı," dedim sesim yükselerek. "Onu bulmak zorunda kaldım."

Ben berbat bir yalancıyım ve Romeo'nun eğlendiğini gizlemek için elini zenesinin üzerinden gezirmesi bunu azıkza gösteriyor. "Hım hım. Eminim uyle yapmışsındır."

Neyse ki, kanadının kapısının kapalı olduğundan bahsetmiyor. Böyle bir argüman, savunmamı darmadağın ederdi.

Beppe banyodan sakince çıktıığında, sanki bu benim haklı olduğumu kanıtlayacakmış gibi onu kucığıma alıyorum.

"Onu buldum."

Romeo, ona doğru yürürken sırtıttı ama yerinden kılmıldamadı. Bir adım utede durdum ve onunla kapı zerzevesi arasındaki boşluğa baktım. Gezmek için yeterince büyük değildi ama yine de denemekten kendimi alamadım.

"Biliyorsunuz, izinsiz girişin cezası var," diyor.

"Seni bir daha upmeyeceğim," diye patladım. "Senin zaten bir kız arkadaşın var, o yüzden en başından beri beni upmemeliydin."

"Her şeyden önce, beni uptyn—"

"Hayır, yapmadım," diye itiraz ediyorum.

Bunu görünmezden gelip devam ediyor. "İkincisi, kız arkadaşım senin beni uptyğın umursamıyor."

Neden bilmiyorum ama kız arkadaşım kelimelerini onun ağzından duymak beni rahatsız ediyor. Eminim ki o çok hoş bir insan, kim olursa olsun, ama bu... yanlış geliyor. Bu yüzden, benden bir tepki almaya çalıştığını çok iyi bilmeme rağmen, söylediği daha sinir bozucu şeye odaklanmayı seziyorum.

"Seni upmedim."

"Kesinlikle uyleydin. Hatta, doğru hatırlıyorsam, oldukça ilgiliydin."

Uyanımdaki kızarıklık daha da derinleşiyor. "Kendine bunu söylemen gerekiyorsa, tamam."

Bakışları dudaklarıma iniyor ve karnımda bir sıcaklık hissediyorum. Bunu gürmezdence gelmeye alışıyorum.

"Gezmeme izin verir misiniz?"

"Elbette. Cezayı ıttıktan sonra."

"Para cezası ne kadar?"

"Bana burada gerçekten ne yaptığını anlat."

"Sana söylemiştim, Beppe'yi arıyordum," diye homurdandım.

"Çok kötü bir yalancısın Gabriela. Bu senin doğanda yok."

Birbirimize rahatsız edici derecede uzun bir süre bakıyoruz. Başka biri olsa, şimdiye kadar bakışlarımı kazırmış olurdum. Ama garip olan şu ki bakışlarımı kazırmak istemiyorum. Yine de bunu itiraf etmeye niyetim yok.

"Sadece nasıl görünüşüne bakmak istedim." Bir yalan daha. "Abella sizin gittiğinizi söyledi, ben de canım sıkıldı, o yüzden keşfe çıkmaya karar verdim. Yıllardır evin bu kısmına gelmemiştim."

Bir an bile buna inanıyormuş gibi görünmüyor, ama yine de rol yapıyor.

"İlginç bir şey buldunuz mu?"

"Hayır." Kaşlarımı zattım. "Burada neredeyse hiçbir şey yok."

"İhtiyacım olan her şeye sahibim."

"Güzel, ne güzel. Şimdi gidebilir miyim?"

Dudaklarında hafif bir tebessüm belirdi. "Seni durdurmuyorum."

"Gerçekten beni buna mı zorlayacaksınız?" diye soruyorum, dar aralığı işaret ederek.

Boşluğa şöyle bir göz attı ve omuz silkti. "Bir sorun göremiyorum."

"Elbette ki hayır."

Beppe'yi yere bırakırken sinirli bir iz zekikle karşılık verdim. Gezmekte hiç sorun yaşamayacak.

Romeo'ya yaklaştım ve kendimi onunla kapı zerzevesi arasına sıkıştırdım. Bir santim bile kıpırdamadı, bu yüzden aradan geçmeye alışırken tüm vücudum onun vücuduna yapıştı. Tam bir utançla, sıkıştım ve sıcak, sert bedeninin baskısı beni sersemletti.

Bana doğru dönerek, gezici bir sureliğine kazma fırsatı sunuyor. Ama ben kazamadan, beni kollarıyla kuşatıyor ve kalbim hızlanıyor.

"Hey, Gabi?" Bakışları beni sızdı, o kehribar rengi gözlerinin ardında karanlık ve az bir şey gizleniyordu.

"Evet?" Yutkunuyorum.

"Seni burada tekrar yakalarsam—" Sesi alçalıyor. "Seni hapse atarım."

ROMEO

[GİRİŞ 011] — KİTİ AMAZLI YAZILIM ORTADAN KALDIRILDI

Sabır sınırı aşıldı.

Karantina yetersiz.

> Kaldırılması gerekiyor.

Sistem stabil hale geldi.

GEÇENİN GERİ KALANINDA GABİ'NİN BANA GİZLİCE BAKIŞLAR ATTIĞINI, ARTIK İNKAR edemeyeceği şeyleri bir araya getirmeye çalıştığını fark ettim.

Bu kendine zarar verici bir şey ama bana her baktığında aklında bu sorunun olmasını istiyorum. Onun izindeyken sadece beni, yalnızca beni düşünmesini istiyorum.

Daha önce hazır değildi ama fikri sindirmek için yeterli zamanı oldu ve zihninde bu kesin bir olasılık haline geldi. İster kabul etsin ister etmesin, bedeni bana tepki veriyor. Ve her ne zaman onunla kendim olarak etkileşime girsem, bu onu o kadar şaşırtıyor ki, yüzü kıpkırmızı oluyor.

Tehlikeyle flört ediyorum ve mantıken bunun sonsuza kadar sürmeyeceğini biliyorum. Onun ihtiyaç duyduğu kişi olamıyorum ve bu değişmedi. Ama onu bırakma düşüncesi imkansız geliyor. Kendimin bu iki versiyonunu nasıl uzlaştıracığımı bilmiyorum; biri bencil olmak istiyor, diğeri korumak istiyor.

Şimdilik bencillik kazanıyor.

Yemekte, yanına oturup bacağımı onun bacağına değdirene kadar uzanarak onu sinirlendiriyorum. Temasa bir an bakıyor ama uzaklaşmıyor.

Rafe bir şeyler anlatmaya devam ederken ve masadaki herkesi sohbete dahil ederken, ben de kolumu gelişigüzel bir şekilde sandalyesinin arkasına yasladım. Nefesi kesildi ve bana baktı, ama ben bunu fark etmedim.

Sıra tatlıya geldiğinde, havada onun kaşığına kapıp, dondurmasından bir lokma alıyorum, sonra da ona geri veriyorum.

Ne yapacağını gırmek izin bekliyorum, 3nkb Gabi'nin kimseyle mutfak eşyası paylaşmadığını biliyorum. Bu yüzden kaşığına tekrar suya daldırıp bir kaşık daha alıp ağzına gıtırırken, inanılmaz derecede tahrik oluyorum.

Masada sohbet devam ederken, bir kalem 3ıkarıp pezeteye 3izim yaparak dikkatini dağıtıyorum.

Bu, onun bunaldığı zamanlarda onun izin yaptığı bir şeydi.

Onun her ufak değişimini inceledim, aklının 3ıgılık attığı anları, başkaları duymasa bile, fark edebilmek izin hafızama kaydettim. O zamanlar, aynı teknikleri bana da uygulamak zorunda kalacağımı bilemezdim.

O gün balo salonunda, ila3ların asla kontrol altına alamayacağı bir yanıma ulaştı. Beni sisin izinden 3ıkardı, bir patlamayı ındı ve herkese umut verdi. Ama bu canavarla 3ok uzun zamandır birlikte yaşıyorum, artık mucizelere inanmıyorum.

Gabi bana imkansız istemeyi aşıyor, ama beni uyandırmak izin ona bir kez bakmam yeterli. Benden 3ok daha kb3k ve ben kendi yeteneklerimin farkındayım. Her an, kaotik zihnimin girdabında kaybolup gidebilirim ve o beni geri getiremez.

Ona zarar vermektense ılmeyi tercih ederim.

Belki de bu fotoğraf, onun izin iyi biri olmadığının bir başka uyarısıdır; her ne kadar onu bırakmayı reddetsem de.

İşimi bitirip pezeteyi ona doğru uzattığımda, resmin ızzerinden geziyor: Ormanda Kırmızı Başlıklı Kız'ı kovalayan bir kurt. 3izgilerin arasına gizlenmiş baş harflerini bulması uzun s3rm3yor.

GRB.

Gabriela Rose Bianchi.

Bana doğru bakıyor, bakışlarında bir belirsizlik beliriyor. Bunu neden yaptığımı anlamıyor ve benim de ona verecek bir cevabım yok.

Tabaklar toplandıktan ve izecekler servis edildikten sonra, yapabileceğim en onurlu şeyi yapıp masadan kalkarım.

B3t3n gece uykusuz kalıp tavana baktıktan sonra nihayet pazar sabahı geldi.

Uykuya dalmak her zaman zordur, ama Gabi'nin aynı 3atı altında olması ve ona dokunamaması tam bir işkence.

Kahvaltıda aile yemeğini atlayıp, izimdeki huzursuz enerjiyi atana kadar egzersiz yapıyorum.

O şerefsiz kuzenim ıg3le yemeğinde geldi, y3z3 h3l3v ona attığım dayaktan kalma morluklarla doluydu. Maskeyle ızzerine atladığımda altını ıslatmıştı, sonra eve ağlayarak gidip gururunu kurtarmak izin herkese soyulduğunu söylemişti.

Hepimiz salonda toplanıyoruz ve sesini dinledikten iki dakikadan kısa bir süre sonra ıldırme isteği duyuyorum.

Angelo bana telepatik olarak sabır aşılama zalı olarak bir bakış attı. Bana söylemedi ama ben olup bitenleri takip ediyordum ve Emilio Venturi ile senatörle yaptığı anlaşmanın bittiğini biliyordum. Yani teknik olarak, Riccardo'yu ıldırmemi engellemek için artık gezekli bir sebebi yok.

Gabi'ye onunla ilgileneneğime sız vermişim ve sızımın arkasındaydım. Angelo bir şekilde bu işe dahil olmak zorunda kalacak.

Konuşmanın başlamasından yarım saat sonra Angelo ve Abella bebeği beslemek için sıtlerine gıtırıldı. Diğer kardeşlerim Riccardo'yu gırmezden gelme hatasını yaptılar ve o da bana yaklaşma fikrini edindi.

Aynı duvara yaslanıyor, bakışlarımı odanın karşısındaki kadınların toplandığı yere doğru zeviriyor. Benim Gabi'yi izlediğimi izlerken, gıvensizlikleri tım zıplaklığıyla ortaya zıkıyor.

Bakışlarımı onun gızlerine zevirdim, kызск beyninin nihayet durumu kavradığını gırmekten memnun oldum. Ызнде şıphe belirdi ve Gabi'nin bakışları ona değil de bana odaklanınca bu şıphe daha da derinleşti.

Riccardo ıne eğildi, sesini alıaltarak zoraki bir gılmsemeyle, "Ona nasıl baktığını fark etmediğimi sanma Bolt. Zok zekici bir kadın olduğunu ve pek dışarı zıkmadığını biliyorum, ama bunu biraz fazla belli ediyorsun." dedi.

Benden bir tepki almak için beni kışkırtıyor ve balo salonundaki olayın aksine, ona bir tepki vermiyorum. Birkaç saniye içinde, onu ıldırmeyi hayal ettiğim en iyi on yolu zihnimde tekrar tekrar canlandırıyorum. Her biri yavaş, acı verici ve izlemesi son derece tatmin edici olurdu. Ama ayartma, elimi belime sıkıştırdığım Beretta'ya doğru kaydırıyor.

"Sana bir şey söyleyeyim." Riccardo zenesini bana doğru salladı. "Sana bir iyilik yapacağım ve o bakire vajinanın benim tarafımdan nasıl bir his verdiğini tam olarak bilmeni sağlayacağım."

Ona uyuşuk bir gılmseme attım ve ыз ifadesi değışti. Anlaşılan bu onu zok korkuttu.

Cevap vermeden ınce, onun bu korkuyla birkaç saniye baş başa kalmasına izin verdim.

"Zaten bildiğim bir şeyi bana söylemene neden ihtiyacım olsun ki?"

Kibirli tavrı yavaş yavaş yerini ıfkeye bırakıyor, soğukkanlılığının zatlaklarından sızıp gidiyor.

"Az ınce ne dedin?"

"Riccardo, sen biraz gez anlıyorsun, o ызden sana azık azık anlatayım. Onun ne kadar iyi hissettiğini zok iyi biliyorum ve bunu anlayabilecek tek kişi de benim."

Bana sanki hılv espriyi bekliyormuş gibi bakıyor ama espri bir tırlı gelmiyor.

"Bunun komik olduğunu mu dışınıyorsun?" diye homurdandı.

"Pek sayılmaz." Güzlerimi ona diktim. "Onun üzerinde herhangi bir hak iddia edebileceğini d ş nmene izin vermek beni hiç eğlendirmed . Ama içine burnunu sokmak, seni tuval haline getirmek ve altın   slatmana neden olmak, diğer yandan —"

"Seni kahrolas  orospu zocu u." Beni baştan a a ı s z yor, benimle ba  edip edemeyeceğini merak ediyor.

"Denemenizi memnuniyetle kar ılarım." Ka larımlı zatarak ona baktım.

Doğal olarak, bu k z k serseri zok korkak, bu yüzden  fkesini Gabi'ye yöneltmeye hazırlanarak ona şöyle bir bakıyor.

"Bunu yapmazdım," diye uyardım onu.

"Bana kadınımla nasıl konu aca ımı söyleyemezsin."

Ona doğru tek bir adım atıyor.

Uzandım, boğazından yakaladım ve duvara fırlattım.

Zarpmanın etkisiyle kafası sekip yere y  ldı, bacaklarını yana azarak bana  fkeli bakışlarla baktı.

" unu azıkza belirtelim, o hiçbir zaman senin olmadı."

"Siktir git—"

S mlesini bitiremeden Beretta'mı kaldırdım ve gözlerinin arasına tek bir kurşun sıktım.

V cudu gev edi ve ben kanlı yüzüne bakakaldım, her şeyin zok zabuk bitmesine sinirlendim. Ama sabır hiçbir zaman erdemlerimden biri olmadı ve o benim sabrımı zok uzun süre s nadı.

Odaya girer girmez ve manzarayı g  n ce Nonna, "Aman Tanrım!" diye haykırır. "Pazar günü m , Romeo?"

"Evet, Romeo." Rafe sırtıttı. "Ne d     yordun? Pazar günleri cinayet i lemedi imizi biliyorsun."

" z   m," diye kuru bir şekilde cevap verdim. "Pazartesiye kadar bekleyemezdi."

Bir an sonra Angelo yüzünde asık bir ifadeyle belirir. "Allah aşkına Romeo. Aile kararları hakkında sana ne demiştim?"

"Bu bir aile kararıydı." Omuz silkiyorum. "Hepimiz bir noktada bunu d   nd k."

"Bunu oturma odasında mı yapmak zorundaydınız?"

"Antonella burada olmadığı zamana kadar bekledim," diye belirtiyorum.

Elini yüzüne sürerek izini zekti. "Bir saat daha bekleseydin, ni anı bozduğunu anlardın."

Bakı larım Gabi'ye kayd  ve gözlerimiz bulu tu u anda her şey onun izin yerli yerine oturdu.

Titreyen elini ağzına g   rd , hafif bir inilti zıkardı, sonra da odadan fırlayarak zıktı.

Angelo ve Mariella'nın bana seslenmelerini umursamadan, onun peşinden sessizce ilerliyorum.

"Rafe, Beppe'ye iyi bak."

"Bzerinde 3alışıyorum."

Gabi, belli bir yuene doğru olmadan kazıyor, ben ona yaklaşırken gúzleri faltaşı gibi azılmış bir şekilde omzunun ızzerinden bakıyor.

"Koşmayı bırakabilirsin Gabriela. Artık avlanma ızgъdъmъ harekete gezirdiğini biliyor olmalısın."

Durmuyor ama ıcnemli değil. İki saniye sonra, yuı değiştirirken onu omzuma atıp kanadıma taşıyorum.

Koridor ışıkları sıite ulaşana kadar yolumu aydınlatıyor. İzeri girdiğimde Gabi'yi yatağa bırakıyorum ve ızzerine eğilerek onu altımda hapsediyorum.

"şimdi nerede kalmıştık?"

GABRIELA

KALBİM GÜÇSÜZE ZARPIYOR, DEŞİNCELERİM HER YÜNE DAĞILIYOR. AMA ASLINDA UZNEMLİ olan tek bir şey var.

"Sen Eros'sun."

"Bunu zaten biliyordun sanırım." GÜZ bebekleri parladı, kehribar rengi güzleri karanlığa gıymıdı. "Sadece bunu kabullenmen gerekiyordu."

"Ama neden?" Dudaklarım titriyor. "Benden çok uzun zamandır nefret ediyorsun."

Ağırlığını kaydırıp bacaklarımın arasına yerleşti ve ereksiyon halindeki penisini bana sırttı. "Bu, senden nefret ettiğimi hissettiriyor mu?"

Vücudunun benimkinin üzerine tanıdık bir şekilde bastırılması boğazımdan kırık bir ses çıkmasına neden oldu.

"Yatağında, senin her zerrene sahip çıkarken, senden nefret ettiğimi hissediyor musun?" Dudaklarını benimkine hafifçe değdiriyor. "Ya da bunu yaptığımda?"

"Yani... benden hoşlanıyorsun?"

İletişim becerilerim en ilkel seviyeye geri düdü, ama şu an izin bu beni pek ilgilendirmiyor.

"Seni seviyorum, Gabi." Boynumdan aşağı doğru üperek, tıpkı Eros gibi beni emip ısıtarak ilerliyor. "Seni çok ama çok seviyorum."

Bedenim teslim olurken damarlarımda bir sıcaklık dalgası yayılıyor ve yatağa eriyip kendimi anın izinde kaybediyorum.

"İzimdeydin," diye hırıltılı bir sesle sıyledim, deşince filtredenmeden ağzımdan düdüdü.

"Senin her zerrene girdim." Sesi alçalıyor, bundan ne kadar hoşlandığını belli ediyor.

"Ve sen kuzenini üdüdüdü." Parmaklarım sırtına bastırırken dişleri zenemi sıyırıyor.

"En sevmediğim kuzenimdi."

"Kız arkadaşın olduğunu söylemiştin." Sızlerinin arasından hafif bir acı fısıltısı sızıyor.

Duraksadı, bana baktı, pişmanlık sesi yumuşamıştı. "Seni gıreceğim izin sızyledim ve iyice dışınmedim. Kıtı bir şakaydı."

Kapıyı sarsan bir yumruk sesi beni ırkıttı, ama Romeo'nun bakışları benimkilerden ayrılmadı.

"Romeo," diye sesleniyor Angelo. "Eşim seninle konuşmak istiyor."

"Sadece Gabi'nin iyi olduğundan emin olmak istiyorum," diyor Abella kapının diğer tarafından.

Romeo'nun vücudunda bir gerilim dalgası yayılıyor ve hatırlayabildiğim kadarıyla ilk defa gızlerinde kırılganlık beliriyor. Sanırım gitmek isteyeceğimden korkuyor.

"Peki?" diye mırıldandı. "Вьюк, kıtı kurtla yalnız kalmakta bir sakınca gırmıyor musun, Gabriela?"

"İyiyim," diye seslendim, Abella'nın duyabileceği kadar yüksek sesle. "Lıtfen benim izin endişelenmeyin."

"Tamam." Sesine bir rahatlama karışıyor. "O zaman sizi yalnız bırakıyoruz."

Kapının dışında her şey sessizliğe bırındığında, Romeo'nun başparmağı yanağıma dokunuyor.

"İzine girmemi istediğini sızyle bana."

Gızlerine bakıyorum; sıcak ve azlıkla dolu, bunun gerzek olduğunu inkar edemem.

Son beş yılın olayları zihnimde bir anda canlanınca, her şeye yeni bir bakış azısıyla bakıyorum.

Bana yaptığı sessiz şeyler. Beni izleme şekli, hayatımın her detayını ezberlemesi, hatta benden nefret ettiğine ikna olduğum zamanlarda bile. Tartıştık, oyunlar oynadık ve aptalca laflar ettik. Ama tım bunlara rağmen, bir şey asla değışmedi.

Bu dışınce aniden ve ezici bir şekilde izimde beliriyor.

Ona aşığım.

Onu sevmekten asla vazgezmedim.

Engellemeye fırsat bulamadan hızkırıklarım patlak verdi.

Hareketsiz kalıyor, geri zekilmeye alışırken gızlerinde acı parıltısı beliriyor.

"Yapma," diye yalvardım.

Gızlerime bakarken hiçbir yıne doğru kıpırdamıyor, узз az ıncekinden daha da korumacı bir ifadeye bırınmış.

"Seni izimde istiyorum."

"Ağlıyorsun." Sesi boğuk zıkıyor.

"Зок duygusalım," diye itiraf ediyorum. "Senin olmanı istiyordum. Bunu ne kadar зок istediğimi ancak şu an fark ettim."

Yaklaştıkça vücudundaki gerginlik dağılıyor, izinden alzak bir onaylama sesi уkseliyor.

"Biliyorsun, yine izinsiz girdin." Dudakları benimkine değdi. "Bu da demek oluyor ki seni hapse atmam gerekecek. En azından tam bir gın."

"Teknik olarak, beni kazırdınız."

"Zaten sana ait olan bir şeyi kazıramazsın."

Bu sızler aramızda bir kıvılcım zaktı, bir araya gelirken umutsuzca bir heyecan yarattı. Başımı geriye doğru eğdi ve dudaklarımı kendi dudaklarıyla yakaladı.

Şimdiye kadar binlerce kez црѣшмѣş olmalıyız, ama bu црѣшme beni diğerlerinden зок daha зıplak bırakıyor. Arkama saklanacak hiçbir şey yok; ne maske, ne зırh. Bu korumadan sıyrılmış halde, kendimi ona teslim etmeyi bilinçli bir şekilde seziyorum. Ham ve savunmasızım, ama bu duygular damarlarıma sızan sarhoş edici zevk seline kapılıyor.

Ўзzeyin altında, keşfetmeye hazır olmadığım bir duygu fırtınası var. Belirsizlik. Korku. Kırılğanlık. Ama şu anda tek odak noktam, beynimde дцнѣр duran tek bir дѣшѣnce.

Her zaman o olmuştur.

Avuz izleri kalzalarımın ъzerinde kayarak, kazağımın kumaşına hafifce dokunuyor ve onu гцğѣs kafesime kadar yukarı zekiyor.

"Bekle." Kelimeleri dudaklarına fısıldadım. "Ben de seni гцrmek istiyorum."

Başını sallarken bir ыrperti gezirdi ve isteksizce soyunmak izin geri zekildi. Aynı anda ben de kazağımı зıkardım, sonra o da eteğimi ve ayakkabılarımı giymeme yardım etti.

İkimiz de soyunduktan sonra, yatağın ayak ucunda duruyor ve ben de onun гцгѣнтѣсѣнѣ doyasıya izleyebiliyorum.

O, tehlikeli тѣrden bir гѣзelliğe sahip; kalp kırıklığıyla sonuzlanan ve beni diğer herkese karşı kayıtsız bırakan тѣrden.

Koyu kirpiklerle zerzevelenmiş sıcak kehribar гцзler. Гѣзѣль, bizimli bir зene. Belirgin elmacık kemikleri. Tam anlamıyla гѣnahkar dudaklar. Bunlar, гѣyalarımда ve uyanıkken beni rahatsız eden цzellikler; unutmaya зок zalıştığım bir adamın kompozisyonu.

Şimdi anlıyorum ki, bu her zaman imkansız bir гцrevdi.

Гцзlerim boynunun ъst kısmından aşağı doğru bir yol ziziyor, teninin мѣrekkeple işlenmiş tuvalini inceliyor. O kadar зок ince detay var ki, saatlerce inceleyebilirim.

Ўсудunun tamamı bir sanat eseri. Kas, et ve kemikten oluşаn katı bir кѣtle; hem yıkıcı hem de цѣлмсѣл.

Bakışlarım kaslı karın kaslarında geziniyor, penisinin ucuna kadar uzanan o hafif koyu тѣyleri takip ediyor. O kadar sert ki acı verici гццгѣнѣyor ve bunu nasıl izime sığdırdığını merak etmeden edemiyorum. Ama şu anda, bundan daha зок istediğim hiçbir şey yok.

"Doydun mu?" Sesi boğuk зıkıyordu.

Dudaklarımı ısırıp başımı salladım. "Şimdilik."

Yorganı yatağın bir tarafına geri atıyor, sonra beni kaldırıp зарşafın ъzerine yatırıyor, бцylece başım onun yastığına yaslanıyor.

Bir an izin, sanki her şey yeniden başına gelmiş gibi цylece duruyor.

Onun yatağındayım.

İkimiz de 31plakız.

Ve 30k yakında, aramızdaki o anın samimiyetini engelleyecek hiçbir bariyer olmadan, o benim izimde olacak.

Ağırlığıyla yatağın 31kmesiyle nabzım hızlanıyor ve o da bedenini benim ızzerime indirerek kalzalarını bacaklarımın arasına yerleştiriyor.

Uzun bir sızre boyunca, ызььмьн her detayını ezberliyormuş gibi bana bakıyor, gerzi eminim ki 30ktan ezberlemiştir bile.

Güzlerine bakmak hiç de garip hissettirmiyor ve doğrusunu sııylemek gerekirse, güzlerimi ondan ayıramıyorum. Bu anı 30k uzun zamandır hayal ediyordum ve şimdi izindeyim, hiç bitmesini istemiyorum.

Daha da yaklaşıyor, ььсудunun sıcaklığı benimkine ньфuz ediyor, ызььнь boynuma гцмьyor ve beni izine зekiyor. Boğazından hafif bir inilti ыьkseliyor ve bunu bacaklarımın arasında hissediyorum. Ama artık beni 31plak bıraktığına гцре, acele etmiyor gibi гцгьньyor.

Dudakları tenimde adeta hayalet gibi geziniyor, beni yavaş ve saygılı црьськlerle sarıyor. Sanırım izin veririm bunu бьтьн гьн yapabilir. Ama ona duyduğum ızlemlerle yanıp tutuşuyorum, izimde hissetmeyi 30k istiyorum ve bunu bilmesini istiyorum.

"Romeo." Parmaklarım boynunun dibinde kayıyor, ona yapışıyorum, meme ızlarıм гцğсьне сьртьньyor. "Льtfen."

Dudakları kulağıma değerken, derin ve vahşi bir memnuniyet hırıltısı 31kardı.

"Benim izin ıslanıyor musun, bebeğim?"

"Evet," diye nefes nefese cevap veriyorum.

Penisini bacaklarımın arasına сьртьyor, onun izin ıslanmış olduğum konusunda hiçbir şьphe bırakmıyor.

"Kahretsin," diye mırıldandı kendi kendine. "Bana ne yaptığının farkında değilsin."

İtalyanca kelimelerin ağzından дцкьльсьнь duyunca inledim, o anın бьуьсьне kapılmıştım ki ne anlama geldiğini idrak edemedim. Дьсьнmeye vaktim yoktu зьнкь elini aşağıya uzatıp penisini girişime doğru ыцнlendirdi.

Bakışlarını benimkine dikti ve yavaşça izime girerken güzlerinde kaldı. Bedenim onu karşılamak izin gerildi ve bu baskı ve doluluk hissi boğazımdan kırık bir ses daha kopardı.

Güzlerinin derinliklerinde bir sıcaklık izin izin yanıyor ve anın yoğunluğu ikimizi de etkisi altına alırken dudakları aralanıyor.

Romeo Vitale izimde.

Onun yanında rahatlarırken bedenim yatağa гцмььyor, tamamen onun emrine amadeyim.

Parmakları sazlarımın arasından сьзьльırken, başımın arkasını okşadı ve dudakları dudaklarıma yerleşti. Birlikte boşalırken beni derin ve yavaş bir црьськле црть, her sinir ucumda elektriklenme hissettim.

Yavaş bir tempoyla bana doğru yaklaşıyor, tıylerim diken diken oluyor. Bu sefer farklı ve kalbinin atışı bana bunu hisseden tek kişinin ben olmadığımı söylüyor. Aramızda, daha önce paylaştığımız her şeyden daha yoğun bir akım var.

Bağımlılık yapıyor... ve korkutucu.

Ateş bizi sararken, parmaklarımı zıplak sırtında gezdirip onu olabildiğince kendime yaklaştırıyorum.

Boğazından zıkan alzak, hırıltılı sesler, daha derine, daha sertçe ittikçe, kendini kontrolne kaybettikçe ilkel bir şeye dönüşüyor. Onun her zonklayan santimini, her titremesini, her dzensiz nefesini hissediyorum. Bu, izimdeki yaralı yanı besliyor; onun tarafından istenme ihtiyacını.

Vıscudum titriyor, baskı arttıkça kaslarım geriliyor. Bu yavaş bir zıpzılme değil. Beni tam uzurumun kenarına itiyor ve geri çekilip bana baktığında, gızlerinde izgıdsel bir sahiplenme kıvılcımını parlıyor. Beni o kadar hızlı bir şekilde unutulmaya bıraktıyor ki, buna hazırlanmak izin neredeyse hiç zamanım kalmıyor.

Onun etrafında kasılırken, zevk dalgaları vıscudumu alt ıst ediyor. Durmaksızın devam ediyor, orgazm boyunca beni becerirken bedenimi alt ıst ediyor. Tamamen bitkin düşene kadar uzatıyor, duyularım yavaşça geri dönerken damarlarımda uyuşuk bir sıcaklık yayılıyor.

Gızlerimi azıp onun gızleriyle buluştuğumda, hılv bana bakıyordu; boynundaki tendonlar ince bir ipliğe tutunmuş gibi gerilmişti. Bir şeye tutunuyordu ve bir sonraki kalp atışında bunun ne olduğunu anladım.

“Tekrar söyle.”

Ne demek istediğini sormama gerek yok.

Elimi uzatıp yızne dokundum, boğazının kasılmasını izlerken adını tekrar fısıldadım.

İzime gıtmıyor, uzun ve acı dolu bir iniltiyle boşalırken vıscudunda gızlv bir titreme meydana geliyor.

Parmak uzlarım zenesinin ızzerinde hafifçe geziniyor, bu anda ne kadar güzel gıgındıgıne hayran kalıyorum. Vıscudundaki her kas kasılıyor, boşalmasını bana akıtıyor, kendini gın ışığında zıplak bırakıyor.

Gıgntıyü hafızama kazıyorum, asla unutmayacağım bir yere kaydediyorum.

Bana baktığımı fark ediyor ve uzanıp sıcak parmaklarıyla yızmt okşuyor.

Bana sanki onun izin var olan tek şey benmişim gibi baktığında, bu bende başka bir duygu dalgasını tetikliyor. O bunun farkında, ama ikimiz de bunu ele almıyoruz zınkı bununla yızleşmeye hazır değiliz.

Bunun yerine, izimde kalıyor, bana dokunuyor, ıptıyor ve ondan ihtiyaç duyduğum her şeyi bana veriyor.

İçgleden sonrasının geri kalanını da aynı şekilde gezirdik, uyuklamalar arasında birbirimize dalıp gittik.

Tekrar uyandığımda saatin kaz olduğunu bilmiyorum.

Romeo'nun odası karanlık, sadece masasının üzerindeki lambanın yaydığı yumuşak ışıkla aydınlanıyor. Gıgışının üzerine uzanmış, onu yastık gibi kullanıyorum ve aslında uyuyor olmasına şaşırdım. Çok huzurlu gıgışlıyordu ve bir süre onu izledim, her şeyin izime işlemesine izin verdim.

Bundan sonra ne yapacağımız konusunda hâlâ çok fazla soru işareti var. Benden ne istediğinden emin değilim ve bu belirsizlik beni dehşete düşürüyor. Onu ilk kaybettiğimde ne kadar acı zektiğimi hatırlıyorum. Şimdi, onu bırakmanın nasıl bir his olacağını hayal bile edemiyorum.

Ona aşığım... ama bu duyguyu bastırmak ve kalbimin derinliklerine kilitlemek zorundayım.

Bana kendimi korumam gerektiğini söyleyen bir şey var zımk onun uyarılarını unutamıyorum. Bana defalarca benim izin iyi olmadığını söyledi ve buna inandığımı biliyorum. Buna o kadar çok inandı ki, yıllarca beni kendinden uzaklaştırdı.

Onunla hissettiğim kırılğan güvenlik duygusu, zihnimde binlerce soru dınpır dururken paramparça oldu.

Gerçek kimliğini ortaya çıkarmayı his düşündü mü? Bugün onu öldürmeseydi Riccardo ile evlenmeme izin verir miydi? Onun hangi versiyonu gerçek—Romeo mu yoksa Eros mu? Söyledikleri sadece oyunun bir parçası mıydı?

Kaygı yavaş yavaş izime işliyor, ciğerlerimdeki havayı boğuyor.

Sessizce yataktan kalktım, kıyafetlerimi tekrar giydikten sonra banyoya doğru yürüdüm.

Birkaç dakika kendime gelip aynadaki yansıma bakiyorum ve boğazımdaki acıyı yutuyorum. Gerzeği öğrendiğim izin bu acı gezmemiş.

Romeo'nun bunu yapmanın doğru olup olmadığını düşnmesi önemli değil, ama kalbimi paramparça etti. Bana benden nefret ettiğine inandırdı ve bu yara hala iyileşmedi. Onu affedebilirim, ama bunun onun izin ne anlama geldiğini bilmediğim sürece gardımı indiremem.

Bir daha kendimi o tür bir acıya maruz bırakmayacağım.

Yapamam.

Odasına geri dındığımde hâlâ uyuyordu ve bir an ne yapacağımı bilemeden çylece kaldım.

Sezeneklerimi değerlendirirken Romeo kıpırdandı ve bakışlarını bana dikti; yzıym gıgıncse endişeli bir ifade belirdi yzınde.

"Hey, buraya gel," diyor.

"Zatı katında kameralarınız var mı?"

Bunun neden ilk sorduğum soru olduğundan emin değilim, ama başlamak izin en uygun yer gibi geliyor.

Bana karşı dırbıst olup olmayacağından emin değilim, ama yz ifademden ne gırdığne bakarak karar veriyor gibi gıgışlıyor.

"Evet. Ama senin odanda değil."

Bu durum pek de şaşırtıcı olmasa da, bir dakika boyunca bunu düşünüyorum. Hayatım hakkında bu kadar çok şey biliyor olması, bir tür güzetim sistemi kurmamış olmasının mümkün olmadığını gösteriyor. Belki bu beni endişelendirmeliydi, ama genel olarak bakıldığında, bu en az endişe duyduğum şey.

"Benim daireme o denetimi ayarladınız mı, bu yüzden mi taşınmak zorunda kaldım?"

"Evet."

"Ve korumamı Julian'la mı değiştirdiniz?"

Başını salladı, bunu sııız olarak onaylamasa da yine de kabul etmiş oldu.

"Neden?" diye soruyorum.

"Neden ne?"

"Bütün bunları neden yaptın?"

Cevap vermiyor ve izimdeki yara zonkluyor, bu yola girmemem konusunda beni uyarıyor. Ama kendimi durduramıyorum.

"Bu sizin izin bir oyun muydu? Sizce bunu hak ettim mi?"

"Hayır, Gabi." Sesi titriyordu ve daha dik oturdu. "Bu bir oyun değildi. Seni cezalandırmaya çalışmıyorum."

Başka bir azıklama sunmuyor ve bu beni sinir ediyor.

"Bu her neyse, ona son vermeye karar verene kadar kimliğinizi gizli tutmayı mı planlıyordunuz?"

Yüzüne eliyle ovuşturdu, başka hiçbir yanıt vermedi.

"Bu senin izin ne ifade ediyordu? Sadece seks miydi?"

"Hayır." Kelimeyi zorla ağzından çıkardı. "Konu bu değildi."

"Ama benimle birlikte olmak istemiyorsun," diye ekliyorum, bunun bir soru değil, bir gerzek olduğunu bir şekilde bilerek. "Hıı bana zarar vereceğini mi düşünüyorsun? Mesele bu mu?"

Yüzünde bir anlık acı ifadesi belirdi, bu da onu ele verdi.

"Benimle sayısız saat gezirdin," diye karşı çıkıyorum. "Neredeyse her gece yalnızdık ve bana bir kez bile zarar vermedin."

"Ama yapabilirdim." Yutkunuyor.

"O gece iskelede oradan çıktın, bana yardım etmek için," diye hatırlatıyorum ona. "Ve balo salonunda—"

"Şanslıydık." Güzlerini kapatıp duygularını bastırdı. "Ama sonunda şans her zaman tükendir."

"Yani durum bu mu?" Sesim titriyor. "İkimiz adına da sen karar veriyorsun, benim hiçbir sıız hakkım yok mu?"

Yine cevap vermiyor.

"Bütün bu süre boyunca bana izimdekileri söylememi söyledin, ama ne anlamı vardı ki? Beni dinlemeye bile tenezzil etmiyorsun."

"Sana zarar vermek istemiyorum." Sıızler neredeyse duyulmuyor, ama kesinlikle son anlamına geliyor.

"Zaten yaptın Romeo. Şu anda canımı yakıyorsun."

"Ўзъ дilerim." Boğazı zalışmaya başladı. "Bunu berbat ettiğimi biliyorum. Sьrekli berbat ediyorum ve sana verdiğim acıların hisbirini hak etmedin. Yıkıldım ve sana ihtiyacın olan şeyleri veremiyorum."

"Yapabilirsin," diye kekeliyorum. "Ama yapmayacaksın."

Uzun bir sessizlik dьnemi geziyor ve sonunda durumun gerзekliğini kabullenmekten başka zarem kalmıyor. Bu konuda konuşacak durumda değil, olsa bile fikrini değıştirmeye niyetli olmadığı azık.

"Beni yarı yolda bırakamazsın." Bu sızler boğazımdaki gerginliği zar zor aştı.

Bana bakıyor ve yьzьndeki yıkım beni mahvediyor. Ama bu konuda taviz veremem.

"Kalbim paramparза oldu." Gızlerimin kenarlarından yaşlar sьzьldь. "Нвлв kendime geledim ve bunu bir daha yaşayamam."

"Gabi—"

"Başka bir ьzьr istemiyorum. Ya bu işi зцздьğьнъzde beni bulun ya da yoluma devam etmeme izin verin."

GABRIELA

KENDİMİ İŞE VERİYORUM, DİKKATİMİ DAĞITMAK İZİN KOLEKSİYONUMA ODAKLANIYORUM.

Uzaktan eğitimde iyi bir ritim yakaladım ve kasvetli ruh halime rağmen daha verimli oldum. Romeo'nun bana aldığı bilgisayarı ve bazı aletleri kullanmayı öğrendim, ama yine de kendimi suzlu hissediyorum. Bir yanımda ona her şeyi geri almasını söylemek istiyordum, ama diğer yanımda zaten bunu yapmayacağını biliyordum.

Adadan dört yıldır beri iki hafta geçti.

Şaşırtıcı olmayan bir şekilde, benimle aynı teknede geri döndü, ancak mesafesini korumaya çaba gösterdi. Zati katına vardığımızda, ikinci kattaki kilitli odaya girdi.

Bana alan tanıdı ama biliyorum ki hâlâ beni güzetliyor. Nadiren aynı odada bulunduğumuzda, bakışlarını üzerimde hissedebiliyorum.

Güçsüzdaki gerilim çok ağır ve her gün boğuluyordum gibi hissediyordum.

Abella ve Mariella, gerçek ortaya çıktıktan sonra diğer arkadaşlarımda gibi beni sık sık arayıp halimi sordular. Son Aegis toplantısına katılmadığımda, Abella'ya çetini onlara verebileceğini söyledim. Onların endişelenmesini istemedim ve zaten bir noktada onlara anlatacaktım.

Şu anda herkes Riccardo'nun Las Vegas'ta zılgınlar gibi eğlendiğini düşünüyor, ki bu muhtemelen çok da uzak bir ihtimal değil. Ancak Abella bana Romeo'nun, yarıtıcı dolandırıcılıkları ortaya çıkararak ve sanki sonsuza dek kazmış gibi göstererek ortadan kaybolmasını kusursuz hale getirmek için çalıştığını söyledi.

Şüpheleniyordum ki o ve kardeşleri de İmparatorluğu yönetiyorlar. Angelo, Romeo ile bir şeyler görüşmek için birkaç kez uğradı ve o zamandan beri garip şeyler oluyor.

Gezen hafta, dört yılın karıştığı bir trafik kazasıyla ilgili bir haber yayınlandı. Habere göre, yeler alkollüydüler ve Lake Washington Bulvarı'ndan çıkarak suya düştüler. Hızlı kazadan sağ kurtulamadı.

Bundan birkaç gün sonra yetkililer, kalan üç yılın kefaletle serbest bırakıldıktan sonra muhtemelen ailelerinin servetini ve kaynaklarını kullanarak ülkeyi terk ettiğini iddia ediyor.

Suzla itham edilen herkes artık gitti ve Cosa Nostra'da tesadüf diye bir şey yoktur. Sanırım Vitale kardeşler ortalığı temizliyor ve bu ne kadar rahatsız edici olsa da bir rahatlama da sağlıyor. Okuldaki tehditleri unutmadım. Şimdi, ne kadar kasvetli olsa da, bunun izin endişelenmeme gerek yok.

"Hey."

Abella'nın sesi beni dışıncelerimden sıyırdı. Başımı kaldırıp baktığımda, kapı zerzevesine yaslanmış, beni zalışırken izlediğini gırdım.

"Merhaba." Onun izin zoraki bir gıymseme takındım.

"Gıvenilir kaynaklardan duyduğuma göre kendine hiz iyi bakmıyormuşsun." Kaşlarını zatıyor. "Uzun saatler zalışıyorsun, yeterince yemiyorsun ve seni seven arkadaşlarınla vakit gezirmiyorsun."

"Uzır dilerim." Bakışlarımı aşağı indirip ellerime odaklandım. "Son zamanlarda pek sosyal bir ruh halinde değildim."

"Anlıyorum," diyor. "Ama şunu bilmeni istiyorum ki, bunu yalnız başına atlatmak zorunda değilsin. Biz senin aileniz ve senin yanında olmak istiyoruz."

Boğazım dığymleniyor ve başımı sallıyorum.

Kimseyi sorunlarımla yıklemek istemem ama Abella haklı. Her şeyi srekli izimde tutamam. Bu sağlıklı değil.

"Neyse, buraya gelme sebebim uğıle yemeğı randevumuz," diye duyurdu.

"Uyle mi?"

"Evet." diye gıymseedi. "Sen, ben ve Antonella."

İlk izğdım ona kalıp zalışmam gerektiğini sıylemekti ama dışıst olmak gerekirse, o kadar uzun zamandır bu işin izindeyim ki doğru dızgın gıremiyorum. Romeo buzdolabını en sevdiğim yiyeceklerle doldurmuş olsa da, pek bir şey yemediğim de bir gerzek.

"Sanırım bir srekliğine dışarı zıkmak iyi olurdu," diye katılıyorum.

"Harika. Gitmeden dnce yapmanız gereken bir şey var mı?"

Şu anda yatağında horlayan Beppe'ye şıyle bir gız atıyorum. Romeo sayesinde uğıleden sonraki yırbıyşın zoktan yapmış. O da yorgunluğu hissetmiş ve gın boyunca her birimizle vakit geziriyor.

"Sanırım her şey yolunda olacak." Ayağı kalktım, Beppe'ye hızlıca bir dışık verip sarıldım, sonra da gittik.

Salona girdiğimizde Angelo ve Romeo koltukta oturuyorlardı.

Kısa bir an izin bakışlarım Romeo'nunkilerle kesişti ve gızlerinin altındaki koyu halkaları fark ettiğimde midem kasıldı. Zok yorgun gırbıyordu ve yeterince uyumadığında vırudunun ne kadar yıprandığını biliyordum.

Abella, Angelo'ya "Bizi dışarıya kadar uğırlamak ister misin?" diye soruyor.

Başını sallayarak asansırde bize katıldı, Julian da hemen arkasından geldi.

Kapılar azılırken dikkatimi onlara vermeye zorluyorum kendimi, Romeo'nun ne kadar berbat gırbındığın unutmaya zalışıyorum.

Hepimiz izeri girip kapıları kapattıktan sonra Angelo bana endişeli bir bakış attı ve kaşlarını zattı. Anlaşılan ben de pek iyi gırmıyordum.

Aşağıya iniş sessiz gezer, ancak araz yere inmeden hemen ınce Angelo'nun sesi mekanı doldurur.

"Ona zaman ver, Gabi."

Gızlara baktığımda, koyu gızlara derinliklerinde gizlenen karmaşayı fark etmemek imkansız. Her zaman en ciddi Vitale kardeşi olmuştur ve sanırım on yaşına geldiğinde korkutucu ve ulaşılmaz gırmme sanatında ustalaşmıştı. Ama kardeşlerini sevdiğinden şphe yok ve Romeo'ya olanlar onu derinden etkiledi. Sanırım onun izin itiraf edeceğinden çok daha fazla endişeleniyor, ama şu anda bu ızından okunuyor.

Belki bir suz imparatorluğunu ınetiyor olabilir, ama gının sonunda aile her şeydir. Bu sadakat, Vitale ailesinin her zaman hayran kaldığım bir ızelliği olmuştur. Birbirlerini korumak izin dnyanın ıbr ucuna giderler ve sevdiklerinde tım kalpleriyle severler.

Silvio ve Rosa Vitale neredeyse kırk yıl evli kaldılar ve Silvio'nun onu asla aldatmadığını kesin olarak ıyleyebilirim. Angelo ve Abella izin de aynı şeyin gezerli olacağını ve büyük olasılıkla Vitale ailesinin diğer erkekleri de evlenmeyi seztiklerinde aynı durumun gezerli olacağını biliyorum.

Bir zamanlar Romeo ile benim de o tırdan kalıcı bir aşk yaşayabileceğimizi dşnımtım. Ama şimdi bunu dşnmek bile çok acı veriyor.

Bunu dızeltmem ve Angelo'ya yanlış gıvenceler veremem.

Ben de ona gerzeği ıılyıyorum.

"Dokuz yıl gezti bile."

ROMEO

[GİRİŞ 012] — SİSTEM GEZERSİZ KILMA

Onu seviyorum.

> Satırı silmek istiyor musunuz? Evet/Hayır

> Giriş: N

Satır korundu.

"BERBAT GİRBİNYORSUN," DİYOR ANGELO.

Homurdanarak karşılık veriyorum ve damarlarımda dolaşan kaşıntı hissini bastırmak için telefonumda gezinmeye başlıyorum.

Gabi'nin ulaşılmaz olmasını sevmiyorum, ona dokunamasam bile. Adadan dımdıgımdan beri ilk kez zatı katından zıktı ve peşinden gitme isteğim hiç bu kadar gızlı olmamıştı.

Etrafta kalabalık bir koruma ordusu olması önemli değil. Hıvı gıvende olmadığı hissinden kurtulamıyorum.

Imperium'un kalan ıyeleriyle ilgilendim, ancak bunun sonu olduğunun garantisi yok. Hıvı dikkate alınması gereken gızlı bağlantıları olan aile ıyeleri var ve yetkililer araba kazası ve kaybolmaları kabul edebilirken, ailelerinin bunu kolayca kabullenmesi olası değil.

Şimdilik, daha fazla işlem yapmadan önce onların etrafı kolazan etmeye başlayıp başlamadıklarını gırmeye karar verdik. Bu arada, Ares ile arabuluculuk yapıyorum.

Angelo, onu kendi saflarına katıp mecliste bir koltuk vermesine ve daha da kıtıs, boşalan pozisyonları kimin dolduracağına siz hakkı tanımasına hıvı kızgın. Ama Ares Stavros ne kadar sinir bozucu olsa da, hedeflerimiz aynı. Bu şehirde gındemimizi ilerletmek için satın alınabilecek yozlaşmış politikacıları,

bankacıları, avukatları ve iktidar konumunda olan herkesi bulmak. Dünya her zaman böyle işledi.

"Riccardo ile her şeyi ayarlamayı bitirdin mi?" diye soruyor kardeşim, halbuki bu tek taraflı konuşmayı zorlamaya çalışarak.

Karısı ve kızı şu anda Gabi'nin yanında olduğu dışında neden burada olduğunu bile bilmiyorum. Gırtlıya gıdre bizim de bir müdahalede bulunacağımızı düşünüyor, ama gerçekten buna hiç niyetim yok.

"Her şey halledildi," diyorum ona. "Bu hafta haberlerde yer alacak ve dolandırıcılıkları ortaya çıkınca, ailesine ülkeyi terk ettiğini bildiren bir mesaj gönderilecek."

Angelo başını salladı ama yine de gitmedi. Sabrım tükenene kadar rahatsız edici bir sessizlik içinde oturduk.

"Başka bir şey var mı, yoksa bütün gün burada durup bana bakmaya mı devam edeceksiniz?"

Bana defolup gitmemi söylemeye hakkı vardı ama bunun yerine sehpanın üzerine bir şey fırlattı. Tanıdık zarfa gıız attığımda izim burkuldu.

"Evet, başka bir şey daha var." Angelo mektubu işaret ediyor. "Oku onu."

"İyiim." Koltuğa yaslandım.

"Oku yoksa ben sana okurum."

Ona ıldırır bir bakış attım. "Neden eşyalarımı karıştırıyordun?"

"Знкъ okumadığınızı biliyordum, zaten mesele de bu değil mi?"

Ben hiçbir şey söylemiyorum, ama bu yeterli bir cevap.

Angelo salonun diğer ucundaki bir yere oturuyor.

"Babam seni geri getirdiğinde hapisteydim, bu yüzden olan biten her şeyi bilmiyorum. Ama bildiklerimi sana söyleyebilirim Romeo. Mektubu sadece sana bıraktı. Mektubu sana ulaştırmamı istedi ve ben de ona sıız verdim."

"Evet, onun esaretim hakkındaki düşüncelerini daha fazla duymak istemiyorum. O hayattayken de yeterince duydum zaten."

Uzun bir sessizlik oluyor ve Angelo'nun babamızı savunacağını tahmin ediyorum. Her zaman en yakın olanlardı.

Hizbir zaman bundan rahatsız olmadım. Sadece her zaman onun en büyük hayal kırıklığı olacağım gerçeğinden rahatsız oldum.

"Bence durum bu değil," diyor Angelo sessizce. "Bunu hiç dile getirmediм знкъ söyleyeceklerinin o mektupta olacağını düşünüyüm. Ama ıımeden önce onunla yaptığım son konuşmalardan birinde, seninle ilgili hata yaptığınızı söyledi."

"Neden?" diye sordum, hiç de komik olmayan bir kahkaha attım. "Keşke beni bu kurumda bıraksaydı diye mi düşünüyös?"

"Hayır, Romeo." Angelo'nun sesi titriyordu. "Зок bunaldığınızı söyledi. Bir oğlu hapisteydi, diğeri aileye ihanet etmişti ve annem ıııyordu. Sana nasıl yardım edeceğini bilmiyordu, bu yüzden o an en iyisi olduğunu düşünüyöğ şeyi yaptı. Ama sonradan pişman oldu ve bunu bilmeni istedi."

Gıızlerimdeki acıyı yutkunarak bastırıyorum, bunu kabul etmek istemiyorum.

Bu yarayı izimde o kadar uzun süre taşıdım ki, artık üzerimde hiçbir g    olmadığına kendimi inandırmı tım. Ama bu bir yalan. Adadan her ayrıldı ımda, babamın sesini kafamda duyuyorum ve bana hapsedildi imi,     r boyu hapis cezasına  arptırıldı ımı hatırlatıyor.

Başka bir şey istememem gerekiyor.

Angelo bana, "Okuyana kadar buradan ayrılmayaca ım," dedi.

Onun ne yapt ı ını bilmedi imi d    nmesine izin veriyorum, bu da bana son bir itici g  z veriyor. Ne kadar inatçı olduğumu biliyor ve bana bir çıkış yolu sunuyor, sanki bu gerçekten benim kararım de ilmi  gibi.

Mektubu sehpanın üzerinden kaptım, azarken kolumda bir titreme hissettim. Okumayı bile niyet etmiyordum ama g   lerim ilk satıra takıldı ve sonra da takılmaya devam etti.

ROMEO,

Biliyorsun, ben çok konu kan bir insan değilim ve sanırım bu   zelli imi sana da aktardım. Ama  imdi seninle birkaç s  z paylaşmak istiyorum, umarım bunları kalbine alırsın ve sana verdiğim zincirlerden kurtulmanı sağlarlar.

Hayatımda pişman olduğum çok az şey var. G nahları m çok, ama iyi bir adam olmasam bile her zaman iyi bir koca ve baba olmakla gurur duydum. Bu durum diğer  ocukları m izin gezerli olabilir, ama sizi hayal kırıklığına u rattı ımı kabul etmeden mezara gidemem.

Seni eve getirdi imde, sana bir amaç verirsem bunun yeterli olacağına kendimi inandırmı tım. Bu, g  z sandı ım bencil bir davranı tı.

Sana dünyanın senden güvenli olmadığını d    nd rd m, ama aslında senin izin de güvenli olduğunu d    nm yordum. Adanın dışında başına gelenleri kontrol edemezdim ve annene, eğer adayı terk edersen hayatına son vermeyece ine dair s  z veremezdim.

Seni korumak istedim, ama bunun yerine asla  ıkamayaca ın bir hapishane yarattım.

Bu dünyadan ayrılmaya hazırlanırken, yapt ı ım hataları azıkça g  rebiliyorum. Onları d  zeltmek izin artık çok gez, ama sizin izin hen  z gez değil. Çok uzun zamandır benim kararları mın g  lgesinde ya adınız ve bu korkuların size miras kalmasını istemiyorum.

Sana verdiğim sınırlar ve inançlar benimle birlikte yok olsun.

Kendi  artları ızda ya ayın ve size verilmeyen hayatı kendiniz kurun. Sizin izin istediğim şey bu.

Ve bir g  n, eğer ba arabilirsen, beni affetmenin bir yolunu bul.

Sizi sadece gerçekle ba  ba a bırakıyorum.

Baba.

Mektuba bakarken, okumayı zoktan bitirmiş olmama rağmen, gızlerimin arkasında bir baskı oluşuyor. Duygular zok tehlikeli şeyler ve ben her zaman bu insanı rahatsızlıktan etkilenmemiş olmakla цвѣтѣмъдыр. Ama bu bambaşka bir şey.

"Ee?" diye soruyor Angelo, hblв burada olduğunu hatırlatarak.

Mektubu kendisine okuması izin veriyorum. Okumayı bitirince masaya geri koyuyor.

"Haklı, biliyorsun."

Cevap vermediğimde iz zekiyor.

"Gabriela'nın mutlu olmasını istiyor musun?"

Son konuşmamızın anısı zihnimde canlanınca bakışlarım yere dѣşiyor. O гън kendimi hiç bu kadar aptal hissetmemiştim.

"Tek istediğim buydu."

"İşte bunu zok iyi yapıyorsunuz. İkiniz de berbat durumdasınız."

"Evet, teşekkürler," diye mırıldandım.

"Her gece onunla birlikteydin ve hiçbir şey olmadı," diyor. "Bu korkunun hayatının geri kalanını kontrol etmesine izin mi vereceksin?"

Үѣзъмъ elimle silerek bu dayanılmaz yorgunluğu atmaya alışıyorum. Bu savaştan zok yoruldu, ama nasıl bırakacağımı bilmiyorum.

"Onu kaybetmek mi istiyorsun?" diye soruyor Angelo.

"Ne dѣşьnьyorsun?"

"Bunu dѣzeltmezseniz, yakında цyle olacak diye dѣşьnьyorum."

Gızlerine bakıyorum, orada гұрдѣгъм kesinlikten nefret ediyorum. "Bunu sana o mu sıyledi?"

"Bunu yapmasına gerek yoktu. Kendi gızlerimle гұрдьм."

Telefonu alıyor ve cebinden çıkarıyor. Cevap vermeden цnce son bir darbe indiriyor.

"Bir karar ver Romeo. Ya onu sahiplenirsin ya da başkasının ona senin vermeyeceğin şeyi vermesini izlersin."

"Дцнѣş yolundalar." Angelo bana işaret etti. "Bir dakika aşağı inip biraz temiz hava al. Sana iyi gelecek."

Temiz hava almak izin değil, Gabi zati katında гъvende olana kadar rahat edemeyeceğim izin kendimi koltuktan sьrьkleyerek kaldırıyorum.

Asansırcıle otoparka iniyoruz ve kadınların gelmesini bekliyoruz. Vızıldayan floresan lambaların altında, tek duyduğum koku egzoz dumanı. Ama Angelo beni buraya bu үзден getirmedi. Zok gergin olduğumu anlamıştı.

Telefonu alıyor ve gelen bir зағрыа cevap vererek, durmuş olan bir projeyle ilgili izinlerden bahsediyor.

Dışarıdaki rüzgar şiddetleniyor ve soğuk bir hava akımı garajın izine doluyor, bir fişi yere savuruyor. Beton üzerinde yuvarlanan lastiklerin sesi ve farların parlaması dikkatimi rampadan yukarı zıkan araca zekiyor.

Bizimkilerden biri olup olmadığını anlamadan önce, ayakkabı lastiğinin o eşsiz gıcirtısı dikkatimi dağıttı. Tam zamanında dışımdım ve sıtunlardan birinin arkasında bir hareket parıltısı yakaladım.

Kollarımın tıyleri diken diken oldu, bir paltonun ucu sıtunun arkasından hafifçe gırdı ve bir namlu önce doğru kayarak doğrudan kardeşimi hedef aldı.

Tanıdık uğultu kafamın dibini sarsarken, soğuk terler dışkılmeye başladı.

Gözlerim daralıyor, kulaklarım cızırtıyla doluyor ve kalbim gımbır gımbır atıyor. Nörolojik saldırı ardı ardına gerçekleşiyor ve bu sefer ona karşı koyamıyorum.

Kardeşimi yere deviriyorum, kamyonun yanında kayarak dururken telefonu elinden fırlıyor.

"Ne lanet olsun—" Gözlerimle karşılaşınca sıızleri sendeledi.

Bedenimin ele gezirildiğini gürebiliyor ama bir şeyler ters gidiyor.

Kapı menteşesinin gıcirtısını ve ardından Gabi'nin sesini duyduğumda ancak farkına vardım. Hedefe odaklanmak yerine, doğrudan ona doğru ilerledim.

Angelo bana seslenirken sanki su altından geliyormuş gibi bir ses zıkarıyor, ama benim tüm dikkatim SUV'den inen Gabi'de. Bana bakıp bir şeyler sııylıyor ama duymuyorum.

Figür gırdış alanıma girip kadının başına nişan alırken gözlerim sıtuna kaydı.

Kolumu beline doladığım ve dışıdığım anda etrafımdaki tüm dınyanın yavaşladığını hissettim.

Silah sesi yankılanıyor ve vücudum irkiliyor.

Yüzüne kan fışkırdı ve onu yere sırtıkleyerek, vücudumla araz arasına alıp başını güğsıme yasladım.

Garajda iki el daha silah sesi yankılanırken, muhafızlarımız nişan alıyor. Gözümün ucuyla, SUV'nin arkasından zıkararak silahlı saldırıyı aramaya başladıklarını gırdıyorum.

Gözlerimi kapatıp nefesime odaklanıyorum. Bir dakika sonra, gıvende olduğumu anladığımda, Gabi'yi incelemek izin geri zekiliyorum.

Gözlerinden yaşlar sıızılırken, hızkırıklar dudaklarından dışkılyordu.

Adrenalin hala damarlarımda dolaşırken, gözlerim kontrollı bir şekilde onu tarıyor, herhangi bir yara olup olmadığını kontrol ediyordu. Hiçbir yara bulamayınca, vücudumdaki gerginlik kayboldu.

Elimle başının arkasını kavrayıp, nabızı yavaşlayana kadar onu kendime doğru bastırıyorum.

Kardeşime şııyle bir baktığımda, karısının ve kızını korumaya zalışırken bana garip bir ifadeyle baktığını fark ettim.

"Her şey yolunda!" diye bağırdı muhafızlardan biri. "Tehlike geçti! Kaztılar."

"Her seviyeyi kontrol ettiniz mi?" diye soruyor Angelo.

"Evet. İki adamımız yaya olarak takipte."

Yanıma baktığımda Julian'ın yakınlarda talimat bekleyerek beklediğini gördüm.

"Adamlarından birine Beppe'yi getirmesini söyle," dedim ona. "Onu adaya götürüp orada tutman gerekiyor."

Başını salladı ve binada bulunan güvenlik görevlilerinden birine mesaj gönderdi.

Angelo ayağa kalkıp karısını ve kızını SUV'ye bindirdi. Ben de Gabi'yi arka koltuğa yerleştirdim.

Ben ondan uzaklaşmaya çalışırken o bana sıkıca tutunuyor, bu yüzden bir dakika daha onu tutuyorum, ta ki başka zarem kalmayana kadar. Zaman kaybediyoruz.

"Artık güvendesin bebeğim," diye fısıldadım bu sözleri sazlarına, iki haftadır ilk defa onun nefesini izime zekerken.

Konuşmaya çalışırken kırık bir ses çıkarıyor ama sesi çıkmıyor.

Başımı sallıyorum ve ufke izimi kaplarken gızyaşlarını silmek izin geri zekiliyorum. Onu benden alabileceğini düşünen kim olursa olsun, Tanrı ona yardım etsin.

"Romeo," diye sesleniyor Angelo bana.

Julian, Beppe ve yedek karışonlu sweatshirtlerimden biriyle birlikte geldiği sırada, ona gelmekte olduğumu belirtmek izin başımı salladım.

"Bunu senin izin getirdim." Koluma baktı. "İhtiyacın olabileceğini düşünüyordum."

"Teşekkürler." Uzandım ve aldım. "Bir saniye bekleyin."

Gabi'ye çıktım ve karışonlu kazağı üzerine gezirdim, sonra Beppe'yi alıp izine yerleştirdim. O da ellerini kaldırıp onu kucakladı ve titreyerek nefes verdi.

Telefonumu çıkarıp onun izin hazırladığım zalma listesini azıyorum ve oynat tuşuna basıyorum, böylece dikkatini dağıtacak başka bir şey vermiş oluyorum. Telefonu karışonlu kazağının cebine koyup alına bir parçık konduruyorum.

"Artık güvendesin," diye tekrarlıyorum, keşke daha fazlasını yapabilseydim diye düşünerek.

"Romeo," diye seslendi Angelo tekrar.

"Biliyorum."

Arabanın izinde Abella'nın gözleriyle buluştum ve o da başını salladı. "Onunla ben ilgilenirim."

Gabi'den uzaklaştığımda gözlerini kapatıyor ve ben de Julian'a dönerken bakışlarımı ondan kazırmaya zorluyorum kendimi.

"Onu güvende tutacağım," diye beni temin etti.

Kapıyı kapatıp onu zırhlı aracın izine hapsettikten sonra Angelo ve muhafızlara katıldım. Kanayan koluma bakarken yüzünde bir kararsızlık ifadesi belirdi. Ben ise acıyı hissetmiyorum bile ve şu anda önceliklerim arasında değil.

"Onları adaya götür," diyorum Angelo'ya. "Ben hallederim."

"Hedefe saldırmadın," diyor sesinde bir inanmazlık tonuyla. "Onun yerine onu korudun."

Zenemi hafifçe kaldırarak durumu onaylıyorum, ama bunu daha sonra inceleyeceğim. "Şimdi onu koruman gerekiyor. Onu adaya götür."

Bana isteksizce onay veriyor. "Sıvariler geliyor ve güvenli bir yere ulaştıklarında ben de size katılacağım."

Adamlarımızdan biri telefonunu göstererek, "Konumlarını buldum," dedi.

"Güzel. Hadi gidelim."

Tam zıkmak üzereyken Angelo arkamdan seslendi.

"Hey, Romeo." Bakışları SUV'deki karısına ve kızına kaydı.

"Evet?"

"Artık her şeyi yakıp yıkabiliriz."

GABRIELA

"İYİLEŞECEK, GABİ." MARIELLA'NIN SESİ, SAATLERDİR BAKTIĞIM GİRİŞTEN DİKKATİMİ dağıttı. "Biraz dinlenmeye çalışmalısın."

"Yapamam." Sesim titriyor. "O buraya gelene kadar yapamam."

"Onlar hallederler," diyerek beni rahatlatmaya çalıştı Abella.

Nasıl bu kadar sakin ve soğukkanlı olabiliyor, anlamıyorum. Onun gibi insanlara alışkın değilim.

Бъуъркен şiddete şahit oldum ve bazen Michael gümleğinde kan lekeleriyle eve gelirdi. Ama bu beni bugънкъ kadar etkilememişti. Зънкъ bugън гърдъгъм kan Romeo'nun kanıydı.

Yaralı halde orada ve iyi olup olmadığını bilmemin hiçbir yolu yok.

"Vuruldu." Ыъзъмден yeni bir гързьяşı dalgası съзълдъ.

Mariella, "Rafe iyice inceledi," diyor. "Sadece hafif bir sıyrık. Зок daha къртъlerini atlattı."

Yıldırım зарпmasının anısı zihnime зърkerken гързlerimi kapatıyorum. Yerdeki cansız bedenini гърmek izimde bir şeyleri paramparza etmişti ve sanırım bu yara asla iyileşmedi. Kalbinin atışını beklerken gezen o saniyelerin ne kadar uzun geldiğini asla unutmayacağım.

Dokuz yıl сърмъş olabilir ama bana geri дърдъ. Hikayemiz бърyle bitmemeli.

Son iki haftayı ve ne kadar berbat geçtiğini дъръндъкзе pişmanlıklarım izinde боғулuyorum. O зок mutsuzdu, ama oradaydı—зънкъ beni bırakmak istemiyordu.

Belki bunu asla сърleyemeyecek, ama bana duygularını milyonlarca кърък yolla гърsterdi. Şu anda kelimeler umurumda değil. Sadece onu kaybetmek istemiyorum.

Abella ile birlikte kanepede нърbet tutarken zaman daha da geziyor. Bir ara Nonna başka bir tepsi зay ve kurabiye ile geliyor ve bir şeyler yemem izin ısrar ediyor. İstemiyorum ama birkaç saniyeliğine bile olsa başka bir şeye odaklanabilmek izin bir tanesini zorla yutuyorum.

Dışarıda karanlık зъркър ve şafak съркър. Beppe yanımda bir battaniyenin altına kıvrılıyor ve ben de beni ezen yorgunlukla мърcadele ediyorum. Ona yenik дърşmek istemiyorum ama bir noktada дърşърyorum.

Birisi koluma dokundu ve bu beni birden uyandırdı.

"Bak, geldiler," diyor Abella bana.

Uykulu gözlerimi açtığımda Cristian ve Rafe'in odaya ilk girenler olduğunu gördüm ve daha dik oturdum. Michele onların arkasından geldi ve gülmeklerindeki kanı fark ettim. Rafe'e bakıp bir cevap ararken yeni bir panik dalgası hissettim. Angelo izeri girerken gözümde ve omzunun üzerinden başını salladı, ve sonunda... Romeo.

Tek bir mantıklı düşünceyi bile tamamlayamadan ayağa fırladım ve ona doğru atıldım. Ona doğru kaydım ve o da endişeyle bana bakarak belimden yakaladı ve homurdandı.

Bir şey söylemek izin ağzımı açıyorum ama ağzımdan sadece bir hızkırık çıkıyor.

"Hey." Beni göğsüne yaslayıp başımın üstüne alır. "Sorun yok."

"Geri düşeneğini düşünmemiştim." Sesim titriyor.

Zorlukla yutkunarak, beni sıkıca kucaklarken sırtımı okşadı. "Buradayım ve artık her şey bitti. O adamlar sana bir daha asla zarar veremeyecekler."

Başımı geriye doğru eğerek gözlerine baktım. "Olay bundan mı kaynaklanıyordu? Peşimde miydiler?"

Başını salladı ve tüm bunları benim yüzümden yaptığını fark edince titreyerek nefesimi verdim.

"Romeo, ben—"

"Hey, sevgilim." Mariella ikimize de bakışlarını gezdirdi. "Bu anı bilmek istemiyorum ama tıbbi yardıma ihtiyacın var ve benim de yatağa gitmem gerekiyor. Seni nerede tedavi etmemi istersin?"

Romeo'nun bana olan tutuşu sıkılaşıyor ve sanırım ona endişelenmemesini söyleyecek. Bu yüzden işi kendi ellerime alıp onun adına cevap veriyorum.

"Bunu onun koğuşunda yapabilir misin?"

Elindeki zantayı kaldırırken onaylayarak başını salladı. "Hazırlanayım."

O bizi bırakıp gidiyor ve Romeo bir şeyler söylemek ister gibi oyalanıyor ama beklemek zorunda kalacak. Aynı gece onun yaralanması yüzünden stres yaşadım ve Mariella'nın gerzekten iyi olduğuna dair güvencesine ihtiyacım var.

Ondan uzaklaşıp elini zekıştırerek onu da yanımda sarmadım. "Hadi gel."

O direnmiyor, ben de bırakmıyorum.

Beppe bizi evin içinde takip ediyor ve onun kanadına ulaştığımızda Mariella'nın özel mutfağı doğazlama bir tıbbi istasyon olarak kullandığını görüyoruz.

"Şuraya oturun lütfen." Adanın ucundaki tabureyi işaret etti.

Romeo tereddüt ediyor, eli refleks olarak benimkini daha sıkı kavlıyor. Ona hafifçe dokunup geri zekiliyorum.

Oturuyor ama ben buzdolabından bir şişe su alırken bakışlarını benden ayırmıyor. Mariella ona gülmeliğini zıkarmasını söylerken ben de şişeyi ona doğru uzatıyorum.

Onu tezgahın üzerine fırlatıyor ve ben de bakışlarımı ondan ayırmamaya çalışarak yutkunuyorum. Onu hissetmeyeli çok uzun zaman oldu ama şu an aklımın oraya gitmesine izin veremem.

"A  mısın?" diye soruyorum. "Başka bir şey ister misin?"

Başını sallayınca yanına geri döndüm ve sağlam koluna elimi doladım. Mariella yarasını incelerken bana döndü ve ben de gözlerinin derinliklerinde kayboldum. Bu sabah, g zleri altın rengiyle bezenmiş bal gibi sıcaktı ve dile getirilmeyen duygularla doluydu.

"Sadece hafif bir sıyrık," diye doğruluyor Mariella. "Sizi dikmem gerekecek. Uyuşturmamı istemezsiniz sanırım?"

"Hayır," diye homurdandı Romeo. "Hadi şu işi bir an önce bitirelim."

Dikiş atmaya başlamadan önce kolunu temizlemeye koyuluyor. Ben farkında olmadan kolunu biraz fazla sıktığımda bile hiç tepki vermiyor.

"Sanırım duş almak isteyeceksiniz?" diye soruyor Mariella.

Romeo başını salladı.

"Tamam. Su geçirmez bir bandaj uygulayacağım ama sonrasında değiştirmeniz gerekecek." Yukarı bakıp gazlı bezi işaret etti. "Gabi, duştan sonra bunu takmasını sağlayabilir misin?"

"Yapacağım," diye onu temin ederim.

G zleri aramızda gidip geliyor ve bana soru sorarcasına kaşlarını kaldırıyor. Ona daha sonra azıklayacağımı belirten bir bakış atıyorum.

"Pekala." Eşyalarını topluyor. "Beni bekleyen bir yatağım var."

Romeo sert bir şekilde, "Teşekkür ederim, Mariella," diye yanıtladı.

"Biraz dinlenin," diyor bize. "Yarın ofisten eve d nd ğ imde sizi kontrol edeceğim."

O giderken ona teşekkür ediyorum ve Romeo daha bir şey s yleyemedeni sözünü kesiyorum.

" nce temizlenmen gerekir, sonra konuşabiliriz."

Bu planı pek beğenmiş gibi görünmüyor ve acaba duştayken ben gideceğimi mi düşünüyor diye merak ediyorum.

Vücudundaki her kas gerginlikten kaskatı kesilmiş durumda ve ne söyleyeceğinden endişeleniyorum. Ama şimdilik bunu bir kenara bırakıp ana odaklanıyorum.

S ite vardığımızda, Beppe'yi Romeo'nun yatağına bırakıyorum ve o da yorganın altına giriyor.

Romeo banyo kapısının eşiğinde beni izliyor ve haklı olduğumu g r yorum. Bana fırsat verirse gideceğimden endişeleniyor. Bütün gece onu beklediğimi düşünürsek pek mantıklı değil. Ama buraya son geldiğimizde gerzekten de gitmiştim.

Yanından gezerken ve duşu azarken izini rahatlatıyorum. Kıyafetlerimi  karıp omzumu çevirip baktığımda, beni yemek istercesine bana baktığını g r yorum. En

G  zlerimden ya  lar s  zylerek ona bakıyorum. Ba  parmağı yanağıma dokunuyor ve bana sanki onun izin var olan tek   ey benmi  im gibi bakıyor.

"Seni seviyorum." Kelimeler duygudan zatlayarak ağzından d  k  ld  . "Seni   ok seviyorum Romeo ve sensiz yapamam. Eğer bunu     zene kadar beklememi istiyorsan, beklerim—"

"Hayır."

Onun doğal olmayan bir   ekilde hareketsiz kalmasıyla boğazımda ince bir korku d  ğ  m   oldu  tu.

"Beklemeni istemiyorum." Sesi titremeye ba  ladı.

Panik izinde ona olan tutu  umunu s  kıla  tırıyorum ve hazırladığım konu  ma parzaları kesik kesik bir   ekilde ağzımdan d  k  lyor. "Beni her zaman korudun. Bug  n bunun kanıtıydı. Benim izin kur  un yedin ve—"

"Kahretsin, Gabi." Ba  ımı kucağına alıp g  ğ  s  ne yasladı. "Seni kaybetmeye   ok yakla  tım."

Bu s  zlerin ağırlığı ve sesindeki yoğun duygu beni hazırlıksız yakaladı.

Bana kalırsa sadece bug  n olanlardan bahsetmiyor.

"Beni kaybetmedin," diye fısıldıyorum. "       buradayım."

"Bana ihtiyacın olduğunda seni hayal kırıklığına uğrattım." diye izini   ekti. "Seni kendimden uzakla  tırdım. Seni incittim. Sayamayacağım kadar   ok hata yaptım, ama bilmeni istiyorum bebeğim—  ok   ok        diliyorum."

G  zlerimden yeni bir g  zuya  ı dalgası sel gibi aktı ve konu  amayacak kadar uygulandığım izin ba  ımı salladım. Kendimi toplamam izin bana bir dakika verdi, sonra zenemi yukarı kaldırıp g     g    e gelmemizi sağladı.

"Ben tek e  li bir hayvanım, Gabriela," diye mırıldanıyor. "Bu benim izin iz      sel bir   ey. Sana sahip olmalıyım."

"Bu   u anlama mı geliyor—"

"Yıllardır seni sessizce sevdim." Kelimleri dudaklarıma fısıldadı. "Senza di te, la mia vita non ha senso."

Sensiz hayatımın hi  bir anlamı yok.

Kırık bir h    kırık bıraktım ve o, dudaklarımı yava  , uyu  turucu bir       le ele gezirirken onu yuttu. Her   ey kaybolurken, kalplerimiz senkronize bir   ekilde atarken o anın izinde oyalandık. On yıllık fırtınalardan sonra, sanki g  ne   nihayet   zerimize parlıyormu   gibi hissettik.

  zimdeki o derin, yakıcı acı yeniden k  kreyerek geri d    lyor ve bunu hisseden tek ki  i ben değilim. Romeo'nun g  ğ  s  nden alzak, ilkel bir h  r  ltı y  kseliyor, elleri daha da sertle  iyor ve daha da tutkulu hale geliyor. Onu istiyorum ve daha fazla bekleyemem.

"Yatak odası." Bu kelime nefes verirken ağzımdan d  k  lyor.

Romeo du  u kapatıyor ve ikimiz de d    arı   ıkıp kurulanıyoruz.

Havluyu v  cuduma sarıp, yerinde kalması izin iyice s  kıla  tırıyorum.

Odasına girdiğimizde, gızlerindeki ifadeden beni yakalayıp yatağa fırlatıp benimle sevişmek ızere olduğunu anladım; bu yüzden hızlı hareket etmem gerekti.

"Ünce bandajınızı değiştirmemiz gerekiyor." Gazlı bezi ve bandı alıp pencerenin yanındaki koltuklu sandalyeyi işaret ediyorum. "şuraya ne dersin?"

şaşırtıcı bir şekilde, itiraz etmiyor. Yırbıyerek yanına gidiyor ve tamamen zıplak bir şekilde oturuyor.

Yanına gidip sandalyenin yanında durdum ve yavaşsa kolundaki bandajı zıkardım. Bunu yaparken, sıcak avucunu bacaklarımın arasına kaydırıp beni okşadı ve oradaki ıslaklıktan inledi.

"şok dikkat dağıtıcı bir hastasınız." Havlumu zekip alırken izimden bir inilti zıkardım.

"şok dikkat dağıtıcı bir hemşiresiniz." Eğilip gığsımbı ağzına aldı, dizlerim neredeyse titredi.

"Ayrıca konsantre olmamı da zorlaştırıyorsun," diye ekliyorum, gazlı bezi uygularken bir yandan da beceriksizce davranıyorum.

Bana doğru gılbımsıyor, bir yandan meme ucumu yalayarak, diğer yandan iki parmağını izime sokarak işkencesine keyifle devam ediyor.

Sabaha kadar dayanmasını umarak, bandı gelişigızel yapıştırırken, zevkten titreme ayak parmaklarıma kadar yayılıyor.

İşim bittiğinde, beni kendine daha da yaklaştırıp orada tutuyor ve hayatımın en hızlı orgazmına ulaşmamı sağlıyor. Ritmik kasılmalarla vıscudumda dalgalanıyor ve vıscudumdaki kalan gerginliği eritiyor.

Gızlerimi aztığımda, Romeo'nun karanlık, az gızlb bakışlarıyla karşılaşıyorum.

"Buraya gel," diyor, sesi kaba bir okşama gibi.

Sandalyenin ün tarafına doğru ilerledim, ama kucağına oturmak yerine dizlerimin ızerine zıdıktım. Ne yaptığımı fark edince, yavaş ve üzlyb bir nefes aldı.

O beni izlerken, bu anın ünemini nihayet anlıyorum.

Maskeli olduğu zaman bunu yapmamı istemedi, zınbk yaptığımda onu gırmemi istiyordu.

Ünnde diz zığerken, bakışlarımız kilitlenmişken beklemediğim bir yakınlık hissediyorum. Bu savunmasız bir durum, ama kendimi hiiz bu kadar gıvende hissetmemiştim, zınbk o benim tek insanım. Tek insanım. Ve hiizbir zaman bir şeyi doğru yapma konusunda bu kadar yoğun bir ihtiyaiz duymamıştım.

Ümbr boyu ona zevk vermek istiyorum.

Elimi uzatıp parmaklarımı karın kaslarının girintili zıkıntılı yızeyinde gezdiriyorum, kasılmalarını izliyorum. Sazlarımın uzları uyluklarına değiyor ve istemsiz bir titreme vıscudunda yayılıyor.

Keşif yolculuğuma devam ediyorum, penisinin ucuna doğru uzanan ince tıy tabakası boyunca ürbıckler bırakarak ilerliyorum.

Parmaklarım onun sertleşmiş penisinin etrafına dolandığında, gızleri ateşle parladı.

Bir an izin, avucumdaki ağırlığına hayran kalmaktan başka bir şey yapamıyorum. Sanki mermerden oyulmuş gibi gıcırlıyor, ama hissettiğim tek şey yumuşak kadife.

Dunyada başka hiçbir erkeğin bu kadar anatomik olarak mükemmel olamayacağına ikna olmuştum ve şimdi haklı olduğumu biliyorum. Ahlaki azıdan gri bir tanrı onu gerçekten kendi suretinde yaratmış. Ve işte ben, ona tapınarak eğiliyorum.

Dilim hızla dışarı fırladı ve onu baştan sona yaladım. Eli refleks olarak sandalyenin koluna sıkıca kenetlendi, parmak boğumları bembeyaz oldu. Dilimi penisinin ucundaki sıvıyı tatmak izin dündürdüğümden, keskin bir nefes aldı. Bu, doğru bir şeyler yaptığımın bir işareti gibi gıcırlıyordu, bu yüzden devam ettim.

Onu ağzıma zekmek izin zenemi sonuna kadar azıyorum ama o kadar büyük ki, sadece bir kısmını alabiliyorum. Umursamıyor gibi gıcırlıyor, zınk boğazından boğuk bir ses zıkarırken başı sandalyeye yaslanıyor.

"Kahretsin, Gabi." Kelimeler dişlerinin arasından tıslayarak zıktı.

Yanaklarımı izeri zekiyorum ve o, ağırlaşmış güzlerle beni izliyor; ben de bir ritim yakalayarak elimle penisinin tabanını okşuyorum.

Parmakları sazlarımın arasından gezerek kafa derime masaj yaptı ve tüm vücudumda tıylerim diken diken oldu.

Penisinin zonklayan nabzı gızleniyor ve onu boşalmaya doğru yaklaştırdıkça kasları sertleşiyor. Tamamen boşalmasına izin vermeden önce, beni durdurmak izin sazlarımı daha sıkı kavırıyor.

Güzlerimi onun güzleriyle buluşturuyorum ve penisi ağzımda seğiriyor, güzlerimin üzerinde olmasından ne kadar hoşlandığını bana belli ediyor. Bu bilgiyi daha sonra kullanmak üzere aklımda tutuyorum.

Başımı geriye doğru eğiyor, yızym okşarken bana azıkça saplantılı bir bakışla bakıyor.

"Buraya gel."

Sert ve kaba emri tıylerimi diken diken etti ve dediğini yaparak onu kucağına oturması izin bıraktım.

Özerine oturduğumda, avuz izleri uyluklarımın arkasında kayarak kalzalarımı iki eliyle sıktı. Aramıza uzanıp onu izime alırken sarhoş bir bakışla beni izledi, yız ifadesi mutluluğa dınyştı.

Onu yavaşça izime zekiyorum, onsuz ihmal edilmiş olan acıyı dolduruyorum. Elleri yanlarımda dolaşıyor, kaburgalarımın üzerinden gezip güğslerimi okşuyor. Parmaklarımı sazlarının arasından geziriyorum, o bana her yerime dokunurken, vücudumun hatlarını keşfederken ona doğru kıvrılıyorum.

Boynumdan aşağı doğru ıperek ilerlerken, ben de ona sırtınerek zevkle mırıldanıyordu.

Yavaş yavaş alevlenen bir ilişki, o beni kalzamdaki yakalayıp kontrol ele gezirdiğinde hızla kontrolden zıkıyor.

Dudaklarımız birbirine değiyor ve o hızını artırarak, aramızdaki gerilim artarken beni yukarı aşığı yuınlendiriyor. Bu, son iki haftada, hatta belki de son dokuz yılda yaşıanan her şeyin bir doruk noktası. Sadece fiziksel bir rahatlama olmayacak.

Kalbi gımbır gımbır atıyor, kasları geriliyor ve beni bir orgazma daha sırbıklıyor. Vıscudum onun etrafında kasılıyor, o inleyerek boşalırken izimden bir dizi kasılma geziyor.

Sarsıntılarının etkisiyle hıblıb titrerken, o beni sıcaklığıyla doldururken gığsıne yığılıyor.

Bir sıre, nefes nefese kalmış bir halde, tamamen bitkin bir şekilde orada uzanıyorum. Romeo'nun avucu sırtımı okşıyarak, neredeyse uykuya dalana kadar masaj yapıyor.

Yorgunluk ikimizi de zok yordu ve ben ne kadar rahat olsam da, onun gerzek bir yatakta uyuması gerekiyor.

Geri zekilip ona baktım, parmaklarım zenesinin zizgisini takip etti. "Temizlenmeliyiz."

Başını salladı ve avuz izlerini bacaklarımın altına kaydırdı, ama beni kaldırmadan ınce ondan uzaklaştım.

"Ben senin hemşiren olmalıyım, unutma? Dikişlerini sığkmeye kalkma."

"Belki de sen benim hemşirem olursan daha sık vurulmalıyım."

Ona ıfkeyle bakıyorum, o da beni belimden yakalayıp son bir ırbısbk izin kendine doğru zekiyor.

Birlikte temizlendik ve yatağa yığıldığımızda gızlerimi zar zor azık tutabiliyordum. Romeo beni yanına zekti, ben başımı gığsıne yaslarırken eli kalzamda duruyordu.

Onun kalp atışları beni uykuya dalmaya teşvik ediyor ve ikimiz de başka bir şey sığleyemeden birlikte uykuya dalıyoruz.

GABRIELA

BEPPE ELİMİ YALAYINCA İNLEYEREK UYANIYORUM, BU DA BANA ONU BESLEME ZAMANININ geldiğini haber veriyor. Muhtemelen dışarı çıkması da gerekiyor.

Altımda Romeo hırlıyor ve o kadar huzurlu gırtlıyor ki onu uyandırmak istemiyorum. Son zamanlarda pek dinlenmedi ve buna ihtiyacı var.

Yine de, onu incelerken bir an daha orada oyalanıyorum, her şeyin tekrar izime işlemesine izin veriyorum.

O beni seviyor.

Gırtlamda bir sıcaklık hissediyorum ve ne hissettiğimi anlamam biraz zaman alıyor. Sonra fark ediyorum ki... bu mutluluk.

Doğal olarak, bunu takip eden ikinci duygu kaygıdır.

Bunu o kadar uzun zamandır istiyordum ki, gerçek olduğuna inanmam biraz zaman alacak sanırım.

Hırlaması gereken şeyler var; aileme söylemek ve bundan sonra ne yapacağımızı bulmak gibi. Ama Romeo hakkında bildiğim bir şey varsa, o da bir kere karar verdiğinde asla tereddüt etmemesidir.

Sessizce yataktan kalktım, Beppe'yi kucağıma alıp yere bıraktım ve Romeo'nun dolabını karıştırmaya başladım. Siyah tişörtlerinden birini kaptım ve başımdan gezirdim, aynadaki yansıma baktığımda gırtlama zor tuttum. Bzerimde elbise gibi duruyordu.

"Tamam," diye fısıldadım Beppe'yi kollarımın arasına alırken. "Hadi sana yiyecek bir şeyler bulalım."

Sırttan çıkıp koridorda ilerlerken, Beppe'nin seyahat çantasını mutfak tezgahında bulduğum için memnun oldum. Julian, eşyalarını almak için çatı katına geri döneceğini söylemişti ve muhtemelen bu sabah bırakmış olmalı. Çantayı karıştırıp onu beslemek için gerekenleri topladım.

Karnı doyduktan sonra, ona rahat kazaklarından birini giydirip dışarı çıkarıyorum. Hiç vakit kaybetmeden ihtiyacını gideriyor. Bugün hava soğuk ve ikimiz de evin sıcaklığına geri dönmekten memnunuz.

Kıçeyi дцнър Beppe'yi kucagımda sıte girdiğimde, Romeo'nun aceleyle iz zamaşırını giydiğini gırdım.

"Kahretsin, Gabi." Beni гцрнсе sert bir nefes verdi.

Ўзъндеki belirgin rahatlama izimi burkuyor. Belli ki benim izin endişelenmişti, hatta daha da кцтсъ, yine kaztığımı дъşьnmъştъ.

Beppe'yi yatağa yatırdım ve o da yorganın altına girdi.

Romeo'ya yaklaşıırken kollarımı ona doladım ve уъзъмъ гуğсьне yasladım. "Hiзbir yere gitmiyordum. Sadece Beppe'yi ortadan kaldırmam gerekiyordu."

"Beni uyandırmalıydın. Ben yapardım."

"Sonunda uyuyordun," diye belirttim. "Seni uyandırmak istemedim."

"Зьнкъ benimle yatakta yatıyordun." Dudaklarını sazlarımа değdirdi.

Ona baktığımda şaka yapmadığını гцрнсе şaşırdım. En azından şaka yaptığını sanmıyorum. Kafamdaki karışıklığı anlıyor gibiydi, bu уъзден азıklamaya başladı.

"Nedenini sorma, sadece sen yanımdayken rahat uyuyabiliyorum. Sanırım bana бьуь yaptın."

Ўзъмде bir гььмseme beliriyor. "Hemşire Gabi imdada yetişti."

"İşe yarayan tek ilaz sensin, къзък кцpekbalığı."

Bu ismi duyunca kalbim eriyor ve onun iki yarısının ne kadar kusursuz bir şekilde bir araya geldiğini hissediyorum. Aslında hiз farklı değillerdi. Sadece... Romeo'ydular.

"Artık yatağa geri дцnebilir miyiz?" diye soruyorum. "Hava зок soğuk."

"Ateş yakabilirim," diye ekliyor.

"Belki daha sonra." Parmaklarımı onun parmaklarının arasına gezirip onu tekrar yatağa гцтърдъм.

Romeo kollarını bana sarıp kemiklerimdeki soğukluğu ısıtırken ben de rahat bir şekilde yerleştim.

Ўзъмъ црьуor, sonra boynumu ve зок gezmeden bir şey diğesine yol azıyor ve tekrar izime giriyor. Bu sefer, тьм гьн yaptığı gibi yavaş, acele etmeden bir tempoda ilerliyor ve sanırım цyle de yapıyor.

Дьн geceki kadar telaşlı değıl, daha зок bir bildiri gibi geliyor.

İkimiz de bitirdik ve o beni tekrar гуğсьне zekti, parmakları sazlarımın arasından geztі. Sesinin derin yankıları beni tekrar uykuya daldırmadan цnce neredeyse uyuyakalacaktım.

"Seni burada, adada, yanımda istiyorum."

Cevabımı beklerken kasları geriliyor ama endişelenmesine gerek yok. Başka bir yerde olmak isteyebileceğimi hayal edemiyorum ve artık uzaktan eğitim aldığım izin şehirde kalmak zorunda değılim.

"Pekala. Peki ya eşyalarım? Onları buraya getirebilir miyim?"

Elini refleks olarak kalzama bastırdı. "İstersen бьтьn yeri pembeye boyayabilirsin. Ne yaptığın umurumda değıl, yeter ki benimle burada ol."

"Bunu gerzekten yapmama izin verir misin?" diye soruyorum, bunu planladığım izin değil, gerzekten ciddi olduğunu dēşındēğım izin.

"Zaten azık3a belli değılse de, benden isteyebileceğiniz hizbir şey yok ki size vermeyeyim."

İzimde derin bir mutluluk hissi beliriyor ve ona daha da sokulup sıkıca sarılıyorum.

Bir eliyle sırtımı okşarken diğır eliyle telefonuna uzanıyor.

"Ne yapıyorsun?" diye soruyorum.

"Julian'a mesaj atıyorum. Eşyalarını toplayıp buraya getirmeleri izin bir ekip ayarlayacak."

"İz zamaşırlarımı toplamalarını istemiyorum," diyorum, rastgele erkeklerin zekmecelerini karıştırması dēşıncesiyle dehşete dēşerek.

"Olmayacaklar." Romeo'nun sesinde bir tır sahiplenme hissediliyor. "Odanı ve zalışma alanındaki her şeyi toplamak izin kadın bir gardiyan getirmelerini sağlayacağım."

O telefonda işlerini hallederken ben de başımı sallayıp gızlerimi kapattım ve tekrar uykuya dalmaya başladım. Bir ara yemekle ilgili bir şeyler sıylediğini duydum sanırım, ama o kadar sıcak ve rahattım ki kıpırdayamadım.

Tekrar uyandığımda şıminde ateş yanıyordu ve Beppe, ııındeki kıpık yatağında kıvrılmıştı. Odaya eklenen tek şey bu da değildi. Yatağın ucunda onun rampası vardı ve kışede yatak takımlarımın kutuları ıst ıste yığılmıştı. Komodinin ızerinde bir tepsi kahvaltılık hamur işi ve bir şişe su vardı. Ancak Romeo ortada yoktu.

Hılv zok yorgunum ama saatin kaz olduğunu bile bilmiyorum ve eşyalarımı taşımaya yardım etmeliyim.

Tekrar dolabına girip iz zamaşırlarından, eşofmanlarından ve kapşonlu sweatshirtlerinden birini alıyorum. Hızlıca duş alıp dişlerimi fırzalıyorum ve giyinirken, takılıp dēşmemek izin pantolonun pazalarını yarıya kadar kıvrımak zorunda kalıyorum. Abella bana giyecek bir şeyler getirebilirdi belki ama Romeo'nun kıyafetleri şu an her şeyden daha rahat geliyor.

Sazımı ıııı odaya geri dıındım, ayakkabılarımı arıyordum. Ama onları ararken, Romeo'nun masasındaki yıpranmış eskiz defteri dikkatimi zekti.

Merakım beni ele geziriyor ve aztığımda ciğerlerimden hava adeta fırlıyor.

Bu, okul merdiveninde oturmuş, dizlerimi gığşıme zekmiş ve yıızmden yaşlar sıızılırkenki halimi resmeden bir zizim. Parmağımla zizgileri takip edip detayları incelerken, bunun sadece bir zizim olmadığını fark ediyorum. Bu bir anı.

O gııı hatırlıyorum zııkı Miles Pennington beni okul balosuna davet etmişti. Şımarık bir sosyete zocuğuydı ve onu reddettiğimde inanamamıştı. ıığle yemeğine kadar, onu ıııııye zalıştığım ile ilgili bir hikaye uydurmuş ve herkese garip bir kaybeden olduğumu sıylemişti.

"O gьn zok savunmasız gцгьnyordun." Romeo'nun sesi beni ьrkьttь ve omzumu zevirip baktığımda, arkamda duruyordu.

"Daha arkadaş bile olmadan цnceydi bu." Bakışlarım tekrar zizime kayıyor, izimden onun bunu nasıl bilebileceğini sorguluyorum.

Birlikte бьуьтмьş olsak da, on ьз yaşıma kadar onunla gerzekten konuştuğumuzu hatırlamıyorum. Daha цnce dikkat etmediğini varsayıyordum hep.

"O zaman sana ne diyeceğimi bilemedim." Kolunu belime doladı ve beni kendine zekti. "Bu уьзden elimden geleni yaptım."

"Miles'in ertesi gьn iki gцзь de morarmış bir şekilde gelmesinin ve bir daha benimle konuşmamasının sebebi bu muydu?"

Ona şцyle bir baktığımda dudağı seğiriyor ama bunu doğrulamıyor ya da reddetmiyor.

Sonraki birkaç sayfayı karıştırırken, okulda ve adada zekilmiş daha fazla zizimle karşılaşıyorum. Bunların, onun yakaladığını fark etmediğim anılar olduğunu anlıyorum. İkimizin birlikte olduğu bir resmi bulduğumda, daha yakından incelemek izin duruyorum.

Korku dolu hikaye anlatma seanslarımızdan birinde deniz fenerinde yan yana oturuyorduk ve ben Vitale evinden aldığım yumuşak bir battaniyeye sarınmıştım. O gece, Michele'in en sevdiğim battaniye olduğunu fark etmeden цnce onu kapması beni hayal kırıklığına uğratmıştı. Deniz fenerine vardığımızda Romeo onu geri aldı ve bana verdi.

Zizimde, ona kahramanım gibi yukarıdan bakarken уьзьnde hafif bir гььмьseme beliriyor.

"Bana doğrudan ilk kez o zaman hitap ettin," diyor.

"Gerzekten mi?" Gцзlerine baktım. "Ne dedim ben?"

"Her zaman bir şeyleri fark ediyorsun galiba." Sırıttı. "Battaniyeni geri aldıktan sonra da bana aynısını sцylemiştin. Sadece fark ettiğim tek şeyin seninle ilgili olduğunu anlamadın."

Kollarının arasına dцндьğьmde midem kelekler uzuşuyordu. "Sana her zaman aşık olmuştum ve o gьn bana baktığında kalp krizi gezirdiğimi sandım."

"Anlayabiliyordum." Sıcak bakışları dudaklarıma indi ve başımı geriye doğru eğerek beni црть.

"Sen her zaman sessizdin." Sцзlerim ona değdi. "Daha цnce seninle konuşmaya cesaret edemedim зьнкь benden hoşlanmadığını dьşьnyordum."

Sesine kuru bir eğlence karışmış. "Hiзbir fikriniz yoktu."

Elimden tutup beni kulьp koltuğuna gцтьгьyor. Oturunca beni kucağına zekiyor ve orada oturtuyor, бцylece eskiz defterine bakmayı bitirebiliyorum. Yıllar gezti ama тьм tarihimiz sayfalar arasında saklı. Hikayemizi Romeo'nun gцзьnden gцтmek beni бьуьгьyor ve her zizime zaman ayırıp detayları inceliyorum.

"Bu hangisiydi?" diye soruyorum, onun pezeteye zizim yapmasını izlediğim anı zihnimde canlandırarak.

"Bana ilk kez gьlmsemiđin zamandı," diye itiraf ediyor. "3ok heyecanlanmıştın, bu yьzden dikkatini dağıtmak izin bir şeyler zızdım. İşe yaramış gibi gьrьnьyor."

Kalbim gьđsьmde sıkışıyor, boğazım duygularla tıkanıyor, başımı sallayıp bir sonraki sayfaya geziyorum ve sayfanın alt kısmına kurşun kalemle yazılmış tarihi fark ediyorum.

15 Nisan.

415—kullanıcı adındaki rakamlar.

"Peki ya bu?"

"İşte o zaman sana aşık olduğumu anladım."

"Gerzekten mi?" Lisemizin zevresinde dolaşan sokak kedisini beslediğim anın fotoğrafına bakıyorum. Her şeyin bizim izin değiştiği yıldı. "Peki o zaman bunu nasıl fark ettin?"

"Bir gьn orada oturup izledim," diye azıklıyor. "En az elli kişi o başıboş kedinin yanından geztı ve hiç dьřьnmediler bile. Ona dikkat eden tek kişi sendin. O zaman anladım ki ruhun benimkinden 3ok daha saftı, ama kendime engel olamadım. Seni istedim."

Elimi uzatıp yьzьne dokundum. "Senin olduğundan başka biri olmanı hiç istemedim."

Дцнър parmaklarımı црьyor, sonra da hafifze ısırıyor, bu da beni гьлдьрьyor.

Zizime tekrar gьz attım ve izimden bir ah zektim. "O kediye ne olduğunu hep merak etmiştim. Bir gьn birdenbire ortadan kayboldu."

"şışman, tembel bir ev kedisi oldu ve uzun, mutlu bir hayat yaşadı."

"Nereden biliyorsunuz?"

Gьzlerinde bir eğlence parıltısı belirdi. "Onu kuzenim Pepe'ye devrettim."

"Benim bilmediğim başka neler yaptın?"

Bana kaşlarını zatarak baktı ve anladım ki buna cevap vermeyecek.

"şimdi 15 Nisan'ı anlıyorum, peki ya Eros?"

Yьzьnь boynuma gьцмър nefesimi izine zekiyor ve bana şu sızleri fısıldıyor: "Psyche'yi gьцгelerin arasından sevdi."

Gьzlerimdeki sızıyı silmek izin gьzlerimi kırpıyorum, bu adama duyduğum derin sevgi beni altışt ediyor. Sızıleyemeyecek kadar duygulandım ama o biliyor.

O her zaman bilir.

O, bunaldığım anlarda bana destek oluyor, kendime gelene kadar boynuma yumuşak црьськler konduruyor.

Bir сьге цylece kalıyoruz ve itiraf etmeliyim ki, onun sıcaklığını бьтьн гьн izime zekebilirdim. Ama artık onun sanat eserlerine bakmayı bitirmek istiyorum.

Dikkatimi tekrar zizim defterine zeviriyorum, hayatımın resimler halinde nasıl geliştiğini izliyorum. Anılar azılıyor ve artık o kadar buruk gelmiyorlar.

Bana o eski рьскь oyuncak ayıyı kazandığı gьne geldiğimde, her şeyin değiştiği zamana yaklaştığımı biliyorum. Zizgilerin ьzerinden gezerken, bunu ne kadar canlı bir şekilde yakaladığına ve o zaman bile ona aşık olduğumu ne kadar net bir şekilde anlayabildiğine hayran kalıyorum.

Bundan sonra bir zaman atlaması oluyor ve dört koca yılın eksik olduğunu fark edince yutkunuyorum. Zizimler, o geri dündükten sonra devam ediyor, ancak sanatçı ve konu arasında belirgin bir bakış açısı farkı var.

Yıllar içinde beni çeşitli ortamlarda fotoğrafladı; aile yemeklerinde, kızlarla uğle yemeklerinde, kitap okurken veya bazen sadece dęşıncelerimle baş başa otururken. Ama gızlerimdeki ışık sınımsı gibi gırdıyor ve her gıymsemem yapmacık duruyor.

Bu sadece onun değerdirmesi değildi. Hayatım, o olmadan hiç bu kadar kasvetli olmamıştı. Bunu iyi gizlediğimi sanıyordum ama Romeo maskemin ardını gırdı. Her şeyi gırdı.

Sayfayı zevirdiğimde, Beppe ile tanışmak izin adaya geldiğim gınen zizimini bulmamın nedeni de bu. Onu kollarımda tutarken yızımda saf mutluluktan başka bir şey yok, ona ilk gırdıste aşık olmuştum.

Romeo bunu benim izin yaptı.

Gızlerimi sıkıca kapattım ve titreyerek nefes verdim. Ağlamak istemiyordum ama o sızleri gerzekten de canımı zok acıttı.

"Hey." Kitabı kenara koyuyor, sonra beni zevirerek onun ızzerine oturtuyor ve yız yızze geliyoruz.

"İyiyim." Sırekli duygusallaştığım izin utanıyorum ve gılyorum.

Onun benim izin yaptığı ve farkında olmadığım tım şeyleri dęşınmeden edemiyorum ve eminim ki henız sadece yızeyini kazıdım. Ama bunu dęşınırken, beni her zaman rahatsız eden bir şey var. Merhum bıyıkbabamdan kalan ıniversite fonunun aniden ortaya zıkması bana hiç doğru gelmedi. Annem o hesabın varlığından bile habersizdi ve hatta o bile, adamı neredeyse hiç tanımadığımı dęşınınce, bunun garip olduğunu sıyledi.

Romeo'nun saklamasına izin verebileceğim bazı sırlar var, mesela Beppe'nin onun fikri olduğu gerzeği gibi. Ama bu onlardan biri değil.

"ıniversite eğitiminin masraflarını sen mi karşıladın?"

Cevap vermiyor ama vermek zorunda da değil. Gızlerinden anlıyorum.

"Neden?" diye hırıltılı bir sesle sordum.

Cevap vermeden ınce bir an tereddıt ediyor.

"Zınkı bu senin hayalindi."

Bu sefer gızyaşlarımı durduramıyorum. Kollarımı ona sarıp sıkıca kucakladığımda gızyaşlarım sel gibi akıyor. Kalbim patlayacak gibi hissediyorum ve yaptığı her şey izin ona nasıl teşekkür edeceğimi bilmiyorum. Bu yızden aklıma gelen tek mantıklı şeyi ağızımdan kazırıyorum.

"Seni seviyorum."

"Biliyorum, bebeğim." Beni sakinleştirmek izin sırtımı okşuyor.

"Hayır, bilmiyorsun," diye itiraz ediyorum. "İzimdeki bu his Bunu kelimelerle ifade edemiyorum bile."

"Bana gıven." Yızım kavrayıp bakışlarımı onunkine zevirdi. "Biliyorum."

Sesindeki acı, kendi acımın bir yansıması gibi geliyor ve yapabildiğim tek şey başımı sallamak.

Gızyaşlarımı siliyor ve уѣзъмъ incelerken kısa bir sessizlik oluyor. Ne aradığını bilmiyorum ama buluyor gibi гцгънѣyor.

Ъzerine sessiz bir kesinlik зцкер, гцзlerindeki kehribar rengi parıldayan altına дцнѣѣr.

"Hiзbir zaman normale yakın bir şey olacağıma сız veremem," diyor usulca.

"Sizi бцyle bir şeyle suzlamaya asla cesaret edemezdim."

Bunun ъzerine гѣлмъѣyor ve elime uzanan тѣy gibi hafif eli beni ѣrpertiyor. Başparmağıyla parmak boğumlarımın ъzerinden geziyor, sonra parmaklarımı kaldırıp ъzerlerine hafif bir црѣсѣк konduruyor.

"Seni takip etmekten ne kadar zevk almış olsam da, ilişkimizin esaret aşamasına gzmeyi tercih ederim."

"Esaret sahnesi mi?" Kaşlarım затıldı, boğazımda hafif bir kahkaha дѣğмlendi.

"Seni eşim yapacağım film."

Bu сızler aramızda yankılandı ve ben espriyi bekledim. Ama o гѣлмъѣyordu. Aksine, boynundaki nabız daha hızlı atıyordu ve вѣсудunda az цнце olmayan belirgin bir gerginlik vardı.

"Benimle evlenmek mi istiyorsun?"

"Evet." Sesi boğuk зıkıyor.

Şoktan dolayı hemen cevap veremediğimde, o konuşmaya devam ediyor.

"Hayallerin olduğunu biliyorum ve һѣлѣ bunları yapmanı istiyorum. Sadece bunları eşim olarak yapmanı istiyorum."

Kartsl.

Bu сızler kalbime kazındı ve diğѣr elindeki pembe kadife kutuyu fark ettiğimde nefesimi tuttum. Cebinde olmalıydı ve bunu цnceden planlamıştı. Kutuyu azmasına fırsat vermeden cevabımı ағзımdan kazırdım.

"Evet."

Вѣсудundaki gerginlik azalırken гцзlerinde hafif bir еğлence ifadesi belirdi. "Уѣзѣğѣ daha гцрмедin bile."

"Уѣзѣğѣn nasıl гцгъндѣğѣ umurumda деğil. Sadece seni istiyorum."

Dudakları dudaklarıma деğdi, beni зок забук biten bir црѣсѣkle кışkırttı.

"Yine de beni dinleyin."

Kutuyu азıyor ve etrafı elmaslarla зѣvrili oval kesimli, азık pembe bir деğѣrli таş ortaya зıkıyor. Hayal edebileceğimden зок daha гѣzel ve fiyatını дѣѣнmek bile beni biraz korkutuyor. Bunu nasıl bu kadar забук elde ettiğini bilmiyorum ama Vitalesler isimleriyle даğları bile yerinden oynatabiliyorlar.

Ona dokunmak izin elimi uzattım ve o da bana доğru yaklaşıp уѣзѣğѣ parmağıma taktı. Bir şekilde мѣкemmel bir şekilde oturdu, ama şaşırmadım. Sonuзta Romeo'dan bahsediyoruz.

Işıкта parıldama şekline hayran kalarak elimi kaldırıp inceliyorum. Ne kadar nadir ve pahalı olduklarını duyduğum izin sormaya neredeyse korkuyorum, ama

bilmem gerekiyor.

"Bu gerzekten... pembe bir elmas mı?" Kelimeler boğazımda dıǵımlendi.

"Sence sana daha azını mı veririm?"

Gıǵzlerime kilitleniyor, gıǵzlerindeki yoğunluk izimi yakıp kavuruyor, bedenimi sıcaklıkla dolduruyor. Eğer beni bir bakışla sahiplenebilseydi, işte bu bakış olurdu.

ЎЪЪЪЪ avuzlarımın arasına alıp ona yavaş, tutkulu bir цръськ veriyorum. Elleri вьсудumda dolaşıyor, izimde tanıdık bir azlık uyandırıyor. Ona doğru kıvranırken bu kıvılcım alevleniyor, acı daha da umutsuz bir hal alıyor.

"İnanamıyorum, benimsin." Bu sızler nefes nefese bir fısıltıyla ağızımdan dıцкььyor.

"Ben her zaman senin oldum, Gabi." Beni kucağına alıp yatağı taşıyor. "Ve her zaman da senin olacağım."

GABRIELA

"ВЪТЪН BUNLARI YAPMAK İZİN NE ZAMAN VAKİT BULDUNUZ?"

Romeo arkamdan bana sarılıyor, yeni stüdyoma bakarken başımı zenesinin altına sokuyor. Her şey zoktan kurulmuş, tıpkı zatı katındaki dairemdeki gibi.

"Seni yorup bitirdikten sonra."

Sesinde bir nebze mizah vardı, зѣнкѣ gerzekten de beni yordu. Bugѣn yaptığımız tek şey uyumak ve sevişmekti. Bana biraz yemek getirdi ve yediğimden emin oldu. Ama Abella'yı kontrol etmek izin koğuştan bile zıkmadım ve dışarıdaki гѣкѣуѣзѣне bakılırsa akşam oldu.

"Işık sizi rahatsız etmeyecek mi?" Koridora гѣз attım ve perdelerin artık zekili olmadığını fark ettim.

"Ortama alışmak izin biraz zamanım oldu."

Anlamam biraz zaman alıyor. "Zatı katı mı?"

Başını bana doğru salladı ve ben de kollarının arasına dıңdım. "Вѣтѣн о сѣге boyunca o kilitli odada kalıyordun, değil mi?"

Dudak seğiriyor. "Her zaman değil."

"Takipzi." Kendi kendime гѣѣуorum.

"Benimle evlenmeyi kabul eden kadın bıçyle diyor. Biliyorsun, Gabi, Dateline'da bu tѣr şeylerle ilgili bıçѣmler yapıyorlar."

"Biliyorum. Bu уѣзden bilerek hizbir odayı aydınlatmaktan kazınıyorum."

"Neden?"

"Зѣнкѣ o programlarda her zaman ortama neşe katan kişiler yer alıyor."

"Цyleyse, гѣvendeyim," diye дѣѣѣуorum.

"İstedğin zaman kapımdan izeri girebilirsin." Parmak uzlarıma уѣkseliyorum ve o da beni цperek karşılıyor.

Doğal olarak, biraz kendimizi kaptırıyoruz ve o da bir iz zekerek ağzımı bırakıyor.

"Sorun ne?" diye sordum ona.

"Burada kalıp bunu mu yapmalıyım yoksa sana seni bekleyen insanlar olduğunu mu сѣylemeliyim diye дѣѣѣуorum."

"İnsanlar?"

Güzlerinde karanlık bir ifade belirdi. "Aileniz burada. Riccardo'nun kayıp olduğunu biliyorlar."

Midem bulanıyor ve mide bulantısı dalgasını bastırmak izin yutkunuyorum.

"İstemiyorsan onları gırmek zorunda değilsin. Ben hallederim."

O teklifi kabul etmek çok cazip geliyor çünkü onlarla anlaşma düşüncesi bile midemi bulandırıyor. Ama bunu kendim yapmak istiyorum.

"Onları gıreceğim," diyorum ona. "Kıkmeyi öğreniyorum, hatırlıyor musun?"

Başını sallarken güzleri yumuşadı. "O zaman ben de seninle birlikte olacağım. Ne dediğimi hatırlıyor musun?"

"Kimsenin bana zarar vermesine asla izin vermeyeceksin." Kollarımı ona doladım ve sıkıca sarıldım.

Birkaç dakika böyle kalıyoruz, sonra ben gitmeye cesaret ediyorum.

"Tamam." Derin bir nefes veriyorum. "Sanırım hazırım."

Romeo elimden tutarak beni oturma odasına götürdü. Oraya vardığımızda, Vitale ailesinin tamamı çoktan toplanmıştı ve havada bir gerilim havası hakimdi.

Annem, Michael ve Joey buradalar ve çok sinirli görünüyorlar. Riccardo'nun davranışlarından beni nasıl sorumlu tutacaklarını hayal bile edemiyorum ama eminim bir yolunu bulacaklardır.

Romeo'nun elimi tuttuğunu fark edince Michael ve Joey ikisi de güzlerini kısıyor, ama annem ilk konuşan oluyor.

"Gabriela, seni bütün gün aradık," diye tersledi.

"Telefonumun şarjı bitti." Omuz silktim. "Dün gece şarj etmedim."

"O zaman binanıza gidiyoruz ve kapıcıdan sizin gittiğinizi öğreniyoruz. Ve anlaşılan artık kampüste okumuyorsunuz. Ne yaptığınızı bilmiyorum ama—"

"Bizimle eve geliyorsun," diye sızdı kesti Michael. "Başka iki aday daha ayarladım ve onlardan biri bu hafta seninle evlenmeye razı."

Romeo kolunu belime dolayarak beni bedenine bağladı ve bana ihtiyacım olan güç verdi.

"Hayır," diye yanıtlıyorum, sesim sakin ama kararlı.

Michael homurdandı. "Bu bir pazarlık değil evlat. Eve geliyorsun ve okula veda edebilirsin."

"Ben çocuk değilim," diyorum ona. "Ve bunun neresinin anlaşılmaz olduğundan emin değilim. Eve dönmeyeceğim ve okulu da bırakmayacağım."

Michael'ın bakışları Angelo'ya kaydı, muhtemelen ne kadar ileri gidebileceğini düşünüyordu. Eğer kendi istediği gibi olsaydı, beni buradan zorla zıkarırdı.

"Şimdi beni iyi dinle." Annem titrek bir parmakla beni işaret etti. "Biz senin anne babanız ve—"

"Sen benim hiçbir şeyim değilsin." Ona bomboş güzlerle bakıyorum. "Sen bana anne olmadın, Michael da babam değil. Gösterdiğiniz sevgiye bakılırsa, birbirinize

yabancı gibisiniz. Hayatımı kontrol etmenize artık izin vermeyeceğim ve şunu da belirteyim, Romeo ile evleniyorum."

"Kesinlikle olmaz," diye zıkkıştı Michael. "Bunu kabul etmedim ve karar bana ait."

Angelo'dan destek bekliyor ama alamıyor. Michael'ın en sinir bozucu yanı egosu, bu yüzden mantığın egoya üstün gelmesine şaşırmıyorum.

"Pekala, bu kadar yeter. Gerekirse seni dışarı taşıırım."

Romeo daha bana doğru bir nefes bile veremedi, sesi odanın içinde yankılandı.

"Ona daha fazla yaklaşırsan, seni sonsuza dek yere sererim."

"Ve ona bolca yardım edilecek." Rafe yine zıkkıyor, ardından Michele ve Cristian geliyor.

Michael, Angelo'ya ufkeyle baktı. "Bunun böylece kalmasına izin mi vereceksin?"

Angelo başını yana eğdi, gözlerinde sakın ama ılgın bir ifade vardı. "Gerçekten benimle düşman olmak mı istiyorsun?"

Bu, Michael'ın ağzını kapatıyor. Aptal olabilir, ama Cosa Nostra'nın başıyla şansını zorlamanın ne kadar tehlikeli olduğunu o bile biliyor.

Annem, "Gabriela, eğer o kapıdan sensiz zıkarsak, bizim izin almışsın demektir," diyor.

"Bu bana uyar."

Bana inanmaz gözlerle bakıyor. "Aileyi yarı yolda bırakamazsın."

"Bu benim ailem." Vitales ailesini işaret ediyorum. "Ve bana kalırsa Martina Moretti, sahip olduğum tek anne."

Bana tokat atmak istiyormuş gibi gülmüyor ama Michael, durum daha da kötüleşmeden önce onu kolundan yakalıyor.

"Hadi ama Ang. Onunla işimiz bitti."

Michael annemi sırkleyerek gülmürken, Joey arkada oyalanıyor. Kıyık beyni, Vitale kardeşleri gerçekten alt edip edemeyeceğini hesaplıyor gibiydi.

Angelo kuru bir tonda, "Denemenizi tavsiye ederim," diyor. "Bakalım nasıl sonuçlanacak."

Bu söz üzerine, akıllıca davranıp hızla oradan uzaklaştı.

Giderken sıcak dudakları kulağıma değiyor. "Uzgarleştirici, değil mi?"

Başımı sallarken bir ırperti hissettim ve kendimi Romeo'nun bedeninin korumasına bıraktım.

"Seninle o kadar gurur duyuyorum ki, bebeğim," diye mırıldandı, sadece benim duyabileceğim kadar alzak bir sesle.

Beni kollarının arasında dımdırıp yukarı kaldırıyor, bacaklarımı onun etrafına dolarken dudaklarımı ırmıyor.

"Vay canına." Rafe yanımızda kıkırdadı.

"Artık zamanı gelmişti," diyor Michele.

Onları dinlemeyi bıraktım, herkesin muhtemelen beni izlediğinin belirsiz bir şekilde farkındaydım, ama Romeo beni sırklemeye alışırken Abella bizi

durdurdu.

"Bir dakika bekle, mağara adamı. Onu hayatının geri kalanında zindanında tutamazsın. Hele de nişan haberini yeni vermişken."

İstemeyerek de olsa dudaklarımız aralanıyor, ancak birisi boğazını temizleyene kadar bakışlarımız birbirine kilitleniyor.

"Pekala," diye homurdandı Romeo, beni kucağına alıp kanepeye gıttıırken. "Sorman gerekeni sor."

Abella ona kaşlarını zatarak bakarken, Angelo da arkasında sırtıttı. Bakışlarını bana zevirdiğinde, mutluluktan adeta patlayacak gibi olduğunu anladım.

"Gerçekten evleniyor musunuz?"

Romeo başımı sallayıp уьзьğь gösterirken, sahiplenici bir şekilde elini kalzama koydu.

"Vay canına," diye fısıldadı, yakından incelemek izin yaklaşarak. "İyi iş zıkardın, Romeo."

"Мькemmel," diye katılıyorum.

Gızzleri tekrar gızzlerimle buluştu ve gızzaşlarını tutmaya zalıştığını anladım. "Senin izin her zaman istediğim şey buydu."

"Bak," diyor Nonna kibirli bir şekilde. "Sana sıçylemiştim, Vitale'nin kaderi onu цpmьş."

"Evet, duydum," diye yanıtladı Romeo sessizce.

"Дьğьn ne zaman olabilir diye bir fikriniz var mı?" diye soruyor Abella umutla.

Romeo'ya şıçyle bir baktım. Bunu konuşmaya bile vaktimiz olmadı ve eminim mezuniyetten sonra sıçylememi bekliyor. Ama beklemek istemiyorum.

"Noel tatili hakkında ne дьşьnьyorsun?" diye sordum ona. "Вьуьк bir дьğьn istemiyorum, bu уьзden дьğьnь burada, adada yapabiliriz."

Başını onaylayarak sallıyor, altımda sertleşiyor, sanki bu мьмкьnmьş gibi. Fikri beğendiği kesin, hem de sadece ikimizin de ize дцньк olmasından değil. Her şeyden зок, sonsuza dek onun olmamı istiyor.

Valentina, "Planlamaya hemen başlayabilirim," diye sıçze girdi.

Ona minnettar bir гььmsemi sunuyorum. Val, Cosa Nostra ve Cemiyet izin дьğьn planlamaya alışkın. Abella'nın дьğьnьnь planlarken başardığı şey кьзьк bir mucize değildi. Angelo'nun damat olarak sırpriz bir şekilde ortaya zıkması her şeyi altıst etse de, her şey olması gerektiği gibi sonuzlandı.

"Aşırıya kazmak istemiyorum," diyorum ona.

"Ne isterseniz, biz onu gerçekleştiririz," diyor. "Ve her şeyi ben halledeceğim, bıçylece siz mezuniyet koleksiyonunuza odaklanabilirsiniz."

"Teşekkьr ederim, Val," diye yanıtlıyorum usulca. "Bu мькemmel olurdu."

Romeo homurdanarak, "Başka sormak istediği sazma bir soru var mı, yoksa artık gidebilir miyiz?" dedi.

"Birisi зок huysuz bir herifmiş." Rafe homurdandı. "Sorun ne? Biraz keyifsiz mi oldun orada?"

"Vaffanculo." Romeo kardeşine orta parmağını gösterdi, sonra da tam Mariella'nın onaylamayan bir ifadeyle izeri girdiği sırada beni kucağına aldı.

"Romeo, dikişlerin..." diye iz zekti.

"Dikişler umrumda değil."

Beni kucağına alıp gıttırtıyor ve ben de omzunun üzerinden el sallayarak, uьzьmde son derece aptalca bir gььmsemeyeyle veda ediyorum.

O bir mağara adamı olabilir... ama o benim.

SON SÖZ

GABRIELA

ABELLA, "GABS, BİR PRENSES GİBİ GÜZELİYORSUN," DİYE HAYRANLIKLA SÖYLİYOR.

"Gerçekten de öyle," diye onayladı Val.

Aynadaki yansımama son bir kez bakıyorum. Elbise, tam anlamıyla benim tarzımı yansıtıyor; sonsuz kat kat azık pembe tül ve gyl motifleriyle bezenmiş, uzun bir etek. Bst kısmı omuzlarımdan aşağı sarkıyor ve beni narin tül zizekleriyle sarıyor. Sanki bir peri masalından çıkmış gibi güzel görünüyor.

Val'in bunu bu kadar kısa sürede organize edebildiğine hala inanamıyorum. Romeo ve banka hesabının da bunda parmağı olduğundan şüpheleniyorum, çünkü bana bu düğünün gerçekleşmesi için ne kadar paraya mal olursa olsun umursamadığını söyledi. Abartılı bir şey istemiyordum. Sadece güzel bir elbise, birkaç zizek, biraz pasta ve tabii ki, büyüleyici seri katil damadım.

Bana isteyebileceğim her şeyi verdi ve bazı günler bunun benim hayatım olduğuna inanmakta zorlanıyorum. Ne kadar yol kat ettiğimizi ve nereye gittiğimizi düşünürken boğazım ağzımla kapanıyor. Hayatımın geri kalanını Romeo Vitale ile geçirmeye fazlasıyla hazırım.

Bütün kızlarım burada benimle, toz pembe saten elbiseler içinde, ve tabii ki Nonna da. Beppe smokin kazağını giymiş, yavaş taşıyıcısı rolüne hazırlanmış. Antonella zizekçi kız olacak, Abella tarafından koridordan taşınacak. Nonna beni gelin olarak teslim edecek ve Romeo'nun kuzeni Pepe tıreni yönetecek.

Düğün davetlileri dışında kimse olmayacak ve bu akşam aileyle kutlamanın ardından Romeo ve ben balayımız için yola çıkacağız. Leavenworth'te Vitale ailesine ait olan, kış için mükemmel, sıcak bir kır evinde bir hafta geçireceğiz.

Bana sıcak şemsiyeler, korku filmi maratonları ve tabii ki yatakta bol bol vakit geçirme sözleri verildi. Kulağa tam bir mutluluk gibi geliyor ve bundan daha iyisini hayal edemiyorum.

"Hazır mısın?" Val beni tekrar şimdiki zamana getiriyor.

Nedimelerime doğru döndüm ve döndüğümde Abella bana sinsi bir şekilde gülümsüyordu.

"Balayını düşünüyorsun, değil mi?"

Ona ulaşmak için sabırsızlanıyordum ama Nonna beni sakinleştirdi ve erkekler hakkında İtalyanca bir şeyler mırıldanırken hanımefendi bir tempoda ilerledi.

Sonunda sunağa vardığımızda ve Romeo maskesini zıkarıp kardeşine verdiğiğinde, gıgışımde aniden bir kelebek uçuşması hissettim.

O kadar yakışıklı ki, onu burada paramparça edebilirdim ve bugünden sonra sonsuza dek benim olacağına inanamıyorum.

Sanki düşüncelemlerimi okuyormuş gibi elimden tuttu ve yaklaştı, dudakları kulağıma değdi.

"Bana ıyale bakmaya devam et кызк кцркебалыğı, eğer yemin tцrenini tamamlayamayız."

İzimden hayal kurarak bir iz zekiş geldi ve Pepe boğazını temizleyerek bir izleyici kitlemiz olduğunu hatırlattı.

Tцreni o başlatıyor ama Romeo'nun bakışlarına dalmış olduğum izin sııylediğı hiçbir kelimeyi duymadığımı düşünüyorum. Başparmağı parmak boğumlarıma değdiğinde ve yızыnde hafif bir gылымseme belirdiğinde, dikkat etme zamanının geldiğini anlıyorum.

Geleneksel yeminleri seztik ve зоғу zamanın aksine, Romeo onları tekrarlarlarken sesinde en ufak bir alaycılık veya kuru mizah yoktu. Ciddi olduğunu ve bunun onun izin sadece bir formalite olmadığını, bir sıız olduğunu bilmemi istiyordu.

Sıra bana geldiğinde, o dokunuşuyla beni sakinleştiriyor ve her şey kayboluyor. Sadece ikimiz kalıyoruz, birbirimize sonsuza dek sevgimizi ilan ediyoruz.

İşimi bitirdikten sonra Rafe, Beppe'yi kucağına alıp yызкleri uzattı. Romeo ınce benimkini taktı ve gızlerini bana diktiğinde elinde bir titreme hissettiğıme neredeyse yemin edebilirim.

Bilekliğini takmadan ınce, başparmağım yıldırım zarpmasından kalan parmağındaki yara izine değiyor. Garip bir şekilde kaderin bir cilvesi gibi geliyor, sanki o iz orada olacakların bir işareti olarak kalmış gibi. Bir şekilde, her zaman birbirimize geri dııneceğimizin bir işareti gibi.

Romeo'nun gızlerine baktığымda, onun da aynı şeyi hissettiğini biliyorum.

Pepe bizi karı koca ilan ediyor ve Romeo hiz beklemeden beni kucaklayıp црıyor; bu црык bana ve herkese onun olduğumu gцsteriyor.

Etrafımızda bir tezahыrat korosu yыkseliyor, Beppe havlıyor ve kalbim gıgışımde daha da kabarıyor.

Romeo dudaklarıma fısıldayarak, "Her zaman sen oldun," dedi. "Sen benimsin. Sonsuza dek."

Ona aynı sıızleri tekrarladım ve o anda, bundan daha doğru sıızlerin hiz sııylenmediğini anladım.

Her zaman sen oldun. Sonsuza dek benimsin.

SON SÖZ

GABRIELA

ЦГЛЕН ГЪНЕŞİ, NONNA VİTALE'NİN KRALİZELERE LAYIK BİR BRUNCH HAZIRLADIĞI AZIK hava yemek alanına sıcak bir ışık yayıyor. Teknik olarak, bizim dъnyamızda sanırım ıyile.

Ben ve kızlar birlikte oturup yemek yedik ve sohbet ettik, Vitale'nin adamları ise ilkel yaşam alanları olan azık hava spor salonunda vakit geçiriyorlardı. Бътъn gece bir тър mafya sorunuyla uğraştıkları izin gez başladılar.

İşlerinin detayları konusunda "sormayın, sııylemeyin" politikamız var. Ama Angelo mafya lideri olduktan beri, Romeo'nun Cosa Nostra izin yaptığı işlerin zoğunun bilgisayarında gerzекleştіğini tahmin ediyorum. Ara sıra odunluğa zekiliyor ve ailesini korumak izin gerekeni yapıyor. Eve sağ salim dıındъğъ sъrece, benim izin ınemli olan bu.

Belki biraz dengesizdir, ama onu başka търлъ istemezdim.

Paralel barlarda inanılmaz derecede zekici vъcudunu yavaş ve kontrollъ hareketlerle aşаğı indirirken ona bakakaldığımı fark ediyorum. Dııvme dolu guğsъnъn her santimi guzler ınъne seriliyor, en sevdiğim siyah eşofman altı ise kalzalarının ыzerinde dъşъk bir şekilde duruyor.

Guzlerim kaslı kollarından, belirgin damarların ыzerinden, boynundaki tendonlara kadar bir yol izliyor. Karın kaslarının kasılma şekli izimi ыrpertiyor, bana onun orgazm olduğı anları, kasların o kıvrımlarından gezen kasılmaları hatırlatıyor.

Bu hafta ikimiz de zok meşguldъk ve pazar gъnъ boyunca onunla yalnız kalmayı zok istiyorum. Ama bu yarına kadar beklemek zorunda kalacak.

Mezuniyetten sonra bağımsız bir marka olan Sunshine x Storm'u kurdum. İVİ ыyeleri izin ızel olarak dъzenlenen bir defile sayesinde, on iki parzalık kapsъl koleksiyonum piyasaya zıktığı anda тъkendi. Şimdi yerel butiklere azılmak izin zalışıyorum ve ayrıca ızel siparişler almaya da başladım.

Gъnlerimi ev stъdyomda, saatlerce yaratıcı zalışmalara dalıp giderek geziriyorum. Yaptığım işi zok seviyorum ve Romeo bana sık sık ne kadar gurur

duyduğunu söylüyor. Hatta sergiye bile katıldı ve bu da ona birkaç meraklı bakış kazandırdı.

Bir ara, katılımcılardan biri onu kışeye sıkıştırdı ve ilgisini gizlemedi. Çok sinir bozucu bir şekilde, kocanız inanılmaz derecede yakışıklıysa bunun sık rastlanan bir durum olduğunu fark ettim. Ruh hali ne kadar karanlık ve fırtınalı olursa olsun, bu durum sadece daha fazla yan bakış ve flörtleşmeyi beraberinde getiriyor gibi görünüyor.

Bu gibi durumlarda tek bir cevabı vardır: Ona sen mi söylemek istersin bebeğim, yoksa ben mi söyleyeyim?

Bu her seferinde kalbimi eritiyor ve gerçekten de onlara onun benim olduğunu söylüyorum.

Bazen sesim hırlıyor ama pratikle gerçekten daha iyi kullanmaya başlıyorum. Romeo sözünde durarak her zaman arkamda duruyor, varlığı bana her zaman ihtiyaç duyduğum cesareti ve güç veriyor.

Ailem adayı ziyaret ettiğinden beri onlardan haber alamadım ve garip bir şekilde, sanki artık yoklarmış gibi geliyor. En azından kafamda, her hareketimi eleştiren bir varlık değil.

Bu artık benim ailem ve onlar benim isteyebileceğim ve ihtiyaç duyabileceğim her şey. Her zaman birbirimize destek oluyoruz ve bugün bunun kanıtı. Bu öğleden sonra, tüm aile, liderlerine, kralizelerine ve miraslarına saygı göstermek için bir araya gelecek.

Chantel, azık hava spor salonuna şöyle bir göz attı; gözleri Cristian'da bir an fazla oyalandıktan sonra sinirli bir iz zekikle karşılık verdi.

"Bahse girerim hepsi tanrı gibi seviyorlardır."

Abella ile birbirimize baktık, ikimiz de gılmemek için kendimizi zor tuttuk.

"Ben sadece kendi ailem adına konuşabilirim," diyorum. "Ama onun kesinlikleyle doğru olduğunu doğrulayabilirim."

"Aynı şey." Abella hamile karnını okşadı. "Sence bu duruma nasıl değıştım?"

"Sapık bir cinsel eğilimi olan bir adamla evlenince ne bekliyardın ki?" diye sırıttı Chantel.

Mariella kendi kendine, "Birbirimizin hayatı hakkında çok fazla şey biliyoruz," diye mırıldanıyor.

Val, "Kirli kızıkt sırlarınızı dıkmeye zekimemeyin," diye yanıtlıyor. "Onların sizde olduğunu biliyoruz."

"Bir kadının biraz gizemini koruması gerekir." Omuzlarını hafifçe silkerek karşılık verdi.

"Hımm-hımm." Chantel mimozasından bir yudum aldı, neredeyse boğulacakken tekrar spor salonuna baktı.

Hepimiz onun bakışlarını takip ettik ve Romeo'nun bana o çok iyi bildiğim yırtıcı ifadeyle baktığını gördük.

Chantel, "Sana sanki seni yemek istiyormuş gibi bakıyor," diyor.

"Цыле ми?" diye soruyorum, гъымысыyorum. "Низ fark etmedim."

Abella kendi kendine, "O adam senden başka hiçbir şey гыртмыор," diye дъшыныор.

Bunu inkar etmiyorum, зныкь доғру. Ne zaman misafirlerimiz olsa, Romeo'nun ellerinden en az biri mutlaka benim ыzerimde oluyor. Fiziksel olarak bana dokunamasa bile, гызleri ыzerimde. Ve beni цртъғынде, saatler деғил de yıllarca ayrı kalmışыз gibi црмыор. Koca olarak yoğun, sahiplenici ve aşırı koruyucu, ama ben bunun her saniyesini seviyorum.

Sanki ne konuştuğumuzu sezebiliyormuş gibi, avluda yavaşza урмыор, kurt benzeri bakışlarında yaramaz bir parıltıyla bana доғру yaklaşıyor.

"Affedersiniz bayanlar." Мъкemmel bir beyefendi gibi davranıyor, ta ki eğilip beni sandalyemden kaldırıp omzuna atana kadar. "Eşimi цдънз almam gerekiyor."

"Bir erkeğin bana цyle bakmasını ne kadar зок isterdim." Chantel, benimle birlikte uzaklaşırken izini зекти.

"Neredeyiz—" Kelimeler boğazımda дъғымлendi, o da spor salonundaki banka oturdu ve beni hafifze yana kaydırdı, bir eli kaburgalarımın altında, diğer eli uyluğumun etrafındaydı.

"Antrenmanlarım sırasında dikkatimi dağıtmakla ilgili sıylediklerimi hatırlıyor musun?" diye soruyor.

"Evet, ama gerzekten dik dik bakmıyordum," diye itiraz ediyorum. "Sadece hızlıca bir гыз attım."

O geriye yaslandı ve beni havaya kaldırırken кззк bir зıғlık attım. "Şimdi bitirmeme yardım etmelisin."

Michele, kuru bir tonda, "Ve ima dolu sıızler ardı ardına gelmeye devam ediyor," diyor.

Rafe kıkırdar. "Romeo'nun dediği olsa, o da aynısını yapardı."

Nonna verandaya зıktı ve bize bakmak izin durdu. "Bu da ne?"

Rafe, ciddi bir ifadeyle, "Buna Neandertal гыз kaldırma hareketi deniyor," diyor. Sanki bu mantıklıymış gibi başını salladı ve işine devam etti.

Зок sinirlenmiş gibi iz зекtim. "Bunun izin ағırlıklar olduğunu biliyor musun?"

"Bu manzarayı tercih ederim." Romeo sırıttı.

"Bu da гынлык antrenmanım sayılır mı?" diye soruyorum, o bir tekrar daha yaparken.

"Hayır, onu sana sonra vereceğim."

"Kendinize bir oda bulun," diye homurdandı Cristian.

Romeo, "Defol git!" diye karşılık verir.

"Memnuniyetle." Cristian, Rafe ve Michele ile birlikte ayrılmadan цnce bir şişe suyu hızla izti.

Romeo, beni ағırlık olarak kullanarak tekrarlarını tamamlıyor. Beni tek bir akıcı hareketle altındaki mindere yuvarladığında, bir kez daha зıғlık atıyorum.

"Sanırım bunu bana yaptırmaktan hoşlanıyorsun," diye fısıldadım.

"Bunu şimdi mi anlıyorsun?" Sınav pozisyonuna geçti ve dudaklarını benimkine değdirdi.

Yavaşça nefesimi verdim ve o da inlememek izin kendini zor tuttu.

"Beni yatakta yalnız bıraktın." Yavaşça doğruldu, kol kasları dikkatimi konuşmadan uzaklaştırdı.

"Brunch izin hazırlanmam gerekiyordu. Abella'nın bebek partisi bugün, hatırlıyor musun? Geleceğini söylemiştin."

Kuru bir nefes verdi. "Bunu yapacağım dünyadaki tek kişi sensin."

"Bunu her şey izin söylüyorsun." Gölüyorum. "Eğlenceli olacak, siz veriyorum."

"Ancak başka kimseyle konuşmak zorunda kalmazsam." Tekrar aşağıya doğru eğildi ve beni bir kez daha ıptı.

"Birisi huysuz mu acaba?" diye mırıldandım.

"Sensiz uyanmayı sevmiyorum."

"Biliyorum." Ona ıptı dileyen bir gılmseme sundum. "Gığslerime dokunmak ister misin? Bu seni daha iyi hissettirir mi?"

"Evet." Beni biraz daha sert ve tutkuyla ıptıyor, vücudunu daha da yaklaştırıyor, ta ki ereksiyonunu hissedene kadar. "Bu bebek partisine gideceksek, önce seninle sevişmem gerek."

"Pekala," diye nefes nefese cevap verdim.

Sesini alzararak, kelimeleri kulağıma fısıldadı: "Prenses muamelesi mi istiyorsun, yoksa sertze becerilmek mi?"

Bacaklarım birbirine kenetlenirken izimden bir ıptı geçti. Romeo'nun kimsenin gırmediği yanı buydu. Herkesin yanında sessizdi ve ne kadar mıstehcen konuştuğunu kimse bilmiyordu. Bu bizim kızıık sırrımız ve ben buna bayılıyorum.

"İkisinden de biraz olsa nasıl olur?" diye ıpteriyorum.

"Eğer karım bunu istiyorsa—" Sesi alzarıyor, karanlık bir vaatle karışıyor, beni kaldırıp herkesin ıptında kalzama vuruyor. "İşte bunu alacak."

Omuzunun ızzerinden baktığımda, beni kucağına alıp gıptırken tım kızların bizi izlediğini gırdım ve onlara hafifze el salladım.

"Yakında dıneceğim."

"Pek olası değil," diyor Romeo.

Konuk odalarından birine kadar geldik, oradan da beni yatağa fırlattı ve benimle iki kez birlikte oldu.

O anın bıyubıne kapılmış, gığsıne yaslanmış halde uzanırken, her şey kayboluyor. O anda, ona duyduğum aşk beni yeniden derinden etkiliyor.

"Teşekkır ederim." Kollarımı onun etrafına sarıp sıkıca tutuyorum.

"Ne izin, bebeğim?"

"Bana sonsuza dek seninle birlikte olma fırsatı verdiğin izin."

SON.